

MONUMENTA HUNGARIAE HISTORICA

DIPLOMATARIA VOL. XXXVI

MAGYAR
TÖRTÉNELMI EMLÉKEK

KIADJA

A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA

ELSŐ OSZTÁLY

OKMÁNYTÁRAK

XXXVI. KÖTET

BUDAPEST, 1913

A M. TUD. AKADÉMIA KÖNYVKIADÓHIVATALA

(AZ AKADÉMIA ÉPÜLETÉBEN)

Ára 10 korona.

MONUMENTA
HUNGARIAE HISTORICA

DIPLOMATARIA

MONUMENTA HUNGARIAE HISTORICA
DIPLOMATARIA VOL. XXXVI

MAGYAR
TÖRTÉNELMI EMLÉKEK

KIADJA
A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA

ELSŐ OSZTÁLY
OKMÁNYTÁRAK

XXXVI. KÖTET

• BUDAPEST, 1912
A M. TUD. AKADÉMIA KÖNYVKIADÓHIVATALA
(AZ AKADÉMIA ÉPÜLETÉBEN)

CODEX DIPLOMATICUS PARTIUM REGNO
HUNGARIAE ADNEXARUM

(COMITATUUM: DUBICZA, ORBÁSZ ET SZANA)

MAGYARORSZÁG
MELLÉKTARTOMÁNYAINAK
OKLEVÉLTÁRA

HARMADIK KÖTET

ALSÓ-SZLAVÓNIAI
OKMÁNYTÁR
(DUBICZA, ORBÁSZ ÉS SZANA VÁRMEGYÉK)

1244—1710

EGY TÉRKÉPMELLÉKLETTEL

A M. TUD. AKADÉMIA TÖRTÉNELMI BIZOTTSÁGA MEGBÍZÁSÁBÓL

SZERKESZTETTÉK

DR. THALLÓCZY LAJOS és HORVÁTH SÁNDOR

BUDAPEST, MCMXII

KIADJA A MAGYAR TUD. AKADÉMIA

BEVEZETÉS.

Évek hosszú során át foglalkozván a hazánkkal délnyugatról határos, szerbek, bosnyákok, horvátok lakta terület történelmével, több megfejtetlen kérdés miatt haboztam közzététetni tanulmányaim eredményeit. Mindenekelőtt azt a kérdést kellett tisztába hoznom, hogy ezek, az idő folyamán változó néven elnevezett területi részek mily módon alakultak s mily megközelíthetőleg megállapítható határok közt tűnnek fel koronként.

Magyarország, mint a római imperium dunavidéki szélterületén az Árpádok alkotó ereje következtében megformált birodalom, a Duna középső folyamvidéke mentén vert gyökeret. Hasonlattanul szólna, a Duna üdő ere ennek a birodalmi szervezetnek, mellékfolyói meg a viszerek, testét pedig az ehhez tartozó folyamvidék adja meg, melyet északról s keletdélről a Kárpátok hegylánczolata védelmez. Ezt a Dunaországot belső tagozása és határformációja is az észak-déli irányban való terjeszkedésre utalta. Majdnem ötödfél száz éven át tart ez a déli végek felé irányuló s azokon túlsapó nemzeti terjeszkedés: öntudatos formában, mint királyi politika, szerencsés fejedelmek alatt diadalmasan törvén előre, gyöngö vezetők alatt pedig elernyed. Majd, midő az erőteljes török elem felfrissíti a Balkán-félsziget régi hatalmi középpontját s délről észak felé tör s ekkép új alapon hódítóvá lesz, a magyar birodalom védelmi helyzetbe jut s déli határain beljebb szorul.

A régi magyar királyság történeti szerepét csak úgy érthetjük meg igazában, ha a színteret a maga fejlődési vál-

tozataiban lehető pontossággal ismerjük. A történetírásnak oly vezérkari munkálatokra van szüksége, melyek a helyrajzi viszonyokat s a színtérhez tartozó összes vonatkozásokat, a felkutatandó anyag alapján, kellőképp tisztázzák. Ez a cél vezérelt, mikor a jeleztem délnyugati részek okleveles megvilágosítását megkísértem. Munkálatomhoz az anyagot magamnak kellett egybegyűjtenem s éreztem, hogy ebben a járatlan rengetegben egy ember legfőljebb gyalog-ösvényt vághat, mert a jó út elkészítéséhez olykor több nemzedék munkája szükséges. Megerősített a szándékomban egy hatalmas előmunkálatnak a megjelenése: Csánki Dezső tagtársunknak munkája: Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában, melyből eddig három kötet jelent meg. Ez a munkálat eredetileg négy kötetre volt tervezve s csakis azt a célt látszott kitűzni, hogy gróf Teleki József csonkán maradt nagy művét befejezze. Szerzője azonban emberfölötti szorgalommal egy nemzedék munkásságát pótolta s megalkotta Magyarország történelmi topographiáját egymaga, mire egyebüktől nemzedékek munkája kell. A szerző megjegyzi, hogy «állandó értéket a szótárszerű, statisztikai adatok lehető bősége nyújthatott».¹

Ámde e három kötet voltakép Magyarország története a maga sejtjeire osztva s feldolgozva oly lelkiismeretességgel, mely e munkálatnak állandó értéket biztosít s a tudományosságunknak méltán díszére válik.

Tapasztalván munka közben, hogy ilyen vezető hiányában a tárgyamhoz tartozó kérdések megfejtéséhez semmivel sem járulhatok, elhatároztam, hogy e munka rendszerét nagyjából követve a Balkán-félsziget emez északnyugati részének történelmi földrajzát megkísértem közelebb juttatni a megoldáshoz. Közvetlen alkalmul és iskolául szolgált e részben a Barabás Sámuel és Hodinka Antal barátaimmal szerkesztett Blagay-család oklevéltár,² melynek helyrajzi adatait megkísértem szemléletileg is egy földrajzi vázlatban kifejezésre juttatni. E részben tett tanulmányaim főeredménye-

¹ I. m. I. VIII.

² Mon. Hist. Hung. Dipl. XXVIII. kötet.

kép magam előtt látom tisztán azt a történet-földrajzi kapcsolatot, mely a régi magyar birodalmat a szlapon és horvát néppel belterjesen, s ezen a réven a bosnyákokkal és szerbekkel, távolabbi vonatkozásaiban pedig a tengerparti albánokkal egybefűzi s élénk tünteti a XIV. és XV. századnak kelet-európai hatalmi viszonyait a Duna medenczéje körül csoportosuló nagy érdek-komplexumban.

Mindazonáltal meg kellett szabnom a terület határait, melynek történetét kutatom. Eleve is meggyőződtem arról, hogy a mai Száva határán innen fekvő területet, tehát: a *mai* Horvátországot, a *régi* Szlavóniát, s mai Szlavóniát, vagyis a Dráván-túli megyéket nem ölelhetem fel, s azokat csak tárgyammal szorosán összefüggő részletek szempontjából méltathatom. Több ok indított arra. A régi Szlavónia és a drávántúli megyék története ugyanis magyar *országos* történelem, mely horvát szaktársainkkal vállvetve nagy munkát s a jó részben még kiderítettlen anyagnak az összegyűjtését feltételezi. Hiszen csak nemrég indult meg a horvát Codex Diplomaticus, mely a horvát-szlavón levéltárak anyagát öleli fel. A raguzai levéltár páratlan anyaga, a sok publikáció mellett is, csak nemzedékek munkája után fog feltárulni teljesen. De erre szükség sem volt, hogy topographiai tekintetben külön tanulmányozzuk e területet, mert Csánki Dezső V. kötete fogja tartalmazni a mai Horvátországot s esetleg a kapcsolt részeket. Szerém, Valkó és Pozsega megyéket pedig máris kiadta.¹

Ekkép tisztában lévén aziránt, hogy mi a teendőm, összegyűjtém az adatokat a Száván túli területeket illetőleg. Mondanom sem kell, hogy ott, a hol a terület a Száván innenre is áttérjed, erre kellő tekintettel valék. Első sorban, a mennyire módomban állott, összeállítám az ú. n. alsó-szlavón vármegyékre vonatkozó okleveles anyagot. E munkálattal a magyar országos területtel szoros kapcsolatban állott *Dubica*, *Orbász* és *Szana* vármegyék történetét óhajtam megvilágítani. Hogy éppen e területi részeket bocsátom közre legelőbb, annak két oka van. Egyik, hogy e három megye kiegészítő

¹ II. 228—385. l.

részét alkotta a régi magyar országos szervezetnek, s a magyar intézmények átalakító hatása még megérzik alakulásukon; a másik ok, mert a mai bosnyák területnek lévén részei, bosnyák történelmi tanulmányaim közül ezt a részt kellett legelőbb közzétennem, mely hazánk s a régi Bosznia területe közt összekötő kapcsolatot képezett.

Természetes, hogy mielőtt e három vármegye topographiai feldolgozására kerül a sor, előbb ez oklevéltárat kell közzétenni. Beléillik a keretbe s kiegészíti az eddig megjelent munkálatok sorozatát.

Megjegyzem, hogy ez az oklevéltár a szó szoros értelmében nem tekinthető absolute teljes gyűjteménynek. Mely oklevéltár teljes? Van-e oklevélkiadó, a ki állítani merné, hogy semmi sem került el figyelmét, vagy jót merne valaki állani azért, hogy nem kerül elő valahonnan valamelyes tárgyára vonatkozó darab? Ezért kell megállani az okleveles gyűjtés folyamán, ha megérezzük, hogy a tárgy keretét az eddigiekből is megalkothatjuk.

Ezt a keretet, míg majd a jeleztem vármegyék történeti helyrajzának kidolgozására kerül a sor, *a mellékelt térképen* igyekszem feltüntetni. Az ilyen térkép, még ha hézagos is, többet ér egy csomó tetszetős föltevésnél. Apránként kihüvelyeződik a koronként változó helyi kép s a későbbi kutató biztos nyomon indulhat.

A helynevek helyesírását illetőleg azt a módot követtük, hogy azokat a helyneveket illetőleg, melyek a térképeken ma is megjelölhetők, a hivatalos helységnévtárakban található horvát-szerb mai elnevezést tettük elől. Zárjelben adjuk a magyar kiejtést s az oklevelekben található összes változatokat korrendi sorozatban. Ha az illető várnak, helységnek *magyar* neve is volt, a magyar név kerül előre.

Végezetül meg kell emlékeznem arról a férfúról, a ki fölvette a magyar államterület történeti változásainak Gyurikovits és Palugyaytól elejtett fonalát: néhai Pesti Frigyesről. „Eltűnt vármegyéi“ egy bátor, lelkes embernek a munkája, a ki keresztül törtet a kérdések rengetegén, ha néha zegzugban jár is, ha megtevéd a sok adat bozótjában, de mindig látja maga előtt a célzt s lankadatlan szívóssággal példát adott követőinek.

Köszönettel tartozom néhai Pauler Gyula t. barátomnak azért az érdeklődő szívességért, melylyel az országos levéltár anyagának felhasználását megkönnyebbité, Csánki Dezső és Tagányi Károly kedves kollegáimnak, a miért czélzatimat útbaigazításokkal, pótlásokkal elősegítették, Áldásy Antal úrnak becses közreműködéséért, továbbá Hodinka Antal tagtársomnak, kinek a topographikumok felderítésében sokkal tartozom. Köszönöm végre báró Forster Gyula barátomnak, hogy a Dessewffy-levéltár anyagának használatát gróf Dessewffy Aurél ő excellenciájánál kieszközölni szíves volt, s Horváth Sándornak azt, hogy ezen okleveleket egymaga másolta le már meglévő gyűjteményem részére.

Tartozó kötelességem megjegyezni, hogy a szerkesztést és a modern oklevéltári szempontok szerint való kiadást, az indexet, szerkesztőtársam, *Horváth Sándor* intézte. Övé a felelősség, övé az érdem is.

Thallóczy Lajos.

TARTALOM.

	Lap
I. 1244. A dubiczai polgárok adománylevele, melyben a Kálmán herczeg részéről nyert területükön szerzeteseknek egy bizonyos területet adományoznak, leírván annak határait is	1
II. Pest, a Duna mellett, 1255. IV. Béla király a Vogrisa által képviselt, Dubicza vármegyében telepes Tolzconth nemzetség nyest-adományát a Gutkeled-nembeli István bán jelentése alapján megerősíti	2
III. 1256. aug. 25. A székesfejevári káptalan bizonyáglevele arról, hogy a Monoszlay nemzetségbeliek Sándor szanai és Moys mester, orbászi kir. ispánt, a Makariás leánya, Venys után járó leánynegyedét illetőleg kielégítették	3
IV. 1256. decz. 16. IV. Béla Király Benedek esztergomi érseknek, illetőleg az érsekségnek a Dráván túli kamarai haszon tizedéhez való jogát elismeri és megállapítja	4
V. 1258. júl. 4. IV. Béla király a dubiczai várjobbágyok és Hytynk között Kosztajnicza ügyében a zágrábi káptalan előtt kötött egyezséget, mely szerint ez utóbbi a Dubicza várföldjéül vitatott s általa bírt Kosztajnicza egy részét Dubicza várának engedte át, megerősíti	5
VI. 1258. IV. Béla király a Landstrass melletti marienbrunni czisztercitáknak elhunyt öcsce: Kálmán emlékére, a szt. János egyháza mellett, a Turja és Cercyka folyók között, Orbász megyében három ekényi földet adományoz	7
VII. 1262. Mária, magyar királyné, bihácsi vendégnépeinek kiváltóságokat ad és Voyhna földét adományozza	8
VIII. 1263. decz. 17. IV. Béla király Lőrincznek, a kir. étekgók mesterének, Sopron megye kir. ispánjának, a visszavett szanamegyei Hurbuchan birtok helyett Locsmánd megyét adományozza	9
IX. 1269. IV. Béla király Timotheus, zágrábi püspöknek orbász-vármegyei népeit és jobbágyságait a báni szállásadás kötelezettsége és a megyei biráskodás alól felmenti és őket a saját, illetőleg a püspök ítélkezése alá helyezi	12

	Lap
X. 1270. V. István király átírja és megerősíti a dubiczai polgárok- nak 1244. évi adománylevelét	13
XI. 1272. márcz. 29. előtt. V. István király a Dráván túli részek kamarai hasznának tizedét Lóránd bánnal szemben Fülöp, esztergomi érseknek, illetőleg az érsekségnek ítéli oda	14
XII. 1272. jún. 8. V. István király átírja és megerősíti IV. Béla királynak Kosztajnicza területéről szóló, 1258 júl. 4-én kelt oklevelét	16
XIII. 1273. ápr. 30. Kristóf és Vid mesterek, Orbász vármegye ispánjai és Bertalan választott bíró, továbbá Prihidna és Jakus szolgabírák előtt Voyk fiai: Hrovatin, Péter és Blagoya, orbász- megyei Lipye nevű birtokukat 50 márkáért Chelk fiának György- nek eladják; a birtok határai megállapíttatnak	18
XIV. 1279. IV. László király Bihács város polgárainak ugyanazon kiváltságokat adja, mint a milyenekkel a zágrábiak bírnak és együttal megerősíti őket a IV. Béla király által nekik adomá- nyozott Welhowa terület birtokában	19
XV. 1281. A pozsegai káptalan előtt Roland bán fiai Ratold mester és Mátyás, Gramachnik nevű birtokukat 32 márkáért a Borics bán nemzetségéből származó Ocolyn fiának, Péter ispánnak, eladják és együttal a birtok határait körülírják	21
XVI. Dubicza, 1290. Jakab, a templomosok rendje mesterének bizony- ságlevele arról, hogy Mlad fia Táde bizonyos birtokát Gundak fia Sándornak hat márkáért eladta	23
XVII. 1293. szept. 27. A zágrábi káptalan Radoszláv, szlavón bánt, III. Endre parancsára Orbász, Galas, Petrinja, Vinodol, Sellén, Oklity, Podgorja és Szamobor várak és tartozékaik birtokába iktatja.	24
XVIII. 1295. Thomasina, Szlavónia hercegnője s a Dunán innentől a tengerig terjedő részek kormányzója, a Száván létező alsógradiskai rév vámjának felerészét Orbászi Grubuch fiainak Turdiszlausnak és Balázsnek adományozza	25
XIX. 1297. jan. 18. III. Endre király néhai édes anyjának Thomasiná- nak 1295-ben kelt oklevelét átírja és megerősíti	26
XX. 1306. júl. 1. A pozsegai káptalan Miklós kérelmére átírja Gramachnik birtok eladására vonatkozólag 1281-ben kiadott oklevelét	27
XXI. 1322. nov. 23. Róbert Károly király IV. László királynak 1279-ben Bihács városa részére kiállított kiváltságlevelét átírja és megerősíti	28
XXII. 1326. jan. 18. A pozsegai káptalan átírja az 1281-ben Gra- machnyk birtokvételt magában foglaló 1306. júl. 1-én kiadott káptalani átíratát	30
XXIII. 1326. okt. 25. R. Károly király Bihács városa részére 1322. nov. 23-án kiállított kiváltságlevelét átírja és megerősíti . . .	30

	Lap
XXIV. Szana, 1328. márcz. 17. Tamás, szanai ispán és Péter meg Boronnya ispán, két, Mikech bán által kiküldött bíró, Pobresyai Imrének Pobresya nevű birtokát, melyet Márk fia György tőle erőszakkal elfoglalt, visszaadja, és határait megállapítja . . .	32
XXV. Kolkachfő, 1345 júl. 23. N. Lajos király Bihács város plebánosa és polgárnagyja kérésére R. Károly királynak Bihács város részére 1326. okt. 25-én adott kiváltságlevelét átírja és megerősíti	33
XXVI. 1347. nov. 30. A zágrábi káptalan előtt Gredai Pozobech fia Kozma, férjhez adván leányát Chalát Vodicsai Jákó fia Istvánnak, részére leánynegyed fejében, a dubiczai kerületben fekvő Zwynnycza birtokban bírt birtokrészét adja	34
XXVII. 1348. nov. 14. A zágrábi káptalan Daach Pál fia Jakab kérésére átírja Kristóf és Vid mester, orbázmegyei ispánok és társainak 1273. ápr. 30-án kelt és Lipye, orbázmegyei birtok eladásáról szóló oklevelét	35
XXVIII. 1349. nov. 11. A pozsegai káptalan előtt Tiborcza fia Benák, voiszakai nemes, orbázmegyei Prizawya nevű birtokát 50 márkáért, Rikolf fia Miklós, orbázmegyei ispánnak, ez évi decz. 25-ig zálogba veti	36
XXIX. 1351. febr. 10. A pozsegai káptalan előtt Kemény fia Kozma, voiszakai nemes, az orbázmegyei Pryzawyában bírt birtokrészét 50 márkáért Rikolf fia Miklósnak ez évi máj. 1-ig zálogba veti	37
XXX. 1351. okt. 10. István, szlavón-horvát-dalmát herceg, Szentjakabi László fia Tamás, oklityi várnagy kérelmére azon orbázmegyei birtokokat, melyek Demeter fia Miklós magvaszakadta folytán ő reá háramlottak, és pedig Rastighot, Ezeeket, Kopelt, Laazt, Polynat, Tharnowczot és Kuchyant, N. Lajos király és anyja Erzsébet királyné meg az országnagyok beleegyezésével neki és atyai nagybátyjának, László fia Jánosnak adományozza	38
XXXI. 1352. jún. 29. A pozsegai káptalan előtt Balázs fia Balázs, orbázmegyei nemes, az orbázmegyei Pryzawyében bírt birtokrészét 70 márkáért Tarkői Rykolf fia Miklós mesternek egy évi tartamra zálogba veti	40
XXXII. 1353. ápr. 11. István, szlavón-horvát-dalmát herceg, visszavén Szentjakabi Tamás és Thar Jánostól az 1351. okt. 10-én kelt oklevelében adományozott orbázmegyei összes birtokokat — mivel ők ezeket békességgel nem bírhatták — nekik ezek helyett a körösmegyei Szentpétert adományozza	41
XXXIII. Dubicza, 1353. ápr. 29. Illés barát, dubiczai preceptor és Miklós választott bíró előtt a fölsősztajniczai nemzetségbeliek Sztajnicza nevű dubiczamegyei birtokukat Brokun ispánnak 40 márkáért eladják és a birtok határait körülírják	43
XXXIV. Gara, 1353. máj. 6. Bandonus Cornuti, a jeruzsálemi Szt. János vitézek magyar- és szlavónországos perjele Wagath	

Balázsnak a Kulpa melléki Szentmihály birtokot adományozza	Lap 45
XXXV. Zágráb, 1353. máj. 14. István, szlavón-horvát-dalmát herceg parancsa a zágrábi káptalánhoz az iránt, hogy a Tamás, gerzenczei ispánnak és Thar Jánosnak az orbászvármegyei birtokaikért cserébe adott körösmegyei Szentpéter birtok határait járják meg	47
XXXVI. 1353. máj. 21. A zágrábi káptalan jelentése István herceghez, hogy a Tamás, gerzenczei ispánnak és unokatestvérének Thar Jánosnak, az orbászvármegyei birtokaikért cserébe adott körösmegyei Szentpéter birtok határait megállapította	48
XXXVII. Zágráb, 1353. máj. 28. István, szlavón-horvát-dalmát herceg, Tamás gerzenczei ispán és Thar János kérésére átírja a zágrábi káptalannak 1353. máj. 21-én kelt, és orbászvármegyei birtokaikért cserébe adott Szentpéter, körösmegyei birtok, határjárására vonatkozó oklevelét	50
XXXVIII. Zágráb, 1354. febr. 20. István herceg átírja és megerősíti István, a pálos rend perjele kérésére V. István királynak 1270-ben kelt oklevelét	52
XXXIX. Dubicza, 1354. okt. 13. Éliás, dubiczai preceptor és Márk fia Fülöp, választott bíró előtt Kosuchai Odolenus fia: Miklós és István comesek, Otok birtokukon egy bizonyos területet a pálos-rend szűz Máriáról címzett dubiczai kolostorának adományoznak	53
XL. 1358. máj. 1. A zágrábi káptalan átírja Éliás, dubiczai preceptor és Márk fia Fülöp, választott bírónak Dubiczán, 1354. okt. 13-án kelt oklevelét	55
XLI. 1358. aug. 29. N. Lajos király Bihács város kérelmére az ő Kolkachfőn, 1345. júl. 23-án kelt kiváltságlevelét átírja és megerősíti	56
XLII. Zágráb, 1359. decz. 18. A zágrábi káptalan bizonyáglevelé arra, hogy Dubicza megye közönsége, nevezetesen a kosuchai, gredai, peerchi és brocsinai nemesek, mindig a templomos vitézek joghatósága alá tartozott.	59
XLIII. Visegrád, 1360. jan. 5. N. Lajos király Tóttös mester fia László mester panaszára meghagyja Körös, Dubicza, Szana és Orbász vármegyék közönségének, hogy a zágrábi káptalan, továbbá a püspöknek sziszeki tisztje, valamint hasztoviczai várnagyjai által rajta és birtokán elkövetett többrendbeli hatalmaskodását vizsgálják meg és tegyenek jelentést	60
XLIV. 1360. jan. 23. A pozsegai káptalan jelentése N. Lajos királyhoz, mely szerint a dubiczamegyei kosuchai, gredai, peerchi és brocsinai s egyéb nemesek, a templomos és János vitézek között történt csere óta mindig a dubiczai perjel és preceptor fennhatósága alatt állottak	62

	Lap
XLV. Kozara, 1360. febr. 10. Szana vármegye alispánja és szolgabírái N. Lajos királynak 1360. jan. 5-én kelt parancsára, a László mester személye és birtoka ellen a zágrábi káptalan és püspök tisztje és hrasztoviczai várnagyjai által elkövetett hatalmaskodások tárgyában eszközölt vizsgálatról jelentést tesznek	63
XLVI. Dubicza, 1361. jún. 24. Bandonus Cornuti, a jeruzsálemi Szt. János vitézek magyar és szlavónföldi perjele az összes rendbeliek beleegyezésével a rendnek Középsztajnicza nevű birtokát praedialisták módjára Brokun ispánnak adományozza	66
XLVII. 1361. szept. 18. A zágrábi káptalan bizonyoságlevele, hogy Gyura fia Lóránd zanamegyei Trubar nevű birtokának határait megállapította	67
XLVIII. Knin, 1361. nov. 15. Szécsy Miklós, dalmát és horvátországi bánnak ítéletlevele, melyben Banyavacz és Kasics birtokokat Banyavaczi Vladika és fivérei ellenében De Cesanis Jakabnak ítéli oda	69
XLIX. 1363. márcz. 21. N. Lajos király átírja és megerősíti V. István királynak 1270-ben kelt oklevelét	76
L. 1363. márcz. 21. N. Lajos király átírja és megerősíti a zágrábi káptalannak 1358. május 1-én kelt oklevelét	79
LI. 1365. febr. 12. Cornuti Bandonus, a templomosok perjele és dubiczai comesnek bizonyoságlevele arról, hogy a pálos rend dubiczai kolostorának Otokban levő birtokán élő jobbágysai révén fizetendő nyest- és másnemű adókat elengedte	82
LII. Kozara, 1365. decz. 18. Bakócz mester, szanai ispán, Kozár és Greben várak várnagya, továbbá két szolgabíró előtt Oresiai Golub fiai Hraniszláv, Scanech és Márton, egy fél malomtelküket, a melyet Oresiai Lukács fiaival Dragos, Wlk cyn, Farkas és Istvánnal eddig közösen birtak, továbbá egy oresiai örökségi földrészüket, ez utóbbiaknak négy márkáért örök áron eladják; a földrész határai egyúttal megállapíttatnak	83
LIII. Zágráb, 1372. jún. 16. Durazzói Károly, Szlavónia herczegének parancsa a pozsegai káptalanhoz, melyben meghagyja neki, hogy Chernyki János fia Györgynek a maga és érdektársai nevében a Radovanchiak ellen az ő orbáshmegyei birtokaikon elkövetett hatalmaskodásaik tárgyában emelt panaszára nézve tartson vizsgálatot	84
LIV. 1376. márcz. 17. A pozsegai káptalan bizonyoságlevele arról, hogy Dobrakucsai Gojszláv, felesége és fiai, az orbáshmegyei harejóczi birtokukat 300 márkáért Pukuri Pál fia István meszternek előtte zálogba vetették	86
LV. 1376. jún. 15. A csázmai káptalan oklevele, mely szerint Pukuri Pál fiát István mestert az orbáshvármegyei Harojócz birtokba ellentmondás nélkül beiktatta	87

- LVI. 1377. okt. 22. Néhai Tamásnak, Perusinus fiának özvegye: Anna, ennek testvérei Gergely és Tamás egyrészről, János, a dubiczai pálos rend perjele másrészről, a Perusinus öröksége fölött támadt perből kifolyólag a zágrábi káptalan előtt egyezkednek 88
- LVII. Zágráb, 1377. okt. 23. János dubiczai főesperesnek bizony-ságlevele arról, hogy néhai Tamásnak, Perusinus fiának özvegye Anna, ennek testvérei Gergely és Tamás, továbbá János, a dubiczai pálosok perjele, a Perusinus öröksége fölötti perből kifolyólag egymással megegyeztek 90
- LVIII. Pilis, 1379. júl. 20. Erzsébet királyné parancsa Dubicza birájához és közönségéhez, mely szerint ezeknek meghagyja, hogy a dubiczai pálosok részére tett végrendeleteket juttassák érvényre 92
- LIX. 1381. szept. 29. A pozsegai káptalan előtt az orbázmegyei harajóczi Hucholen fia Sywk, az általa Szokolczai János fia Lászlótól zálogban birt gacsalmzei részbirtokot Brestyai Pál fia Miksának — Szokolczai László visszaváltási jogának épségben tartásával — 31 márkáért zálogba adja 93
- LX. 1382. jan. 19. A pozsegai káptalan előtt Ozorniczai Marczell unokái, Márton fia Tuerdes és Péter fia Pető, orbászvármegyei birtokosok, kötelezik magukat, miszerint a jelenleg Lubnai Orbán fiai kezén levő Petrócz nevű birtokuknak fele részét Dobrakucsai Pál fiainak engedik által, ha ezek ezen birtokukat nevezettektől visszaszerzik 95
- LXI. Kőrös, 1382. decz. 20. Lindvai István és János, szlavóniai bánok meghagyják Orbász vármegye ispánjának, illetőleg alispánjának és szolgabiráinak, hogy a dobrakucsai nemeseknek a lubnai nemesek ellen Polucia nevű birtokuk elfoglalása tárgyában emelt panaszát vizsgálják meg 96
- LXII. Orbász-Váralja, 1383. jan. 10. László fia János, orbászi ispán és várnagy és a megye szolgabiráinak jelentése arról, hogy Lindvai István és János, szlavón bánoknak Kőrösön, 1382. decz. 20-án kelt meghagyása értelmében, a helyszínén megállapították, hogy a lubnai nemesek a dobrakucsai nemeseknek Poluchia nevű birtokát hatalmaskodással elfoglalták 97
- LXIII. Kőrös, 1383. decz. 29. Mária királyné parancsa Miklós pozsegai préposthoz, házi káplánjához, és Kosztajniczai Miklós mesterhez, melyben meghagyja nekik, miszerint az orbász-vásárhelyi polgároknak Dukaharaszti Gerhárd fia Mihály ellenében elkövetett hatalmaskodásokból kifolyólag Orbász-vásárhely város és Dukaharaszti birtok határait kellőleg állapítsák meg 98
- LXIV. 1384. febr. 26. Miklós pozsegai prépost és Kosztajniczai Miklós mester — a királyné Kőrösön, 1383. decz. 20-én kelt

- parancsára — jelentik, hogy megvizsgálván a helyszínén Duka-
harasztjai Gerhárd fia Mihálynak az orbászvásárhelyi polgárok
ellen emelt panaszát, azt alaposnak találták; mivel azonban a
határeligazítás ügyében köztük igazságot szolgáltatni nem voltak
képesek, a feleket ez évi máj. 1-ére a királyné személye elé
idézték 99
- LXV. Dubicza, 1384. márcz. 2. Fábián, alsódubiczai rector és
esperes bizonyáglevelé arra, hogy Wlxa fia Tamás, Pétert, a
dubiczai pálosok perjelét és Péter, dubiczai béres, Balázs pálos-
szerzetest, gyalázó szavakkal illette és halálra kereste . . . 101
- LXVI. Zágráb, 1384. márcz. 24. Lendvai János és István szlavón
bánok parancsa a zágrábi káptalanhoz, melyben meghagyják,
miszerint vizsgálja meg Oresjai Dragos fia Prvoszláv panaszát,
mely szerint Dynan fia Milgost és társai az ő oresjai telkét
hatalmaskodva elfoglalták s maguk között fel is osztották . . 103
- LXVII. 1384. márcz. 31. A zágrábi kaptalan jelentése Lendvai János
és István szlavón bánokhoz, mely szerint — azok 1384. márcz.
24-én kelt parancsa értelmében — Milogost és társai, Prvo-
szláv oresjai telkét elfoglalták és maguk között szétosztották . 104
- LXVIII. 1384. jún. 3. A budai káptalan átírja N. Lajos királynak
1363. márcz. 21-én kelt oklevelét 105
- LXIX. 1384. nov. 2. András, kamarjai főesperes intő parancsa a
dubiczai espereskerület plébánosaihoz, melyben meghagyja
nekik, hogy Bálintnak, a dubiczai pálosok perjelének kéré-
sére Wik fia Bertalant és Wr fia Istvánt — nem szolgáltatván
vissza a rendnek egy attól jogtalanul elfoglalt házat — ünne-
pélyesen átkozzák ki az egyház kebeléből 106
- LXX. Pozsegavár, 1385. ápr. 2. Erzsébet királyné parancsa Lukács
dubiczai preceptorhoz, melyben meghagyja, hogy a szűz
Máriáról címzett dubiczai pálos kolostor jogait bárki, külö-
nösen pedig a dubiczai közönségnek támadásai ellen védje meg. 109
- LXXI. Dubicza, 1385. ápr. 17. Bálint, a dubiczai pálos kolostor per-
jele Zwetech Pálnak, egy másik Pálnak és Wlkxe fia Tamásnak
jogtalan foglalása ellen Lukács dubiczai preceptor előtt
óvást emel 110
- LXXII. Pozsegavár, 1385. ápr. 21. Erzsébet királyné parancsa
Hédervári János vránai perjelhez és Lukács dubiczai precep-
torhoz, melyben elrendeli, hogy a dubiczai pálos kolostort
jogaiban mindenki ellenében védjék meg 111
- LXXIII. Zágráb, 1387. júl. 28. Zsigmond király Osztrovczai Novák
fia Péternek, részben hűséges szolgálatai jutalmául, részben
pedig cserébe a Hont megyében fekvő Pásztó nevű birtokáért
a Bihács tartozékait képező Sztrugucsavka, Zalozsje, Tolszt,
Velihova és Brekovicza nevű királyi falvakat adományozza . 112
- LXXIV. Dubicza, 1388. okt. 3. Demjén fia Wr István, Dubicza

birája és közönsége előtt Pothokban bírt szöllejének felerészét a dubiczai pálos-kolostor javára örökbe vallja	Lap 114
LXXV. 1394. jún. 10. A budai káptalan átírja N. Lajos királynak 1363. márcz. 21-én kelt oklevelét	115
LXXVI. Kozara, 1396. máj. 24. Vlkacz, szanai ispánnak Marcin és kosecki Skulavecz Péter részére szóló menedéklevele	116
LXXVII. Orbász vára alatt, 1398. júl. 20. Zsigmond király parancsa Bebek Imre vránai perjelhez, dubiczai főispánhoz, melyben elrendeli, hogy a dubiczai pálos-kolostort jogaiban mindenkivel szemben védje meg	116
LXXVIII. Greda, 1398. aug. 17. Zsigmond király parancsa Bebek Imre, vránai perjel és dubiczai főispánhoz, melyben meghagyja, hogy a dubiczai pálos-kolostort, néhány dubiczai polgártól kapott birtokba állítsa vissza, határait állapítsa meg újból és bárkinék jogtalan igénye ellenében védelmezze meg	117
LXXIX. 1399. nov. 6. A csázmái káptalan Zsigmond királynak Orbász vára alatt, 1398. júl. 20-án és Gredában, 1398. aug. 17-én kelt okleveleit átírja	119
LXXX. Zágráb, 1400. okt. 6. Monoszlai Csupor Pál, szlavóniai bán bizonyosságlevele, hogy az elősorolt zágráb- és dubiczamegyei birtokok, Szviniczay Pál fiainak Balázs, Péter és Jánosnak tanúsága szerint a fi- és nőágot egyaránt megilletik, a miért is abba, hogy néhai Pozobech György leánya Ilona atyjának Gredában és egyebütt bírt részeit bírhasa, belegegyeznek	120
LXXXI. 1401. márcz. 30. A zágrábi káptalan átírja a csázmái káptalannak 1399. nov. 6-án kelt oklevelét	121
LXXXII. Greda, 1402. júl. 10. Bebek Imre, horvátországi bán, átírva Zsigmond királynak Gredán, 1398. aug. 17-én kelt oklevelét, jelenti, hogy parancsához képest a dubiczai pálos-kolostort birtokaiban megerősítette és ezek határait újból megállapította	122
LXXXIII. Dubicza, 1403. szept. 10. A dubiczai pálosok a dubiczai polgárok részéről birtokaikat illetőleg tett jogtalan foglalás ellen dobowchi Tamás fia Domonkos és Morowchai István, dubiczai comesek meg Kosuchai István fia István választott bíró előtt tiltakozásukat fejezik ki	125
LXXXIV. Dubicza, 1403. szept. 24. Dobowchi Tamás fia Domonkos, dubiczai comes és társai bizonyosságlevele arról, hogy a dubiczai pálosok kolostorának égetőkemenczéből itteni polgárok meszet hordtak el	125
LXXXV. Dubicza, 1404. okt. 20. Iván és Dragig orbászi és dubiczai comesek a dubiczai pálos-kolostort birtokaikban megerősítik	126
LXXXVI. Dubicza, 1404. okt. 20. Iván és Dragig orbászi várnagyok a dubiczai pálos-kolostor és a polgárok közti perből kifolyólag — a pálosok felmutatván okleveleiket — ezeket birtokaikban végleg megerősítik	127

- LXXXVII. 1405. okt. 18. Zsigmond király Bihács város polgárai kérelmére I. Lajos királynak a város részére 1358. aug. 29-én adományozott kiváltságlevelét átírja és megerősíti 128
- LXXXVIII. Dubicza, 1409. aug. 19. A felsődubiczai pálosok perjele Criskovich Gergelynek és az itteni polgároknak telekfoglalásai ellen Grabrovnyiki Pető fia Dénes dubiczai főispán és társa előtt tiltakozását fejezi ki 131
- LXXXIX. Dubicza, 1409. aug. 19. Grabrovnyiki Pető fia Dénes, dubiczai főispán és Predymeryáki Péter fia Bertalan ispán bizonyoságlevele arról, hogy felsődubiczai polgárok egy házat, mely az itteni pálosok tulajdonát képezi, felégettek, a pálosok perjelét elfogták s többrendbeli hatalmaskodást követtek el 131
- XC. Dubicza, 1410. jan. 27. A felsődubiczai pálosok perjele az itteni közönségnek jogtalan foglalásai és hatalmaskodásai ellen Bohcoryan Pál dubiczai főispán és társa előtt tiltakozását fejezi ki 132
- XCI. Dubicza, 1410. jan. 27. Bochcoryan Pál és Predymeryáki Péter fia Bertalan bizonyoságlevele arról, hogy felsődubiczai polgárok egy a pálosok tulajdonát képező szántóföldet learattak 133
- XCII. Nosztra, 1410. jún. 8. Borbála királyné parancsa Zekeli Woyslo, dubiczai főispánhoz, melyben meghagyja, hogy a Dubicza melletti pálos-kolostor jogait bárkinek igényei ellenében védelmezze 134
- XCIII. Dubicza, 1412. febr. 8. Hemych György, Jalsenai Lukács és összes rokonságuk Wlk fia Lászlót Bohcoryan Pál dubiczai főispán és Gorychai Iván fia Gergely választott bíró előtt, az őt kötelező vérdíjat illetőleg nyugtatják 135
- XCIV. Dubicza, 1412. márcz. 7. Gergely, a felső-dubiczai pálosok perjele, az itteni polgárok jogtalan foglalása és bitorlásai ellen Bochcoryan Pál dubiczai főispán és Gorychai Gergely választott bíró előtt tiltakozását nyilvánítja 136
- XCV. 1412. máj. 22. Péter, felső-dubiczai pálosszerzetes, Gergely, a pálosok perjele nevében, Chupor Pál, szlávónországi bán előtt az iránt, hogy itteni polgárok valamely házukat felperzszelték, a perjelt elfogták s többfajta hatalmaskodást követtek el, óvást emel 137
- XCVI. 1412. máj. 24. Péter, felső-dubiczai pálosszerzetes, Gergely, pálos perjel és a rend nevében az itteni polgárok és az egész közönség jogtalan foglalásai ellen a csázmái káptalan előtt tiltakozik 138
- XCVII. 1412. máj. 24. Péter, felső-dubiczai pálosszerzetes, Gergely pálosperjel és a rend nevében az itteni polgárok és az egész közönség jogtalan foglalásai ellen Chupor Pál, szlávónországi bán előtt tiltakozik 138
- XCVIII. 1412. máj. 24. Péter, felső-dubiczai pálosszerzetes, Gergely pálosperjel és a rend nevében a csázmái káptalan előtt az ellen,

	hogy itteni polgárok valamely házukat felégették, a perjelt el-	Lap
	fogták s többnemű hatalmaskodást követtek el, óvást emel .	139
XCIX.	1412. máj. 24. A csázmái káptalan bizonyosságlevele arról, hogy	
	felső-dubiczai pálosok kolostorának kemenczéből itteni polgárok	
	kilencz évvel ezelőtt meszet hordtak el és szántóföldeiket	
	elfoglalták	140
C.	1412. máj. 24. Péter, felső-dubiczai pálosszerzetes, Gergely	
	pálosperjel és a rend nevében György fia Pál, szlavónországi	
	bán előtt, itteni polgároknak régebben elkövetett hatalmas-	
	kodásai miatt óvást emel	141
CI.	Monoszló, 1412. máj. 28. Chupor Pál, szlavónországi bán átírja	
	Dénes főispán és Bertalan választott bírónak Dubiczán 1409. aug.	
	19-én kelt oklevelét	141
CII.	Buda, 1412. júl. 9. Zsigmond király parancsa a dubiczamegyei	
	fő- és alispánokhoz, melyben meghagyja nekik, hogy a dubiczai	
	kolostort jogaiban bárkinek igénye ellen oltalmazták. . . .	142
CIII.	Buda, 1412. szept. 29. Zsigmond király megsemmisítván a	
	hamis vádaskodás következtében Decsei Roh unokái, István	
	fiai László és János ellen hűtlenség vétké czímén kibocsátott	
	marasztaló ítéletlevelét, nekik érdemeik és hűségük elisme-	
	réséül összes, így dubiczavármegyei birtokaikra is új adom-	
	ánylevelet ad	143
CIV.	Dubicza, 1412. decz. 19. Bohcoryan Pál, dubiczai főispán és	
	Bachyni András fia Jákó választott bírónak bizonyosságlevele	
	arról, hogy Hlenchenychai Balázs fiai: Miklós és Péter, a	
	felső-dubiczai pálos-kolostor disznainak egy részét lefoglalták .	146
CV.	1412. Hervoya, spalatói hercegnek a királynál, királynénál	
	és az országnagyoknál Garai János és Monoszlai Csupor Pál	
	ellen emelt vádjai. A többi között Orbász váráról is említés	
	történik	147
CVI.	Zágráb, 1413. febr. 6. Zsigmond király parancsa Zágráb	
	megye fő- és alispánjaihoz, melyben meghagyja nekik, hogy ha	
	a felső-dubiczai pálosok részéről idézésre, vallatásra és tiltásra	
	nézve felszólítást nyernek, tegyenek eleget kérésüknek s az	
	ügyről neki, avagy a szlavónországi bánnak jelentést . . .	150
CVII.	Zágráb, 1413. febr. 6. Zsigmond király parancsa Zágráb megye	
	fő- és alispánjaihoz, melyben elrendeli, hogy ha a felső-	
	dubiczai pálosok hivatalos ténykedésre szólítják, kik képvis-	
	seljék őt	151
CVIII.	Udine, 1413. máj. 25. Zsigmond király Decsei István fiainak	
	László és Jánosnak, összes eddig bírt birtokaikat, így a du-	
	biczavármegyeieket is, új adományképpen adja	152
CIX.	1413. jún. 13. A csázmái káptalan jelentése arról, hogy	
	Decsei István fiait Lászlót és Jánost, Zsigmond királynak	
	Udineban, 1413. máj. 26-án kelt parancsa alapján, melyet	

	Lap
át is ír, körözs- és dubiczavármegyei birtokaikba bevezette és beiktatta	154
CX. Monoszló, 1413. júl. 15. Chupor Pál, szlavón bán parancsa Chreschich Farkas és fia Tamáshoz, melyben elrendeli, hogy a dubiczai kolostorból elrabolt ingóságokat, amelyek jelenleg birtokukban vannak, adják a kolostornak vissza	157
CXI. Dubicza, 1413. júl. 17. Gergely, a felső-dubiczai pálosok perjele, az itteni polgárok jogtalan foglalásai ellen Ervenichei László fia Miklós, Gonisai Weres Péter, dubiczai ispánok és Bachyn András fia Jákó választott bíró előtt tiltakozik	158
CXII. Pekrecz, 1413. júl. 30. Monoszlai Csupor Pál, szlavón bán, a vránai perjelség kormányzója és Jákó, dubiczamegyei választott bíró ítéletlevele, melynek alapján Ossanna asszonyt a Grédai Mihály által elfoglalt grédai birtokrészébe beiktattatni rendelik	158
CXIII. Dubicza, 1413. nov. 13. A felső-dubiczai pálosok és az itteni közönség valamely peres birtokrész fölött Ervenyichei László fia Miklós és Gonisai Weres Péter, dubiczai ispánok, meg Bachyn András fia Jákó választott bíró előtt egyezkednek	160
CXIV. Monoszló, 1413. nov. 30. Chupor Pál, szlavón bán, átírja Miklós és Weres Péter ispánok, meg Jákó választott bírónak Dubiczán, 1413. nov. 13-án kelt oklevelét	161
CXV. Dubicza, 1417. márcz. 15. Nagy Antal, Bessenyei Imre, dubiczai ispánok és Bacsinai Jákó, választott bíró előtt Kremozsniczai János fia Ádám, a Dubicza vármegyében fekvő birtokrészeit Decsei István fiának Jánosnak, ennek fia Lászlónak és az említett István néhai fia László : Herczeg István, András és Roh nevű fainak 300 márkáért eladja	162
CXVI. Buda, 1429. márcz. 13. Garai Miklós nádor pörátküldő levele a Maróthi János bán és fia László egyrészről, továbbá Wnghi Albert, vránai perjel közti perben ; a Dubicza megyéhez tartozó birtokok határai megírják	163
CXVII. Bihács, 1442. Rathkó bihácsi bíró, a város esküdtjeivel és az egész polgárság, Jarinszkey Vidnek, a vétel útján szerzett birtokairól szóló, előttük felmutatott jegyzékét megerősítik és átírják	172
CXVIII. 1443. máj. 5. A csázmái káptalan előtt Cserneki Dezső a saját, valamint fiai István és Miklós, továbbá testvérei nevében, az ő Okluka, Verbouch, Therztencz, Raschygh, Belvina és Muthnok nevű, orbászmegyei birtokaiknak, nemkülönben Mlatterma nevű halastavuknak és tartozékaiknak, a király által Zenchei László fainak Kristóf, János és Lászlónak történt adományozása és az ezek által történendő birtokba vétel ellenében tiltakozását fejezi ki	173
CXIX. 1449. szept. 17. A pozsegai káptalan előtt dobrakucsi Nele-	

	Lap
pecz Pál és Domonkos (néhai Benedek fiai), továbbá János (néhai Benedek fiának Jánosnak a fia) az orbánsvármegyei Lewach várát, Lewach birtokukat és ezek összes tartozékait 2000 arany forintért Radiwojnak, Tamás, bosnyák király testvérének, és Welikei László fia Miklósnak elzálogosítja és a kiváltás módzatait megállapítja	174
CXX. 1449. szept. 17. A pozsegai káptalan előtt Radiwoj, Tamás bosnyák király testvére és Velikei László fia Miklós kötelezik magukat, hogy a Dobrakucsai Nelepecz Benedek fiai Pál és Domonkos, továbbá unokája János által nekik zálogba vetett orbánsvármegyei Levác vára és birtoknak 2000 arany forintnyi összegére 1450. jan. 1-én 400 arany forintot fizetnek s a határidő elmulasztása esetén Velikei Miklós a tartozás erejéig pozsegamegyei birtokaira szabad foglalási jogot enged	179
CXXI. 1453. ápr. 24. Kelkedi Máté kanonok és testvére István érvényteleneknek nyilvánítja a zágrábi káptalan előtt azon, Hwthyna pusztájukra vonatkozó összes okleveleket, melyeket Máté házából Wyczchich Benedek álnok módon elvitt, a nélkül, hogy a kikötött 100 arany frtnyi vételárt nekik kifizette volna	180
CXXII. Pozsony, 1456. szept. 3. V. László király László fiát Pétert, Orbácsszentgyörgyi Németh István ellenében — a köztük fennforgó ügyből kifolyólag — a tárnokmester elé rendeli idéztetni	181
CXXIII. Buda, 1458. márcz. 28. I. Mátyás király Laki Kaczor Jánosnak és fiainak: István, György, Benedek és Péternek kérésére átírja és megerősíti István, szlavón-horvát-dalmát hercegnek 1351. okt. 10-én, 1353. ápr. 11-én és Zágrábban 1353. máj. 28-án kelt okleveleit és az őseiknek orbánsvármegyei birtokaikért annak idején cserébe adott körösmegyei Szentpéter-birtokot új adományképen adja	182
CXXIV. 1458. szept. 13. A fejevári káptalan jelentése Mátyás királyhoz, mely szerint a királynak Budán, 1458. márcz. 28-án kelt parancsa alapján, Kaczor Jánost és fiait a körösmegyei Szentpéter birtokába minden ellenmondás nélkül beiktatta	186
CXXV. Dubicza, 1461. jan. 4. András, a dubiczai pálosok perjele, a kolostor Remetincz nevű pusztáját telepesíti s a telepedésnek feltételeit megszabja	189
CXXVI. Pekce, 1461. máj. 8. Szentgyörgyi Tamás, vránai perjel és dubiczai örökös főispán, a dubiczai pálosok és polgárok közti perben egyezséget létesít	190
CXXVII. 1464. aug. 27. I. Mátyás király Laki Kaczor Péter és fia András továbbá édes atyja János és édes testvére Györgynek kérésére átírja és megerősíti Budán, 1458. márcz. 28-án, az őseiknek orbánsvármegyei birtokaikért annak idején cserébe kapott körösmegyei Szentpéter birtok tárgyában kelt új adománylevelét és a fejevári káptalannak 1458. szept. 13-án kelt iktatólevelét	193

- CXXVIII. 1466. júl. 21. A pozsegai káptalan jelenti Mátyás királynak, hogy 1466. ápr. 9-én kelt parancsára — a melyet át is ír — Cserneki Jósá leányának Ilonának és Cserneki Jakab leányának Borbálának, Cserneki Desew fiai István és Miklós, valamint ezek társai ellenében, több pozsega- és orbászvármegyei birtokrészük tárgyában emelt panaszát megvizsgálva, azt valónak találta és panaszlottakat ezen évi aug. 1-ére a király eleibe rendelte 196
- CXXIX. Visegrád, 1468. júl. 1. Mátyás király Cserneki Desew fiai István és Miklós ügyvédjének Keszy Györgynek kérésére átírja és kiadja neki a pozsegai káptalannak 1466. júl. 21-én kelt, őket Jósá leánya Iona és Jakab leánya Borbála ellen, ezeknek több pozsega- és orbászvármegyei birtokuk tárgyában, perbehívó levelét 199
- CXXX. Buda, 1468. júl. 12. I. Mátyás király parancsa a pozsegai káptalanhoz, melyben meghagyja, hogy Cserneki Benedek bán unokáját, illetve néhai Jósá leányát Ilonát, azért, mivel Cserneki Dezső fiai István és Miklós, ügyvédjeiknek és pedig Keszy Györgynek és Iklady János diáknak megbízását — kik a köztük lévő, orbászmegyei birtokokat illető, peres ügyben megbízatásuknak nem feleltek meg kellőleg — visszavonták, a nevezettek kifogásainak előadására és új ítélelhozatalra ezen évi okt. 6-ára idézze meg 200
- CXXXI. 1471. febr. 25. I. Mátyás király Bihács városa polgárainak kérelmére Zsigmond királynak 1405. okt. 18-án kelt kiváltságlevelét átírja és megerősíti 203
- CXXXII. 1473. febr. 14. A pozsegai káptalan előtt Tharnowczai Saag István fia Miklós, Sagowyna, Felsőszentbenedek, Alsószentbenedek, Werhowcz, Bereczkhegye, Weresparth és Nagyfalú, pozsega-, eszék- és orbászmegyei birtokait és Sagowyna várát, magvaszakadása esetén, néhai Cserneki Desew fia Istvánra hagyja 205
- CXXXIII. 1473. máj. 14. A pozsegai káptalan Mátyás királynak 1473. ápr. 11-én kelt parancsára — melyet át is ír — jelenti, hogy Cserneki Desew fiát Istvánt, Tharnóczai István fiának Miklósnak Sagowyna, Felsőszentbenedek, Alsószentbenedek, Verhócz, Bereczkhegye, Weresparth és Nagyfalú, pozsegamegyei, és Eszék, orbászmegyei birtokaiba, továbbá Koprywno és Swmehyacz nevű pozsegamegyei birtokrészeibe, ugyanazon évi ápr. 26-án és ápr. 30-án minden ellentmondás nélkül bevezette és beiktatta 206
- CXXXIV. 1473. aug. 30. A csázmái káptalan előtt Szentgyörgyi Mihály fia Székely Miklós a szanavármegyei Kozara várát Biliczki és Novisztrusich nevű erődjével együtt 3000 arany forintért decsei Roh István fia Lászlónak eladja 208

	Lap
CXXXV. Buda, 1476. jún. 17. Mátyás király Cserneki Desew fia István kérésére átírja és megerősíti a pozsegai káptalannak 1473. febr. 14-én kelt oklevelében foglalt adományozást . . .	211
CXXXVI. 1476. aug. 29. A pozsegai káptalan jelenti Mátyás királynak, miszerint Budán, 1476. jún. 17-én kelt parancsára — amelyet át is ír — Cserneki Desew fiát, Istvánt, Tarnóczy István (Saág fia) pozsega- és orbászvármegyei birtokaiba beiktatta	213
CXXXVII. Buda, 1480. júl. 11. I. Mátyás király parancsa Pozsega vármegyéhez, melyben meghagyja, hogy a Dezső fia István és Cserneki András orbázmegyei Guchalócz nevű régi és új várában és hasonló nevű birtokán, Pesthy István deák, jaczai tiszttartó és társai által elkövetett többrendbeli hatalmaskodások tárgyában tartson vizsgálatot!	216
CXXXVIII. Zágráb mellett, 1481. febr. 16. Gúthi Ország Mihály nádor ítéletlevele, melyben a szanamegyei Kozára várát Detthei Rohffy László igényével szemben a szent korona tartozékának nyilvánítja	218
CXXXIX. Zágráb, 1486. szept. 8. Bodó Gáspár, kir. főajtónálló-mester, tolnai főispán, és Korothenay János, somogyi főispán, nádori ítélmester, a szlavón, dalmát, horvát perek átvizsgálásával megbízott kir. kiküldöttek Szvinicza dubiczamegyei birtok tárgyában az érdekelt Dragay-, Ambrosewyth- és Pozobchyth-nemzetsegeket megosztotztatják	223
CXL. 1486. okt. 1. A pozsegai káptalan előtt Anna asszony, Gay Lőrincz felesége, néhai Cserneki Dessewffy Miklós leánya, a saját, valamint húga Ilona nevében is, Cserneki Dessewffy Istvánt, ennek néhai öccsét Miklóst és fiát Ferenczet, a Csernek, Péterhegye, Peruchicza, Sumethicza, Tharnócza, Alsó- és Felső-Berstyantác, Drugánhegye, Jalsowác, Kakukvölgy, Alsó- és Felső-Lyphynye és Podgradgya, pozsegamegyei, továbbá Podgan, Gothelócz, Widkócz, Lezkócz és Eszék, orbázmegyei birtokokból őket megillető leánynegyed tekintetében nyugtatja	228
CXLI. 1486. okt. 1. A pozsegai káptalan előtt Ágnes asszony, cserneki Dessewffy István második felesége, mostohafiát Ferenczet, férje halála esetére — a mennyiben házasságuk magtalan maradna — férjének összes pozsega- és orbázmegyei, valamint egyéb birtokai révén őt megillető hitbér és nászajándék felerésze tekintetében nyugtatja	229
CXLII. 1491. aug. 22. A zágrábi káptalan előtt Zkradi Bewenywd János és unokatestvérei Tamás és Miklós nevében Bucha Miklós kanonok a János ellen néhai I. Mátyás király által elkövetett hatalmaskodásnak, melylyel őt lezáratta és tőle Koztajnicza várát elvéve, azt először Wok, ennek halála után pedig György és Jovan rácz despotáknak adományozta, tiltakozását fejezi ki	230

	Lap
CXLIII. Buda, 1491. okt. 31. II. Ulászló király parancsa a pozsegai káptalanhoz, melyben meghagyja, miszerint a Cserneki Desew fiának Istvánnak orbászvámegyei Eszék vára ügyében emelt panasza alapján tartson vizsgálatot és Thörök Jánost, meg Chekei Gergelyt 1492. máj. 1-re idézze a király elébe	231
CXLIV. Buda, 1491. okt. 31. II. Ulászló király parancsa a pozsegai káptalanhoz, melyben meghagyja, hogy a Cserneki János fia János által Chekei Miklós diák fia György személyes szabadsága ellen elkövetett azon hatalmaskodás tárgyában, mely szerint őt az orbászmegyei Ozeechk, más néven Gochelocz várába czipelte és fogva tartotta, tartson vizsgálatot	232
CXLI.V. Orbászvára, 1491. decz. 10. Orbász vármegye alispánjai és szolgabirái jelentése Ulászló királyhoz, mely szerint az 1491. okt. 31-én kelt parancsa értelmében — a melyet át is írnak — Cserneki Deseő fiának Istvánnak, orbászvámegyei Eszék vára és birtoka ügyében emelt panaszát megvizsgálva, azt igaznak találták	234
CXLVI. Buda, 1492. márcz. 16. II. Ulászló király Bihács városa polgárainak kérelmére Mátyás királynak 1471. febr. 25-én kelt, a városnak adott kiváltságlevelét átírja és megerősíti	235
CXLVII. 1492. ápr. 1. A pozsegai káptalan jelenti Ulászló királynak, hogy Budán, 1491. okt. 31-én kelt parancsának engedelmeskedve, a Cserneki János által orbászmegyei Ozeechk, másképp Gochelocz várában Chekei Miklós diák fia György ellen elkövetett hatalmaskodás tárgyában vizsgálatot tartott és azt valónak találta	237
CXLVIII. 1492. ápr. 1. A pozsegai káptalan jelenti Ulászló királynak, hogy Budán, 1491. okt. 31-én kelt parancsának — melyet át is ír — engedelmeskedve és a Cserneki Desew fiának Istvánnak orbászvámegyei Eszék vára ügyében emelt panaszát megvizsgálva azt valónak találta, s Thörök Jánost meg Chekei Gergelyt 1492. máj. 1-re a király eleibe idézte	239
CXLIX. 1492. aug. 13. után. Pozsega vármegye alispánja és két szolgabirája jelenti Ulászló királynak, miszerint Budán, 1492. aug. 13-án kelt parancsára — a melyet át is írnak — Cserneki Dessewffy István és fiának Ferencznek panaszait, melyeket ezek Cserneki Thörök János és Chekey György ellen, orbászvámegyei Eszék birtokukon, gochalóczi és lezkóczi jobbágyaikon és egyébként elkövetett többrendbeli hatalmaskodásaik miatt emeltek, megvizsgálták és azokat valóknak találták	240
CL. 1492. aug. 22. A zágrábi káptalan előtt Zkradi Bewenywd János és unokatestvérei Tamás és Miklós, Koztajnicza várát és városát a hozzátartozó zágrábmegyei birtokokkal együtt (melyek közül Podversie, Dolacz, Lypye máskor orbászvámegyeieknek mondatnak) 8000 arany forintért Egerváry László, horvát. bánnak és fiának Istvánnak eladják	244

- CLI. Buda, 1493. febr. 6. II. Ulászló király Egerváry László, horvát bánnak, rendkívüli szolgálataiért, különösen pedig, mivel a neki 20,000 arany forintért zálogba vetett Bihács és Kruppa várát, továbbá az összes horvát bánsági várakat, fizetése elengedése mellett saját költségén fenntartotta, a fejérvármegyei Vitány és Csókakő várát, összes tartozékaival együtt, neki, feleségének Klárának, és utódaiknak haszonélvezetképpen vallja, mindaddig míg a 16,000 arany forintot (4000-et Egerváry elengedett) ő vagy utódjai meg nem kapják 246
- CLII. Jajcza, 1496. febr. 11. Kanizsay László és Bebek János jajczai bánok Batthyány Boldizsár volt bánt, az orbászvármegyei Levác vára átadása tárgyában nyugtatják 249
- CLIII. Buda, 1496. júl. 27. II. Ulászló király néhai Bacsini Miklós fiait: Jánost, Istvánt és Györgyöt, a dubiczai kerületben bírt birtokaiban megerősíti 249
- CLIV. 1498. jan. 13. A pozsegai káptalan előtt Cserneki Lőkös Miklós fia János jalsowczi, alsóberstyantánczi, tarnóczai, prewchyczai, sumecsiczai, lipinyei és jaksinczi, pozsega-, és gocsalóczi, vidkóczi és lezkóczi, orbászvármegyei birtokrészeit Cserneki Dessewffy István fiának Ferencznek, életfogytiglani haszonélvezetre engedi át azért, mivel ez utóbbi a Cserneki Csontos István halálával Jánosra szállott, de 300 arany forintért Cserneki Desew fiának Miklósnak zálogba vetett birtokrészeit kiváltotta és azok nagy részét neki rendelkezésére bocsátotta 251
- CLV. Buda, 1501. ápr. 4. előtt. Vingárti Geréb Péter nádor levele ismeretlenhez, melyben értesíti őt a törököknek Boszniában, különösen pedig Jajcza és Livác vára körül elkövetett garázdálkodásaikról, Livác vára és városa elfoglalásáról és Orbász vármegyének feldúlásáról. Ezért az illetőt és hadseregét ez évi ápr. 4-ére Pécsre rendeli, hogy a végveszély előtt álló Jajczát megmentse 253
- CLVI. Buda, 1501. máj. 16. II. Ulászló király parancsa Bertalan, vránai perjelhez és Woykffy mester, Szlavónia protonáriusához, a melyben meghagyja nekik, miszerint a Török András és János, továbbá Cserneki Desewffy Ferencz és Chegey György panaszát a zraklini Petrovics Mihály által előbbieknél orbászvármegyei Podluzsia birtokán és Gocsolócz vára tartozékain elkövetett hatalmaskodása tárgyában és viszont Petrovics Mihály panasza tárgyában tartsanak vizsgálatot, hozzanak ítéletet és tegyenek jelentést 255
- CLVII. Buda, 1502. febr. 28. Vingárti Geréb Péter nádor meghagyja Batthyány Boldizsár, jajczai bánnak, hogy az orbászvármegyei Levác várát és városát javíttassa ki és erősíttesse meg 257
- CLVIII. Prága, 1502. márcz. 17. II. Ulászló király felszólítja Batthyány

- Boldizsár jajczai bánt, hogy báni hivatalát mennél előbb foglalja el, mert a késlekedés miatt a törökök, különösen Orbász kerületében, már eddig is nagy károkat okoztak 258
- CLIX. Zágráb, 1504. febr. 27. A zágrábi káptalan előtt Corvin János herczeg Graborjai Beriszló Ferencznek javára vallja Fejérkő várát és birtokot összes dubiczamegyei tartozékaival együtt . . . 259
- CLX. Buda, 1505. máj. 2. II. Ulászló király parancsa a pozsegai káptalanhoz, melyben meghagyja neki, miszerint cserneki Dessewffy Ferenczet Török Jánosnak pozsega- és orbászvámegyei birtokaiba és azok tartozékajba — az általuk kötött szerződés értelmében — iktassa és vezesse be 261
- CLXI. Buda, 1505. máj. 2. II. Ulászló király átírja és megerősíti Cserneki Török Jánosnak és Cserneki Dessewffy Ferencznek a pozsegai káptalan előtt 1505. febr. 10-én kötött kölcsönös szerződését, mely szerint Cserneki Török János magvaszakadása esetén Felsőberstyáncz, Alsóberstyáncz, Felsőcsernek, Alsócsernek, Felsőperucsicza, Alsólipinye és Zelnacsác, pozsega-, továbbá Eszék, orbászvámegyei birtokai összes tartozékaikkal együtt, Cserneki Dessewffy Ferenczre és viszont, Cserneki Dessewffy Ferencz magvaszakadása esetén, ennek Dolyany, Izdolje, Werhowachye, Orehócz, Bánócz és Bisztra, pozsegamegyei birtokai, összes tartozékaival együtt, nevezett Cserneki Török Jánosra szálljanak 263
- CLXII. 1505. jún. 5. A pozsegai káptalan jelentése II. Ulászló királyhoz, melyben jelenti, miszerint a királynak Budán, 1505. máj. 2-án kelt parancsára — a melyet át is ír — cserneki Dessewffy Ferenczet Török Jánosnak pozsega- és orbászvámegyei birtokaiba és azok tartozékajba, ezen évi máj. 19-én törvényesen beiktatta 267
- CLXIII. Pekrecz, 1506. máj. 3. Grabarjai Bertalan, vránai perjel, Dubicza megye örökös főispánja, Vagatovics Miklós, András és János kérésére átírja és megerősíti Bandonus Cornutinak Garán, 1353. máj. 6-án kelt adománylevelét 269
- CLXIV. 1514. jún. 25. A fejérvári keresztesek konventje előtt Cserneki Was, másképp Wes Miklós a saját, valamint Hedvig, Anna, Zsófia és Magdolna nevű testvérei és egyéb rokonai nevében is, Felső- és Alsó-Csernek, Sumeticze, Prewchycza, Péterhegye, Podgragya, Ternavicza, Kakukvölgye, Felső- és Alsó-Berstánytác, Dolác, Felső- és Alsó-Lipinye, Okics, Jaksincz, Galgócz és Lazkócz, pozsegamegyei, továbbá Gocsalócz, Lezkócz, Milkócz, Witkócz, Felső- és Alsó-Bebrina, Cserztencz, Zurakócz, Podlusia és Eszék, orbászvámegyei birtokrészeit 800 magyar arany forintért, Cserneki Dessewffy Ferencznek és fiainak: János, István, György, Ferencz, Miklós és Lászlónak örök áron eladja 270

- CLXV. Buda, 1514. okt. 29. II. Ulászló király átírja és megerősíti Héderváry Ferencznek és cserneki Dessewffy Ferencznek a pozsegai káptalan előtt 1514. jún. 16-án kötött kölcsönös szerződését, mely szerint Héderváry Ferencz magvaszakadása esetén Pozsegavár vára és városa, továbbá Hemowcz, Lippye, Lippáncz, Zelcze, Werhócz birtokai, nemkülönbén Felső- és Alsópribinye, Derskócz és Sztrumenyik birtokokban bírt részei, a Rudinán bírt kegyuraságok, Podwersa vára és Pridvorje, Podwersa, Hergowdol, Czrimothisthia, Zagrebacz, Ratiborják, Podgradje stb. nevű tartozékaival együtt Cserneki Dessewffy Ferenczre és viszont ez utóbbinak magvaszakadása esetén ennek Drinócz kastély és Felső-, Alsócsernek, Sumethicza, Perusicza, Podgradje, Péterhegye stb. nevű pozsegamegyei tartozékai, továbbá az orbászvármegyei Eszék és Mrachay nevű kastélyok összes tartozékaival egyetemben nevezett Héderváry Ferenczre szálljanak 273
- CLXVI. Buda, 1517. máj. 28. II. Lajos király Bihács városa polgárai kérelmére II. Ulászlónak a város részére adományozott, 1492. márcz. 16-án kelt kiváltságlevelét átírja és megerősíti . 278
- CLXVII. Buda, 1519. márcz. 28. II. Lajos király Szelim szultánnal 1519. ápr. 1-től számítandó *három évi* kölcsönös békét köt; ezen békekötésben, melyet magyar részről Bélai Barnabás, szörényi bán, török részről pedig Kamal követ közvetített, a szultán az összes elősorolt *magyar birtokok* (melyek közt Orbászvára is szerepel), viszont a magyar király az elősorolt *török birtokok* sértetlenségét ígéri és megfogadja 279
- CLXVIII. 1520 körül. A Chukár Benedek által Bihács várában talált hadi felszerelésről készített jegyzék töredéke 286
- CLXIX. Német-Bród, 1522. márcz. 24. II. Lajos király levele Báthory István nádorhoz, melyben köszönetet mond neki az általa küldött hírekért, továbbá a végvárak körül tett intézkedéseieért; sajnálkozva fogadja Orsova vára ostromának hírért; utasításokat ad neki Jajcza, Banjaluka, Orbászvára és egyéb végbéli ügyekben 287
- CLXX. Buda, 1525. ápr. 1. II. Lajos király néhai cserneki Dessewffy Ferencz fiainak, János, István, György, Ferencz, Miklós és Lászlónak, pozsega-, orbász-, valkó-, sopron- és vasvármegyei birtokait, a melyeket jelenleg is békében bírnak, új adományképen adja 290
- CLXXI. Buda, 1525. ápr. 17. II. Lajos király átírja és megerősíti cserneki Was, másképp Wes Miklósnak a saját, valamint rokonai nevében, pozsega- és orbászvármegyei részirtokait illetőleg, a fejevári keresztesek konventje előtt 1514. jún. 25-én cserneki Dessewffy Ferencz és fiai részére 800 magyar arany forint fejében eszközölt örökvallását 292

- CLXXII. Buda, 1525. aug. 2. II. Lajos király előtt cserneki Bor-
kaffy János a saját, valamint gyermekei nevében is, a pozsega-
megyei Sumecsicze, más néven Kamenaluka nevű részbirtokán
lévő nemesi curiáját, továbbá alsólipinyei jobbágytelkét, nem-
különb az orbászvármegyei Eszék, Podlusia, Mrachay. Go-
csalócz, Witkócz, Tersztenik, Milkócz és Liszkócz birtokokban
birt részeit összes tartozékaival egyetemben 200 magyar arany
forintért, néhai cserneki Dessewffy Ferencz fiainak: János,
István, György, Ferencz, Miklós és Lászlónak eladja 294
- CLXXIII. 1527. máj. 31. előtt. Dessewffy János kérelme I. Ferdinánd királyhoz pozsega-, orbászmegeyi és egyéb birtokai, valamint a pozsegai főispánság tárgyában 297
- CLXXIV. Bécs, 1527. máj. 31. I. Ferdinánd király válasza Dessewffy Jánosnak hozzá intézett kérelmei tárgyában 300
- CLXXV. 1530. szept. 30. A pozsegai káptalan levele, mely szerint néhai cserneki Dessewffy Ferencz fia Ferencz, a saját, nemkülönb édes testvérei: János, György, Miklós és László nevében is, cserneki Was Miklós, továbbá nőttestvéreinek, Hedwig, Anna és Zsófiának, valamint Tahy János és felesége Magdolna asszonynak, az ő pozsega-, eszék- és orbászvármegyei birtokaik jogtalan elfoglalása, zálogolása tekintetében ellentmond és őket ettől eltiltja 302
- CLXXVI. Bécs, 1560. febr. 7. I. Ferdinánd király új adománylevele Paksy János komáromi főispán és várkapitány, továbbá Paksy Lajos és Jób részére, melyben Gradacz, Sagovina, (régebben orbászmegeyi) Orja és Csukancz pozsegamegyei és egyéb fehér-, arad-, tolna-, solt- és szabolcsmegyei birtokokat nekik újból adományozza 304
- CLXXVII. Évnélküli, a XVII. század végéről. Daróczy István jegyzéke Szlavóniában és Boszniában fekvő birtokairól 306
- CLXXVIII. Bécs, 1703. jan. 23. A királyi kamara szerződése, melynek értelmében a Paksy család leányági leszármazóinak Tolna, Fehér, Komárom, fehérmegyei Soltiszek, Pilis, Csongrád, Szabolcs, Bihar, Békés, Posega, Kőrös és Orbász vármegyékben fekvő Paksy birtokokat 32,000 forint ellenében átengedi 307
- CLXXIX. Bécs, 1703. márcz. 21. Az udvari kamara rendele a budai kamarai hivatalhoz az iránt, hogy a Paksy családot — mivel régi, a többi között orbászvármegyei birtokait a kincstártól 32,000 forintért visszavásárolta — a dunai halászatban ne akadályozza 311
- CLXXX. Bécs, 1703. aug. 3. Esterházy Pál kancellár levele az udvari kamarához, melyben azt felszólítja, hogy a Paksy-féle királyi javadalmak feljelentőit: Gallya Andrást és Jambrikovics Mátyást jutalmazza meg 312
- CLXXXI. 1706. Jambrikovics Mátyás és Gallya András folyamod-

ványa a királyhoz, hogy őket a Paksy-féle királyi javadalmak ügyében tett feljelentésükért kellőleg megjutalmazza	Lap 313
CLXXXII. Bécs, 1710. jan. 3. III. Károly király meghagyja a po- zsegai kerület parancsnokának, hogy a Paksy leányági örö- kösöknek Posega, Körös és Orbász vármegyében fekvő javait adja át	314

PÓTLÉK.

I. 1408. szept. 4. A zágrábi káptalan átírja Zsigmond királynak Garán, 1408. aug. 22-én kelt, és Tumpa fia Tamás, valamint ennek testvérei Péter, Rach és Gergely részére a Dresnek mel- letti mindkét Sichan birtok tárgyában kiadott adománylevelét.	319
II. 1411. jan. 4. A zágrábi káptalan Zsigmond királynak parancsára Csupor Pál zágráb- és kőrösmegyei főispánt és testvérét Istvánt, a nekik a király által 6000 arany forintért zálogba vetett Szokol vára, Bihács város és Ripacs kastély és tartozékainak birtokába beiktatja	321
III. Knin, 1420. okt. 28. Suke Márton és Albafalvay János, dalmát- és horvátországi helyettes bánok, kolunicsi Mislen fiai Dénes, Kupanics és Bylsich kérelmére meghagyják a tinnini káptalan- nak, miszerint nevezettek Ocsigova birtokuknak némely kolu- nicsiek által történt háborgatása tárgyában tartson vizsgálatot	322
IV. Knin, 1420. nov. 5. A tinnini káptalan Suke Márton és Alba- falvay János, dalmát- és horvátországi helyettes bánoknak, 1420. okt. 28-án kelt meghagyására jelenti, hogy Kolunicsi Mislen fiainak Ocsigova nevű birtokuk háborítása ügyében vizsgálatot tartva megállapította, miszerint nevezett birtok emberemlékezet óta Budiszláv fia Mislené és utódaié volt, és jelenleg is az	323
V. Knin, 1420. decz. 13. A tinnini káptalan előtt a pezetmegyei kolunicsi nemesek a hosszú pör tárgyát képező Ocsigovo falut kolunicsi Mislen fiainak bizonyos kikötések mellett átadják	324
VI. 1448. okt. 19. A tinnini káptalan előtt udrinicsi Kudelics Ger- gely fia Franko, alsó-udrinicsi és kalopecsi részbirtokát 60 arany forintért kolunicsi Mislenovics István fiainak: Miketának, Andrásnak, Balázsnak és Tamásnak zálogba adja	326
VII. Buda, 1449. ápr. 20. Hunyady János, Magyarország kormányzó- jának parancsa a tinnini káptalanhoz, melyben meghagyja, hogy Kolunicsi István fiait: Miketát, Andrást, Balázst és Tamást, a nekik adományozott Pezet kerületbeli Ocsigova birtokba iktassa be	328
VIII. 1449. jún. 9. A tinnini káptalan jelentése Thallóczi Péter, Czetina és Clissa grófjához, dalmát- és horvátországi bánhoz, arról, hogy Hunyady János, Magyarország kormányzójának	

	Budán, 1449. ápr. 20-án kelt parancsára Koluncsi István fiait a Pezet kerületbeli Ocsigova birtokba beiktatta	Lap 330
IX.	Szinj, 1462. okt. 31. Thallóczi Péter, czetinai gróf, dalmát- és horvátországi bán, koluncsi Mislenovics István fia Mikotának és testvéreinek — hűséges szolgálatai jutalmazásaképen — a Czetina megyében fekvő Pécs és Kis-Podstinye nevű birtokokat adományozza	331
X.	Szeged, 1459. jan. 3. I. Mátyás király Koluncsi István fia Andrásnak és testvéreinek — hűséges szolgálatai jutalmaképen — az atyja által Albert király adományából bírt pezetmegyei Ocsigó birtokot és a koluncsi és hranolupi birtokokban lévő birtokrészeket újból adományozza	332
XI.	Knin, 1465. márcz. 13. A tinnini káptalan koluncsi Mislenovics András kérelmére átírja az általa felmutatott három, és pedig: ugyanazon káptalannak 1420. decz. 13-án, 1420. nov. 5-én és 1448. okt. 19-én kelt, oklevelét	334
XII.	Száva réve, 1465. nov. 2. I. Mátyás király parancsa a hlewna (livno)-megyei nemesekhez, melyben meghagyja nekik, hogy Rozgonyi János tárnokmester és János, zagorjei főispán, Szlavónia és Horvátország főkapitányjának felszólítására, gyalog és lóháton keljenek hadra	335
XIII.	1467. aug. 20. A zágrábi káptalan előtt Kladusai Simon fia János, a saját, fiai: Gergely és Márton, továbbá édes testvére István nevében, a zágrábmegyei Gay kerületben fekvő Buskócz birtoknak őket megillető felerészét — összes tartozékaival együtt — Japrai Mihálynak és testvérének András papnak 300 arany forintért eladják	336
XIV.	Bihács, 1488. szept. 2. Balázs, homonnai főesperes, bihácsi plebános, Radosevics Benedek, zágrábmegyei esküdt, bihácsi bíró és a város több tisztviselője és polgára, Tárnok Péter, zenggi kapitány obrovácsi várnagyjának, Kernchich Pálnak kérésére bizonyítják, hogy ő a Kernchich Ivánnal folytatott perének tárgyalására a törököknek támadása következtében nem jelenhetett meg	337
XV.	1489. jún. 5. A tinnini káptalan I. Mátyás királynak Bécsben, 1489. febr. 7-én kelt parancsára — melyet át is ír — Horváth-Vytanovich Simont és testvérét Videt a humlyánmegyei Felső-falu, Csokalat és Sztrippa birtokokba beiktatja és bevezeti	339
XVI.	1492. máj. 10. Török hadifoglyok váltságjegyzéke	342
XVII.	Krapina vára, 1504. jún. 29. Korvin János herczeg ripacsi Gerdosics Péternek és utódainak szolgálatai és ezer forint fejében a Zárandmegyében fekvő Gyula várához tartozó Medgyes birtokot adományozza	344
XVIII.	1505. júl. 2. A zágrábi káptalan előtt krescsicsi Herczegovics Gergely Vranográcz várának eladományozása ellen tiltakozik	346

- XIX. Buda, 1506. márcz. 6. II. Ulászló király megerősíti és átírja Korvin János herczegnek ripacsi Gerdosics Péter és utódai részére a Záránd megyében fekvő Gyula várához tartozó Medgyes birtok adományáról szóló oklevelét 347
- XX. Siklós vára, 1512. jan. 5. Perényi Imre nádor és bán parancsa Batthyány Boldizsár és Kasztellánffy György, szlavóniai adószedőkhöz, melyben meghagyja nekik, hogy a ripacsi várnagyok karácsony napján esedékes 133 forintnyi járulékát fizessék ki 349
- XXI. Siklós vára, 1513. jan. 6. Perényi Imre nádor parancsa Batthyány Boldizsár és Kasztellánffy Györgyhöz, melyben meghagyja nekik, hogy a bihácsi Szt. Ferencz-rendieknek kolostoruk építésére 100 forintot adjanak 350
- XXII. Buda, 1513. jan. 29. Perényi Imre nádor és szlavón bán parancsa Batthyány Boldizsár helyettes bánhoz, melyben utasítja, hogy a Bihácsban és Kninben szolgálatot teljesítő 172 gyalogos katonának másfél havi zsoldjaképen 516 forintot fizessen, továbbá, hogy az adóösszeírási jegyzéket haladéktalanul terjeszse fel s az adót pontosan szedesse be 350
- XXIII. Buda, 1513. jan. 30. Deésházy Antal, nádori titkár, levele Batthyány Boldizsár helyettes bánhoz, melyben megkéri, hogy a bihácsi gyalogvitézeknek fizetendő 516 forintból neki járó 5 forintot vételessen az ő részére Zenggben vagy másutt egy vég jó csemelelet posztót 351
- XXIV. Buda, 1513. febr. 21. Perényi Imre nádor és szlavón bán parancsa Batthyány Boldizsár helyettes bánhoz, melyben utasítja őt, hogy Orlovcsics Duim és István, ripacsi várnagyoknak, fizetésük fejében 100 forintot fizessen ki 352
- XXV. Buda, 1513. febr. 22. Perényi Imre nádor és szlavón bán parancsa Batthyány Boldizsár helyettes bánhoz, melyben utasítja, hogy Bihács város bírása kezéhez a város segélyezésére 100 forint helyett egyelőre 33 forintot fizessen ki 353
- XXVI. Buda, 1516. szept. 9. II. Lajos király előtt ripacsi, másként szokoli Orlovchyth Gergely és Kétheli Bernát és Mátyás nemzetségtől — kölcsönös sérelmeik feledésével — egymással békességre lépnek 353
- XXVII. 1520 körül. Horvátországi tizedjegyzék töredéke 354
- XXVIII. Esztergom vára, 1522. szept. 13. Szathmáry György, esztergomi érsek levele Báthory István nádorhoz, melyben kéri, hogy intézkedjék, hogy Orlovcsics Gergely, zenggi várnagy járandóságát megkapja; azonkívül löszerek és egyéb szükségletekről való gondoskodását kéri 356

OKLEVELEK

1244—1710.

PÓTLÉK

1408—1522.

I.

1244.

A dubiczai polgárok adománylevele, melyben a Kálmán herceg részéről nyert területükön szerzeteseknek egy bizonyos területet adományoznak, leírván annak határait is.

V. István királynak 1270-ben kelt oklevelében átírva. Ld. a X. sz. oklevelet. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Erney villicus, Fridericus, Marcellus, Laztisa, ac omnes hospites libere ville de Dobycha memorie commendantes significamus, quibus expedit universis presentium per tenorem, quod cum ex omni favore et diligentia multiplici Colomani, dei gratia ducis totius Sclavonie, Croatie et Dalmatie ad terram Dobicensem, quam robore sui privilegii nobis et nostris heredibus inrevocabilem stabilivit, liberaliter fuisset congregati, idem dominus noster dux Colomanus, ductus misericordia spirituali, quoniam piarum mentium pietas piis affluit et arridet, nos rogavit, qua parte libertas terre nostre data ab eodem appetebat et percepit, prout ad suos subditos est percipere dominorum, ut heremitis viris religiosus locum in terris nostris concedemus congregandi seu residendi. Unde ad instantiam et preceptum domini nostri ducis Colomani ipsis heremitis congregatis seu congregandis, quandam particulam in terra nostra contulimus, assignantes ubi vivere valeant fructus laborum suorum expendenda. Cuius particule terre cursus talis est: Primo ab oriente incipit super ponte Bychcha in via magna et per eandem viam ascendendo iuxta silvam circuit ecclesiam sancti Dominici, in qua suas orationes solvere deo consueverunt; abhinc super monte, ubi finitur dicta silva, per eandem vadit viam versus occidentem ad longitudinem ligature viginti et quatuor ulnarum; ibi declinat

versus partes aquilonis ad caput cuiusdam aque erumpentis; de hinc per cursum dicte aque currentis in fossam, venit usque nemus quoddam, quod Chereth vulgariter appellatur; dehinc iuxta dictum nemus recurrit ad pontem Bychcha superius nominatum. Ut igitur nostra donatio ne per labilitatem temporis oblivioni possit demandari, per nos vel heredes nostros in posterum valeat retractari, ad stabilitatem perpetuam et robur firmitatis, eisdem presentes litteras sub sigillo communitalis nostre concessimus roboratas.

1244. Datum anno domini M^o CC^o XL° quarto.

II.

Pest, a Duna mellett, 1255.

IV. Béla király a Vogrysa által képviselt, Dubicza vármegyében telepes Tolzconth nemzetség nyestadományát a Gutkeled-nembeli István bán jelentése alapján megerősíti.

A császári káptalannak 1422. évi, a *gróf Erdődy család* galgóczi levéltárában őrzött átiratából. V. ö. Botka T. közlését, Hazai Okmt. VII. 49—50. II.

Bela, dei gratia Hungarie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallitie, Lodomerie, Bulgarie Comanieque rex perpetuus, universis Christi fidelibus, presentibus et futuris, salutem in omnium salvatore. Ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod accedentes ad nostram presentiam Vogrysa, cum tota generatione sua de Tolzconth in comitatu Dobicensi, conquesti sunt nobis flexis poplitibus, quod collectores marturinarum et ponderum ipsos dicassent, que ipsi iidem nullo unquam tempore dare seu solvere tenerentur. Verum quia tunc temporis noster fidelis baro Stephanus, banus totius Sclavonie, presens in curia nostra, advocavimus eum, interrogantes de statu predictorum iobagionum castri nostri, quomodo et qualiter esset et fuisset status mansionis eorundem ab antiquo? Qui Stephanus, banus noster, astans coram nobis, dixit et fideliter respondit, quod dictus Vogrysa et tota generatio sua nullo unquam tempore marturinas, nec septem denarios tenerentur, exceptis iobagionibus eorundem. Qui videlicet iobagiones eorum tenentur dare pro marturinibus decem denarios,

et pro pondere sex denarios, et non ultra. Preterea tributum fori Dobicensis ipsi personaliter dare non tenentur, exceptis iobagionibus suis. Adhec de tributo porcorum ipsi et iobagiones eorum non plus, solum unum porcum, si centum aut ducentos haberet, quilibet dare tenebitur. Adicimus etiam, quod quicunque comes ipsorum a nostra maiestate pro tempore fuerit inter ipsos, ordinavimus, quod solum descensum per annum recipiat, et non ultra. Curialis comes autem ipsius duos descensus per annum, et non plures. Item iobagiones ipsorum in tribus offensis, videlicet in combustione, in furto et pro homicidio, in presentiam comitis citabuntur; de iudicio ipsorum iobagionum suorum habebunt tertiam partem, a nobis est ordinatum, et nullus erit contradictor in perpetuum. Pro [cuius rei] memoria et certitudine presentes concessimus, munimine duplicis sigilli nostri roboratas. Datum in Pest, iuxta Danubium, per manus magistri Smaragdi, aule nostre vicecancellarii, anno domini millesimo ducentesimo quinquagesimo quinto.

1255.

III.

1256. aug. 25.

A székesfejérvári káptalan bizonyoságlevelé arról, hogy a Monoszlay nemzetségbeliek Sándor szánai és Moys mester, orbászi kir. ispánt, a Makariás leánya, Venys után járó leánynegyedét illetőleg kielégítették.

Eredetije hártján, melynek zöld selymen függött pecsétje elveszett, a *gróf Brdódy család* galgóczi levéltárában. Lad. 61 fasc. 1. No 4. jelzet alatt. V. ö. Véghely D. közlését, a Hazai Okmt. VII. köt. 51—52. ll.

Capitulum ecclesie Albensis, omnibus Christi fidelibus, presentes litteras inspecturis, salutem in domino. Vestra noverit universitas, quod Alexandro comite de Zana et Moys, magistro dapiferorum domini regis et comite de Vrbas, ex una parte, et Greg[orio, filio Thom]e bani, Thoma et Stephano filiis Thome, nepotibus Thome bani, Petro filio Petri, Kenezio et Nicholao, filiis Andre de Monuslo, ex altera, in nostra presentia personal[iter constituti], comes et magister Moys prenominati, confessi sunt viva voce: Quod pro quarta filie Makarie, nomine Venys, que ipsam ratione paterne hereditatis contingebat, centum et quin-

[quaginta . . . marcas pro parte] puelle plene et integraliter recepissent, tali interposita obligatione, quod quicumque Gregorium, Thomam, Stephanum, Petrum, Kenezium et Nicholaum, nob[iles, vel eorum here]des, super quarta dicte puelle ullo unquam tempore impetere attemptarent ipsi Alexander comes et magister Moys, et sui heredes, defendere et penitus expedire t[eneantur propriis suis labor]ibus et expensis, vel eisdem nobilibus refundere cum pena dupli summam pecunie memoratam. Ad hec iidem comes Alexander et magister Moys asseruerunt, quod nobiles prenominati statuissent sibi et dedissent undecim capita servorum et ancillarum, cum suis pueris, ratione quarte puelle memorate, quorum nomina sunt hec: Mortunus cum uxore sua et duobus filiis et duabus filiabus; item Brathoe, gener eiusdem Martini; item Wydumer, filius sororis eiusdem Martini; item Zurna, soror ipsius Marthyni cum duabus filiabus. Preterea comes Alexander et magister Moys sepedicti, confessi sunt se habuisse in quartam sepedicte puelle tres libertinos, quorum nomina sunt hec: Marcus, Petrus et Zalas, prout intelleximus ab eisdem. In cuius rei memoriam et perpetuam firmitatem presentes concessimus litteras, sigilli nostri munimine roboratas. Datum anno ^{1256.} gratie M° CC° L° sexto, octavo kalendas Septembris, magistro _{aug. 25.} Smaragdo, ecclesie nostre electo, aule regie vicecancellario, Jacobo cantore, Mathya custode, Michaela decano existentibus.

IV.

1256. decz. 16.

IV. Béla Király Benedek esztergomi érseknek, illetőleg az érsekségnek a Dráván túli kamarai haszon tizedéhez való jogát elismeri és megállapítja.

Eredetije, melyen a kettős pecsét töredéke hártján függ, hártján, az *esztergomi hercegeprimási levéltárban*, Saec. Lad. B. fasc. 11. No 112. jelzet alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

V. ö. *Katona*, Hist. Crit., VI. k. 249. l., *Fejér*. IV: II. 370. és 393. l.

Nos Bela, dei gratia rex Hungarie et dux Stirie, tenore presentium omnibus fieri volumus manifestum, quod

magister Benedictus, canonicus Zagrabiensis et archidiaconus de Gercha, in camera de ultra Drawa non resedit ut homo episcopi Zagrabiensis, quamvis idem episcopus unacum bano Stephano vice nostra procuraverit cameram ultra Drawam, sed tamquam homo bani Stephani, per ipsum banum ad hoc specialiter deputatus, quod et idem episcopus coram nobis presentialiter recognovit. Ne vero ex eo, quod dictus magister Benedictus in dicta camera permansit, Strigoniensi ecclesie et venerabili patri Benedicto, archiepiscopo eiusdem, ad quem et eius ecclesiam supradicte camere decimatio, sicut et aliarum in quacumque provintia camera constituatur, vel moneta cudatur, pertinet et pertinuit, et quam decimationem ipsius archiepiscopi et ecclesie Strigoniensis homo in camera prefata de ultra Drawa residens, plene et pacifice ipsorum nomine percepit semper et percipit, preiudicium aliquod generetur, vel Zagrabiensis episcopus, aut quivis alius, in dicta camera ultra Drawam ius aliquod in posterum sibi valeat vendicare, eidem venerabili patri Benedicto, archiepiscopo Strigoniensi, ac eius ecclesie, presentes dedimus litteras duplicis sigilli nostri numinime roboratas. Datum per manus dilecti et fidelis nostri magistri Smaragdi, prepositi Albensis, aule nostre vicecancellarii, anno Domini M^o CC^o L^o sexto, septimo decimo kalendas Januarii, ^{1256.}_{decz. 16.} regni autem nostri anno vicesimo secundo.

V.

1258. júl. 4.

IV. Béla király a dubiczai várjobbágyok és Hytynek között Kosztajnicza ügyében a zágrábi káptalan előtt kötött egyezséget, mely szerint ez utóbbi a Dubicza várföldjéül vitatott s általa bírt Kosztajnicza egy részét Dubicza várának engedte át, megerősíti.

V. István királynak 1272 jún. 8. átiratából. Ld. XII. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

V. ö. *Wenzel*, Árp. U. o. VII. k. 483—84. ll.

Bela dei gratia Hungarie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallitie, Lodomerie, Cumanieque rex, omnibus

presens scriptum inspecturis, salutem in vero salutari. Spectat ad officium regie maiestatis, causas legitime terminatas litterarum testimonio •roborare, ne in processu temporis valeant in dubium revocari. Proinde ad universorum notitiā harum serie volumus pervenire, quod cum Georgius, filius Maladyn, Bogdan, Pozobuch, Farcasius pro Wlkyna, Georgius filius Zeztup, iobagiones castri de Dobicha, terram Coztonicha repeterent a Hytynkone, asserentes eandem fuisse castri de Dobicha, et post obitum regis Colomani, felicitis recordationis, per dictum Hetynk occupatam. Idem Hetynk ex adverso respondit, ut ipsam terram Coztonicha vivente adhuc rege predicto pacifice usque ad hec tempora possedisset. Volentes igitur litibus finem imponere, predictis Georgio videlicet, Bogdano, Pozobuch, Farcasio pro Wlkina, et Georgio, iobagionibus castri prenotati, super ipsa terra Coztanicha coram capitulo Zagrabiensi adiudicavimus sacramentum. Adveniente vero die sacramenti, talis inter partes compositio intervenit, prout dictum capitulum nobis in suis litteris intimavit, quod dictus Hytink unam partem de ipsa terra Coztonicha dimisit castro memorato, certis undique metis distinctam. Cuius prima meta incipit de fluvio Un apud metam terreā; inde per quandam vallem procedit versus septentrionalem, et per eandem vallem ascendit ad monticulum ad metam terreā; inde descendit per metas ad fluvium Jeztrebnichicha, per quem venit in fluvium Turya, et per fluvium Turia venit in fluvium Polozka; per fluvium Polozka usque ad terram abbatis, ubi terra castri a terra Hytinconis separatur. Nos igitur ordinationem ipsam ratam habentes, ne idem Hytinco vel ipsius heredes in posterum inquietari super ipsa terra valeant, presentes dedimus litteras duplicis sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus magistri Smaragdi, Albensis prepositi, aule nostre vicecancellarii, electi Colocensis, dilecti et fidelis nostri,

1258.
jul. 4. anno Domini millesimo ducentesimo quinquagesimo octavo, quarto nonas Julii, regni autem nostri anno vicesimo tertio.

VI.

1258.

IV. Béla király a Landstrass melletti marienbrunni ciszterciatáknak elhunyt öcsese: Kálmán emlékére, a szt. János egyháza mellett, a Turja és Cercyka folyók között, Orbász megyében három ekényi földet adományoz.

Eredetije hártán, a függő pecsét nyomaival, a *laibachi tartom. levéltárban*; V. ö. Schumi F. Archiv für Heimatkunde, 1882. 46. l.

Bela dei gratia Hungarie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallitie, Lodomerie, Cumanique rex, omnibus presentes litteras inspecturis, salutem in salutis largitore. Ecclesiarum utilitati providere non solum primum temporale, verum etiam remunerationem non est dubium respicere eternorum. Proinde ad universorum notitiam tenore presentium volumus pervenire, quod fratres ordinis Cysterciensis de fonte sancte Marie de Landestrost, nobis humiliter supplicarunt, quod cum ipsi terra indigeant, quandam terram in comitatu de Vrbaz sufficientem ad tria aratra, apud Sanctum Johannem, inter fluvium Turia et Cercyka existentem, pro salute anime karissimi fratris nostri regis Colomanni, eis conferre dignaremur. Nos igitur ipsorum petitionem iustam et piam attendentes et remedio anime dicti fratris nostri regis Colomanni invigilantes, prefatam terram dictis fratribus contulimus perpetuo possidendam, secundum libertatem, qua fratres Cysterciensis ordinis in illis partibus potiuntur. Ut igitur hec nostra donatio robur perpetue optineat firmitatis, presentes in testimonium dari fecimus literas, sigilli nostri duplicis munimine roboratas. Datum per manus magistri Smaragdi, prepositi Albensis, electi ecclesie Colocensis, aule nostre vicecancelarii, dilecti et fidelis nostri, anno Domini millesimo ducentissimo quinquagesimo octavo, regni autem nostri anno vicesimo tertio.

VII.

1262.

Mária, magyar királyné, bihácsi vendégnépeinek kiváltságokat ad és a
Voyhna földét adományozza.

Eredeti fogalmazványa a cs. és kir. házi, udvari és állami levéltárban, *Bécsben*, Hungarica.

Maria dei gratia regina Ungarie, universis Christi fidelibus, salutem in omnium salvatore. Ad universorum notitiam, tam presentium, quam futurorum, harum serie volumus pervenire, quod nos hospitibus nostris de Byheg, talem concessimus libertatem, ut villicum inter se eligant, quem voluerint et nobis representant confirmandum, qui omnes causas, tam minutas quam arduas scilicet homicidii, furti et latrocinii inter suos duos exortas possit iudicare et iudicia recipere. Factum vero homicidii, furti et latrocinii, quod inter suos ex parte una et extraneos ex altera fuerit exortum, una cum iudice nostro debeat iudicare et duas partes iudicii iudex noster, tertiam vero partem villicus ipsorum percipere debeant. Item si qui ex eisdem sine herede decesserint, liberam habeant cuicumque voluerint bona sua relinquendi facultatem. Item quicumque sacerdotes sive clerici in dicto castro locum pro defensione personarum seu rerum suarum receperint, et officio eiusdem ecclesie non fuerint obligati, si sine herede decesserint, liberam habeant cuicumque voluerint relinquendi facultatem bona sua; et istos tales sacerdotes et clericos villicus eiusdem ville in causis temporalibus possit iudicare, et in possessionibus et rebus suis mobilibus possit condemnare, non tamen de personis eorundem se intromittere debeat, seu presumat. Item quicumque de eodem castro recedere voluerit venditis edificiis suis, que habet in predicto castro, libere recedere possit. Item sacerdotem eligant, quem voluerint, et episcopo parrochiali presentent per nostram presentationem confirmandum, cui decimas ipsorum persolvant iustas et consuetas. Item, si qui extranei cives eiusdem ville in causam traxerint, coram villico ipsorum in iudicio

et in productione testium eandem habeant libertatem, quam cives de Guerech, et alii hospites ultra Dravam exintentes habere consueverunt. Et si villicus ipsorum satisfacere non curaret ordine iudiciario, tunc ipsum villicum in nostra curia debeant convenire. Item de mercimoniis suis propriis, que quinque marchas vel infra valebunt, iidem cives nullam tricesimam solvere teneantur. Item in solutione tributorum ubicunque locorum, eandem habeant libertatem, quam dominus rex iam dudum eisdem concessit. Item nulli preter dominum regem nos descensum dare teneantur. Item a iurisdictione bani et descensu, omnino sint exempti. Item in foro ipsorum nec ipsi cives, nec etiam iudex noster tributum recipiant; item singulis annis singulos quindecim marchas in festo sancti Martini nobis dare teneantur. Item ^{nov. 11.} terram Voyhna predictis civibus de Byheg contulimus iure perpetuo possidendam, in eisdem metis et terminis, sicut magister Farcasius, notarius domini regis et Fabianus, vicebanus, et Abraam, comes de Moroucha in presentia abbatis de Toplyca rehambulaverunt, et certis metis de terra abbatis distinxerunt. Hoc etiam nolumus pretermittere, ut iidem cives de mercibus suis ultra quinque marcas valentibus iustam tricesimam solvere teneantur. Ut autem nostra donatio, seu libertates ipsorum robur perpetue obtineat firmitatis, nec ab aliquo in irritum possit revocari, presentes eisdem concessimus duplicis sigilli nostri munimine roboratas. Datum anno ab incarnatione Domini MCCLX. secundo. 1262.

VIII.

1263. decz. 17.

IV. Béla király Lőrincznek, a kir. étekgókok mesterének, Sopron megye kir. ispánjának, a visszavett szanamegyei Hurbuchan birtok helyett Locsmánd megyét adományozza.

Istvánffy Miklós, nádori helyettesnek Pozsonyban, 1591 nov. 29-én kelt és a *hg. Eszterházyak* kismartoni levéltárában őrizett átiratából. V. ö. *Wenzel*, Á. U. O. VIII. 50—55. II.

In nomine sancte Trinitatis et Individue Unitatis Amen.
Bela, dei gratia Hungarie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie,

Gallitie, Lodomerie, Comanieque rex, in perpetuum. Ad universorum notitiam tenore presentium volumus pervenire, quod cum dilectus et fidelis noster Laurentius, magister dapiferorum nostrorum, comes Supruniensis, a primevis sue pueritie temporibus, nostris servitiis regalibus fideliter insudans, tempore etiam Thartarorum armis indutus bellicis, tanquam miles strenuus, cum in Sayo fuissemus, potentissime dimicasset, postea Thartaros quoque inter prospera et adversa, que regno nostro, sicut divine dispositioni placuit, frequentius acciderunt, se dubiis fortune casibus exponere minime dubitavit, ac confinia regni nostri, cum esset comes de Suprunio, laudabiliter gubernavit, multa insuper virtutum exercitia impenderit, que recensere per singula longum esset, nos, qui ex officio suscepti regiminis tenemur sudores et merita fidelium .ex animo contueri, ac eis prospicere per futura, volentes ipsum magistrum Laurentium regali munificentia decorare, possessionem quandam Hurbuchan appellatam, in comitatu de Zana existentem contuleramus eidem. Ad hoc cum Conradus, filius Stephani, tunc magister pincernarum nostrorum, multis de causis in nostre serenitatis presentia esset notabiliter accusatus, utpote, qui vastum in confinio Musuniensi per Thetunicorum exercitum fieri procuravit, et ex hoc incidens in crimen lese maiestatis, possessiones aliorum depredari faciens suis salvis, privilegium etiam regis Bohemie in regnum terrarum suarum impetraret. Falsam nihilominus cudi faciens monetam, ob hoc ad nostram sepius vocatus presentiam, accedere non curasset, quin imo se in fugam tanquam sibi male conscius convertisset, nos baronum nostrorum deliberato consilio, ne huiusmodi malificia remaneant impunita, et per impunitatis audaciam fiant, qui nequam fuerant nequiores, prefatum Conradum omnibus possessionibus suis, scilicet castro Owar, insulis in Psoniensi et Musuniensi comitatibus situatis, patronatu monasterii de Lybin, ac omnibus possessionibus in comitatu Musuniensi et Psoniensi, ac infra Musinium existentibus decreveramus spoliandum, et ea omnia prenotata fidei nostro magistro Laurentio antedicto de plenitudine nostro gratie

duxeramus conferenda. Sed quoniam nihil in humanis inventionibus reperitur, quod paternum erga filium vincat affectum, ad instantiam charissimi primogeniti nostri Stephani, prenotato Conrado et offensam indulsumus, ac possessiones suas supradictas restituimus ex integro. Verum cum ex subtractione donationis huius, quam de ipsis possessionibus in personam magistri Laurentii feceramus, singillatim ipsius merita videlicet preterita aliquatenus videantur, in recompensationem et concambium possessionum dicti Corardi et possessionis Hurbuchan iam notate, ut ipsius animum ad maiora fidelitatis opera fortius accendamus, discantque alii eius exemplo ad similia provocari, comitatum de Luchman, cum omnibus possessionibus, pertinentiis, prediis ac terris illorum, qui in numerum iobagionum castri de novo sunt computati, et castrum Lanser, que antea Nicolao, filio Baroch, concessione regia collata fuerant, sed eo demum decedente sine liberis, ad manus regias sunt redacta, et ideo semper non tanquam dignitas vel dominium ad proprietatem regiam, sed quasi quedam possessio excaderitialis, ad donationem regiam pertinere dinoscuntur, exceptis possessionibus nobilium hereditariis, emptitiis, atque donativis, salvis nihilominus terris nobilium iobagionum castri in terra dicti comitatus existentibus et excepta terra hereditaria Stephani, filii Beze ac terris eiusdem donativis, que sunt in dicto comitatu, predicto comiti Laurentio, et per eum suis heredibus, heredumque successoribus, de liberalitate regia et voluntate charissimorum filiorum nostrorum donavimus, dedimus et tradidimus, iure perpetuo possidenda. Quarum terrarum et possessionum mete, sicut in litteris fidelium nostrorum abbatis de Kedhel ac comitis Herbordi, filii Osl vidimus contineri, hoc ordine distinguuntur: (*Következik a határleírás.*)

Ut igitur hec nostra donatio pariterque concessio robur optineat perpetue firmitatis, nec ullo unquam tempore per nos, vel heredes nostros, heredumque successores valeat retractari, presentes *auree bulle* nostre caractere fecimus insigniri. Datum per manus venerabilis patris Philippi archiepiscopi Strigoniensis, aule nostre cancellarii, dilecti et

^{1268.}
^{dec. 17.} fidelis nostri, anno dominice incarnationis M^o ducentesimo sexagesimo tertio, sexto decimo Kalendas Januarii, regni autem nostri anno vicesimo nono. Strigoniensi archiepiscopo Philippo, Smaragdo archiepiscopo Colocensi, Lamperto Agriensi, Gallo Transilvano, Omodeo Jauriensi, Zuzimo Waradiensi, Paulo Wesprimiensi, Philippo Wachiensis, episcopis ecclesiarum, Zagrabiensi pastore vacante. Henrico palatino et comite Psoniensi, Mauritio tawarnicorum, Laurentio supranominato dapiferorum et comite Supruniensi, Philippo pincernarum, Herrando agasonum (magistris) et comite Trenchiniensi, Laurentio, filio Adam comitis, iudice aule nostre et comite Zaladiensi, Benedicto iudice curie domine regine, ac aliis magistratus et comitatus tenentibus.

IX.

1269.

IV. Béla király Timotheus, zágrábi püspöknek orbáaszvármegyei népeit és jobbágyait a báni szállásadás kötelezettsége és a megyei bíraskodás alól felmenti és őket a saját, illetőleg a püspök ítélkezése alá helyezi.

Eredetije hártján, pecsétje hiányzik; a zágrábi érseki levéltárban.

V. ö, *Tkalčić*, Mon. hist. epp. Zagr. I. k. 146. 1. és *Wenzel*, Á.

U. O., XI. k. 582—83. l.

Bela dei gratia Ungarie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallitie, Lodomerie, Cumanieque rex, omnibus Christi fidelibus, tam presentibus, quam futuris, salutem in omnium salvatore. Regalis misericordie immensitas, quamvis ex sui proventia sublimia prospiciat alto consilio providendo, tamen humilia respicit, a suis oneribus sublevando. Proinde ad universorum notitiam, tam presentium, quam futurorum, harum serie volumus pervenire. quod cum populi venerabilis patris Thymotei, episcopi Zagrabiensis, in comitatu de Urbaz existentes, per continuos descensus baronum nostrorum et per comitem de Urbaz, ac per curiales comites eiusdem, qui fuere pro tempore, se conqueruntur fuisse plurimum aggravatos. Nos, qui ecclesias dei ad easdem spectantes protegere consuevimus et fovere, ne in eisdem

divine laudis organa suspendantur sed divini cultus nominis amplietur, ad instantiam venerabilis patris Tymotei, miseratione divina episcopi Zagrabiensis, dilecti et fidelis nostri, iam dictis populis et iobagionibus suis, talem gratiam et misericordiam duximus faciendam, quod nullus baronum nostrorum descensum super eosdem presumant facere violentum, et ut servitia sua iam dicto venerabili patri debita, iidem populi et iobagiones facilius impendere valeant, de aliis gravaminibus expediti de gratia concessimus speciali, quod comites Urbaz, vel curiales comites eiusdem, pro tempore constituti, in ullo casu eosdem valeant iudicare, prout libertas aliorum populorum eiusdem venerabilis patris id requirit, cum ipsos a iudicio parrochialis comitis omnino eximentes, nostro et eiusdem episcopi iudicio duxerimus per omnia reservandos. Ita videlicet, quod si dictus episcopus in reddenda iustitia querelantibus contra ipsos negligens fuerit ac remissus, extunc idem episcopus, et non populi, nec iobagiones sui supradicti, ad nostram citabitur presentiam, ad terminum competentem. Ut igitur hec nostra concessionis series robur obtineat perpetue firmitatis, nec per quempiam processu temporum retractari valeat, aut in irritum quoquomodo revocari, presentes concessimus litteras duplicis sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus magistri Demetrii, prepositi Albensis, aule nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri anno Domini millesimo ducentesimo sexagesimo nono, regni ^{1269.} autem nostri anno tricesimo quarto.

X.

1270.

V. István király átírja és megerősíti a dubiczai polgároknak 1244. évi adománylevelét.

Eredetije hártján, teljesen ép állapotban; a király függő pecsétje hiányzik. *M. kir. Orsz. Levéltár.* DL. 35139. Közli: *Horváth Sándor.* Átírva és megerősítve N. Lajos királynak 1364 máj. 30-án kelt oklevelében. (DL. 35141.) Ld. a XLIX. sz. oklevelet.

Átírva és megerősítve István hgnek Zágrábban, 1354 febr. 20-án kelt oklevelében, ld. XXXVIII. sz. alatt.

Stephanus dei gratia Hungarie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallitie, Lodomerie, Cumanie, Bulgarieque rex, omnibus Christi fidelibus presentes litteras inspecturis salutem in omnium salvatore. Ad universorum notitiam tenore presentium volumus pervenire, quod viri religiosi heremite, commorantes circa liberam villam Dobycensem, ad nostram accedentes presentiam, exhibuerunt nobis litteras hospitem libere ville Dobycensis, sub pendent sigillo confectas super quadam particula terre sibi collate per hospites supradictos, petentes instanter ut easdem nostro privilegio confirmare dignaremur; quarum tenor talis est: (*Átírva a dubiczai polgároknak 1244-ben kelt oklevele. Ld. I. sz. alatt.*) Vnde nos ad petitionem eorundem heremitarum deo famulantium favorabiliter inclinati, easdem litteras hospitem ratas habentes et acceptas, de verbo ad verbum presentibus inseri faciendo, auctoritate presentium confirmamus, dupplicis sigilli nostri munimine roborando. Datum per manus magistri Benedicti, Orodienensis ecclesie prepositi, aule nostre vicecancelarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo ducentesimo septuagesimo, regni autem nostri anno primo.

1270.

XI.

1272. márcz. 29. előtt.¹

V. István király a Dráván túli részek kamarai hasznának tizedét Lóránd bánnal szemben Fülöp, esztergomi érseknek, illetőleg az érsekségnek ítéli oda.

Eredetije, melynek függő pecsétje elveszett, hártján az *esztergomi herczegprimási levéltárban*, Saec. Lad. B. fasc. 1. No 1. jelzet alatt. Közli: *Horváth Sándor.*

¹ Hogy az oklevél márcz. 29-e előtt kelt, bizonyítja az, hogy Lóránd bán 1272 márcz. 29-én kelt levelében a királynak ezen ítéletét említve, arra kéri Fülöp esztergomi érseket, hogy engedje meg hogy ezen évben — szűkölködése folytán — a Dráván túli kamarai haszon tizedének felét a maga részére megtarthassa. V. ö. *Knauz*, Mon. Strig. I. 768. sz. okl.

V. ö. *Fejér* hibás közlését, V : 1. 251. l. és *Knauz*, Mon. Strig. I. k. 767. sz. okl.

Lásd IV. Béla királynak 1256 decz. 16-án kelt oklevelét.

Nos Stephanus, dei gratia Hungarie, Dalmatie, Crovatie, Rame, Servie, Gallitie, Lodomerie, Cumanie, Bulgarieque rex pro memoria significamus universis presentium per tenorem, quod inter venerabilem patrem Philippum, archiepiscopum Strigoniensem, et perpetuum comitem loci eiusdem, dilectum et fidelem nostrum, ex una parte, et inter Lorandum banum, cui collectam nostram, septem denariorum, ultra Drawam, pro lucro camere dedimus et donavimus, super decima ipsius orta coram nobis materia questionis, ipso venerabili patre archiepiscopo Strigoniensi petente et vendicante, decimas ex ipsa collecta, sibi et ecclesie sue debitas, tum ex privilegio, tum ex antiqua consuetudine, cuius non extat memoria. Lorando autem negante et asseverante, de collecta lucri camere ultra Drawam nusquam archiepiscopum Strigoniensem decimas aliquas percepisse. Quamvis iure communi intentio venerabilis patris archiepiscopi Strigoniensis iuvaretur pro eo quod ei, cui decima camere per totum regnum debebatur, per consequens et decima lucri camere, quod pene tantumdem significat, deberi intelligeretur, ad habundantiorum tamen cautelam et evidentiam manifestiorem, eidem venerabili patri, Strigoniensi archiepiscopo, super iure percipiendi et super possessione, vel quasi iuris percipiendi decimas de lucro camere ultra Drawam, probationem duximus indicendam. Qui venerabilis pater et per litteras papales, et per litteras felicitis recordationis genitoris nostri, luce clarius probavit et ostendit, sibi et archiepiscopatu^{1256.} Strigoniensi deberi decimam lucri camere ultra Drawam, et archiepiscopum et archiepiscopatum Strigoniensem in possessione, vel quasi iuris percipiendi collecte lucri camere ultra Drawam fuisse et extitisse, contradictione qualibet non obstante. Quibus litteris facta nobis plena fide, quod decima lucri camere ultra Drawam Strigoniensi archiepiscopo et archiepiscopatu^{decz. 16.} deberetur, et Strigoniensis archiepiscopus et archiepiscopatus in possessione, vel quasi

percipiendi decimas lucri camere ultra Drawam semper fuisset et extitisset, sicut et esse debet, ipsi Lorando bano, et per consequens omnibus, quibus quovis tempore ipsa collecta lucri camere ex liberalitate regia donaretur, vocem contradictionis, quo ad solutionem decime collecte prenotate abstulimus, et silentium perpetuum imposuimus. Ad iudicantes sententialiter ipsas decimas lucri camere ultra Drawam archiepiscopo et archiepiscopatui Strigoniensi ex debito persolvendas. Ne igitur in posterum super iure percipiendi decimas lucri camere ultra Drawam questio similis oriri valeat, vel renasci, archiepiscopo et archiepiscopatui Strigoniensi ad rei memoriam sempiternam, et in robur et privilegium perpetuum, ex certa scientia, presentes nostras concessimus litteras, duplicis sigilli nostri munimine roboratas.

Datum per manus magistri Benedicti, prepositi Orodien-
sis, aule nostre vicecancellarii, anno Domini m^o c^o lxx^o secundo,
1272. márcz. 29. előtti regni autem nostri anno secundo.

XII.

1272. jún. 8.

V. István király átírja és megerősíti IV. Béla királynak Kosztajnicza területéről szóló, 1258 júl. 4-én kelt oklevelét.

Eredetije hártján, melynek függő pecsétje elveszett, *M. Kir. Orsz. Levéltár*, DL. 783. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

V. ö. *Wenzel*, Árp. U. O. VIII. k. 384—86. ll.

Stephanus dei gratia Hungarie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallitie, Lodomerie, Cumanie, Bulgarieque rex, omnibus ad quos presens scriptum pervenerit, salutem in omnium salvatore. Regali solet munificentia et presidio roborari, quod a partibus bene gestum fuerat et auctoritate iudiciaria terminatum, presertim quod principalis auctoritas dudum noscitur confirmasse. Universorum igitur notitie volumus fieri manifestum, quod nobis in Toplica, in baronum nostrorum presentia iudicantibus, edicto premissis publico, ut omnes causatores nobis pro tribunali sedentibus adesse

deberent peremptorie, nobiles Matyn scilicet, Petrus et Johannes, filii Hetynk, ad nostram accedentes presentiam, foro instante iudiciali proposuerunt se super terra Kaztanicha per fratrem G(eorgium), magistrum domus militie templi per Ungariam et Sclavoniam in iudicium evocatos, exhibentes privilegium patris nostri clare memorie super ipsa terra confectum, idque cum instantia postulantes, cum ex parte eiusdem magistri domus militie templi non appareret aliquis responsalis, nostro dignaremur privilegio confirmare. Cuius quidem privilegii nobis exhibiti tenor talis est: (*Következik IV. Béla királynak 1258. júl. 4-én kelt oklevele. Ld. V. sz. alatt.*)

Nos itaque preces eorundem fidelium nostrorum Matyn scilicet et fratrum suorum, regali benevolentia attendentes, prefatum privilegium nobis, sicut prediximus, in baronum nostrorum presentia pro tribunali sedentibus presentatum, in eternam rei memoriam et perpetuam firmitatem auctoritate presentium confirmamus. In cuius rei testimonium presentes concessimus litteras dupplicis sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus magistri Benedicti, Orodienensis ecclesie prepositi, aule nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo ducentesimo ^{1272.} _{jún. 8.} septuagesimo secundo, indictione quintadecima, sexto Idus Junii, regni autem nostri anno secundo. Venerabilibus patribus Philippo Strigoniensi, Stephano Colocensi, aule nostre cancellario, et Johanne Spalatensi archiepiscopis; Lamperto Agriensi, Job Quinqueecclesiensi, Briccio Chanadiensi, Philippo Waciensi, aule domine regine cancellario, Paulo Vesprimiensi, Tymotheo Zagrabiensi, Lodomerio Waradiensi, Dionisio Jauriensi et Petro Transilvano episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus. Moys palatino, comite Supruniensi, iudice Cumanorum, Nicholao iudice curie, comite Simigiensi, Egidio magistro tavarnicorum, comite Psoniensi, Joachino bano totius Sclavonie, Matheo woyvoda Transilvano, comite de Zonuk, Laurentio bano de Zeurino, comite de Dabaka, Petro magistro dapiferorum, comite de Guechke, Alberto magistro agasonum, comite de Zibinio, Philippo magistro pincernarum, Paulo bano, comite

Bachiensi, Gregorio magistro tavarnicorum domine regine, comite castri ferrei, Ponich bano, comite Zaladiensi, Michaelae comite Nitriensi, et aliis quam pluribus comitatus regni nostri tenentibus et honores.

XIII.

1273. ápr. 30.

Kristóf és Vid mesterek, Orbász vármegye ispánjai és Bertalan választott bíró, továbbá Prihidna és Jakus szolgabírák előtt Voyk fiai: Hrovatin, Péter és Blagoya, orbázmegyei Lipye nevű birtokukat 50 márkáért Chelk fiának Györgynek eladják; a birtok határai megállapíttatnak.

A zágrábi káptalannak 1348. nov. 14-iki átíratából. Ld. XXVII. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

V. ö. *Wenzel*, Á. U. O. IX. 43—44. ll.

Nos Cristoforus et Vitus magistri, comites de Urbaz, et Bartholomeus, comes terrestris, et ceteri iudices nobilium videlicet Pridihna et Jacus, significamus tenore presentium, quibus expedit universis, quod accedentes ad nostram presentiam Hrovatin, Petrus et Blagoya, filii Voyk ab una, parte ex altera vero Georgius, filius Chelk, idem Hrovatin, Petrus et Blagoya, filii Voyk, confessi sunt vivis vocibus ipsorum quandam possessionem eorum hereditariam existentem in Urbaz, Lipye vocatam, cum omnibus utilitatibus suis vendidisse pro quinquaginta marcis Georgio antedicto, mediantibus autem et non contradicentibus vicinis et comitaneis perpetuo possidendam. Cuius possessionis ad videndam quantitatem misimus nobiles iobagiones castri: Radihnam, Grubech, Hodus, Wlcozlaum, Georgium, filium Radeyk, et Zvilanum, qui ad nos redeuntes dixerunt qualitatem et quantitatem possessionis supradicte. Cuius possessionis prima meta incipit a fluvio Potok vocato, ubi cadit in fluvium Ozornicha, et contra cursum eiusdem tendit et pervenit ad portum, ubi via transit et per eandem viam procedendo pervenit et cadit in fluvium Lubna, et per eundem tendit et exit ad simitam (*így*) Mireni. Deinde progreditur et pervenit ad unum lucum Raquitovech voca-

tum, deinde versus orientem pervenit ad arborem Thul cokoriaui (*igy*) vocatum, et pervenit ad fluvium Ozornicha contra Obrou dictum; deinde contra cursum eiusdem vadit et exinde exit et pervenit ad unum lucum Hraztovech vocatum; deinde directe versus orientem pervenit ad unam mlacam ad partem sinistram modicum per eandem procedendo pervenit ad portum; deinde versus meridiem tendit supra et cadit in eandem mlacam et per eandem pervenit ad alium portum ad viam, et per eandem viam tendit versus occidentem, que via ascendit ad unum verticem; deinde similiter versus occidentem ad arborem Glog vocatum; exinde cadit in fluvium Ozornicha, ibique mete determinantur. Datum dominica proxima ante festum sanctorum Philippi et Jacobi apostolorum, anno ab incarnatione Domini ^{1273.}_{apr. 30.} M^o CC^{oo} LXX^{oo} tertio.

XIV.

1279.

IV. László király Bihács város polgárainak ugyanazon kiváltságokat adja, mint a milyenekkel a zágrábiak bírnak és egyúttal megerősíti őket a IV. Béla király által nekik adományozott Welhowa terület birtokában.

R. Károly királynak 1322. nov. 23-án kelt kiváltságlevelében átírva. Ld. XXI. sz. alatt.

Ladislaus, Dei gratia Hungarie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallitie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, omnibus Christi fidelibus presentes literas intuentibus salutem in omnium salvatore. Regalis sublimitatis immensitas, cuius est in multitudine subiectorum gloriari, quantum teneatur quoslibet regni sui incolas in suis iuribus conservare, tanto eosdem in ipsorum antiquis libertatibus et iuribus deinceps conservare, hanc hospitibus de Byhagh concessimus et ordinavimus libertatem, imo a progenitoribus nostris ipsis iam dudum concessam innovari fecimus per presentes, quod in omnibus et per omnia ipsi et eorum successores libertatem eam habeant, quam hactenus habuerunt, et qua hospites nostri de monte Grecensi apud Zagrabiam gratu-

abantur. Ita videlicet, quod iidem hospites nostri unum inter se eligant, quem voluerint et nobis presentent confirmandum, qui ipsorum causas tam minutas, quam arduas scilicet homicidii, furti et latrocinii inter ipsos exortas possit et valeat iudicare et recipere iudicia consueta. Factum vero furti, homicidii, latrocinii, quod inter ipsos ex parte una et extraneos ex altera exortum fuerit, simulcum iudice, quem nos eisdem prefecerimus, debeant iudicare, et duas partes iudicii idem iudex, tertiam vero partem villicus ipsorum percipiat ex eisdem. Item si qui ex ipsis hospitibus sine herede decesserint, relinquendi bona sua cuicunque voluerint, liberam habeant facultatem; item quicunque sacerdotes sive clerici in dicto castro locum pro defensione personarum seu rerum suarum assumpserit ex officio ecclesie de Byhagh non fuerint inventi, si sine herede decesserint, similiter disponendi de bonis suis, cuicunque voluerint, liberam habeant facultatem; et huiusmodi sacerdotes et ecclesiasticos villicus eiusdem sacerdotis in temporalibus debeant iudicare, et in possessionibus, et in rebus suis mobilibus, secundum excessus eorum exigentiam condemnare, non tamen de personis eorundem se intromittere debeat vel presumat. Item quicunque de eodem castro recedere voluerit venditis edificiis suis, que inibi habuerit, recedere possit libere et secure. Item plebanum eligant, quem voluerint, et parochiali episcopo confirmandum presentent, eodem tamen primitus nobis presentato, quem ab omni iure episcopali liberum esse volumus et exemptum; et eidem plebano decimas ipsorum persolvant iustas consuetas hospites antedicti. Item si qui extranei homines eiusdem civitatis cives ad villici ipsorum presentiam in causam traxerint, in iudicio faciendo et productione testium eandem servant libertatem, qua cives de monte Grecensi, ut premittitur, gratulantur. Item si villicus ipsorum querulanti satisfacere non curaret ordine iudiciario, extunc ipsum villicum in nostra curia debeant convenire. Item de mercimoniis suis propriis, que quinque marcas tantum vel infra valebunt iidem civis in locis tricesimalibus nil persolvant, sed ultra quinque marcas de rebus ipsorum mercimonialibus, si quas

habuerint, tricesimam persolvere teneantur. Item solutionem tributariam de rebus, quas iidem cives ad ipsum castrum Byhagh deferunt, facere non debeant aliqualem. Item concessimus eisdem, quod tributarium ultra Drawam existens usque ad mare, tributum aliquid ab eis exigere non presumant. Item nullus preter nos descensum possit super ipsos facere vel presumat. Item eosdem a iurisdictione bani et descensum liberos esse volumus et exemptos. Item in foro ipsorum nec ipsi cives nec etiam per nos ordinarius iudex tributum exigere faciat aliquale. Item singulis annis singulas quindecim marcas in festo beati Martini nobis solvere pro terragio teneantur. Item terram Welhowa predictis civibus contulimus possidendam perpetuo, in eisdem metis et terminis sicut per dominum Belam, felicitis recordationis quondam regem, avum nostrum charissimum, ipsis data fuerat et collata sub privilegio mediante. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus literas sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus venerabilis viri magistri Ladislai, Albensis ecclesie electi, aule nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo ducentesimo septuagesimo nono, regni 1279. autem nostri septimo.

XV.

1281.

A pozsegai káptalan előtt Roland bán fia Ratold mester és Mátyás, Gramachnik nevű birtokukat 32 márkáért a Borics bán nemzetségéből származó Ocolyn fiának Péter ispánnak, eladják és egyúttal a birtok határait körülírják.

Eredetije hártján, hátlapján pecsét nyomával, a *hg. Eszterházyak* kismartoni levéltárában. Rep. 43. fasc. B. No 23. jelzet alatt.

Átírva a pozsegai káptalan 1306. júl. 1-én kelt oklevelében, ld. XX. sz. alatt.

Capitulum ecclesie sancti Petri de Posaga omnibus Christi fidelibus, tam presentibus, quam futuris, salutem in domino sempiternam. Ad universorum notitiam harum

serie volumus pervenire, quod magister Ratold, filius Rolandi bani, unacum comite Mathya, fratre eiusdem, ab una parte, et Petrus comes, filius Ocolyni de genere Borich bani, ab altera, coram nobis personaliter sunt constituti, et idem magister Ratoldus confessus est viva voce, quandam terram suam Gramathnik vocatam, ex voluntate et permissione supradicti comitis Mathye, fratris sui, prefato comiti Petro, pro triginta duabus marcis plene persolutis et receptis vendidisse perpetuo possidendam. Mete autem ipsius terre, sicut partes nobis retulerunt, hoc ordine distinguuntur: Prima meta incipit a parte occidentali in capite rivuli Dolkoky vocati, et ibi sub arbore piri est meta terrea; inde ascendit ad berch, versus aquilonem et pervenit ad viam antiquam, et ibi est meta terrea; inde per idem berch tendit versus orientem, et pervenit ad unum kalista, et ibi sub arbore harazth est meta terrea; inde pervenit ad locum Vadista vocatum; inde per eundem berch et andedictam viam pervenit ad viam, que venit a parte meridionali, et ibi sub arbore yhor est meta terrea; inde reflectitur ad meridiem et pervenit ad unum kalista, ubi sunt tres arbores cherasorum, et sub ipsis mete terree. Inde venit ad arborem pomi, sub qua est meta terrea; deinde descendit ad tres arbores cherasorum, et ibi prope est fons, qui dicitur Gramathnikfew; et ipsa terra a parte orientali commetatur terre Ladizlai comitis. Ab aliis vero partibus semper commetatur terris eiusdem magistri Ratoldi de eadem latitudine, qua in capite metarum ipsa terra extenditur per silvam etiam usque Murzuna, et a Murzuna usque Zawam protenditur. In cuius rei memoriam, firmitatemque perpetuam presentes ad instantiam Mathye et Ratoldi supradictorum, eidem Petro comiti concessimus litteras sigilli nostri munimine roboratas. Datum anno gratie

1281. M^o CC^o LXXX° primo.

Az oklevél hátán, cyrill irással: „на грамачникъ“.

XVI.

Dubicza, 1290.

Jakab, a templomosok rendje mesterének bizonyáglevele arról, hogy Mlad fia Táde bizonyos birtokát Gundak fia Sándornak hat márkáért eladta.

Hártyán, vízfoltokkal, rongált állapotban; függő pecsétje hiányzik. A *M. Nemz. Múzeum* levéltárának törzsgyűjteményében. Közli: *Horváth Sándor*.

V. ö. *Wenzel*, Á. U. O VII. k. 114—15. II. Közlése több tekintetben hibás. A kelezésben hibásan quadragesimo-t mond.

Nos frater Jacobus de monte regali magister humilis domorum militie templi per Hungariam et Sclavoniam, memorie commendantes [tenore presentium significamus universis et sing]ulis, quibus presens ostenditur, quod accedens ad nostram presentiam Tadeus filius Mlad, nobis confessus est viva voce, se vendidisse quandam t[er]ram, quam a genera]tione de Tolstouh pretio comparavit a Stanizlao, fratre Miren, Petro nepote eiusdem, Guna, Petko filio Kucin, Zlovina, Petrus, filius Prihodo, Egidio f[il]io] Alexandro, filio Gundak, pro sex marcis, sibi ab eodem plene persolutis, de communi voluntate totius eiusdem generationis tam sibi, quam suis heredibus, her[ed]umque suorum successorum (*így*) ad abendam (*így*) tenendam, iure irrevocabiliter possidendam. Hec sunt mete terre: Ab oriente iuxta Un, ubi stat keurusfa et tendit super occidentem per medium Un magna quantitate, et exiit ad unam arborem vlmis vocatam, ubi pervenit meta Dalec terram Tadei antedicti, que remanet ad occidentem; abinc tendit per unum Creth ad aquilonem, et pervenit ad unam arborem vlmis vocatam ad unum parvum rivulum, per quem tendit superius longo spatio et pervenit ad viam de Koztanicha ad Dubicham venientem, ubi stat arbor grabor. Inde ascendit ad montem per viam ad duas arbores quercus, ubi Sep et meta circumfusa; ubi convicinatur terra Thadey antedicti versus occidentem; deinde tendit per viam magnam Sep vocatam longo spatio per metas, et pervenit ad finem unius monticuli ad

duas metas; inde declinat per unam collem versus ad (*igy*) septemtrionem per metas, bona quantitate, et pervenit ad arborem cerasi, ubi vocatur Gradinovech; ibi idem Tadeus convicinatur versus occidentem, abinc revertitur ad orientem, vadit per metas et pervenit ad arborem vlmis, ubi meta circumfusa; deinde revertitur versus meridiem per unum p[arvum rivu][um] et pervenit ad arborem grabor. Inde descendit ad unum rivulum, et per eundem rivulum tendit ad unum Vznas versus meridiem, et pervenit ad unum montem, ubi stat arbor vlmis vocata, ubi meta circumfusa. Inde tendit per berc per metas ad magnam viam Sep vocatam et pervenit ad unam quercum, ubi meta; abinc tendit ad unam vallem. Inde vadit superius ad montem, ubi stat quercus, superius vineam Wran, ubi meta circumfusa, abinc descendit infra, per unam vallem, et pervenit ad priorem metam. Ad cuius rey testimonium presentes litteras eidem contulimus ad perpetuam stabilitatem nostro sigillo munimine (*igy*) roboratas. Datum Dobize, anno domini m^o cc^o [no]nagesimo.

XVII.

1293. szept. 27.

A zágrábi káptalan Radoszláv, szlavón bán, III. Endre parancsára Orbász, Galas, Petrinja, Vinodol, Sellén, Oklity, Podgorja és Szamobor várak és tartozékaik birtokába iktatja.

Eredetije hártján, a függő pecsét töredékeivel, a *gr. Erdödy család* galgóczi levéltárában.

V. ö. *Botka* közlését, Hazai Okmt. VII. köt. 235. l.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie significamus, quibus expedit universis presentium per tenorem, quod cum excellentissimus dominus noster Andreas, dei gratia illustris rex Hungarie, possessiones, seu terras Urbaz, Galas, Petrina. Vynodol, Selen, Oclich, Podgoria et Zamobor nuncupatas, cum castris in eisdem constitutis, necnon aliis utilitatibus et pertinentiis earundem universis, viro magnifico Radozlao, tunc bano totius Sclavonie, pro meritoriis et fidelibus ser-

vitiis eiusdem contulisset et donasset mediantibus privilegiis suis perpetuo possidendas et habendas, et ad statuendum ac assignandum sibi easdem possessiones idem dominus rex Gregorium, specialem et familiarem iuvenem suum transmisisset; dictus Gregorius coram discreto viro magistro Gueroldo, archidiacono de Zana, Urbaz et Dobicha, et concanonico nostro, per nos ad mandatum ipsius domini regis, pro testimonio transmissio, predictas possessiones eidem Radozlao bano statuit, presentibus ac astantibus regni nobilibus. Privilegia etiam eiusdem domini regis super huiusmodi collatione et donatione sua confecta et concessa ad manus dicti Radozlai bani assignando, nemine contradictore in hac parte existente. In cuius rei memoriam presentibus sigillum nostrum duximus apponendum. Datum in die sanctorum Cosme et Damiani, anno ab incarnatione Domini millesimo ducentesimo nonagesimo tertio.

12 3.
sept. 27.

XVIII.

1295.

Thomasina, Szlavónia hercegnője s a Dunán inentől a tengerig terjedő részek kormányzója, a Száván létező alsógradiskai rév vámjának felerészét Orbászi Grubuch fiainak Turdizlausnak és Balázsnak adományozza.

III. Endre királynak 1297. jan. 18-án kelt átiratából. Ld. a XIX. sz. oklevelet.

V. ö. Hazai Okmt. VIII. k. 361—62. ll. *Peszy* közlését.

Thomasina, dei gratia mater illustris regis Hungarie, ducissa totius Slavonie, et gubernatrix partium citra Danubialium usque maritima, omnibus Christi fidelibus presens scriptum inspecturis, salutem in omnium salvatore. Regia sublimitas sibi fideles eo potius prosequitur munere donationis, quo alios nititur ad fidelitatis opera exercenda devenire. Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod nos considerantes fidelitates et multiplices famulatus Turdizlai et Blasii, filiorum Grubuch de Urbaz, quos in diversis expeditionibus nostris, et specialiter

in expugnatione castri Radizlai bani, infidelis nostri, Urbazcu vocati, ubi iidem non formidantes ictus lapidum frequentissimos, nec iaculorum nimbos expavescentes, vulnera sustinuerunt letalia, sub eodem castro viriliter dimicando. Igitur sicut reginalis magnitudinis expostulat et requirit officium, ut uniuscuiusque merita animo metiatur pietatis, et hiis, quos opera sue virtutis regia remuneratione dignos efficiunt, grata debeant reddere premia meritorum. Volentesque Turdizlao et Blasio predictis, pro huiusmodi fidelitatibus et servitiis specialibus, occurrere reginali cum favore, medietatem tributi cuiusdam portus supra Zawam existentis Alsogradisca nuncupati, qui versus Urbaz transit ad ipsorum terram Schlplatu vocatam, cuius medietatem Nicolaus, filius Dezislo, tenere et percipere dicitur, quamvis vero id, quod ad presens agimus, respectu horumque in futurum agere intendimus, exile et modicum videatur, tamen in aliqualis gratum recompensationis beneficium, de baronum nostrorum consilio medietatem tributi dicti portus, cum omnibus suis utilitatibus et pertinentiis sicut apud comitem permansit de Wrbaz pro tempore constitutum, dictis Turdizlao et Blasio, et eorum heredibus, heredumque suorum successoribus inrevocabiliter donationis titulo duximus conferendum. Datum per manus venerabilis patris domini Pauli, Dei gratia episcopi Quinqueecclesiensis, aule nostre cancellarii, fidelis nostri, anno Domini m^o cc^o nonagesimo quinto.

XIX.

1297. jan. 18.

III. Endre király néhai édes anyjának Thomasinának 1295-ben kelt oklevelét átírja és megerősíti.

Eredetije, melynek függő pecsétje hiányzik, hátyán, a *serajevói országos múzeumban*.

V. ö. *Kukuljević* kivonatát, a *Starine* XXVIII. k. 175. l.

Andreas, dei gratia Hungarie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallitie, Lodomerie, Cumanie, Bulgarieque rex, omnibus Christi fidelibus presentem paginam inspecturis,

salutem in salutis largitore. Ad universorum notitiam tenore presentium harum serie volumus pervenire, quod Turdizlaus et Blasius, filii Grubuch de Urbaz, ad nostram accedentes presentiam, exhibuerunt nobis privilegium domine Thomasine, illustris recordationis matris nostre karissime, super facto collationis medietatis tributis cuiusdam portus super fluvium Zawa existentis, Alsogradisca nuncupati confectum, petentes a nobis cum instantia, ut ipsum privilegium karissime matris nostre ratum habere et nostro dignemur privilegio confirmare. Cuius quidem privilegii tenor talis est: (*Következék Thomasina herczegnőnek 1295. évi oklevele, ld. XVIII. sz. alatt.*)

Nos igitur iustis petitionibus predictorum Turdizlai et Blasii favorabilem consensum adhibentes, predictum privilegium karissime matris nostre non abrasum, non cancellatum, nec in aliqua sui parte vitiatum, ratum habentes et acceptum, de verbo ad verbum presentibus inseri faciendo patrocinio nostri privilegii, sine iuris preiudicio alieni, duximus confirmandum. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem, presentes concessimus litteras, duplicis sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus venerabilis patris Theodori, dei gratia episcopi Jauriensis, aule nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno Domini m^o cc^o ^{1297.}_{jan. 18.} nonagesimo septimo, quintodecimo kalendas Februarii, regni autem nostri anno septimo.

XX.

1306. júl. 1.

A pozsegai káptalan Miklós kérelmére átírja Gramachnik birtok eladására vonatkozólag 1281-ben kiadott oklevelét.

Hártyán, ép állapotban; a káptalan függő pecsétje hiányzik. A *hg. Eszterházyak* kismartoni levéltárában, Rep. 43. fasc. B. No 23. jelzet alatt.

Átírva a pozsegai káptalan 1326. jan. 18-án kelt oklevelében, ld. XXII. sz. alatt.

Capitulum ecclesie beati Petri de Posaga omnibus Christi fidelibus tam presentibus, quam futuris, presens

scriptum cernentibus, salutem in salutis largitore. Ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod Nicolaus, filius Inotha, ad nostram personaliter accedendo presentiam, sepius a nobis postulavit, ut quia per combustionem ecclesie beati Demetrii martyris, fratrum minorum de Posgawar, quamplurime litere sue essent combuste et amisse, inter quas specialiter illud privilegium, cuius vigore olim Petrus comes, filius Ocolyn de genere Borich bani, a Mathya et Ratoldo, filiis Rolandi bani, quandam terram Gramachnik vocatam, pro triginta duabus marcis comparasset, et cum idem Nicolaus per consequens similiter nostris literis mediantibus pro totidem triginta duabus marcis a Borichio et Johanne, filiis predicti comitis Petri, predictam terram titulo emptionis comparasset, et illud privilegium, quod predicto comiti Petro, patri eorum super facto dicte terre Gramachnik emanatum extitisset, ad manus ipsius Nicolai tradidissent, et petebant cum instantia, quod aliud par sepedicti privilegii, quod in nostra camera more consueto est conditum, reinveniremus. Nos igitur iustis petitionibus et congruis ipsius Nicolai condescendentes, in hac parte perscrutantes cistas in camera ecclesie nostre mancipatas, inter alias literas invenimus quoddam privilegium, continens hunc tenorem : (*Következik a pozsegai káptalannak 1281-ben kelt oklevele. Ld. XV. sz. alatt.*)

Quod quidem privilegium diligenter perlegendo, de verbo ad verbum rescribi et presentibus inseri, karactereque nostri sigilli fecimus communiri. Datum per manus discreti viri magistri Demetrii, lectoris ecclesie nostre. in octavis festi nativitatis beati Johannis baptiste, anno domini

1306.
júl. 1. M^o CCC^o VI°.

XXI.

1322. nov. 23.

Róbert Károly király IV. László királynak 1279-ben Bihács városa részére kiállított kiváltságlevelét átírja és megerősíti.

R. Károly királynak 1326. október 25-én kelt oklevelében átírva. Ld. XXIII. sz. alatt.

Carolus dei gratia etc. universis Christi fidelibus presentibus et futuris, presentem paginam inspecturis salutem in rerum omnium Salvatore. Cum a nobis petitur, quod iustum est, decet regiam maiestatem facile prebere consensum, in iis precipue, que subiectorum usibus videntur convenire. Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod vir discretus Paulus, plebanus de Byhagh, fidelis capellanus noster vice et nomine hospitum nostrorum de eadem Byhagh ad nostram accedens presentiam, exhibuis nobis quoddam privi[legium] incliti principis, domini Ladislai, quondam regis Hungarie, predecessoris et atavi nostri clarissimi, super libertatibus ipsis hospitibus nostris datis per eundem clare memorie et concessis, emanatum et confectum, petens et supplicans nobis humili cum instantia, ut ipsum privilegium ratum habere et ad maiorem libertatis predictae universitatis conservationem nostro dignaremur privilegio confirmare, cuius tenor talis est: (*Következik IV. László királynak 1279. évi oklevele. Ld. XIV. sz. alatt.*)

Nos igitur predicti privilegii claritate inspecta, iuxta eiusdem Pauli plebani, quin imo in persona ipsorum hospitum nostrorum prefatorum petitione, ipsum, prout hic insertum est, approbamus et regie maiestatis auctoritate confirmamus. Utque nostre approbationis et confirmationis series absque cuiuslibet contradictionis obstaculo perpetuo valeat stabilitate consistere, presentes fecimus litteras duplicis sigilli nostri caractere insigniri. Datum per manus discreti viri magistri Ladislai prepositi Tytuliensis, Albensis ecclesie electi et aule nostre regie vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo ccc^{mo} xx^o secundo, undecimo ^{1322.} Kalendas Decembris, regni autem nostri anno similiter vige-_{nov. 23.}simo secundo.

XXII.

1326. jan. 18.

A pozsegai káptalan átírja az 1281-ben Gramachnyk birtokvételt magában foglaló 1306. júl. 1-én kiadott káptalani átiratát.

Papíron, hátán a káptalan pecsétjének nyomaival. A *hg. Eszterházak* kismartoni levéltárában, Rep. 43. fasc. B. No 23. jelzet alatt.

Nos capitulum ecclesie beati Petri de Posaga memorie commendamus per presentes, quod Beke et Andreas magistri, filii Thome ad nostram personaliter accedentes presentiam exhibuerunt nobis quoddam privilegium nostrum, super facto terre Gramachnik vocate olym confectum, quod scilicet privilegium propter discrimina viarum in causis ipsorum ad loca sibi necessaria secum deferre corporaliter formidarent, petentes cum instantia, ut tenorem eiusdem nostris literis patentibus inseri faceremus. Cuius scilicet privilegii tenor talis est: (*Következik a pozsegai káptalannak 1306. júl. 1-én kelt oklevele. Ld. XX. sz. alatt.*)

Nos itaque iustis et legitimis petitionibus eorundem filiorum Thome annuentes, predictum privilegium nostrum presentibus inseri fecimus transcribendo. Datum sabbato post festum beati Anthonii confessoris, anno domini

^{1326.}
jan. 18. M° CCC° XX° sexto.

XXIII.

1326. okt. 25.

R. Károly király Bihács városa részére 1322. nov. 23-án kiállított kiváltságlevelét átírja és megerősíti.

N. Lajos királynak Kolkachfőn, 1345. júl. 23-án kelt oklevelében átírva. Ld. XXV. sz. alatt.

Carolus dei gratia Hungarie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallitie, Lodomerie, Comanie Bulgarieque rex, princeps Sallernitanus et honoris ac moptis Sancti Angeli dominus, omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presentium notitiam habituris salutem in omnium salvatore. Justis

petentium desideriis principis animum inclinari, presertim cum id petitur, quod proprium respicit commodum et profectum. Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod pro parte universitatis hospitem nostrorum fidelium de Byhagh, nostrum privilegium priori et antiquo sigillo nostro consignatum, super libertatibus eorundem hospitem confectum fuit nostre maiestati exhibitum atque humiliter supplicatum, ut id privilegium, seu ipsam libertatis concessionem ratam habere et ad uberiolem cautele firmitatem presentibus transsumptum, nostro novo et autentico sigillo confirmare de benignitate regia dignaremur. Cuius quidem privilegii nostri tenor talis est: (*Következik R. Károly királynak 1322. nov. 23-án kelt oklevele. L. XXI. sz. alatt.*)

Nos siquidem attendentes fidem et devotionem sinceram predictorum hospitem nostrorum de Byhagh, quam ipsos semper ad nos sacramque regiam coronam habuisse novimus, habere sentimus in presenti, et habituros pro firmo credimus in futurum, ad iustam presertim et legitimam petitionem eorundem, id privilegium nostrum non abrasum, non cancellatum, nec in aliqua sui parte vitiatum, de verbo ad verbum presentibus insertum, quod habita diligenti examinatione verum et iuste emanatum reperimus, imo prenotatam libertatis concessionem in omnibus suis clausulis approbamus, acceptamus, ratificamus et de prelatorum et baronum nostrorum consilio et consensu, et de plenitudine regie potestatis presentis scripti patrocínio ex certa scientia perpetue confirmamus. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus literas nostras privilegiales, novi et autentici sigilli nostri duplicis munimine roboratas. Datum per manus discreti viri Andree, prepositi ecclesie Albensis et aule nostre vicecancellarii dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo ccc^{mo} vigesimo sexto, nono^{1326.} kalendas Novembris, regni nostri anno similiter vigesimo^{okt. 25.} sexto. Venerabilibus in Christo patribus dominis Boleslao Strigoniensi, locique eiusdem comite perpetuo, fratre Ladislao Colocensi, aule nostre cancellario, archiepiscopis, Johanne Nitriensi, Benedicto Chanadiensi, Nicolao Jauriensi, Georgio de Sancto Ireneo, Ladislao Quinqueecclesiensi, fratre Petro

Boznensi, Iwanka Waradiensi, Andrea Transsylvaniensi, Laurentio Waciensi, Henrico Wesprimiensi, aule domine regine, consortis nostre cancellario, et Chanadio Agriensi episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus. Magnificis viris Philippo palatino, iudice Comanorum, comite Scepu-siensi et de Wywar, Demetrio magistro thavernicorum nostrorum, comite Bachiensi et Trinchinensi, Alexandro iudice curie nostre, Thoma waywoda Transylvano et comite de Zonuk, Mychk bano totius Slavonie, comite Simigiensi et de Sarws, Paulo bano de Machow, comite Sirmiensi, de Walko et de Bodrog, Joanne magistro thavernicorum, et Desew, iudice curie eiusdem domine regine, Stephano magistro agazonum, Dyonisio magistro dapiferorum nostro-rum et Nicolao, comite Psoniensi, aliisque quam pluribus, comitatus regni nostri tenentibus et honores.

XXIV.

Szana, 1328. márcz. 17.

Tamás, szanai ispán és Péter meg Boronnya ispán, két, Mikech bán által kiküldött bíró, Pobresyai Imrének Pobresya nevű birtokát, melyet Márk fia György tőle erőszakkal elfoglalt, visszaadja, és határait megállapítja.

Eredetije papíron, zárlatán három pecséttel; a *zágrábi káptalan* levéltárában, az „*Acta Capitularia Antiqua*” gyűjteményben.

Nos Thomas, filius Andree comitis, comes de Zana, vice magistri Pauli, filii comitis Myhalch et duo iudices per dominum Mikech banum deputati, comes Petrus, filius Petk et comes Boronnia, significamus tenore presentium, quibus expedit universis, quod Emricus de Pobresya possessionem suam Pobresya vocatam, quam Georgius, filius Mark, filii Druganch, vy (*így*) et manu violenta occupaverat, iure iudiciario dictus Emericus coram nobis et universorum nobilium de Zana obtinuit et lucravit, quam dictam possessionem predicto Emrico statuimus et heredibus suis here-dumque suorum successoribus iure perpetuo ac irrevoca-biliter possidendam et habendam, sub metis et terminis, prout antea tenuit et possedit. Cuius quidem possessionis

mete taliter distinguntur, prout magister Jacobus, canonicus ecclesie Zagrabiensis et homo noster reambulaverunt: Prima meta incipit a riwlo Lubena, deinde vadit in Goricham, que est in medio; deinde vadit in unam siccam vallem versus occidentem; deinde transit magnam viam et venit ad unam metam terream versus occidentem; deinde vadit ad unam rivlum Dolgi vocatum et transit eundem rivlum; deinde vadit supra ad unum berdech et venit ad unam metam terream versus occidentem; (deinde) venit ad viam ad duas metas terreas; deinde venit ad unam fossam; deinde venit ad unum locum palatii, deinde ad portum in fluvio Zave, cuius quidem fluvii usque in Lubyna, cuius medietas est dicti Emrici, et ibi terminantur dicte mete. Pristaldus ad hoc deputatus Radizlaus de Gradna. In cuius rei memoriam, ut robur perpetue firmitatis optineat, sigillis duximus roboratas. Datum in Zana, feria quinta post dominicam Letare, anno domini M^{mo} CCC^{mo} XXVIII°. 1328.
márcz. 17.

XXV.

Kolkachfő, 1345. júl. 23.

N. Lajos király Bihács város plebánosa és polgárnagyja kérésére R. Károly királynak Bihács város részére 1326 okt. 25-én adott kiváltság-levelét átírja és megerősíti.

N. Lajos királynak 1358. aug. 29-én kelt oklevelében átírva. Ld. XLI. sz. alatt.

Nos Lodovicus dei gratia rex Hungarie memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod discretus vir Paulus plebanus et Katis, villicus civitatis nostre de Byhagh, vice et nominibus universorum hospitem nostrorum de eadem Byhagh, ad serenitatis nostre accedentes presentiam, exhibuerunt nobis literas privilegiales quondam serenissimi principis domini Caroli, olim incliti regis Hungarie, sacre memorie genitoris nostri clarissimi, mediocri suo sigillo in partibus Transalpinis casualiter deperdito consignatas, confirmantes privilegium eiusdem priori et antiquo sigillo suo consignatum, confirmans vide-

licet privilegiales literas quondam domini Ladislai, regis Hungarie, bone memorie, avi nostri clarissimi, libertates eorundem hospitum nostrorum continentes, tenoris infra-scripti, petentes nostram excellentiam, ut eadem de verbo ad verbum presentibus literis nostris inseri et nostro sigillo consignari ac confirmari facere dignaremur pro eisdem, quarum tenor talis est: (*Következik R. Károly királynak 1326. okt. 25-én kelt kiváltságlevele. Ld. XXIII. sz. alatt.*)

Nos igitur petitionibus eorundem Pauli plebani et Catis villici dicte civitatis de Byhagh vice et nomine humiliter nostre maiestati porrectis favorabiliter inclinati, dictas literas predicti patris nostri privilegiales libertates eorum continentes, de verbo ad verbum presentibus insertas eatenus, quatenus eedem super prefatis libertatibus eorum rite sunt confecte, et dicte libertates eorum legitime collate, prout articuli libertatum ipsorum in dictis literis privilegialibus predicti patris nostri, et etiam in privilegio quondam domine regine Hungarie, avie nostre charissime, bone memorie, similiter in specie nobis exhibitis fore continentur, eisdem fidelibus hospitibus nostris de Byhagh, sincere et fideliter nobis servituris, in perpetuum valere confirmamus, presentium patrocínio literarum mediante. Presentes autem in formam nostri privilegii redigi faciemus, dum nobis fuerint reportate. Datum in Kolkachfeu, iuxta civitatem nostram Byhagh, tertio die festi beati Jacobi apostoli, anno domini

^{1345.}
júl. 23.

XXVI.

1347. nov. 30.

A zágrábi káptalan előtt Gredai Pozobech fia Kozma, férjhez adván leányát Chalát Vodicsai Jákó fia Istvánnak, részére leánynegyed fejében, a dubiczai kerületben fekvő Zwynnycza birtokában bírt birtokrészét adja.

Bodó Gáspár és Korothnay Jánosnak 1486. szept. 8-án kelt ítéletlevelében átírva. Ld. CXXXIX. sz. alatt.

Nos capitulum Zagrabiensis ecclesie significamus tenore presentium, quibus expedit universis, quod Cozmas, filius

Pozobech de Greda, de districtu Dubicensi ab una parte, ab altera vero Stephanus, filius Jakow de Vodycha, coram nobis personaliter constituti idem Cozmas retulit, quod ipse filiam suam Chala vocatam predicto Stephano per verba de presenti tradiderat legitimam in consortem; et nichilominus portionem suam possessionariam in possessione Zwynnycza vocata, ipsum contingentem, videlicet totalem tertiam partem dicte possessionis ad ipsum Cozmam devolutam, cum omnibus suis utilitatibus et pertinentiis quibilibet, quovis nomine vocitatis, eidem Stephano cum prefata Chala, filia sua, et heredibus eiusdem filie sue, pro quarta filiali, [cum] consensu filiorum suorum, dixit et confessus est se dedisse, donasse, tradidisse et assignasse, et coram nobis dedit, tradidit et assignavit, iure perpetuo et irrevocabiliter possidendam, tenendam et habendam, tali conditione mediante, quod si ipsum Stephanum ex eadem domina heredes habere contingeret, tunc ipsis predicta portio possessionaria remaneret perpetuo possidenda. Si vero ipsum absque herede cum eadem domina habito, quod absit, decedere contingeret, tunc prefata portio possessionaria pleno iure ad ipsum Cozmam socerum suum et eos heredes devolvetur ipso facto. Cui quidem donationi, traditioni et assignationi predictae portionis possessionarie, fratres predicti Cozme, videlicet Iwan item Andreas et Paulus, filii Morthonos, tunc personaliter coram nobis comparentes, eorum consensum prebuerunt et assensum. In cuius rei memoriam presentibus duximus sigillum nostrum apponendum. Datum in festo beati Andree apostoli, anno domini millesimo ccc° xl septimo.

1347.
nov. 30.

XXVII.

1348. nov. 14.

A zágrábi káptalan Daach Pál fia Jakab kérésére átírja Kristóf és Vid mester, orbászmegyei ispánok és társainak 1273. ápr. 30-án kelt és Lipye, orbászmegyei birtok eladásáról szóló oklevelét.

Eredetije hártján. a káptalan függő pecsétje hiányzik. *A M. Kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 828. Közli: *Horváth Sándor*.

Capitulum ecclesie Zagrabiensis significamus tenore presentium, quibus (expedit) universis, quod Jacobus, filius Pauly Daach, nobilis de Urbaz, accedens ad nostram presentiam, humiliter nos supplicavit, ut privilegium suum super possessiones Lipye vocatas (*így*), per iudices de eadem Urbaz eidem confectas et collatas (*így*), cum metis et terminis infrascriptis nostro privilegio dignaremur confirmare. Cuius quidem possessionis (*így*, privilegii helyett) tenor talis est:

¹²⁷³
ápr. 30. (*Következik Kristóf mester és társainak 1273. ápr. 30-án kelt oklevele. Ld. XIII. sz. alatt.*)

Nos itaque iustis et condignis precibus eiusdem Jacobi favorabiliter inclinati, predictum privilegium ratum habentes et acceptum, possessionem predictam cum eiusdem metis et terminis introscritis (*így*), presentes duximus sigillo nostro confirmatas (*így*). Datum feria sexta proxima post festum

^{1348.}
nov. 14. beati Martini confessoris, anno Domini M^o CCC^{mo} XL^{mo} octavo.

XXVIII.

1349. nov. 11.

A pozsegai káptalan előtt Tiborcz fia Benák, voiszakai nemes, orbász-megyei Prizawya nevű birtokát 50 márkáért, Rikolf fia Miklós, orbász-megyei ispánnak, ez évi decz. 25-ig zálogba veti.

Eredetije hártján, hátán a káptalan rányomott pecsétjének nyomával; a M. Nemz. Múzeumban, a Berzeviczy cs. letéteményében, fasc. 3. litt. C. No. 281. jelzet alatt. Közli: *Sufflay Milán*.

Nos capitulum ecclesie beati Petri de Posaga memorie commendamus per presentes quibus expedit universis, quod Benak filius Tyburcii nobilis de Voyzka in comitatu de Orbaz ab una, Thomas filius Wezelk vice et nomine magistri Nicolai, filii Rykolphy comitis de Orbaz, parte ab altera in nostri presentia personaliter consituti, idem Benak filius Tyburcii confessus est oraculo vive vocis, quod ipse quandam possessionariam portionem suam in comitatu de Orbaz existentem Prizawya vocatam cum omnibus utilitatibus et pertinentiis eiusdem possessionis videlicet terris arabilibus, pratis, silvis, molendinis ac aliis utilitatibus eiusdem pro

quingenta marcis promptorum denariorum Veronensium compoti de Posaga prefato magistro Nicolao, filio Rykolphy, ab eodem plene, ut dixit, receptis usque festum nativitatis domini pignori obligasset, tali ordinatione mediante, quod si idem Benak filius Tyburcii predictam possessionariam portionem suam usque prefixum terminum scilicet festum nativitatis domini redimere non posset vel non curaret, extunc transacto ipso termino redemptionis, eadem possessio pro predictis quingenta marcis prefato magistro Nicolao remanebit perpetuo possidenda, tali obligatione mediante, quod quicumque super prefata possessione Prizawya vocata in processu temporis sepenominatum magistrum Nicolaum inpetaret vel inpetere attemptaret, idem Benak expedire tenebitur propriis laboribus et expensis, et si expedire non curaret, vel non posset, extunc de alia possessione sua hereditaria in Voyzka habita similem quantitate, qualitate, utilitate, valore congruem, sepedicto magistro Nicolao assignare tenebitur similiter perpetuo possidendam. Datum feria quarta in festo beati Martini confessoris, anno domini millesimo ccc-mo xl-mo nono.

1349.
nov. 11.

XXIX.

1351. febr. 10.

A pozsegai káptalan előtt Kemény fia Kozma, voiszakai nemes, az orbásmegyei Pryzawyában bírt birtokrészét 50 márkáért Rikolf fia Miklósnak ez évi máj. 1-ig zálogba veti.

Eredetije hátyán, hátán a káptalan pecsétjének töredékeivel. A *M. Nemz. Múzeumban*, a *Berzeviczy* cs. letéteményében, fasc. 3. lit. c. No. 285. jelzet alatt. Közli: *Sufflay Milán*.

Nos capitulum ecclesie beati Petri de Posaga memorie commendamus per presentes, quod Cosmas filius Kemyn, filii Tyburcii, nobilis de Woyzka sicut dixit, ab una parte, Demetrius filius Laur[entii] vice et nomine magistri Nicolai filii Rykolphy ex altera coram nobis personaliter constituti, idem Cosmas confessus est oraculo vive vocis, quod totam portionem suam possessionariam in possessione Pryzawye vocata iure hereditario ipsum contingentem cum omnibus

utilitatibus et pertinentiis dicte portionis sue prenominato magistro Nicolao, filio Rykolphy, pro quinquaginta marcis denariorum Veronensium compoti de predicta Posaga ab eodem magistro Nicolao plene, sicut dixit, receptis a data ^{1352.} ^{máj. 1.} presentium usque octavas festi beati Georgii martyris proxime venturas pignori obligasset tali modo: quod, si ipso termino redemptionis adveniente dictam portionem suam possessionariam Pryzawye nominatam, in comitatu de Orbaz existentem non redimeret vel redimere non posset, extunc transacto eodem termino predicta totalis possessionaria portio prelibati Cosme in dicta Prizawye habita cum universis suis utilitatibus pro prescriptis quinquaginta marcis ipsi magistro Nicolao remanebit perpetuo possidenda sine contradictione aliquali; et si aliquis eundem magistrum Nicolaum ratione predictae possessionarie portionis ordine iudiciario inpeteret vel inpetere attemptaret, idem Cosmas tenebitur expedire et defendere, prout assumpsit, propriis laboribus et expensis; qui si expedire et defendere non posset vel non curaret, extunc aliam portionem possessionariam de prescripta possessione sua Woyzka vocata similem huic quantitate et valore prelibato magistro Nicolao dare et assignare tenebitur perpetuo possidendam. Datum feria quinta in festo beate Scolastice virginis et martyris, ^{1351.} ^{febr. 10.} anno domini M^o CCC^{mo} quinquagesimo primo.

XXX.

1351. okt. 10.

István, szlavón-horvát-dalmát herczeg, Szentjakabi László fia Tamás, oklityi várnagy kérelmére azon orbászmegyei birtokokat, melyek Demeter fia Miklós magvaszakadta folytán ő reá háramlottak, és pedig Rastighot, Ezeeket, Kopelt, Laazt, Polynat, Tharnowczot és Kuchyant, N. Lajos király és anyja Erzsébet királyné meg az országnagyok beleegyezésével neki és atyai nagybátyjának, László fia Jánosnak adományozza.

I. Mátyás királynak 1458. márcz. 28-án kelt, áúrt okleveléből. Ld. a CXXIV. sz. oklevelet.

Stephanus dei gratia totius Sclavonie, Croatie et Dalmatie dux, omnibus Christi fidelibus tam presentibus

quam futuris presens scriptum intuentibus salutem in salutis largitore. Provida circumspectio principum sibi famulantibus sic debet occurrere muneribus donativis, ut alii eorum exemplo imitati ad fidelitatis opera fortius accendantur. Proinde ad universorum notitiam presentium videlicet et futurorum harum serie volumus pervenire, quod Thomas filius Ladislai filii Simonis de Zenth Jakab, castellanus noster de Aklych, dilectus nobis et fidelis, ad nostre serenitatis accedens presentiam, servitia sua ab evo nostre puerilis etatis pedibus nostris volutans, nobis fideliter impensa proponens et declarans, in horum reconpensationem possessiones et possessionarias portiones condam Demetrii filii Nicolai hominis sine herede decedentis, videlicet Rastigh, in qua in honore beate virginis et Ezeek in qua sub honore sancti Georgii martyris capelle lignee existunt constructe, item Kopeel, Laaz, Polyna, Tharnowcz et Kwchyan vocatas, in dicto regno nostro Sclavonie, in comitatu de Orbaz existentes et ex eo nostris manibus ducalibus iuridice devolutas, sibi et Johanni, filio Ladislai filii Elye, fratri suo patrueli, a nobis perpetuo dari et conferi postulavit. Nos itaque, qui ex nostro ducali regiminis officio fidelium servitia et grata obsequia perhennali donativo reconpensare tenemur, licet idem Thomas pro premissis suis servitiis fidelibus et fidelitatum preclaris meritis plura et potiora a nobis mereri censeatur, tamen in aliqualem reconpensationem premissorum servitiorum suorum predictas possessiones et portiones possessionarias ipsius Demetrii filii Nicolai hominis heredum solatio orbati, ex eoque nostre collationi de iure attinentes, cum omnibus earum utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, sub eisdem terminis et conclusionibus metarum, quibus dudum per eundem Demetrium et eius predecessores habite fuerunt et possesse, predicto Thome filio Ladislai filii Simonis, et Johanni filio predicti alterius Ladislai, filii Elye, et per eos suis heredibus et heredum suorum successoribus ex consensu et beneplacito excellentissimi et magnifici principis domini Lodovici, Jherusalem et Sicilie regis, fratris et domine Elisabeth regine genetricis nostrorum carissimorum, prelatorum etiam et

baronum maturo consilio donavimus, dedimus et contulimus perpetuo et irrevocabiliter possidendas, tenendas pariter et habendas. Et ut hoc nostra donatio prescriptis Thome et Johanni facta, robur obtineat perpetue firmitatis, nec successu temporum per quospiam valeat et possit in irritum revocari, presentes concessimus literas privilegiales dupplicis et autentici sigilli nostri pendentis munimine roboratas. Datum per manus magistri Georgii aule nostre prothonotarii dilecti et fidelis nostri, sexto Idus Octobris, anno domini ^{1351.} _{ókt. 10.} tercentesimo quinquagesimo, ducatus autem nostri anno primo.

XXXI.

1352. jún. 29.

A pozsegai káptalan előtt Balázs fia Balázs, orbászmegyei nemes, az orbászmegyei Pryzawyeban birt birtokrészét 70 márkáért Tarkói Rykolf fia Miklós mesternek egy évi tartamra zálogba veti.

Eredetije hártján, a káptalannak függő pecsétjével; a *M. Nemz. Múzeumban*, a *Berzeviczy* cs. letéteményében, fasc. I. Lit. A. No. 171 jelzet alatt. Közli: *Sufflay Milán*.

Capitulum ecclesie beati Petri de Posaga omnibus Christi fidelibus ad quos presentes pervenerint salutem in salutis largitore. Notitie universorum harum serie volumus pervenire, quod Blasius, filius Blasii, nobilis de Orbaaz ad nostram personaliter accedendo presentiam confessus est oraculo vive vocis, quod totam portionem suam possessionariam in possessione Pryzawy vocata in predicta Orbaaz existente iure hereditario ipsum contingentem cum omnibus utilitatibus et pertinentiis suis, quovis nomine censeantur, nobili viro magistro Nicolao filio Rykolphy de Tarkw pro septuaginta marcis denariorum Veronensium compoti de dicta Posaga ab eodem plene sicut dixit (receptis), a festo _{jún. 29.} beatorum Petri et Pauli apostolorum nunc presenti usque revolutionem annualem eiusdem festi pignori obligasset tali modo: quod si ipso termino redemptionis adveniente prescriptam portionem suam possessionariam non redimeret

vel redimere non posset, extunc eadem totalis portio possessionaria cum suis utilitatibus suis (*igy*) universis pro prescriptis septuaginta marcis serie presentium perpetuaretur seu perpetua remaneret in heredum heredes possidenda; et si aliquis eundem magistrum Nicolaum ratione dicte possessionarie portionis medio tempore ac etiam post perpetuationem temporis in processu ordine iudiciario in peteret vel in petere attemptaret, idem Blasius tenebitur expedire et defendere propriis laboribus et expensis; qui si expedire et defendere non posset vel non curaret, extunc aliam portionem possessionariam similem huic de alia possessione sua ipsi magistro Nicolao dare et assignare teneretur, prout necesse fuerit, possidendam. In cuius rei testimonium ad petitionem prefati Blasii, filii Blasii, memorato magistro Nicolao presentes duximus concedendas. Datum per manus discreti viri magistri Petri Orodyensis, lectoris dicte ecclesie nostre, feria sexta in predicto festo beatorum Petri et Pauli apostolorum, anno domini millesimo ccc-mo quinquagesimo secundo.

1352.
jún. 29.

Az oklevél hátán, XVI. sz. kézzel: „Super Przyzavye in districtu Vrbaz.“

XXXII.

1353. ápr. 11.

István, szlavón-horvát-dalmát herczeg, visszavévén Szentjakabi Tamás és Thar Jánostól az 1351. okt. 10-én kelt oklevelében adományozott orbásmegyei összes birtokokat — mivel ők ezeket békességgel nem bírhatták — nekik ezek helyett a körösmegyei Szentpétert adományozza.

I. Mátyás királynak 1458. márcz. 28-án kelt oklevelében átírva. Ld. a CXXIV. sz. oklevelet.

Stephanus dei gratia totius Sclavonie, Croatie et Dalmatie dux, omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris presens scriptum inspecturis, salutem in salutis largitore. Universorum notitie tam presentium quam futurorum harum serie declaramus, quod quamquam possessiones et possessionarias portiones condam Demetrii filii Nicolai, hominis

heredum solatio destituti Rastigh videlicet Ezeek, Kopul, Laaz Polyna, Tharnowcz et Kwchyan vocatas in dicto regno nostro Sclavonie in comitatu de Orbaz existentes, manibusque nostris ducalibus primum dictorum regnorum nostrorum nobis ducatum tenentibus iuridice redundatas, Thome filio Ladislai, filii Simonis de Zenth-Jacob, castellano nostro de Medwed, et Johanni dicto Thar, filio Ladislai, filii Elye, fratri ipsius Thome patrueli, intuitis fidelibus obsequiis et servitiorum preclaris meritis, ipsi Thome filio Ladislai et in recompensationem eorundem aliqualem, cum omnibus earum utilitatibus et pertinentiis quibuslibet ac sub certis limitationibus et terminis metalibus, quibus eedem per iamdictum Demetrium, filium Nicolai, hominem solatio heredum exorbitatum habite extiterunt ex possesse, de beneplacito et sincera voluntate excellentissimi principis domini regis Lodovici, fratris et domine regine genitricis nostrorum carissimorum, prelatorum etiam et baronum regni quamplurimorum consulti consilio heredum ipsorum in heredes perhennalis donationis titulo, literis nostris privilegialiter emanatis mediantibus duxeramus conferendas. Tamen quia continue querele prescitorum Thome filii Ladislai et Johannis dicti Thar, super eo, ut eedem possessiones per nostram maiestatem ipsis, ut premittitur, perpetuo collate in confinio dicti regni nostri Sclavonie adeo existerent, ut ipsis eedem ad pacificum usum et commode prosperum minime haberentur, aures nostras propulsarent, ideo saniori inducti consilio premissis possessionibus Rastigh videlicet Ezeek, Kopeel, Laaz, Polyna, Tharnowcz et Kwchyan vocatis, condam Demetrii filii Nicolai, ab eisdem Toma et Johanne ipsis volentibus ablatis, et castro nostro de Orbaz omnino applicatis, quandam aliam possessionem nostram ducalem Zentpether vocatam in eodem regno nostro Sclavonie in comitatu Crisiensi habitam, cum omnibus pertinentiis ad eandem iuribusque quibusvis et suis utilitatibus, que nunc sunt vel forent aut fieri possunt in futurum, similiter sub hiisdem certis limitationibus metarum et terminis, quibus hucusque erga manus nostras ducales vel banatus dignoscitur extitisse, pro premissis possessionibus permutationis

et concambiali titulo, eisdem Thome filio Ladislai et Johanni dicto Thar, filio dicti alterius Ladislai, fratri suo patrueli et eorum heredibus ac heredum suorum successoribus premissis iure perhennali irrevocabiliter possidendas duximus conferendam. Assumentes nihilominus eosdem Thomam et Johannem ac ipsorum successores ratione ipsius possessionis Zenthpether et ad eandem pertinentium, sic concambialiter eisdem per nos date et collate, ab omnibus impetitoribus processu temporum per omnia expedire. In cuius rei testimonium presentes concessimus literas nostras privilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus magistri Georgii, aule nostre prothonotarii et comitis de Orbaz dilecti et fidelis nostri, tertio Idus mensis Aprilis, anno domini millesimo ccc-mo quinquagesimo tertio, ducatus autem nostri anno ^{1353.} _{ápr. 11.} primo.

XXXIII.

Dubicza. 1353. ápr. 29.

Illés barát, dubiczai preceptor és Miklós választott bíró előtt a fölső-sztajniczai nemzetségbeliek Sztajnicza nevű dubiczamegyei birtokukat Brokun ispánnak 40 márkáért eladják és a birtok határait körülírják.

Eredetije hártján a *hg. Batthyány cs. körmendi levéltárában*, Alm. 5 Lad. 7. No. 202. Miscell. jelzet alatt.

Nos frater Elyas preceptor de Dubycha et Nicolaus comes terrestres de eadem memorie commendantes tenore presentium significamus, quibus expedit universis, quod Paulus filius Mylhan, Mikech filius Johannis, Ztanizlaus et Valentinus filii Isa[cii], Iwech filius Thome, Radozlaus filius Petri et Martinech filius Ochkouich de superiori Ztaynycha sub ecclesia beate virginis ibidem existente. pro se et aliis proximis, portiones possessionarias in eadem superiori Ztaynycha habentibus ab una parte, ab altera vero comes Brokun filius Alexandri coram nobis et nobilibus eiusdem comitatus Dubicensis personaliter constituti, iidem Paulus, Mykech ceterique supradicti pefatam possessionem eorum

Ztaynychya vocatam, in predicto comitatu existentem, iure hereditario ipsos contingentem, propter inopiam et paupertatem eorum, quibus ad presens nimirum aggravabantur, metis infrascriptis distinctam, cum omnibus suis utilitatibus et pertinentiis quibuscunque quoquomodo vocitatis, de nostra permissione speciali et bona voluntate ac vicinis et commetaneis suis consentientibus dixerunt et confessi sunt se vendidisse, dedisse, tradidisse et assignasse predicto comiti Brokun, et per eum suis heredibus, heredumque suorum successoribus, pro quadraginta marcis denariorum bonorum monete nunc currentis plene ab eodem, sicut asseruerunt, habitis et receptis iure perpetuo et irrevocabiliter possidentam, tenendam et habendam ac pro sue libitu voluntatis disponendam, nil iuris nilque proprietatis aut dominii iidem Paulus, Mykech ac alii supradicti sibi et eorum heredibus in eadem possessione superiori Ztaynychya nuncupata reservando, sed totum ius et proprietatem eiusdem in ipsum comitem Brokun et suos heredes penitus et omnino transferendo. Mete autem predictae possessionis superioris Ztaynychya appellate, prout nobis partes retulerunt, hoc ordine protenduntur: Videlicet prima meta incipit a parte occidentali a fluvio Jauorouch vocato videlicet a metis possessionis prelibati comitis Brokun mediocris Ztaynychya nuncupate, ubi fluvius Bolchyn cadit in eundem Jauorouch, deinde per ipsum fluvium Jauorouch procedendo supra pervenit ad caput eiusdem, abinde scilicet a capite ipsius fluvii Jauorouch vadit supra per quandam vallem versus plagam orientalem et pervenit ad quandam publicam viam, a superiori parte predictae ecclesie beate virginis existentem, ubi a parte sinistra vicinatur et commetatur terre filiorum Jaxe; dehinc progreditur per eandem viam versus partem meridiionalem per magnum spatium et transeundo predictam ecclesiam beate virginis reflectitur infra per prefatam viam, pervenitque ad quandam arborem hrazth versus sessiones de eadem superiori Ztaynychya habitam, de qua arbore hrazth protelatur per memoratam viam ad metas sepedicte possessionis mediocris Ztaynychya, ibique terminantur. Voluerunt etiam supradicti Paulus, Mykech, Ztanyzlaus ac alii pre-

notati, quod si aliquas literas super memorata possessione haberent et easdem in fraudem contra prenotatum Brokun vel suos heredes reservarent, mortue sint et inanes, ac viribus cariture et exhibitoribus ubique nociture. In quorum premissorum testimonium presentibus duximus sigilla nostra appendenda. Datum Dubyche, feria secunda proxima post festum beati Georgii martiris anno domini M^o CCC^o L^o tertio. ^{1353.}
ápr. 29.

XXXIV.

Gara, 1353. máj. 6.

Bandonus Cornuti, a jeruzsálemi Szt. János vitézek magyar- és szlavón-országos perjele Wagath Balázsnak a Kulpa melléki Szentmihály birtokot adományozza.

Grabariai Bertalannak 1506. máj. 3-án kelt átiratából. I.d. CLXIII. sz. alatt.

Egy másik egykorú, de keltezetlen átirata ugyancsak a *gr. Erdődyek levéltárában*, Galgócson, Lad. 80. fasc. 3. No. 1. jelzet alatt.

Nos frater Bandonus Cornuti, sacre domus hospitalis Sancti Johannis Jerosolimitani per Hungariam et Sclavoniam prior humilis et comes perpetuus Dubicensis, tenore presentium significamus, quibus expedit universis, quod nos pro fidelibus et acceptis servitiis nobis et sancte domui nostre per Blasium Wagath dictum hactenus impensis et in futurum impendendis, cum consilio, consensu et assensu fratrum nostrorum nobiscum eotunc astantium in hac parte, possessionem nostram, videlicet Sanctum Michaellem prope Cuppam existentem, in pertinentiis Gora cruciferorum, cum omnibus ipsius possessionis utilitatibus, proventibus et pertinentiis, videlicet vini, tritici, mulii, siliginis, ordeï, avene, apium, agnellorum, edorum, porcorum ac universarum rerum decimari solitarum, equalem et directam mediam partem dicto Blasio, ac eius heredibus, heredumque suorum successoribus universis, ex nostra certa scientia et speciali gratia dedimus, donavimus et contulimus, ymmo damus, donamus et perpetuo contulimus tenendam possidendam pariter et habendam. Volumus etiam, quod si qui

commetaneorum vineas in predicta possessione haberent, aut porcos in silvis pascere, extunc proventus tam vini, quam porcorum ipsi Blasio et suis heredibus provenire debeant. Item descensum semel in anno nobis aut preceptori nostro de Gora singulis annis dare teneantur. Reservamus etiam nobis et domui nostre sepedicte ex possessione predicta iudicia tria, scilicet violentiam, sanguinis effusionem et incendium; quorum iudiciorum due partes nobis cedant, tertia pars autem cedat Blasio et suis heredibus. Predictam autem concessionem, seu collationem valere volumus et tenere, dum modo predictus Blasius et eius filii ac heredes ipsius, nobis et sancte domui nostre prefate extiterint fideles. Hoc etiam articulo interposito, ut dictus Blasius sin heredes cum uno equo servire teneantur et sint obligati. Volumus etiam, quod introducantur mete prefate possessionis et secuntur hoc ordine: Prima meta incipitur super aquam Cuppa, ubi est antiquus portus, inde supra per eandem Cuppam versus occidentem, inde de Cuppa ad unum puteum, qui vocatur Zthankowzdenach, inde tendit supra ad montem ad arborem, que vulgariter dicitur cer, ibi est meta terrea. Inde ad vallem Subprithizka ad puteum, ubi est arbor vulgariter bwkwa vocata. Inde ad quandam aquam, que nuncupatur Hochna, inde ad aquam, que dicitur Precopa, inde supra ad montem, ubi est arbor, que dicitur hrazth, ultra montem. Inde directe ad caput aque, que dicitur Chremosnya, abinde infra et cadit in aquam, que dicitur Hochua, et super eandem Hochuam modicum procedendo cadit in aquam, que dicitur Malahochmeza, et per eandem procedendo cadit in aquam, que dicitur Wlchnipothok et supra per eundem rivulum. Inde exit ad quandam semitam et per eandem semitam vadit ad viam publicam, ubi sunt insimul quatuor mete coniuncte. Prima de Krawarzka, secunda de Lethowanich, tertia de Hrusewcz, quarta Sancti Michaelis prenotati, et ibidem est arbor, que vulgariter dicitur bukwa. Inde per viam publicam, que tendit in Hrazthoviczam et tendit per antiquam viam publicam. Inde tendit ad aquam, que dicitur Selchempothak, super quem est quedam Ztharomesthisthe nuncupata super viam, et per

eandem viam procedendo cadit in Cuppam ad priorem metam, ubi est antiquus portus, et sic terminatur dicta possessio metis supradictis. In eius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes litteras nostras privilegiales fieri fecimus et sigillo novo prioratus nostri predicti Hungarie et Sclavonie appensione muniri et roborari. Datum in domo nostra de Gora, die sexto mensis Maii, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo tertio.

1353.
máj. 6.

XXXV.

Zágráb, 1353. máj. 14.

István, szlavón-horvát-dalmát herczeg parancsa a zágrábi káptalanhoz az iránt, hogy a Tamás, gerzenczei ispánnak és Thar Jánosnak az orbászvármegyei birtokaikért cserébe adott körösmegyei Szentpéter birtok határait járják meg.

A zágrábi káptalannak 1353. máj. 21-én kelt oklevelében átírva.
Ld. XXXVI. sz. alatt.

Stephanus dei gratia totius Sclavonie, Croatie et Dalmatie dux, fidelibus suis capitulo ecclesie Zagradiensis salutem et gratiam. Dicit nobis magister Thomas, filius Ladislai, filii Simonis, aule nostre iuvenis, comes de Gresencze et castellanus de Medwe, sua et Johannis dicti Thar filii alterius Ladislai filii Elye, fratris sui patruelis, in personis, quod quedam possessio eorum Zenthpether vocata in comitatu Crisiensi existens per nostram maiestatem in cambium aliarum possessionum suarum collata reambulatione et sibi statuifactione et ab aliorum possessionum iuribus per metales distinctiones separatione et sequestratione nimium indiget. Super quo fidelitati vestre firmis damus in mandatis, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, in cuius presentia Stephanus filius Becke, comes de Werewcze, vel Johannes filius Johannis de Dobowez, altero absente homo noster ad faciem dicte possessionis vicinis et commetaneis eiusdem universis legitime convocatis et presentibus accedens reambulet eandem per veteres suas metas et antiquas, novas metas secus veteres,

ubi necesse fuerit erigendo, reambulatumque ac ab aliorum possessionariis iuribus separatam et distinctam statuat et relinquat eandem prenotatis magistro Thome et Johanni dicto Thar eo iure, quo ipsis pertinere dinoscitur perpetuo possidendam ac habendam, si non fuerit contradictum. Contradictores vero si qui fuerint, eosdem contra prenomi-
natos magistrum Thomam et Johannem dictum Thar in nostram citet presentiam ad terminum competentem, rationem sue contradictorie inhibitionis, et tandem premisse reambulationis et statutionis seriem cum cursibus metarum, ac si contradictum fuerit, nominibus citatorum, in terminum assignatum nostre fideliter rescribatis maiestati. Datum Zagrabie, feria tertia proxima post festum penthecostes, ¹³⁵³
máj. 14. anno domini millesimo tricentesimo quinquagesimo tertio.

XXXVI.

1353. máj. 21.

A zágrábi káptalan jelentése István herceghez, hogy a Tamás, gerzen-
csei ispánnak és unokatestvérének Thar Jánosnak, az orbászvármegyei
birtokaikért cserébe adott körösmegyei Szentpéter birtok határait meg-
állapította.

István, szlavón-horvát-dalmát hercegnek Zágrábban, 1353. máj.
28-án kelt oklevelében átírva. Ld. XXXVII. sz. alatt.

Excellentissimo principi, domino Stephano, dei gratia
totius Sclavonie, Croatie, Dalmatie [duci], capitulum Zagra-
biensis ecclesie orationes pro eo ad dominum debitas et
devotas. Vestra noverit celsitudo nos litteras vestras rece-
pisse in hec verba: (*Következik István hercegnek Zágráb-
ban, 1353. máj. 14-én kelt oklevele. Ld. XXXV. sz. alatt.*)

Volentes igitur nos preceptis vestris obedire ut tene-
mur, cum predicto Johanne, filio Johannis de Dobovez,
homine vestro, discretum virum dominum Johannem ecclesie
nostre custodem ad premissa exsequenda pro testimonio
duximus transmittendum. Qui demum ad nos redeuntes nobis
concorditer retulerunt, quod idem homo vester presente
ipso nostro testimonio ad faciem dicte possessionis vicinis

et commetaneis eiusdem universis legitime convocatis et presentibus accessisset et eadem per suas veras metas et antiquas, novas iuxta veteres, ubi necesse sint, erigendo, reambulasset, reambulataque ab aliorum possessionibus distinctam et separatam nemine contradictore existente, statuisset et reliquisset eam predictis magistro Thome et Johanni dicto Thar eo iure, quo ipsis pertinere dinoscitur perpetuo possidendam. Mete autem eiusdem possessionis sicut nobis eas iidem homo noster et vester in scriptis attulerunt, hoc ordine protenduntur. Videlicet prima meta incipit ab oriente circa quoddam nemus Kozlowakneva vocatum a quadam meta terrea et procedente ad partem aquilonem circa terram hospitum de Kaproncza tendit ad quandam viam magnam, inibique vadit de dicta Kaproncza, ibique est quedam meta terrea, abhinc aliquantulum flectitur ad partem occidentis et pervenit ad quandam aliam metam terream. Inde per quasdam metas terreas procedente pervenit ad arborem populeam meta terrea circumfusam, deinde vadit ad arborem querci, meta terrea circumfusam, ubi reliquit metas civium et hospitum de Kaproncza et immediate vicinatur possessioni filiorum Georgii Wrathna vocate et procedit circa quoddam nemus Swpanoworakytie vocatum. Abhinc procedit ad quandam viam versus aquilonem ad quandam metam terream, inde procedit ad quasdam dumas vulgo Raginthisc vocatas, deinde ad quandam arborem thuol, ubi est meta terrea; abinde vadit ad quandam silvam a virna et ad quandam viam, per viam ad quandam arborem thuol, ubi sunt tres mete terree, ibique reliquit metas dicte possessionis Wrathna et statim vicinatur possessioni nobilium de Rathka kedhel vocate et intrat ad silvam Jazenouch vocatam per quendam lacum aquosam. Inde exit versus orientem ad quandam arborem piri, ubi est quedam meta terrea, deinde procedit ad quandam aliam metam terream et intrat ad rivulum Hagkas vocatum, ubi est Pankonomozthysthe, abhinc per rivum procedit et pervenit ad alium rivum Mochya vocatum ad quandam fontem et ibi prope exit ad quasdam duas arbores thwl, ubi sunt quedam mete terree et per campum versus aquilonem procedens intrat

fluvium Raschyna vocatum, et per Raschynam ad Drawam et per Drawam intra molendina procedens ubique vicinatur possessioni Mylech filii Mauriti et per dictam Bakynamlaka procedens pervenit ad quandam arborem thwl, ubi est quedam meta terrea, inde per nemus procedens pervenit ad quandam aliam metam terream circa viam existentem. Abhinc per quoddam fossatum vadit ad nemus prenomina- tum Gozlowokneya vocatum et per nemus ad campum et circa campum aliquantulum transeundo pervenit ad metam primitus nuncupatam, que pervenit ad dictam possessionem Zentpether vocatam, exit ad quandam metam terream, ubi vicinatur possessioni magistri Stephani fili condam Mylech bani, Zthrwga vocate, deinde tendit ad partem occidentalem ad arborem twl cruce signatam, inde ad aliam arborem twl cruce signatam, post per quasdam arbores cruce signatas semper versus occidentem procedendo, pervenit ad quan- dam metam terream, inde intrat ad quandam Malamlaka vocatam, ubinde vergit ad quandam aquam Bisthra vocatam, deinde vadit ad quandam aliam aquam Bakynamlaka nun-
^{1353.}
cupatam, ibique terminantur. Datum feria tertia proxima
máj. 21.
post festum sancte trinitatis, anno domini supradicto.

XXXVII.

Zágráb, 1353. máj. 28.

István, szlavón-horvát-dalmát herczeg, Tamás gerzenczei ispán és Thar János kérésére átírja a zágrábi káptalannak 1353. máj. 21-én kelt, és orbáshvármegyei birtokaikért cserébe adott Szentpéter, körösmegyei bir- tok, határjárására vonatkozó oklevelét.

I. Mátyás királynak Budán, 1458. márcz. 28-án kelt oklevelében átírva. Ld. CXXIV. sz. alatt.

Stephanus dei gratia totius Sclavonie, Croatie et Dalmatie dux, omnibus Christi fidelibus tam presentibus, quam futuris, presentium notitiam habituris, salutem in domino sempiternam. Universorum notitie harum serie volumus fieri manifestum, quod magister Thomas, filius

Ladislai, filii Simonis aule iuvenis, comes de Gresencze et castellanus de Medwe, suo necnon Johannis dicti Thar, filii alterius Ladislai, fratris sui patruelis in personis ad nostram accedens presentiam literas Zagrabiensis ecclesie capituli ad nostrum literatorium mandatum super facto reambulationis, statutionis et erectionis metarum possessionis Zenthpether vocate, in comitatu Crisiensi existentis, pridem per nostram maiestatem sibi titulo permutationis et concambii perhennaliter date et collate rescriptionales infrascripti tenoris nobis demonstravit, supplicans deinde nostro culmini, ut premissam possessionariam reambulationem et metales erectiones in ipsis litteris capituli Zagrabiensis contentas et expressas [.] ipsasque literas capituli transsumptive in forma nostri privilegii de verbo ad verbum redigi facientes ducali auctoritate dignaremur confirmare, quarum tenor talis est: (*Következik a zágrábi káptalannak 1353. máj. 21-én kelt oklevelé; ld. XXXVI. sz. alatt.*)

Nos itaque iustis et legitimis supplicationibus prefati magistri Thome sua et Johannis dicti Thar, fratris sui patruelis in personis maiestati nostre porrectis, ducali benignitate inclinati prefatam possessionariam reambulationem et statutionem ac metarum eiusdem erectiones prout ex tenore earundem literarum capituli extitimus informati nullo contradictore apparente rite et legitime factas acceptamus, approbamus, ratificamus et de plena potestate ducalis maiestatis perpetuo valituras confirmamus, totum tenorem premissarum literarum capituli Zagrabiensis ecclesie rescriptionalium de verbo ad verbum transsumptive presentibus inserifacientes. In cuius rei testimonium presentes concessimus literas nostras privilegiales pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas. Datum Zagrabie per manus magistri Georgii, aule nostre prothonotarii et comitis de Orbaz, quinto kalendas mensis Junii, anno domini in eodem millesimo ccc^{mo} quinquagesimo tertio, ducatus autem ^{1353.} máj. 28. nostri anno primo.

XXXVIII.

Zágráb, 1354. febr. 20.

István herczeg átírja és megerősíti István, a pálos rend perjele kérésére V. István királynak 1270-ben kelt oklevelét.

Hártyán, nedvességtől teljesen megrongált állapotban; a függő pecsétnek csak a fészke maradt meg. A *M. Kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 35140. Közli: *Horváth Sándor*.

Ugyanezen szám alatt található az oklevélnek hibákkal telt fogalmazványa is; ennek kritikai felhasználásával sikerült a szöveget helyreállítani.

Stephanus dei gratia totius Slavonie, Croatie et Dalmatie dux, universis Christi fidelibus presentibus pariter et futuris, presens scriptum inspecturis salutem in salutis largitore. Universorum tam presentium, quam futurorum notitie harum serie volumus pervenire, quod vir religiosus frater Stephanus, prior ordinis fratrum heremitarum sancti Pauli ecclesie beate virginis circa liberam villam Dobycensem et totius conventus sui ordinis in personis, ad nostre maiestatis accedens presentiam, litteras privilegiales quondam serenissimi principis, domini Stephani regis Hungarie, avy nostri karissimi, pie memorie, confirmantes litteras villici et universorum civium et hospitem de dicta Dobycha, super collatione cuiusdam particule terre ipsi ordini heremitarum facta confectas nobis demonstravit, supplicans exinde nostre humiliter maiestati, ut easdem ratas habere et nostris litteris privilegialibus transumpmere pro eodem ordine, de benignitate ducali dignaremur confirmare, quarum tenor talis est: (*Átírva V. István királynak 1270-ben kelt megerősítése. Ld. X. sz. alatt.*)

Nos itaque supplicationibus dicti fratris Stephani prioris, suo et dicti conventus sui ordinis nomine, nostre humilime porrectis maiestati, ob zelum spiritualis devotionis, quam erga predictum gerimus ordinem, ducali pietate inclinati, dictas litteras privilegiales ipsius domini Stephani regis, avi nostri karissimi, non obrasas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte vitiatas, ymo omni suspitione carentes et premissam possessionariam collationem eisdem here-

mitis per iam dictos hospites nostros de Dobycha ex annuentia dicti Colomani, olym dictorum regnorum nostro-
rum ducis factam et in ipsis litteris expressam ratificamus,
acceptamus, aprobamus et ex certa scientia et liberalitate
ducali pro ipso ordine heremitarum deo famulantium per-
petuo valituras confirmamus, presentium patrocínio medi-
ante, totum tenorem earundem de verbo ad verbum pre-
sentibus inseri faciendo. In cuius rei memoriam, firmitatemque
perpetuam presentes concessimus litteras nostras privilegia-
les, pendentis et autentici sigilli nostri munimine consi-
gnatas. Datum Zagrabie, per manus magistri Gregorii, aule
nostre prothonotarii et comitis de Orbaz, dilecti et fidelis
nostri, decimo kalendas mensis Martii, anno domini m^o ccc^{mo} ^{1354.}
quinquagesimo quarto, ducatus autem nostri secundo. febr. 20.

Az oklevél hátán: Donatio terre fratribus heremitis de
Dwbycha.

XXXIX.

Dubicza, 1354. okt. 13.

Éliás, dubiczai preceptor és Márk fia Fülöp választott bíró előtt Kosuchai
Odolenus fia: Miklós és István comesek, Otok birtokon egy bizonyos
területet a pálos-rend szűz Máriáról címzett dubiczai kolostorának
adományoznak.

A zágrábi káptalannak 1358. máj. 1-én kelt átiratából. Közli:
Horváth Sándor.

Átirva és megerősítve N. Lajos királynak 1363. márcz. 21-én kelt
oklevelében (DL. 35214.) Ld. L. sz. alatt.

Nos frater Elyas, preceptor de Dubycha et Philippus,
filius Mark, comes terrestres de eadem, tenore presentium
significamus, quibus expedit universis, quod nobiles viri,
comites Nicolaus et Stephanus, filii quondam comitis Odo-
leni de Kosucha, coram nobis et nobilibus comitatus eiusdem
personaliter constituti, volentes sequi vestigia sanctorum
patrum et animabus eorum salubri consilio providere, quan-
dam particulam terre ipsorum hereditarie in possessione
Otok vocata habitam, metis infrascriptis a terris circumadia-
centibus separatam, pro remedio et salute animarum eorun-
dem cum omnibus suis utilitatibus et pertinentiis universis,

videlicet silvis, fenetis, nemoribus et locis molendinorum, ac aliis quibuslibet quoquomodo vocitatis ad eandem spectantibus dixerunt et confessi sunt se dedisse, donasse, tradidisse et assignasse, et coram nobis dederunt, donarunt et assignarunt ex permissione nostra et bona voluntate totius generationis ipsorum. ac vicinis et commetaneis suis universis consentientibus et nemine ex eisdem contradictore apparente, clauastro beatissime virginis gloriose in eadem Dubycha existenti et magistris videlicet fratribus ordinis sancti Pauli, primi heremite in eodem clauastro commorantibus, in perpetuam elemosinam possidendam, tenendam et habendam, nil iuris nilque proprietatis aut domini iidem comites Nicolaus et Stephanus sibi et eorum heredibus in eadem particula possessionaria reservando, sed totum ius et proprietatem eiusdem in ipsum claustrum et fratres deo in eodem famulantes penitus et omnino transferendo. Mete autem predictae particulae terre prout nobis partes retulerunt et presentibus vicinis et commetaneis suis inibi convocatis reambulata extiterunt, hoc ordine proceduntur (*igy*): Videlicet prima meta incipit in quodam portu antiquo, in fluvio Kosucha existente et exit de ipso fluvio versus plagam occidentalem et pervenit ad quasdam duas arbores harazth, metis terreis circumfusas, prope quandam silvam existentes; deinde versus eandem plagam procedendo ultra silvam pervenit ad arborem harazth meta terrea circumfusam; abinde procedit directe versus dictam plagam ex opposito ecclesie sancti Georgii et cadit ad fluvium Olma nuncupatum. Dehinc infra, per metam eiusdem fluvii, per magnum spatium progreditur et pervenit usque ad metas terre dominorum cruciferorum ordinis sancti Johannis Iherosolimitani; abhinc proceditur (*igy*) supra, ad montem versus plagam orientalem et pervenit usque ad metas terre libere ville Dubycensis; deinde eundo pervenit ad quandam fontem Radomer vocatum, ubi est arbor tylic cruce signata; abinde procedendo versus partem meridionalem pervenit ad quandam foveam, vulgo Wertacha nuncupatam, prope viam publicam existentem; dehinc cadit in ipsam viam et per eandem versus dictam plagam meridionalem procedendo

pervenit ad metam primitus nominatam, scilicet portum antiquum supradictum, ibique terminantur. In quorum omnium premissorum testimonium presentibus duximus sigilla nostra appendenda. Datum in eadem Dubycha, feria secunda proxima ante festum beati Galli confessoris, anno domini M^{mo} CCC^{mo} quinquagesimo quarto.

1354.
okt. 13.

XL.

1358. máj. 1.

A zágrábi káptalan átírja Éliás, dubiczai preceptor és Márk fia Fülöp, választott birónak Dubiczán, 1354. okt. 13-án kelt oklevelét.

Hártyán, ép állapotban; a káptalan függő pecsétje hiányzik. A *M. Kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 35212. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Átírva és megerősítve N. Lajos királynak 1363. márcz. 21-én kelt oklevelében (DL. 35214.) Ld. L. sz. alatt

Nos capitulum Zagrabensis ecclesie, memorie commendantes tenore presentium significamus, quibus expedit universis, quod anno Domini M^{mo} CCC^o quinquagesimo octavo, ^{1358.}_{máj. 1.} vir religiosus, frater Petrus, ordinis sancti Pauli primi heremite, prior videlicet fratrum heremitarum de claustro beatissime Marie virginis de Dubycha, feria tertia scilicet in festo apostolorum Philippi et Jacobi beatorum, in nostri personaliter constitutus presentia, exhibuit nobis litteras privilegiales viri religiosi fratris Elye, preceptoris de Dubycha predicta, ac comitis Philippi, filii Mark, comitis terrestris de eadem, sigillis eorundem consignatas, petens nos suo et nomine totius conventus claustrum predicti, debita precum instantia, ut tenorem earundem de verbo ad verbum transcribi et nostris litteris privilegialibus inseri faciemus, uberiorem ad cautelam. Cuius nos petitionibus utpote iustis, congruis et condignis annuentes, predictas litteras de verbo ad verbum transscribi fecimus, nostroque sigillo pendentem communiri. Quarum tenor per omnia talis est: (*Következik Éliás, dubiczai preceptor és társának Dubiczán, 1354. okt. 13-án kelt oklevele. Ld. XXXIX. sz. alatt.*)

A plicaturán: Sub priori et antiquo.

XLI.

1358. aug. 29.

N. Lajos király Bihács város kérelmére az ő Kolkachfőn, 1345. júl. 23-án kelt kiváltságlevelét átírja és megerősíti.

Zsigmond királynak 1405. okt. 18-án kelt oklevelében átírva. Ld. LXXXVII. sz. alatt.

Lodovicus dei gratia Hungarie, Bohemie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallitie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, princeps Salernitanus et honoris montis sancti Angeli dominus, omnibus Christi fidelibus, presentibus pariter et futuris, presentium notitiam habituris, salutem in omnium salvatore. Ordo suadet equitatis et ad apices regie pertinet maiestatis, ut ea que rite processerunt illibata conserventur, et que a suis fidelibus iuste petuntur, ad exauditionis gratiam admittantur. Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod Chymezk, villicus noster de Byhigio, item Semko et Catis, cives et hospites nostri de dicta Byhigio, in suis et universorum civium, hospitumque nostrorum de eadem personis ad nostre celsitudinis accedentes presentiam, exhibuerunt nobis quasdam literas nostras patentes, maiori sigillo nostro consignatas, super iuribus et libertatibus eorum confectas, tenoris infrascripti, petentes nos humiliter et devote, ut easdem et libertates eorum premissas in eisdem litteris nostris expressas acceptare, approbare, ratificare et nostro pro eisdem dignaremur privilegio confirmare, quarum tenor talis est: (*Következik N. Lajos királynak Kolkachfőn, 1345. júl. 23-án kelt kiváltságlevele. Ld. XXV. sz. alatt.*)

Nos itaque iustis et iuri consonis petitionibus eorundem fidelium civium et hospitum nostrorum de Byhigio favorabiliter exauditis et admissis, pretactas litteras nostras patentes omni prorsus suspitione carentes, de verbo ad verbum presentibus insertas, et collationem cuiusdam terre Welhowa vocate dictis civibus nostris per quondam dominum Ladislaum, inclitum regem Hungarie datam, simulcum dictarum libertatum eorundem civium nostrorum articulis in ipsis litteris nostris contentis, quoad omnes sui continen-

tias et clausulas acceptamus, approbamus, ratificamus et nostra regia autoritate pro eisdem, ex certa scientia perpetue confirmamus, presentis privilegii nostri patrocinio mediante, salvis iuribus alienis. In cuius confirmationis nostre testimonium firmitatemque perpetuam presentes eisdem concessimus litteras privilegiales, pendentis et autentici sigilli nostri duplicis nunimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris domini Nicolai, archiepiscopi Colocensis, Strigoniensis postulati, aule nostre cancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini M^o CCC^{mo} L^o octavo, ^{1358.}_{aug. 29.} quarto kalendas mensis Septembris, regni autem nostri anno decimo septimo. Veneralibus in Christo patribus dominis Nicolao Jadrensi, Ugolino Spalatensi, Elya Ragusino archiepiscopis, Strigoniensi sede vacante, Nicolao Agriensis, Demetrio Waradiensis, Dominico Transsylvane, Nicolao Quinqueecclesiensis, Colomano Jauriensis, Ladislao electo Wesprimiensis, Thoma Chanadiensis, Michaelae Waciensis, Petro Boznensis, Stephano Zagradiensis, Joanne Thinninien-sis, Matheo Sibinicensis, Warch Traguriensis, Stephano Pharensis, Valentino Makarensis, fratribus Stephano Nitrien-sis, Thoma Sirimiensis et Michaelae Scardonensis ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus. Magnificis viris Nicolao regni Hungarie palatino, Andrea waywoda Transsylvano, Chyko magistro thavernicorum, comite Nicolao de Zeech iudice curie nostre, Nicolao de Machow, Leustatio totius Sclavonie et Joanne Chwz Dalmatie et Croatie banis, Lewkus dapiferorum et pincernarum, Dyonisio agazonum et Thoma filio Petri ianitorum nostrorum magistris, ac magistro Simone comite Posoniensi, aliisque quampluribus, comitatus regni nostri tenentibus et honores.

Ipsiusque denique carminis necessarij legitimi, seu clausule subscriptae series fuit talis:

Ad perpetuam rei memoriam.

Nos Lodovicus rex prefatus universis declaramus, quod ubi in regno nostro Bozne innumerabilis multitudo hereticorum et Patarenorum pullulasset in errore fidei orthodoxe, ad extirpandumque de ipso regno nostro eosdem, ex una parte nos personaliter instaurato valido exercitu

proficiscebamur, ex alia vero parte quondam venerabilem in Christo patrem dominum Nicolaum, archiepiscopum Strigoniensem, nostrum cancellarium, penes quem utrumque par sigilli nostri autentici habebatur, et virum magnificum dominum Nicolaum palatinum cum ceteris prelati et baronibus in Wzuram destinassemus, quidam familiares ipsius domini archiepiscopi pro custodia deputati, utrumque par dicti sigilli nostri preconcepta malitia subtraxerunt. Nos itaque precavescentes, ne ex huiusmodi sigilli nostri deperditione regnicolis nostris in eorum iuribus successive periculum posset imminere, sigillum novum in duobus paribus fecimus pro nobis sculpi, quod ad omnia privilegia nostra et quondam domini Caroli regis, patris nostri, sub priori sigillo eiusdem tempore mee coronationis sculpto et demum per eundem eo, quod sub ipso plurime infidelitates perpetrare extiterunt, in parte permactato, ac sub alio sigillo ipsius in partibus Transalpinis casualiter deperdito confecta, iuxta dicta tria sigilla decrevimus fore opponendum; ad quecunque vero privilegia paterna dictis duobus prioribus suis sigillis consignata, que per eundem patrem nostrum per sigilla eius posteriora vel per nos cum sigillo nostro premissis deperdito confirmata non haberentur et ad ipsa privilegia ipsum novum sigillum nostrum non appenderetur, vel quecunque pendentes litere nostre et paterne non confirmarentur, ea privilegia et litere, secundum quod per eundem patrem nostrum fuerunt revocata et annullata, sicut nos ipsas seu ipsa commisimus viribus caritura, nullamque roboris obtentura firmitatem. Inter que presens privilegium nostrum omni suspitione destitutum et omnia in eo sunt contenta et expressa, pro predictis populis de Byhagh, dicti sigilli nostri novi duplicis et autentici appensione innovamus et perpetuo confirmamus, salvis iuribus alienis. Datum per manus venerabilis in Christo patris domini Ladislai episcopi Wezprimiensis, reginalis cancellarii, aule nostre vicecancellarii, dilecti et fidelis nostri, pridie Calendas Aprilis, anno domini M^o CCC^{mo} septuagesimo, regni autem nostri anno vicesimo nono.

XI. II.

Zágráb, 1359. decz. 18.

A zágrábi káptalan bizonyásglevele arról, hogy Dubicza megye közönsége, nevezetesen a kosuchai, gredai, peerchi és brocsinai nemesek, mindig a templomos vitézek joghatósága alá tartozott.

V. ö. *Fejér*, IX : 7. 178—179. II.

Excellentissimo domino eorum, domino Ludovico dei gratia illustri regi Hungarie capitulum ecclesie Zagrabiensis orationum suffragia devotarum cum perpetua fidelitate. Vestra noverit excellentia, quod cum nos receptis literis vestre serenitatis nobis directis, pro religioso viro domino fratre Bandoni ordinis sancti Johannis Jerosolymitani priore per Hungariam et Sclavoniam constituto et fratribus ordinis eiusdem per anni circulum generaliter datis et concessis ad faciendas citationes, inquisitiones et ad alia exequenda, que in iisdem plenius vidimus contineri, una cum Paulo, filio Egydii, homine vestre maiestatis, in iisdem literis descripto et expresso, virum discretum magistrum Dionysium, socium et concanonicum nostrum, pro testimonio duxissemus transmittendum. Tandem iidem vestre celsitudinis et noster homines ad nos reversi et per nos requisiti nobis coneorditer retulerunt, quod ipsi a nobilibus et ignobilibus, clericis et laicis ac cuiusvis status et conditionis illarum partium hominibus, a quibus decuit ac licuit, facta diligenti inquisitione huiusmodi de infrascriptis comperissent omnimodam veritatem, quod universi nobiles de Cosucha, de Greda, de Peerch et de Wruchina et alii in comitatu Dubicensi existentes et ipsorum avi et proavi a tempore, quo ipse comitatus Dubicensis ratione permutationis seu concambii templariis et dicto ordini sancti Johannis Jerosolymitani fuisset collatus, iudicio et iudicatu prefati domini prioris et sui preceptoris de eadem Dubicha astitissent et paruissent et marturinas et alios proventus sibi provenire debentes iisdem persolvissent. Datum feria quarta proxima ante festum beati Thome apostoli, anno domini millesimo ^{1359.} trecentesimo quinquagesimo nono. decz. 18.

XLIII.

Visegrád, 1360. jan. 5.

N. Lajos király Tóttös mester fia László mester panaszára meghagyja Körös, Dubicza, Szana és Orbász vármegyék közönségének, hogy a zágrábi káptalan, továbbá a püspöknek sziszeki tisztje, valamint hrasztoviczai várnagyjai által rajta és birtokán elkövetett többrendbeli hatalmaskodását vizsgálják meg és tegyenek jelentést.

Szana vármegye alispánja és szolgabiráinak Kozarán, 1360. febr. 10-én kelt jelentéséből. Ld. XLV. sz. alatt.

Lodovicus dei gratia rex Hungarie, fidelibus suis [comitibus], vel vicecomitibus et iudicibus nobilium ac universis nobilibus alteriusque status hominibus in comitatibus Crisiensi, de Dubicha, de Zana [et] de Vrbaz constitutis et existentibus salutem et gratiam. Magister Ladislaus, filius quondam magistri T[hythews], et domine regine genitrici nostre carissime gravi dicit cum querela, quod ^{1359.} _{decz. 2.} feria secunda proxima post festum beati Andree apostoli nunc preteritum capitulum ecclesie Zagrabiensis quendam officialem eorum de Scytech simul cum universis suis iobagionibus ad eosdem pertinen[tibus] ad quasdam duas villas suas potentialiter transmittendo et easdem villas spoliando centum et sexaginta porcos suos proprios, item septin[gento]s porcos et sexaginta quatuor pecora iobagionum suorum et alias res suas in eisdem repertas, quarum numerum ignoraret, totaliter abstulissent, eosdemque iobagiones suos et ipsorum coniuges turpiter verberando et vulnerando denudassent vestibus eorundem; l[.] officialem suum et servientem eiusdem officialis verberassent et vulnerassent, tres equos eorum [.]] valentes auferendo. De hoc non contenti feria ^{1859.} _{decz. 9.} secunda proxima post festum conceptionis virginis gloriose similiter proxime elapsum idem capitulum eundem officialem ipsorum ac i[obagi]ones eorum memoratos, necnon episcopus Zagrabiensis castellanos suos de Hraztovicha ac iobagiones episcopatus sui simul cum populis de libera villa Petrina vocata, necnon quosdam nobiles de Bornavoz et iobagiones Iwan, filii Iwan, ad domum seu locum habi-

tationis sue armatis et potentiariis manibus cum duobus vexillis equites et pedites precedentibus transmittendo eandem domum suam in aurora supra se incendissent, volentes ibidem interficere eundem septemque servientes suos cum gladiis et sagitis letaliter vulnerassent; ipse vero solus in uno bambusio et capucio super unum equum vix evasisset, et uxor sua tantummodo in una tunica et una clamide exire potuisset, omnia bona sua, que avus et pater ipsius ac ipse solus mediantibus eorum servitiis aquisivissent, simul cum literalibus instrumentis totaliter auferendo, specialiter enim viginti quinque piccaria argentea, duos orteos argenteos, novem balteos, duas clamides suas proprias cum nodulis argenteis, duo bambusia similiter cum nodulis argenteis, quator tunicas et quator capucia cum friseis ordinata; item duo panceria ac unum arma suum (*igy*) proprium et tria arma servientium suorum, decem et septem equos, ducentos florenos, tria vestimenta muliebria domine uxoris sue cum suis attinentiis, duo pepla Pragensia, duo lectisternia integra et unum subductile domus ac alia minuta in mensalibus et manutergiis; item pannos, pepla, syndonem et alia necessaria pro quadam puelle cognata sua marito tradenda, centum florenis comparata, recepissent; item centum et quinque lardos, viginti unam tunellas vini et quingentos cubulos frumenti ibidem concremassent. De hoc adhuc non contenti fena tam sua quam iobagionum suorum que asportare nequissent, igne cumbussissent alia diversa facta potentiaria irrogantes. Et cum nullomodo redire voluissent, unum de duodecim iuratis ad eos transmisisset volens scire qua sua culpa premissa facere ausi fuissent, iidem ipsum iuratum turpiter in fronte sagitassent, et sic tandem iuxta nutum eorum voluntatis recessissent. Unde cum id sit in regno nostro inauditum, nec debeat huiusmodi facinus silentio pertransiri, velinusque de his omnibus certiori experiri documento congregationibus in dictis comitatibus celebratis, fidelitati vestre universitatis firmiter precipientes mandamus, quatenus visis presentibus in dictis comitatibus ad duo vel tria loca prout subtilius et comodius certitudinem investigandam faciatis firmissime verbo nostro, pro-

mulgari, ad quas singuli vestrum singulariter et universi universaliter omnibus vestris curis et agendis postergatis conveniatis veritatem premissorum et hos nominatim, qui in premissis culpabiles, fautores, adductores aut qualicunque modo horum participes fuisse perhibentur, absque cuiuslibet falsitatis scrupulo, discreto viro Ladislao plebano de Zalan-kemen canonicoque Budensis et Vesprimiensis ecclesiarum capellano speciali dicte domine regine ac magistro Nicolao, filio Pauli, aule reginalis militi specialibus ac aliis hominibus nostris et testimoniis locorum testimonialium ad premissorum sciscitandam veritatem transmittendis iuxta vestram fidelitatem nobis ac sacro nostro dyademati observandam fassuri suo modo; et posthec totius facti seriem ut fuerit oportunitatem vos comites vel vicecomites et iudices nobilium nobis fideliter rescribatis super singulos premissa potentaria facta perpetrantes ac certos ipsorum divisim singulas literas vestras concedentes iustitia exposcente. Datum in Vyssegrad, in vigilia uesti epiphanie Domini, anno eiusdem millesimo ccc^{mo} sexagesimo.

^{1360.}
jan. 5.

XLIV.

1360. jan. 23.

A pozsegai káptalan jelentése N. Lajos királyhoz, mely szerint a dubicza-megyei kosuchai, gredai, peerchi és brocsinai s egyéb nemesek, a templomos és János vitézek között történt csere óta mindig a dubiczai perjel és preczeptor fennhatósága alatt állottak.

V. ö. Fejér IX:3. 185—186. II

Excellentissimo domino eorum Ludovico, dei gratia inclyto regi Hungarie, capitulum ecclesie beati Petri de Posaga orationes in Domino debitas, continuas et devotas. Receptis litteris vestre magnitudinis religioso viro, fratri Bandono, priori ordinis sancti Johannis Jerosolymitani per Hungariam et Sclavoniam constituto et fratribus eiusdem ordinis ad citationes, inquisitiones et ad omnia alia negotia eorum, quo talibus in processibus fieri consueverunt, ser-

vato iuris ordine peragenda per anni circulum concessis, secundum earundem continentiam cum Georgio, filio Egidii, homine vestre serenitatis unum ex nobis discretum virum, magistrum Laurentium Polonum, socium et concanonicum nostrum ad sciendum et inquirendum infrascripta pro testimonio transmissemus; qui postmodum ad nos reversi nobis concorditer retulerunt, quod idem homo vestre celsitudinis, presente dicto testimonio nostro, a nobilibus et aliis communibus hominibus illarum partium, a quibus decuit et licuit, diligenter inquirendo talem scivissent veritatem: quod universi nobiles de Kosucha, de [G]rede, Peerch et de Bruchina, ac alii in comitatu Dubiczensi existentes et ipsorum avi ac proavi a tempore, quo ipse comitatus Dubiczensis ratione permutationis seu concambii templariis et dicto ordini sancti Johannis Jerosolymitani fuisset collatus, iudicio et iudicatu prefati domini prioris et sui preceptoris de eadem Dubicha astitissent et paruissent, et marturinas ac alios proventus sibi provenire debentes iisdem persolvissent. Datum feria quinta proxima ante conversionem beati Pauli apostoli, anno millesimo trecentesimo ^{1360.} _{jan. 23.} sexagesimo.

XLV.

Kozara, 1360. febr. 10.

Szana vármegye alispánja és szolgabírái N. Lajos királynak 1360. jan. 5-én kelt parancsára, a László mester személye és birtoka ellen a zágrábi káptalan és püspök tisztje és hrasztoviczai várnagyjai által elkövetett hatalmaskodások tárgyában eszközölt vizsgálatról jelentést tesznek.

Eredetije papíron, hátlapján három gyűrűpecsét töredékeivel, a *gróf Zichy-család* zsélyi levéltárában, 211. B. 416. jelzet alatt.

V. ö. Zichy-Okm. III. köt. 163—166. l.

Serenissimo principio domino Lodovico dei gratia illustri regi Hungarie domino eorum naturali Lathko vicecomes et vicecastellanus de Zana wthek et Demetrius filius Radozlay, iudices nobilium de eadem obsequium servitutis cum perpetua fidelitate.

Literas vestre serenitatis noveritis nos recepissee reverenter in hec verba: (*Következik I. Lajos királynak 1360. jan. 5-én kelt oklevele. Ld. XLIII. sz. alatt.*)

Nos igitur preceptis vestre serenitatis fideliter obedire cupientes, ut tenemur, iuxta idem vestrum preceptum et mandatum in predicto comitatu de Zana facta publica febr. 9. proclamatione ad diem dominicum proximum ante festum beate Scolastice virginis universis nobilibus ac alterius cuiusvis status hominibus ipsius comitatus ad liberam villam Kazara vocatam conveniendis congregationem fecimus promulgari. Qui quidem nobiles dicti comitatus de Zana ac alii quamplures de predictis comitatibus, necnon alterius status homines ad predictum terminum in dictam Kazara conveniendo et congregando ac inter se diligentem tractatum de premissis habendo remotis de medio ipsorum honorifice ipso magistro Ladislao ac familiaribus et fautoribus eiusdem ad fidem et fidelitatem ipsorum vobis et sacro vestro dyadematī debitam et observandam prefatis magistris Ladislao plebano de Zalankemen, canonicoque Budensis et Vesprimiensis ecclesiarum ac Nicolao filio Pauli specialibus hominibus vestris, necnon idoneis testimoniis capitulorum Collocensis et Quinqueecclesiensis ac conventus Pechvaradiensis ad premissorum veritatem sciscitandam et audiendam modo supradicto transmissis presentibus nobis taliter attestarunt et responderunt, quod dominus Stephanus predicte ecclesie Zagrabiensis episcopus castellanos suos de dicta Hrazto-uicha ac iobagiones sui episcopatus destinando, item populi de predicta villa Petrina et quidam nobiles de Borno-wz ac iobagiones capituli predicte ecclesie Zagrabiensis de Scytech scilicet, utrum ex consensu vel mandato eiusdem capituli predicti iobagiones eorum inibi accesserint, vel ne, universitati eorundem non constaret, cum duobus vexillis equites et pedites precedentibus die prenotato videlicet feria ^{1359.} _{decz. 9.} secunda proxima post festum conceptionis virginis gloriose proxime preteritum manibus armatis et potentiariis veniendo ad predictam domum seu locum habitationis eiusdem magistri Ladislai, filii Tuteus, in quodam monticulo per ipsum de novo edificatam, eandem in aurora supra se

incendissent et eundem ibidem interficere voluissent, septemque servientes suos cum gladiis et sagitis letaliter vulnerassent, ipse vero solus, ut premittitur, solum in uno bambusio et capucio super unum equum ascendens vix mortem evasisset, et predicta domina consors eiusdem tantum modo in una tunica et clamide exire potuisset, omnes res et quelibet bona eiusdem magistri Ladislai simulcum literalibus suis instrumentis, ut percepissent, penitus abstulissent, et quia de secretis et occultis aliorum cuilibet difficile sit experiri, ob hoc numerum, qualitatem et quantitatem rerum ac bonorum per eosdem homines ablatorum et in eadem domo concrematorum ignorarent; ceterum fenum suum et iobagionum suorum prope ibidem tunc habitum simili modo concremassent, et insuper, cum idem magister Ladislaus ad eosdem homines deinde recedere nolens, unum de duodecim iuratis, ut premittitur, transmisisset scire volens, qua ratione talia facta enormia ipsi intulissent, iidem homines super eundem iuratum irruen[tes] sagita in fronte vulnerassent. Verum etiam quicquid et qualiacumque dampna tam in spoliationibus possessionum eiusdem magistri Ladislai, quam porcorum aut pecudum vel aliarum rerum suarum minutarum specialiter vero predictorum v[.] eorum et instrumentorum ac aliorum clenodiorum domus sue ablationibus et iobagionum suorum vulnationibus et verberationibus, ac aliis factis illicitis eidem magistro Ladislao evenissent primo et precipue omnino et in [.] eiusdem domini Stephani episcopi et prefatorum hominum de Petrina, de Bornowz et de Scytech ex consensu eiusdem irrogata extitissent et haberentur. Datum in eadem Kazara, secundo die congre-^{1360.}_{febr. 10.}gationis prenotate anno domini supradicto.

XLVI.

Dubicza, 1361. jún. 24.

Bandonus Cornuti, a jeruzsálemi Szt. János vitézek magyar és szlavónföldi perjele az összes rendbeliek beleegyezésével a rendnek Középsztajnicza nevű birtokát praedialisták módjára Brokun ispánnak adományozza.

Eredetije hártján, függő pecsétje elveszett. A *hg. Batthyányak* körmendi levéltárában, „Alm. 5. Lad. 7. Miscell. No. 208.“ jelzet alatt.

Nos frater Bandonus Cornuti sacre domus hospitalis sancti Johannis Jerosolymitani per Hungariam et Sclavoniam prior humilis, tenore presentium significamus, quibus expedit, universis, quod nos consideratis fidelitatibus et fidelium servitiorum preclaris meritis, que comes Brokun, filius Alexandri de Gora, nobis et domui nostre predictae exhibuit locis et temporibus opportunis et exhibiturum se promisit in futurum, volentes eidem pro huiusmodi suis fidelibus servitiis aliquantulum respondere, de consilio, consensu et assensu religiosorum in Christo nobis karissimorum fratris Donati, viceprioris nostri et preceptoris domorum nostrarum Albensis, de Crassow et de Gyanch, fratris Petri castellani nostri castri sancti Johannis et preceptoris de Rasosa, fratris Albertini castellani nostri de Moschenycha et preceptoris domorum de Dubycha, Suprunio et de Gora, fratris Gwyllermi dicti Altanyz castellani nostri de Bela et preceptoris de Glogonycha et de sancto Martino, fratris Raymundi preceptoris domus nostre de Nona civitate, fratris Bernardini preceptoris domus nostre de Nasycha et aliorum fratrum et procerum nostrorum in capitulo nostro in domo nostra de eadem Dubycha sub infrascriptis anno Domini et die solempniter celebrato nobis assistentium in hac parte, quandam possessionem nostram Kuzepztaynycha vocatam, in comitatu nostro de dicta Dubycha sitam et existentem, sub suis metis prioribus et antiquis cum omnibus suis utilitatibus et pertinentiis universis quoquomodo vocitatis, eidem comiti Brokun et per eum suis heredibus damus, donamus et conferimus ac presentium auctoritate dedimus et contulimus more aliorum fidelium predialium

nostrorum regendam, meliorandam, augmentandam, possidendam, tenendam et habendam. Volumus tamen, quod dictus comes Brokun et sui heredes ratione census de dicta possessione quolibet anno in festo beati Martini confessoris unam marcam denariorum in presentia currentium nobis aut preceptori nostro de Dubycha dare, item tria munera consueta annuatim similiter solvere teneatur, reservando nobis tria iudicia, videlicet violentie, furti et incendii, de quibus due partes nobis vel preceptori nostro de eadem Dubycha, tertia vero pars ipsi comiti Brokun et suis posteris debeant devenire. Hanc autem donationem et collationem valere volumus et tenere tamdiu, donec prefatus comes Brokun et sui heredes nobis et domui nostre predictae fideles extiterint et predictum censum solverint cum effectu, reservata nobis gratia et libertate per dominum regem de facto predialium facta et concessa. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus literas sigilli prioratus nostri Hungarie et Sclavonie appensione munitas et roboratas. Datum in domo nostra de eadem Dubycha, in festo nativitatis beati Johannis baptiste, anno domini ^{1361.} m^o ccc^o sexagesimo primo. _{jún. 24.}

XLVII.

1361. szept. 18.

A zágrábi káptalan bizonyoságlevele, hogy Gyura fia Lóránd zanamegyei Trubar nevű birtokának határait megállapította.

Eredetije hártván, a káptalan függő pecsétjével; a *zágrábi káptalan* levéltárában, az „Acta capituli antiquiora“ gyűjteményben.

Nos capitulum ecclesie Zagradiensis memorie commendantes tenore presentium significamus, quibus expedit universis, quod cum nos receptis litteris reambulatoriis viri magnifici domini Leustachii, totius regni Sclavonie bani, secundum continentiam earundem unacum Budk, filio Andree de Zana, homine eiusdem domini bani, discretum virum Mychaelem sacerdotem, rectorem ecclesie sancte Margarethe et prebendarium ecclesie nostre ad infrascriptam

reambulationem faciendam pro testimonio duxissemus transmissendum. Tandem iidem exinde ad nos redeuntes et per nos diligenter requisiti, nobis concorditer retulerunt, quod
szept. 1. ipsi feria quarta proxima ante festum nativitatis virginis gloriose, nunc proxime preteritum, ad faciem possessionis Lorandi, filii Gyura, Trubar vocate, in comitatu de Zana habite, pariter accessissent et eandem vicinis et commetaneis eiusdem universis circumquaque existentibus inibi legitime convocatis, ipsisque presentibus, regni consuetudine requirente, per suas metas veras et antiquas, novas in locis ubi necesse extitisset erigendo reambulassent, reambulatamque et ab aliorum possessionibus ac possessionariis portionibus separatam et distinctam, prenominato Lorando, filio Gyura, eo iuris titulo, quo ad ipsum dinoscitur pertinere, reliquissent perpetuo possidendam, in filios filiorum et heredes, nemine contradictore ibidem penitus existente. Mete autem prescripte possessionis Trubar vocate, prout nobis per eosdem domini bani et nostrum homines in registro fuerunt apportate, hoc ordine distinguntur: Prima meta incipit in quadam publica via, per quam itur de Brebronaruda in quodam loco, ubi quedam semita transit per eandem, et in eadem semita transit versus occidentem iuxta metas possessionis Stephani, filii Mychaelis, et intrat quendam rivulum Bebrova vocatum, et per cursum eiusdem fluvii eundo per longum spatium intrat alium rivulum Trubaricha vocatum et per eundem rivulum Trubaricha per longum spatium supra venit ad metas Budk, filii Andree, in quendam puteum, qui dicitur Trubar, et per cursum rivuli dicti putei eundo in bono spatio exit de eodem rivulo ad quandam publicam viam, dimittendo ad partem sinistram mineram ferream Trubaricha dictam, deinde eundo per quandam viam in longum venit ad priorem metam, et ibi terminantur. In cuius rei testimonium precentes litteras nostras duximus concedendas. Datum sabbato proximo post festum exaltationis sancte crucis, anno domini millesimo

XLVIII.

Knín, 1361. nov. 15.

Szécsy Miklós, dalmát és horvátországi bánnak ítéletlevele, melyben Banyavacz és Kasics birtokokat Banyavaczi Vladika és fivérei ellenében De Cesanis Jakabnak ítéli oda.

N. Lajos királynak 1367. júl. 2-án kelt átíró és megerősítő oklevélből. Ezen megerősítést a néhai De Cesanis Jakab, zárai kir. vitéz fiai: Mátyás, Miklós és Jakabnak nevében megjelent De Crisogonis Ferencz traui és János spalatói ispánok kérték a királytól.

Ezen hártýára írt oklevél, amelyen a királynak kettős pecsétje függ, a *hg. Eszterházjak* kismartoni levéltárában, Rep. 43. A. csom. 8. sz. jelzet alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Az oklevél érdekes és becses kiegészítésül szolgál dr. Wertner Mórnak a *Turul* 1907. évf. 152—155. l. megjelent „Cesanis és Nassis“ cz. cikkéhez.

Nos Nicolaus de Zeech regnorum Dalmatie et Croatie banus, memorie commendantes tenore presentium significamus, quibus expedit universis, quod cum serenissima principissa domina nostra regina nuper circa festum beati Andree apostoli in anno proxime transacto preteritum Jadre^{1360.} existente, Vladiha et fratres sui de Banyawaz in eo, quod^{nov. 30.} magister Jacobus de Cesanis, miles regius, quasdam possessiones ipsorum, videlicet dictam possessionem Banyavaz et aliam Cassych, titulo iuris hereditarii ipsis pertinentes, nomine possessionum collationi regali pertinentium, a regia maiestate sibi conferri postulasset et tandem eos de domino ipsarum possessionum ipsorum indebite et iniuste exclusisset et eisdem pro se ipso occupasset. Cum tamen ipsi semper et ab antiquo, more verorum nobilium eisdem conservassent, prout per alias litteras nostras priores informabamur, querimoniam porrexissent. Ipsaque reginalis maiestas dictam causam inter ipsas partes visis earum instrumentis et ipsarum iuribus examinatis nobis determinare et discutere commisisset. Nosque tum propter absentiam ipsius magistri Jacobi eo, quod quibusdam servitiis regalibus et reginalibus extitarat occupatus, tum etiam de ipsarum partium parili voluntate ipsam causam ad quindenas festi passce Domini^{1361.} tunc venturas prorogassemus, partibus etiam universa ipso-^{apr. 11.}rum instrumenta et iura in facto dictarum possessionum

confecta, si que haberent, in eodem termino exhibere commissemus, tandem ipsis quindenis passce Domini advenientibus dictisque partibus coram nobis comparentibus, primo idem Vladiha in sua et dictorum fratrum suorum personis quasdam duas litteras, unam serenissimi principis domini Ladislai condam regis Hungarie felicitis memorie
1273. privilegialem in anno domini M^{mo} CC^{mo} LXX^{mo} tertio, regni autem sui anno primo et aliam incliti principis domini nostri regis Hungarie clausam, maiori sigillo suo consignatas, in octavis
1360.
decz. 7. festi beati Andree apostoli in anno proxime transacto confectas et emanatas nobis curarat exhibere. In quarum prima inter cetera habebatur, quod ipse dominus Ladislaus rex considerando gratum obsequium fidelium suorum Croatorum, videlicet Jurys, filii Gurg, Jurizlai, filii Zlavanya, Obrach, filii Irizlai et Damiani, filii Jure de generatione Glamechani, quod sub castro Jauriensi per homines regis Bohemie occupati cum omni fidelitate impendissent, cupiensque idem dominus Ladislaus rex unicuique, quod suum esset, tum ex sua regia benignitate, tum etiam de iuris equitate tribuere, ipsos et eorum quemlibet ac ipsorum successores cum terra eorum Banyavaz sive Banathawal nominata, quam per ipsos pacifice possideri voluisset, sine iuris preiudicio alieni, quemadmodum tunc usque nunc tenuissent de honore et solutionis gravamine in eisdem litteris contento misericorditer eximendo ad numerum, cetum et consortium Croatorum nobilium transtulisset et restituisset ita pure, quod tam ipsi, quam eorum heredes heredumque in posterum successores illa et eadem gratulerentur (*így*) libertate, qua veri primi et naturales regni Croatiae nobiles perfruerentur, cassasset nihilominus in irritum revocasset privilegia et litteras, si que tantum eosdem nobiles suppressa veritate super facto terre ipsorum fuissent forsitan implete, ita, ut ubicumque in lucem producerentur viribus carerent et penitus nullius essent firmitatis. In quarum contrarium idem magister Jacobus quoddam privilegium dicti domini
1356. nostri regis in anno Domini millesimo CCC^{mo} L^{mo} sexto emanatum, litteras suas patentes in anno Domini millesimo CCC^{mo} L^{mo}
1355. quinto emanatas transcribens et confirmans nobis demon-

strarat, per quarum series edocebamur seriose, quod ipse dominus noster rex, consideratis fidelibus et obsequiosis meritis magistri Jacobi Cesani de Jadra quendam montem Gowŷnach vocatum, in terra Slavonie prope Wranam existentem, in circuitu in metis per medium milliare Theothonicum cum duabus villis sue regie, ut diceretur, collationi pertinentibus Banyawaz et Cassich vocatis ibidem existentibus eidem Jacobo Cesani, et per eum suis heredibus heredumque successoribus nove donationis sue titulo, cum omnibus ipsius montis et villarum utilitatibus et pertinentiis universis sub suis veris metis et antiquis, quibus per priores suos possessores habite extitissent et possesse, eo iure et titulo, quo ad suam regiam dinoscerentur pertinere collationem, dedisset, donasset et contulisset perpetuo et irrevocabiliter possidendas, salvis iuribus alienis; quarum quidem litterarum exhibitionibus factis licet in premissa causa inter dictas partes iudicium facere voluerimus et valuerimus, tamen quia idem magister Jacobus adhuc quasdam litteras serenissimi principis dicti domini nostri regis patentes sub suo secreto sigillo in dominica Oculi tunc proxime preterita^{1361.}_{febr. 28.} emanatas nobis exhibuerat, in quibus idem dominus noster rex firmis dabat nobis in mandatis, quatenus causas, si quas homines seu villani de Banyavaz et de Cassich nostri in presentia contra Jacobum de Cesanis de Jadra militem suum movissent vel moverent, iudicare nullatenus presummeremus, sed easdem causas statu in eodem absque iudiciali gravamine ad curiam suam in sue maiestatis presentiam transmitteremus iudicandas. Ideo regiis preceptis obtemperare cupientes, dictam causam ad curiam regiam in ipsius domini nostri regis presentiam iuxta suum regium edictum duxeramus transmittendam, octavas festi nativitatis virginis gloriose tunc affuturas pro termino coram regia maiestate comparendi assignando. Denique secundo die^{1361.}_{szept. 15.} festi omnium sanctorum proxime elapso nobis Jadre iudiciario pro tribunali assidentibus et causales processus coram nobis litigantium, equo liberamine pandetibus (*igy*), prout similiter per alias priores nostras litteras edocebamur, prenotatis Vladiha in sua et predictorum fratrum et proxi-

1361.
nov. 11. morum suorum personis et annotato magistro Jacobo in nostri iudicii figura comparentibus et premissam causam ipsorum per regiam maiestatem denuo in nostram presentiam per nos dirimendam transmissam fuisse, parili voce referentibus confessi fuerunt viva voce, quod utraque partium in festo beati Martini confessoris tunc venturo, absque crastinatione coram nobis comparere ac universa eorum iura et instrumenta super illo facto possessionario, super quo videlicet inter ipsos materia questionis extita, excitata et incoata quomodocunque emanata in nostri presentia omni dissimulationis cautela postergata producere et exhibere tenerentur, ambe partes in premissa causa iudicium finale
nov. 11. assumpmere. Tandem ipso die festi beati Martini confessoris adveniente prenotatus Vladiha, item Barcha, Dmynek et Bogdan, fratres et proximi eiusdem Vladiha, qui dictam causam possessionariam sic quemadmodum annotatus Vladiha contra ipsum magistrum Jacobum exequi velle unanimiter referebant, in personis autem ceterorum fratrum et proximorum suorum absentium sine litteris procuratoriis ad nostram accedentes presentiam, prescripto magistro Jacobo similiter coram nobis astante, quasdam litteras predicti domini nostri Lodovici regis clausas suo secreto sigillo
1361.
szept 29. consignatas in festo beati Michaelis archangeli proxime transacto in Zolio emanatas nobis curarunt exhibere, per quarum tenores prefatus dominus noster rex nobis dabat in mandatis, quatenus causam inter magistrum Jacobum Subych, militem suum de Jadra ab una, parte vero ab altera Vladiha filium Vladissa et Dmynek filium Radovani ac fratres eorundem in facto possessionario vertentem, visis ambarum partium instrumentis, cognitaque iustitia non more aut secundum consuetudinem Croatorum an Dalmaticorum, sed iuxta legem et consuetudinem Hungaricalem iudicare deberemus. Quarum litterarum tenoribus] perceptis et premissis aliis omnibus instrumentis partium per partes coram nobis in specie reexhibitis earumque continentiis perlectis, predicti Vladiha, Barcha, Dmynek et Bogdan ex parte dicti magistri Jacobi, super premissis facto possessionario iudicium et iustitiam per nos sibi postulabant elargiri. In quorum con-

trarium annotatus magister Jacobus obiebat in hunc modum, quod prout ex serie litterarum privilegialium dicti domini regis appareret, dictas possessiones regia maiestas sibi pro suis fidelibus servitiis condonasset, tandemque comes Konth, qui tunc castrum Oztravicha et alia castra regalia in regno Croatie existentia de regia benignitate tenebat pro honore, easdem possessiones, eo quod ad dictum castrum Oztrovicha pertinebant recepto litteratorio regio edicto sibi perpetuo statuisset, prenominati autem Vladiha. Barcha, Dmynek et Bogdan, ac omnes alii fratres et proximi ipsorum tunc in superficie ipsarum possessionum residentes, tempore premisse possessionarie statutionis nullius contradictionis obstaculo sibi obviassent, sed omnium frugum et vinorum ipsorum quartam partem et alia debita et proventus, ab anno emanationis dictarum litterarum regalia sibi plenarie aminstrassent et servitia cuncta tamquam sui iobagiones ei impendissent, nam antequam easdem possessiones regia maiestas sibi contulisset, premissa debita et servitia et quartam partem suorum vinorum et frugum castellano dicti castri Oztrovicha successive existenti, semper et ab antiquo persolvissent. Nunc autem cum ipse tempore messis et etiam post messem ad petendum quartam partem frugum ipsorum in dictas villas suas accessisset, predicti Vladiha, Barcha, Dmynek et Bagdan cum omnibus fratribus et proximis eorum, contra ipsum manibus armatis insurgendo de dictis villis expulissent, et si non fuge presidio se defendisset, utique ipsum interfecissent, odvarnicum etiam suum, qui in sua persona dictos suos census ab eisdem extorquere voluisset, diris verberum plagiis affecissent, duos etiam famulos suos similiter letaliter vulnerassent, equos eorundem interficiendo et sic a festo nativitatis beati Joannis ^{jān. 24} baptiste nunc preterito ipsum in dictas suas villas non intromisissent, sed easdem pro se ipsis potentialiter occupassent et nunc detinerent occupatas. Que omnia sibi modo prescripto per eosdem fuisse perpetrata, exhibitionibus quarundam litterarum inquisitionalium videlicet capituli Nonensis et conventus de Wrana ecclesiarum quodam modo declaravit, precans nos humiliter ut de huiusmodi violenta

exclusionem de dictis suis possessionibus sibi per predictos homines litis intermedio facta iuris ordine rigorem dignaremur impertire. Hiisque auditis prememorati Vladicha, Dmynek, Barcha et Bogdanus in contrarium ipsius magistri Jacobi respondebant in hunc modum, quod ipsi semper et ab antiquo easdem villas tanquam veri nobiles possedissent, licet vi coacti et potentialiter compulsi census et debita ac servitia castro Oztrovicha impendissent, eo tamen tempore, quo Konth castellanus dicti castri existendo dictas possessiones ipsi magistro Jacobo, titulo regie collationis statuisset, pro eo ipsi eidem magistro Jacobo velamine contradictionis in earundem statutionem non institissent, quia ipse magister Jacobus ipsos universaliter talibus verbis mellicibus et blandiosis leniter allocutus fuisset, ut ipsos in antiquis eorum libertatibus conservaret et semper pauciores census et leviora debita super ipsos extorqueret, et sic suorum verborum creduli facti existentes statutioni dictarum villarum non fecissent prohibitionem, et usque nunc eidem dictas villas ex causis premissis pacifice uti permisissent. Nunc autem idem magister Jacobus licet reginalis excellentia nobis ex parte ipsius super facto dictarum villarum eis iudicium et iustitiam facere edixerit, tamen tot et tanta debita ac census ab eis recipere voluisset, que et quanta videlicet castellani dicti castri Oztrovicha tempore primevo super eos extorsissent, que et quos ipsi de premissa regali et reginali gratia confisi dare recusassent, et sic ipsum magistrum Jacobum pro premissis eorum pignora potentialiter recipere volentem, de dictis villis expulissent, nec nunc, ipsum in easdem intromitterent fruiturum eo, quod dicte ville titulo iuris hereditarii eis pertinerent, ipse etiam magister Jacobus dictas villas ex eorum benivola anuentia usque nunc tenuisset et usus fuisset, nunc autem ipsas villas eorum eidem non sinerent uti et possidere. Verum quia predictus Vladicha in sua et dictorum fratrum suorum personis se de dominio dictarum possessionum Cassich et Banyavaz vocatarum per ipsum magistrum Jacobum exclusos et easdem pro se occupatas fuisse reginali excellentie retulisse, ipsaque reginalis excellentia eisdem

Vladicha et suis fratribus per viam iuridicam dictas possessiones seu villas ab eodem magistro Jacobo in nostri presentia requirere, nobisque eisdem iustitiam super premissarum possessionum facto impendere precepisse, ex serie predictarum litterarum seriose reperiebantur. Nunc autem licet predicti Vladiha et sui fratres per formam iuris contra eundem magistrum Jacobum procedere inceperint, tamen ipsi iuris diffinitionem per nos eis inpartientiam respuentes, sed protinus ex proprie temeritatis audacia innodati contra eundem magistrum Jacobum insurgere cupientes, quamquam etiam eundem magistrum Jacobum in dominium dictarum possessionum per Konth tunc castellanum Oztroviche, habita ipsa regali donatione, ipsis non contradicentibus proprie vocis oraculo introductum fuisse, et ab eo tempore easdem pacifice possedissee ac se ipsos eidem debita et census persolvissee prentati Vladiha, Barcha, Dmynek et Bogdan in nostri presentia affirmabant, tamen eundem magistrum Jacobum de dictarum duarum villarum dominio seu possessione se potentialiter exclusisse non abnegabant, nec nunc eundem in ipsas intromittere velle pluries coram nobis replicando referebant et sic premissam potentiariam exclusionem per ipsos perpetrata fuisse unanimiter conformabant, seque nunc in dominio ipsarum villarum existere referebant, ideo ne tantarum potentiariarum (*igy*) perpetratores impuniti possint pertransire, nec ipsorum impunitatis audacia similia perpetratoribus queat preberi in exemplum advertentes, ex consuetudine regni Hungarie, qua mediante regalis excellentia premissam causam diffinire et determinare iniunxerat, ac etiam lege regni Croatiae approbata per iudices ac nobiles regni Croatiae nobiscum assedentes consulta perpendentes, ut si quis in quarumcunque iurium et proprietatum dominio repertus extiterit, non vi vel potentialiter, sed per iuris formam et iustitie processum, per quoscunque iura in eisdem sperant habere de eorundem dominio excludi possunt et remove, eosdem Vladiha, Barcha, Dmynek et Bagdan personaliter coram nobis astantes pro premissi potentiarii delicti commissione ex utriusque regni consuetudine eosdem in facto

potentie et amissione omnium proprietatum et bonorum ipsorum eosdem solum ubique intra limites dictorum regnorum Dalmatie et Croatie contingentium, commisimus et decrevimus fore convictos et condemnatos exstitisse, vigore presentium mediantes. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes litteras nostras privilegiales pendentis et authentici sigilli nostri munimine roboratas duximus concedendas. Datum Tyninii, quinto die festi beati Martini prenotati, ^{1361.}anno domini M^{mo} CCC^{mo} LX^{mo} primo.
 nov. 15.

XLIX.

1363. márcz. 21.

N. Lajos király átírja és megerősíti V. István királynak 1270-ben kelt oklevelét.

Hártyán, ép állapotban ; két függő pecsétjének töredékeivel. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35141. sz. Közli : *Horváth Sándor*.

Átírva a budai káptalannak 1384. jún. 3-án és 1394. jún. 10-én kelt okleveleiben (DL. 35142. és 35143. sz.). Ld. LXVIII. és LXXV. sz. alatt.

Lodovicus, dei gratia Hungarie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallitie, Lodomerie, Cumanie, Bulgarieque rex, princeps Sallernitanus, et honoris ac montis sancti angeli dominus, omnibus Christi fidelibus, presentibus pariter et futuris, notitiam presentium habituris salutem in omnium salvatore. Exuberans inflamata devotio eo salutis sue providet utilius, quo personis religiosis et piis locis pie donata limpidius roborat et confirmat. Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod vir religiosus frater Emiricus, conversus ordinis sancti Pauli, primi heremite, in personis virorum religiosorum prioris et conventus fratrum heremitarum claustrum beate virginis de Dubicha, celsitudinis nostre adiens conspectum, exhibuit nobis privilegium condam serenissimi principis, domini Stephani regis Hungarie, prothavi (*így*) nostri karissimi, pie memorie, super quadam particula terre, ac erectione metarum eiusdem pro dicto claustrum facta emanatum, tenoris infrascripti, supplicans culmini nostro regio humiliter et

devote prece subiectiva, ut ipsum privilegium dicti domini regis acceptare, approbare, ratificare et pro ipso claustro ac fratribus heremitis, nostro, dignaremur privilegio confirmare. Cuius tenor talis est: (*Átirva V. István királynak 1270-ben kelt oklevele. Ld. X. sz. alatt.*)

Nos siquidem ob spem et devotionem nostram, quam ad dictum ordinem sancti Pauli gerimus et habemus specialem, supplicatione dicti fratris Emirici favorabilitate regia et benigniter exaudita et admissa, pretactum privilegium ipsius domini Stephani regis omni prorsus vitio et suppitione destitutum, presentibus de verbo ad verbum insertum, quo ad omnes sui continentias et clausulas acceptamus, approbamus, ratificamus et predicto claustro ac fratribus heremitis in eodem deo iugiter et devote famulantibus, auctoritate regia perpetuo valiturum confirmamus, presentis privilegii nostri patrocínio mediante, salvo iuris alieno. In cuius confirmationis nostre testimonium presentes concessimus litteras nostras privilegiales, pendentis et autentici sigilli nostri dupplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris, domini Nicolai, archiepiscopi Strigoniensis, locique eiusdem comitis perpetui, aule nostre cancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo ccc sexagesimo tertio, duodecimo kalendas mensis Aprilis, regni autem nostri anno vigesimo secundo, venerabilibus in Christo patribus, eodem Nicolao Strigoniensi, Thoma Colocensi, Wgulino Spalatensi, Nicolao Jadrensi, et Elya Ragusiensi archyepiscopis, Demetrio Waradiensis, Dominico Transsilvano, Mychaele Agriensis, Colomano Jauriensis, Stephano Zagrabiensis, eodem regni Sclavonie banatu tenente, Ladislao Wesprimiensis, Dominico Chanadiensis, Petro Boznensis, fratribus Stephano Nitryensis, Thoma Syrimiensis, Johanne Tyniniensis, Demetrio Nonensis, Valentino Macarensis, Stephano Farensis, Nicolao Tragurensis, Matheo Sybinicensis, Mychaele Scardonensis et Portiva Seniensis ecclesiarum episcopis ecclesias dei feliciter gubernantibus; Vachyensi et Corbaviensi sedibus vacantibus. Magnificis viris Nicolao Konth palatino, Dyonsio voyvoda Transsilvano, comite Stephano Bubek, iudice

1363.
márcz. 21.

curie nostre, Johanne magistro thavarnicorum nostrorum, Nicolao de Zeech, Dalmatie et Croatie, Nicolao de Machou banis, Petro Zudar pincernarum, Paulo dapiferorum, Emirico agasonum et Johanne ianitorum nostrorum magistris, ac magistro Benedicto comite Poseniensi, aliisque quampluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Az oklevél baloldalán, a szöveg alatt :

Ad perpetuam rei memoriam. Nos Lodovicus rex prefatus, universis declaramus, quod ubi in regno nostro Bozne innumerabilis multitudo hereticorum et paterenorum pullasset in errorem fidei orthodoxe, ad extirpandumque de ipso regno nostro eosdem ex una parte nos personaliter instaurato valido cum exercitu proficisscebamur, ex alia vero parte venerabilem in Christo patrem, dominum Nicolaum archiepiscopum Strigoniensem, nostrum cancellarium, penes quem utrumque par sigilli nostri autentici habebatur, et virum magnificum dominum Nicolaum palatinum cum ceteris prelatis, baronibus et regni proceribus in Vzuran destinaramus, quidam familiares ipsius domini archiepiscopi pro custodia deputati, utrumque par dicti sigilli nostri preconcepta malitia subtraxerunt. Nos itaque precavescentes, ne ex huiusmodi sigilli nostri deperditione regnicolis nostris in eorum iuribus successive periculum possit imminere, sigillum novum in duobus paribus fecimus pro nobis sculpi, quod ad omnia privilegia nostra et condam domini Karoli regis, patris nostri sub priori sigillo eiusdem tempore sue coronationis sculpto et demum per eundem eo, quod sub ipso plurime infidelitates perpetrare extiterunt reperte permactato, ac sub alio sigillo ipsius in partibus Transalpinis casualiter deperdito confecta, iuxta dicta tria sigilla decrevimus fore apponendum. Ad quecunque vero privilegia paterna dictis duobus prioribus suis sigillis consignata, que per eundem patrem nostrum per sigilla eiusdem posteriora, vel per nos cum sigillo nostro premissio deperdito confirmate non haberentur, et ad ipsa privilegia ipsum novum sigillum nostrum non appenderetur, vel quecunque patentes littere nostre et paterne non confirmarentur, ea privilegia et littere, sicut per eundem patrem nostrum fuerunt revo-

cata et annullata, sic et nos ipsas, seu ipsa commisimus viribus caritura, nullamque roboris obtentura firmitatem. Inter que presens privilegium nostrum omni suspitione destitutum et omnia in eo superius contenta et expressa pro prefatis fratribus heremitis dicti sigilli nostri novi, dupplicis et autentici appensione innovamus et perpetuo confirmamus, salvis iuribus alienis. Datum per manus eiusdem N(icolai) archyepiscopi, cancellarii nostri, tertio kalendas Junii, anno domini M° CCC° LX^{mo} quarto, regni ^{1364.} autem nostri anno XX^{mo} tertio. ^{máj. 30.}

Az oklevél hátán, egykorú kézzel: Dubicha.

L.

1363. márcz. 21.

N. Lajos király átírja és megerősíti a zágrábi káptalannak 1358. május 1-én kelt oklevelét.

Hártyán, teljesen ép állapotban; két függő pecsétjének töredékeivel. *M. kir. Orsz. Levéltár, DL. 35214. Közli: Horváth Sándor.*

Átírva a budai káptalannak 1384. jún. 3-án és 1394. jún. 10-én kelt oklevelében. Ld. LXVIII. és LXXV. sz. alatt.

Lodovicus dei gratia Hungarie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallitie, Lodomerie, Cumanie, Bulgarieque rex, princeps Sallernitanus et honoris ac montis sancti angeli dominus, omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris, presentium notitiam habituris salutem in omnium salvatore. Bone rei dare consultum et presentis habetur vice subsidium et eterne remunerationis cernitur premium expectare; hoc enim pie, hoc religiose a regia agitur maiestate, piis locis salubriter donata muneris sui beneficio curavit stabilire. Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod vir religiosus frater Emiricus, conversus ordinis sancti Pauli primi heremite, in personis prioris et conventus fratrum heremitarum claustrum beate virginis de monte Dubicha, celsitudinis nostre adiens conspectum (*így*) exhibuit nobis quasdam litteras privilegiales honorabilis capituli ecclesie Zagradiensis, tenorem litterarum

fratris Elye preceptoris de Dubicha in se exprimentes, in facto cuiusdam possessionarie portionis eorum in possessione Othok vocata habite, ac super erectione metarum eiusdem emanatas, tenoris infrascripti, supplicans nobis exinde humiliter et devote, ut easdem acceptare, approbare, ratificare et nostro pro ipsis fratribus heremitis dignemur privilegio confirmare. Quarum tenor talis est: (*Átírva a zágrábi káptalan 1358. máj. 1-én, ebben pedig Éliás. dubiczai preceptor-nak 1354. okt. 13-án kelt oklevele, ld. XL. és XXXIX. sz. alatt.*)

Nos itaque ob spem et devotionem nostram, quam ad ipsam virginem Mariam, matrem domini gloriosam, in cuius nomine dicta domus claustralis constructa exstitit et fundata, gerimus et habemus specialem, premissam supplicationem ipsius fratris Emirici tanquam iustam et iuri consonam duximus, benivole admittentes pretactas litteras dicti capituli omni prorsus vitio carentes, toto eorum tenore presentibus de verbo ad verbum inserto, quo ad omnes sui continentias et clausulas acceptamus, approbamus, ratificamus et predictis fratribus heremitis in ipsa domo deo et beate virgini iugiter et devote famulantibus, auctoritate regia confirmamus presentis scripti nostri patrocínio mediante, sine preiudicio iuris alieni. In cuius confirmationis nostre testimonium presentes concessimus litteras nostras privilegiales, pendentis et autentici sigilli nostri duplicis munimine roboratas. Datum per manus venerabilis in Christo patris, domini Nicolai, archyepiscopi Strigoniensis, locique eiusdem comitis perpetui, aule nostre cancellarii, dilecti et fidelis nostri, anno domini millesimo ccc^o sexagesimo tertio, duodecimo kalendas mensis Aprilis, regni autem nostri anno vigesimo secundo, venerabilibus in Christo patribus eodem Nicolao Strigoniensi, Thoma Colocensi, Wgulino Spalatensi, Nicolao Jadrensi, et Elya Ragusiensi archyepiscopis, Demetrio Waradiensis, Dominico Transsilvano, Mychaele Agriensis, Colomano Jauriensis, Stephano Zagradiensis, eodem regni Slavonie banatu tenente, Ladislao Wesprimiensis, Dominico Chanadiensis, Petro Boznensis, fratribus Stephano Nytryensis, Thoma Syrimiensis, Johanne Tyniniensis, Demetrio Nonensis, Valentino Macarensis, Stephano

1363.
márcz. 21.

Farensis, Nicolao Tragurensis, Matheo Sybinicensis, Mychaele Scardonensis et Portiva Seniensis ecclesiarum episcopis ecclesias dei feliciter gubernantibus; Vachyensi et Corbaviensi sedibus vacantibus. Magnificis viris Nicolao Konth palatino, Dyonisio voyvoda Transsilvano, comite Stephano Bubek, iudice curie nostre, Johanne magistro thavarnicorum nostrorum, Nicolao de Zecch, Dalmatie et Croatie, Nicolao de Machou banis, Petro Zudar pincernarum, Paulo dapiferorum, Emirico agasonum et Johanne ianitorum nostrorum magistris, ac magistro Benedicto comite Posoniensi, aliisque quampluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Az oklevél baloldalán, a szöveg alatt:

Ad perpetuam rei memoriam. Nos Lodovicus rex prefatus universis declaramus, quod ubi in regno nostro Bozne innumerabilis multitudo hereticorum et paterenorum pullasset in errorem fidei orthodoxe, ad extirpandumque de ipso regno nostro eosdem ex una parte nos personaliter instaurato valido exercitu proficisscebamur, ex alia vero parte venerabilem in Christo patrem, dominum Nicolaum archiepiscopum Strigoniensem, nostrum cancellarium, penes quem utrumque par sigilli nostri autentici habebatur, et virum magnificum dominum Nicolaum palatinum cum ceteris prelatiis, baronibus et regni proceribus in Vzoram destinaramus, quidam familiares ipsius domini archiepiscopi pro custodia deputati, utrumque par dicti sigilli nostri preconcepta malitia subtraxerunt. Nos itaque precavescentes, ne ex huiusmodi sigilli nostri deperditione regnicolis nostris in eorum iuribus successive periculum possit imminere, sigillum novum in duobus paribus fecimus pro nobis sculpi, quod ad omnia privilegia nostra et condam domini Karoli regis, patris nostri sub priori sigillo eiusdem tempore sue coronationis sculpto et demum per eundem eo, quod sub ipso plurime infidelitates perpetrare extiterunt reperte permactato, ac sub alio sigillo ipsius, in partibus Transalpinis casualiter deperdito confecta, iuxta dicta tria sigilla decrevimus fore apponendum. Ad quecumque vero privilegia paterna dictis duobus prioribus suis sigillis consignata, que per eundem patrem nostrum per sigilla eiusdem posteriora, vel per nos

cum sigillo nostro premissis deperdito confirmata non haberentur, et ad ipsa privilegia ipsum novum sigillum nostrum non appenderetur, vel quecumque patentes littere nostre et paterne non confirmarentur, ea privilegia et littere, sicut per eundem patrem nostrum fuerunt revocata et annullata, sic et nos ipsas seu ipsa commisimus viribus caritura, nullamque roboris obtentura firmitatem. Inter que presens privilegium nostrum omni suspitione destitutum et omnia in eo superius contenta et expressa pro prefatis fratribus heremitis dicti sigilli nostri novi, dupplicis et autentici appensione innovamus et perpetuo confirmamus, salvis iuribus alienis. Datum per manus eiusdem N(icolai) archyepiscopi, cancellarii nostri, tertio kalendas Junii, anno domini

^{1364.}
máj. 20. M^o CCC^o LX^{mo} quarto, regni autem nostri anno XX^{mo} tertio.

Az oklevél hátán egykorú kézzel: Dobicha.

II.

1365. febr. 12.

Cornuti Bandonus, a templomosok perjele és dubiczai comesnek bizonyosság-levele arról, hogy a pálos rend dubiczai kolostorának Otokban levő birtokán élő jobbágysai révén fizetendő nyest- és másnemű adókat elengedte.

Hártyán, függő pecsétje hiányzik. *M. kir. Orsz. Levéltár.* DL. 35232. sz. Közli: *Horváth Sándor.*

Nos frater Bandonus Cornuti, sacre domus hospitalis sancti Johannis Jerosolimitani per Hungariam et Sclavoniam prior humilis et comes Dubyche, tenore presentium significamus, quibus expedit universis, quod nos ad supplicationem et instantem petitionem religiosi viri fratris Mathie, ordinis sancti Pauli primi heremite, prioris claustris beate virginis Marie de eadem Dubycha cum consilio et consensu fratrum et procerum nostrorum nobiscum existentium in hac parte universas marturinas, submarturinas et alios proventus, quas et quos de iobagionibus, seu colonis, super quadam particula terre, in possessione Otok vocata, in dicto nostro comitatu existente, constituta, per Nicolaum

iam defunctum et Stephanum, filios Odoleni, prefato claustro beate virginis data et donata, commorantibus, pro nobis vel ordine nostro habere debuissimus vel deberemus, ad honorem omnipotentis dei et eiusdem virginis Marie, totaliter et omnino prelibato claustro et fratribus in eo deo famulantibus duximus in perpetuum relaxandas et remitendas, In cuius rei testimonium, presentes concessimus litteras, sigilli prioratus nostri Hungarie et Sclavonie apensione munitas et roboratas. Datum in eodem comitatu Dubicensi, feria quarta proxima ante festum beati Valentini martiris, anno domini M^o CCC^{mo} LX^{mo} quinto.

1365.
febr. 12.

I.II.

Kozara, 1365. decz. 18.

Bakócz mester, szanai ispán, Kozár és Greben várak várnagya, továbbá két szolgabíró előtt Oresiai Golub fia Hraniszláv, Scanech és Márton, egy fél malomtelküket, a melyet Oresiai Lukács fiaival Dragos, Wlk cyn, Farkas és Istvánnal eddig közösen bírtak, továbbá egy oresiai örökségi földrészüket, ez utóbbiaknak négy márkáért örök áron eladják; a földrész határai egyúttal megállapíttatnak.

Eredetije hártján, hátán három gyűrűpecsét nyomával. A *serajevói Orsz. Múzeumban*.

Nos magister Bokouch, comes de Zana et castellanus castrorum Kozara et Greben, ac Wcholen filius Lucasii, et Johannes filius Galesa, iudices nobilium comitatus eiusdem, memorie commendamus, quod Hranizlau, Scanech et Martinus, filii Golub de Oresia ab una, parte vero ex altera Dragos, Wlk cyn, Farkasius et Stephan, filii Lucasii de eadem, coram nobis personaliter constituti, iidem Hranyzlau, Scanech et Martinus confessi extiterunt ministerio vive vocis, quod ipsi cuiusdam (*így*) medietatem fundi unius molendini, quam medietatem usque nunc haberent indivisionabiliter cum eisdem, et unam particulam terre in eodem Oresia habitam ipsos, hereditario iure contingentes, pro quatuor marcis bonorum denariorum plene ab eisdem receptis, ut dixisse sunt confessi, vendidisse, tradidisse et

assignasse, ymo vendiderunt, tradiderunt et assignaverunt coram nobis, predictis Dragos, Wilkcyn, Farkasio et Stephano, eisdem et suis heredibus, heredumque suorum successoribus iure perpetuo possidendam pariter et habendam. Cuius particule terre mete hoc ordine distinguntur: Prima enim meta incipit ab arbore nucis, a septemtrione a terris seu metis Rados, filii Mark, vadit recte ad aliam arborem nucis, infra prope viam publicam, et vadit recte ad occidentem (*így*) ad terras seu metas Danyani, filii Georgii et Radozlavi filii Petri, et de eisdem terris seu metis vadit recte supra, ad metam seu terram Stephani, filii Egidii, et deinde vadit recte ad primam metam. Et ad hoc sunt pristaldi deputati, videlicet Mylogozth filius Gerdonich et Rados filius Mark. Assumpmentes iidem Hranizlav, Scanech et Martinus eosdem filios Lucasii omnibus laboribus ipsorum contra quoslibet expedire. In cuius rei memoriam presentes litteras nostras duximus concedendas. Datum in eadem Kozara, feria quinta proxima ante festum beati Thome apostoli, anno domini M^o CCC^o LX° quinto.

^{1365.}
decz. 18.

Az oklevel hátán : Oresya.

LIII.

Zágráb, 1372. jún. 16.

Durazzói Károly, Szlavónia herczegének parancsa a pozsegai káptalanhoz, melyben meghagyja neki, hogy Chernyki János fia Györgynek a maga és érdektársai nevében a Radovanchiak ellen az ő orbászmegyei birtokai-
kon elkövetett hatalmaskodásaik tárgyában emelt panaszára nézve tartson
vizsgálatot.

Eredetije papiron, zárlatán a herczeg gyűrűpecsétjének nyomával.
A M. kir. Orsz. Levéltárban, MODL. 6031. jelzet alatt. Közli: *Horváth Sándor.*

Karolus regnorum Duracii et Sclavonie dux, fidelibus suis capitulo ecclesie beati Petri de Pasega, salutem et gratiam. Dicit nobis Georgius, filius Johannis de Chernyk in sua, ac Pauli filii Bokou, Mychaelis filii Johannis, Domini-
nici et Stephani filiorum Deseu, Kormus, Thomae, Gregorii,

Leukus, Demetrii et Benedicti, filiorum Egidii, Thomae, Dezyslou et Nicolai, filiorum Nicolai de eadem Chernyk, quod Denk, filius Demetrii, Ladislaus filius Anthonii et Alk, filius Aladarii de Radovanch, unacum Paulo et Ladislao, filiis Matheus de Scychnik, ac Martino, notario dicte ecclesie vestre et aliis eorum complicitibus, feriis tertia, quarta et quinta post octavas festi Passce domini proxime^{1372.} preteriti, manibus armatis et potentiariis ad possessionem^{apr. 6.} ipsorum Rasthych vocatam irruentes, viginti octo jobagiones^{7. és 8.} ipsorum de eadem Rasthych, sub fideiussione existentes, cum omnibus eorum bonis, rebus et domibus contra consuetudinem huius regni ad possessiones ipsorum in comitatu Wrbaz existentes, potentialiter abduci facientes, Iwk, filium Ozlada, officialem ipsorum in domo sua propria verberari faciendo, trecentos cubulos frugum et decem lardos eorundem in domo eiusdem existentes, ac universas res eiusdem Iwk, potentialiter abstulissent et auferri fecissent, lite inter ipsos Thomam, filium Nicolai et Paulum, filium Bokou ab una, ac inter Denk, filium Demetrii, parte ex altera pendente. Super quo fidelitati vestre precipientes mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo presente Farcasius, filius Iwan de Lyphyna, vel Johannes, filius Iwanka de Fracashege (*így*) aut Thomas, filius Petheu, sive Bartholomeus, filius Martini de Berzthanouch, seu Johannes, filius Blasii, an Thomas, filius Beke, seu Petrus, filius Iwanka de Zelnech, aliis absentibus homo noster, ab omnibus, quibus decet et licet, sciat, inquirat et investiget super premissis conscientiose omnimodam veritatem. Et posthec prout vobis exinde veritas constiterit, nobis fideliter rescribatis. Datum Zagrabie, secundo die festi beatorum Viti et Modesti martyrum, anno domini M^{mo} CCC^{mo} LXX^{mo} ^{1372.} ^{jún. 16.} secundo.

Kivül: Fidelibus suis capitulo ecclesie beati Petri de Pasega, pro Georgio filio Johannis de Chernyk, et aliis intrascriptis, inquisitoria.

LIV.

1376. márcz. 17.

A pozsegai káptalan bizonyáglevelé arról, hogy Dobrakucsai Gojszláv, felesége és fiai, az orbásmegyei harejóczi birtokukat 300 márkáért Pukuri Pál fia István mesternek előtte zálogba vetették.

Eredetije hártyán, hátán a káptalan pecsétjének töredékeivel. A *hg. Batthyányak* körmendi levéltárában, Alm. 5. Lad. 1. No. 38. jelzet alatt.

Nos capitulum ecclesie beati Petri de Posaga memorie commendamus per presentes, quod cum nos ad petitionem Goyzlow, filii Pauli de Dobrakwghia et nobilis domine Gyula vocate, consortis sue, ac Ladislai, filii ipsorum, per specialem hominem eorum a nobis factam ad audiendas assertiones ipsorum, demumque nobis referendum tres ex nobis discretos viros magistros Dyonisium, Paulum et Johannem iuniorem, socios ac concanonicos nostros, sabbato márcz. 15. proxime preterito, in predictam Dobrakwghya transmisissimus, tandem iidem fratres nostri ad nos reversi nobis concorditer retulerunt, quod idem Goyzlow, eger corpore, sanus mente, et prefata domina Gyula ac Ladislaus, filius eorum, ibidem coram ipsis scilicet fratribus nostris, verbis ac nominibus suis ac Gregorii, similiter filii eiusdem Goyzlow, confessi fuissent oraculo vive vocis, quod ipsi equalem medietatem totalis cuiusdam possessionis Hareyouch vocate, in comitatu de Orbaz existentis, a Demetrio, filio Endre, fratre Vcalen pugilis, per modum emptionis ipsis deventam, cum omnibus utilitatibus et pertinentiis suis, quovis nomine censeantur, magistro Stephano, filio condam magistri Pauli, filii Laurentii de Pukwr, pro trecentis marcis promptorum bonorum denariorum regalium compoti de dicta Orbaz, ab eodem plene, ut dixissent, receptis pignori obligassent talimodo, quod quandocunque a modo et deinceps, scilicet ab emanatione presentium, dictam medietatem possessionis Hareyouch antedictæ redimere poterint, seu voluerint, pro predicta pecunia absque aliquo gravamine, coram nobis redimendi liberam habebunt facultatem. Datum feria secunda proxima post dominicam Oculi, anno domini 1376. márcz. 17 millesimo CCC^o LXX° sexto.

LV.

1376. jún. 15.

A csázmai káptalan oklevele, mely szerint Pukuri Pál fiát István mestert az orbászvármegei Harójóc birtokba ellentmondás nélkül beiktatta.

Eredetije hártján, a káptalannak vörös selymen függő pecsétjével. A *hg. Batthyányak* körmendi levéltárában, Alm. 5. Lad. 1. No. 37. jelzet alatt.

Capitulum Chasmensis ecclesie omnibus Christi fidelibus, presentibus pariter et futuris, presentium notitiam habituris, salutem in salutis largitore. Ut ea, que geruntur in tempore apud posteros inviolabiliter perseverent, litterarum testimonio solent perhempnari, inconcussum namque id permanet, quod scripti patrocínio fuerit convinctum. Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod cum nos iuxta continentiam litterarum excellentissimi principis domini Lodovici, dei gratia incliti regis Hungarie, Polonie, Dalmatie etc., introductoriarum simul et statutoriarum, sigillo eiusdem novo rotundo et mediocri consignatarum, nobis directarum, unacum Johanne, filio Dominici de genere Wayk, homine eiusdem regie maiestatis, in dictis litteris nominatim inserto et expresso, virum discretum, magistrum Michaellem concanonicum nostrum ad exequendum et peragendum ea fideliter et conscientiose, que in eiusdem litteris plenius vidimus contineri, pro testimonio duxissemus destinandum, tandem iidem ipsius regie maiestatis et nostri homines ad nos exinde redeunt, nobis concorditer retulerunt, quod ipsi feria tertia proxima ante ^{jun. 10.} festum pretiosissimi corporis Christi, nunc proxime preteritum et tribus diebus subsequentibus ad facies quarundam portionum possessionariarum, in possessione Haroyeuch vocata, comitatu de Urbaz existente habitarum et suarum pertinentiarum vicinis et commetaneis earundem universis inibi legitime concitatis et presentibus pariter accessissent, ubi idem homo ipsius regie celsitudinis presente eodem testimonio nostro eundem magistrum Stephanum, filium Pauli de dicta Pukur, in dominium earundem possessionariarum portionum et suarum pertinentiarum introducendo,

easdemque sibi impignoratio et concambiali titulis, quibus ipsi eodem pertinere dinoscerentur, perpetuo possidendas statuisset, nemine penitus contradictore apparente seu contradicende. In cuius rei memoriam presentibus sigillum nostrum duximus appendendum. Datum in festo beatorum Viti et Modesti martyrum, anno domini millesimo ccc^{mo} septuagesimo sexto.

1376.
jún. 15

LVI.

1377. okt. 22.

Néhai Tamásnak, Perusinus fiának özvegye: Anna, ennek testvérei Gergely és Tamás egyrésztől, János, a dubiczai pálos rend perjele másrésztől, a Perusinus öröksége fölött támadt perből kifolyólag a zágrábi káptalan előtt egyezkednek.

Hártyán, teljesen ép állapotban; a káptalan függő pecsétje hiányzik. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35251. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Capitulum Zagrabiensis ecclesie omnibus Christi fidelibus presens scriptum inspecturis presentibus et futuris, presentium notitiam habituris salutem in domino sempiternam. Ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod provida domina Anna vocata, relicta quondam Thome, filii Perusini, olim iudicis et hospitis libere ville Dubichensis, unacum Gregorio et Thoma fratribus suis carnalibus ab una, parte vero ex altera vir religiosus et deo devotus, frater Johannes, prior humilis heremitarum claustrum beate virginis de eadem Dubicha et Symon quondam iudex de eadem, executorque testamenti seu testamentarie dispositionis iamdicti Perusini, item vir discretus magister Nicolaus, socius et concanonicus ac notarius noster nominibus et in personis virorum providorum, scilicet Radeni iudicis et Stauleni, civium seu hospitum de annotata Dubicha, similiter executorum Perusini iam predicti, cum procuratoriis litteris honorabilis viri domini Johannis archidiaconi Dubichensis, socii et concanonici nostri coram nobis personaliter constituti confessum extitit per easdem partes pari et unanimi voluntate coram nobis, quod licet

ipse Johannes prior et executores predicti, prescriptam dominam Annam ratione bonorum seu rerum, in testamento sepedicti Perusini contentorum in presentia eiusdem domini Johannis archydiaconi iuridice in causam attraxissent et ipsa causa coram eodem domino archydiacono diutius versa et ventillata fuisset et extitisset, tamen per compositionem et ordinationem proborum virorum ipse partes ad perpetue pacis et concordie, ratione premissorum, devenisse unionem, ymo devenerunt coram nobis tali modo, quod annotatus prior et executores testamenti iamdicti, de bonis et rebus eiusdem Perusini, memorate domine Anne quendam fundum in vicinitate curie eiusdem Perusini et inter curiam quandam Wlchyak situm et habitum, cum omnibus attinentiis et utilitatibus ad ipsum fundum spectantibus et unam vineam Scotyak dictam, ac duas particulas terre arabilis retro claustrum ecclesie sancti Nicolai confessoris de dicta Dubicha habitas et existentes, necnon quatuor marcas denariorum cum uno cifo argenteo ac medietate vini et bladi anni presentis, necnon rectam et equalem medietatem utensilium domus annotati Perusini quovis nominis vocabulo censeantur, dare et assignare tenebuntur et debebunt. Ipsaque domina Anna eosdem priorem et executores ac heredes et posteritates eorundem executorum, ratione omnium bonorum et rerum mobilium et immobilium quomodocunque vocatorum ipsius Perusini et Thome, filii sui reddidisset expeditos et reddidit coram nobis; nichilominus obligantes se dictam dominam Anna (*igy*) et fratres sui predicti ac prenominati executores et Johannes prior predictus, ut de cetero ullo unquam tempore, ratione predictarum rerum et bonorum predictarum (*igy!*) nullam questionem, nullamve litis materiam possint et valeant suscitare, nec movere seu incoare. Si autem que partium hoc facere attemptaret, extunc talis pars contra partem premissa observantem in pena centum marcarum denariorum ante litis ingressum deponendarum, salva iudicis portione convinceretur eo facto; ad quod se ipse partes sponte obligarunt coram nobis; voluerunt etiam partes prescripte, ut qualescumque littere inter eosdem ratione premissorum cuiuscumque tenoris existant in contrarium

parti adverse confecte et emanate forent, tales sint frivole et inanes, ac viribus earum cariture, necnon exhibitoribus ipsarum nociture, ubicunque ad lucem proferentur. In cuius rei memoriam, firmitatemque perpetuam, presentes litteras nostras privilegiales pendentis sigilli nostri communitas duximus concedendas. Datum feria quinta proxima post festum undecim milia virginum, anno domini millesimo ^{1377.} trecentesimo septuagesimo septimo.
okt. 22.

LVII.

Zágráb, 1377. okt. 23.

János dubiczai főesperesnek bizonyáglevelé arról, hogy néhai Tamásnak, Perusinus fiának özvegye Anna, ennek testvérei Gergely és Tamás, továbbá János, a dubiczai pálosok perjele, a Perusinus öröksége fölötti perből kifolyólag egymással megegyeztek.

Hártyán, ép állapotban, a főesperes vörös selymen függő pecsétjének töredékével. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35252.sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Johannes archydiaconus Dubichensis et canonicus ecclesie Zagrabiensis, tenore presentium significamus, quibus expedit, universis, quod quamvis vir religiosus, frater Johannes, prior heremitarum claustru beate virginis de Dubicha, in sua et totius conventus fratrum in eodem clauastro degentium et deo famulantium personis, item Radenus, iudex dicte libere ville Dubicensis, Symon quondam iudex et Staulenus, cives seu hospites de eadem, executoresque testamenti, seu testamentarie dispositionis quondam Perusini, olim iudicis et civis de eadem, providam dominam Anna vocatam, relictam Thome, filii eiusdem Perusini, semel, secundo et tertio, ratione testamenti eiusdem et rerum seu bonorum, in eodem testamento contentorum, clauastro ecclesie beate virginis predictae legatorum, iuridice nostram in presentiam in causam attraxissent; et quia ipsa causa per diversos terminos et diutius versa fuit coram nobis, ult-
okt. 22. mate tamen, videlicet secundo die festi undecim milia virginum, viri religiosi Paulus, vicarius ordinis fratrum heremitarum et prior claustru beate virginis de promontorio Zagra-

biensi, necnon annotatus Johannes prior, ac Symon quondam iudex Dubichensis predictus, pro se personaliter, pro annotatis vero Radeno, iudice et Stauleno civibus seu hospitibus, vir discretus magister Nicolaus, canonicus et notarius Zagrabienensis ecclesie predictae, cum procuratoriis litteris nostris, annotata vero domina Anna unacum Gregorio et Thoma, fratribus suis uterinis similiter coram nobis astantibus et comparentibus eomodo sunt confessi unanimiter, spontanea-que voluntate, non compulsi, nec coacti, quod ipsi in amore mutue vicinitatis persistere et perseverare cupientes, etiam ut amor pacis, concordie et tranquillitatis inter eosdem caritative tempora per longeva vigere valeat atque possit, interveniente etiam compositione et ordinatione proborum virorum, inter ipsas partes pacem zelantium et componentium, ad talem pacis et concordie devenissent unionem, ymo devenerunt coram nobis, quod pretitulati viri religiosi fratres Paulus vicarius et Johannes prior ordinis predicti, Symon executor, necnon magister Nicolaus canonicus et notarius predictus, uti procurator legitimus iam dictorum Radeni iudicis et Stauleni executorum, nomine procuratorio de bonis et rebus anotati Perusini, sepredictae domine Anne, unam sessionem seu fundum inter curias ipsius Perusini, in qua vitam terminasset temporalem et Wlchyak, civis de eadem, sitam et habitam, cum omnibus fructuositatibus, utilitatibus et pertinentiis ad eandem spectantibus, ac cum quadam vinea Stotyak vocata, inter vineas Bartholomei, quondam iudicis libere ville Dubichensis predictae, necnon Marci sartoris, civium seu hospitum de eadem situatam et habitam, cum quibusdam duabus particulis seu dietis terre arabilis vulgariter niva vocatae, retro claustrum ecclesie beatissimi Nicolai confessoris existentis et habite, necnon quatuor marcas denariorum et unum cifum argenteum, cum medietate universarum frugum seu wladorum et vini anni presentis, necnon rectam et equalem medietatem utensilium domus predicti Perusini quovis nomine censeantur, dare et assignare assumpsissent et assumpserunt coram nobis; ipsaque domina Anna et fratres sui predicti sepredictos Johannem priorem, Radenum iudicem et Staulenum ac

Symonem executores, ratione omnium bonorum et rerum Perusini predicti mobilium et immobilium quomodocunque vocatorum seu vocatarum, ac posterita (*így: posteritates helyett*) et heredes ipsorum executorum reddidissent, ymo reddiderunt expeditos, pacificos et quietos coram nobis; voluerunt nichilominus partes predictae, ut de cetero ullo unquam tempore, ratione bonorum et rerum pretacti Perusini et Thome filii sui, tam in testamentis eorundem, quam extra contentorum, nullam litis seu questionis materiam incoare et suscitare possint nec valeant. Si autem quae partium predictarum, in predicta ordinatione et compositione perseverare nollet et non curaret, extunc talis pars contra partem premissa observantem in pena centum marcarum denariorum, salva iudicis portione, ante litis ingressum deponendarum convinceretur eo facto; ad quod se eedem partes sponte obligarunt coram nobis, testimonio et vigore presentium mediante; asserentes etiam eedem partes, quod quicumque ex eisdem aliquas litteras factum premissum tangentes, cuiuscunque tenoris existant in contrarium, parti adverse emanari procurassent; tales littere sint frivole et inanes, ac viribus cariture, necnon exhibitoribus earundem, ubicunque in iudicio et extra iudicium nociture. In cuius rei testimonium, firmitatemque perpetuam, presentes litteras nostras privilegiales pendentis sigilli nostri communitas duximus partibus iam dictis concedendas. Datum Zagrabie, feria sexta proxima post predictum festum undecim milia virginum, anno domini millesimo trecentesimo septuagesimo septimo.

1377.
okt. 23.

LVIII.

Pilis, 1379. júl. 20.

Erzsébet királyné parancsa Dubicza birájához és közönségéhez, mely szerint ezeknek meghagyja, hogy a dubiczai pálosok részére tett végrendeleteket juttassák érvényre.

Hartyán, ép állapotban; a szöveg alján a királyné gyűrűpecsétjével.
M. kir. Orsz. Levéltár, DL. 35261. sz. Közli: Horváth Sándor.

Nos Elizabet dei gratia regina Hungarie, Polonie, Dalmatie etc. vobis fidelibus nostris iudici, iuratis, villico et

universis populis nostris de Dubicha, firmis damus in mandatis, quatenus ex parte omnium illorum, qui in facto testamentariorum legationum in medio vestri commorantes, religiosi viri fratribus heremitis claustris beate virginis in prefata Dubicha habiti rebelles et contumaces casualiter forent et existerent, eisdem fratribus heremitis debite satisfactionis semper exhibere debeatis complementum, ipsosque rebellantes in huiusmodi testamentariis legationibus ad eandem satisfactionem ipsis heremitis debendam compellendo; et aliud pro regia et etiam nostre maiestatis gratia non facturi. Datum Pilisii, octavo die festi sancte Margarethe virginis, anno domini M^{mo} CCC^{mo} LXX^{mo} nono.

1379.
jul. 20.

LIX.

1381. szept. 29.

A pozsegai káptalan előtt az orbázmegyei harajóczi Hucholen fia Sywk az általa Szokolczai János fia Lászlótól zálogban birt gacsalmzei rész-birtokot Brestyai Pál fia Miksának — Szokolczai László visszaváltás jogának épségben tartásával — 31 márkáért zálogba adja.

Eredetije hártján, a káptalannak függő pecsétje hiányzik. Az Orsz. Levéltárban, MODL. 6828. sz. alatt. Közli: Horváth Sándor.

Nos capitulum ecclesie beati Petri de [Posega me]-
morie commendantes tenore presentium significamus, quibus
expedit universis, quod Sywk, filius Hucholeni de Harauiowch
comitatus de Orbaz ab una parte, Mixsa f[ilius Pauli de]
Brestya eiusdem comitatus ab altera, nobis personaliter
constituti, idem Sywk confessus est oraculo vive vocis,
quod equalem medietatem cuiusdam possession[arie por]-
tionis] sue Gachalmezow appellate, titulo inpignorationis a
Ladislao, filio Johannis Zokolcha dicto et Georgio necnon
Stephano, filiis ipsius Ladizlai de prefata Gachalmezow dicti
[comitatus ipsum contingente habite, apparte (így) occidentali
iuxta fluvium Copil vocatum sitam et habitam, cum omni-
bus utilitatibus et pertinentiis dicte medietatis possessionarie

portionis suae, universisque scilicet terris arabilibus, silvis, pratis, fenetis, nemoribus, aquis, molendinis, seu locis molendinorum, clausuris aque, piscinis, prenominate Mixse, filio Pauli, pro triginta una marcis denariorum pro tempore currentium, compoti de predicta Orbaz, ab eodem plene sicut dixit receptis dedisset, ymmo dedit a data presentium

szept.29. et a festo sancti Michaelis usque vicesimam quintam revolutionem festi eiusdem annualem, per modum pignoris tenendam pariter et habendam talimodo, quod si dictum Sywk, filium Hucholeni, medio tempore videlicet ante prefatum terminum ipsius redemptionis possessionarie portionis decedere contigerit, quod absit, extunc ydem Ladizlaus Zokolcha dictus cum filiis suis antedictis, non cum aliorum hominum quomodocunque acquisitis, sed propriis ipsorum rebus semper in predictis die et termino redemptionis advenientibus ab eodem Mixsa pro predicta pecunie quantitate liberam redimendi habeant facultatem coram nobis; hoc etiam interposito, quod omnia litteralia instrumenta ipsius impignorationis prenominate possessionarie portionis per ipsos Ladislaum Zokolcha dictum et filios suos dicto Sywk facte cassa et inania hac (*igy*) omnibus viribus caritura reddiderint tam dyu, quousque ydem Sywk aut Ladislaus vel filii sui prenotati, seu heredes ipsorum ab eodem Mixsa, vel heredibus suis, pro predicta pecunie quantitate et in termino redemptionis ipsius possessionarie portionis redimere valebunt et poterunt. Utilitates autem, si quas ipse Mixsa, filius Pauli in dicta medietate possessionarie portionis medio tempore fieri procuraverit, tempore redemptionis eiusdem iuxta estimationem proborum et nobilium virorum sepredicto Mixse persolvere tenebuntur iidem Sywk et Ladislaus, vel filii sui prenotati. Presentes autem litteras nostras ad petitionem predictarum partium pendenti sigillo nostro roboratas duximus concedendas. Datum in predicto festo sancti Michaelis, anno domini millesimo trecentesimo

1381.
szept.29. LXXX^{mo} primo.

LX.

1382. jan. 19.

A pozsegai káptalan előtt Ozorniczai Marczell unokái, Márton fia Tuerdes és Péter fia Pető, orbászvármegyei birtokosok, kötelezik magukat, miszerint a jelenleg Lubnai Orbán fia kezén levő Petrócz nevű birtokuknak fele részét Dobrakucsai Pál fiainak engedik által, ha ezek ezen birtokukat nevezettektől visszaszerzik.

Eredetije papíron, hátán a káptalan pecsétjének nyomával; a *Magy. Nemz. Múzeum* Véghely-gyűjteményében.

Nos capitulum ecclesie beati Petri de Posaga memorie commendamus per presentes, quod Tuerdes, filius Martini, et Pethew, filius Petri, filiorum Marcelli de Ozornycha, comitatus de Orbaz, ad nostram personaliter accedentes presentiam, confessi sunt oraculo vive vocis, quod ipsi quandam possessionem Petrouch vocatam in eodem comitatu existentem, ratione contigue vicinitatis ipsos contingentem, nunc apud manus filiorum Urbani de Lubna habitam, nominibus eorum scilicet Tuerdes et Pethew, magistri Nicolai et Nelepech, filii Pauli ac Ladislai, filii Groyzlow, filii eiusdem Pauli requirere, rehabere et reobtinere commisissent, imo commiserunt coram nobis serie presentium tali modo, ipsos ad requisitionem eiusdem possessionis in medietate expensarum et laborum adiuvere assumptentes, quod si iidem nobiles de Dobrakughya eandem possessionem Petrouch deo propitio poterint reobtinere, extunc equalem medietatem eiusdem possessionis Petrouch cum omnibus suis utilitatibus pro se ipsis reobtinebunt in heredum heredes iure perpetuo possidendam; aliam autem similiter equalem medietatem eiusdem possessionis cum suis pertinentiis universis relinquere ipsis Tuerdes et Pethew modo simili in heredum heredes possidendam, prout hoc idem magister Nicolaus presenti die personaliter astando in sui et predictorum aliorum personis sponte assumpsit coram nobis. Datum sabbato proximo ante festum beatorum Fabiani et Sebastiani martyrum, anno domini M^o CCC^{mo} LXXXII.

1382.
jan. 19.

LXI.

Kőrös, 1382. decz. 20.

Lindvai István és János, szlavóniai bánok meghagyják Orbász vármegye ispánjának, illetőleg alispánjának és szolgabírának, hogy a dobrakucsai nemeseknek a lubnai nemesek ellen Polucia nevű birtokuk elfoglalása tárgyában emelt panaszát vizsgálják meg.

László fia János, orbászi ispánnak Lindvai István és János szlavóniai bánokhoz intézett, Orbász-Váralján, 1383 jan. 10-én kelt jelentéséből. Ld. utóbb I.XII. szám alatt.

Stephanus et Johannes de Lindva, regni Sclavonie bani, nobilibus viris comiti vel vicecomiti et iudicibus nobilium comitatus de Vrbaz, salutem cum honore. Dicitur nobis in personis Nicolai et Nelepech, filiorum Pauli ac Ladislai, filii Goyslawi de Dobrakucha, quod Petrus, Jacobus, Vrbaz et Johannes, filii Urbani, ac Johannes et Paulus, nov. 11. filii Michaelis de Lubna, circa festum sancti Martini con- körül. fessoris proxime preteritum manibus armatis et potentiariis ad possessionem ipsorum filiorum Pauli ac Ladislai, Polucia vocatam veniendo, pro se ipsis occupassent et ipsos de eadem eiicissent, ac homines et iobagiones ipsorum in dicta possessione commorantes omnibus rebus et bonis ipsorum tunc circa ipsos habitis et existentibus spoliassent, in preiudicium dictorum filiorum Pauli ac Ladislai valde magnum. Super quo vestram nobilitatem presentibus petimus reverenter, quatenus unum vel duos ex vobis transmittatis, adiunctis sibi Stephano filio Mrak, et Obrad, filio Radnel de Kopil hominibus nobilibus, qui ab omnibus, quibus deceret et liceret, diligenter de premissis investigando sciant et inquirant omnimodam veritatem; et posthec prout vobis veritas costiterit premissorum, nobis more solito rescribatis. Datum Crisii, in vigilia festi beati Thome apostoli, anno 1382. domini M^o CCC^o LXXX^{mo} secundo.
decz. 20.

LXII.

Orbász-Váralja, 1383. jan. 10.

László fia János, orbászi ispán és várnagy és a megye szolgabíráinak jelentése arról, hogy Lindvai István és János, szlavón bánoknak Kőrösön, 1382. decz. 20-án kelt meghagyása értelmében, a helyszínén megállapították, hogy a lubnai nemesek a dobrakucsai nemeseknek Poluchia nevű birtokát hatalmaskodással elfoglalták.

Eredetije papíron, hátán három gyűrűpecséttel. A *hg. Batthyány család* körmendi levéltárában, „Német-Ujvár“, Alm. 2. Lad. 42. fasc. 92. jelzet alatt.

Magnificis viris Stephano et Johanni de Lindva, regni Slavonie banis, dominis eorum honorandis, Johannes, filius Ladislai, comes et castellanus de Urbaz, ac iudices nobilium comitatus eiusdem, servitorum et honoris continui recommendationem. Vestra noscere velit magnificentia nos litteras vestras nobis per vos directas, honore quo decuit recepissee in hec verba: (*Ld. Lindvai István és János, szlavóniai bánoknak Kőrösön 1382 decz. 20-án kelt parancsát LXI. sz. alatt.*) Nos igitur mandatis et petitionibus vestris obtemperare cupientes, ut tenemur, unum ex nobis scilicet Machyz, filium Pauli, videlicet iudicem nobilium comitatus eiusdem, una cum prefatis nobilibus hominibus ad premissa exequenda duximus transmittendum, tandem iidem ad nos exinde reversi, nobis uniformiter retulerunt, quod ipsi feria sexta proxima ante festum beati Pauli primi heremite proxime jan. 3. preteritum illic pariter accedentes ab omnibus, nobilibus et ignobilibus, ac aliis cuiusvis status illarum partium hominibus palam et occulte investigando talem de premissis scivissent omnimodam veritatem, quod prefati filii Urbani ac filii Michaelis de Lubna, circa ipsum festum beati Mar- nov. 11.
körül tini confessoris manibus armatis et potentiariis ad possessionem ipsorum filiorum Pauli ac Ladislai Poluchia vocata veniendo, eandem pro se ipsis occupassent et ipsos filios Pauli et Ladislai de eadem eicissent, ac homines et iobagiones ipsorum in dicta possessione commorantes vulnerari (*így*) ac omnibus rebus et bonis ipsorum tunc circa

ipsos habitis spoliassent, in preiudicium dictorum filiorum
Pauli ac Ladislai valde magnum. Datum sub castro Vrbaz,
in festo beati Pauli primi heremite antedicti, anno domini
1383.
jan 10. M^o CCC^o LXXX° tertio.

LXIII.

Kőrös, 1383. decz. 29.

Mária királyné parancsa Miklós pozsegai préposthoz, házi káplánjához,
és Kosztajniczai Miklós mesterhez, melyben meghagyja nekik, miszerint
az orbász-vásárhelyi polgároknak Dukaharaszttai Gerhárd fia Mihály
ellenében elkövetett hatalmaskodásokból kifolyólag Orbászvásárhely város
és Dukaharaszttja birtok határait kellőleg állapítsák meg.

A pozsegai káptalannak 1384. febr. 26-án kelt jelentéséből, ld.
LXIV. sz. alatt.

decz. 6.
körül

Maria dei gratia regina Hungarie, Dalmatie, Croatie
etc. fidelibus suis honorando viro, domino Nicolao, pre-
posito de Posaga, capellano nostro speciali, ac magistro
Nicolao, filio Johannis de Kaztanycha, aule nostre iuveni,
salutem et gratiam. Noveritis, quod Michael filius Gerardi
de Dukaharaztya ad nostram veniendo presentiam, nostre
querulose detexit maiestati, quod cives et hospites nostri
de Orbazvasarhel pridem videlicet circa festum beati Nicolai
confessoris nunc preteritum, ad dictam possessionem suam
Dukaharaztya veniendo decem boves ipsius Michaelis ab-
stulissent et quamplures terrarum particulas ad dictam
possessionem suam Dukaharaztya spectantes occupassent
et occupatas detinerent, aliaque quamplurima dampna et
facta potentiaria de die in diem ipsi et ad eum pertinenti-
bus inferrent incessanter, potentia ipsorum mediante, in
preiudicium ipsius Michaelis valde magnum. Unde cum nos
huiusmodi actus potentiarios et discordias partes inter
predictas ulterius perpetuari non velimus, fidelitati igitur
vestre presentibus firmiter mandamus, quatenus mox visis
presentibus, presente testimonio capituli de Posaga, quod
per idem capitulum ad id serie presentium transmissi
iubemus, scita premissorum vera et mera veritate, ad faciem

dicte possessionis Dukaharaztya partibus predictis inibi legitime con[vocat]is et presentibus accedendo, eandem possessionem Dukaharaztya a territorio dicte civitatis nostre Vrbazvasarhel iure tenoris partium predictarum litteralium instrumentorum factum metarum earundem tangentium, que instrumenta protunc ibidem coram vobis partibus predictis in specie exhibere iubemus, ab invicem per metarum erectiones distingatis et unicuique partium suum ius possessionarium pacifice possidendum committatis. De premissis etiam factis potentiariis hucusque partes inter predictas alternatim perpetratis congruam satisfactionem impendendo. Quod vero predicta iura partium prefatarum possessionaria comode ab invicem per metarum erectiones separare non valueritis, extunc partibus predictis unum certum terminum coram nobis prelatisque et baronibus nostris cum eorum litteralibus instrumentis comparendi prefigatis. Et quicquid in premissis duxeritis faciendum, in litteris dicti capituli de Posaga nostre fideliter rescribi volumus et mandamus maiestati. Datum Crisii, in festo beati Thome martyris, anno domini M^o CCC^o LXXX^{mo} tertio. Volumus^{1383.}_{decz. 29.} tamen, ut huiusmodi partium litteralia instrumenta, que ibidem communia vobis in factis earundem metarum fuerunt exhibita, salubriter et diligenter examinetis. Datum ut supra.

LXIV.

1384. febr. 26.

Miklós pozsegai prépost és Kosztajniczai Miklós mester — a királyné Kőrösön, 1383. decz. 29-én kelt parancsára -- jelentik, hogy megvizsgálván a helyszínén Dukaharasztyai Gerhárd fia Mihálynak az orbászvásárhelyi polgárok ellen emelt panaszát, azt alaposnak találták; mivel azonban a határeligazítás ügyében köztük igazságot szolgáltatni nem voltak képesek, a feleket ez évi máj. 1-ére a királyné személye elé idézték.

Eredetije papíron, rányomott pecsét maradványaival. A *hg. Eszterházyak* kismartoni levéltárában, Rep. 96. fasc. 1. No. 2. jelzet alatt.

Serenissime principi Marie, dei gratia regine Hungarie, Dalmatie, Croatie etc. capitulum ecclesie beati Petri de

Posaga orationes in domino debitas et devotas. Recepimus litteras vestre magnitudinis sub maiori sigillo hunc tenorem continentes: (*Ld. Mária királynénak Kőrösön, 1383. decz. 29-én kelt parancsát, LXIII. sz. alatt.*)

Nos itaque mandatis vestre serenitatis obedire cupientes, ut tenemur, secundum earundem litterarumstrarum continentiam, cum prenominationis domino Nicolao preposito et magistro Nicolao, filio Johannis, unum ex nobis discretum virum magistrum Valentinum, socium et concanonicum nostrum ad exequenda premissa pro testimonio transmisimus, qui deinde ad nos reversi nobis concorditer retulerunt, quod iidem homines vestri presente dicto testimonio nostro a vicinis et commetaneis nobilibus et aliis communibus hominibus illarum partium, quibus decuit et licuit, diligenter inquirendo scire potuissent, hanc de premissis scivissent veritatem, quod prefati cives et hospites vestri de Urbazvasarhele, circa predictum festum beati Nicolai confessoris nunc preteritum, ad predictam possessionem memorati Michaelis, filii Gerardi Dukaharaztya vocatam veniendo prescriptos decem boves ipsius Michaelis abstulissent et quasdam particulas terre sue occupando detinerent, alia etiam dampna et facta potentiaria eidem Michaeli et ad ipsum pertinentibus inferre non cessarent, potentia eorum mediante.

^{1386.}
decz. 6.
körüi

^{1384.}
febr. 19.

Et cum facta premissa inquisitione feria sexta proxima post dominicam Exsurge nunc preteritam ad faciem pretacte possessionis Dukaharaztya appellate, dictis partibus inibi legitime convocatis et presentibus accedendo, eandem possessionem Dukaharaztya a territorio prescripte civitatis vestre Urbazvasarhele iuxta tenorem litteralium instrumentorum partium predictarum factum metarum earundem tangentium, eisdem partibus dicta instrumenta ibidem in specie exhibere committendo, per metarum erectiones iuxta mandatum vestre serenitatis distinguere et unicuique partium suum ius possessionarum pacifice possidendum committere et de prescriptis factis potentiariis inter easdem partes congruam satisfactionem impendere voluissent, idem Michael, filius Gerardi, quedam litteras patentes honorabilis capituli ecclesie Zagrabiensis, antiquo sigillo eorum consignatas, super reambula-

tione et erectione metarum dicte possessionis Dukaharaztya vocate, pro condam Nicolao, filio Blasii, a quo eadem possessio fuisset reobtenta, loquentes seu emanatas ibidem in specie presentasset. Ipsi autem cives et hospites vestri de Orbazvasarhele, licet venerunt, tamen quia nulla litteralia instrumenta eorum ibidem curavissent exhibere, et nec ipsorum scilicet domini Nicolai prepositi et magistri Nicolai, filii Johannis, hominum vestrorum dispositioni et satisfactioni iustitie inter ipsos ex parte eorum fiendis obedire noluissent, [i]deo ipsi dominus Nicolaus prepositus et magister Nicolaus, filius Johannis, presente dicto testimonio nostro eisdem partibus cum earum litteralibus instrumentis octavum diem festi beati Georgii martyris proxime venturi, máj. 1. coram vobis et vestris prelati ac baronibus in curia vestre maiestatis comparendi pro termino assignassent. Datum feria sexta proxima ante dominicam Invocavit, anno domini M^o CCC^{mo} LXXX^{mo} quarto. 1384.
febr. 28.

Az oklevél hátán: Serenissime principi Marie, dei gratia regine Hungarie, Dalmatie, Croatie etc., pro Michaele filio Gerardi de Dukaharaztya, contra cives et hospites vestros de Orbazvasarhel, super articulis introscriptis, ad octavum diem festi beati Georgii martyris. Relatorie.

LXV.

Dubicza, 1384. márcz. 2.

Fábíán, alsódubiczai rector és esperes bizonyáglevelé arról, hogy Wixsa fia Tamás, Pétert, a dubiczai pálosok perjelét és Péter, dubiczai béres, Balázs pálos-szerzetest, gyalázó szavakkal illette és halálra kereste.

Papíron szakadozott állapotban; a szöveg alján az esperes pecsétjének nyomával. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35270. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Fabianus rector ecclesie sancti Irnei de Alsow-dubicha ac vicearchydiaconus de eadem damus pro memoria, quod religiosus vir frater Blasius sacri ordinis Pauli primi heremite ac legitimus procurator fratrum heremitarum

- claustrum beati virginis de dicta Dubycha, ad nostram personaliter veniendo presentiam nobis per modum protestationis significare curavit in hunc modum, quod cum feria
- febr. 17. quarta proxima ante dominicam Esto mihi, funus cuiusdam domine Katherine relictæ Alexander (*igy*), civis civitatis de dicta Dubycha ad claustrum beate virginis heremitarum cum cruce et processione honorifice portaretur, et cum ad eiusdem processione obviā vir religiosus frater Petrus prior dicti claustrum beate virginis heremitarum transire niteretur (*igy*), tandem Thomas filius Wlxsa, civis de dicta Dubycha, fantastico repletus furore et nequitia, eundem fratrem Petrum, priorem dicti claustrum in ambitu eiusdem reperiendo et in eundem animo furibundo irruendo, biccelumque arripiendo et post eundem ad dictum claustrum transmeando ac in medio eiusdem ipsum priorem multis verbis illicitis obprobriosis et difformis afficiendo, minas mortis imponendo interficere voluisset, necnon ibidem idem Thomas de dicto claustrum exiēdo per quendam hominem suum gladium de dicta civitate ad interficiendum sepefatum priorem reportare fecisset; hiis sic habitis feria quarta
- febr. 24. proxima post dominicam Esto mihi iam dictam Petrus, villicus de dicta Dubycha pretitulatum fratrem Blasium, procuratorem eiusdem claustrum in vico dicte civitatis reperiendo, diversis verbis illicitis, inhonestis et vituperosis, quomodo sue placuisset voluntati, insultando, minas mortis imposuisset, nullis culpīs eorum exigentibus. Super quo idem frater Blasius ad rescindendam ipsius rei veritatem, a nobis sibi homines fieri postulavit. Ideo nos religiosos viros dominos Valentinum, rectorem ecclesie beate virginis de Jaxagoucha et dominum Petrum rectorem ecclesie sancti Jacobi de Zturgomlyā ad premissa duximus transmittendos, qui tandem ad nos exinde reversi, nobis pari voce retulerunt, quod ipsi ab omnibus, quibus decuisset et licuisset, palam et occulte diligenter inquirendo, omnia premissa et premisorum singula per eosdem super dictos fratres facta fuisse rescivissent. Datum in dicta Dubycha, feria quarta proxima ante dominicam Reminiscere, anno domini M^o CCC^o LXXX^{mo}
- 13⁴.
mārcz. 2. quarto.

LXVI.

Zágráb, 1384. márcz. 24.

Lendvai János és István szlavón bánok parancsa a zágrábi káptalanhoz, melyben meghagyják, miszerint vizsgálja meg Oresjai Dragos fia Prvoszláv panaszát, mely szerint Dynan fia Milgost és társai az ő oresjai telkét hatalmaskodva elfoglalták s maguk között fel is osztották.

A zágrábi káptalannak 1384. márcz. 31-iki jelentésében átírva. Ld. LXVII. sz. alatt.

Amicis suis reverendis capitulo ecclesie Zagrabiensis, Stephanus et Johannes de Lendva, regni Sclavonie bani, amicitiam paratam cum honore. Dicitur nobis in persona Pervozlai, filii Dragoz de Oresya, quod Milgozt, filius Dynan, Radogozt, filius Versa et Hlapech, filius Damiani, Blasius filius Radozlai, Gruban filius Pribizlai, Radoz filius Pribinya, Milozlav filius Petri, Cevetos filius Ztausa, Blasius filius Mychal, Johannes filius Chugyn, et Grubsa filius Mychal de eadem Oresya, quandam sessionem ipsius Pervozlai in eadem Oresya habitam in die cinerum nunc preterito febr. 24. potentialiter pro se ipsis occupassent et occupatam inter se divisissent. Super quo vestram amicitiam presentibus petimus diligenter quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo presente Thomas filius Mathye de Gradud, vel Mirko filius Elye de eadem, seu Nicolaus filius Myslen de Urbazouch, sin Martinus filius Symonis de Nynuchyna, aliis absentibus homo noster ab omnibus quibus decet et licet, diligenter de premissis investigando sciat et inquirat omnimodam veritatem, et post hec prout vobis exinde veritas constiterit, nobis amicabiliter rescribatis. Presentes autem sigillis nostris absentibus sigillo magistri Basou, comitis nostri Crisyensis fecimus consignari. Datum Zagrabie, feria quinta proxima post dominicam Letare, anno. domini M^o CCC^{mo} LXXX^{mo} quarto.

1384.
márcz. 24.

LXVII.

1384. márcz. 31.

A zágrábi káptalan jelentése Lendvai János és István szlavón bánokhoz, mely szerint — azok 1384. márcz. 24-én kelt parancsa értelmében — Milogost és társai, Prvoszláv oresjai telkét elfoglalták és maguk között szétosztották.

Eredetije papíron, hátán a káptalan pecsétjének nyomával. A *sarajewói Orsz. Múzeumban*.

Magnificis viris dominis Johanni et Stephano de Lendva, regni Sclavonie banis, amicis eorum honorandis, capitulum ecclesie Zagrabiensis amicitiam paratam cum honore. Noverit vestra magnificentia nos litteras vestras recepisse in hec verba: (*Ld. Lendvai János és István bánok Zágrábban, 1384. márcz. 24-én kelt parancsát, LXVI. sz. alatt.*) Nos igitur amicabilibus vestris petitionibus annuentes unicum cum predicto Mirko, filio Elye, homine vestro discretum virum dominum Paulum, chori ecclesie nostre antedictę presbyterum, hominem nostrum fidedignum ad premissa fideliter peragenda pro testimonio duximus transmittendum, qui demum ad nos reversi nobis concorditer retulerunt, márcz. 27. quod ipsi die dominica, scilicet Judica, simul procedendo ab omnibus illarum partium hominibus, a quibus decuisset et licuisset, a nobilibus et ignobilibus, ac aliis cuiusvis status et conditionis earundem partium hominibus palam et occulte investigando et conscientiose inquirendo talem de premissis scivissent veritatem, quod predicti Mylogozt, Radogozt, Hlapech, Blasius, Gruban, Rados, Myslozlau, Cevetos, Blasius, Johannes et Grubsa, quandam sessionem ipsius febr. 24. Pervozlai in dicta Oresya sitam et habitam in die cinerum nunc preterito potentialiter po se ipsis occupassent et occupatim inter se divisissent. Datum feria quinta proxima 1384. ante dominicam Ramispalmarum, anno domini supradicto. márcz. 31.

LXVIII.

1384. jún. 3.

A budai káptalan átírja N. Lajos királynak 1363. márcz. 21-én kelt oklevelét.

Hártyán, közepén kiszakadva; függő pecsétje hiányzik. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35142. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

(N)os capitulum ecclesie Budensis memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod religiosus vir frater Mathias, ordinis sancti Pauli primi heremite vicarius de promontorio Zagrabyensis, patris generalis, ac omnium fratrum dicti ordinis ubilibet constitutorum iugiterque deo famulantium in personis, ad nostram accedens presentiam exhibuit quasdam litteras privilegiales serenissimi principis domini Lodovici, incliti condam regis Hungariae felicis recordationis tenoris et continentie infrascriptorum, duplicis sigilli sui autentici roboratas, non abrasas, non vitiatas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte suspectas, sed prorsus omni vitio et suspitione carentes, petens nos humili precum cum instantia, ut quia easdem litteras ad omnia ipsorum negotia exsequenda ratione discriminis viarum specietenus secum deferre non auderent, ob hoc ipsam de verbo ad verbum transscribi et transsumpmi faceremus, et sigilli nostri appensione dignaremur roborare. Quarumquidem litterarum privilegialium tenor per omnia extat talis: (*Átírva N. Lajos királynak 1363. márcz. 21-én kelt oklevele Ld. L. sz. alatt.*)

Nos itaque petitionibus consonis et iuridicis eorundem fratrum heremitarum sancti Pauli favorabiliter inclinati, ipsas litteras privilegiales de verbo ad verbum transscribi et transsumpmi, pretextu rationis premissae, fecimus et sigilli nostri appensione duximus munimine roborandas. Datum feria sexta proxima post festum pentecosthes, anno domini millesimo CCC^{mo} LXXX^{mo} quarto.

1384.
jún. 3.

LXIX.

1384. nov. 2.

András, kamarjai főesperes intő parancsa a dubiczai espereskerület plébánosaihoz, melyben meghagyja nekik, hogy Bálintnak, a dubiczai pálosok perjelének kérésére Wlk fia Bertalant és Wr fia Istvánt — nem szolgáltatván vissza a rendnek egy attól jogtalanul elfoglalt házat — ünnepélyesen átkozzák ki az egyház kebeléből.

Hártyán, ép állapotban, nagy vízfolttal, a főesperes függő pecsétjével. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35272. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Andreas archidiaconus Camariensis, ac eiusdem et Zagrabiensis ecclesiarum canonicus reverendissimique in Christo patris et domini domini Pauli, dei et apostolica gratia episcopi predicte ecclesie Zagrabiensis vicarius in spiritualibus generalis, universis et singulis plebanis seu ecclesiarum rectoribus in archidiaconatu Dubicensi et tenutis eiusdem ubilibet constitutis, specialius autem et signanter discretis viris Anthonio de Kaztanicha, Fabiano vicearchidiacono de inferiori Dubicha, Michaeli de superiori Dubicha, Petro sancte crucis de Kosucha et Vrbano sancte crucis prope Kaztanicham ecclesiarum plebanis et rectoribus, item religioso viro fratri Gaspar priori claustris sancti Nicolai, ordinis predicatorum, aut vices suas gerenti salutem in domino et mandatis nostris firmiter obedire. Cum dudum orta causa inter religiosos viros, scilicet fratrem Valentinum de ordine heremitarum sancti Pauli primi heremite, priorem ecclesie beate virginis de dicta superiori Dubicha et conventum eiusdem ex una parte uti actores, et providos viros Bartholomeum, filium Wlk, ac Stephanum dictum Wr, filium Damiani, cives de predicta Dubicha tamquam conventos ex altera de et super occupatione, detentione et expulsionem de possessione cuiusdam domus in prenotata Dubicha inter fundum Stephani dicti Wr, ac liberorum Jaxe dicti Ztary, necnon Wgrina habite, que quidem domus cum suis edificiis et utensilibus per dominam Katharinam, relictam Alexandri, dum adhuc in humanis ageret, licet egra corpore, mente tamen sana, pro fabrica pre-

dicte ecclesie beate virginis coram probis et discretis viris, scilicet Fabiano, vicearchidiacono predicto, Thoma, filio Marci, Georgio filio Posik, item Drageas et Stephano, condam iudicibus commissariis et executoribus suis pro remedio anime sue legata et testamentaliter condita, nullo contradicente extitisset. In cuius possessione et dominio aliquamdiu pacifici fuissent, deinde se ab eadem domo et possessione eiusdem ad ipsos et ad ecclesiam eorundem de iure, ut prefertur, pertinere debentem contra deum et iustitiam de facto per eosdem Bartholomeum et Stephanum predictos ac suos complices spoliatos et exclusos asseruissent; super eadem spoliatione coram nobis ac procuratore partium presentia lite hinc inde agitata, tandem ex evidenti documento litterarum et probatione sufficienti comperimus ipsum fratrem Valentinum ac suum conventum de predicta domo sic, ut prefertur, spoliatos fuisse et cum secundum iuris dispositionem cum possessorio agitur, spoliatus ante omnia in possessionem restituti debeat, deinde de proprietate cognosci; cum etiam pars conventa et in causam attracta duobus in terminis contumaciter non comparuit, nec in causa huiusmodi aliquid pro sua parte producere curavit, licet honorabilis vir dominus Blasius archidiaconus de Kamarcha et canonicus ecclesie Zagrabiensis, tertio in termino et perhemptorie pro suis fratribus predictis cum litteris procuratoriis nil producendo comparuisset, contra predictos fratres contradicens et excipiens asserendo ipsam domum iure hereditario ad ipsum devolvi debere; quia tamen ipsa defensio et exceptio nobis efficax non videbatur, igitur nos contumacia dictarum partium conventarum exigente, unacum nostris in iudicio asedentibus scilicet honorabilibus et discretis viris dominis videlicet Nicolao cantore, Johanne Crispo de Kemluk, Benedicto Dubicensi, Gregorio Chasmensi, ac Symone de Waska archidiaconis et canonicis ecclesie Zagrabiensis, deum pre oculis habendo prefatam domum cum suis edificiis ac utensilibus decrevimus et declaravimus prout et declaramus secundum quod in litteralibus instrumentis per eosdem priorem et conventum productis ac visis, actis et acticatis in causa

huiusmodi factis et servatis de iure et legitime pertinuisse et spectasse ac pertinere debere, ipsam domum ad sepe-dictam ecclesiam beate virginis et eius conventum, per ipsosque Bartholomeum et Stephanum, cives Dubicenses predictos fuisse et esse indebite et de facto occupatam. Super quo vobis et vestrum cuilibet communiter et divisim in virtute sancte obedientie et sub excommunicationis pena, quam vos et vestrum quemlibet incurrere volumus, nisi feceritis, que mandamus, districtius precipientes, quatinus quotiens et quandocunque pro parte prefatorum Valentini prioris et conventus eiusdem requisiti fueritis, vel alter vestrum fuerit requisitus, ita, quod unus alterum non expectet, nec alter per alterum possit se excusare, eosdem Bartholomeum et Stephanum prenotatos moneatis, quos etiam et nos monemus et in expensis quatuor marcarum contra predictos fratres condempnamus et condempnavimus, quod prefatam domum cum suis edificiis et utensilibus ac expensis predictis memorate ecclesie beate virginis sine omni gravamine et impedimento infra sex dierum spatium, quorum duos pro primo, duos pro secundo et reliquos duos pro tertio et peremptorio termino, ac canonica monitione, a die dicte monitionis ipsis legitime factis computandorum eisdem ex nunc, prout ex tunc assignamus, restituant, resignent atque reddant cum suis edificiis universis. Alias dicta canonica monitione ac termino premissis elapsis eosdem Bartholomeum et Stephanum ac suos complices, si qui essent, in vestris ecclesiis, singulis diebus dominicis et festivis ac feriatis, cum populus convenerit ad divina, ratione occupationis et detentionis dicte domus et expensarum excommunicatos palam et publice coram populo fideli infra missarum solempnia pulsatis campanis et accensis luminibus deinde extinctis et in terram proiectis denuntietis et per alios denuntiari faciatis tam diu, donec ipsam domum resignare et expensas predictas restituere studuerint et nostris mandatis humiliter voluerint obedire; de premissis non cessantes quousque a nobis aliud habueritis in mandatis. In quorum omnium et singulorum testimonium presentes litteras nostras, seu presens publicum

instrumentum huius sententiam in se continens per notarium publicum, huius cause scribam, in formam publicam redigi mandavimus, sigillique nostri, quo utimur appensione fecimus communiri. Data et acta sunt hec Zagrabie, in domo habitationis nostre, secundo die mensis Novembris, ^{1384.}_{nov. 2.} presentibus itaque honorabilibus et discretis viris, dominis Johanne Pauli de Moroucha (*t. i. filius*), Nicolao Pauli, ecclesie Zagrabiensis canonicis, Anthonio Thome, Blasio Johannis de Chasma prebendariis predicte ecclesie Zagrabyensis, Petro Pauli presbitero dicte Zagrabiensis dyocesis, et aliis quampluribus testibus fidedignis, ad premissa specialiter vocatis et rogatis, in anno domini millesimo trecentesimo octuagesimo quarto. (*A közjegyző jele; benne elszórva a neve: Georgius.*) Et ego Georgius Benedicti, clericus Zagrabiensis dyocesis, publicus imperiali auctoritate notarius, premissa adiudicationi et sententie pronuntiationi unacum predictis testibus presens interfui, eaque omnia et singula sic fieri vidi et audivi, et de mandato predicti domini iudiciis in hanc publicam formam redegym, sed aliis arduis negotiis occupatus per alium fidelem scribi feci, sed hic me manu propria subscripsi, signoque et nomine meis solitis consignavi, unacum appensione sigilli domini iudicys signavi, rogatus et requisitus in fidem et testimonium omnium premissorum.

Hátán egykorú írással: Publicum (t. i. instrumentum).

LXX.

Pozsegavár, 1385. ápr. 2.

Erzsébet királyné parancsa Lukács dubiczai preceptorhoz, melyben meghagyja, hogy a szűz Máriáról címzett dubiczai pálos kolostor jogait bárki, különösen pedig a dubiczai közönségnek támadásai ellen védje meg.

Papíron, ép állapotban, a szöveg alján a királyné gyűrűpecsétjének maradványával. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35273. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Elizabeth dei gratia regina Hungarie, Polonie, Dalmatie etc. tibi religioso viro fratri Luce preceptoru de Dubicha, precipiendo mandamus, quatenus religiosos viros,

fratres heremitas claustrī beate virginis de Dubicha in nostram protectionem receptos in terris et aliis eorum iuribus legitimis a cunctis ipsos indebite et sine iuris ordine molestare et dampnificare intentibus, specialiter vero a populis de dicta Dubicha, nostre maiestatis in persona protegere debent et tueri, iustitia mediante. Et hoc idem iniungimus futuris perceptoribus de prefata Dubicha, firmis dantes ipsis sub preceptis. Datum in Posegavar, in festo pasce domini, anno eiusdem millesimo ccc^{mo} lxxx^o quinto.

1385.
apr. 2.

LXXI.

Dubicza, 1385. ápr. 17.

Bálint, a dubiczai pálos kolostor perjele Zwetech Pálnak, egy másik Pálnak és Wlkxe fia Tamásnak jogtalan foglalása ellen Lukács dubiczai preceptor előtt óvást emel.

Papíron, szakadozott állapotban, hátán két gyűrűpecsét nyomaival.
M. kir. Orsz. Levéltár, DL. 35274. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos frater Lucas preceptor de Dubicha et Nicolaus, filius Hectoris, comes terrestris de eadem, memorie commendamus, quod vir religiosus, frater Valentinus prior heremitarum claustrī beate virginis de Dubicha, sua et aliorum fratrum in eodem claustro iugiter deo famulantium personis et in figura nostri iudicii personaliter comparando, per modum protestationis et prohibitionis nobis significare curavit quod villicus iurati et universi cives de Dubicha superiori, quasdam terras scilicet vineas eidem claustro et fratribus, iuxta seriem vigorosorum litteralium instrumentorum suorum [proven]ire debentes intra veros cursus metales eorum habitas protentialiter et indebite pro se occupassent et nunc eisdem uterentur minus iuste, in preiudicium dicti claustrī non modicum et gravamen. Quare idem frater Valentinus prior suo et nomine quo supra facta protestatione predicta, Paulum dictum Zwetech, alterum Paulum lanigerum et Thomam, filium Wlkxe, cives et procuratores dictorum villici et iuratorum ac civium [de] facie ad faciem repertos et alios predictos cives universos tanquam absentes, a pre-

dictarum terrarum et vinearum ipsorum occupatione, detentione, usuum et fructuum perceptione, ac se intromissione in easdem facta vel facienda, toto posse contradicendo prohibuit coram nobis, testimonio presentium mediante. Datum in eadem Dubicha, feria secunda proxima post quindenae festi pasce domini, anno eiusdem millesimo ^{1385.}ccc^{mo} octuagesimo quinto. _{apr. 17.}

LXXII.

Pozsegavár, 1385. ápr. 21.

Erzsébet királyné parancsa Hédervári János vránai perjelhez és Lukács dubiczai preceptorhoz, melyben elrendeli, hogy a dubiczai pálos kolostort jogaiban mindenki ellenében védjék meg.

Papíron, szakadozott állapotban, a szöveg alatt a királyné gyűrűpecsétjének töredékeivel. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35275. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

V. ö. Br. Radvánszky és Závodszy Levente: A Héderváry cs. Oklevéltára, I. k. 97. l., ahol az oklevél tévesen 1385. ápr. 18-áról van keltezve.

Elisabet dei gratia regina Vngarie, Polonie, Dalmatie etc. fidelibus nostris devotis, religiosis viris venerabilis Johanni de Hedrehwara, priori de Aurana, necnon Luce preceptori Dubicensi, ordinis sancti Johannis Jerosolimitani, salutem et gratiam. Cum nos religiosos viros, fratres heremitarum claustrum beate Marie virginis de dicta Dubicha, propter eorum paupertatem, inopiam unacum eorum claustro ac possessionibus et bonis ad ipsos pertinentibus, recepimus in nostram protectionem et tutelam specialem, viceque nostre maiestatis in persona vobis eosdem commisimus protegendos et defendendos. Mandamus igitur vestre fidelitati firmissimo reginali sub edicto, quatenus ammodo et deinceps prefatos fratres heremitas, claustrum et possessiones, ac bona ipsorum ab omnibus, ipsos illicite aggravare et perturbare volentibus auctoritate nostra protegatis et defendatis eos in eorum possessionibus iustis et legitimis,

pacificos et illesos conservando, aliud intuitu nostre gratie non facturi. Et hoc idem futuris preceptoribus de Dubicha committimus firmiter faciendum. Datum in Posagawar, feria sexta proxima ante festum beati Georgii martiris, M° ccc°
^{1885.}
^{apr. 21.} LXXX° quinto. *A pecsét alatt*: Relatio magistri Georgii.

LXXIII.

Zágráb, 1387. júl. 28.

Zsigmond király Osztroviczai Novák fia Péternek, részben hűséges szolgálatai jutalmául, részben pedig cserébe a Hont megyében fekvő Pásztó nevű birtokáért a Bihács tartozékait képező Sztrugucsavka, Zalosze, Tolszt, Velihova és Brekovicza nevű királyi falvakat adományozza.

Eredetije hártján, a szöveg alatt a királynak papírral fődött gyűrű-pecsétjével; a *M. kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 7290. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Commissio propria domini regis.

Nos Sigismundus dei gratia rex Hungarie, Dalmatie, Croatie etc. marchioque Brandenburgensis etc. memorie commendantes tenore presentium significamus, quibus expedit universis, quod fidelis noster egregius et strenuus miles, magister Petrus, filius condam comitis Novak de Oztrovicha, de genere Morovigh, nostre serenitatis adiens conspectum quasdam quinque villas nostras Struguchawcha, Zalosye, Tolzth, Welihowa, Brakovicha appellatas, in pertinentiis de Byhichio existentes, ad regnum nostrum Sclavonie et ad domum nostram Palata spectantes, apud manus nostras regias habitas, simul cum earum universis pertinentiis, tum ratione suarum fidelitatum, tum etiam in concambium possessionis sue Paztoh vocate, in comitatu Hontensi existentem, a nobis sibi et suis heredibus perpetuo dari et conferri postulavit. Nos igitur consideratis fidelitatibus et fidelium servitiorum laude dignis meritis prelibati magistri Petri, quibus idem in cunctis nostris et regni nostri negotiis et agendis ac expeditionibus sibi commissis et confisis, nobis et sacre nostre corone studuit et adhuc anhelat iuxta

sue possibilitatis exigentiam conplacere, nichilominusque in concambium et permutationem prefate possessionis Paztoh vocate, prescriptas nostras villas Struguchawcha, Zalosye, Tolzth, Welihowa, Brekovicha nominatas actenus ad ipsam domum nostram Palata spectantes, cum omnibus suis utilitatibus et pertinentiis universis, terris scilicet cultis et incultis, pratis, fenetis, silvis, nemoribus, aquis, molendinis, piscinis et specialiter tributis, ac aliis quibuslibet utilitatibus ad easdem pertinentibus, sub eisdem veris metis et antiquis, quibus hactenus per nos et nostros predecessores eedem ville rite possesse fuerunt et conservate, ab eadem Palata eximentes et sequestrantes de manibus nostris regiis et ex certa nostra ac prelatorum et baronum nostrorum scientia, consilioque unanimi et voluntate, sepefato magistro Petro et per eum suis heredibus, heredumque suorum successoribus et posteritatibus universis, ut premittitur, concambiali ac nove nostre donationis tytulo et omni alio iure, quo ad nostram pertinent collationem, dedimus, donavimus et contulimus, ymmo damus et in ewum ac perhempniter conferimus in [.] iure perpetuo et irrevocabiliter possidendas, tenendas pariter et habendas, sine tamen preiudicio iuris alieni, tali etiam conditione mediante, ut idem magister Petrus, filius Novak et sui heredes fidelem nostrum dilectum magistrum Ladislaum, filium Petri de [.] , cui per nos dicta possessio Pazto existit collata, suosque heredes et posteros universos in pacifico dominio eiusdem possessionis Paztoh contra quoslibet impetitores et signanter Paulum, fratrem suum uterinum, tam in iudicio, quam extra iudicium pacifice et quiete manutenere, conservare, expedire et defensare, propriis suis laboribus et expensis, ac universa litteralia instrumenta super ipsa possessione Paztoh confecta et emanata ad manus iam dicti magistri Ladislai, filii Petri, dare et assignare per omnia, cetera autem, que eidem magistro Ladislao, filio Petri, dare et assignare nollet, aut non posset, vel in aliquam cautelam pro se reservaret, cassa, frivola et viribus penitus caritura relinquere et committere debeat et teneatur effective. E converso autem, nos prelibatum

magistrum Petrum, filium Novak, et suos posteros, in pacifico dominio dictarum villarum, per nos sibi, ut premititur, concambialiter collatarum, conservare et ab omnibus, occasione earundem impedire volentibus semper et ubique expedire, protegere, tueri et manutenere assumpsimus et assuminus, ac tenebimur, harum nostrarum testimonio litterarum, quas in formam nostri privilegii redigi faciemus, dum nobis fuerint reportate. Datum Zagrabie, die dominico proximo post festum beati Jacobi apostoli, anno domini millesimo ccc^{mo} lxxx^{mo} septimo. *A gyűrűpecsét alatt*: Propria commissio domini regis.

LXXIV.

Dubicza, 1388. okt. 3.

Demjén fia Wr István, Dubicza birája és közönsége előtt Pothokban birt szöллеjének felerészét a dubiczai pálos-kolostor javára örökre vallja.

Hártyán, ép állapotban, függő pecsétje hiányzik. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35281. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Bartholomeus, filius Wlk, vilicus, iudices iurati et universi cives, seu hospites de Dubicha, memorie commendantes tenore presentium significamus, quibus expedit universis, quod provida et honesta domina consors Stephani, filii Damiani, dicti Wr, condam noster concivis, Georgius nepus (*igy*) Stawlen, condam vilicus Dubicensis, Nicolaus dictus Wzdar, ac Martinus dictus Chehtho de castro Vrbaz, oraculo vive vocis in nostri presentia personaliter constituti confessi sunt in hunc modum, quod ipse predictus Stephanus videlicet dictus Wr, pro omnia sua (*igy*) et parentum suorum, necnon etiam pro dampno, quod inpendidit (*igy*) ecclesie, seu clauastro beate virginis prope prefatam Dubicham, testamentaliter in lecto egritudinis existens, licet eger corpore, sanus tamen mente, medietatem sue vinee in territorio vinni Pothok site et habite, inter vineas videlicet ab oriente penes vineam Laurentii, a meridie penes vineam Gregorii filii Wlk, ab occidente penes vineam Georgii, filii Rados et ab austro penes vineam ecclesie omnium sanctorum nomine Rabimnyath, ecclesie seu clau-

stro beate Marie virginis site, iuxta predictam civitatem Dubicensem pro fabrica, seu recuperatione legasset, seu legavit; super quibus omnibus supradictis, litteras nostras eidem ecclesie supradicte, seu eidem conventui duximus concedendas. Datum Dubiche, proximo sabbato post festum beati Michaelis archangeli, anno domini M^{mo} CCC^o LXXX° VIII°. 1388.
okl. 3.

LXXV.

1394. jún. 10.

A budai káptalan átírja N. Lajos királynak 1363. márcz. 21-én kelt oklevelét.

Hártyán, teljesen ép állapotban; függő pecsétje hiányzik. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35143. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos capitulum ecclesie Budensis memorie commendamus, quod religiosus vir frater Mychael, ordinis sancti Pauli, primi heremite, prior claustris beate virginis de Dubicha in sua, ac ceterorum fratrum in eodem claustro degentium personis, nostram veniendo in presentiam exhibuit nobis quasdam litteras serenissimi principis, domini Lodovici, condam regis Hungarie, felicitis reminiscencie, duabus sigillis dupplicibus eiusdem pendentibus consignatas, tenoris infrascripti, petens nos nominibus, quibus supra cum instantia, ut easdem litteras nostris privilegialibus inseri, transsumpti et transscribi faciendo, transsumptumque earundem sibi ac predictis fratribus dare dignaremur ad cautelam. Quarum tenor talis est: (*Átírva N. Lajos királynak 1363. márcz. 21-én kelt oklevele. Ld. L. sz. alatt.*)

Nos itaque iustis et iuris consonis petitionibus prefati fratris Mychaelis prioris, nominibus, quibus supra, nobis exhibitis, diligenter annuentes, prefatas litteras nominati condam domini Lodovici regis de verbo ad verbum, nichil addendo, nichilque diminuendo presentibus litteris nostris privilegialibus inseri transsumpti et transscribi fecimus pro eisdem uberiores ad cautelam. Datum feria quarta proxima post festum pentecosthes, anno domini millesimo CCC^o nonagesimo quarto. 1394.
jun. 10.

LXXVI.

Kozara, 1396. máj. 24.

Vlkacz, szanai ispánnak Marcin és koseczi Skulavecz Péter részére szóló menedéklevele.

Közli: *Fejér*, X: 2. 406—407. ll.

Nos Vlkach, comes de Zana, significamus, quibus expedit universis presentium per tenorem, quod nos verbo domini nostri Hervoye ducis, ex speciali ipsius mandato, seu commissione universos mercatores et signanter vos Marcinum, filium Dragamir, et Petrum Sculavecz de Kosecz affidamus et assecuramus fide nostra mediante, ut liberum iter ubilibet in comitatu de Zana et per tenuta nostra cum rebus et mercimoniis ipsorum veniendi, habitandi, manendi, intrandi, et quelibet alia digna negotia eorundem peragendi, iusto tributo persoluto, remeandi habeant facultatem, sub protectione eiusdem domini nostri Hervoye et nostra, toties quoties contingens fuerit ipsis et opportunum, absque indebita offensione et turbatione ac damnificatione aliquali. Imo et nemo eorum vel res alterum pro debito vel excessu alterius possit arrestare. In cuius affidationem et assecurationis testimonium presentes eisdem duximus concedendas. Datum in Kozera, feria quarta proxima post festum Sancti Spiritus, anno domini m^o ccc^{mo} nonagesimo sexto.

1396.
máj. 24.

LXXVII.

Orbász vára alatt, 1398. júl. 20.

Zsigmond király parancsa Bebek Imre vránai perjelhez, dubiczai főispánhoz, melyben elrendeli, hogy a dubiczai pálos-kolostort jogaiban mindenkivel szemben védje meg.

A császári káptalannak 1399. nov. 6-án kelt átiratából. (DL. 3594. sz.) Ld. LXXIX. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Sigismundus dei gratia rex Hungarie, Dalmatie, Croatie etc. marchioque Brandenburgensis etc. fidelibus suis reli-

gioso viro domino fratri Emerico Bubek, priori Aurane et comiti de Dubicha ac vicecomiti eiusdem de dicta Dubicha nunc constitutis et in futurum constituendis salutem et gratiam. Cum religiosos viros fratres heremitas claustrum beate virginis de dicta Dubicha simulcum universis ipsorum ac dicti claustrum iuribus possessionariis, necnon rebus et bonis, iustis utputa ac legitimis in nostram recepimus protectionem et tutelam specialem, viceque nostre maiestatis persone vestre commisimus tuitioni; fidelitati igitur vestre firmo damus regio sub edicto, omnino volentes, quatenus prefatos fratres heremitas in premissis eorum ac dicti claustrum iuribus possessionariis, necnon locis et rebus contra quoslibet illegitimos inpetitores, signanter, autem contra cives, hospites seu populos nostros de dicta Dubicha, protegere, tueri, manutenere ac conservare debeatis nostre maiestatis in persona equitate suadente, et aliud pro nostra gratia nullatenus facere presumpmatis; presentes quoque post lecturam reddi edicimus presentanti. Datum in descensu nostro campestri sub castro Orbaaz vocato, in festo beati Elie prophete, anno domini millesimo ccc^{mo} nonagesimo ^{1398.} _{júl. 20.} octavo.

LXXVIII.

Greda, 1398. aug. 17.

Zsigmond király parancsa Bebek Imre, vránai perjel és dubiczai főispánhoz, melyben meghagyja, hogy a dubiczai pálos-kolostort, néhány dubiczai polgártól kapott birtokba állítsa vissza, határait állapítsa meg újból és bárkinek jogtalan igénye ellenében védelmezze meg.

Papíron, ép állapotban, a szöveg alatt a király titkos pecsétjének töredékével. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35296. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Ezen oklevelet a császári káptalan 1399. nov. 6-án és Bebek Imre Gredán, 1402. júl. 10-én kelt oklevelében átírja. (DL. 35294. és 35297. sz.) Ld. a LXXIX. és LXXXII. sz. oklevelet.

Commissio propria domini regis.

Sigismundus dei gratia rex Hungarie, Dalmatie, Croatiae etc. marchioque Brandenburgensis etc. fidelibus suis

religioso viro, domino fratri Emerico Bubek, priori Aurane et comiti de Dubycha, vel vicecomitibus eiusdem salutem et gratiam. In personis religiosorum virorum fratrum heremitarum in claustro beate virginis prope dictam Dubycham constructo degentium nostro datur intelligi maiestati querulose, quomodo primevo tempore cives, hospites seu populi de Dubycha ob remedium salutis animarum ipsorum quasdam particulas terrarum in tenutis seu territoriis predictae civitatis nostre Dubycha existentes et sitas predicto claustro beate virginis et per consequens heremitis claustro in eodem deo iugiter pro tempore famulantibus in evum dedisse et donasse perhibentur; huiusmodique donatio et collatio predictarum terrarum ipsis claustris et heremitis per eosdem cives et hospites facta per divos reges nostros predecessores, vigore efficacium litteralium instrumentorum confirmata fore dinoscitur. Nosque volentes prefatos heremitas claustro in pretacto degentes predictis terris et earum cunctis utilitatibus iuxta litteralium ipsorum instrumentorum et privilegiorum series illibatos hora iugii uti, frui et gaudere, fidelitati igitur vestre firmiter precipimus et districte, quatenus revisis et diligenter examinatis huiusmodi litteralibus instrumentis iamdicti claustris et heremitarum in eodem degentium, predictas terras et earum cunctas utilitates et pertinentias, iuxta tenorem in continentias earundem denuo et ex novo eisdem claustro et heremitis restatuentes, metas earundem terrarum et cunctarum, ut premittitur, utilitatum et pertinentiarum ipsarum pretacti claustris et per consequens dictorum heremitarum, ut premittitur, per annotatos cives, seu hospites eisdem datarum et collatarum, iuxta predictorum litteralium instrumentorum eorundem series et continentias reformare ac erigere et ab aliorum iuribus possessionariis sequestrare debeatis, effective ipsos heremitas in pretacto claustro beate virginis degentes in dominio iamdictarum terrarum cunctarumque utilitatum et pertinentiarum earundem contra quoslibet impeditores, specialiter autem contra cives, hospites et populos nostros de dicta Dubycha protegentes, manutenentes et conservantes nostre maiestatis in persona et auctoritate presentibus vobis attributa mediante;

et aliud pro nostra gratia facere nullatenus presumptatis. Presentes autem post lecturam semper reddi iubemus presentanti. Et hoc idem iniungimus futuris prioribus Aurane ac comitibus de dicta Dubicha, vel vicecomitibus eorundem, dantes ipsis firmis similibus sub preceptis. Datum in villa Greda vocata, sabbato proximo post festum assumptionis virginis gloriose, anno domini M^{mo} CCC^{mo} nonagesimo octavo. 1398.
aug. 17.

LXXIX.

1399. nov. 6.

A császámai káptalan Zsigmond királynak Orbász vára alatt, 1398. júl. 20-án és Gredában, 1398. aug. 17-én kelt okleveleit átírja.

Hártyán, ép állapotban, hátán a káptalan pecsétjének nyomával. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35294. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Ezen oklevelet a zágrábi káptalan 1401. márcz. 30-án kelt oklevelében átírja. (DL. 35295.) Ld. LXXXI. sz. alatt.

Nos capitulum Chasmensis ecclesie memorie commendantes significamus, quibus expedit universis presentium per tenorem, quod religiosus vir et deo devotus, dominus frater Georgius prior claustrum heremitarum beate virginis de Garegh, ad nostram personalem accedens presentiam, exhibuit nobis quasdam duas litteras patentes serenissimi et incliti principis, domini Sigismundi, dei gratia incliti regis Hungarie etc. ac marchionis Brandenburgensis etc. domini nostri gratiosi, secreto sigillo eiusdem in (*kétszer írva*) margine inferiori ob intra (*így*) consignatas tenores infrascripti, petens nos debita precum instantia, ut tenores earundem propter viarum discrimina de verbo ad verbum transcribi et litteris nostris patentis (*így*) inseri dignaremur, quarum tenor videlicet unius, talis est: (*Átírva Zsigmond király Gredában, 1398. aug. 17-én kelt oklevele. Ld. LXXVIII. sz. alatt.*) Alterius vero littere ipsius domini nostri regis tenor is est: (*Átírva Zsigmond királynak Orbász vára alatt 1398. július 20-án kelt oklevele. Ld. LXXVII. sz. alatt.*) Nos igitur iustis et iuri consonis peti-

tionibus prefati domini fratris Georgii prioris de dicta Garigh annuentes, predictas duas litteras patentes ipsius domini nostri regis, de verbo ad verbum transscribi fecimus pro eodem uberiorem ad cautelam. Datum feria quinta proxima post festum beati Emerici ducis et confessoris, anno domini ^{1399.} millesimo ccc^{mo} nonagesimo nono.
_{nov. 6.}

LXXX.

Zágráb, 1400. okt. 6.

Monoszlai Csopor Pál, szlavóniai bán bizonyoságlevele, hogy az elősorolt zágráb- és dubiczamegyei birtokok, Szviniczay Pál fiainak Balázs, Péter és Jánosnak tanusága szerint a fi- és nőágot egyaránt megilletik, a miért is abba, hogy néhai Pozobech György leánya Ilona atyjának Gredában és egyebütt bírt részeit bírhasza, beleegyeznek.

Bodó Gáspár és Korothnay Jánosnak 1486. szept. 8-án kelt ítélet-levelében átírva. Ld. CXXXIX. sz. alatt.

Nos Paulus Chupor de Monozlo, regni Sclavonie banus, memorie commendantes tenore presentium significamus, quibus expedit universis, quod Blasius, Petrus et Johannes, filii Pauli de Zwynnycha, coram nobis personaliter constituti confessi sunt spontanea eorum voluntate in hunc modum: Quod quia possessiones et portiones possessionarie Zywnicha, Gywrgenich, Greda, Zablathya, Jemen, Cheresnow, Karasth, Krapya, Puzka, Kramaryoucz, Bruchyna et Ztrygonylya vocate, tam in Zagrabiensi, quam in Dubicensi comitatibus existentes, sexum femineum sicuti masculinum concernerent, ideo ipsi universas possessiones et portiones possessionarias condam Gywrgych dicti Pozobech de prefata Greda, in dictis possessionibus et alias ubicunque habitas et existentes, cum omnibus ipsarum utilitatibus, fructuositatibus et pertinentiis quibuslibet, nobili puelle Elena vocate, filie eiusdem Gyurgych, annuissent et consensissent, immo annuerunt et consenserunt nostri in presentia, per eandem suosque heredes iure perpetuo possidendas, tenendas pariter et habendas. In cuius rei memoriam firmita-

temque perpetuem presentes literas nostras privilegiales,
pendentis sigilli nostri munimine roboratas eidem nobili
puelle duximus concedendas. Datum Zagrabie, in octavis ^{1400.}
festi beati Michaelis archangeli, anno domini millesimo _{okt. 6.}
cccc^{mo}.

LXXXI.

1401. márcz. 30.

A zágrábi káptalan átírja a császmái káptalannak 1399. nov. 6-án kelt oklevelét.

Hártyán, ép állapotban, a káptalan függő pecsétjével. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35295. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos capitulum ecclesie Zagrabienensis memorie com-
mendantes significamus tenore presentium, quibus expedit
universis, quod honorabilis et discretus vir, dominus Bene-
dictus de Monozlo dictus, socius et concanonicus noster,
nostri de medio exurgendo presentavit et exhibuit nobis
quasdam litteras patentes transscriptionales honorabilis
capituli Chasmensis ecclesie, in carta pargaminea conscriptas,
sigilloque ipsius a tergo, uti apparebat, consignatas, quas-
dam alias duas litteras serenissimi principis domini Sigis-
mundis (*igy*) dei gratia regis Hungarie, Dalmatie, Croatie
et cetera, ac marchionis Brandenburgensis et cetera, domini
nostri gratiosi, tenoris infrascripti in se continentes, petens
nos debita precum cum instantia, ut tenorem earundem
litterarum transscriptionalium de verbo ad verbum con-
scribi et litteris nostris privilegialibus dignaremur inseri ad
cautelam; quarum tenor talis est: (*Átírva a császmái káp-
talannak 1399. nov. 6-án kelt oklevele. Ld. LXXIX. sz.
alatt.*) Nos itaque eiusdem domini Benedicti petitionibus
iustis et legitimis nobis porrectis annuentes, premissas lit-
teras transscriptionales de verbo ad verbum transscribi et
transsumpmi, ac in harum nostrarum litterarum tenore
redigi, nostroque pendentis sigilli munimine communiri
faciendo eidem domino Benedicto duximus concedendas.
Datum feria quarta proxima post dominicam Ramis pal-
marum, anno domini millesimo quadringentesimo primo. ^{1401.}
_{márcz. 30.}

LXXXII.

Greda, 1402. júl. 10.

Bebek Imre, horvátországi bán, átírva Zsigmond királynak Gredán, 1398. aug. 17-én kelt oklevelét, jelenti, hogy parancsához képest a dubiczai páloskolostort birtokaiban megerősítette és ezek határait újból megállapította.

Papíron, szakadozott állapotban, a szöveg alatt a perjel papírral fődött gyűrűpecsétje, a Bebek család ismert czímerével; körirata kivehetetlen. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35297. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Ugyanezen szám alatt megvan az oklevélnek hátyán, privilegiális alakban, ugyanezen év júl. 13-a körül kelt eredetije is, csakhogy felét az egerek elrágták.

Serenissimo principi et domino domino Sigismundo, dei gratia inclito regi Hungarie, Dalmatie, Croatie etc. marchionique Brandenburgensi, necnon gubernatori regni Bohemie et sacri Romani imperii vicario generali, domino suo gratoso, frater Emericus Bubek, ordinis sancti Joannis Iherosolimitani per Hungariam et Sclavoniam prior humilis et perpetuus comes de Dubicha ac predictorum regnorum vestrorum Dalmatie, Croatie Sclavonieque banus, obsequium debitum cum cremento perpetue fidelitatis. Quamvis vestra
1398. serenitas eo tempore, quo in anno domini millessimo trecentessimo nonagesimo octavo preterito de sub castro Orbaz cum suo regali exercitu rediens, in villa Greda vocata exercendo, nobis per suas litteras tenoris subsequentis effectas nobis mandavit seriose committendo, ut nos iuxta earundem seriem iura possessionaria virorum religiosorum, fratrum heremitarum ordinis sancti Pauli, primi heremite, claustribeate virginis de promontorio Dubicensi, revisis et examinatis litteralibus instrumentis iamdicti claustriveremitarum in eodem degentium, denuo et ex novo eisdem claustro et heremitis restatuentes metas earundem reformare ac erigere et ab aliorum possessionariis iuribus sequestrare debemus effective, ipsos heremitas in dominio earundem protegentes et conservantes ipsius vestre maiestatis in persona. Ipsique fratres heremite pro tunc prescriptas vestre celsitudinis pre-

ceptorias litteras nobis apportando nos humiliter requirentes habuerint, ut huiusmodi vestre celsitudinis mandatum debito effectui mancipare debuissimus; quodque et nos prout ex officio debite fidelitatis astringimur, anhelanti animo ad tunc perfecissemus; tamen quia mox post vestre celsitudinis de ipsa Greda recessum, proditoris filius Herwoya wayvoda cum ceteris sibi adherentibus Boznensibus comitatum de Dubicha manu violenta indebite occupans, fere ad hec tempora detinere hostiliter non expavit, nuperque nobis unacum reverendo in Christo patre domino Eberhardo, dei et apostolice sedis gratia episcopo ecclesie Zagradiensis, predictorumque regnorum Dalmatie, Croatie et Sclavonie similiter bano, fratre nostro carissimo, ceterisque proceribus et nobilibus regnorum predictorum, sub banatibus antedictis constitutis, pro augmento honoris ipsius vestre serenitatis laborantibus, predictum comitatum Dubicensem ad manus nostras iterum reapplicantibus (*így*), vir religiosus frater Thomas, ordinis antedicti, prior sepefati claustrum ad nostram veniens presentiam, pretactas litteras ipsius vestre serenitatis nobis in specie reexhibuit, quarum verbalis continentia talis est: (*Átírva Zsigmond királynak Gredán, 1398. aug. 17-én kelt oklevele. Ld. LXXVIII. sz. alatt.*)

Nos itaque mandatis vestre celsitudinis obedire cupientes, ut tenemur, aliis arduis negotiis et servitiis ipsius vestre celsitudinis s[ub] castro in predicta Greda noviter fabricato ocupati, ad predicta mandata vestra peragenda personaliter accedere non valentes, egregium virum magistrum Petrum litteratum de Sttheyewochpucur, vicebanum nostrum et comitem Crisyensem, necnon predictum comitatum nostrum Dubicensem tenentem, pro honore nostra in persona ad exequenda premissa ipsius vestre celsitudinis mandata duximus destinandum; qui tandem exinde ad nos reversus nobis retulit eomodo, quod ipse sabbato proximo ante festum beate Margarete virginis et martiris nunc elapso, assumptis secum nonnullis probis et nobilibus viris, revisis et diligenter examinatis predictis litteralibus instrumentis iamdicti claustrum et heremitarum in eodem degentium, predictas terras et eorum cunctas utilitates et pertinentias iuxta

tenorem et continentias eorundem denuo et ex novo eisdem claustro et heremitis restatuentes, metas earundem terrarum et cunctarum utilitatum et pertynentiarum ipsarum pretacti claustri et per consequens dictorum heremitarum, ut pre-mittitur, per annotatos cives, seu hospites eisdem datarum et collatarum, iuxta predictorum litteralium instrumentorum eorundem series et continentias reformasset et erexisset, ac ab aliorum iuribus possessionariis sequestrasset effective; quos scilicet claustrum et heremitas nos in dominio iam-dictarum terrarum, cunctarumque utilitatum et pertinentiarum earundem, auctoritate vestre maiestatis pacificos reliquimus et dimisimus, eosdem protegentes ipsius vestre maiestatis in persona. Quarumquidem metarum, prout ex serie litterarum privilegialium olym serenissimi principis Lodovici, regis Hungarie ac predecessoris vestri, litteras domini Stephani regis confirmatorias in se habentium coram nobis specietenus productarum clare conspeximus, ex relationeque eiusdem magistri Petri vicebani limpidius fuimus informati, cursus est: Primo videlicet incipit ab oriente super ponte Bychcha in via magna, et per eandem viam ascendendo, iuxta silvam circuit ecclesiam sancti Dominici, in qua suas orationes iidem heremite solvere deo consueverunt; abhinc super monte, ubi finitur dicta silva, per eandem vadit viam versus occidentem ad longitudinem ligature viginti et quatuor vlnarum, ubi declinat versus partes aquillonis, ad caput cuiusdam aque erumpentis; dehinc per cursum dicte aque currentis in fossato venit usque ad nemus quoddam, quod Cherech vlgariter appellatur. Dehinc iuxta dictum nemus recurrit ad pontem Bychcha superius nominatum. Ut igitur vestre serenitatis mandatum supradicti effectualis executio (*igy*) in suo vigore efficacius posset permanere, presentes litteras nostras pro ipsis claustro et heremitis duximus concedendas; quas in formam privilegii nostri redigi faciemus, dum nobis in specie fuerint reportate. Datum in villa Greda predicta, tertio die restatutionis et metarum renovationis predictarum, anno domini millesimo

1402.
jul. 10. quadringentesimo secundo.

LXXXIII.

Dubicza, 1403. szept. 10.

A dubiczai pálosok a dubiczai polgárok részéről birtokaikat illetőleg tett jogtalan foglalás ellen dobowchi Tamás fia Domonkos és Morowchai István, dubiczai comesek meg Kosuchai István fia István választott bíró előtt tiltakozásukat fejezik ki.

Papíron, ép állapotban, a szöveg alján két gyűrűpecsét nyomával.
M. kir. Orsz. Levéltár, DL. 35312. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos magister Dominicus, filius Thome de Dobowch et Stephanus de Morowcha comites de Dubicha, necnon Stephanus (filius) Stephani de Kosucha, comes terrestres de eadem, memorie commendamus per presentes, quod religiosi viri, domini fratres heremite ordinis sancti Pauli primi heremite prope Dubicham, coram nobis personaliter comparendo per modum inhibitionis significare curarunt, quod sicut ipsi percepissent, providi viri cives, seu hospites de supradicta Dubicha ipsos in requisitas terras eorundem et arabiles, pratas (*így*), fenilia et vineas existentes alienare, perpetuare vellent et intromittere se niterentur in ipsorum iuris preiudicium valde magnum; unde quia eadem terre arabiles, fenilia et vinee ab antiquis temporibus eorundem fuerunt, igitur prefatos providos viros, cives seu hospites supra nominatos a perpetuatione, a fructione, a cultura et ab intromissione dicte terre et vinearum, super qua terra querimonia vertebantur, prohiberunt (*így*) coram nobis testimonio presentium mediante. Datum in Dubicha, feria secunda proxima post festum nativitatis beate Marie virginis, anno domini

M^{mo} cccc^{mo} tertio.

1403.
szept. 10.

LXXXIV.

Dubicza, 1403. szept. 24.

Dobowchi Tamás fia Domonkos, dubiczai comes és társai bizonyáglevelé arraól, hogy a dubiczai pálosok kolostorának égetőkemenczéből itteni polgárok meszet hordtak el.

Papíron, ép állapotban, a szöveg alatt két gyűrűpecsét nyomával.
M. kir. Orsz. Levéltár, DL. 35313. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos magister Dominicus, filius Thome de Dobowcha et Stephanus de Morowcha, comites de Dubicha, necnon

Stephanus (filius) Stephani omes terrestres de eadem, memorie commendamus per presentes, quod religiosus vir frater Thomas, ordinis sancti Pauli, primi heremite prope Dubicham, personaliter accedens ad nostram presentiam voce querulosa protestatus est per hunc modum, quod vilicus seu cives de predicta Dubicha, ipsorum potentia mediante cimentum de fornace ipsius claustrum recipissent et deportassent in preiudicium dicti claustrum valde magnum, a nobis nostrum hominem sibi postulans ad inquisitionem sue veritatis. Nos vero Adam, filius Georgii et Queryn de Predimeryac, nobiles viros ad premissa exequenda duximus destinandos; quiquidem homines nostri demum ad nos reversi dixerunt, quod ipsi supradicti cives dictum cimentum fratrum heremitarum recipissent et deportassent manifeste. Datum in Dubicha, feria secunda proxima ante festum ^{1403.} beati Michaelis archangeli, anno domini M^{mo} cccc^{mo} tertio. _{sept. 24.}

LXXXV.

Dubicza, 1404. okt. 20.

Iván és Dragig orbászi és dubiczai comesek a dubiczai pálos-kolostort birtokaikban megerősítik.

Papíron, szakadozott állapotban, a szöveg alján két gyűrűpecsét nyomával. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35324. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Ivan et Dragig, comites de castro Vrbas et de Dubicha, ac Johannes de Ilova comes terrestres de eadem, memorie commendamus quibus expedit universis, quod cives seu hospites de Dubicha instrumenta sua, seu litteras coram nobis noluerunt ostendere; tamen unum, secundum, tertium terminum dederamus eis et ipsi pro nichilo reputaverunt. Nos igitur videntes iura heremitarum sancti Pauli primi heremite sub regula sancti Augusti, eos predictos heremitas in pace in possessionibus ipsorum dimisimus, videlicet in vineis, in terris arabilibus et in fenetis et in

uno iobagio. In cuius rey testimonium cum sigillis nostris fecimus robare (*igy*, roborare *helyett*). Datum Dubiche, feria secunda proxima post festum beati Luce ewangeliste, anno domini millesimo cccc^{mo} iiii.

1404.
okt. 20.

LXXXVI.

Dubicza, 1404. okt. 20.

Iván és Dragig orbászi várnagyok a dubiczai pálos-kolostor és a polgárok közti perből kifolyólag — a pálosok felmutatván okleveleiket — ezeket birtokaikban végleg megerősítik.

Hártyán, teljesen ép állapotban, az oklevél plicaturája alatt két gyűrűpecsét nyomával. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35325. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Iwan et Dragigh, castellani de Orbaz ac comites de Dubicha, necnon Johannes de Ilowa, comes terrestres de eadem, memorie commendantes tenore presentium significamus, quibus incumbit universis, quod cum questio ac litis materia inter religiosos viros, fratres heremitas claustris beate virginis de promontorio Dubicensi, ordinis sancti Pauli, primi heremite, ut actores ab una, parte vero ex altera cives ac universos hospites de predicta Dubicha, super facto quarundam vinearum ac terrarum arabilium et fenilium, necnon et unius iobagionis, intra metas possessionis ipsorum heremitarum habitatum et existentium mota fuisset ex exorta; ubi nos auditis utrarumque partium superinde propositionibus, iudicantes commiseramus eo modo, ut eadem partes universas litteras ac litteralia instrumenta in facto predictarum vinearum, terrarum arabilium, fenilium, necnon et iobagionis emanatas et confecta, in termino per nos ipsis dando producere deberent et exhibere, quibus visis iudicium et iustitiam facere valeremus inter partes in premissis. Quo termino adveniente prefati fratres heremite predicti claustris beate virginis efficacia ipsorum litteralia instrumenta super premissis donationem, restatutionem ac metarum erectionem indicantia in nostri presentiam

produxerunt; ipsis quoque civibus et hospitibus in primo, secundo et tertio terminis per nos ipsis datis, litteralia ipsorum instrumenta producere nequaquam volentibus. Ideo nos visis et circumspectis iuribus prefatorum heremitarum, super premissis vineis, terris, fenilibus et iobagione realiter emanatis, iudicantes decrevimus ipsum iobagionem, necnon et vineas, terras ac fenilia predictas, per ipsos heremitas et successores eorundem tenendas, habendas et possidenda perpetuo et irrevocabiliter prefatis civibus et hospitibus de predicta Dubicha superinde perpetuum imponentes silentium, harum nostrarum vigore et testimonio litterarum. Datum Dubiche, feria secunda proxima post festum beati Luce ewangeliste, anno domini millesimo quadringentesimo quarto.

^{1404.}
okt. 20.

LXXXVII.

1405. okt. 18.

Zsigmond király Bihács város polgárai kérelmére I. Lajos királynak a város részére 1358. aug. 29-én adományozott kiváltságlevelét átírja és megerősíti.

I. Mátyás királynak 1471. febr. 25-én kelt oklevelében átírva. I.d. CXXXI. sz. alatt.

Sigismundus dei gratia Hungarie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallitie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, marchio Brandenburgensis, sacri Romani imperii archicamerarius, necnon Bohemie gubernator, Lucemburgensis heres, omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris presentium notitiam habituris salutem in omnium salvatore. Regalem decet maiestatem eos qui sibi fideliter obsequuntur et continuatis servitiorum dignos efficit oculo pietatis intueri, ut eis libertates, quas quandocunque temporum iuste obtinuerunt, augmentationis gratia confirmet, quibus temporibus successivis gratulentur et pace suffulti ad fidelitatis observamina efficacius animentur. Proinde ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod fideles nostri Dwem villicus civitatis nostre Byhagh vocate ac

Petrus Faber civis eiusdem civitatis, suis ac universorum civium et hospitum nostrorum de eadem Byhagh nominibus et in personis ad nostre claritatis accedentes conspectum exhibuerunt nobis quoddam privilegium olim excellentissimi principis domini Lodovici regis Hungarie, patris et predecessoris nostri bone memorie binis suis duplicibus et pendentibus, uno scilicet priori in partibus Wzure casualiter deperdito et alis postremo sigillis cum additione cuiusdam legitimi et necessarij carminis sive clause in margine eiusdem privilegij scripti consignatum, habens in se confirmative tenorem privilegij serenissimi principis domini Caroli, olim similiter regis Hungarie laudande recordationis, transsumentis et confirmantis privilegium beate reminiscentie domini Ladislai, olim modo simili regis Hungarie, libertates ipsius civitatis nostre Byhagh necnon collationem et perhemptoriam donationem terre Welhowa per ipsum dominum Ladislaum olim regem ipsi civitati regali Byhagh et civibus, hospitibus ac inhabitatoribus eiusdem datas, concessas atque factas, limpide explicans et declarans tenoris subscripti, supplicantes exinde nominibus et in personis quibus supra nostre claritati humiliter et devote, ut huiusmodi privilegium dicti domini Lodovici regis simulcum pretacta subscripta clausula, necnon libertatibus et donatione terre Welhowa prenotate inferius in eius continentia declaratis ratum, gratum et acceptum habendum et presenti nostro privilegio de verbo ad verbum inscribi faciendum pro ipsis et eorum successoribus innovandum perpetuo valituris, cuius quidem privilegij tenor is est: (*Következik N. Lajos királynak 1358. aug. 29-én kelt oklevele. Ld. XLI. sz. alatt.*)

Nos itaque iustis et legitimis prefatorum Dwem villici et Petri Fabri fidelium nostrorum supplicationibus antefatis per ipsos vice et nominibus quibus supra nostre serenitati, uti foret antelatum, humillime oblatis, clementer exauditis et favorabiliter admissis, pretactum privilegium non abrasum, non cancellatum nec in aliqua sua parte vitiatum, sed omnino verum et iustum presentibusque verbotenus sine diminutione et variatione inseri faciendum

1405.
okt. 18.

quo ad omnes eius clausulas continentes articulos et tenores acceptamus, approbamus et ratificamus, ipsumque nihilo minus in novantes pro ipsis civibus et hospitibus nostris Byhigiensibus perpetuo valituum confirmamus presentis privilegii patrocinio mediante, salvo iure alieno. In cuius rei memoriam, firmitatemque perpetuam presentes literas nostras privilegiales pendentis et autentici novi sigilli nostri duplicis munimine roboratas eisdem duximus concedendas. Datum per manus reverendi in Christo domini Gothardi, eadem dei et apostolice sedis gratia episcopi Zagrabiensis, aule nostre regie summi cancellarii, fidelis nostri dilecti, anno domini M^{mo} cccc^{mo} quinto, quintodecimo Kalendas Novembris, regni nostri anno decimo septimo; reverendissimo et venerabilibus in Christo patribus et dominis Valentino titulo sancte Sabine sacrosancte Romane ecclesie presbitero cardinali et ecclesie Quinqueecclesiensis gubernatore, Joanne Strigoniensi, Colocensi sede vacante, Andrea Spalatensi, Jadrensi sede vacante, altero Andrea Ragusiensi archiepiscopis, Luca Waradiensis, Stephano Transsylvaniensis, eodem domino Eberhardo Zagrabiensis, Agriensi sede vacante, Joanne Boznensis, Wesprimiensi sede vacante, Joanne Jauriensis, Waciensi sede vacante, fratribus Dosa Chanadiensis et Hynkone Nitriensis electis et Thoma Segniensis ecclesiarum episcopis, ecclesias dei feliciter gubernantibus; Sirimiensi, Traguriensi, Scardonensi, Thininiensi, Novensi, Sibinicensi, Makarensi, Pharensi, Corbaviensi sedibus vacantibus, nec non magnificis viris Nicolao de Gara dicti regni nostri Hungarie palatino, Joanne filio Henrici et Jacobo Lachk wayvodis nostris Transsylvanensibus, comite Franck filio quondam Konye bani iudice curie nostre, Paulo Bisseno et altero Paulo de Peech Dalmatie et Croatie predictorum ac totius Sclavonie, Joanne de Marowth Machoviensi banis, honore banatus Zeuriniensi vacante, Nicolao Threutul de Nevna tavernicorum et comite de Posega, honore magistratus anitorum nostrorum vacante, Martino Ders dapiferorum, Laurentio de Thar pincernarum, Petro Chech agazonum nostrorum magistris et Silstrang comite Posoniensi, aliis quampluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

LXXXVIII.

Dubicza, 1409. aug. 19.

A felsődubiczai pálosok perjele Criskovich Gergelynek és az itteni polgároknak telekfoglalásai ellen Grabrovnyiki Pető fia Dénes dubiczai főispán és társa előtt tiltakozását fejezi ki.

Papíron, ép állapotban, a szöveg alatt két gyűrűpecsét nyomával.
M. kir. Orsz. Levéltár, DL. 35359. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Dyonisius, filius Pethow de Grabrovnyik, comes Dubyche, ac Bartholomeus, filius Petri de Predymeryak comes terrestres de eadem damus pro memoria, quod prior fratrum heremitarum beate virginis de superius Dubyche, Gregorium dictum Criskovich, civem Dubyche dicte, de sessione seu fundo, qui est intrinsecus fossate, penes eandem fossatam, ac omnes alios cives de eadem Dubycha, de alio fundo, qui in medio ipsorum vigetur, ab occupatione usui fructuique receptione coram nobis fecit prohibere, harum vigore et testimonio mediante. Datum Dubyche, feria secunda proxima post festum assumptionis virginis gloriose, anno domini millesimo quadringentesimo nono.

1409.
aug. 19.

LXXXIX.

Dubicza, 1409. aug. 19.

Grabrovnyiki Pető fia Dénes, dubiczai főispán és Predymeryáki Péter fia Bertalan ispán biznyságlevele arról, hogy felsődubiczai polgárok egy házat, mely az itteni pálosok tulajdonát képezi, felégettek, a pálosok perjelét elfogták s többrendbeli hatalmaskodást követtek el.

Papíron, ép állapotban, a szöveg alján két gyűrűpecsét nyomával.
M. kir. Orsz. Levéltár, DL. 35360. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Ezen oklevelet Chupor Pál, szlavón bán 1412. máj. 28-án kelt oklevelében átírja. (DL. 35361.) Ld. CI. sz. alatt.

Nos Dyonisius, filius Pethow de Grabrovnyik comes Dubiche ac Bartholomeus, filius Petri de Predymeryak comes terrestres de eadem Dubycha, damus pro memoria, quod prior fratrum heremitarum ecclesie beate virginis de superius Dubyche in nostri veniens presentiam nobis queremonias porrexit, ut cives civitatis Dubyche, preconcepta

dolositatis austutia, iuxta ipsorum potentia mediante, unam domum in dicta civitate, qua (*így*) ad eandem ecclesiam pertinuit, comburri fecerunt, ac ipsum nullis culpis eius illatis super terram antefate ecclesie captivantes et quousque ipsorum complacuit volumptatibus (*így*) in captivitate tenentes, duosque homines ipsius sauciari quasi semivivos reliqui et prates (*így*) in die, ac segetes tritici noctis sub silentio exterminari, seu depaschari fecerunt, preiudicium eidem priori valde ingens, ac unam asinam wlnerverunt. Nos itaque nobiles viros ad hec videlicet Gregorium, filium Iuan de Trunouch, Bartholomeum, filium Petri de Predymeryak et Gurkonem de Zdenechnyk inferiori ad dictam potentiam super ecclesiam (*így*) beate virginis per nominatos cives factam transduximus destinandos, ut ipsi a cuiusvis hominum conditionibus iuxta fides ipsorum, a quibus decet et licet de premissis meram sciant veritatem; quiquidem nobiles viri in nostri venientes presentiam nobis parili voce retullerunt, quod ipsi cuiusvis hominum conditionibus, a quibus decuit et licuit, iuxta fides ipsorum mediante de premissis meram sciscitaverunt veritatem, ut penitus et per omnia factam (*így*) dicta potentia per dictos cives foret, uti superius pagina continetur; et dicti cives in sede nostra iudiciali in omnibus istis causis se ipsos nocentes commiserunt, harum vigore et testimonio mediante. Datum Dubyche feria secunda proxima ante festum beati Stephani ^{1409.} regis, anno domini M^{mo} quadringentesimo nono.
aug. 19.

XC.

Dubicza, 1410. jan. 27.

A felsődubiczai pálosok perjele az itteni közönségnek jogtalan foglalásai és hatalmaskodásai ellen Bohcoryan Pál dubiczai főispán és társa előtt tiltakozását fejezi ki.

Papiron, kissé rongált állapotban, a szöveg alatt két gyűrűpecsét nyomával. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35367. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Paulus dictus Bohcoryan comes Dubiche ac Bartholomeus filius Petri de Predymeryak comes terrestris

de eadem, damus pro memoria, quod prior fratrum heremitarum beate virginis de superius Dubyche, villicum ac totam communitatem de dicta Dubycha ab arratione (*így*) bovorumque (*így*) paschatione de terra dicte ecclesie culte et inculte, occupatione, usui fructuique receptione personalliter coram nobis fecit prohibere, harum vigore et testimonio mediante. Datum Dubyche, feria secunda proxima post festum conversionis beati Pauli apostoli, anno domini millesimo quadringentesimo decimo.

1410.
jan. 27.

XCI.

Dubicza, 1410. jan. 27.

Bohcoryan Pál és Predymeryaki Péter fia Bertalan bizonyáglevelé arról, hogy felsődubiczai polgárok egy a pálosok tulajdonát képező szántóföldet learattak.

Papíron, ép állapotban, a szöveg alján két gyűrűpecsét nyomával, *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35368. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Paulus dictus Bohcoryan comes Dubyche, ac Bartholomeus, filius Petri de Predymeryak comes terrestris de eadem, damus pro memoria, quod prior fratrum heremitarum beate virginis de superius Dubyche dicte, in sede nostra iudiciali nobis querimonias enodare curavit talimodo, ut cives civitatis prelibate Dubyche tellus seu terram prenominate ecclesie cum ipsorum mediante potentia, nullis ipsius prioris culpis illatis fecissent dearrari (*így*), ad prejudicium et iniustitiam ipsius sancte matris ecclesie valde ingens; et idem prior nos humilima postulavit prece, ut nos ad hec facta irrogata, nobiles viros ad sciscitandum et providendum de mera veritate transmitteremus. Nos itaque eius consentientes petitionibus ad hec viros nobiles videlicet Gregorium, filium Juan, Lucasium filium eiusdem de Trunowch, Philipum et Jacobum natos Andree de Bachyn transduximus destinandos, ut ipsi iuxta conscientias ipsorum, a quibus decet et licet, a quibusvis hominum conditionibus de premissis meram investigant veritatem; quiquidem nobiles viri demum in nostri venientes presentiam

nobis parili voce pandere curaverunt, ut penitus et per omnia per annotatos cives super dictam ecclesiam factam (*így*) foret, sicuti presens pagina superius contineret, harum vigore et testimonio mediante. Datum Dubyche, feria secunda proxima post festum conversionis beati Pauli apostoli, ^{1410.} anno domini millesimo quadringentesimo decimo.
_{jan. 27.}

XCII.

Nosztra, 1410. jún. 8.

Borbála királyné parancsa Zekeli Woyslo, dubiczai főispánhoz, melyben meghagyja, hogy a Dubicza melletti pálos-kolostor jogait bárkinek igényei ellenében védelmezze.

Papíron, ép állapotban, a szöveg alatt a királyné papírral fedett viaszpecsétjének töredéke. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35369. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Propria commissio domine regine.

Barbara dei gratia regina Hungarie, Dalmatie, Croatie etc. fidelibus suis Woysloni de Zekel, comiti de Dubicha, aut eius vicecomitibus pro tunc constitutis et in futurum constituendis, presentium notitiam habituris, salutem et gratiam. Cum nos claustrum seu ecclesiam beate Marie virginis de prope Dobycha, fratresque ordinis heremitarum beati Pauli primi heremite in eodem, seu eadem deo iugiter famulantes cum possessionibus, iuribus possessionariis, proprietatibus pertinentiis rebusque et bonis eorum universis, iustis utputa et legitimis, in nostram specialem recepimus protectionem, viceque nostre maiestatis persone vestre commisimus tuitioni; fidelitati igitur vestre firmissimo damus reginali sub edicto, quatenus habita presentium notitia, dictam ecclesiam beate Marie virginis fratresque supradicti ordinis in eodem deo pie devotionis obsequia offerentes, cum possessionibus, iuribus possessionariis, proprietatibus, rebus et bonis suis universis, contra quoslibet illicitos impetitores, perturbatores, eosdemque in dictis eorum possessionibus, iuribus possessionariis proprietatibus, bonis atque rebus, uti permittitur iustis et legitimis, sine lege et iuris tramite

molestare et perturbare satagentes, presertim vero adversus cives de dicta Dobicha, qui uti assertur, ipsis metarum metarum (*így*) erectione diversas iniurias inferre nituntur, protegere, conservare et manutenere debeatis nostre maiestatis impersona (*így*), auctoritate nostra presentibus vobis attributa et iustitia mediante. Secus non facturi, presentes quoque perlectis reddi iubemus presentanti. Datum in Nostre die dominico proximo post festum beati Bonifacii pape et martiris, anno domini M^{mo} cccc^{mo} decimo.

1410.
jún. 8.

A pecsét alatt: Propria commissio domine regine.

XCIII.

Dubicza, 1412. febr. 8.

Hemych György, Jalsenai Lukács és összes rokonságuk Wlk fia László Bohcoryan Pál dubiczai főispán és Gorychai Iván fia Gergely választott bíró előtt, az őt kötelező vérdíjat illetőleg nyugtatják.

Hártyán, ép állapotban; a szöveg alatt két gyűrűpecsét nyomával.
M. kir. Orsz. Levéltár, DL. 35376. sz. Közli: Horváth Sándor.

Nos magister Paulus dictus Bohcoryan, comes Dubyche, ac Gregorius, filius Iuan de Gorycha comes terrestris de eadem, memorie commnedamus significamus (*így*) tenore presentium, quibus expedit universis, tam presentibus, quam futuris, quibus presentes ostenduntur, quod providi viri Georgius dictus Hemych et Lucasius de Jalsena, cum tota progenietate, seu proximitate ipsorum ab una, parte vero ex altera Ladislaus, filius Wlk, filii Obrad, cum filiis suis nostri venientes in presentiam, et iidem Georgius et Lucasius cum tota progenietate ipsorum sunt confessi oraculo vive vocis in hunc modum pariter et relati, ut ipsi in quadam omagione fratris ipsorum, presertim germani eiusdem Georgii, eundem Ladislaum cum filiis suis, quam omagionem dubitanter ad eundem Ladislaum et filios suos obiciebant, iuxta condignam de pretacta omagione satisfactionem quitos permisissent et expeditos, ymo liberos, quitos permiserunt coram nobis et expeditos, tali sub con-

ditione, ut quecumque prelibata pars, contra aliam partem aliquem fraudem seu dolum, aut materiam questionis aut litigationis, aut heredes ipsorum ex hoc facto promoverit, tunc idem pars adverse parti vigenti marcas denariorum pro (*így*) patria currentium, salva parte iudicis solvere et depocere teneatur, ad quod ambe partes cum spontanea ipsorum volumptate (*így*) coram nobis obligaverunt. In cuius rei testimonium patentes litteras nostras expeditas, sub inpressione sigillis nostris eodem Ladislao et filiis suis transduximus munimine roboratas. Datum in eadem Dubycha, feria secunda proxima ante festum beate Scolastice virginis et ^{1412.}martiris, anno domini millesimo quadringentesimo duodecimo.
_{febr. 8.}

XCIV.

Dubicza, 1412. márcz. 7.

Gergely, a felső-dubiczai pálosok perjele, az itteni polgárok jogtalan foglalása és bitorlása ellen Bohcoryan Pál dubiczai főispán és Gorychai Gergely választott bíró előtt tiltakozását nyilvánítja.

Papíron, ép állapotban, hátán két gyűrűpecsét nyomával. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35377. sz. Közl.: *Horváth Sándor*.

Nos magister Paulus dictus Bohcoryan, comes Dubyche, ac Gregorius, filius Ivan de Gorycha, comes terrestris de eadem, memorie commendamus per presentes, quod religiosus vir, frater Gregorius, prior claustris virginis gloriose de promontorio ordinisque sancti Pauli primi heremite de superius Dubyche providos viros iudicem, iuratos ceterosque cives ac universos hospites de eadem Dubycha, a possessione ac portionis possessionarie, que ad eandem ecclesiam quasvis (*így*) legitime pertineret et expectaret, ab occupatione, intromissione, usurpatione, usu, fructuque perceptione, quo facie ad faciem, ac medio omnibus, quibus latius potuit personaliter fecit prohibere, harum nostrarum vigore et testimonio litterarum. Datum in eadem Dubycha, feria secunda proxima post dominicam Oculi, anno domini millesimo quadringentesimo duodecimo.

^{1412.}
_{márcz. 7.}

XCV.

1412. máj. 22.

Péter, felső-dubiczai pálosszerzetes, Gergely, a pálosok perjele nevében, Chupor Pál, szlavónországi bán előtt az iránt, hogy itteni polgárok valamely házukat felperzselték, a perjelt elfogták s többfajta hatalmaskodást követtek el, óvást emel.

Papíron, ép állapotban, a szöveg alján a bán zöld viaszpecsétjének töredékével. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35379. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Paulus, filius Georgii dicti Chupor, regni Sclavonie banus, memorie commendamus per presentes, quod religiosus vir frater Petrus, heremita claustris ecclesie beate virginis de superius Dubiche, verbo et in persona religiosi viri domini fratris Gregorii, prioris fratrum heremitarum claustris eiusdem, ad nostram personaliter veniens presentiam, per modum protestationis nobis significare curavit in hunc modum, ut cives civitatis de dicta Dubicha preconcepta dolositatis austutia, unam domum in dicta civitate ad dictum claustrum pertinentem comburri (*így*) fecissent, ac ipsum priorem omni sua sine culpa super terram predictae ecclesie captivantes et quousque ipsorum voluntatem (*így*) placuisset in captivitate ipsorum tenentes et duos homines eiusdem sauciari et quasi semivivos reliqui, necnon prata, segetes, tritici dicte ecclesie, tam de die, quam de nocte exterminari, seu depasci fecissent, potentia ipsorum mediante, in preiudicium ipsius domini prioris et dicte ecclesie sue valde magnum. Super quibus ipse frater Petrus nomine quo supra a nobis litteras nostras protestationales sibi dari postulavit, quas nos eidem concessimus communi iustitia suadente et testimonio presentium mediante. Datum die dominico, videlicet in festo sancti spiritus, anno domini M^{mo} cccc^{mo} duodecimo.

1412.
máj. 22.

XCVI.

1412. máj. 24.

Péter, felső-dubiczai pálosszerzetes, Gergely, pálos perjel és a rend nevében az itteni polgárok és az egész közönség jogtalan foglalásai ellen a császári káptalan előtt tiltakozik.

Papíron, ép állapotban, hátán a káptalan pecsétjének nyomával. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35382. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos capitulum Chasmensis ecclesie memorie commendamus per presentes, quod frater Petrus heremita claustris ecclesie beate virginis de superius Dubiche, verbo et in persona religiosi viri domini fratris Gregorii, prioris fratrum heremitarum claustris de eadem ad nostram personaliter accedens presentiam, providos viros iudicem ac iuratos, ceterosque cives seu hospites, ac totam communitatem de eadem Dubicha, ab occupatione cuiusdam portionis possessionarie necnon quarumdam terrarum arabilium, seu aliarum culturarum et inculturarum, necnon fenilium, seu pratorum ad ipsam ecclesiam pertinentium, necnon detentione fructuumque et utilitatum quarumlibet earundem perceptione et pro se ipsis usurpatione et se quovismodo intromissione in easdem, factis iam vel faciendis, contradicendo prohibuit et interdixit coram nobis, lege regni requirente et testimonio presentium mediante. Datum tertio die festi pentecosthes, ^{1412.} anno domini millesimo cccc° duodecimo. máj. 24.

XCVII.

1412. máj. 24.

Péter, felső-dubiczai pálosszerzetes, Gergely pálosperjel és a rend nevében az itteni polgárok és az egész közönség jogtalan foglalásai ellen Chupor Pál, szlavónországi bán előtt tiltakozik.

Papíron, ép állapotban, a szöveg alatt a bán viaszpecsétjével. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35384. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Paulus, filius Georgii Chupor dicti, regni Sclavonie banus, memorie commendamus per presentes, quod frater

Petrus heremita clastri (*így*) ecclesie beate virginis de superius Dubiche, verbo et in persona religiosi viri domini fratris Gregorii prioris fratrum heremitarum clastro de eadem, ad nostram personaliter accendens presentiam, providos viros iudicem ac iuratos ceterosque cives seu hospites ac totam communitatem de eadem Dubiche, ab occupatione cuiusdam portionis possessionarie necnon quarundam terrarum arabilium, seu aliarum cultarum et incultarum, necnon fenilium seu pratorum ad ipsam ecclesiam pertinentium, necnon detentione fructuumque quarunlibet earundem perceptione et pro se ipsis usurpatione et se quovismodo intromissione in easdem factis iam vel faciendis, contradicendo prohibuit et interdixit coram nobis, lege regni requirente et testimonio presentium mediante. Datum tertio die festi pentecosthes, anno domini M^{mo} cccc^{mo} duodecimo. ^{1412.} máj. 24.

XCVIII.

1412. máj. 24.

Péter, felső-dubiczai pálosszerzetes, Gergely pálosperjel és a rend nevében a császári káptalan előtt az ellen, hogy itteni polgárok valamely házukat felégették, a perjelt elfogták s többnemű hatalmaskodást követtek el, óvást emel.

Papíron, ép állapotban, hátán a káptalan pecsétjének nyomával.
M. kir. Orsz. Levéltár, DL. 35381. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos capitulum Chasmensis ecclesie memorie commendamus per presentes, quod religiosus vir, frater Petrus, heremita clastri ecclesie beate virginis de superius Dubyche, verbo et in persona religiosi viri domini fratris Gregorii, prioris fratrum heremitarum clastri eiusdem, ad nostram personaliter veniens presentiam per modum protestationis nobis significare curavit in hunc modum, ut cives civitatis de dicta Dubycha ex preconcepta dolositatis austutia unam domum in dicta civitate ad dictum clastrum pertinentem comburri (*így*) fecissent ac ipsum priorem omni sua sine culpa super terram predictae ecclesie captivantes et quousque ipsorum voluntati placuisset in captivitate

ipsorum tenentes, duos homines eiusdem sauciari et quasi semivivos reliqui, necnon prata, segetes, tritici dicte ecclesie, tam de die, quam de nocte exterminari seu depassci fecissent, potentia ipsorum mediante, in preiudicium ipsius domini prioris et dicte ecclesie sue valde magnum; super quibus ipse frater Petrus, nomine quo supra, a nobis litteras nostras protestationales sibi dari postulavit, quas nos eidem concessimus, communi iustitia suadente et testimonio presentium mediante. Datum tertio die festi pentecosthes, anno

^{1412.}
máj. 24. domini millesimo cccc° duodecimo.

XCIX.

1412. máj. 24.

A csázmái káptalan bizonyáglevelé arról, hogy a felső-dubiczai pálosok kolostorának kemenczéből itteni polgárok kilencz évvel ezelőtt meszet hordtak el és szántóföldeiket elfoglalták.

Papíron, ép állapotban, hátán a káptalan pecsétjének nyomával.
M. kir. Orsz. Levéltár, DL. 35380. sz. Közli: Horváth Sándor.

Nos capitulum Chasmensis ecclesie memorie commendamus per presentes, quod frater Petrus, heremita claustris ecclesie beate virginis de superius Dubicha, verbo et in persona religiosi viri, domini fratris Gregorii, prioris fratrum heremitarum claustris eiusdem ad nostram personaliter accedens presentiam extitit protestatus in hunc modum, quomodo de anno, cuius iam nona revolutio adinstaret, villicus cum civibus de predicta Dubicha cimentum de fornace ipsius claustris recipi et deportari fecissent, hiis non contenti, iidem villicus et cives de anno plus quam preterito, terras arabiles ipsius claustris perarando occupassent et occupatas detinerent, potentia ipsorum potentia (*így*), in preiudicium ipsius domini prioris et dicte ecclesie valde magnum; super quibus idem frater Petrus, nomine quo supra, a nobis litteras nostras protestationales sibi dari postulavit, quas nos eidem concessimus communi iustitia suadente et testimonio presentium mediante. Datum tertio die festi pentecosthes, anno domini millesimo, cccc° duodecimo.

^{1412.}
máj. 24.

C.

1412. máj. 24.

Péter, felső-dubiczai pálosszerzetes, Gergely pálosperjel és a rend nevében György fia Pál, szlavónországi bán előtt, itteni polgároknak régebben elkövetett hatalmaskodásai miatt óvást emel.

Papíron, ép állapotban, a szöveg alatt a bán pecsétjének töredékével, *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35383. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Paulus, filius Georgii, regni Sclavonie banus, memorie commendamus per presentes, quod frater Petrus heremita clastri ecclesie beate virginis de superius Dubyche, verbo et in persona religiosi viri domini fratris Gregorii, prioris fratrum heremitarum clastri eiusdem, ad nostram personam liter accendens presentiam extitit protestans in hunc modum, quomodo de anno, cuius iam nona revolutio adinstaret, villicus cum civibus de predicta Dubicha cimentum de fornache (*így*) ipsius clastri recipi et deportari fecissent, hiis non contenti, iidem villicus et cives de anno plus quam preterito terras arabiles ipsius clastri perarando occupassent et occupatas tenerent, potentia ipsorum mediante, in prejudicium ipsius domini prioris et dicte ecclesie valde magnum; super quibus idem frater Petrus nomine, quo supra, a nobis litteras nostras protestationales sibi dari postulavit, quas nos eidem concessimus communi suadente (iustitia) et testimonio presentium mediante. Datum tertio die festi pentecosthes, anno domini M^{mo} cccc^{mo} duodecimo. 1412.
máj. 24

CI.

Monoszló, 1412. máj. 28.

Chupor Pál, szlavónországi bán átírja Dénes főispán és Bertalan választott bírónak Dubiczán 1409. aug. 19-én kelt oklevelét.

Papíron, elég ép állapotban, a szöveg alatt a bán pecsétjének töredékével. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35361. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Paulus Chupor, regni Sclavonie banus etc. memorie commendamus per presentes, quibus expedit univer-

sis, quod frater Petrus ordinis sancti Pauli primi heremite claustrum beate virginis de superiori Dubicha, in sua et fratris Gregorii, prioris ac totius conventus ipsius claustrum in personis, exhibuit nobis quasdam litteras egregiorum virorum Dionisii, filii Pethow de Grabrounich comitis de Dubiche ac Bartholomei, filii Petri de Predymeryak comitis terrestris de eadem, petens nos cum instantia, ut tenorem earundem de verbo ad verbum transcribi et eisdem priori ac conventui dare et assignare dignaremur, quarum tenor talis est: (*Átírva Dénes főispán és Bertalan vál. birónak Dubiczán, 1409. aug. 19-én kelt oklevele. Ld. LXXXIX. sz. alatt.*)

Nos itaque iustis et iuri consonis petitionibus prefati fratris Petri in sua ac dicti prioris et conventus prefati claustrum beate virginis de superiori Dubicha nobis porrectis admissi, litteras prefatorum Dionisii ac Bartholomei presentibus litteris nostris inseri et transscribi ac transsumptum facientes, prefatis Petro fratri et priori ac conventui concessimus, iuris vigore suadente. Datum in Monozlo, sabbato proximo ante festum sancte trinitatis, anno domini millesimo quadringentesimo duodecimo.

1412.
máj. 28.

CLi.

Buda, 1412. júl. 9.

Zsigmond király parancsa a dubiczamegyei fő- és alispánokhoz, melyben meghagyja nekik, hogy a dubiczai kolostort jogaiban bárkinek igénye ellen oltalmazták.

Papíron, ép állapotban, hátán a király nagy pecsétjének nyomával.
M. kir. Orsz. Levéltár, DL. 35385. sz. Közli: Horváth Sándor.

Sigismundus dei gratia Romanorum rex semper augustus, ac Hungarie etc. rex, fidelibus suis comitibus vel vicecomitibus comitatus de Dwbycha modernis et futuris, salutem et gratiam. Cum nos priorem et fratres in claustrum beate virginis Marie prope civitatem Dwbicensem fundato, iugiter deo famulantes, simulcum possessionibus, rebus et bonis ipsorum universis, iustis utputa et legitimis, in nostram regiam recepimus protectionem et tutelam specialem, viceque

nostre maiestatis persone, vestre commisimus tuitioni, fidelitati igitur vestre firmissime precipientes mandamus, quatenus prefatos priorem et fratres in dicto clauastro comorantes in predictis possessionibus, rebus atque bonis ipsorum, iustis ut premittitur et legitimis, ab omnibus ipsos indebite et iniuste impedire volentibus, signanter vero a civibus et incolis memorate civitatis Dubicensis, per quos ipsis multe iniurie et dampna non modica asseruntur inferre, protegere, tueri, defensare ac manutenere nostre maiestatis in persona debeatis, iuris ordine observato. Secus non facturi; presentes quoque sigillo nostro maiori, quo ut rex Hungarie utimur, fecimus consignari. Datum Bude, octavo die festi visitationis virginis gloriose, anno^{1412.}_{júl. 9.} domini millesimo quadringentesimo duodecimo, regnorum autem nostrorum, anno Hungarie etc. vigesimo quinto, Romanorum vero secundo.

CIII.

Buda, 1412. szept. 29.

Zsigmond király megsemmisítvén a hamis vádaskodás következtében Decsei Roh unokái, István fiai László és János ellen hűtlenség vétke czímén kibocsátott marasztaló ítéletlevelét, nekik érdemeik és hűségük elismerésül összes, így dubiczavármegyei birtokaikra is új adománylevelet ad.

Zsigmond királynak 1413. júl. 25-én kelt átiratából. Ennek eredetije a *gr. Erdődy levéltárban*, Galgócson, Lad. 61. fasc. 3. No 17. jelzet alatt.

Nos Sigismundus dei gratia Romanorum rex semper augustus ac Hungarie etc. rex, memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod licet in causa inter nobilem dominam relictam condam Valentini filii Jakech de Glogoucz ab una, ac Ladislaum et Johannem, filios Stephani, filii Roh de Decche, parte ab altera, in octavis festi beati Georgii martyris proxime^{máj. 1.} preteritis super facto possessionis Glogoucz predictae, coram magnifico comite Symone de Rozgon, iudice curie nostre

habita, ipsis partibus altercantibus et discrepantibus, prefata nobilis domina occasionem defensionis querendo, ut causa in premissa quomodocunque se defendere et tueri possit, eosdem Ladislaum et Johannem, filios Stephani, filii Roh, ac quondam Johannem, filium eiusdem Roh, patrum videlicet eorundem Ladislai et Johannis, eo, quod ipsi utrisque Johanni de Horwathy et priori Aurane, nostris et regni nostri publicis et notoriis infidelibus in conflictu eorundem, quem ipsi contra inclitas dominas condam Elizabet socrum, et Mariam, conthoralem nostras carissimas, dicti regni Hungarie illustres reginas, felicium recordationum, dudum ante oppidum Gara habuissent et commisissent, adherendo publica nota infidelitatis offuscati, et ex eo idem in actione et acquisitione cause eorum predictae contra se ad agendum et proponendum inhabiles essent, allegavit, volens eisdem prescripta nota infidelitatis innodatos comprobare, exhibitione quarundam litterarumstrarum patentium, secreto nostro sigillo, alias sub castro maioris Nycapolis deperdito consignatarum, universas eorundem Ladislai et utriusque Johannis possessiones ac iura possessionaria ob prescriptam notam infidelitatis eorundem, Nicolao de Kaztanycza, per nostram maiestatem in perpetuum collatas fuisse declaraverit, ibidem etiam Stephanus de Zana coram eodem comite Symone personaliter comparendo, eosdem Ladislaum, Johannem et alterum Johannem, prescripta nota infidelitatis offuscatos extitisse comprobare pretendens, quasdam litteras capituli ecclesie Chasmensis compositionales, super facto dictorum iurium possessionariorum annotatorum filiorum Roh, ob prescriptam notam infidelitatis eorundem, prefato Nicolao de Kaztanycza per nos collatorum, ad propriam fassionem eorundem filiorum Roh, ac Nicolao de Kaztanycza privilegialiter confectas, adversus eosdem Ladislaum et Johannem monstraverit; tamen quia prefato comite Symone causam prescriptam pro examinatione et deliberatione eiusdem nostri in presentiam deferente, ex veridica assertione plurimorum prelatorum, baronum, militum et regni nostri procerum habito superinde diligenti scrutinio, certisque probabilibus documentis per ipsos Ladislaum et Johannem coram nobis

factis et productis, tum ex eo, quia easdem litteras nostras donationales pro parte prefati Nicolai de Kaztanycza loquentes, sub dicto nostro deperdito sigillo et per nos revocato emanatas, tum ex eo, quia prescriptam impetrationem dictorum iurium possessionariorum annotatorum filiorum Roh, per prefatum Nicolaum de Kaztanycza fieri procuratam, ac etiam annotatam compositionalem fassionem in dictis litteris annotati capituli Chasmensis expressatam, non vero et iusto modo, sed fraudulentè, dolose, sinistre et nequitiose ac per falsam suggestionem in derogamen honoris et prejudicium prefatorum filiorum Roh factas et fieri procuratas, et sic eosdem filios Roh, per quamplura evidentia documenta nullam notam infidelitatis contra nostram maiestatem incidisse, sed semper in numero nostrorum fidelium constanti fidelitate perstitisse, et tam tempore in predicto, quam etiam in proxime elapsis disturbiorum regni nostri temporibus nostre maiestati fidelia servitia exhibuisse comperimus, pro eo tam prescriptas nostras donationales, quam etiam dicti capituli compositionales litteras et alias quilibet sub quacunque verborum forma facto in premissis adversus prefatos filios Roh emanatas et fieri procuratas, de prelatorum, baronum et regni nostri procerum consilio, quoad omnes earum clausulas et articulos cassantes, annullantes et revocantes, viribusque carituras fore pronuntiantes, eosdem Ladislaum et Johannem, filios Roh, super omnibus premissis et singulis premissorum reddimus et commisimus fore quitos, expeditos, modisque omnibus absolutos, universis et quibuscunque premissas infamias, impetitiones, questionum materias, vel quascunque lites intra vel extra iudicium, contra et adversus eosdem quocunque temporis in eventu movere seu suscitare volentibus, perpetuum silentium imponentes, nihilominus consideratis et in nostre celsitudinis memoriam reductis prescriptis fidelitatibus et fidelium obsequiorum meritis prefatorum Ladislai et Johannis, eisdem regio volentes occurrere cum favore, universas et singulas possessiones ac portiones ipsorum possessionarias, in quarum pacifico dominio predecessores ipsorum extitissent, forentque et ipsi de presenti, videlicet

castrum Vezelye nuncupatum, ac possessiones Dyanfelde, Lokowcz et Labotincz alio nomine Ilyefelde, ad idem castrum pertinentes, item Decche predicta, Kothonna, necnon terram Johannis, filii Petri, ac Myhalowcz alio nomine Repna, Doboka et Palosnycza vocatas, item portiones possessionarias in possessionibus Kamarya et Zenche vocatis, simulcum castello ipsorum in eadem Zenche habito, et earundem pertinentiis in Crisiensi, item Podcrisye, Chremosnycza et Gnylicza appellatas in Dobicza comitatibus existentes et habitas, cum earum districtibus, tenutis ac quibuslibet pertinentiis et utilitatibus quarumlibet integritatibus, quovis nominis vocabulo vocatis, sub eisdem veris metis et antiquis limitibus, quibus eedem predecessores ipsorum et per consequens ipsos hactenus pacifice tente fuissent et possesse, eisdem Ladislao et Johanni, eorumque heredibus universis, ex certa nostre maiestatis scientia, de consensu et voluntate serenissime principis domine Barbare, eadem dei gratia Hungarie etc. regine, conthoralis nostre carissime, prelatorum et baronum nostrorum predictorum sano exinde prehabito consilio, nove nostre donationis titulo et omni eo iure, quo eadem rite et legitime nostre incumbunt collationi, dedimus, donavimus et contulimus, imo damus, donamus et conferimus, iure perpetuo et irrevocabiliter tenendas, possidendas et habendas, salvo iuribus alienis, harum nostrarum vigore et testimonio litterarum mediante, quas dum nobis in specie reportate fuerint, in formam nostri privilegii redigi faciemus. Datum Bude, in festo beati Michaelis archangeli, anno domini M^o cccc^o duodecimo, regnorum nostrorum anno Hungarie etc. vigesimo sexto, Romanorum vero secundo.

1412.
szept. 29.

CIV.

Dubicza, 1412. decz. 19.

Bohcoryan Pál, dubiczai főispán és Bachyni András fia Jákó választott bírónak bizonyáglevele arról, hogy Hlenchenychai Balázs fiai: Miklós és Péter, a felső-dubiczai pálos-kolostor disznainak egy részét lefoglalták.

Papíron, ép állapotban, hátán két gyűrűpecsét nyomával. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35391. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos magister Paulus dictus Bohcoryan comes Dubiche ac Jacou filius Andree de Bachyn, comes terrestres de eadem, memorie commendamus per presentes, quod nos ad instantem petitionem religiosi viri, prioris claustris sancte Marie de promontorio desuperque eiusdem Dubyche ad infrascripta negotia peragenda, nobiles viros videlicet Anthonium, filium Ysk de Oresya necnon Ladislaum, filium Nicolai, filii Ectoris de Almycha transduximus destinandos, qui tandem ad nos reversi nobis consona voce sic retulerunt, ut nullus cultus glandinis in silvis, seu nemoribus nobilium virorum Nicolai et Petri, filiorum Blasii de Hlenchenycha foret fructificandus, sed iidem Nicolaus et Petrus de grege porcorum, que grex eiusdem prioris fuerat, cum potentia ipsorum mediante, pretium dicti culti glandinis absque iuris tramite fecerunt abstollere, ad preiudicium et dedecus eiusdem prioris valde ingens; et iidem Nicolaus et Petrus eidem priori triginta duos florenos ex hoc facto dampna intulerunt, quod factum a quibusvis hominum conditionibus, a quibus decuit et licuit, meram investigaverunt veritatem, harum nostrarum vigore et testimonio litterarum. Datum in eadem Dubycha, feria secunda proxima ante festum beati Thome apostoli, anno domini millesimo quadringentesimo duodecimo.

1412.
dec. 19.

CV.

1412.

Hervoya, spalatói herczegnek a királynál, királynénál és az országgyoknál Garai János és Monoszlai Csopor Pál ellen emelt vádjai. A többi között Orbász váráról is említés történik.

Lucius, Mem. di Trau, 392. 1. nyomán közli Fejér, X:5. 384—387. II.

Domine regine et baronibus regni Hungarie, Hervoya dux infrascripta nuntiavit.

Item primo, quomodo Joannes de Gara et Paulus Chupor banus, omnes possessiones et tenutas meas, excepto

castro Posegavar, sine literis regalibus abstulerint et occuparunt. Item eo non contenti, omnia bona mea, possessiones et castra intentabant a me auferre. Quare hoc fecerunt, nescio meos excessus et delicta pro quibus id facere debuissent. Item a reginali maiestate et prelatis et baronibus regni Hungarie sepius volui intimare, et nunquam ad ipsos iidem permiserunt nuntium meum, ubique locorum ipsos nuntios meos molestando et observando, imo illuc proficisci non permittendo. Item ipsos Joannem de Garam et Paulum Chupor requisivi, num premissa ex voluntate domini regis fiunt et sint acta? Etiam petii ab ipsis litteras regie maiestatis in premissis, et nunquam mihi ostenderunt. Item pro eo, quia mihi literas regias non ostenderunt, intellexi et cognovi, quod ipsi eorum voluntate premissa committunt et non aliter. Item ego ratione premissorum intendebar me submittere iudicio fraternitatis draconum, et ipsi non permiserunt. Item non potui aliud facere, quia mihi intulerunt verecundiam pro eo, et ego ipsis intuli et feci verecundiam. Item, quia abstulerunt mea castra pro eo etiam recepi aliqua castra erga manus ipsorum alias habita. Item ego recepi ab ipsis castra mea verecundia et ad infidelitatem domini regi inferendam. Item, non abstuli dicta castra sub infidelitate, si domini mei certitudine cuicunque, domina regina, prelati et barones regni Hungarie assignari committent, ipsis assignabo, per hoc ostendo, quod non fecerim sub infidelitate. Item assigno duo castra mea in forma obsidis, videlicet Orbaz et Kozara vocata, ad manus vestras, et ostendo meam in hac parte fidelitatem. Item in premissa fiat sic, quod in hoc facto meo mihi regia maiestas omnia mea perpetrata indulgeat, et pro eo in me non habeat suam indignationem. Item omnes literas meas mihi per suam maiestatem attributas et hactenus assignatas velit sua serenitas mihi confirmare et meis posteris, sicut prius confirmarat. Item quidcunque contra me dixerunt in compositione et facto cum Venetis et Turcis, committo me iudicio regie maiestatis et ducis Austrie et societatis draconum regie maiestatis. Item iudicari me cum rege Polonie et sum promptus me submittere ad eosdem. Item si iuxta

iudicium ipsorum decapitationem mereor, decapitent, vel, pati damnum in bonis meis, patiar damnum. Item exoro serenitatem regiam et vestram maiestatem, ut iam in tempore senectutis mee non permittant mori in paganismo ritu et sub infidelitate, quia vix et difficulter expectavi tempus, ut ritu de paganismo convertar in fidem Catholicam, et possim dicto domino regi meo fideliter servire. Item non velit et non placeat domino regi et vobis, mea et vestris servitiis repellere et iaculare sine meis culpis, quia culpam ad id penitus ignoro. Item redeat in vestram memoriam, quod mihi dominus rex cum suis baronibus, sicut iuravit, sic super ipso iuramento habeo literas regias et baronum suorum sub suo regali et eorundem prelatorum suorum sigillis consuetis. Item advertat serenitas vestra, quomodo ego existo in societate draconum et continetur in litteris societatis, quis debeat aliqualiter condemnari. Item, quod nemo sine consilio, scientia et iudicio societatis debeat aliqualiter condemnari. Item amore sancti Joannis recordamini, quia compater sum. Item advertite et pensate omnia obligamina et fidem, peto vos causa omnipotentis dei, ut iam in tali mea etate non opprimatis et deleatis me, ut habeam finem in fide vera et fidelitate regie maiestati reservanda. Item ubi dominus rex premissa, que prosequar, facere nollet, tunc sua maiestas ad manus meas faciat assignare castra mea obsidionalia predicta, antequam aliqua potentia adversum me veniat, cum ipsis victualibus, sicut ego do, ad manus ipsius regie maiestatis, sub ipso modo et ordine, ante quindecim dies. Item ex bona voluntate mea castrum Posegavar ad manus illorum, uti commissum est, mihi assignavi eo, quia ipse dominus rex mihi contulerat, et nolui conservare contra ipsius voluntatem, et illi dedi, cui est commissum. Item dum fui Bude constitutus, tunc recepi paria literarum regalium mihi datarum in duodecim latis capitularibus, sub omnibus iuramentis et dispositionibus, et super omnibus obligationibus, quibus mihi ipsa regia maiestas se obligavit cum suis omnibus obligationibus, quibus mihi ipsa regia maiestas se obligavit cum suis omnibus. Item ubi ipse dominus rex predictis suis

obligationibus, promissis et tantis meis humillimis precibus aquiescere, etiam exhibitiones iustitie mee acceptare noluerit, et mee tante iustitie irritum fecerit ipsa regia maiestas, mihi non imputet, et nec vitium impingat, quia omnibus principibus Christianitatis prescriptas promissiones et obligamina et fidem datam mihi, notificabo et declarabo. Item post notificationem premissorum, non potero mihi in tanta amaritudine oppressionis, sed ubi refugium potero habere, me illic oportebit inclinare. Item hucusque nullibi requisivi refugium, sed ipsum dominum regem habui pro refugio singulari, et rebus sic evenientibus oportebit querere, ubi possim. Item sive ego delear, sive non, iam Woznenses intendunt se unire cum Turcis, et in eo hucusque processerunt et procedunt iam de facto. Item Turcha intendit omnino habere guerram ad Hungaros.

CVI.

Zágráb, 1413. febr. 6.

Zsigmond király parancsa Zágráb megye fő- és alispánjaihoz, melyben meghagyja nekik, hogy ha a felső-dubiczai pálosok részéről idézésre, vallatásra és tiltásra nézve felszólítást nyernek, tegyenek eleget kérésüknek s az ügyről neki, avagy a szlavónországi bánnak jelentést.

Papiron, ép állapotban, hátán a király nagy pecsétjének nyomával.
M. kir. Orsz. Levéltár, DL. 35394. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Sigismundus dei gratia Romanorum rex semper augustus, ac Hungarie etc. rex, fidelibus suis comiti vel vicecomiti et iudicibus comitatus Zagrabiensis salutem et gratiam. Quia cause ecclesiarum per morosas citationes plerumque periclitari contingunt, fidelitati igitur vestre firmissime precipimus et mandamus, quatenus quandocumque et quociscumque (*így*) a data presentium per anni circulum, per religiosos viros fratres heremitas ordinis beati Pauli primi heremite in claustro beate Marie virginis de supra Dwbycha altissimo iugiter famulantes, hominesque ac familiares et officiales ipsorum ad citationes, inquisitiones, prohibitiones ac aliarum litterarum nostrarum exhibitiones necnon ad

omnia alia, que talibus in processibus iuxta regni nostri consuetudinem de iure fieri consueverunt facienda, presentium serie fueritis requisiti, toties unum vel duos ex vobis transmittatis, qui omnia premissa et quevis premissorum singula faciat, perficiat et exequatur, ordine iuris observato; et post hec totius facti et peracti negotii seriem toties quoties necesse et opportunum fuerit, nobis fideliter, vel regni nostri Sclavonie bano more solito rescribatis; presentes autem sigillo nostro maiore, quo ut rex Hungarie utimur, fecimus consignari. Datum Zagrabie, in festo beate Dorothee virginis et martiris, anno domini millesimo quadringentesimo tredecimo, regnorum nostrorum anno Hungarie etc. vigesimo sexto, Romanorum vero tertio.

^{1413.}
febr. 6.

CVII.

Zágráb, 1413. febr. 6.

Zsigmond király parancsa Zágráb megye fő- és alispánjaihoz, melyben elrendeli, hogy ha a felső-dubiczai pálosok hivatalos ténykedésre szólnak, kik képviseljék őt.

Papíron, szakadozott állapotban, hátán a király nagy pecsétjének nyomával. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35395. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Ezzel teljesen megegyezik azon oklevél, melyet Zsigmond király ugyanezen tárgyban, ugyanazon helyről és kelettel a császári káptalanak küldött. DL. 38115. sz.

Sigismundus dei gratia Romanorum rex semper augustus ac Hungarie etc. rex, fidelibus suis capitulo ecclesie Zagrabiensis salutem et gratiam. Quia cause ecclesiarum per morosas citationes plerumque periclitati contingunt, fidelitati igitur vestre firmissime precipimus et mandamus, quatenus quandocumque et quotiescumque a data presentium per anni circulum per religiosos viros dominos fratres heremitas ordinis beati Pauli primi heremite in claustro beate Marie virginis de supra Dwbycha, altissimo iugiter famulantes, hominesque ac familiares et officiales ipsorum ad citationes, inquisitiones, prohibitiones ac aliarum litterarum exhibitiones, possessionum eorum

propriarum apud manus ipsorum habitarum reambulationes et metarum earundem erectiones et renovationes, necnon ad omnia alia, que in talibus processibus iuxta regni nostri consuetudinem de iure fieri consueverunt facienda, presentium serie fueritis requisiti, toties vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo presente Dionisius, filius Pethow de Grabronik, vel Jakow aut Endre, filii Endree de Bachyn, sin Gregorius, Petrus, Lucas, filii Iwan de Gorycha, an Bartholomeus, filius Petri de Bredmeryak, seu Mychael, filius Pzotich de Greda, sive Johannes de eadem, ceu Briccius de Kozonoch, neve Ladislaus, filius Johannis de Ilyna, vel Demetrius de Ternouch, aut Philippus et Dionisius, filii Helech, an Georgius, filius Stephani de Zredna, sin Anthonius litteratus de Pribyn, seu Paulus sive Clemens de Takouch, neve Stephanus, ceu Martinus, filii Mellies de Pongrachouch, vel Ladislaus, filius Ladomerii de Belawar, sin Iwan, sive Nicolaus, filii Iwan de Brezouicha, aliis absentibus homo noster, omnia premissa et quevis premissorum singula faciat, perficiat et exequatur, ordine iuris observato. Et posthec totius facti et peracti negotii seriem toties quoties necesse et opportunum fuerit, nobis fideliter vel regni nostri Sclavonie bano, more solito rescribatis. Presentes autem sigillo nostro maiori, quo ut rex Hungarie utimur, fecimus consignari. Datum Zagrabie, in festo beate Dorothee virginis et martiris, anno domini millesimo cccc^{mo} tredecimo, regnorum nostrorum anno ^{1413.} Hungarie etc. xxvi^{to}, Romanorum vero tertio.
febr. 16.

CVIII.

Udine, 1413. máj. 25.

Zsigmond király Decsei István fiainak László és Jánosnak, összes eddig birt birtokaikat, így a dubiczavármegyeieket is, új adományképpen adja.

Zsigmond királynak 1413. júl. 27-én kelt átíró leveléből. A *gróf Erdődyek* galgóczi levéltárában, Lad. 61. fasc. 3. No. 14. jelzet alatt.

Nos Sigismundus dei gratia Romanorum rex semper augustus ac Hungarie etc. rex, memorie commendamus

tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod nos fidelium nostrorum dilectorum Ladislai et Johannis, filiorum Stephani, filii Roh de Decche, fidelitatibus et fidelium servitiorum preclaris meritis et sinceris complacentiis, per ipsos nobis et sacro nostro regio diademati [.] constantia et agilitate strenua iuxta nutum nostre maiestatis locis et temporibus sumptuosissime incumbentibus laudabiliter exhibitis et impensis consideratis, pro quibus ipsorum premissis fidelibus servitiis nos eisdem volentes regio occurrere cum favore, universas et singulas possessiones ac [portiones possessionarias, in] quarum pacifico dominio predecessores ipsorum extitissent, forentque et ipsi de presenti, videlicet castrum Vezele nuncupatum, ac possessiones Diomfelde, Lakoucz, Labotyncz alio nomine llyefelde, ad idem castrum pertinentes, item Decche predictum, Kotonna, necnon terram Joannis, filii Petri, ac Mihalocz alio nomine Repna, Dobaka, et Palosznicza vocatas, item portiones possessionarias in possessionibus Kamarya et Zenche vocatis, simul cum castello ipsorum in eadem Zencze habito, et earundem pertinentiis, in Crisiensi, item Podcrisye, Cremosnycha, Gnylycha, Tretna et Bruchyna, ac portiones possessionarias in possessionibus Wlchych, Zwabina, Pobresye vocatis habitis, in Dubycha comitatibus existentes et habitas, cum earum districtibus et tenutis ac quibuslibet pertinentiis et utilitatibus quarumlibet integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis, sub eisdem veris metis et antiquis limitibus, quibus eedem per predecessores ipsorum et per consequens ipsos hactenus pacifice tente fuissent et possesse, eisdem Joanni et Ladislao, eorumque hereditibus universis ex certa nostre maiestatis scientia, de consensu et beneplacito serenissime principis domine Barbare regine, consortis nostre charissime, prelatorumque et baronum nostrorum consilio et matura deliberatione prehabita, nove nostre donationis titulo et omni eo iure, quo eedem rite et legitime nostre pertinent collationi, dedimus, donavimus et contulimus, imo damus, donamus et conferimus, iure perpetuo et irrevocabili tenendas, possidendas, pariter et habendas, salvo iuribus alienis, harum nostrarum vigore

et testimonio literarum mediante, quas in formam nostri privilegii redigi faciemus, dum nobis in specie fuerint reportate. Datum Utini, in festo beati Urbani pape, anno domini ^{1413.} ^{máj 25.} M^o cccc^{mo} tredecimo, regnorum nostrorum anno Hungarie etc. vigesimo septimo, Romanorum vero tertio.

CIX.

1413. jún. 13.

A császári káptalan jelentése arról, hogy Decsei István fiait Lászlót és Jánost, Zsigmond királynak Udineban, 1413. máj. 26-án kelt parancsa alapján, melyet át is ír, körözs- és dubiczavármegyei birtokaikba bevezette és beiktatta.

Zsigmond királynak 1413. júl. 27-én kelt átiró leveléből. A *gróf Erdődyek* galgóczi levéltárában, Lad. 61. fasc. 3. No. 14. jelzet alatt.

Capitulum ecclesie Chasmensis omnibus Christi fidelibus, tam presentibus, quam futuris, presentium notitiam habituris, salutem in omnium Salvatore. Ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod nos litteras serenissimi principis et domini domini Sigismundi, dei gratia Romanorum regis semper augusti, ac Hungarie etc. regis, domini nostri naturalis statutorias, nobis directas, obedientia, qua decuit, recepimus in hec verba: Sigismundus dei gratia Romanorum rex semper augustus, ac Hungarie etc. rex, fidelibus nostris capitulo ecclesie Chasmensis salutem et gratiam. Cum nos universas et quaslibet possessiones et portiones possessionarias Ladislai et Johannis, filiorum (Stephanii filii) Roh de Decche, videlicet castrum Wezelye nuncupatum, ac possessiones Dyanfelde, Lokowcz et Labotincz alio nomine Iliefelde appellatas, ad idem castrum pertinentes, item Decche predictam, Kothonna, necnon terram Johannis, filii Petri, ac Myhalowcz alio nomine Repna appellatas, Doboka, Palosnycza, necnon portiones possessionarias in possessionibus Kamarya et Zenche vocatis, cum castello ipsorum in eadem Zenche habito, ac

earundem pertinentiis in comitatu Crisiensi habitas et existentes, necnon Podcrisye, Chremosnycza et Gnylicza appellatas, in comitatu de Dubiczza adiacentes, cum earundem districtibus, tenutis et quibuslibet pertinentiis, in quarum pacifico dominio predecessores eorundem Ladislai et Johannis pacifice preextitissent, forentque et ipsi de presenti, vigore aliarum litterarum nostrarum exinde confectarum, ipsis Ladislao et Johanni, eorumque heredibus et posteritibus universis, nove nostre donationis titulo in perpetuum contulerimus, velimusque ipsos in dominium earundem per nostrum et vestrum homines legitime facere introduci. Super quo fidelitati vestre firmiter precipiendo mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem, pro testimonio fidedignum, quo presente Stephanus Chych de Temernicze, sin Nicolaus filius Pauli de Zredyche, seu Anthonius Literatus de Pribin, sive Jacobus dictus Fanywra de Zentmarton, neve Martinus frater eiusdem, ceu alter Martinus dictus Mellyes de Pongrachowcz, aliis absentibus homo noster ad facies prescriptorum castri, ac possessionum et portionum possessionariarum, vicinis et commetaneis earundem universis inibi legitime convocatis et presentibus accedendo, introducat prefatos Ladislaum et Johannem in dominium earundem, statuaturque easdem eidem premisse nove nostre donationis titulo perpetuo possidendas, si non fuerit contradictum; contradictores, vero si qui fuerint, evocet ipsos contra annotatos Ladislaum et Johannem, regni nostri Slavonie bani vel vicebani in presentiam, ad terminum competentem, rationem contradictionis eorum reddituros efficacem. Et post hec ipsarum introductionis et statutionis seriem cum nominibus contradictorum et evocatorum, si qui fuerint, terminoque assignato eidem regni nostri Slavonie bano vel vicebano, more solito rescribatis. Datum Utini, feria sexta proxima ante (*igy*, post *helyett*) festum beati Urbani pape, anno domini m^o cccc^{mo} tredecimo, regno-^{1413.}_{maj. 26.} rum nostrorum anno Hungarie vigesimo septimo, Romanorum vero tertio. Nos itaque mandatis ipsius regie maiestatis semper obedire cupientes, ut tenemur, unacum prefato Jacobo dicto Fanywra de Zenthmarton, homine ipsius regie maiestatis

nostrum hominem fidedignum, videlicet discretum virum magistrum Johannem (filium) Nicolai, socium et concanicum nostrum ad premissa fideliter peragenda nostro pro testimonio duximus destinandum. Qui tandem ad nos exinde reversi, nobis voce consona retulerunt eo modo, quod predictus homo regius, dicto nostro testimonio presente, feria māj. 26. sexta proxima post predictum festum beati Urbani pape et martiris proxime preteritum, et aliis diebus sequentibus ad id aptis et sufficientibus ad facies prescriptarum castri Vezellye nuncupati ac possessionum Dyanfelde, Lokouch et Labotynch alio nomine Yliefelde appellatarum ad idem castrum pertinentium, item Decche predictae, Kutonna, necnon terre Johannis, filii Petri, ac Myhalouch alio nomine Repna appellatarum, Doboka, Palosnycha, necnon portionum possessionariarum in possessionibus Kamarya et Zenche vocatarum cum castello ipsorum in eadem Zynche habito, et earundem pertinentiarum, in dicto comitatu Crisiensi habitatum et existentium, necnon Podocrisye, Chremosnycha et Gnylicha appellatarum, in predicto comitatu de Dubyche adiacentium, cum earum districtibus, tenutis et quibuslibet pertinentiis, in quarum, ut prefertur, pacifico dominio predecessores eorundem Ladislai et Johannis pacifice perstitissent, forentque et ipsi de presenti, vicinis et commetaneis earundem universis inibi legitime convocatis et presentibus accedendo, prefatos Ladislaum et Johannem, filios Roh, in dominium earundem introduxisset, statuissetque easdem eisdem premisse nove regie donationis titulo perpetuo possidendas, nullo penitus contradictore inibi apparente, diebus legitimus et congruis in facie earundem permanendo, iuribus tamen possessionariis ecclesie nostre in districtu de Gresencza penes predictam possessionem Kotonna vocatam habitis, salvis remanentibus pro ecclesia nostra antefata. In cuius rei memoriam, firmitatemque perpetuam presentes litteras nostras privilegiales pendentes et autentici sigilli nostri munimine roboratas, alphabeto intercisas, duximus concedendas. Datum decimo nono die diei possessionariarum introductionis et statutionis predictarum, anno domini millesimo quadringentesimo tredecimo supradicto.

1413.
jun. 13.

CX.

Monoszló, 1413. júl. 15.

Chupor Pál, szlavón bán parancsa Chreschich Farkas és fia Tamáshoz, melyben elrendeli, hogy a dubiczai kolostorból elrabolt ingóságokat, a melyek jelenleg birtokukban vannak, adják a kolostornak vissza.

Papíron, ép állapotban, a szöveg alatt a bán elég épen maradt pecsétjével. Valami elmosódott alakon madár áll. A pecsét körirata :
+ S(igillum): COPOR: PAVLI: *M. Kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35396. sz.
Közlő: *Horváth Sándor*.

Paulus Chupur regni Sclavonie banus, nobili viro Thome, filio Farkasii de Chreschich, cum patri suo karissimo; dicitur nobis in persona fratrum heremitarum de claustro beate virginis prope Dubicham gravi cum querela, quomodo duo ex ipsis heremitis conversi, sew layci, ducti maligno spiritus clam destine (*így*) cum quibusdam rebus et viginti quarto (*így*) wlnis de puro panno secum de ipso claustro deportassent; quos vos in iter reperientes prefatum pannum et alias res protunc erga ipsos repertas et inventas recipissetis modo predonico et potentia, in iuris preiudicium iustitie (*így*), ymo offendentes creatorem nostrum et beatam virginem, genitricem eiusdem valde ingens; super quo eandem vestram conpaternitatem requirimus et ortamur, eidemque in persona domini nostri regis et auctoritate nostri officii firmiter committimus, aliter hec nolentes, mandamus, quatenus mox et in continenti visis presentibus, rebus sic se habentibus, prefatum pannum et alias res per vos sic indebite et minus iuste, ymo, ut predicitur, modo predonico receptum, annotatis fratribus heremitarum reddere et restitui facere, mora et occasione quibuslibet posttergata, debeatis; alioquin serie presentium committimus vicecomitibus nostris comitatus Zagrabiensis et castellanis de Chrupa, ut vos ad premissa facienda, tanquam contumaces compellere et astringere debeant. Secus sub pena premissa et sub nostre dilectionis amissione nullatenus facere presumpmatis, nec sitis ausuri modo aliquali; presentes post eorum lecturam, si secus feceritis, reddi iubemus presentati. Datum in Monozlo, in festo divisionis apostolorum, anno domini mil-^{1413.}
lesimo cccc^{mo} tredecimo. _{jul. 15.}

CXI.

Dubicza, 1413. júl. 17.

Gergely, a felső-dubiczai pálosok perjele, az itteni polgárok jogtalan foglalásai ellen Ervenichei László fia Miklós, Gonisai Weres Péter, dubiczai ispánok és Bachyn András fia Jákó választott bíró előtt tiltakozik.

Papíron, kissé szakadozott állapotban, hátán három gyűrűpecsét nyomával. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35397. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos magister Nicolaus, filius Ladislai de Erueniche ac Petrus dictus Wrus de Gonisa, comites de Dubycha ac Jacou, filius Andree de Bachyn, comes terrestres de eadem, memorie commendamus per presentes, quod religiosus vir Gregorius prior claustris sancte Marie de promontorio de superque eiusdem Dubyche, ordinisque sancti Pauli primi heremite, providos viros iudicem, iuratos ceterosque cives, ac universos hospites de eadem Dubycha, a possessione ac portionis possessionarie, que ad eandem ecclesiam legitime pertinetur et expectaret, ab occupatione, intromissione, usurpatione, usu fructuque perceptione modis omnibus, quibus latius potuit facie ad faciem coram nobis personaliter fecit prohibere harum nostrarum vigore et testimonio litterarum. Datum in eadem Dubycha, feria secunda proxima ante festum beati Elye prophete, anno domini millesimo

1413. CCCC^{mo} XIII^{mo}.
júl. 17.

CXII.

Pekrecz, 1413. júl. 30.

Monoszlai Csupor Pál, szlavón bán, a vránai perjelség kormányzója és Jákó, dubiczamegyei választott bíró ítéletlevele, melynek alapján Ossanna asszonyt a Grédai Mihály által elfoglalt grédai birtokrészebe beiktattatni rendelik.

Bodó Gáspár tolnai comes és Korothnay János somogyi comesnek Zágrábban, 1486. szept. 8-án kelt ítéletlevelében átírva. Ld. CXXXIX. sz. alatt.

Nos Paulus Chupor de Monozlo regni Sclavonie banus, gubernatorque bonorum prioratus Aurane ac Jako comes

terrestris comitatus de Dobicha, memorie commendantes tenore presentium significamus quibus expedit universis, quod nobis feria sexta proxima post festum beati Jacobi ^{júl. 28.} apostoli nunc preteritum una cum nonnullis nobilibus Cris-ensis et de Dobycha predicta comitatuum in Pekrech existentibus, Petrus literatus pro nobili domina Ossanna vocata, filia condam Johannis, filii Dragaij de Greda, consorte videlicet sua cum procuratoriis literis capituli ecclesie Chas-mensis ad nostram veniens presentiam presente et audiente Michael, filio eiusdem Johannis, filii Dragay de eadem Greda, contra eundem querulose proposuit eo modo, quod idem Michael his temporibus proxime nunc elapsis, portiones possessionarias annotate nobilis domine ipsam in dicta possessione Greda et suis pertinentiis iuridice concernentes pro se ipso indebite et minus iuste, immo potentialiter occupasset et occupatis uteretur de presenti in iuris preiudicium dicte domine multum ingens. Quo percepto, prelibatus filius Johannis in nostram exurgens presentiam respondit ex adverso, quod ipse predictas portiones possessionarias prelibate nobilis domine ex regia collatione teneret et possideret. Sed quia prelibata possessio Greda vocata ac eius pertinentie iuri femineo veluti masculino pertinere dinoscitur, ob hoc ipse literas donationales, statutorias et alias quaslibet contra et adversus memoratam dominam in facto prelibatarum portionum suarum possessionariarum per ipsum emanatas cassas, vanas et viribus carituras committendo sepe fatas portiones possessionarias dicte uti ius suum proprium et legitimum remittere et resignare promptus esset et paratus, immo easdem sibi ex nunc remisit nostri in conspectum per ipsam et suos heredes perpetuo possidendas, manus suas de eisdem penitus excipiendas; quibus sic habitis et licet prelibatus Michael, filius Johannis, pro premissa indebita occupatione annotatarum portionum possessionariarum sepefate nobilis domine Ossanna vocate digne aggravari debere nobis ac ipsis nobilibus annotatorum comitatuum cernebatur, tamen instantissima supplicatione prelibatorum nobilium pro memorato Mychaele nobis facta interveniente premissum onus et

gravamen eidem relaxandi, sepefatamque nobilem dominam Ossanna vocatam in dominium prescriptarum portionum possessionariarum in dicta Greda et suis pertinentiis habitatum, per prelibatum Jako comitem terrestrem reintroduci et statui faciendam, easdem eidem et suis posteris perpetuo commisimus possideri pariter et habere. In cuius rei memoriam, firmitatemque perpetuam presentes literas nostras privilegiales pendentium sigillorum nostrorum munimine roboratas eidem domine duximus concedendas. Datum in Pekrech predicta, tertio die termini prenotati anno domini

1413.
júl. 30. M^o CCC^o VIII° .

CXIII.

Dubicza, 1413. nov. 13.

A felső-dubiczai pálosok és az itteni közönség valamely peres birtokrész fölött Ervenychei László fia Miklós és Gonisai Weres Péter, dubiczai ispánok, meg Bachyn András fia Jákó választott bíró előtt egyezkednek.

Papíron, ép állapotban, hátán három gyűrűpecsét nyomával. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35401. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Ezen oklevelet Csupor Pál szlavón bán, Monoszlón, 1413. nov. 30-án kelt oklevelében átírja. (DL. 35401. sz.) Ld. a CXIV. sz. oklevelet.

Nos magister Nicolaus, filius Ladislai de Eruenyche, ac Petrus dictus Wrus de Gonisa, comites de Dubycha, ac Jacou filius Andree de Bachyn, comes terrestres de eadem, memorie commendamus per presentes, quod inter religiosos viros heremitas de promontorio de superque eiusdem Dubiche ac iudicem, iuratos ceterosque cives ac universos hospites de eadem Dubycha, pro quadam particula terre, que sub eodem monticulo sita foret et habita, pro qua quampluries questiones et materie lites (*így*) coram nobis movebantur, talis dispositio facta foret et ventillata, ut ipsi heremite eiusdem monticulis (*így*) de superque eosdem heremitas existentem, necnon eiusdem particule terre penes fluvium Kosucha vocatam, habitam et existentem, idem cives vero et hospites pretacte particule terre usque festum trinitatis proxime nunc venturum dominium possint habere et valleant; post eundem autem festum

jún. 18.

idem heremite de patri (*így*) suo generali, qualitercumque idem generalis voluerit, ex hoc facto irrogari relationem aportare teneantur. Si quispiam autem ipsorum aliquam materiam litis usque eundem festum, aut aliquam molestiam conturbationis promoverit, illa pars contra alteram partem in vigintiquinque marcis denariorum, salva parte iudicis, convicta sit et agravata. Quam dispositionem ambe pretacte partes cum spontanea ipsorum volumptate coram nobis assumpserunt harum nostrarum vigore et testimonio litterarum. Datum in eadem Dubycha, feria secunda proxima post festum beati Martini confessoris, anno domini mille-^{1413.}_{nov. 13.} simo quadringentesimo tredecimo.

CXIV.

Monoszló, 1413. nov. 30.

Chupor Pál, szlavón bán, átírja Miklós és Weres Péter ispánok, meg Jákó választott bírónak Dubiczán, 1413. nov. 13-án kelt oklevelét.

Papiron, szakadozott állapotban, a szöveg alatt a bán pecsétjének töredékével. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35401. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Paulus Chupur, regni Sclavonie banus etc. memorie commendamus per presentes, quibus expedit universis, quod religiosus vir, frater Petrus, procurator fratrum heremitarum de promontorio Dubiche, prioris, sua ac universorum fratrum heremitarum de dicto promontorio in personis, quasdam litteras comitum nostrorum de Dubicha nobis exhibere curavit in hec verba: (*Átírva Miklós és Weres Péter ispánok, meg Jákó vál. bírónak 1413. nov. 13-iki oklevele. Ld. CXIII. sz. alatt.*) Et quia nobis per prefatum fratrem Petrum in sua ac prefati prioris et fratrum personis humiliter supplicatum extitit super eo, ut prefatas litteras dictorum nostrorum comitum super prefata concambiali permutatione dictarum terrarum, videlicet terre, que sub eodem monticulo ipsorum fratrum existit, ipsis civibus facte, et per ipsos cives cuiusdam monticuli de super ipsos heremitas existentis, necnon

cuiusdam particule terre penes fluvium Kosucha habite, ipsis fratribus facte nostris litteris inseri et de verbo ad verbum transscribi dignaremur; nos itaque iustis petitionibus annotati fratris Petri annuentes, prefatas litteras annotatorum nostrorum comitum de verbo ad verbum transcribi et presentibus litteris nostris inseri facientes, annotatis fratribus de promontorio dicta (*így*) Dubiche concessimus, communi ^{1413.} iustitia suadente. Datum in Monozlo, in festo beati Andree _{nov. 30.} apostoli, anno domini supradicto.

CXV.

Dubicza, 1417. márcz. 15.

Nagy Antal, Bessenyei Imre, dubiczai ispánok és Bacsinai Jákó, választott bíró előtt Kremozsniczai János fia Ádám, a Dubicza vármegyében fekvő birtokrészeit Decsei István fiának Jánosnak, ennek fia Lászlónak és az említett István néhai fia László: Herczeg István, András és Roh nevű fiainak 300 márkáért eladja.

Hártyára írt eredetije a *gróf Erdődyek* galgóczi levéltárában. Lad. 61. fasc. 3. No 19. jelzet alatt.

Nos Anthonius Magnus et Emericus Bissenus, comites de Dubicha, ac Jacow, filius Andree de Bachyna, comes terrestris eiusdem comitatus, memorie commendantes tenore presentium significamus, quibus expedit universis, quod Adam filius Johannis de Cremosnicha, coram nobis personaliter constitutus, confessus est oraculo vive vocis in hunc modum: Ut ipse totales portiones suas possessionarias ipsum in possessionibus Cremosnicha predicta, Policha Gnylich, Lokavech, Dolech, Pocrisye, utraque Lezkouch, Petrunicha, Scepel, Boruch, utraque Vroduch et Zaburdya vocatis habitas, in dicto comitatu Dubicensi existentes, ipsumque iusto iuris titulo concernentes, simulcum terris arabilibus, vineis, pratis, silvis, nemoribus, aquis, molenadinis, et generaliter cunctis utilitatibus earundem integritatibus magistro Johanni, filio Stephani, filii Roh de Decche, ac Ladislao, filio eiusdem, quo ad directam earum medietatem, necnon Stephano Herchegh, Andree et Roh, filiis

condam Ladislai, filii prefati Stephani de eadem Decche, pro trecentis marcis denariorum novorum plene, ut dixit, ab eisdem receptis vendidisset, imo dedit, donavit et contulit, per eosdem magistrum Johannem ac filium et fratres eiusdem, necnon eorum heredibus perpetuo irrevocabiliter possidendas, tenendas pariter et habendas; nil iuris nilque proprietatis sibi et suis heredibus in eisdem reservando. Assumpmens nihilominus memoratus Adam, annotatos magistrum Johannem, ac filium et fratres eiusdem contra quoslibet impetitores tueri et servare propriis suis laboribus et expensis. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam, presentes litteras privilegiales pendentium sigillorum nostrorum munimine roboratas duximus concedendas. Datum in Dubicha predicta, feria secunda proxima post festum beati Gregorii pape, anno domini M^o CCCC^{mo} XVII^{mo}.

1417.
márcz. 15.

CXVI.

Buda, 1429. márcz. 13.

Garai Miklós nádor porátküldő levele a Maróthi János bán és fia László egyrészről, továbbá Wnghi Albert, vránai perjel közti perben; a Dubicza megyéhez tartozó birtokok határai megírván.

Papíron, szakadozott állapotban, hátán a nádor pecsétjének nyomával. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 34004. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Ezen oklevélnek a határjárásról szóló részét *Theiner*, Mon. Hung. I. 314—316. II. közli.

Nos Nicolaus de Gara regni Hungarie palatinus et iudex Comanorum damus pro memoria, quod Philipus litteratus pro viro magnifico Johanne de Maroth bano et Ladislao, filio eius cum procuratoriis litteris capituli Bozensis iuxta continentiam litterarum domini nostri regis Sigismundi prorogatoriarum, in octavis festi epiphaniarum jan. 13. domini in figura nostri iudici (*így*) comparendo, contra dominum fratrem Adalbertum de Wnghi, priorem Aurane, duas litteras, unam capituli Zagrabiensis relatoriam, spectabili et magnifico viro domino Hermano, Cilie Zagorieque comiti, regni quoque Sclavonie bano, ad regium littera-

- ^{1428.}
máj. 23. torium mandatum rescriptam, quintodecimo die diei dominice ante festum ascensionis domini, et aliam eiusdem comitis Hermani transmissionalem, Crisii sexto die ferie secunde
- ^{Körös,}
^{1428.}
júl. 7. proxime post octavas festi nativitatis beati Johannis baptiste de novo elapsas, subortas, formam possessionarie introductionis, contradictorieque inhibitionis et evocationis denotantes nobis presentavit exprimentes, quod cum ipsi Johannes banus et Ladislaus acceptis Paulo de Chezmyche regio, ac Gregorio custode et canonico prefati capituli
- ^{1428.}
máj. 9. Zagrabiensis hominibus, die dominico in prescripto ad facies opidi Welyke, in dicto regno Sclavonie in comitatu Crisiensi existentis, castelli que et possessionum ac villarum tributorum, ad ipsum opidum pertinentium, convocatis commetaneis et vicinis accedendo, se per ipsos regium et capituli homines, in dominium earum induci et eas cum nondinis (*így*), foris aliisque cunctis utilitatibus, sub titulo regalis collationis perempniter possidendas statuere facere voluissent, tunc Georgius, filius Nicolai de Chornoua, predialis ipsius prioris, in persona eiusdem domini sui huiusmodi possessionarie statutioni ipsis Johanni bano et Ladislao fiende contradixisset; quare ipsi regius et capitularis homines, ibidem prefatum priorem contra annotatos banum
- ^{1428.}
júl. 1. et Ladislaum ad octavas dicti festi nativitatis beati Johannis baptiste in ipsius comitis Hermani et bani presentiam evocassent, rationem contradictionis sue redditurum; itaque tandem Nicolao plebano de Orbova procuratore ipsorum bani et Ladislai ab una, parte vero ab altera, Georgio filio Stephani de Strednamelleke, procuratore antelati prioris coram eodem Hermano comite et bano comparentibus, idem procurator prescriptorum Johannis bani et Ladislai, ipsios a iudicio et iudicatu bani dicti regni Sclavonie exemptos fore, exhibitione litterarum, prefati domini nostri
- ^{Zólyom,}
^{1404.}
decz. 21. regis Sigismundi gratiosarum, Zolii in festo beati Thome apostoli, anno domini millesimo quadringentesimo quarto patenter emanatarum declarasset, quapropter ipse comes Hermanus et banus premissam causam inter partes habitam,
- ^{1405.}
aug. 1. ad octavas festi beati Jacobi apostoli tunc venturi, in curiam regiam trasmisisset; dehinc idem procurator pre-

fatorum Johannis bani et Ladislai, litteras donationales antelati domini nostri regis Sigismundi, in opido suo Rozno ^{Rozsnyó, 1427.} vocato, partis Transsilvane, feria secundo proxima post ^{júl. 7.} festum visitationis virginis gloriose, anno gratie millesimo quadringentesimo vigesimo septimo sub eius secreto sigillo ad ipsius propriam commissionem exortas, nostro iudiciario obtulit conspectui, continentibus, quod fidelitatibus et fidelium obsequiorum meritis prefati Johannis bani, prescriptum opidium suum Velike, simulcum castello, possessionibus et villis, ac tributis, aliisque universis utilitatibus ad eas pertinentibus et presertim fluiis Zauē et Pwkur, ac vado in eodem fluio Zauē existente exactionibusque proventuum navalium ipsius vadii (*igy*) et generaliter ad eas de iure spectantibus, sub ipsorum veris metis, quibus per suam maiestatem tente fuissent, ex sua scientia et consensu domine Barabare (*igy*) regine conthoralis sue, prelatorum et baronum suorum ad id accedente consilio, de manibus suis regiis omni eo iure, quo sue rite et legitime pertinisset collationi, eidem Johanni bano et per eum annotato Ladislao, filio suo, ipsorumque heredibus et successoribus universis iure perpetuo et irrevocabiliter possidendum et habendum donasset et contulisset annuendo, quod si heredes et superstites eorundem Johannis bani et Ladislai, filii sui, sexus masculini deficerent, tunc in filias eorundem Johannis bani et Ladislai, dictarumque filiarum herede[s sex]us utriusque, casu etiam, quo pretactas filias annotatorum Johannis bani et Ladislai, earundemque filiarum posteritates sexus utriusque absque heredum similiter utriusque sexus solatio deficere contingeret, extunc in Johannem et Nicolaum, filios Stephani de dicta Maroth necnon alterum Nicolaum Frank, et Sigismundum, filios Ladislai, filii Johannis de Bwyak, [prefat]orum Johannis bani et Ladislai generationales et condivisionales, e[orundem]que heredes universos, annotatum opidium Welyke, necnon castellum, possessionesque et ville, ac pertinentie earundem predictae devolverentur, pleno in eum possidende et tenende, iuribus tamen alienis semper salvis remantibus. Assumpsissetque idem dominus rex suo et successorum suorum, regum

scilicet Hung[arie n]ominibus eosdem Johannem banum et Ladislaum, seu ipsorum heredes in pacifici dominio eorundem opidi et castelli, possessionum et villarum, pertinentiarumque et utilitatum earum prescriptarum, contra quosvis inpetitores, causidicos et ac[tores] conservare, laboribusque propriis et expensis tueri ac defensare. Quarum quidem litterarum exhibitionibus factis, prefatus procurator ipsorum Johannis bani et Ladislai rationem premisse contradictorie inhibitionis assignare postulavit, per dominum Adalbertum priorem prenotatum; hoc percepto prefatus Adalbertus prior exurgendo respondit ex adverso, quomodo prescriptum opidum Welyke, cum castello prenotato aliisque possessionibus et villis ad ea spectantibus, utilitatesque earum quolibet, inter veros cursus et certos limites comitatus de Dwbycha, ad prescriptum suum prioratum rite et de facto pertinentes haberentur, et ideo serenitas ipsius domini nostri regis impreiudicium (*így*) iuris dicti sui prioratus, ipsas prefatis Johanni bano et Ladislao de iure donare et conferre non potuisset; ipse quoque super ipso comitatu Dwbicensi litteras haberet efficaces, ubi et in instanti idem Adalbertus prior, in horum verborum suorum corroborationem litteras domini regis Lodovici privilegiales, duobus duplicibus suis sigillis pendentibus, uno scilicet priori in partibus Vzure deperdito, et altero posteriori novo communitas, anno domini millesimo trecentesimo quinquagesimo septimo, tertio nonas Martii, regni autem sui anno decimo sexto, subortas et tandem

1357.
márcz. 5. 1364. apositione dicti sui sigilli ultimi, anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo quarto, regni autem sui anno vigesimo tertio roboratas, transcribendo confirmative tenorem litterarum privilegialium domini Karuly regis, patris ipsius

1322.
decz. 28. Lodovici regis, anno gratie millesimo trecentesimo vigesimo secundo, quinto kalendas Januarii, regni autem sui anno similiter vigesimo secundo emanatarum, que ordinem aliarum litterarum eiusdem Karuly regis privilegialium,

1327.
febr. 15. anno Jhesu millesimo trecentesimo vigesimo septimo, decimo quinto kalendas Martii, regni autem sui anno similiter vigesimo septimo emanatarum confirmabant. In eisdem autem litteris ipsius Karuli regis prioribus, series

litterarum domini Ladislai regis privilegialium, anno domini millesimo ducentésimo septuagesimo secundo, indicione ^{1272.} _{nov. 18.} (*így*) quinta decima, quarto decimo kalendas Decembris, regni autem sui anno primo emanatarum, verbaliter et confirmative continebantur, que continentias litterarum domini Stephani regis, patris ipsius Ladislai regis, anno domini ^{1270.} _{decz. 12.} millesimo ducentesimo septuagesimo, pridie idus Decembris, regni autem sui anno primo confirmabant; in ipsis autem litteris Stephani regis ordo litterarum privilegialium domini Bele regis quarti, genitoris dicti regis Stephani, anno gratie millesimo ducentesimo sexagesimo nono subortarum, ^{1269.} confirmative habebatur, nostro iudiciario examini demonstravit. Ex quarumquidem litterarum ipsorum Bele et Stephani regum (serie) inter alia edocebamur eomodo, quomodo civitas Zernye et comitatus de Gwchke, domus militie templi Irhesolomitani prefuissent, quas ipsi reges in forma compositionis, modo litteris in eisdem seriatim explicate pro se recepissent, dando viceversa eidem domui templi comitatum de Dwbycha, cum omni districtu, iurisdictione, honore ac suis pertinentiis pleno iure et nominatim cum mardurinis et descensu bani, wlgariter zulusma vocate, ac omnibus redditibus, prout percepissent, reservata, collecta, que per totam Slavoniam ratione lucri camere exigi consuevissent, permisissentque magistro et fratribus militum templi, ipsos et domum templi, conservare in pacifica possessione dicti comitatus de Dwbycha per hunc modum, ut hec nec ipsi reges, nec eorum heredes vallerent retractare; quod si facerent, penam viginti milia marcarum fini argenti incurerent (*így*), quas militie templi solvere tenerentur, comitatu de Dwbycha nyhilominus aput domum manente. Mete autem terrarum ad ipsum comitatum de Dwbycha pertinentium tales haberentur: Prima meta inciperet ex parte Gwersenycha exeundo de Zaua, ubi aqua Pwkur caderet in Zauam; inde per ipsum Pwkur iret supra versus orientem et veniret in locum, ubi Ozywpoker et caderet in magnum Pwkur, ubi essent due mete; inde in eodem Ozywpokur transiret superius et caderet in eundem Pukur magnum, et ibi essent due mete; et per eundem

Pukur iret superius versus orientem, dividens terram cum filiis Petres; item in magno spatio exiret Kossachyna vocatum fluium, ubi essent due mete, et per eundem fluium tenderet versus meridiem contra cursum aque, et perveniret ad arborem ihor, ubi aquam illam exiret, ubi essent due mete; inde eundo per quendam fluium, iret superius versus meridiem ad arborem harazth, ubi essent due mete; et inde descenderet ad caput cuiusdam rivuli, ubi essent due mete; et inde transeundo unum fluium ascenderet per quendam locum Kalysta vocatum; et ibi iuxta dumum vimineum essent due mete; et inde descenderet ad fluium Reuenche vocatum, ubi essent due mete; et ibi transiret fluium unum, et iret per medium ville Vrachiche; et inde transeundo transiret iuxta silvam a parte meridionali, et ascenderet ad montem, ad veteres metas, ubi essent due nove mete; et ibi caderet ad fluvium Velyke vocatum, et per eundem fluium Velyke iret inferius usque ad locum, ubi idem fluius caderet ad alium fluium Klokonech vocatum, ubi essent commetanei filii Razlay, et per eundem fluium Klokonech iret inferius versus meridiem, et caderet in fluium Granich vocatum, et per eundem Granicha iret inferius et caderet in fluium Nagachen vocatum, et per eundem eundo caderet in Zauam, et inde per Zauam per longum spatium inferius perveniret ad locum, ubi fluium Ispyas vocatum caderet in Zauam, ubi essent due mete, que inciperent stringere terram de Dwbycha, a terris de Vrbaz; et per eundem fluium Ispias iret superius contra cursum aque versus meridiem, ubi alter fluius Lykonch nomine caderet in ipsum Ispyas, et ibi essent due mete, et inde exeundo fluium progredederetur iuxta silvas et perveniret ad locum Posega vocatum, et inde in montibus iret directe per berch, et perveniret ad montem Rakfew vocatum, et inde tenderet et perveniret ad locum Razy vocatum, ubi essent due mete, et inde progredederetur directe versus meridiem et perveniret ad montem Kohmafew vocatum, ubi essent due mete, et inde per berch transiret inferius ad arborem thul, ubi essent due mete; et per eundem berch iret in locum Kalysta vocatum, ubi essent due mete;

et inde iret ad verticem montis, ad magnam viam, que duceret in Vrbaz, iuxta quam due mete essent iuxta metas veteres, et per eandem viam tenderet versus occidentem ad duas arbores Thwl, iuxta quas essent due mete, et inde diverteretur de via versus meridiem eundo per valles, ascenderet ad montem alium, qui esset inter Rakouech et Istrobrycha, ubi essent due mete, et inde directe ascendendo per montes perveniret ad montem altiozem, in cuius vertice essent due mete; et inde per montes et valles eundo perveniret ad villam Symiga, que remaneret a sinistris; et inde incedendo per montes et valles directe perveniret ad montem Thodinafew vocatum, ubi essent due mete; et inde directe iret in Gosd, et eundo per ipsum Gosd transiret in fluium Mesenycha, et ita terminarentur mete de Wrbaz, de Mesenycha; tunc caderet in aquam Themprnifev, que esset prima meta inter Dubicham et Zavam; inde Themprnifev ascenderet ad quendam monticulum versus occidentem, et procedendo per ipsum monticulum, aliquantulum descenderet in rivulum nomine Mesenycha; et per eundem ryvulum descenderet per magnum spatium, ubi Jelaweckpathak caderet in Mesenycham; et per Jelaweck ascendendo duceret usque ad quendam locum, qui vulgo Predol diceretur, et de Predol ascenderet supra montem; ibi essent due mete terre; inde descenderet per modicum spatium in duas metas terreas existentes circa arborem bykfa cruce signatam, que esset supra caput Kokonychfew; inde recte descenderet in quendam magnam vallem in rivulum Kayuanycha vocatum; et sic eundo per ipsum rivulum et per ipsam vallem per magnum spatium ascenderet ad montem versus orientem, ad quendam locum nomine Wracha, ubi secus viam essent due mete terre. Inde iret versus occidentem per montem et tenderet per iuga montis; idem per Brizch et veniret ad duas metas terreas; inde ascendendo ad montem altiozem, in cuius summitate [essent] due mete terre; inde descenderet per medium eiusdem montis, et veniret ad finem ipsius montis, ubi essent due mete terre; inde transiret ad quoddam flumen Strigomnya vocatum, et ascenderet ad montem versus occidentem et duceret usque

ad duas metas terreas, que essent in latere montis; inde transiret in modico spatio versus meridiem ad duas arbores fagy cruce singnatas; inde ascenderet per nemus montem et scrutices; in vertice ipsius montis essent due mete terree; et inde iret ad magnam viam, ubi essent quadrivium; inde iret per quandam semitam versus occidentem; inde transiret directe ad quendam fluium Jalsaycha vocatum; inde transiret ipsum fluium, ascendendo per quandam semitam et tenderet per eandem semitam in cacumine montis, usque ad Vysenych, ubi essent mete terree, sub arbore zylfa; et per verticem ipsius montis veniendo caderet in viam, et veniret ad locum Pathuch vocatum, ubi essent due mete; et per eandem viam veniret ad fossatum Jamynych vocatum, ubi essent due mete; et per eandem veniendo versus occidentem perveniret ad magnam viam Wracha vocatam, ubi essent due mete; et transeundo ipsam viam Wracha, directe iret ad fluium Jelsouycha vocatum; et per eundem caderet in fluium Strigomnya, ubi mete essent; et transeundo ipsum fluium Strigomnya ascenderet ad montem directe, ubi sub arboribus nyarfa due mete essent in vertice montis; incedendo directe descenderet ad magnam viam, iuxta quam essent due mete; et indo directe progredetur, et caderet in fluium Zohodol vocatum, quem transeundo ascenderet ad montem, in cuius vertice sub arboribus kolfa essent due mete, et inde per berch ascenderet ad unam viam et eundo parum per viam exiret, ubi essent due mete; et inde eundo per berch versus occidentem descenderet in fluium Jelsouych vocatum, quem transeundo sub arbore castane essent due mete; et inde ascenderet superius et caderet in viam et berch iret in via, que separaret terras de Dwbycha a terris de Wandycha; et iuxta eandem viam essent due mete, ubi inciperentur termini terrarum de Wandycha; et inde eundo per eandem viam per berch, directe versus aquilonem ad quendam montem, ubi essent due mete; et per eandem viam et per eundem berch ad quendam locum Lonffev vocatum, ubi sub arboribus fagy essent due mete; et inde per viam sepedictam descendendo perveniret ad duas

metas, in fine eiusdem berch; et deinde descendendo caderet in rivulum Strigomnya, ubi essent due mete; et per eundem fluium Strigomnya iret inferius in fluium Vn; et transeundo ipsum fluium Vn, ubi fluus Chazthanycha vocaretur, caderet in ipsum Vn, esset una meta; deinde ascendendo per Chazthanicha sub foro duceret usque ad quendam fonticulum, ubi transeundo fonticulum ascenderet per magnam viam et iret ad fontem, qui esset sub ecclesia sancti Michaelis; de quo fonte ascenderet aliquantulum et iret usque ad duas vias, quarum una Wz, que iaceret a dextris; inde iret in longitudinem montis, sub quo essent vinee; et per eundem montem iret in Wracha; et de Wracha ascendendo duceret per montem, et per magnum spatium et postea descendendo veniret ad rivulum Thuycha vocatum; per ipsum Turycha aliquantulum procedendo caderet in rivulum Thurya vocatum; et per Thuriam procedendo veniret ad aquam nomine Pulschka, et per Pulchka duceret in Zuam, ubi inceperat prima meta; et sic mete predictarum possessionum circumquaque finaliter terminarentur. Premissarum itaque litterarum per partes in alterutrum productarum exhibitionibus factis, quia ex serie earum tam ipsius domini prioris Aurane, quam etiam annotatorum Johannis bani et Ladislai, filii sui, facto in premissis serenitas memorati domini nostri regis expeditor fore et esse adinveniebatur, pro eo causa in eadem ulterius procedere non audentes, nec vallentes (*így*) eandem in personalem eiusdem domini nostri regis presentiam, per eundem concludendam ad octavas festi beati Georgii martyris nunc máj. 1. venturi, ubi protunc in dicto regno suo fuerit constitutus duximus transmittendam. Datum Bude, sexagesimo die octavarum festi epiphaniarum domini predictarum, anno eiusdem millesimo quadringentesimo vigesimo nono. 1429.
márcz. 13.

Az oklevél hátán egykorú írással: Johannis bani.

CXVII.

Bihács, 1442.

Rathkó bihácsi bíró, a város esküdtjeivel és az egész polgárság, Jarinszkay Vidnek, a vétel útján szerzett birtokairól szóló, előttük felmutatott jegyzékét megerősítik és átírják.

Eredetije hártján, függő pecsétje hiányzik; a *M. kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 33321. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

V. ö. *Lopašić Radoslav*, Bihać i bihaćka krajina, Zágráb, 1890. cz. m. 298—299. l.

Nos Rathko iudex Byhygiensis ac iurati et omnes cives, atque tota communitas loci eiusdem, memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod veniens nostri in medium nobilis vir Vitus de Yarinzka, presentavit nobis quoddam registrum suum super possessionibus suis emitiis confectum, petens nos cum instantia, ut eundem (*így*) de verbo ad verbum transcribi et nostre communitatis sigilo confirmare dignaremur. Cuius registri tenor talis est:

Ego Vitus de Yarinzka emi in Bihigio pro pecuniis meis mihi et heredibus meis unum fundum in oposito (*így*) plebani a Doymo, quondam iudice, pro decem et octo florenis, coram testibus, primo coram Thoma, filio Pauli Bezych, item coram Petro Repesich et filio suo Vito et Marcone Zthoyn, etiam coram Symone et Milos Grabrovchichi et Georgio Michich. Item a parte occidentali ibidem, unum fundum emi a Tverthkone Tkanicharich, pro quatuor florenis, et eundem cambivi Petro filio Mostochich, coram eisdem testibus. Item a Pavicza Galichina et filio suo Paulo unam petyam terre et unam lukam apud Verbicyam pro octo florenis coram eisdem testibus. Item a Matheo Grabrovchych duo molendina in Gorinya, pro tredecim florenis, coram eisdem testibus.

Cui nos inclinati, dictum registrum de verbo ad verbum rescribentes, in apensione sigilli nostre communitatis predicto Vito et suorum iurium in cautelam duximus concedendum. Datum in Byhygio, in anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo secundo.

CXVIII.

1443. máj. 5.

A császári káptalan előtt Cserneki Dezső a saját, valamint fiai István és Miklós, továbbá testvérei nevében, az ő Okluka, Verbouch, Therztencz, Raschygh, Belvina és Muthnok nevű, orbázmegyei birtokaiknak, nemkülönben Mlaterma nevű halastavuknak és tartozékaiknak, a király által Zenchei László fiainak Kristóf, János és Lászlónak történt adományozása és az ezek által történendő birtokba vétel ellenében tiltakozását fejezi ki.

Eredetije papíron, hátán a káptalan pecsétjének nyomával. *Gróf Dessenffy Aurél* birtokában. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos capitulum ecclesie Chasmensis memorie commendamus per presentes, quod Desew de Chernek, nobilis comitatus de Posega, in sua necnon Stephani et Nicolai, filiorum, et aliorum fratrum suorum de dicta Chernek, personis, ad nostram veniendo presentiam, per modum protestationis et prohibitionis nobis significare curavit in hunc modum: Quod prout ipsi percepissent, Cristoforus, Johannes et Ladislaus, filii Ladislai de Zenche, quasdam possessiones ipsius Desew et aliorum predictorum filiorum et fratrum suorum, videlicet Okluka, Verhowch, Therztencz, Raschygh, Bebrina, Muthnok vocatas et pertinentias earundem in comitatu de Orbaaz habitas, simulcum aquis piscaturis Mlaterma vocatis, in quarum pacifico dominio prefatus Desew se et alios prenominatos fratres et filios suos existere asserit etiam de presenti, a regia maiestate quodammodo pro se ipsis impetrassent, easdemque sibi ipsis statuifacere et perpetuare vellent, et se ipsos in dominium earundem introducere nitterentur (*igy*), in preiudicium et dampnum eorundem protestantium valde magnum. Unde facta huiusmodi protestatione, prefatus Desew in sua et aliorum prenominatorum personis, eundem dominum nostrum regem a donatione, collatione et quavis alienatione predictarum possessionum Okluka, Verhoucz, Therztench, Raschygh, Bebrina et Muthnok vocatarum et pertinentiarum earundem, signanter vero aquarum piscatoriarum Mlaterma vocatarum, ipsos quoque Cristoforum, Johannem, Ladislaum, filios Ladislai de Zenche ac alios quoslibet ab impetratione, occupatione et

conservatione earundem, seque ipsos quovismodo in dominium earundem intromissione, que ipsos protestantes iuridice concernerent et in cuius pacifico dominio ipsi existerent et haberentur, usuumque, fructuum et quarumlibet utilitatum earundem perceptione, factis vel fiendis, publice et manifeste prohibuit et interdixit coram nobis, testimonio presentium mediante. Datum die dominico proximo post festum inventionis sancte crucis, anno domini millesimo quadringentesimo quadragésimo tertio.

1443.
máj. 5.

CXIX.

1449. szept. 17.

A pozsegai káptalan előtt dobrakucsai Nelepecz Pál és Domonkos (néhai Benedek fiai), továbbá János (néhai Benedek fiának Jánosnak a fia) az orbászvármegyei Lewach várát, Lewach birtokukat és ezek összes tartozékait 2000 arany forintért Radiwojnak, Tamás, bosnyák király testvérenek, és Welikei László fia Miklósnak elzálogosítják és a kiváltás módzatait megállapítják.

Eredetije hártján, függő pecséttel; a *hg. Eszterházyak* kismartoni levéltárában, Rep. 43. fasc. B. No. 36. jelzet alatt.

Capitulum ecclesie beati Petri de Posega universis Christi fidelibus presentibus pariter et futuris, presentium notitiam habituris, salutem in salutis largitore. Ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod egregius Paulus et Dominicus, filii condam Benedicti Nelepech de Dobrakuchya, ac Johannes, filius condam Johannis, filii eiusdem Benedicti Nelepech de eadem, idem Paulus Ladislai, David et Georgii filiorum, ac nobilium puellarum Anne, Katherine et Sophye, filiarum suarum, ipse vero Johannes, nobilis puelle Ursule vocate, sororis sue uterine, onera et quelibet gravamina de infrascriptis in se ipsos per omnia assumpmendo ab una, ac egregii Radywoy, frater serenissimi principis Thome, regis Bozne, et Nicolaus, filius Ladislai de Welyke, parte ab altera, coram nobis personaliter constituti confessi sunt et retulerunt oraculo vive vocis in hunc modum: Quod ipsi Paulus, Dominicus et Johannes, pro quibusdam necessi-

tatibus ipsorum eos ad presens urgentibus evitandis, quandam possessionem ipsorum Lewach vocatam in comitatu de Orbaz habitam, cum castello similiter Lewach appellato, possessione in eodem habito et constructo, necnon villis, villarumque locis, sessionibus iobagonalibus, terris arabilibus, fenetis, vineis, silvis, montibus, nemoribus, aquis, aquarumque decursibus, molendinis, eorundemque locis, datiiis, collectis, muneribus et gozpochiniis. aliisque eorundem castelli et possessionis utilitatibus, proventibus et pertinentiis universis ad idem et eandem spectantibus, quovis nominis vocabulo vocitatis quibuslibet, prefatis egregiis Radywoy, fratri dicti regis Bozne et Nicolao, filio Ladislai de Welyke, pro duobus milibus florenorum puri auri, quorum scilicet duorum milium florenorum auri decem et quadringentos promptis cum florenis auri, sexingentos vero florenos auri mediantibus possessionibus impignoratitiis ipsorum Radywoy et Nicolai, filii Ladislai, Cravarna et Tallowcz vocatis, ab eisdem, ut dixerunt, habitis et receptis, pignori obligassent, imo obligarunt coram nobis, serie presentium tali modo, quod dum et quodocunque a modo et deinceps ipsi Paulus, Dominicus et Johannes, aut alii predicti eorundemque heredes et posteritates pretactam possessionem ipsorum Lewach redimere voluerint atque poterint, extunc eandem iidem Radywoy et Nicolaus, ipsorumque heredes et posteritates, cum predicto castello ac universis eorundem utilitatibus et pertinentiis predictis, rehabitis ab eisdem predictis duobus milibus florenorum auri ipsis Paulo, Dominico et Johanni, eorumque heredibus et posteritatibus absque omni litigionario processu remittere deberent et resignare; hoc adiecto ac per ipsos Paulum, Dominicum et Johannem sponte assumpto, quod si antefati Radywoy et Nicolaus, filius Ladislai, super dicto castello Lewach vel in ipsa possessione seu villa similiter Lewach, aut circuitu eiusdem, medio tempore usque redemptionem eorundem, propriis ipsorum in pecuniis aut rebus, demptis laboribus et gozpochynis iobagionum, in eadem commorantium, aliqua edificia seu fortalitia et recuperationes facerent et disponderent, extunc iidem Paulus, Dominicus et Johannes, ac alii

predicti eorumque heredes et successores, de huiusmodi edificiis, fortalitiis et recuperationibus, iuxta condignam estimationem proborum et nobilium virorum per partes eligendorum et adducendorum, tempore redemptionis ipsorum castelli et possessionis Lewach, eisdem Radywoy et Nicolao, filio Ladislai, promptis pecuniis mediantibus et non cum aliqua rerum estimatione satisfactionem impendere tenerentur, assumpmentes nichilominus ambe partes prenotate sese mutuo in dominio possessionum et castelli predictorum, videlicet ipsi Paulus, Dominicus et Johannes dictos Radywoy et Nicolaum, filium Ladislai, eorundemque heredes et posteritates in dominio ipsorum castelli et possessionis Lewach, pertinentiarumque eorundem, iidem vero Radywoy et Nicolaus, filius Ladislai, prelibatos Paulum, Dominicum et Johannem, ipsorumque consimiliter heredes et posteritates in dominio prescriptarum possessionum Cravarna et Tallouch, earundemque pertinentiarum, semper usque redemptionem eorundem, contra quoslibet impetitores, causidicos et actores tuere, expedire et defendere propriis laboribus ipsorum et expensis. Ubi autem ipsi Paulus, Dominicus et Johannes, aut eorum heredes et posteritates memoratos Radywoy et Nicolaum, filium Ladislai, eorundemque heredes et successores, in dominio prescriptorum castelli et possessionis Lewach, pertinentiarumque eorundem conservare et protegere nollent vel non possent, extunc banus vel vicebanus regni Sclavonie pro tempore constituti, solum vigore presentium et auctoritate ipsorum propria, totales possessiones, portionesque possessionarias ipsorum Pauli, Dominici et Johannis ac aliorum predictorum, in dicto regno Sclavonie ubilibet habitas, cum universis earundem utilitatibus et pertinentiis occupandi, dictisque Radywoy et Nicolao, filio Ladislai, ipsorumque heredibus et successoribus statuendi ac eosdem in dominio earundem conservandi et protegendum liberam haberent facultatem. Si vero prelibati Radywoy et Nicolaus, filius Ladislai, ipsos Paulum, Dominicum et Johannem ac alios predictos eorumque heredes et posteritates in dominio pretactarum possessionum Cravarna et Tallowcz, ac earundem pertinentiarum tuere et defendere non curarent aut

non possent, extunc iidem Radywoy et Nicolaus, filius Ladislai, ipsorumque heredes et successores prescriptos sexingentos florenos auri, pro quibus videlicet eosdem possessiones Cravarna et Tallowcz, ad compotum et numerum prescriptorum duorum milium florenorum auri, modo quo supra, dedissent, eisdem Paulo, Dominico et Johanni, ipsorumque heredibus reddere et persolvere tenerentur, quin si reddere et persolvere nollent, vel non possent, extunc comes vel vicecomes comitatus de Posega predicta similiter pro tempore constituti, universas possessiones et portiones possessionarias ipsius Nicolai, filii Ladislai, in dicto comitatu de Posega ubilibet existentes, similiter vigore presentium et auctoritate eorum propria occupare, occupatasque dictis Paulo, Dominico et Johanni ac aliis predictis eorum successoribus statuere, eosdemque in dominio earundem conservare et protegere deberent atque possent, contradictione partium predictarum et aliorum quorumlibet non obstante. Hoc etiam adiecto et per prefatos Radywoy et Nicolaum, filium Ladislai, sponte similiter assumpto, quod ipsi eorumque heredes et posteritates predictas possessiones Cravarna et Tallowcz ab ipsis Paulo, Dominico et Johanne, ac eorum heredibus et successoribus nullo unquam tempore redimere et rehabere valerent, sed easdem cum suis pertinentiis magnificus Perko banus, ac filii et heredes, necnon domina relictam magnifici Frankonis bani, a quibus easdem iidem Radywoy et Nicolaus, filius Ladislai, ut dixerunt, impignoratas habuissent, liberam redimendi haberent potestatem. Quas si iidem eisdem remittere et resignare non curarent, extunc ipsi, videlicet Paulus, Dominicus et Johannes, ac alii predicti, ad eosdem pertinentes contra eosdem Perkonem banum, prolesque et dominam relictam ipsius Frankonis bani, in succubitu duelli facti potentialis, ac in periurio in primo litis ingressu convincerentur ipso facto. Hoc specialiter declarato, quod quia pretacti Paulus, Dominicus et Johannes ratione dicte possessionis Cravarna in lite forent et causa, eandemque volente domino lege regni requirente hereditarie sperarent reobtinere, ideo si eandem iidem Paulus, Dominicus et Johannes, processu temporis

iustitia mediante perpetualiter reobtinere poterint, extunc pretitulati Radywoy et Nicolaus, filius Ladislai, prout assumpsissent et coram nobis se obligando assumpserunt, trecentos florenos auri, pro quibus dicta possessio Cravarna ipsis fuisset impignorata, eisdem Paulo, Dominico et Johanni reddere et persolvere tenerentur; hoc non pretermisso, quod si memorati Paulus, Dominicus et Johannes, ac alii predicti ipsorumque heredes et successores pretactam possessionem, dictumque castellum Lewach, cum eorundem pertinentiis, temporum in processu perpetuo vendere voluerint, extunc idem et eandem nemini alteri, nisi ipsis Radywoy et Nicolao, filio Ladislai eorundemque heredibus et posteritatibus dare et vendere deberent atque possint. Ubi autem iidem habere et recipere nollent, vel non possint, extunc habita per eosdem superinde legitima admonitione, ipsis Radywoy et Nicolao, filio Ladislai, eorumque heredibus fienda, altero vel aliis, cui vel quibus maluerint aut poterint, vendendi liberam haberent facultatem. Voluerunt etiam partes prenotate, quod si aliqua eorundem quovis temporis in eventu in premissis in toto vel in parte persistere non curaret, aut ea quoquomodo infringere et retractare attemptaret, extunc talis pars tanquam notorius regni infidelis, contra partem alteram in premissis persistentem in succubitu duelli facti potentialis, ac in periurio et fidei sue violatione, in primo litis ingressu convinceretur eo facto, presentium per vigorem. Ad que omnia premissa eodem partes sese mutuo, aliosque predictos ac eorum heredes et posteritates sponte obligaverunt coram nobis, serie presentium et testimonio mediante. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes literas nostras pendentes et autentici sigilli nostri munimine roboratas, partibus predictis duximus concedendas. Datum feria quarta ^{1449.} proxima post festum exaltationis sancte crucis, anno domini ^{szept.17.} M^o CCCC^{mo} XL^{mo} IX°.

Az oklevél hátán, cyrill betűkkel: „Заложни листъ на Ливачъ.“

CXX.

1449. szept. 17.

A pozsegai káptalan előtt Radiwoj, Tamás bosnyák király testvére és Velikei László fia Miklós kötelezik magukat, hogy a Dobrakucsai Nelepecz Benedek fiai Pál és Domonkos, továbbá unokája János által nekik zálogba vetett orbászvármegyei Levácza vára és birtoknak 2000 arany forintnyi összegére 1450. jan. 1-én 400 arany forintot fizetnek s a határidő elmulasztása esetén Velikei Miklós a tartozás erejéig pozsegamegyei birtokaira szabad foglalási jogot enged.

Eredetije papíron, hátán a káptalan pecsétjének töredékével. A *hg. Batthyányi család* körmendi levéltárában. Németujváriana 104. cs. 135. sz.

Nos capitulum ecclesie beati Petri de Posega memorie commendamus per presentes, quod egregii Radywoy, frater serenissimi principis Thome, regis Bozne et Nicolaus, filius Ladislai de Welyke, ad nostram personaliter venientes presentiam confessi sunt oraculo vive vocis in hunc modum, quod ipsi egregio Paulo et Dominico, filiis Benedicti Nelepech de Dobrakuchya ac Johanni, filio condam Johannis, filii eiusdem Benedicti de eadem, in solutionem duorum milium florenorum auri, pro quibus videlicet iidem Paulus, Dominicus et Johannes possessionem ipsorum Lewach vocatam, cum castello similiter Lewach nuncupato, ipsis Radywoy et Nicolao presente die coram nobis mediantibus aliis literis nostris exinde confectis impignorassent, quadringentis florenis puri auri boni et iusti ponderis debitorie obligarentur, quos eisdem in festo circumcisionis domini ^{1450.} _{jan. 1.} proxime venturo, coram nobis pure et simpliciter absque nona et decima partibus reddere et persolvere assumpsissent, imo assumpserunt nostri in presentia tali modo, quod si ipso termino solutionis adveniente predictos quadringentos florenos auri prefatis Paulo, Dominico et Johanni coram nobis, ut predictur, reddere et persolvere nollent vel non possent, ex tunc transacto eodem termino, comes vel vicecomes comitatus de Posega predicta, pro tempore constituti, totales possessiones, portionesque possessionarias annotati Nicolai filii Ladislai, in dicto comitatu de Posega ubilibet habitas et existentes, vigore presentium et auctoritate eorum

propria prefatis Paulo, Dominico et Johanni occupandi easdemque eisdem statuendi, ipsosque in dominio earum semper usque restitutionem dictorum quadringentorum florenorum auri, tenendi et protegendi liberam haberent facultatem, contradictione prefatorum Radywoy et Nicolai filii Ladislai ac aliorum quorumlibet non obstante, ad quod se iidem Radywoy et Nicolaus filius Ladislai sponte obligarunt coram nobis, serie presentium mediante. Datum feria quarta proxima post festum exaltationis sancte crucis, anno domini ^{1449.} millesimo quadringentesimo quadragesimo nono. _{szept.17.}

CXXI.

1453. ápr. 24.

Kelkedi Máté kanonok és testvére István érvényteleneknek nyilvánítják a zágrábi káptalan előtt azon, Hwthyna pusztájukra vonatkozó összes okleveleket, melyeket Máté házából Wyczchich Benedek álnok módon elvitt, a nélkül, hogy a kikötött 100 arany frtnyi vételárt nekik kifizette volna.

Papíron, elég'ép állapotban, hátán a káptalan pecsétjének nyomával *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35605. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos capitulum ecclesie Zagrabiensis memorie commendamus per presentes, quod honorabiles viri magistri Matheus de Kelked, socius et concanonicus noster et Stefanus, frater eiusdem de eadem, personaliter nostri constituti in medio, nobis per modum querulose protestationis significarunt eomodo, quod quamvis ipsi, alias cum Benedicto Wyczchich, cive de Hrazthoucha, mutuis prehabitis tractatibus ad validissimas commissiones eiusdem, eidem quoddam ipsorum predium Hwthyna appellatum, in tenutis prioratus Aurane de Gora habitum, pro centum florenis auri perpetue vendidisse fassi fuissent coram nobis, certis nostris privilegialibus litteris, etiam superinde confectis et emanatis, premissa roborando; easdem tamen litteras infra et usque realem et effectuaalem solutionem premissorum centum florenorum auri, quam ab eodem iuxta contenta earundem litterarum verissime expectabant, idem dominus Matheus in domo sua canonicali reposuisset; tamen quia prefatus

Benedictus Wythczich quadam dolositatis excogitata malitia, absente ipso domino Matheo et in possessione nostra Zythech vocata constituto, domum eiusdem quadam fictiva et simulata amicitia premonstrata intrando, et in eadem certis diebus permanendo explorata témporis opportunitate, quandam secretam eiusdem domus furtive et clandestine subintrasset, ipsasque litteras privilegiales de eadem extra-xisset et asportasset, per easdem attemptare forsán intendens in futurum, possessionem predictam malignanter et fraudulenter subintrare in preiudicium et dampnum dictorum protestantium manifestum. Unde ipsi facta huiusmodi protestatione easdem litteras vanas, cassas et viribus per omnia carituras, tamquam fraudulenter et furtim ablatas, absque quavis solutione premissorum centum florenorum auri in eisdem contentorum, reddidisse et commisisse, ymo reddiderunt et commiserunt nostri in presentia, presentium testimonio mediante. Datum in festo beati Georgii martiris, anno domini m^o quadringentesimo quinquagesimo tertio. 1453.
ápr. 24.

CXXII.

Pozsony, 1456. szept. 3.

V. László király László fiát Pétert, Orbászszentgyörgyi Németh István ellenében — a köztük fennforgó ügyből kifolyólag — a tárnokmesterelé rendeli idéztetni.

Eredetije papíron, hátán a király pecsétjének töredékeivel; *Pozsony sz. kir. város levéltárában*, Lad. 37. sect. 2. No 25. ee. Közli: *Horváth Sándor*.

Ladislaus dei gratia Hungarie, Bohemie, Dalmatie, Croatie etc. rex, Austrieque et Styrie dux, necnon marchio Moravie etc., fidelibus nostris providis iudici et iuratis civibus civitatis nostre Posoniensis, salutem et gratiam. Dicit nobis fidelis noster Stephanus Nemeth de Orbaz Zenthgywrgh, quod ipse in quadam causa, alias inter ipsum ab una, ac Petrum filium Ladislai, concivem vestrum, ab alia partibus, vestra in presentia mota, quam vos adiudicantes ad instantiam ipsius Stephani, de vestro iudicio non con-

tenti, in presentiam magistri tavernicorum nostrorum iure ipsius civitatis nostre requirentis, per legitimam appellationem ipsius Stephani transmisissetis, prefatus Petrus in presentiam ipsius magistri tavernicorum nostrorum legitime deberet evocari. Super qto fidelitati vestre firmiter precipimus et mandamus, quatenus visis presentibus, memoratum Petrum contra prenotatum Stephanum, iure nostre civitatis predictae observato, in presentiam prefati magistri tavernicorum nostrorum ad octavas festi epiphaniarum domini proxime venturi evocari faciatis, et post hec huiusmodi evocationis seriem cum nomine evocati, ad predictas octavas prenotato magistro tavernicorum nostrorum more solito rescribatis. Datum Posonii predicta, feria sexta proxima post festum decollationis beati Johannis baptiste, anno domini millesimo quadringentesimo quinquagesimo sexto, regnorum nostrorum anno Hungarie etc. decimo septimo, Bohemie vero tertio.

1457.
jan. 13.

1476.
szept. 3.

Kivül: Fidelibus nostris providis iudici et iuratis civibus civitatis nostre Posoniensis.

Pro Stephano Nemeth de Orbazzenthgywrgh.

Evocatoria.

CXXIII.

Buda, 1458. márcz. 28.

I. Mátyás király Laki Káczor Jánosnak és fiainak: István, György, Benedek és Péternek kérésére átírja és megerősíti István, szlavon-horvát-dalmát hercegnek 1351. okt. 10-én, 1353. ápr. 11-én és Zágrábban 1353. máj. 28-án kelt okleveleit és az őseiknek orbászvármegyei birtokaikért annak idején cserébe adott körösmegyei Szentpéter-birtokot új adományképen adja.

I. Mátyás királynak 1464. szept. 27-én kelt oklevelében átírva. Ld. a CXXVIII. sz. alatt.

Nos Mathias dei gratia rex Hungarie, Dalmatie, Croatie etc. memorie commendamus tenore presentium significantes quibus expedit universis, quod fideles nostri egregii Johannes, filius Nicolai, filii Thome Kaczor de Lak, ac Stephanus, Georgius, Benedictus et Petrus, filii eiusdem

Johannis Kaczor de Lak personaliter nostre maiestatis venientes in conspectum, exhibuerunt et presentarunt nobis quasdam literas condam illustris principis domini Stephani, alias totius Sclavonie ac Croatie et Dalmatie regnorum nostrorum ducis, unam sub dupplici et autentico suo sigillo, quo ut dux eorundem regnorum nostrorum utebatur, in pendenti communitam, qua mediante idem Stephanus dux possessiones et portiones possessionarias, videlicet Rastigh et Ezek, Kopel, Laaz, Polyna, Tharnowcz et Kuchyan vocatas, in comitatu de Orbaz existentes, per defectum seminis condam Demetrii filii Nicolai ad ipsum Stephanum ducem devolutas, simulcum cunctis earundem utilitatibus et pertinentiis quibuscumque condam Thome, filio Ladislai filii Simonis de Zenth Jakab ac Johanni, filio Ladislai, filii Elye, fratris eiusdem patruelis, progenitoribus scilicet prefatorum Johannis, Stephani, Georgii, Benedicti et Petri Kaczor ipsorumque heredibus et posteritatibus universis, modo et ordine inferius in tenorem eiusdem litere contentis perpetuo dedisse; et aliam alio autentico sigillo eiusdem Stephani ducis inpendenti consignatam, qua mediante similiter idem Stephanus dux prefatas possessiones et portiones possessionarias Rastigh, Ezek, Kopel, Laaz, Polyna, Tharnowcz et Kuchyan vocatas a prefatis Thoma filio Ladislai, et Johanne, filio Ladislai, filii Elye, ipsis consentientibus, certis et rationabilibus ex causis in tenore eiusdem litere expressis abstulisse et castro suo ducali Orbaz vocato applicuisse, et pro eisdem possessionibus, portionibusque possessionariis quandam aliam possessionem suam ducalem Zenthpether vocatam in dicto regno Sclavonie et comitatu Crisiensi habitam, cum omnibus pertinentiis ac quibuscumque utilitatibus prefatis Thome, filio Ladislai et Johanni, filio alterius Ladislai, filii Egidii ac eorum heredibus et successoribus universis perpetuo et per modum concambii contulisse, eosdemque in eadem possessione ab omnibus impetitoribus processu temporum tueri promisisse dinoscitur; et tertiam siquidem similiter autentico sigillo eiusdem Stephani ducis inpendenti editam, tenores quarundam literarum honorabilis capituli ecclesie Zagrabiensis super legitima reambulatione

metarum ac statutione dicte possessionis Zenthpether per ipsum capitulum factas, confectarum et emanatarum in se confirmative continentem, tenorum subsequentium. Supplicarunt itaque idem Johannes, Stephanus, Georgius, Benedictus et Petrus Kaczor de predicta Lak nostre humiliter maiestati, ut nos prescriptas literas antefati condam Stephani ducis ratas, gratas et acceptas habere literisque nostris privilegialibus verbotenus inseri facere dictisque possessionariis collationi, permutationi ac metarum erectioni et statutioni aliisque omnibus et singulis in tenore dictarum literarum contentis et expressatis nostrum regium consensum prebere, eademque literas ipsis innovantes perpetuo valituras confirmare, dictamque possessionem Zenthpether vocatam, in dicto comitatu Crisiensi existentem, prefatis eorundem predecessoribus concambialiter traditam et donatam, nove nostre regie donationis titulo inperpetuum conferre dignaremur. Quarum quidem literarum annotati condam Stephani ducis, prime scilicet donationalis tenor talis est: (*Következik István herczegnek 1351. okt. 10-én kelt oklevele. Ld. XXX. sz. alatt.*)

Alterius vero videlicet prescriptam concambialem permutationem in se denotantis sensus verbalis sequitur et est talis: (*Következik István herczegnek 1353. ápr. 11-én kelt oklevele. Ld. XXXII. sz. alatt.*)

Tertie siquidem et ultime puta confirmationis, reambulationis metarum et statutionis pretacte possessionis Zenthpether in se exprimentis forma verborum est hec: (*Következik István herczegnek Zágrábban, 1353. máj. 28-án kelt oklevele. Ld. XXXVII. sz. alatt.*)

Nos itaque premissis supplicationibus annotatorum Johannis filii Nicolai, filii Thome Kaczor de Lak ac Stephani, Georgii, Benedicti et Petri, filiorum eiusdem Johannis Kaczor, per eos nostre modo quo supra porrectis maiestati, regia benignitate exauditis et clementer admissis premissas tres literas antefati condam Stephani ducis non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte suspectas, sed mere et sincere veritatis integritate prepollentes presentibusque literis nostris de verbo ad verbum insertas, quo ad omnes earum continentias clausulas et articulos eatenus quatenus

eedem rite et legitime existunt emanate, viribusque earum veritati suffragatur, ratas, gratas et acceptas habentes, huiusmodi donationi, concambiali permutationi, metarumque reambulationi et erectioni ac statutioni dicte possessionis Zenthpether, cunctisque superius dictarum literarum specificatis nostrum regium consensum prebuimus, immo prebemus benivolum pariter et assensum, ipsasque literas antefati condam Stephani ducis pro prefatis Johanne, Stephano, Georgio, Benedicto et Petro Kaczor de Lak, ipsorumque heredibus et posteritatibus universis innovantes perpetuo valituras confirmamus; et nichilominus consideratis multimodis fidelitatibus et fidelium servitiorum gratuitis meritis et sinceris complacentiis prefatorum Johannis Kaczor ac Stephani, Georgii, Benedicti et Petri, filiorum eiusdem Johannis, per ipsos a primeve etatis ipsorum tempore, primum condam illustri domino Johanni de Hunyad, alias regni nostri Hungarie gubernatori genitori, tandemque ipso de medio sublato condam Ladislao, fratri, nostris carissimis ex post etiam nostre maiestati et sacre regni nostri Hungarie corone, cum omni fidelitatis zelo in multis rebus, prosperis scilicet et adversis, personis propriis rebusque et bonis eorum minime parcentibus, exhibitis et impensis, prescriptam possessionem Zenthpether vocatam, in predicto comitatu Crisiensi habitam et existentem, modo prenarrato a progenitoribus eorum in ipsos condescensam, simulcum tributo, portuque seu vado ac telonio tam in fluvio Drawe, ratione conservationes carinarum, quam etiam in dicta possessione Zenthpether, ex alia rationabili causa exigi solitis, item totum et omne ius nostrum regium, si quod in eisdem possessione et tributo qualitercumque haberemus ac cunctis eiusdem utilitatibus et pertinentiis universis, terris scilicet arabilibus, cultis et incultis, pratis, silvis, nemoribus, vineis, vinearumque promontoriis, piscinis, piscaturis, aquis, fluviis, moleninis et molendinorum locis, earumdemque decursibus et generaliter quarumlibet utilitatum et pertinentiarum suarum integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis, sub eisdem veris metis et antiquis limitibus, quibus eadem modo prenarrato in dictisque literis reambulatoriis expressatis

tenta fuisset et possessa, eisdem Johanni Kaczor ac Stephano, Georgio, Benedicto et Petro, filiis eiusdem Johannis Kaczor de Lak, ipsorumque heredibus et posteritatibus universis, nove nostre regie donationis titulo ex certa nostra scientia et animo deliberato, prelatorum etiam et baronum nostrorum ad id accedente consilio dedimus, donavimus et contulimus, immo damus, donamus et conferimus iure perpetuo et irrevocabiliter tenendam, possidendam pariter et habendam, salvo iure alieno. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes litteras nostras secreto sigillo nostro, quo ut rex Hungarie utimur, inpendenti communitas, eisdem Johanni Kaczor ac Stephano, Georgio, Benedicto et Petro, filiis eiusdem Johannis Kaczor, eorumque heredibus duximus concedendas. Datum Bude, ferie tertia proxima post dominicam Ramispalmarum, anno domini millesimo quadringentesimo quinquagesimo octavo.

1458.
márcz. 28.

CXXIV.

1458. szept. 13.

A fejeérvári káptalan jelentése Mátyás királyhoz, mely szerint a királynak Budán, 1458. márcz. 28-án kelt parancsa alapján, Kaczor Jánost és fiait a körösmegyei Szentpéter birtokába minden ellenmondás nélkül beiktatta.

I. Mátyás királynak 1464. szept. 27-én kelt oklevelében átírva. Ld. CXXVII. sz. alatt.

Nos capitulum ecclesie Albensis memorie commendamus, quod nos literas introductorias et statutorias serenissimi principis domini Mathie dei gratia Hungarie, Dalmatie, Croatie etc. regis, domini nostri gratiosi, honore quo decuit, recepimus in hec verba:

Mathias dei gratia rex Hungarie, Dalmatie, Croatie etc. fidelibus nostris capitulo ecclesie Albensis salutem et gratiam. Cum nos consideratis multimodis fidelitatibus et fidelium servitiorum gratuitis meritis et sinceris complacitiis fidelium nostrorum Johannis Kaczor ac Stephani, Georgii, Benedicti et Petri, filiorum eiusdem Johannis, per ipsos de primeve etatis ipsorum tempore, primo condam illustribus

dominis Johanni de Hunyad, dicti regni nostri Hungarie gubernatori et comiti Bistriciensi, genitori ac Ladislao similiter comiti Bistriciensi, fratri, nostris carissimis, ex post etiam nostre etiam maiestati et sacre regni nostri Hungarie corone, cum omni fidelitatis zelo in mutuis rebus prosperis scilicet et adversis, personis propriis, rebusque et bonis eorum minime parentibus exhibitis et impensis, possessionem Zenthpether vocatam in regno nostro Sclavonie, in comitatu Crisiensi habitam et existentem, a progenitoribus ipsorum in ipsos iure successorio, ut dicitur, condescensam, simulcum tributo portuque seu vado ac telonio tam in fluvio Drawe, ratione conservationis navium et carinarum, quam in dicta possessione Zenthpether ex alia rationabili causa exigi solitis, item totum et omne ius nostrum regium, si quod in eisdem possessione et tributo, [ac telon]io qualitercunque haberemus et nostram quoquomodo concernerent maiestatem, cum cunctis ipsorum utilitatibus et pertinentiis universis, terris scilicet arabilibus, cultis et incultis, pratis, silvis, nemoribus, vineis, vinearum promontoriis, piscinis, piscaturis, aquis, fluviis, molendinis et molendinorum locis, earumque decursibus et generaliter quarumlibet utilitatum et pertinentiarum solitarum integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis, sub earundem veris metis et antiquis, limitibusque, quibus eodem modo prenarrato per predecessores et detentores earundem usque modo tente fuissent et possesse, eidem Johanni Kaczor ac Stephano, Georgio, Benedicto et Petro, filiis eiusdem de Lak, ipsorumque heredibus et posteritatibus universis premissis sic stantibus et se habentibus, vigore aliarum litterarum nostrarum donationalium exinde confectarum, nove nostre donationis titulo in perpetuum contulerimus, velimusque eosdem in dominium earundem per nostrum et vestrum homines legitime facere introduci. Igitur fidelitati vestre firmiter precipientes mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo presente Thomas Kaayor de Istwanfelde vel Martinus de Kolcza aut Johannes Bakolnok, sin Ladislaus de Domonya, aliis absentibus homo noster ad faciem perscriptarum possessionis Zenthpether vocate, in dicto comi-

1458.
márcz. 28.

tatu Crisiensi habite, necnon tributi portusque seu vadi ac telonii, tam in dicto fluvio Drawe, quam in predicta possessione Zenthpether exigi solitorum, et consequenter iuris nostri regii in eisdem habiti, vicinis et commetaneis earundem universis ibi legitime convocatis et presentibus accedens, introducat antefatos Johannem Kaczor ac Stephanum, Georgium, Benedictum et Petrum in dominium earundem et eiusdem iuris nostri regii in eisdem habiti, statuaturque eosdem et idem eisdem, premisse donationis titulo perpetuo possidenda, si non fuerit contradictum. Contradictores vero, si qui fuerint, evocet eosdem contra annotatos Johannem Kaczor et alios predictos in presentiam dicti regni nostri Sclavonie bani, in sedem Crisiensem ad terminum competentem, rationem contradictionis eorum reddituros. Et post hec huiusmodi introductionis et statutionis seriem cum contradictorum et evocatorum, si qui fuerint, vicinorumque et commetaneorum, qui premisse statutioni intererunt nominibus, terminoque assignato eidem regni Sclavonie bano, more solito rescribatis. Datum Bude, feria tertia proxima post dominicam Ramispalmarum anno domini millesimo quadringentesimo quinquagesimo octavo.

Et iuxta earundem continentiam unacum prenominato Martino de Kolcza, homine dicti domini regis, nostrum hominem videlicet discretum virum Mathiam, chori ecclesie nostre presbiterum, rectorem altaris sancte Barbare virginis in prefata ecclesia nostra Albensi fundati, ad infra-scriptam statutionem faciendam, nostro pro testimonio transmisimus fidedignum, qui tandem exinde ad nos reversi nobis uniformiter retulerunt eo modo, quomodo ipsi in festo Marie de Nive proxime preterito, ad facies prescriptorum, possessionis Zenthpether vocate, in predicto comitatu Crisiensi existentis, necnon tributi portusque seu vadi ac telonii, tam in dicto fluvio Drawe, quam in dicta possessione Zenthpether exigi solitorum, consequenterque iuris regii in eisdem habiti, vicinis et commetaneis earundem videlicet Nicolao de Dombo, Ladislao Darabos de Nadasd, domina relicta Ladislai de Bathka, Nicolao filio eiusdem, Johanne et Apay, filiis Ladislai de Zerdahel, inibi legitime

convocatis et presentibus accedentes, introduxissent antefatos Johannem Kaczor, ac Stephanum, Georgium, Benedictum et Petrum, filios eiusdem Johannis, in dominium earundem et eiusdem iuris regii in eisdem habiti, statuissentque easdem et idem eisdem, premisse nove donationis titulo perpetuo possidenda, nullo penitus contradictore apparente, legitimis tamen diebus et horis in faciebus eorundem de huius regni Hungarie consuetudine moram trahentibus. Datum quadragesimo die diei introductionis et ^{1458.} _{szept.13.} statutionis prescriptarum, anno domini supradicto. Presentes autem dum nobis infra tempus debitum in specie reportate fuerint in formam nostri privilegii redigi faciemus.

CXXV.

Dubicza, 1461. jan. 4.

András, a dubiczai pálosok perjele, a kolostor Remetincz nevű pusztáját telepesíti s a telepedésnek feltételeit megszabja.

Papíron, elég ép állapotban, a szöveg alján a perjel pecsétjének nyomával. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35630. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Frater Andreas ordinis fratrum heremitarum sancti Pauli primi heremite, regulam beati Augustini episcopi professorum, prior claustris beate Marie virginis in montorio Dubicensi habiti, universis et singulis Christicolis presentium notitiam habituris, visuris et audituris salutem in omnium salvatore. Quia nos ex promissione, aut consensu priori generalis, patris videlicet totius ordinis nostri, predium predicti claustris beate Marie virginis videlicet Remetincz, supra opidum Bachyn fundati, populis et iobagionibus desideramus decorare, proinde quipiam libere conditionis homines ad (*így*) data presentium ad faciem termini (*így*), seu territorii videlicet Remetincz vocata ipsius claustris ubicunque existentis moraturos se transtulerint, singulis undecem annis eundi et redeundi libertates, demptis duodecim dierum servitiis laborum et tribus muneribus consuetis. De culturis autem

vinearum, qui vineas reedificare voluerint, preter predictam libertatem decimus cubulus dari teneatur de vino. Elapsis vero ipsis undecim annis secundum dispositionem prioris nostri generalis, sew priori (*így*) predicti claustrí beate virginis, sicut ipsis placuerit, cum ipsis dispositionem habebitis. Datum in predicto claustro, die dominica ante epifaniam domini, anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo primo.

1461.
jan. 4.

CXXVI.

Pekce, 1461. máj. 8.

Szentgyörgyi Tamás, vránai perjel és dubiczai örökös főispán, a dubiczai pálosok és polgárok közti perben egyezséget létesít.

Hártyán, majdnem teljesen ép állapotban; a perjel függő pecsétje hiányzik. *M. kir. Orsz. Levéltár*, DL. 35632. sz. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Thomas de Zenthgerg prior Aurane ac Dubicensis comes perpetuus etc. memorie commendamus, quod quia firma nostris sensibus credulitas suggerit, ut quanto altioris status, preeminentia et fructuosioribus titulis ecclesias dei insignimus, tanto potioris provectionis fructum et sincerioris devotionis affectum ipsa sancta mater ecclesia optinente sub mentis nostre stabilitate et spe laudabili gerere dino-scuntur, et promptioribus votis altissimi beneplaciti nos conformamus, ut in nobis veluti gratitudinis filio iugiter, quod delectat divinam clementiam, inveniatur, et ex nostris devotis actibus colligatur, quod in suavitate queat deguttari, ideo inter alias rei publice curas de alto nobis commissas, que nobis non pauce, sed plurime occurrunt, sincera nos provocante devotione, quam ad ipsam gloriosissimam virginem Mariam gerimus, cuius precibus ne dum in terris, verum etiam in celesti premia speramus, pie confoveri, ecclesiam sub honore gloriosissime et intemerata virginis Marie, iuxta opidum nostrum Dubicza constructam, alicuius nostre dignitatis, remunerationis prerogativa decorari, quia a multis temporibus per sevissimos Turcas, crucis Christi inimi[co]s desolata et a divino cultu cessari videbatur, ut

eiusdem beatissime Marie virginis, sanctorumque omnium celestium virtutum suffragia nobis hic et in futurum patrocinari sentiamus, ut ministri ad servitium conditoris altiss[imi in] eadem ecclesia instituti, in eorum vita sustentatione debita uberius augeantur, tum etiam ad instantem petitionem religiosorum virorum venerabilis videlicet viri, fratris Valentini vicarii de Garig, necnon fratris Andree, prioris pro nunc claustris predicti, ac fratris Galli, subditi de Garig, qua nobis supplicabant pro parte vadi necnon aliquorum iobagionum prope ipsum locum vadi collocandorum, qui eos tempore necessitatis transvadare et transducere possent, et etiam pro parte cuiusdam terre fossa circumdate prope Vny existentis, penes quandam terram ipsorum fratrum, eis testamentaliter legatam, super qua terra inter ipsos fratres et cives nostros litis materia non modica voluta fuit, et super qua (michi: *kitörülve*) nobis litteras multas fratris predicti ostenderunt. Quibus visis dignum duximus, ut ipsos ad pacis et concordie unitatem possemus revocare; qui cives nostris petitionibus pro parte terre predictae annuentes, inito consilio parilique et unanimi voluntate, predictam terram fossa videlicet circumdatam, claustro beate Marie virginis et per consequens fratribus heremitis plene et totaliter remiserunt per eosdem perpetue et irrevocabiliter tenendam et possidendam. Decrevimus etiam, quod quicumque ex iobagionibus nobilium comitatus nostri de Dubicza ad terras seu possessiones, aut loca desolata dicti claustris beate Marie virginis moraturi venire secundum consuetudinem et morem patrie et regni vellent, et non permitterentur per dominos eorum terrestres, extunc volumus, ut comites nostri presentes videlicet et futuri, tales iobagiones portare ad terras prefatas dicti claustris cum onere trium marcarum teneantur. Volumus preterea, ut quicumque libere conditionis homo in dicto claustro nostro existens, sive sit nobilis aut ignobilis, testamentariam dispositionem pro refrigerio anime sue prefate ecclesie beate Marie virginis facere voluerint de rebus ac bonis ipsum legitime concernentibus, liberam disponendi et resignandi habeant facultatem. Volumus denique, ut iobagiones dicte ecclesie beate Marie virginis

in foro prefati opidi nostri Dubicza singulis ebdomadis celebrando, nullum thelonium de ipsorum rebus solvere debeant, nec teneantur; insuper iidem iobagiones claustrii iamdicti, piscandi in fluvio aque Vny, liberam habeant facultatem; adiungimus insuper, ut quicumque hominum, sive nobilium, sive ignobilium, peregrinationis causa, seu voti aut elemosine porrigende ad predictum claustrum ire voluerint, extunc talimmodo (*igy*) redditus consuetos vadi solvere teneantur; a solutione vero thelonii liberi et expediti habeantur dempto tempore nundinarum. Ceterum volumus, ut conservatores dicti vadi in sepefato opido Dubicza existentes, tam in eundo, quam redeundo super ipsis fratribus ac etiam super illis, qui eisdem fratribus victualia deferunt, nullam vadi solutionem recipere possint, neque valeant. Decrevimus etenim, ut porci pecudesque et pecora victualia, tam ipsorum fratrum, quam etiam iobagionum eorum ubicunque in, et sub dominio nostro, in quibuslibet silvis, montibus et campis possint et debeant, uti pecora nostra propria; quos et que comites nostri protegere a quibusvis impetitoribus teneantur. Preterea, ut dicti fratres claustrii annotati faciliiori sustentatione potiantur, volumus ex eo potissime, quod quia nundine in festis puta assumptionis et nativitatis beate Marie virginis, in terris seu metis dicti claustrii sunt celebrande, ut tertia pars thelonii ipsis fratribus et ecclesie, due vero partes comiti nostro pro tempore constituto cedant; ita, ut idem comes ratione previa dicti sui proventus ipsas nundinas usque ad tempus abitum protegere teneatur; addito potissime isto et non omisso, quod nullibus in terris nostris propriis in dicto comitatu de Dubicza de vines (*igy*) dicti claustrii et iobagionum akones dare debeant, nec teneantur; hoc insuper addito, quod universas mardurinas et alios proventus (*igy*), si qui nobis a iobagionibus fratrum heremitarum provenire deberent, uti et quemadmodum in litteris antecessoris nostri pie memorie, fratris Bandonis, prioris et comitis perpetui de Dubicza continetur, claustro predicto et fratribus in eodem deo famulantibus relaxamus. Concedimus etiam ipsis fratribus claustrii beate Marie virginis sepedicti, ut iobagiones ipsorum fratrum proprii in navibus ipsorum

propriis, liberam transferendi in dicto fluvio Wm habeant facultatem, omni vado insoluto. Que premissa omnia et singula eisdem fratribus et ecclesie ipsorum iamfate, propriis litteris nostris privilegialibus sigillo nostro, quo communiter utimur consignatis duximus concedenda. Datum in Pekce, in festo beati Stanislai martiris, anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo primo.

1481.
máj. 8.

CXXVII.

1464. aug. 27.

I. Mátyás király Laki Kaczor Péter és fia András, továbbá édes atyja János és édes testvére Györgynek kérésére átírja és megerősíti Budán, 1458. márcz. 28-án, az őseiknek orbászvármegyei birtokaikért annak idején cserébe kapott kőrösmegyei Szentpéter birtok tárgyában kelt új adománylevelét és a fejevári káptalannak 1458. szept. 13-án kelt iktatólevelét.

Eredetije hártján, a király függő kettős pecsétjének töredékeivel.
A *M. Nemzeti Múzeum levéltárában*. Közli: *Dr. Áldásy Antal*.

Commissio propria domini regis.

Mathias dei gratia Hungarie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallicie, Lodomerie, Comanie Bulgarieque rex etc. omnibus Christi fidelibus presentibus pariter et futuris, presentium notitiam habituris, salutem in omnium salvatore. Ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod fidelis noster egregius Petrus Kachor de Lak, aule nostre familiaris, maiestatis nostre accedens in conspectum, sua ac Johannis similiter Kaczor de eadem Lak patris ac Andree filii et Georgii fratris carnalis suorum personis et nominibus, exhibuit et presentavit nobis quasdam duas litteras, unam nostram sub priori secreto sigillo nostro, quo ante felicem coronationem nostram utebamur in pendenti confectas, habens in se ratificationem tenores quarundam litterarum trium, condam illustris principis domini Stephani alias totius regni Sclavonie, necnon Dalmatie et Croatie regnorum nostrorum predictorum ducis, super diversis rebus inferius in tenore earundem literarum latius et sufficienter denotatis emanatarum, et aliam honorabilis capituli ecclesie

Albensis super legitima statutione possessionis Zenthpether vocate, in dicto regno Sclavonie, in comitatu Crisiensi habite et suarum pertinentiarum virtute nove nostre donationis eisdem Petro, Johanni ac Andree et Georgio nullo contradictore apparente facta, in papiro patenter confectam, sigilloque ipsius capituli a tergo impressivè consignatam tenorum infrascriptorum, supplicans maiestati nostre idem Petrus Kaczor suo et quorum supra nominibus, ut easdem literas nostras et ipsius capituli ecclesie Albensis, atque omnia in ipsis contenta ratas, gratas et accepta habere, nostrisque literis similiter privilegialibus de verbo ad verbum sine diminutione et augmento aliquali inseri facere, necnon pro prenominitis Petro, Johanni, Andrea et Georgio easdem in perpetuum valituras innovantes confirmare dignaremur. Quarumquidem literarum unius nostre scilicet tenor is est: (*Következik Mátyás királynak Budán, 1458. márcz. 28-án kelt oklevele. Ld. CXXIV. sz. alatt.*)

Alterius vero littere, videlicet statutionalis capituli ecclesie Albensis tenor sequitur in hec verba: (*Következik a fejevári káptalannak 1458. szept. 13-án kelt iktatólevele. Ld. CXXIV. sz. alatt.*)

Nos itaque devotis annotati Petri Kaczor de Lak per eum modo quo supra maiestati nostre, sua necnon Johannis patris ac Andree, filii et Georgii fratris carnalis suorum personis et nominibus porrectis regia benignitate exauditis clementer et admissis prefatas litteras utrasque non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte suspectas, presentibus literis nostris similiter privilegialibus de verbo ad verbum sine diminutione et augmento ullo insertas, quoad omnes earundem continentias clausulas et articulos eatenus, quatenus eedem rite et legitime existunt emanate et viribus ipsarum veritas suffragatur acceptamus, approbamus et ratificamus, easque nichilominus atque omnia in ipsis contenta pro prenominitis Petro, Johanne, Andrea et Georgio, ipsorumque heredibus et posteritatibus universis in perpetuum valituras confirmamus, presentis scripti nostri patrocínio mediante, salvis iuribus alienis. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes concessimus literas nostras

privilegiales, pendentis et autentici dupplicis sigilli nostri munimine roboratas. Datum per manus reverendissimi in Christo patris domini Stephani Colocensis et Bachiensis ecclesiarum canonice unitarum archiepiscopi, locique eiusdem Colocensis comitis perpetui, aule nostri summi cancellarii, fidelis nostri dilecti, anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo quarto, sexto kalendas Septembris, regni nostri ^{1464.} _{aug. 27.} anno septimo, coronationis vero primo. Venerabilibus in Christo patribus dominis, Dionisio de Zeech cardinali Strigoniensi, eodem Stephano Colocensi archiepiscopis, Ladislao Agriensis, Johanne Waradiensis, Nicolao Transilvaniensis, Zagrabiensi sede vacante, Johanne Quinqueecclesiensis, Alberto Wesprimiensis, Augustino Jauriensis, Vincentio Waciensis, Alberto Chanadiensis, Thoma Nitriensis, Bosnensi sede vacante, Urbano Sirmiensis, Marco Thinninensis, Segniensi sede vacante et Nicolao Modrusiensis ecclesiarum episcopis ecclesias dei feliciter gubernantibus. Item magnificis Michaelae Orzag de Guth, regni nostri Hungarie predicti palatino, Emerico de Zapolya regni Bozne gubernatore, Nicolao de Wylak et Johanne Pongracz de Dengeleg wayvodis Transilvanis, comite Ladislao de Palocz iudice curie nostre, eodem Emerico de Zapolya Dalmatie et Croatie predictorum et totius Sclavonie regnorum nostrorum, ac prefato Nicolao de Wylak Machoviensi banis, honore banatus Zeuriniensis vacante, Johanne de Rozgon thavernicorum, Benedicto de Thurocz ianitorum, Nicolao de Alsolindwa et Emerico de prefata Palocz pincernarum, Stephano de Peren et Ladislao de Bathor dapiferorum, Ladislao de Kanisa et Pertholdo Elderboh de Monyorokerek agazonum nostrorum regalium magistris, Andrea Pawnkircher Posoniensi et Petro de Zokol Themesiensi comitibus, aliisque compluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

CXXVIII.

1466. júl. 21.

A pozsegai káptalan jelenti Mátyás királynak, hogy 1466. ápr. 9-én kelt parancsára — a melyet át is ír — Cserneki Jóna leányának Ilonának és Cserneki Jakab leányának Borbálának, Cserneki Desew fia István és Miklós, valamint ezek társai ellenében, több pozsega- és orbászvármegyei birtokrészük tárgyában emelt panaszát megvizsgálva, azt valónak találta és panaszlottakat ezen évi aug. 1-ére a király eleibe rendelte.

Mátyás királynak Visegrádon, 1468. júl. 1-én kelt oklevelében átírva. I.d. a CXXIX. sz. oklevelet. Közli: *Horváth Sándor*.

Serenissimo principi domino Mathie, dei gratia¹ Hungarie, Dalmatie, Croatie etc. regi, domino ipsorum naturali, capitulum ecclesie beati Petri de Posega, orationes in domino debitas et devotas. Vestra noverit serenitas nos litteras eiusdem vestre serenitatis inquisitorias, evocatorias et insinuatorias, honore quo decuit, recepisse in hec verba:

Mathias dei gratia rex Hungarie, Dalmatie, Croatie etc. fidelibus nostris capitulo ecclesie de Posega salutem et gratiam. Dicitur nobis in personis nobilium dominarum Elene, filie condam¹ Jose, filii Benedicti bani de Czernek, et Barbare filie condam Jacobi, filii eiusdem Benedicti bani de eadem Czernek, quod quamvis alias condam Georgius, filius annotati Jacobi, filii Benedicti banyi (*így*), frater earundem dominarum exponentium carnalis et patruelis, totales portiones ipsarum exponentium possessionarias, in possessionibus Felsew et Alsoczernek, Petherhegye, Perwchycza, Also Somegycza, Galocz, Okycz, Alsolypnye, Felsew Bersthanythacz, Hrwsowcz, Kaproncza, Felsewtharnowcza, Pesthyenyicza, Jaksyncz et Ratiboriak vocatis, in Posega, item Mrathsyn, Gothelowacz, Wythkowacz, Theczthenyicza (*így*), Lezkowacz et Werbowacz nuncupatis (*így*), in de Orbaz comitatibus existentes habitas, simulcum universis litteris et litteralibus instrumentis, factum predictarum possessionum tangentibus et concernentibus, de voluntate et beneplacito earundem dominarum exponentium vita sua comite, tenuerit et conservaverit, tamen circa festum assump-

¹ Ezen szó után: *regi* törölve.

tionis beate Marie virginis, in anno cuius iam tertia instaret ^{1464.}
revolutio, preteritum, tempore scilicet obitus annotati con- ^{aug. 15.}
dam Georgii, filii Jacobi, prescripte universe littere et litte- ^{körül}
ralia instrumenta factum predictarum possessionum tangen-
tes et concernentia, ad manus Stephani et Nicolai, filiorum
Desew, filii Johannis, nobilis domine Elena vocate, filie
Michaelis litterati, filii Buken, Gregorii, filii Andree, filii
Dezyzlay, Johannis et Pauli, filiorum Nicolai, filii eiusdem
Dezyzlay, alterius Johannis, filii Georgii, filii annotati
Dezyzlay de predicta Czernek, Stephani Chonthos de eadem,
et Johannis filii Georgii Olaz de Tharnowcza devenissent,
et obhoc quia Stephanus et Nicolaus, filii Desew de Czernek
et alii predicti, tam predictas portiones possessionarias
annotatarum dominarum exponentium proprias, quam etiam
portionem possessionariam memorati condam Georgii, filii
Jacobi, fratris ipsarum, que scilicet portio per mortem
eiusdem Georgii in easdem dominas exponentes iure suc-
cessorio legitime devolvi debebat, in prescriptis possessio-
nibus existentes et habitas minusiuste et indebite pro se
occupassent, occupatasque simulcum dictis litteralibus instru-
mentis tenerent et conservarent etiam de presenti, potentia
mediante, in preiudicium et dampnum dictarum dominarum
exponentium valdemagnum. Super quo fidelitati vestre fir-
miter precipiendo mandamus, quatenus vestrum mittatis
hominem, pro testimonio fidedignum, quo presente Step-
hanus de Gradpathaka, vel Nicolaus Daczyay de Daczyanowcz,
aut Johannes Czwatak de Breznycze, sin Nicolaus, filius
Stephani de Ferklyewcz, sew Michael, filius Jacobi de
Gradacz, aliis absentibus homo noster, scita prius pre-
missorum mera veritate, evocet prefatos Stephanum et
Nicolaum, filios Desew, dominam Elenam, filiam Michaelis
litterati de Czernek et alios predictos contra annotatos do-
minas exponentes ad octavas festi beati Jacobi apostoli ^{aug. 1.}
nunc venturi, nostram personalem in presentiam, rationem
de premissis reddituros efficacem, litis pendentia, si qua
foret inter ipsos, non obstante. Insinuando ibidem eisdem,
ut sive ipsi in dictis octavis coram eadem nostra personali
presentia compareant, sive non, nos ad partis comparentis

instantiam id faciemus causa in premissa, quod iuri videbitur expediri. Et posthec huiusmodi inquisitionis evocationis et insinuationis seriem, cum nominibus evocatorum octavas ad predictas eidem nostre personali presentie fideliter rescribatis. Datum Bude, feria quarta proxima post festum Pasce domini, anno eiusdem millesimo quadringentesimo sexagesimo sexto.

1466.
apr. 9.

Nos itaque predictis mandatis vestre serenitatis obtemperantes, ut tenemur, secundum earundem litterarum vestrarum continentiam, unacum prenotato Johanne Chwthk de Breznychze, homine vestro, nostrum hominem virum discretum Andream, chori dicte ecclesie nostre presbyterum, rectorem altaris fidelium defunctorum, ad exequenda premissa nostro pro testimonio transmisimus fidedignum, qui¹ exinde ad nos reversi, nobis concorditer retulerunt, quod idem homo vester presente ipso nostro testimonio, feria sexta proxima post festum divisionis apostolorum proxime preteritum, a nobilibus videlicet et ignobilibus ac aliis communibus predicti comitatus de Posega et illarum partium hominibus, quibus decuisset et licuisset, diligenter de premissis inquirendo, hanc scivissent veritatem, quod omnia premissa et quevis premissorum singula sic essent et fuissent perpetrata, uti superius sunt conscripta, et ut ea tenor continet litterarum vestrarum predictarum. Factaque huiusmodi inquisitione eodem die prefatos Stephanum et Nicolaum, filios Desew, nobilem dominam Elenam, filiam Michaelis, Georgium, filium Andree, Johannem et Paulum, filios Nicolai, alterum Johannem, filium Georgii, et Stephanum Chonthos de predicta Czernek, in eadem possessione Czernek, quemlibet scilicet eorum in propria portione sua possessionaria, in eadem Czernek habita, ad predictas octavas festi² beati Jacobi apostoli nunc venturi, contra annottatas³ Elenam et Barbaram exponentes, vestram personaliter evocassent in presentiam, rationem de premissis reddituros efficacem, litis pendentia, si qua foret inter ipsos, non

1466.
júl. 18.

aug. 1.

¹ Ezen szó után: *tandem* törölve.

² Ezen szó után még egyszer: *festi* törölve.

³ Ezen szó után: *dominas* törölve.

obstante. Insinuando ibidem eisdem, ut sive ipsi in dictis octavis coram ipsa vestra personali presentia compareant, sive non, vos ad partis comparentis instantiam id facietis in premissis, quod iuri videbitur expediri. Datum quarto die diey inquisitionis, evocationis et insinuationis predictarum, ^{1466.}
anno domini supradicto. júl. 21.

CXXIX.

Visegrád, 1468. júl. 1.

Mátyás király Cserneki Desew fiai István és Miklós ügyvédjének Keszy Györgynek kérésére átírja és kiadja neki a pozsegai káptalannak 1466. júl. 21-én kelt, őket Jóna leánya Ilona és Jakab leánya Borbála ellen, ezeknek több pozsega- és orbászvármegyei birtokuk tárgyában, perbehívó levelét.

Eredetije papíron, a szöveg alatt a királynak papírral fedett pecsétjével. *Gróf Dessenwffy Aurél tulajdonában.* Közli: *Horváth Sándor.*

Nos Mathias dei gratia rex Hungarie, Dalmatie, Croatie etc. damus pro memoria, quod cum in causa inter nobiles dominas Elenam, filiam condam Jose, filii Benedicti bani de Czernek et Barbaram, filiam condam Jacobi, filii eiusdem Benedicti bani de eadem Czernek, ut actries ab una, ac inter Stephanum et Nicolaum, filiis Desew de dicta Czernek, ut in causam attractos, partibus ab altera, in presentibus octavis festi beati Georgii martyris, in figura iudicii nostre ^{1468.}
personalis presentie habita et vertenti, quedam littere inquisitorie, evocatorie et insinuatorie honorabilis capituli ecclesie de Posega per Gregorium [Petr]atha de Dedynareka, legitimum procuratorem dictarum actricum coram eadem nostra personali presentia in iudicio fuissent exhibite, mox Georgius de Kezy pro prefatis Stephano et Nicolao in causam attractis, cum procuratoriis litteris dicti capituli de Posega, in eandem nostram personalem exurgendo presentiam, paria earundem litterarum inquisitoriarum, evocatariarum et insinuatoriarum annotati capituli ecclesie de Posega, in transscripto litterarum nostrarum per nos eisdem in causam attractis dari supplicavit, iuris ipsorum ad cautelam.

Quarum tenor talis est : (*Ld. a posegai káptalannak 1466. júl. 21-én kelt oklevelét CXXVIII. sz. alatt.*)

Unde nos supplicationem prefati Georgii de Kezy, procuratoris dictorum in causam attractorum, iustam et iuri consonam fore agnoscendo, paria prescriptarum litterarum annotati capituli de Posega inquisitoriarum, evocatoriarum et insinuatoriarum, presentibus litteris nostris patentibus de verbo ad verbum sine diminutione et augmento aliquali transscribi et transsumpti faciendo, eisdem¹ Stephano et Nicolao, in causam attractis, duximus concedenda, communi iustitia requirente. Datum in Wyssegrad, sexagesimo secundo ^{1468.}júl. 1. die octavarum festi beati Georgii martyris predictarum, anno Domini millesimo quadringentesimo sexagesimo octavo.

Az oklevél alján jobboldalt: Lecta.

Az oklevél hátán alul: Solvit marcam.

CXXX.

Buda, 1468. júl. 12.

I. Mátyás király parancsa a posegai káptalanhoz, melyben meghagyja, hogy Cserneki Benedek bán unokáját, illetve néhai Jósá leányát Ilonát, azért, mivel Cserneki Dezső fiai István és Miklós, ügyvédjeiknek és pedig Keszy Györgynek és Iklady János diáknak megbízását — kik a köztük lévő, orbázmegyei birtokokat illető, peres ügyben megbízásuknak nem feleltek meg kellőleg — visszavonták, a nevezettek kifogásainak előadására és új ítélethozatalra ezen évi okt. 6-ára idézze meg.

Eredetije papíron, zárlatán a király és a káptalan pecsétjének maradványaival. *Gróf Desseuffy Aurél birtokában.* Közli: *Horváth Sándor.*

Mathias dei gratia rex Hungarie, Dalmatie, Croatie etc., fidelibus nostris capitulo ecclesie de Posega salutem et gratiam. Noveritis, quod nobis hic Bude unacum nonnullis regni nostri nobilibus constitutis Stephanus, filius Desew de Czernek, pro se personaliter et pro Nicolao, fratre suo cum procuratoriis litteris vestris nostram personalem veniendo in presentiam, ad modum gravis querele nobis signi-

¹ Ezen szó után: *in causam* törölve.

ficare curavit in hunc modum: Quod licet ipsi Georgium de Kezy et Johannem litteratum de Iklad procuratores nomine ipsorum in quadam causa per nobilem dominam Elena vocatam, filiam condam Jose, filii Benedicti bani de eadem Czernek, contra ipsos nuper, videlicet in octavis festi ^{1468.} _{máj. 1.} beati Georgii martyris proxime pretereti, pretextu totalium portionum possessionariorum condam Georgii, filii Jacobi, filii eiusdem Benedicti bani, in possessionibus Felsew et Alsoczernek, Peterhegye, [P]erwchycza,¹ Alsoswmeгыicza, Galocz, Okych, Alsolypynye, Felsebertyanychacz, Hrwsowcz, Kaproncza, Felsewtharnowcza, Pestienycza, Perwchycza, Jaksyncz et Rathyboryak in de Posega, item Mrathsyn, Gathalowacz, Wythkowacz, Terzthenycza, Lezkowacz et Werbowacz nuncupatis, in de Orbaz comitatibus existentibus habitarum, ac litterarum et litteralium instrumentorum, factum earundem tangentium et concernentium mota, constituerint. Tamen iidem Georgius et Johannes procuratores, nescirent quibus respectibus, in huiusmodi causa non eomodo, prout per ipsos exponentes fuissent informati, sed longe aliter informationem eis traditam transgredientes, prout voluissent, respondissent, et in eadem causa per eandem nostram personalem presentiam exhibitionem prescriptorum litteralium instrumentorum, simul cum aliis litteris ipsorum easdem portiones possessionarias tangentium, per ipsos exponentes in octavis festi beati ^{1468.} _{aug. 1.} Jacobi apostoli nunc venturi faciendam adiudicari fecissent, in preiudicium et dampnum dictorum exponentium valde magnum. Unde ipsi premissam responsionem antefactorum procuratorum ipsorum, cum onere consueto revocari, ac in huiusmodi causa denuo respondere, novumque iudicium recipere vellent, lege regni nostri requirente. Et ibidem idem Stephanus sua personali astantia, ac in persona dicti Nicolai, fratris sui, virtute procuratoria prenotata responsionem dictorum procuratorum ipsorum revocavit, et dicta onera ipsius revocationis deposuit coram nobis, supplicans, sibi et dicto Nicolao, fratri suo per nos superinde iuris remedium adhiberi;

¹ Később még egyszer.

unde, cum iura et consuetudines dicti regni nostri ab antiquo observate (*igy*), id admittant, ut facta huiusmodi revocatione procuratorum, talis partis eadem pars adversa ad audiendam et habendam responsionem ipsius revocationis, novumque iudicium recipiendum debeat evocari. I[deo] fidelitati vestre firmiter precipiendo mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo presente Thomas de Podwersa, vel Raden aut Andreas de eadem, sin Antho-nius Ferthal de Lypynye, sew Georgius Was de Czernek, sive Marcus filius Kazk de Farkashegh, neve Stephanus filius eiusdem, aliis absentibus homo noster, prefatam domi-nam Elenam, filiam Jose, filii Benedicti bani de dicta Czer-nek, causa in premissa novum iudicium recepturam ac responsionem et exceptionem eorundem exponentium audi-turam, nichilominus quoque pretacta iudicia birsagialia, portionem scilicet suam tangentia, levaturam, ad octavas
^{1468.}
okt. 6. festi beati Michaelis archangeli nunc venturi, nostram evocet personalem in presentiam. Insinuando ibidem eisdem, ut sive ipsa ad dictas octavas veniat, prescriptaque iudicia levet, novumque iudicium recipiat, sive non, nos ad partis com-parentis instantiam id faciemus in premissis, quod iuri videbitur expediri. Et posthec huiusmodi evocationis et insinuationis seriem cum nomine evocate, octavas ad pre-dictas eidem nostre personali presentie fideliter rescribatis. Datum Bude, feria tertia proxima ante festum beate Mar-garethe virginis et martyris, anno domini millesimo quadrin-gentesimo sexagesimo octavo.

Kivül: Fidelibus nostris capitulo ecclesie de Posega, pro Stephano et Nicolao, filiis Desew de Czernek, contra nobilem dominam Elena vocatam, filiam condam Jose, filii Benedicti bani de eadem Czernek, ad octavas festi beati Michaelis archangeli nunc venturas. Evocatorie et in-sinuatorie.

CXXXI.

1471. febr. 25.

I. Mátyás király Bihács városa polgárainak kérelmére Zsigmond királynak
1405. okt. 18-án kelt kiváltságlevelét átírja és megerősíti.

II. Ulászló királynak 1492. márcz. 16-án kelt kiváltságlevelében
átírva. Ld. CXLVI. sz. alatt.

Mathias dei gratia Hungarie rex etc. omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris presentium notitiam habituris salutem in omnium salvatore. Ad universorum, tam presentium, quam futurorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod fideles nostri circumspecti Matheus Swkthych iudex et Nicolaus Krysanych, civis civitatis nostre Byhagh, nostrum venientes in conspectum in eorum ac totius communitatis eiusdem civitatis nostre personis exhibuerunt nobis quasdam literas serenissimi quondam domini Sigismundi, regis Hungarie etc. predecessoris nostri, sub pendenti autentico sigillo suo novo duplici privilegialiter confectas, que tenores literarum nonnullorum divorum regum Hungarie, predecessorum videlicet nostrorum, privilegium olim excellentissimi principis domini Ladislai similiter regis Hungarie, predecessoris nostri, libertates atque donationem cuiusdam terre Welhova vocate per eundem dominum Ladislaum regem ipsi civitati nostre Byhagh ac universis civibus et inhabitatoribus eiusdem datas atque factam clare specificans continentium confirmasse in se dinoscuntur tenoris infrascripti, supplicantes maiestati nostre humiliter, ut nos prescriptas literas ratas, gratas atque acceptas habentes presentibusque literis nostris privilegialibus de verbo ad verbum inseri facientes pro ipsis Mathia iudice et Nicolao cive ipsorumque successoribus et posteritatibus universis, necnon tota communitate eiusdem civitatis nostre Byhagh innovantes perpetuo valituras confirmare dignaremur, quarum quidem literarum tenor sequitur in hec verba: (*Következik Zsigmond királynak 1405. okt. 18-án kelt oklevele. Ld. LXXXVII. sz. alatt.*)

Nos igitur supplicationibus annotatorum Mathei Swkthyth iudicis et Nicolai Crisanych civis, per eos nostre modo premissis porrectis maiestati, regia benignitate exauditis et clementer admissis, prescriptas literas annotati quondam domini Sigismundi regis non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte suspectas, presentibusque literis nostris privilegialibus de verbo ad verbum sine diminutione et augmento aliquali insertas, quoad omnes continentias, clausulas et articulos eatenus, quatenus eodem rite et legitime emanate existunt, viribusque earum veritas suffragatur, acceptamus, approbamus et ratificamus, easque nihilominus et omnia in eis contenta pro prefata civitate nostra Byhagh ac tota communitate eiusdem innovantes, perpetuo valituras confirmamus presentis scripti nostri patrocinio mediante, salvis iuribus alienis. In cuius rei memoriam, firmitatemque perpetuam presentes literas nostras privilegiales pendentis et autentici duplicis sigilli nostri munimine roboratas duximus concedendas (*igy*). Datum per manus reverendissimi in Christo patris domini Joannis archiepiscopi Strigoniensis aule nostre summi et secreti cancellarii, fidelis nostri dilecti, ^{1471.} anno domini M^o cccc^o LXX° primo, quinto Calendas Martii, regni ^{febr. 25.} nostri anno XIII, coronationis vero VII, venerabilibus in Christo patribus dominis eodem Joanne Strigoniensi archiepiscopo, Colocensi sede vacante, Joanne Agriensis, Transsylvanensi et Agriensi sedibus vacantibus, Osvaldo Zagrabiensis, Joanne Quinqueecclesiensis, Alberto Wesprimiensis, Demetrio Jauriensis, Vincentio Waciensis, Joanne electo et confirmato Chana diensis, Thoma Nitriensis, Benedicto electo et confirmato Boznensis, Nicolao de Bathor electo Sirmiensis, altero Nicolao electo et confirmato Thininiensis, Paulo Segniensis et Nicolao Modrussiensis ecclesiarum episcopis ecclesias dei feliciter gubernantibus, item magnificis Michaelae Orzaag de Gwth regni nostri Hungarie palatino, Joanne Pangracz de Dengeleg et Nicolao Chwpor de Monozlo wayvodis Transsylvanis, comite Joanne de Rozgon iudice curie nostre, Nicolao de Wylak et Mathia de Maroth [Machoviensi], ac Blasio Magyar et Damiano Horwath regnorum nostrorum Bozne, Dalmatie, Croatie et Sclavonie banis, honore banatus

Zewrinensis vacante, Rinoldo de predicta Rozgon tavernicorum, Georgio de Parlag ianitorum, Bartholomeo de Belthewk pincernarum, Nicolao de Hedrewara dapiferorum, Nicolao de Zeech agazonum nostrorum regalium magistris et Nicolao de Alsolindwa comite Poseniensi, aliisque compluribus regni nostri comitatus tenentibus et honores.

CXXXII.

1473. febr. 14.

A pozsegai káptalan előtt Tharnowczai Saag István fia Miklós, Sagowyna, Felsőszentbenedek, Alsószentbenedek, Werhowcz, Bereczkhegye, Weresparth és Nagyfalú, pozsega-, eszék- és orbáshmegyei birtokait és Sagowyna várát, magvaszakadása esetén, néhai Czerneki Desew fia Istvánra hagyja.

Mátyás királynak Budán, 1476. jún. 17-én kelt oklevelében átírva és megerősítve. Ld. CXXXIV. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos capitulum ecclesie beati Petri de Posega memorie commendamus per presentes, quod Nicolaus, filius condam Stephani, filii Saag de Tharnowcza ad nostram personaliter veniens presentiam, confessus est sponte et retulit ministerio vive vocis in hunc modum: Quod si ipsum absque heredum solatio utriusque sexus ab hac luce decedere contigerit, extunc universe possessiones sue Sagowyna, Felsőszentbenedek, Alszentbenedek, Werhowcz, Bereczkhegye, Werusparth et Naghfalu, in de Posega ac Ezeek vocate, in de Orbaz comitatibus existentes et habite, simulcum castello in pretacta Sagowyna habito, ac cum omnibus ipsarum et eiusdem utilitatibus, proventibus et pertinentiis ad easdem et idem spectantibus et pertinere debentibus quibuslibet, quovis nominis vocabulo vocitatis, cum earum veris metis et antiquis limitibus, in neminem alium, nisi in Stephanum, filium condam Desew de Czernek, eiusdemque Stephani proles et heredes universos devolvi et condescendi deberent atque possent, pleno iure, vigore et testimonio presentium mediante. Presentes autem dum nobis in specie reportate fuerint, in formam privilegii nostri redigi faciemus. Datum in festo beati Valentini martiris, anno domini mille-

1473.
febr. 14.

simo quadringentesimo septuagesimo tertio.

CXXXIII.

1473. máj. 14.

A pozsegai káptalan Mátyás királynak 1473. ápr. 11-én kelt parancsára — melyet át is ír — jelenti, hogy Cserneki Desew fiát Istvánt, Tharnóczai István fiának Miklósnak Sagowyna, Felsőszentbenedek, Alsószentbenedek, Verhócz, Bereczkhegye, Weresparth és Nagyfalu, pozsegamegyei, és Eszék, orbászmegyei birtokaiba, továbbá Koprywno és Swmechyacznévű pozsegamegyei birtokrészeibe, ugyanazon évi ápr. 26-án és ápr. 30-án, minden ellentmondás nélkül bevezette és beiktatta.

Eredetije hártján, rongált állapotban; hátán a káptalan pecsétjének nyomaival. *Gróf Dessewffy Aurél* birtokában. Közli: *Horváth Sándor*.

Serenissimo principi domino Mathie, dei gratia Hungarie, Dalmatie, Croatie etc. regi, domino ipsorum naturali, capitulum ecclesie beati Petri de Posega, orationes in domino debitas et devotas. Vestra noverit serenitas nos litteras eiusdem vestre serenitatis introductorias et statutorias, honore quo decuit recepissee in hec verba:

Mathias dei gratia rex Hungarie, Dalmatie, Croatie etc., fidelibus nostris capitulo ecclesie de Posega, salutem et gratiam. Dicitur nobis in persona fidelis nostri Stephani, filii condam Desew de Czernek, quomodo ipse in dominium quarundam possessionum Nicolai, filii condam Stephani, filii Saag de Tharnowcza, Sagowyna, Felsewzenthbenedek, Alsozenthbenedek, Werhowcz, Bereczkhegye, Werusparth et Naghfalw in de Posega, ac Ezeek vocatarum in de Orbaz comitatibus existentium et habitarum, necnon portionum eiusdem Nicolai possessionariarum in possessionibus Koprywno et Swmechyacznappellatis, in eodem comitatu de Posega existentibus habitarum, ipsum certo iuris titulo concernentium, legitime vellet introire. Super quo fidelitati vestre firmiter mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem, pro testimonio fide dignum, quo presente Andreas Merlen de Suberkowcz, vel Andreas litteratus de Resetharowcz, aut Stephanus de Zelnathacz, sin Johannes de eadem, sew Marcus Kazk de Farkashegh, sive Stephanus filius eiusdem Marci, neve Benedictus Raacz de eadem, al[iis absentibus homo noster] ad facies prescriptarum possessionum et por-

tionum possessionariarum memorati Nicolai, filii Stephani, in pretactis possessionib[us et portionibus possessionariis exis]tentium et habitarum, vicinis et commetaneis earundem universis, inibi legittime convocatis et presentibus acc[e]dendo, introducat pretactum Stepha]num, filium Desew de dicta Czernek, in dominium earundem, statuaturque easdem eidem simulcum castello [in pretacta Sagowyna habito], cunctisque aliis ipsarum utilitatibus et pertinentiis quibusbet, premissis iure sibi incumbentibus perpetuo possidendas, si [non fuerit contradictum; c]ontradictores vero, si qui fuerint, evocet eosdem contra annotatum Stephanum, filium Desew, exponentem, ad ter[minus]um competentem, nostram] personalem in presentiam, rationem contradictionis eorum reddituros. Et posthec huiusmodi introductionis et statutionis seriem, cum contradictorum et evocatorum, si qui fuerint, vicinorumque et commetaneorum, qui premissis statutioni intererunt, nominibus, terminoque assignato, ut fuerit expediens, eidem nostre personali presentie fideliter rescribatis. Datum Bude, in dominica Ramispalmarum, anno domino millesimo ^{1473.} _{apr. 11.} quadringentesimo septuagesimo tertio.

Nos itaque predictis mandatis ipsius vestre serenitatis obtemperantes, ut tenemur, secundum earundem litterarumstrarum continentias unacum prenominato Stephano de Zelnathaz, homine eiusdem vestre serenitatis, unum ex nobis, puta honorabilem magistrum Blasium de Bukwelgh, socium et concanonicum nostrum, ad exequenda premissa nostro pro testimonio transmisimus, qui exinde ad nos reversi nobis concorditer retulerunt, quod idem homo vestre serenitatis presente ipso nostro testimonio, feria secunda pro-^{apr. 26.} xima post festum beati Georgii martyris proxime preteritum, ad facies predictarum possessionum Sagowyna, Felsew-zenthbenedek, Alsozenthbenedek, Werhowcz, Bereczkhege, Werusparth et Naghfalw vocatarum, necnon portionum possessionariarum, in pretactis possessionibus Koprywno et Swmechyac, in prescripto comitatu de Posega, ut prefertur, existentium habitarum, item feria sexta ibidem sequenti, ^{apr. 30.} ad faciem prefate possessionis Ezeek, in dicto comitatu de Orbaz site, vicinis et commetaneis earundem, videlicet Petro

de Borosthyancz, Anthonio de eadem, Michaelē Thewrek de pretacta Czernek, Gregorio Ispanfy, Andrea filio eiusdem, Johanne Borchynschyak, altero Johanne filio Georgii, et Nicolao Lewkusewygh de eadem Czernek, Thoma Andrea et Nicolao, filiis Gyleth de Ztupnok, altero Thoma et Iwan Poruchenovigh de Jezdarycza, Briccio Pozwyzdowigh de Lippia, Gregorio de Basthyno, Marco et Thoma de Bregochewcz, inibi legitime convocatis et presentibus accedendo, introduxisset prefatum Stephanum, filium Desew de prescripta Czernek in domynium earundem, statuisset easdem eidem simulcum castello in pretacta Sagowyna habito, cunctisque aliis ipsarum utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, premissis iure sibi incumbenti perpetuo possidendas, nullo penitus ipsis vestre serenitatis et nostro hominibus, in facie earundem tribus diebus continuis legitime permanendo, contradictore apparente. Datum quintodecimo die ultimi diei introductionis et statutionis nostre, [anno domini millesimo quadringentesimo septuagesimo tertio].

1473.
máj. 14

CXXXIV.

1473. aug. 30.

A csázmái káptalan előtt Szentgyörgyi Mihály fia Székely Miklós a szánavármegyei Kozara várát Biliczki és Novisztrusich nevű erődjével együtt 3000 arany forintért decsei Roh István fia Lászlónak eladja.

Gúthi Ország Mihály nádornak 1481. febr. 16-án kelt átiratából.
Ld. CXXXVIII. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Capitulum ecclesie Chazmensis omnibus Cristi (*így*) fidelibus presentibus et futuris presentium notitiam habituris salutem in omnium salvatore. Ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod egregius Nicolaus Zekel filius Michaelis de Zenthgywrgh onera et gravamina universorum et quorumlibet cuiusvis status et conditionis hominum, si quos negotium subscriptum tangeret, tangereque quomodolibet posset in futurum, super se et cuncta

bona sua hereditaria atque iura possessionaria ubilibet habita, penitus et per omnia assumptendo, coram nobis personaliter constitutus bona et libera sua voluntate vive vocis sue oraculo dixit et extitit confessus in hunc modum, quomodo castrum Kozora vocatum in comitatu de Zana ultra Zawam existenti habitum, ipsum pleno iuris titulo concernens, cum quibusdam duobus castellis Byliczky et Nouiztrwsich nuncupatis, in tenutis eiusdem castri Kozora situatis eo, quod a multis retroactis temporibus sevissimis Turcis, Cristiane fidei gravibus inimicis, proximum atque vicinum foret, propter continuum eorum eorundem (*igy*) Turcorum insultum assiduasque et frequentes incursiones ipse cum sudoriosis laboribus, ingentibusque et amplis sumptibus atque expensis, non sine copiosa sanguinis sui effusione et quamplurimum hominum et familiarium suorum dilectorum dira nece ad sacram regni Hungarie coronam hucusque vix et graviter atque difficillime conservasset nullo stipendio, subsidio et auxilio a serenissimo principe domino Mathia, dei gratia rege Hungarie, Bohemie etc. domino nostro naturali et gratiosissimo fere a decem annorum iam elapsorum curriculum sibi ad conservandum ipsum castrum inpartito seu dato vel adhibito, propter quod ipse ad pretactum castrum Kozora et dicta castella, ne in manus infidelium nationum devenirent, a quibus partibus in illis fere cottidiana pericula fidelibus irrogantur et infliguntur, quasi cuncta bona sua a primeve indolentis (*igy*) sue tempore suis servitiis acquisita penitus consumpsisset, in tantamque inopiam devenisset, ut nec proprio commodo, neque ipsorum castri Kozora et castellorum custodie ac conservationi et tuitioni idoneus foret suppetereque posset, presertim quia dicti inimici in proxima vicinitate existentes nullo pavore correpti, sed libera malignandi audacia seu presuptuositate (*igy*) adepta easdem partes continuis et assiduis invasionibus, predationibus, incendiisque et aliis calamitatibus obturbant atque premunt et molestant, prout et hiis novissimis elapsis diebus pertinentias eiusdem castri Kozora modo predicto simili afflictione percussas fuisse recitabat et cum predictum castrum Kozora cum prenarratis duobus castellis pro sui saltem

conservatione hominum pluralitatem (*igy*) competentibusque victualium generibus valde indigerent, quibus nisi eisdem tempestive succurreretur, absque dubio in manus hostium infidelium penes et circum se existentium, quod deus noster avertat, possent faciliter devenire, unde regno Hungarie et partibus sibi subiectis inter alia incommoda idem regnum prementia satis triste onus addi seu contingere posset. Consideratis itaque omnibus premissis et precipue ne ipsum castrum Kozora a sacra regni Hungarie corona in detrimentum eiusdem regni quoquomodo ex sua incuria seu negligentia alienaretur et quod alicui ex intimis et domesticis sacre corone et regie maiestatis fidelibus applicari posset et resignari, pro eo ipse sana et matura deliberatione intra se prehabita prescriptum castrum Kozora simulcum dictis castellis Biliczki et Noviztrosich, cunctisque suis utilitatibus et pertinentiis quibuslibet utputa possessionibus, villis, sessionibus populosis et desertis, terris arrabilibus, cultis et incultis, agris, pratis, silvis, nemoribus, virgultis, montibus, vallibus, vineis, vinearum promontoriis et proventibus, aquis, aquarumque dēcursibus, piscinis, piscaturis, pascuis, molendinis et eorum locis et quarumlibet utilitatum et pertinentiarum integritatibus, iurisdictionibusque et proprietatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis, ad pretactum castrum Kozora et dicta duo castella semper et ab antiquo spectantibus et pertinere debentibus, sub suis veris metis et antiquis cum omni eo iure, quo ipse idem castrum Kozora et alia premissa cum eorum pertinentiis usque modo tenuisset, conservasset et possedisset, egregio Ladislao filio condam Stephani Roh de Detche pro tribus milibus florenorum auri puri, boni et iusti ponderis ab ipso iam, ut dixit, plene acceptis vendidisset, dedisset, tradidisset et contulisset, ymmo vendidit, dedit, tradidit, contulit atque ascripsit coram nobis per ipsum Ladislaum filium Stephani Roh de Detche, heredesque et posteritates eiusdem universos iure perpetuo et irrevocabiliter tenenda, possidenda, pariter et habenda, nil iuris et proprietatis seu domini per amplius in predictis castro Kozora et duobus castellis, eorumque pertinentiis, iurisdictionibusque et integritatibus pro se aut

quibuslibet aliis hominibus reservando, sed totum ius et domynium, omnemque iuris et dominii proprietatem, quam et quod ipse inibi usque nunc servasset, tenuisset et possedisset et se aut quoscunque homines in futurum habituros speraret, in prefatum Ladislaum Roh, filium Stephani Roh, suosque heredes et posteritates universos transferendo. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam, presentes literas nostras privilegiales pendentis autentici sigilli nostri munimine roboratas, alfabeto intercisas, prenominato Ladislao, filio Stephani Roh de Detche, sibi et suis heredibus ac posteritatibus universis in evum valituras duximus concedendas. Datum feria secunda proxima post festum beati Augustini episcopi et doctoris, anno domini millesimo quadingentesimo^{1473.}_{aug. 30.} septuagesimo tertio.

CXXXV.

Buda, 1476. jún. 17.

Mátyás király Cserneki Desew fia István kérésére átírja és megerősíti a pozsegai káptalannak 1473. febr. 14-én kelt oklevelében foglalt adományozást.

Eredetije hártýán, a királynak függő titkos pecsétjével. *Gróf Dessenuffy Aurél birtokában. Közli: Horváth Sándor.*

Commissio propria domini regis.

Nos Mathias dei gratia rex Hungarie, Bohemie etc. memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod fidelis noster nobilis Stephanus filius Desew de Czernek, nostre maiestatis veniens in conspectum, exhibuit et presentavit nobis quasdam litteras capituli ecclesie beati Petri de Posega, qua mediante Nicolaus, filius condam Stephani, filii Saag de Tharnocha, universas possessiones suas Sagowyna, Felsewzenthbenedek, Alsozenthbenedek, Werhowcz, Bereczkhege, Werusparth et Naghfalw, in de Posega ac Ezeek vocatas, in de Orbaz comitatibus existentes, necnon portiones possessionarias in

possessionibus Kopprywno, et Swmechyaczech appellatis, in eodem comitatu de Posega existentes habitas, simulcum castello in pretacta Sagowyna habito, ac pariter cum cunctis ipsarum utilitatibus et pertinentiis quibuslibet annotato Stephano, filio Desew, suisque heredibus et posteritatibus universis, modo et ordine inferius in tenore earundem litterarum clarius specificato donasse et perpetuasse dinoscitur, supplicando maiestati nostre idem Stephanus humiliter, ut prescriptas litteras ratas, gratas et acceptas habere, premisseque donationi et perpetuationi, aliisque omnibus et singulis in dictis litteris contentis nostrum regium consensum prebere dignaremur. Quarum quidem litterarum tenor is est : (*Ld. a pozsegai káptalannak 1473. febr. 14-én kelt oklevelét CXXXII. sz. alatt*).

Nos igitur supplicationibus prefati Stephani filii condamn Desew, per eum nostre modo quo supra porrectis maiestati, regia benignitate exauditis et clementer admissis, prescriptas litteras non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte suspectas, presentibusque litteris nostris de verbo ad verbum sine diminutione et augmento aliquali insertas, quoad omnes earum continentias, clausulas et articulos eatenus, quatenus (*így*) eodem rite et legitime existunt emanate (*így*), viribusque earum veritas suffragatur, acceptamus, approbamus et ratificamus, premisseque donationi et perpetuationi, aliisque omnibus et singulis, litteris in eisdem contentis, nostrum regium consensum prebuimus, ymo prebemus benivolum pariter et assensum. Et nichilominus consideratis fidelitate et fidelibus servitiis annotati Stephani filii Desew de Czernek, per eum iuxta sue possibilitatis exigentiam nobis exhibitis et corone, totum et omne ius nostrum regium, si quod in prescriptis possessionibus Sagowyna, Felsewzenthbenedek, Alsozenthbenedek, Werhowcz, Bereczkhege, Werusparth et Naghfalw, in de Posega ac Ezeek vocatas, in de Orbaz comitatibus prescriptis existentibus, ac portionibus possessionariis, in possessionibus Kopprywno et Swmechyaczech appellatis in eodem comitatu de Posega existentibus habitis, necnon dicto castello in prescripta possessione Sagowyna habito,

qualitercunque haberemus, aut nostram ex quibuscunque causis, viis, modis et rationibus concernerent maiestatem, simulcum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quiblibet, terris scilicet arabilibus, cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, silvis, nemoribus, montibus, vallibus, vineis et vinearum promonthoriis, aquis, fluviis, piscinis, piscaturis, aquarumque decursibus, molendinis et locis eorundem, generaliter vero quarumlibet utilitatum et pertinentiarum suarum integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis, ad easdem et idem de iure et ab antiquo spectantibus et pertinere debentibus, memorato Stephano, filio condam Desew, ipsiusque heredibus et posteritatibus universis dedimus, donavimus et contulimus, ymo damus, donamus et conferimus, iure perpetuo et irrevocabiliter tenendas, possidendas pariter et habendas, salvo iure alieno, harum nostrarum, quibus sigillum nostrum secretum est appensum, vigore et testimonio litterarum mediante. Datum Bude, feria secunda proxima post festum sacratissimi corporis Christi, anno eiusdem millesimo quadringentesimo septuagesimo^{1476.}_{jún. 17.} sexto, regnorum nostrorum anno Hungarie etc. decimo nono, Bohemie vero octavo.

CXXXVI.

1476. aug. 29.

A pozsegai káptalan jelenti Mátyás királynak, miszerint Budán, 1476. jún. 17-én kelt parancsára — amelyet át is ír — Cserneki Desew fiát, Istvánt, Tarnóczay István (Saág fia) pozsega- és orbászvármegyei birtokaiba beiktatta.

Eredetije hártján, a káptalan függő pecsétjével. *Gróf Dessenffy Aurél* birtokában. Közli: *Horváth Sándor*.

Serenissimo principi domino Mathie, dei gratia Hungarie, Bohemie etc. regi, domino ipsorum naturali, capitulum ecclesie beati Petri de Posega, orationes in domino debitas et devotas. Vestra noverit serenitas nos litteras eiusdem

vestre serenitatis introductorias et statutorias honore quo decuit, recepissee in hec verba :

Mathias dei gratia rex Hungarie, Bohemie etc., fidelibus nostris capitulo ecclesie de Posega salutem et gratiam. Cum nos illi donationi et perpetuationi, quas Nicolaus, filius condam Stephani, filii Saag de Tharnowcza, super universis possessionibus suis Sagowyna, Felsewzenthbenedek, Alsozenthbenedek, Werhowcz, Bereczkhegye, Werusparth et Naghfalw in de Posega, ac Ezeek vocatis in de Orbaz comitatibus existentibus, necnon portionibus possessionariis in possessionibus Koprywno et Swmechyacze appellatis, in eodem comitatu de Posega existentibus habitis, necnon castello in pretacta Sagowyna adiacente, pro parte fidelis nostri nobilis Stephani, filii Desew de Czernek et suorum heredum, litteris vestris mediantibus exinde confectis modo in eodem specificato fecisse dinoscitur, nostrum regium consensum prebuerimus, et nichilominus consideratis fidelitate et fidelibus servitiis eiusdem Stephani, filii Desew, per eum iuxta sue possibilitatis exigentiam nobis exhibitis et corone, totum et omne ius nostrum regium, si quod in eisdem possessionibus ac portionibus possessionariis et castello qualitercumque haberemus, aut nostram ex quibuscumque causis, viis, modis et rationibus concernerent maiestatem, simulcum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, memorato Stephano filio Desew, ipsiusque heredibus et posteritatibus universis, vigore aliarum litterarum nostrarum donationalium exinde confectarum imperpetuum (*igy*) contulerimus, velimusque eundem in domynium earundem et eiusdem per nostrum et vestrum homines legitime facere introduci. Idcirco fidelitate vestre firmiter precipiendo mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo presente magister Ladislaus de Radowancz, cancellarie nostre notarius, aut Andreas vel Johannes, filii Johannis de dicta Czernek, sin Petrus sew Matheus de Podwynnya, sive Stephanus de Bwkwelgh, aliis absentibus homo noster ad facies prescriptarum possessionum Sagowyna, Felsew et Alsozenthbenedek, Werhowcz, Bereczkwelghye (*igy*), Weruspart, Naghfalw et Ezeek nuncupatarum,

necnon portionum possessionarium in prenominationis possessionibus Koprywno et Swmechycz habitatum, ac castelli in eadem Sagowyna adiacentis, vicinis et commetaneis earundem et eiusdem universis inibi legitime convocatis et presentibus accedendo, introducat prefatum Stephanum, filium Desew in dominium earundem et eiusdem, statuaturque easdem et idem eidem, simulcum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, premisso iure sibi incumbentibus perpetuo possidenda, si non fuerit contradictum. Contradictores vero si qui fuerint, evocet eosdem contra annotatum Stephanum filium Desew, ad terminum competentem nostram personalem in presentiam, rationem contradictionis eorum reddituros. Et posthec huiusmodi introductionis et statutionis seriem cum contradictorum et evocatorum, si qui fuerint, vicinorumque et commetaneorum, qui premisse statutioni intererunt, nominibus, terminoque assignato, ut fuerit expediens, eidem nostre personali presentie fideliter rescribatis. Datum Bude, feria secunda proxima post festum sacratissimi corporis Christi, anno eiusdem millesimo quadringentesimo septuagesimo sexto, regnorum nostrorum anno Hungarie etc. decimo nono, Bohemie vero octavo.

1476.
jún. 17.

Nos itaque predictis mandatis ipsius vestre serenitatis obtemperantes, ut tenemur, secundum earundem litterarum vestrarum continentias, unacum prenominato magistro Ladislao de Radowancz, cancellarie vestre notario, unum ex nobis videlicet honorabilem magistrum Thomam de Orbowa socium et concanonicum nostrum, ad exequenda premissa, nostro pro testimonio transmisimus, exinde qui ad nos reversi, nobis concorditer retulerunt, quod idem homo vestre serenitatis, presente ipso nostro testimonio, in festo beati Laurentii martyris proxime preterito, ad facies prescriptarum possessionum Sagowyna, Felsew et Alsozentbenedek, Werhowcz, Bereczkhegye, Werusparth et Naghfalw ac portionum possessionarium in pretactis possessionibus Koprywno et Swmechycz habitatum, necnon castelli in eadem Sagowyna, in dicto comitatu de Posega existentium adiacentium, et tandem quarto die eiusdem festi

aug. 10.

aug. 12.

beati Laurentii martyris ad faciem sepefate possessionis Ezeek, in pretacto comitatu de Orbaz habite, vicinis et commetaneis earundem inibi legitime convocatis et presentibus accedendo, introduxisset prefatum Stephanum, filium Desew in domynium earundem et dicti iuris vestri regii in eisdem habiti, statuissetque easdem et idem eidem simulcum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, premissis iure sibi incumbentibus perpetuo possidenda, nullo penitus ipsis vestre serenitatis et nostro hominibus in facie eorundem tribus diebus continuis ubique legitime permanentibus, contradictore apparente. In cuius rei memoriam, firmitatemque perpetuam presentes litteras nostras ob maiorem durabilitatem earundem pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboranto fecimus communiri. Datum vigesimo ^{1476.} die diey prescripti festi beati Laurentii martyris, anno _{aug. 29.} domini supradicto.

CXXXVII.

Buda, 1480. júl. 11.

I. Mátyás király parancsa Pozsega vármegyéhez, melyben meghagyja, hogy a Dezső fia István és Cserneki András orbáshmegyei Guchahóc nevű régi és új várában és hasonnevű birtokán, Pesthy István deák, jajczai tiszttartó és társai által elkövetett többrendbeli hatalmaskodások tárgyában tartson vizsgálatot.

Eredetije papíron, zárlatán a király pecsétjének maradványaival. *Gróf Dessewffy Aurél birtokában.*

Ugyanazon a napon kelt a királynak parancsa a pozsegai káptalanhoz is, a melyben meghagyja a káptalannak, hogy Dresneki Imre vagy Miklós, Gradpathakai György, Lypphynyei Farkassewygh Imre, Zelna-chaczai István kir. emberek valamelyikével küldje ki a saját hites emberét, a kik megtudván ezen ügyben az igazságot, menjenek el István deákhhoz, intsék meg őt, és parancsolják meg neki a király szavával, hogy az említett és általa elfoglalt várakat és birtokrészeket stb. az ország-nagyoknak ezen ügyben Budán kelt utasításai értelmében a figyelmeztetés napjától számított 32 napon belül adja vissza, a károkért pedig szolgáltatasson elégtételt; ellenkezőleg a 32. nap 15. napján idézzék a király elé.

Ha meg nem jelenik, a király a jogszabta ítéletet fogja meghozni.
A király a jelentést elvárja.

Eredetije papíron, zárlatán a királyi pecsét nyomával. Szintén
gróf Dessenuffy Aurél birtokában.

Mathias dei gratia rex Hungarie, Bohemie etc. fidelibus nostris comiti vel vicecomiti et iudicibus nobilium comitatus de Posega salutem et gratiam. Exponitur nobis in personis nobilium Stephani filii Desew et Andree Czernek, quomodo circa festum assumptionis (*így*) beate Marie virginis proxime preteritum, Stephanus litteratus de Pesth, provisor nunc castri Jaycha, unacum Georgio litterato et Johanne de eadem Pesth, Radych de Ozchaya, filio Laurentii de Kozyrywacz, Sthepan et Iwan fratribus suis de Hyzdarycza, Andrea Chapygh de Megeryche, aliisque quam pluribus familiaribus et iobagionibus, in possessionibus Lewach, Kozyrywach et Hyzdaricha vocatis commorantibus, manibus armatis et potentiariis ad quoddam novum castellum ipsorum exponentium Gwchalocz vocatum, in territorio possessionis similiter Gwchelcowcz vocate, in comitatu de Orbaz existentis constitutum irruendo, ibique dictum castellum expugnando recepisset et occupasset, ac mille tinas tritici, quingentas tinas millii, alias etiam quaslibet res et bona, armaque castello in eodem repertas et inventa recepisset, et quo ipsorum placuisset voluntati fecisset, dictumque castellum occupative teneret de presenti; universas etiam fruges, blada et fena, tam ipsorum exponentium, quam iobagionum eorundem, in territorio dicte possessionis procreatas et cumulata, ignis voragine conburri fecisset. Ceterum circa festum beati Michaelis archangeli proxime preteritum, prefatus Stephanus litteratus missis et destinatis Paulo Ozmethakeowc, Proxigh, Johanne Hwmunay; castellanis suis, per ipsum in castello Ezek vocato constitutis, aliis etiam nonnullis populis et iobagionibus in annotatis possessionibus Lewacz et Ezek vocatis commorantibus, armatis manibus et potentiariis ad annotatam possessionem Gwchalcowcz noncupatam (*így*), consequenterque domum et curiam proprias dictorum exponentium in eadem habitas, abinde universas pecudes et peccora (*így*), quingentos

1479.
aug. 15.
körül

1479.
szept. 29.
körül

1480.
jún. 24.
körül

porcos, centum capras, alias etiam res et bona, ac clenodia eiusdem domus habiti (*így*) et asportari, ac quo sue placuisset voluntati facisset. Demum circa festum nativitatis beati Johannis baptizte proxime preteritum, prefatus Stephanus litteratus, unacum nobilibus Michael de Bodmer, Paulo magno de Posegawar, aliisque quampluribus familiaribus suis, manibus armatis et potentiariis ad aliud antiquum castellum ipsorum exponentium, in eodem territorio ipsius possessionis Gwchalcowcz irruendo expugnasset et recepisset, abinde universas res et quolibet bona, necnon litteras et litteralia instrumenta, factum iurium ipsorum exponentium tangentes et concernentia asportasset, et per hoc ipsum castellum a manibus ipsorum exponentium minusiuste et indebite occupasset, occupatumque uteretur etiam de presenti, potentia mediante, in preiudicium et dampnum ipsorum exponentium valde magnum. Super quo fidelitati vestre firmiter precipiendo mandamus, quatenus unum vel duos ex vobis transmittatis qui ab omnibus, quibus incumbit, meram de premissis experiatur certitudinis veritatem. Quam tandem nostre personali presentie fideliter rescribatis. Datum Bude, feria tertia proxima ante festum beate Margarethe virginis, anno domini millesimo quadringentesimo octuagesimo.

1480.
júl. 11.

Az oklevél hátán: Fidelibus nostris comiti vel vicecomiti et iudicibus nobilium comitatus de Posega, pro Stephano, filio Desew et Andrea de Chernek.

Inquisitoria. Lecta.

CXXXVIII.

Zágráb mellett, 1481. febr. 16.

Gúthi Ország Mihály nádor ítéletlevele, melyben a szanamegyei Kozára várát Detthei Rohffy László igényével szemben a szent korona tartozékának nyilvánítja.

Eredetije papíron, hátán két pecsét töredékével. A *M. Kir. Orsz. Levélárban* DL. 16051. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Michael Orzag de Gwth, regni Hungarie palatinus et iudex Comanorum ac comes Stephanus de Bathor, iudex curie serenissimi principis domini Mathie, dei gratia regis

dicti Hungarie ac Bohemie, Dalmatie, Croatie etc. memorie commendamus, quod in congregatione nostra generali universitati nobilium Crisiensis et de Werewcze ac Zagrabiensis et Warasdiensis comitatum, feria tertia proxima ante festum purificationis beate Marie virginis, de speciali commissione et mandato prefati domini nostri regis prope civitatem Zagrabiensem celebrata, egregius magister Johannes Posegay, director causarum serenissimi principis domini Mathie, dei gratia Hungarie, Bohemie regis, domini nostri gratiosi, de medio aliorum exurgendo nomine et in persona ipsius domini nostri regis contra Ladislaum Roffy de Detthe proposuit eo modo, quod licet alias idem dominus noster rex castrum suum regale Kozora appellatum in comitatu de Zana situm et habitum, cum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis condam Johanni Zekel de Hydwegh et Nicolao similiter Zekel de Zenthgywrggh pro descensu seu loco descensus durante beneplacito sue maiestati dederit et contulerit, ex post etiam idem dominus noster rex consideratis servitiis ipsorum Nicolai et condam Johannis Zekel nolens ipsum castrum simpliciter ab eisdem auferre, aut ipsos de eodem simpliciter excludere, tempore quo condam Damianus Horwath regnorum Dalmatie, Croatie et Sclavonie banus et post eundem ac vice eiusdem iamfatus Ladislaus Roffy vicebanus exstitisset, per tricesimatores regales tunc Zagrabię constitutos quingentos florenos auri puri memorato Damiano bano ac iamfato Ladislao Rohffy eiusdem vicebano, quibus scilicet pecuniis ipsi banus et vicebanus vel alter eorum prescriptum castrum Kozora ab eisdem Johanne et Nicolao Zekel rehabere seu redimere et dicto domino nostro regi reappropriare debuissent, dare et solvere commiserit, tamen tandem prefatus Ladislaus Rohffy, nescitur quibus viis, modis vel cautelis pretitulatum castrum regale Kozora ab ipso Nicolao Zekel auferendo pro se ipso reservasset, quod indebite teneret et conservaret etiam de presenti, ex parte cuius idem dominus noster rex iudicium habere vellet. Quo audito Gregorius Petrotha de Dedynareka pro iamfato Ladislao Rohffy, cum procuratoriis litteris capituli ecclesie Chasmensis in eandem nostram exurgendo presentiam

1481.
jan. 30.

respondit tali modo, quod idem Ladislaus Rohffy nullas pecunias regales a tricesimatoribus Zagrabiensibus predictis, neque ab aliis regiis hominibus ad redemptionem et rehabitationem prescripti castri Kozora levasset vel recepisset et in eo eundem veridice attestationi eorundem tricesimatorum submittere velle asser[uisse]t, sed ipse Ladislaus Rohffy audens periclitationem dicti castri Kozora, ne idem per indebitam conservationem predicti Nikolai Zekel ratione paupertatis et inopie prelibati eiusdem Nicolai Zekel in manus devenerit paganorum, in certa summa florenorum auri propriis scilicet suis sumptibus et pecuniis tamquam merum et sincerum ius annotati Nicolai Zekel pretio comparasset et pro se redemisset, sicque ex venditione ipsius Nicolai Zekel pre-tactum castrum Kozora teneret et conservaret de presenti, et ibidem in horum suorum verborum declarationem quasdam duas litteras, unam scilicet dicti domini nostri regis donationalem patentem et alteram dicti capituli ecclesie Chas-mensis privilegiam nostrum iudicarium produxit in con-spectum. Quarum prima, scilicet dicti domini nostri regis ^{1464.}litera in pargameno in civitate Jaycza, octavo die festi beati _{jan. 2.}Stephani protomartyris, in anno domini millesimo quadrin-gentesimo sexagesimo quarto, ad propriam commissionem ipsius domini nostri regis patenter edita, sigilloque eiusdem domini nostri regis alias tempore scilicet coronationis ex deliberatione universorum prelatorum, barronum, proce-rumque regni Hungarie certis et rationabilibus ex causis permactato in inferiori margine consignata declarabat, quod idem dominus noster rex dominus Mathias consideratis fidelibus servitiis fidelium suorum egregiorum Johannis Zekel de Hydwegh et Nicolai similiter Zekel de Zenth-gywrgh per eosdem sue multipliciter exhibitis maiestati castrum Kozora appellatum in dicto comitatu de Zana existens et habitum, cum omnibus opidis, villis, posses-sionibus, portionibusque et iuribus possessionariis ac prediis, omnibusque pertinentiis, quibuscumque nominibus vocitatis et in quibuscumque comitatibus et districtibus habitis et situatis, memoratis Johanni et Nicolao Zekel, ipsorumque heredibus et posteritatibus universis in perpetuum dedisset et contu-

lisset. Alterius vero scilicet predicti capituli Chasmensis litere privilegialis tenor talis est: (*Következik a császári kápt. 1473. aug. 30-án kelt oklevele; ld. CXXXIV. sz. alatt.*)

Quarumquidem literarum exhibitionibus factis earundemque continentis sane perlectis et expositis, prelibatus procurator (*így*) antelati Ladislai Roh eundem in premissis voluntati et arbitrio regie maiestatis offerendo et submittendo et eundem causa in premissa cum dicto domino nostro rege nullo litis processu amplius procedere velle sepius recitante memoratum castrum Kozora manibus regiis libere et absolute ac sine ulla pecuniaria solutione remittere et resignare affirmante, ipso autem magistro Johanne Posegay, procuratore regio pretactas ambas literas per prefatum procuratorem dicti Ladislai Roh coram nobis exhibitas, tam scilicet literas regias donationales, quam etiam annotati capituli Chasmensis fassionales et venditionales eo, quod eodem litere regales donationales sub prescripto sigillo regio permactato ante coronationem dicti domini nostri regis forent emanate, ut debuissent iuxta formam decreti generalis, minime essent confirmate similiter tam eodem, [quam] ipsius capituli Chasmensis venditionales litere uti et quemadmodum huius regni requirit consuetudo nullam sortite exstitissent statutionem nullaque statutione roborate, inanes et minus vigorosas esse allegante, sepefato domino nostro regi causa in premissa per nos iudicium et iustitiam, finalemque deliberationem et decisionem preberi postulavit. Unde quia tempore coronationis dicti domini nostri Mathie regis per eundem ac universos prelatos, barrones et proceres regni sui inter certos articulos sui decreti id statutum et firmiter stabilitum exstisset, ut universe littere donationales dicti domini nostri Mathie regis ante eiusdem coronationem sub prescripto sigillo suo permactato qualitercumque et qualicunque ratione emanate, sed et cuncte litere similiter donationales condamnati Ladislai regis immediati predecessoris ipsius domini Mathie regis infra unius anni revolutione sub maiori novo autenticoque et dupplici sigillo eiusdem domini nostri, domini Mathie regis confirmari deberent, que autem non confir-

marentur vel confirmari quoquomodo negligerentur, inanes et frivole, viribusque penitus destitute relinquerentur et haberentur, prout id series et continentie ipsius decreti generalis clarius exprimunt et declarant, cuncte etiam et quolibet litere donationales et venditionales in facto perpetuationis quorumcumque castrorum, villarum et quorumlibet iurium possessionariorum qualitercumque et pro parte quorumvis emanate iuxta laudabilem et approbatam dicti regni Hungarie ac aliorum regnorum et partium eidem subiectarum consuetudinem ab antiquo observari solitam, statutione mediante regio et alicuius capituli vel conventus hominibus ad mandatum regium vel aliorum iudicum ordinariorum dicti regni petitionem transmissis fienda, litterisque statutoriis necessario firmari debent atque solent roborari, alias nullius representantur esse vigoris vel roboris, et obhoc iuxta allegationem prefati procuratoris regii prescripte ambe litere per prelibatum procuratorem annotati Ladislai Roh, pro parte eiusdem in facto prescripti castri Kozara coram nobis exhibite rationibus ex premissis cassari et invalidari, nulliusque vigoris vel roboris censi et reputari, sicque sepetactum castrum regale Kozora appellatum simulcum cunctis suis pertinentiis, villisque et castellis ac iuribus possessionariis aliis etiam quibusvis utilitatibus ad idem castrum spectantibus et pertinentibus, absolute et sine aliquali pecuniaria¹ solutione sacre dicti regni corone reapplicari et per hoc dicto domino nostro regi reappropriari et restaurari debere nobis, iuratisque assessoribus dicte nostre congregationis ac reverendis in Cristo dominis Benedicto Boznensis et Nicolao Tinniniensis ecclesiarum electo et confirmato, honorabilique magistro Georgio preposito ecclesie Waradiensis, item magnificis dominis Ladislao de Egerwara, regnorum Dalmatie, Croatie et Slavonie bano, altero Ladislao de Marczaly, Nicolao de Zeech, Ladislao de Losoncz, Georgio de Parlag ianitorum regalium magistro, ceterisque regni nobilibus et magistris protonotariis nostris nobiscum in examine ipsius cause existentibus cernebatur, idcirco eorundem dominorum prelatorum baronum et regni nobilium, iuratorumque assessorum et magistrorum prothonotariorum sano

inducti consilio prescriptum castrum Kozora appellatum, in dicto comitatu de Zana habitum simulcum cunctis opidis, villis, possessionibus, castellis ac aliis utilitatibus quibuslibet ad idem spectantibus sacre regni Hungarie corone, consequenterque dicto domino nostro regi, instar ceterorum iurium et castrorum sacre corone, in perpetuum possidendum, tenendum et habendum, reappropriandum et restaurandum adiudicavimus, reliquimusque et commisimus, instar ceterorum castrorum et iurium regalium in sempiternum possidendum, tenendum et habendum adiudicavimus, decrevimus et commisimus, ymmo adiudicamus, decernimus, reliquimusque et committimus auctoritate nostra iudiciaria et iustitia mediante. Datum decimo octavo die congregationis ^{1481.} febr. 16. nostre antedictae in loco memorato, anno domini millesimo quadringentesimo octuagesimo primo.

CXXXIX.

Zágráb, 1486. szept. 8.

Bodó Gáspár, kir. főajtónállómester, tolnai főispán, és Korothnay János, somogyi főispán, nádori ítélőmester, a szlavón, dalmát, horvát perek átvizsgálásával megbízott kir. kiküldöttek Szvinicza dubiczamegyei birtok tárgyában az érdekelt Dragay-, Ambrosewyth- és Pozobchyth-nemzetségeket megosztóztatják.

Eredetije hártján, pecsétjei letöredeztek. A *M. kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 38489. sz. alatt.

Nos Gaspar Bodo de Gywrgy magister ianitorum regionalis maiestatis et comes Tholnensis ac magister Johannes de Korothna comes Simigiensis et prothonotarius palatinalis in regnisque Sclavonie, Dalmatie et Croatie pro exaudiendis, revidendis, complanandisque et discutiendis cunctis querimoniis incolarum dictorum regnorum per regiam maiestatem iudices plena auctoritate deputati memorie commendamus, quod nobis feria secunda proxima post festum sancti Egidii ^{szept. 4.} abbatis ad audiendas et discutiendas querimonias coram nobis querulantium, Zagrabie pro tribunali consedentibus, Nicolaus filius Johannis de Greda personaliter nostram veniens in presentiam, presentibus ibidem et audientibus Stephano et Valentino

Pozobchyth de eadem contra eosdem proposuit eo modo, quod licet possessiones Zwynnycza, Gywrgenicz, Zablahya, Demen, Cheresnaw, Harasth, Krapya, Puzka, Kramarijoncz, Bruchyna, Ztrygomliya et Greda predicta ipsum Nicolaum actorem cum suis fratribus generationis sue ac antelatos Stephanum et Valentinum Pozobchyth uno et eodem iure concernerent, in aliis quoque et ceteris possessionibus eorum predictis dempta ipsa possessione Zwynnycza portiones haberent congruentes, tamen in dicta possessione Zwynnycza ipsi Stephanus et Valentinus eidem Nicolao actori nullam dare vellent portionem, sed ipsam totam possessionem Zwynnycza simul cum portione Gyrgenicz et aliis suis cunctis utilitatibus ac certis tenutis aliarum possessionum predictarum pro se ipso occupando tenerent et conservarent de presenti, potentia eorum mediante, in preiudicium et dampnum eiusdem valde magnum; et hiis dictis prelibatus Nicolaus se filium Johannis, filii Ambrosii secundi et ultimi mariti nobilis domine Ossanna vocate, filie olim Johannis, filii Dragay de Greda ex eadem domina Ossanna procreati fore et existere asserendo. In huius documentum, ut ipse in predictis possessionibus portionem habere deberet, quasdam tres literas, unam scilicet fratris Albertini preceptoris de Dubycza et de Gora ac Stephani comitis terrestris de eadem Dubycza, secundam vero et tertiam olim Pauli Chupor de Monozlo, regni Slavonie bani, omnino privilegialiter emanatas nostro examini curavit demonstrare. Quarum prima videlicet dicti fratris Albertini preceptoris de Dubycza et Gora ac Stephani, filii Stephani comitis terrestris ac universorum nobilium de eadem Dubycza privilegialis sigillo eiusdem preceptoris communita, in dicta Dubycza feria secunda proxima post octavas festi nativitatis beate Marie virginis, in anno domini millesimo trecentesimo sexagesimo octavo edita declarabat, quod Johannes et Ivan, filii Iwan de Greda ex una, ac Paulus, filius Martonus et Johannes, filius Dragay de eadem Grede ex altera partibus eandem possessionem Greda simul cum predictis aliis possessionibus et pertinentiis per medium octo proborum in tres partes rectas et coequales modo et ordine literis in eisdem denotatis et clare specificatis inter se divisissent

1368.
szept. 19.

possidendas. Secunda vero earundem, videlicet antelati Pauli Chupor similiter litera privilegialis sigillo eiusdem impendenti vallata hanc verbalem servabat continentiam: (*Következik Csupor Pálnak 1413. júl. 30-án kelt ítéletlevele. Ld. CXII.sz.alatt.*)

Tertie siquidem eiusdem Pauli bani littere privilegialis tenor talis est: (*Következik Csupor Pálnak 1400. okt. 6-án kelt oklevele. Ld. LXXX. sz. alatt.*)

Quibus presentatis ex parte prefatorum Stephani et Valentini Pozobchyth iudicium et iustitiam petunt impartiri; quo audito iidem Stephanus et Valentinus Pozobchyth, personaliter, ut prefetur, in nostram exurgentes presentiam, responderunt tali modo, quomodo prenomínatus Nicolaus in dicta possessione Zwynnycza nullam habuisset, nec haberet portionem, neque ipsi ab eodem aliquam portionem in ipsa possessione Zwynnycza occupassent; ipsa totalis possessio Zwynnycza in parte iure hereditario, in parte vero emptitio iure eis pertineret, et ibidem in horum verborum suorum verificationem inter alias plures literas, quasdam tres literas capituli ecclesie Zagradiensis nobis presentaverunt, quarum prima litera privilegialis hunc tenorem continebat: (*Következik a zágrábi káptalannak 1347. nov. 30-án kelt oklevele. Ld. XXVI.sz.alatt.*)

Altera autem ipsarum similiter litera privilegialis feria tertia proxima post festum beatorum Petri et Pauli apostolorum, anno gratie millesimo trecentesimo octavo edita declarabat, ^{1348.} quod Stephanus, filius Jakow de Vodycha et predicta domina ^{jul. 1.} Chala consors eiusdem, filia videlicet dicti Cozme, filii Pozobech de Greda ab una, parte vero ex altera Petrus, filius Mortonos et Jacobus, filius Iwan, filii dicti Pozobech, in presentia ipsius capituli constituti per eosdem Stephanum filium Jakow et dominam consortem suam confessum extitisset, quod ipsi portionem eorum possessionariam in possessione Zwynnycza ipsos contingentem, videlicet tertiam partem eiusdem possessionis, ipsis per Cozma, patrem ipsius domine, pro quarta filiali datam, cum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis iamfatis Petro et Jacobo eorundemque heredibus pro quinquaginta marcis denariorum bonorum regaliū perpetuo vendidisset. Tertia nempe ipsarum modo simili litera privilegialis in festo pentecosthes, anno verbi

incarnati millesimo ccc^{mo} octuagesimo tertio confecta expri-
mebat, quod Johanne, Nicolao, Jakow et Michaelē filiis
dicti Stephani, filii Jakow de Wodycha, onus domine
Chala matris eorum in se assumtis ab una, parte siquidem
ab altera Stephano, filio predicti Petri, filii Mortonos de
Gywrgenicz coram ipso capitulo personaliter constitutis
iidem filii Stephani, filii Jakow, quandam possessionem
Zwynnycza vocatam in districtu de Vlma constitutam, pre-
textu cuius inter ipsos et dictum Stephanum filium Petri
litis materia habita extitisset, relictis litibus et renunciatis
quibuslibet proprietatibus, quas in eadem possessione
habuissent, eidem Stephano, filio Petri ac eiusdem heredibus
universis pro quinquaginta marcis denariorum Saracenorum
perpetuo iure possidendam vendidissent, quarum quidem
literarum per utrasque partes coram nobis modo premissis
productarum exhibitionibus factis, earundemque continentiis
suo modo expositis et sane intellectis, eedem partes eis
per nos in premissis iudicium et iustitiam, finalemque
deliberationem petierunt elargiri. Sane licet annotatus Ste-
phanus Pozobchyth tanquam heres et successor legitimus
memorati Pauli, filii Mortonos, cum prefato Valentino vigore
prescriptarum duarum literarum emptionalium exinde con-
fectarum pretactam integram possessionem Zwynnycza appel-
latam, in prescripto comitatu habitam, simul cum suis per-
tinentiis iuri ipsorum attinentem fore considerando usque
ad hec tempora tenuerit et possederit, fructus et utilitates
eiusdem pro se percipiendo, tamenque una illarum trium
partium, que scilicet partes videlicet Johannes et Iwan, filii
Iwan, ab una ac Paulus, filius Martonos ab alia, a tertia
vero partibus Johannes, filius Dragay in predicto anno
gratie millesimo trecentesimo sexagesimo octavo in predictis
eorum possessionibus ubilibet premissam tripartitam fecerant
divisionem; iidem scilicet filii Iwan et eius generatio defe-
cisse et solum ipse Stephanus cum fratribus suis quo ad
unam partem successores predicti Mortonos cum fratribus
sue generationis, quo ad aliam vero partem prefatus Nicolaus
Ambrosewyth heres et successor antelati Johannis, filii
Dragay, similiter cum fratribus sue generationis scilicet

eiusdem Dragay in presenti seculo pro superstitibus et heredibus totius generationis Pozobchyth remansisse reperiabantur, pro eo prescripta totalis possessio Zwynnycza primo in tres partes rectas et coequales ab invicem sequestrari et dividi, directaque et equalis tertia pars eiusdem possessionis Zwynnycza et suarum pertinentiarum, portio scilicet annotati condam Dragay pure et simpliciter sine aliquali solutione memorato Nicolao Ambrosewyth cum fratribus sue generationis scilicet Dragay, alia vero directa tertia pars eiusdem possessionis Zwynnycza similiter cum suis attinentiis annotato Stephano Pozobchyth, cum fratribus sue generationis, scilicet Mortonos antedicti, simpliciter et absque ulla solutione dari relinqui et committi, tertia vero directa pars eiusdem possessionis Zwynnycza, portio videlicet annotatorum filiorum Iwan deficientium emptitia per defectum seminis eorum ad utrasque partes devoluta inter ipsas duas partes superviventes, scilicet heredes Mortonos et Dragay, instar ceterarum possessionum predicti Pozobech progenitoris et predecessoris ipsarum generationum in duas partes rectas et coequales dividi et sequestrari, cuius quidem tertie partis directa medietas annotato Stephano Pozobchyth cum fratribus suis simpliciter et sine solutione aliquali in perpetuum, pro alia vero medietate eiusdem tertie partis annotatus Nicolaus Ambrosewyth, similiter cum fratribus sue generationis medietatem prescriptarum quinquaginta marcarum, videlicet vigintiquinque marcas, quinquaginta florenos auri facientes memorato Stephano Pozobchyth dare et solvere, habitaque de ipsorum quinquaginta florenorum auri solutione, huiusmodi directa medietas prescripte tertie partis possessionis Zwynnycza antedictae, eidem Nicolao Ambrosewyth cum suis fratribus sue generationis modo simili in perpetuum dari statuique et seriebus aliarum literarum nostrarum exinde confectarum modo et ordine literis in eisdem contentis reliqui debere decernentes adiudicavimus, ymmo decernimus et adiudicamusque et committimus auctoritate nostra iudiciaria et iustitia mediante. Datum Zagrabie, quinto die termini prenotati, anno domini millesimo quadringentesimo octoagesimo sexto.

Lecta et correcta per K. V.

1486.
szept. 8.

CXL.

1486. okt. 1.

A pozsegai káptalan előtt Anna asszony, Gay Lőrincz felesége, néhai Cserneki Dessewffy Miklós leánya, a saját, valamint húga Ilona nevében is, Cserneki Dessewffy Istvánt, ennek néhai öcscsét Miklóst és fiát Ferenczet, a Csernek, Péterhegye, Peruchicza, Sumethicza, Tharnócza, Alsó- és Felső-Berstyantác, Drugánhegye, Jalsowác, Kakukvölgy, Alsó- és Fölső-Lyphynye és Podgradya, pozsegamegyei, továbbá Podgan, Gothelóc, Widkócz, Lezkócz és Eszék, orbásmegyei birtokokból őket megillető leányegyed tekintetében nyugtatja.

Eredetije papíron, hátán a káptalan pecsétjének maradványával. *Gróf Dessewffy Aurél* birtokában. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos capitulum ecclesie beati Petri de Posega, memorie commendamus per presentes, quod nobilis domina Anna vocata, consors egregii Laurentii de Gay, filia vero condam Nicolai Deswfy de Czernek, omne onus et gravamen nobilis puelle Elena vocate, sororis sue carnalis, de infrascriptis super se per omnia assumendo ad nostram personam liter veniendo presentiam, confessa est sponte et retulit oraculo vive vocis in hunc modum: Quod ipsa egregium Stephanum Deswfy de dicta Czernek, fratrem carnalem annotati condam Nicolai, ac Franciscum, filium eiusdem Stephani, super quarta sua et prefate Elene, sororis sue, puellari, ipsas ex universis portionibus possessionariis iamfati Stephani Deswfy et Francisci, filii eiusdem, in possessionibus Czernek, Peterhege, Perwchycza, Swmethycza, Tharnowcza, superiori et inferiori Bersthyanythacz, Drwganhege, Jalsowacz, Kakkwelgh, superiori et inferiori Lyphynye et Podgradya in de Posega, ac Podgan, Gothelowcz, Wydkowcz, Lezkowcz et Ezeek vocatis in de Orbaz comitatibus existentibus habitis, ipsam dominam Annam et puellam Elenam, sororem eiusdem, iuxta regni consuetudinem concernente, eo quod prelibati Stephanus Deswfy et Franciscus filius eiusdem, ipsis de prescripta quarta earum puellari, iuxta compositionem et ordinationem proborum et nobilium

virorum plenariam et omnimodam impendissent satisfactionem, reddidisset et commisisset, ymmo redidit (*így*) et commisit quitos, expeditos, absolutos et modis omnibus satisfactos, coram nobis, vigore et testimonio presentium mediante. Datum die dominico proximo post festum beati Michaelis archangeli, anno domini millesimo quadringen-^{1486.}
tesimo octuagesimo sexto. okt. I.

CXLI.

1486. okt. 1.

A pozsegai káptalan előtt Ágnes asszony, cserneki Dessewffy István második felesége, mostohafiát Ferenczet, férje halála esetére — a mennyiben házasságuk magtalan maradna — férjének összes pozsega- és orbász-megyei, valamint egyéb birtokai révén őt megillető hitbér és nászajándék felerésze tekintetében nyugtatja.

Eredetije papíron, hátán a káptalan pecsétjének nyomával. *Gróf Dessewffy Aurél* birtokában. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos capitulum ecclesie beati Petri de Posega, memorie commendamus per presentes, quod nobilis domina Agnes vocata, consors egregii Stephani Deswfy de Czernek, ad nostram personaliter veniens presentiam, sponte est confessa in hunc modum, quod si ipsam absque prolibus per ipsum Stephanum Deswfy ex ipsa procreandis post mortem eiusdem Stephani Deswfy remanere contingeret, extunc ipsa Franciscum, filium ipsius Stephani Deswfy, privignum scilicet suum, super medietate dotis et rerum suarum parafernalium, ipsam ex universis portionibus possessionariis annotati Stephani Deswfy, domini et mariti sui, in de Posega et Orbaz comitatibus et alias ubivis habitis et existentibus, ipsam iuxta regni consuetudine concernentibus reddidisset et commisisset, ymmo reddidit et commisit quitum, expeditum et modis omnibus satisfactum coram nobis, vigore et testimonio presentium mediante. Datum die dominico proximo post festum beati Michaelis archangeli, anno domini^{1486.}
millesimo quadringentesimo octuagesimo sexto. okt. I.

CXLII.

1491. aug. 22.

A zágrábi káptalan előtt Zkradi Bewenywd János és unokatestvérei Tamás és Miklós nevében Bucha Miklós kanonok a János ellen néhány I. Mátyás király által elkövetett hatalmaskodásnak, melylyel őt lezáratta és tőle Koztajnicza várát elvéve, azt először Wok, ennek halála után pedig György és Jovan rácz despotáknak adományozta tiltakozását fejezi ki.

Eredetije papíron, hátán a káptalan pecsétjének töredékével; a *M. kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 34144. sz. alatt (régi jelzete: NRA. f. 1558. No 62). Közli: *Horváth Sándor*.

V. ö. *Starine*, V. köt. 127. l.

febr. 2.
körül

Nos capitulum ecclesie Zagrabiensis memorie commendamus per presentes, quod honorabilis magister Nicolaus de Bwcha, socius et concanonicus noster, in personis egregiorum Johannis Bewenywd de Zkrad, ac Thome et Nicolai, fratrum suorum patruelium, nostri exurgens e medio, nobis per modum protestationis et inhibitionis significare curavit in hunc modum: Quod serenissimus princeps condam dominus Mathias, dei gratia rex Hungarie, Bohemie etc., nescitur quibus motus respectibus eundem Johannem Bewenywd, in iudicio generali Zagrabiæ videlicet, circa festum purificationis beate Marie virginis novissime celebrato, nullis demeritis suis exigentibus captivari et vinculari, captumque et vinculatum tamdiu in carceribus conservari fecisset, donec et quousque ab eodem Johanne Bewenywd castrum eiusdem Kozthanycza vocatum, in comitatu Zagrabiensi habitum extorsisset et abstulisset. Quod postea nove donationis titulo condam Wok, dezpotho Rascie, ac tandem post decessum eiusdem dezpothy Georgio et Jowan, similiter dezpothis donasset et contulisset, potentia mediante, in preiudicium et dampnum, iuriumque derogamen dicti Johannis Bewenywd, ac aliorum quorum supra, valde magnum. Unde facta huiusmodi protestatione dictus magister Nicolaus nominibus et in personis, quorum supra, dictum condam dominum Mathiam et modernum dominum nostrum regem, a donatione et collatione, memoratos vero condam Wok, ac Georgium et Jowan dezpothos, ab impetratione, necnon

occupatione, usurpatione, detentioneque et conservatione prefati castrī Kozthanycza, pertinentiarumque suarum, iuridictorum Johannis Bewenywd, ac Thome et Nicolai, patrelium suorum, spectare debentium, seque ipsos quovis quesito colore in dominium eiusdem et earundem intromissione ac sibipsis (*így*) appropriatione et statuifactione, usuumque fructuum et quarumlibet utilitatum ex eisdem perceptione, seu percipi factione, universa etiam capitula, conventus ac alia quevis loca credibilia, a litterarum suarum statutoriarum, seu aliarum quarumcumque fassionalium superinde confectarum et conficiendarum emanatione et extradatione quomodo factis vel fiendis prohibuit contradicendo et contradixit inhibendo, publice et manifeste coram nobis, testimonio presentium mediante. Datum feria secunda, in octava assumptionis virginis gloriosissime, anno domini millesimo ^{1491.} _{aug. 22.} quadringentesimo nonagesimo primo.

CXLIII.

Buda, 1491. okt. 31.

II. Ulászló király parancsa a pozsegai káptalanhoz, melyben meghagyja, miszerint a Cserneki Desew fiának Istvánnak orbászvármegyei Eszék vára ügyében emelt panasza alapján tartson vizsgálatot és Thörök Jánost, meg Chekei Gergelyt 1492. máj. 1-re idézze a király elébe.

A pozsegai káptalannak 1492. ápr. 1-én kelt oklevélen átírva. Ld. CXLVIII. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Wladislaus dei gratia rex Hungarie, Bohemie etc. fidelibus nostris capitulo ecclesie de Posega, salutem et gratiam. Exponitur nobis in persona fidelis nostri egregii Stephani, filii Desew de Czernek, quomodo in anno, cuius ^{1480.} iam duodecima instaret revolutio, Stephanus litteratus de Pesta, eotunc provisor curie de Jaycza, nescitur quibus respectibus, quoddam castellum ipsius exponentis Ezek vocatum, in comitatu de Orbaaz existens, ipsum exponentem certo iuris titulo concernens, a manibus eisdem exponentis pro se minusiuste et indebite occupando, per certa tempora conservasset, quod scilicet castellum tandem ad manus Johannis Therek, filii condam Johannis de dicta Czernek

et Georgii, filii condam Nicolai de Cheke devenisset, quod ipse Johannes Therek et Georgius ad plurimas petitiones dicti exponentis eidem reddere et restituere recusassent et recusarent, etiam de presenti erga se conservando, potentia mediante, in preiudicium et damnum dicti exponentis valde-magnum. Super quo fidelitati vestre firmiter precipiendo mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem, pro testimonio fidedignum, quo presente Nicolaus de Ztersenowcz, aut Andreas de Suberkowcz, vel Nicolaus, sin Johannes de Dresnek, sew Petrus sive Briccius de Lypye, neve Laurentius de Gay, aliis absentibus homo noster, scita prius premissorum mera veritate, evocet prefatum Johannem Therek et alios prescriptos contra annotatum exponentem, ^{1492.}_{máj. 1.} ad octavas festi beati Georgii martyris nunc venturi, nostram personalem in presentiam, rationem de premissis redditurum efficacem; litis pendentia, si qua foret inter ipsos, non obstante. Insinuando ibidem eisdem, ut sive ipsi octavis in predictis coram ipsa nostra personali presentia compareant, sive non, eadem ad partis comparentis instantiam id faciet in premissis, quod iuri videbitur expediri. Et posthec huiusmodi inquisitionis, evocationis et insinuationis seriem, cum evocatorum et insinuatorum nominibus, octavas ad predictas eidem nostre personali presentie fideliter rescribatis. Datum Bude, in vigilia festi omnium sanctorum, anno domini ^{1491.}_{okt. 31.} millesimo quadringentesimo nonagesimo primo.

CXLIV.

Buda, 1491. okt. 31.

II. Ulászló király parancsa a pozsegai káptalanhoz, melyben meghagyja, hogy a Cserneki János fia János által Chekei Miklós diák fia György személyes szabadsága ellen elkövetett azon hatalmaskodás tárgyában, mely szerint őt az orbászmegyei Ozeechk, más néven Gochelocz várába czipelte és fogva tartotta, tartson vizsgálatot.

A pozsegai káptalannak 1492. ápr. 1-én kelt oklevelében átírva. Ld. CXLVII. sz. alatt. Közlí: *Horváth Sándor*.

Wladislaus dei gratia rex Hungarie, Bohemie etc. fidelibus nostris capitulo ecclesie de Posega salutem et gratiam. Exponitur nobis in persona fidelis nostri egregii Stephani.

filii condam Desew de Czernek, quod quamvis alias prefatus condam Desew, pater utputa ipsius exponentis, ac condam Andreas et Georgius, filii Dezyzlo, ceterique nobiles de eadem Czernek, quandam divisionem in castello eorum Ozechek alio nomine Gochelowcz vocato, in comitatu de Orbaz existente habito, mediantibus litteris vestris fassionibus obligatoriis exinde confectis, certis sub obligaminibus et articulis, litteris in eisdem specificatis, fecerunt et disposuerunt. Tamen circa festum epiphaniarum domini in anno proxime transacto preteritum, Johannes, filius condam Johannis, filii Nicolai, filii Dezyzlo dicti, de dicta Czernek, non curatis premissis vinculis et obligaminibus per prefatos predecessores suos superinde factis, quendam Georgium, filium Nicolai litterati de Cheke, ad prescriptum castellum Gochelowcz contra voluntatem et legitimos prohibitiones ipsius exponentis importasset, sicque eundem Georgium in dominyo dicti castelli teneri et conservari, ac perpetuari vellet et nitteretur (*így*), potentia mediante, in preiudicium et dampnum dicti exponentis valdemagnum. Super quo fidelitati vestre firmiter precipiendo mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo presente Nicolaus de Ztersenowcz, aut Andreas de Swberkowcz, vel Nicolaus sin Johannes de Dresnek, sew Petrus sive Brictius de Lypye, neve Lawrentius de Gay, aliis absentibus homo noster, scita prius premissorum mera veritate, evocet prefatum Johannem, contra annotatum exponentem ad octavas festi beati Georgii martyris nunc venturi, nostram personalem in presentiam, rationem de premissis redditurum efficacem (*így*), litis pendentia, si qua foret inter ipsos, non obstante. Insinuando ibidem eidem, ut sive ipse octavis in predictis, coram ipsa nostra personali presentia compareat sive non, eadem ad partis comparentis instantiam id faciet in premissis, quod iuri videbitur expediri. Et posthec huiusmodi inquisitionis, evocationis et insinuationis seriem, cum evocati et insinuati (*így*) nomine, octavas ad predictas eidem nostre personali presentie fideliter rescribatis. Datum Bude, in vigilia festi omnium sanctorum, anno domini millesimo quadringentesimo nonagesimo primo.

1490.
jan. 6.
körül

1492.
máj. 1.

1491.
okt. 31.

CXLV.

Orbászvára, 1491. decz. 10.

Orbász vármegye alispánjai és szolgabírái jelentése Ulászló királyhoz, mely szerint az 1491. okt. 31-én kelt parancsa értelmében — a melyet át is írnak — Cserneki Deseő fiának Istvánnak, orbászvármegyei Eszék vára és birtoka ügyében emelt panaszát megvizsgálva, azt igaznak találták.

Eredetije papíron, hátán három gyűrűpecséttel. *Gróf Dessenffy Aurél* birtokában. Közli: *Horváth Sándor*.

Serenissimo principi domino Wladislao, dei gratia regi Hungarie, Bohemie etc. domino ipsorum naturali gratiosissimo, Dyonisius Dalusewyth de Groynycza et Janko de Baych, vicecomites, Gregorius Vitez de Bahchyn et Michael Dacz de Jablancaza, iudices nobilium comitatus de Orbaz, servitium cum perpetua fidelitate. Eadem vestra noverit serenitas nos litteras vestras inquisitorias, nobis loquentes et directas, sumpma cum reverentia recepissee in hec verba:

Wladislaus dei gratia rex Hungarie, Bohemie etc., fidelibus nostris comiti vel vicecomiti et iudicibus nobilium comitatus de Orbaz salutem et gratiam. Exponitur nobis in persona fidelis nostri egregii Stephani, filii Desew de Czernek, 1480. quomodo in anno, cuius iam duodecima instaret revolutio, Stephanus litteratus de Pest, eo tunc provisor curie de Jaycza, nescitur quibus respectibus, quoddam castellum ipsius exponentis Ezek vocatum, in dicto comitatu de Orbaz existens, ipsum exponentem certo iuris titulo concernens, a manibus eiusdem exponentis pro se minusiuste et indebite occupando per certa tempora conservasset, quod scilicet castellum tandem ad manus Johannis Therek, filii condam Johannis de dicta Czernek, et Georgii, filii condam Nicolai litterati de Cheke devenisset, quod ipsi Johannes Therek et Georgius ad plurimas petitiones dicti exponentis eidem reddere et restituere recusassent et recusarent, etiam de presenti erga se conservando, potentia mediante, in prejudicium et dampnum dicti exponentis valde magnum. Super quo fidelitati vestre firmiter precipiendo mandamus, quatenus unum vel duos ex vobis transmittatis, qui ab

omnibus, quibus incumbit, meram de premissis experiatur certitudinis veritatem. Quam tandem nostre personali presentie fideliter rescribatis. Datum Bude, in vigilia festi omnium sanctorum, anno domini millesimo quadringentesimo ^{1491.}_{okt. 31.} nonagesimo primo.

Nos igitur predictis mandatis ipsius vestre serenitatis annuentes, ut tenemur, ad premissa exequenda demumque nobis referenda probum ac nobilem virum, puta Petrum de Lyppye, nostris in personis transmiseramus fidedignum, qui tandem exinde reversus, nobis retulit eomodo, quod ipse a vicinis et commetaneis predicti castelli et possessionis Ezek, nobilibus scilicet et ignobilibus, et aliis communibus illarum hominibus, a quibus decens et oportunum fuisset, diligenter de premissis inquirendo, omnia premissa et premissorum quevis singula, sic fore facta fuisse et esse rescivisset, prout ipsi vestre serenitati dicta et proposita extitissent, et quemadmodum ea tenor litterarum vestrarum plenius in se contineret predictarum. Datum in opido Orbazwar, sabbato proximo post festum beati Nicolai confessoris, ^{1491.}_{decz. 10.} anno domini supradicto.

CXLVI.

Buda, 1492. márcz. 16.

II. Ulászló király Bihács városa polgárainak kérelmére Mátyas királynak 1471. febr. 25-én kelt, a városnak adott kiváltságlevelét átírja és megerősíti.

II. Lajos királynak 1517. máj. 28-án kelt oklevelében átírva. Ld. CLXVI. sz. alatt.

Wladislaus dei gratia Hungarie, Bohemie, Dalmatie, Croatie, Rame, Servie, Gallitie, Lodomerie, Comanie, Bulgarieque rex, necnon Silesie, et Lucemburgensis dux, marchioque Moravie et Lusatie, omnibus Christi fidelibus presentibus et futuris, presentium notitiam habituris salutem in salutis largitore. Ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod nostre maiestatis venientes in conspectum fideles nostri Ivan Banochith, Paulus Waranchyth,

Valentinus Laphyna, iurati cives civitatis nostre Byhagh, in suis ac universorum civium, incolarum ac totius communitatis eiusdem civitatis personis, exhibuerunt et presentarunt nobis quasdam literas serenissimi principis quondam domini Mathie dei gratia regis Hungarie et Bohemie etc. predecessoris nostri felicitis memorie, sub duplici autentico sigillo suo privilegialiter emanatas, habentes in se confirmative tenores literarum similiter privilegialium serenissimi principis quondam domini Sigismundi, similiter regis Hungarie etc, quequidem litere quondam domini Sigismundi tenores certarum literarum privilegialium quondam dominorum regum Hungarie Lodovici videlicet et Caroli, confirmantes quasdam literas modo simili privilegiales excellentissimi quondam principis domini Ladislai similiter regis Hungarie etc. de et super certis libertatibus dicte civitatis Byhagh, sed et donationem cuiusdam terre Welhowa vocate eidem civitati, suisque incolis modo et ordine inferius in tenore earundem literarum explicatis confectas et emanatas pariter confirmare dinoscebantur tenoris infrascripti, supplicantes maiestati nostre humiliter, ut easdem literas et omnia in eis contenta ratas, gratas et accepta habentes, literisque nostris modo simili privilegialibus de verbo ad verbum inseri et inscribi facientes pro eisdem civibus, populis et incolis ac tota communitate dicte civitatis nostre Byhagh innovantes, perpetuo valituras confirmare dignaremur. Quarum quidem literarum tenor talis est: (*Következik I. Mátyás királynak 1471. febr. 25-én kelt oklevele. Ld. CXXXI. sz. alatt*).

Nos itaque premissa supplicatione prefatorum Iwan, Pauli et Valentini, iuratorum civium dicte civitatis nostre Byhagh, nostre modo quo supra porrecta maiestati, regia benignitate exaudita et clementer admissa, prescriptas literas dicti quondam domini Mathie regis non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte suspectas, sed omni prorsus vitio et suspitione carentes presentibus literis nostris privilegialibus de verbo ad verbum sine diminutione et augmento aliquali insertas, quoad omnes earum continentias, clausulas et articulos eatenus, quatenus eedem rite et legitime existunt emanate, viribusque earum veritas suffragatur acceptamus,

approbamus et ratificamus ac pro eisdem civibus, populis et tota communitate dicte civitatis nostre Byhagh, eorumque superstitibus universis innovantes perpetuo valituras confirmamus, salvis iuribus alienis, harum nostrarum vigore et testimonio literarum mediantibus. Datum per manus reve-rendi in Christo patris domini Thome, episcopi ecclesie Jauriensis, aule nostre cancellarii, fidelis nostri dilecti, Bude, feria sexta ante dominicam Reminiscere, anno domini millesimo ccccº nonagesimo secundo, regnorum nostrorum Hungarie etc. anno secundo, Bohemie vero vigesimo primo.

1492.
márcz. 16.

CXLVII.

1492. ápr. 1.

A pozsegai káptalan jelenti Ulászló királynak, hogy Budán, 1491. okt. 31-én kelt parancsának engedelmeskedve, a Cserneki János által orbászmegyei Ozeechk, máskép Gochelocz várában Chekei Miklós diák fia György ellen elkövetett hatalmaskodás tárgyában vizsgálatot tartott és azt valónak találta.

Eredetije papíron, zárlatán a káptalan pecsétjének töredékeivel.
Gróf Dessewffy Aurél birtokában. Közli: *Horváth Sándor*.

Serenissimi principi domino Wladislao, dei gratia regi Hungarie, Bohemie etc. domino ipsorum naturali, capitulum ecclesie beati Petri de Posega, orationes in domino debitas et devotas. Vestra noverit serenitas nos litteras eiusdem vestre serenitatis inquisitorias, evocatorias et insinuatorias, honore, quo decuit recepisse in hec verba: (*Ld. II. Ulászló királynak Budán, 1491. okt. 31-én kelt oklevelét CXLIV. sz. alatt*).

Nos itaque predictis mandatis eiusdem vestre serenitatis obtemperantes. ut tenemur, secundum earundem litterarum vestrarum continentiam, unacum prefato Nicolao de Ztersenowcz, homine ipsius vestre serenitatis, nostrum hominem virum discretum Georgium, chori ecclesie nostre presbyterum, rectorem capelle Sancti Ladislai regis, ad exequenda premissa, nostro pro testimonio transmisimus fidedignum, qui tandem exinde ad nos reversi, nobis concorditer

retulerunt, quod idem homo vestre serenitatis presente ipso
márcz. 30. nostro testimonio, feria sexta proxima post festum annunc-
tiationis gloriosissime virginis Marie, a vicinis et com-
taneis, nobilibus scilicet et ignobilibus, ac aliis communibus
illarum partium hominibus, quibus decuisset et licuisset,
diligenter de premissis inquirendo, hanc scivissent veritatem,
quod omnia premissa et premissorum quevis singula, sic
et suo modo facta et perpetrata fuissent, uti superius sunt
conscripta, et ut ea tenor litterarum ipsius vestre serenitatis
in se plenius continet predictarum. Factaque huiusmodi
inquisitione, eodem die annotatum Johannem, filium condam
Johannis in portione eiusdem possessionaria, in dicta pos-
sessione Czernek habita, per populos et iobagiones eiusdem
inibi commorantes, contra prelibatum Stephanum Desewfy
¹⁴⁹²
máj. 1. exponentem, ad prescriptas octavas festi beati Georgii mar-
tyris nunc venturi vestram personalem evocasset [in] pre-
sentiam, rationem de premissis redditurum efficacem, litis
pendentia, si qua foret inter ipsos, non obstante. Insinuando
ibidem eidem, ut sive ipse octavis in predictis coram ipsa
vestra personali presentia compareat, sive non, eadem ad
partis comparentis instantiam id faciet in premissis, quod
iuri videbitur expediri. Datum tertio die diei inquisitionis,
^{1492.}
ápr. 1. evocationis et insinuationis predictarum, anno domino mille-
simo quadringentesimo nonagesimo secundo.

Kívül: Personali presentie regie maiestatis.

Pro egregio Stephano filio condam Desew de Czernek,
contra Johannem filium condam Johannis de eadem Czer-
nek, ad octavas festi beati Georgii martyris nunc venturi,
modo introscripto. Inquisitorie, Evocatorie et Insinuatorie.

Más helyt: Pro actore Stephanus de Godesna, cum
Posega (t. i. cum litteris procuratoriis capituli ecclesie beati
Petri de Posega). Solvit M(arcam).

CXLVIII.

1492. ápr. 1.

A pozsegai káptalan jelenti Ulászló királynak, hogy Budán, 1491. okt. 31-én kelt parancsának — melyet át is ír — engedelmeskedve és a Cserneki Desew fiának Istvánnak orbásvármegyei Eszék vára ügyében emelt panaszát megvizsgálva azt valónak találta, s Thörök Jánost meg Chekei Gergelyt 1492. máj. 1-re a király eleibe idézte.

Eredetije papíron, zárlatán a káptalan pecsétjének maradványával.
Gróf Dessewffy Aurél birtokában. Közli: *Horváth Sándor*.

Serenissimo principi domino Wladislao, dei gratia regi Hungarie, Bohemie etc., domino ipsorum naturalis, capitulum ecclesie beati Petri de Posega, orationes in domino debitas et devotas. Vestra noverit serenitas, nos litteras eiusdem vestre serenitatis inquisitorias, evocatorias et insinuatorias, honore quo decuit, recepisse in hec verba: (*Ld. II. Ulászló királynak Budán 1491. okt. 31-én kelt oklevelét CXLI. sz. alatt.*)

Nos itaque predictis mandatis eiusdem vestre serenitatis obtemperantes, ut tenemur, secundum earundem litterarum vestrarum continentiam unacum prefato Nicolao de Ztersenowcz, homine ipsius vestre serenitatis, nostrum hominem virum discretum Georgium, chori ecclesie nostre presbyterum, rectorem capelle Sancti Ladislai regis, ad exequenda premissa nostro pro testimonio transmisimus fidedignum, qui tandem exinde ad nos reversi, nobis concorditer retulerunt, quod idem homo vestre serenitatis presente ipso nostro testimonio feria sexta proxima post ^{márcz. 30.} festum annuntiationis (*így*) gloriosissime virginis Marie, a nobilibus et ignobilibus ac aliis communibus illarum partium hominibus, quibus decuisset et licuisset, diligenter de premissis inquirendo hanc scivissent veritatem, quod omnia premissa et premissorum quevis singula sic et suomodo facta et perpetrata fuissent, uti superius sunt conscripta, et ut ea tenor litterarum ipsius vestre serenitatis in se plenius continet predictarum. Factaque huiusmodi inquisitione, eodem die annotatos Johannem Thuruck et Georgium

de Cheke, in portionibus eorum possessionariis, in possessione Csernek habitis, per populos et iobagiones eorundem ibidem commorantes, contra prelibatum Stephanum, filium Desew, ad prescriptas octavas festi beati Georgii martyris nunc venturi vestram personalem evocasset in presentiam, rationem de premissis reddituros efficacem, litis pendentia, si qua foret inter ipsos, non obstante. Insinuando ibidem eisdem, ut sive ipsi octavis in predictis coram dicta vestra personali presentia compareant, sive non, eadem ad partis comparentis instantiam id faciet in premissis, quod iuri videbitur expediri. Datum tertio die diey inquisitionis evocationis et insinuationis predictarum, anno domini millesimo quadringentesimo nonagesimo secundo.

1492.
apr. 1.

Kivül: Personali presentie regie maiestatis.

Pro egregio Stephano filio Desew de Czernek, contra Johannem Thuruk, filium condam Johannis de eadem Czernek et alium intrascriptum, ad octavas festi beati Georgii martyris nunc venturi, modo intronominato. Inquisitorie. Evocatorie et Insinuatorie.

Máshelyt: Pro actore Stephanus de Godesna, cum Posega (t. i. cum litteris procuratoriis capituli ecclesie beati Petri de Posega). Solvit M(arcam).

CXLIX.

1492. aug. 13. után.

Pozsega vármegye alispánja és két szolgabírája jelenti Ulászló királynak, miszerint Budán, 1492. aug. 13-án kelt parancsára — a melyet át is írnak — Cserneki Dessewffy István és fiának Ferencznek panaszait, melyeket ezek Cserneki Thörök János és Chekey György ellen, orbászvármegyei Eszék birtokukon, gochalóczi és lezkóczi jobbágyaikon és egyébként elkövetett többrendbeli hatalmaskodásaik miatt emeltek, megvizsgálták és azokat valóknak találták.

Eredetije papíron, ép állapotban, hátlapján gyűrűpecsét nyomaival. Gróf Dessewffy Aurél tulajdonában. Ugyanebben az ügyben megvan Ulászló királynak parancsa a pozsegai káptalanhoz is; az oklevél hátán pedig a káptalan jelentésének fogalmazványa, mely szerint a káptalan

kiküldötte a király emberével 1492. szept. 16-án a panaszt megvizsgálta, azt valónak találta és panaszlottakat ugyanezen évi okt. 6-ára a király elé idézte. A jelentés kelt: 1492. szept. 18-án. Közli: *Horváth Sándor*.

Serenissimo principi domino Wladislao dei gratia regi Hungarie, Bohemie etc. domino ipsorum naturali gratiosissimo, Georgius de Zenche, magnifici domini Ladislai de Egerwara, regnorum vestrorum Dalmatie, Croatie et Slavonie bani, ac comitis comitatus de Posega, vicecomes, Georgius Benczygh de Czerkwenyk et Stephanus Kazk de Farkashegh, iudices nobilium comitatus eiusdem, servitium cum perpetua fidelitate. Vestra noverit serenitas nos litteras eiusdem vestre serenitatis inquisitorias, nobis loquentes et directas, honore quo decuit, recepisse in hec verba:

Wladislaus dei gratia rex Hungarie, Bohemie etc. fidelibus nostris comiti vel vicecomiti et iudicibus nobilium comitatus de Posega, salutem et gratiam. Dicitur nobis in personis fidelium nostrorum egregiorum Stephani Deswfy de Czernek et Francisci, filii eiusdem, quomodo in preterito et in presenti annis, Johannes Thewrek de dicta Czernek et Georgius de Cheke, universos proventus silvarum eorum in pertinentiis possessionis Ezek vocate, in comitatu de Orbaaz habite adiacentibus, tam videlicet porcos syrownycza dictos, quam etiam alios¹ proventus ad² septuaginta florenos auri se extendentes, quorum directa medietas ipsos exponentes concerneret totaliter, pro se ipsis minusiuste et indebite dicari et exigere fecissent, et in eorum usum convertissent. Hiis non contenti, in anno in anno (*így*) proxime transacto^{1491. és 1492.} centum capetias tritici dictorum exponentium de teritorio (*így*) pretacte possessionis Ezeek, absque omni via iuris sibi ipsis mettere (*így*) et abinde asportari fecissent. Preterea in hiis duobus annis proxime preteritis idem Johannes Thewrek et Georgius de Cheke, septem florenos auri de pecuniis birsagialibus in dicta possessione Ezeek proveniendis et eosdem exponentes similiter quo in dicta medietate concernentibus, omnino pro se ipsis indebite exegissent et

¹ Ezen szó után az *in pertine* szavak törölve.

² Az *in* szón keresztülírva.

- ^{1492.}
^{febr. 2.}
^{körül} recepissent. Ceterum circa festum purificationis beate Marie virginis proxime preteritum Bartholomeus Brythwychych, castellanus dictorum Johannis Thewrek et Georgii de Cheke, per eosdem in pretacto castello Ezeek constitutus, de commissione et mando (*így*) eorundem dominorum suorum, quendam Paulum Wlah, iobagionem antelatorum exponentium in possessione Gochalowcz residentem, omni sua sine culpa captivasset, captumque et incarceratum tamdiu in vinculis conservasset, donec sue voluntati placuisset, tandemque eundem dire et acriter verberasset, simivivum relinquendo, ac de propria curia eiusdem octo plaustra feni recipi et deportari fecisset. Denique circa festum nativitatis
- ^{1491.}
^{decz. 25.}
^{körül} domini, cuius iam preterisset revolutio annualis, sepefatus Georgius decem et novem capetias tritici dictorum exponentium in horto eorundem, in pretacta possessione Gachalowcz adiacenti, per suos proprios porcos consummi et decomedi fecisset. Insuperque antelatus Bartholomeus castellanus de dicta Ezek circa festum beati Gregorii pape nunc preteritum, de commissione et mandato annotatorum Johannis Thewrek et Georgii de Cheke, dominorum ipsorum, quendam Michaelem iobagionem eorundem exponentium in villa Lezkowcz residentem, omni sua sine culpa captivasset et super eundem certam quantitatem pecuniarum extorsisset, expostque ad prescriptum castellum Ezeek, simulcum fundo suo occupasset, et occupatum teneret etiam de presenti. Et quod circa predictum festum beati Gregorii pape
- ^{1492.}
^{márcz. 12.}
^{körül} proxime, ut dicitur, preteritum, prelibatus Bartholomeus castellanus de commissione eorundem dominorum suorum quandam stirpaturam terre arabilis Radywan Lepapel dicti iobagionis ipsorum exponentium, in pretacta possessione Gochalowcz existentis, similiter minusiuste et indebite pro se occupasset. Demum circa festum beati Martini episcopi
- ^{1491.}
^{nov. 11.}
^{körül} et confessoris proxime transactum prenotatus Johannes Thewrek et Georgius Chekey, quadraginta florenos auri, proventus scilicet mardurinarum, annotatis exponentibus in pretacta possessione Ezeek proveniendis, necnon triginta sex florenos auri de possessionibus Gochalowcz, Wydkowcz et Lezkowcz vocatis, similiter eosdem exponentes

de predictis pecuniis mardurinalibus concernentes, totaliter pro se ipsis retinuissent et usurpasset (*így*). Item a revolutione trium annorum et ultra, quidam Matheus Chowchych, Radisa, Schengar, Radee et Georgius similiter Chowchych, alter Georgius et Mathias Hwzowlych, ac Stephanus Chwyesygh, iobagiones antedicti Johannis Thewrek, in prescripta Czernek residentes, quandam silvam ipsius exponentis in eadem Czernek, iuxta curiam dicti Johannis Therek adiacentem, succidi non cessarent, certas vias per eandem hinc inde disponendo, ac insuper idem Mathias (*így*) Chowchych ibidem arvum pro se extirpasset, et arbores glandinosas succidisset. Preterea tempore felicitis coronationis nostre idem Johannes Thewrek unum equum a prefato exponente sex florenos auri valentem, sub spe restitutionis petivisset, quem tamen eidem exponenti neque in presentiarum reddere vellet, erga se conservando, potentia mediante, in preiudicium et damnum dictorum exponentium valde magnum. Super quo fidelitati vestre firmiter precipiendo mandamus, quatenus unum vel duos ex vobis transmittatis, qui ab omnibus, quibus incumbit, meram de premissis expectariur certitudinis veritatem, quam tandem nostre personali presentie fideliter rescribatis. Datum Bude, feria secunda proxima ante festum assumptionis beate Marie virginis, anno domini millesimo quadringentesimo nonagesimo secundo. 1490.
szept. 18.
előtt

Nos igitur predictis mandatis eiusdem vestre serenitatis obedire cupientes, ut tenemur, ad premissa exequenda demumque nobis refferenda (*így*), probum et nobilem virum, puta Andream Merlen de Suberkowcz, nostris in personis transmiseramus fidedignum, qui tandem exinde ad nos reversus, nobis retulit eomodo, quod ipse feria quarta proxime preterita, a vicinis et commetaneis nobilibus scilicet et ignobilibus, ac aliis communibus cuiusvis status et conditionis illarum partium hominibus, a quibus decens et opportunum fuisset, diligenter de premissis inquirendo, hanc scivisset veritatem, quod omnia premissa et premissorum quevis singula sic et suo modo facta et perpetrata fuissent, prout eidem vestre serenitati dicta et proposita extitisset, ac quemadmodum tenor litterarum vestrarum plenius in se continet predictarum. 1492.
aug. 13.
után

CL.

1492. aug. 22.

A zágrábi káptalan előtt Zkradi Bewenywd János és unokatestvérei Tamás és Miklós, Koztajnicza várát és városát a hozzátartozó zágráb-megyei birtokokkal együtt (melyek közül Podversie, Dolacz, Lypye más-kor orbászvármegyeieknek mondatnak) 8000 arany forintért Egerváry László, horvát bánnak és fiának Istvánnak eladják.

Eredetije hártván, a káptalan függő pecsétjével; a *M. kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 33625. sz. alatt (régi jelzet NRA. f. 644. No 21.). Közli: *Horváth Sándor*.

V. ö. *Starine*, V. köt. 127. 1.

Nos capitulum ecclesie Zagrabiensis notum facimus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod egregii Johannes Bewenywd de Zkrad, ac Thomas et Nicolaus, fratres patruales eiusdem, nostram personaliter veniendo in presentiam, sponte confessi sunt eomodo, quomodo ipsi matura intra se animi deliberatione prehabita, certis bonis de causis et respectibus animum ipsorum ad hoc moventibus, castrum ipsorum Kozthannycza vocatum, simulcum oppido similiter Kozthannycza appellato, sub eodem castro, ac villis, possessionibus, portionibusque et iuribus possessionariis videlicet Dobryno, Polanycza, Gergin, alter Gergin, Gorycza, Monychy, Erth, Rakythowecz, Nowaky, Brebrokowazela, Bwkowye, Lazy, et alter Lazy, Zamlachye, Podwranje, Lyzkowecz, Brezye, Podwersye, Dolacz, Werhowcze, Horesye, Lypye, Bobowacz, Poddabal, Thawya, Bezdye, Cernchazela, Sthernyna, Sclesthewye et Therche nuncupatis, ad eadem castrum et oppidum Kozthannycza spectantibus et pertinentibus, omnino in comitatu Zagrabiensi existentibus et habitis, simulcum cunctis eorundem castri et oppidi Kozthannycza ac possessionum, villarum, portionumque possessionariarum utilitatibus, fructuositatibus et pertinentiis quibuslibet, terris ut puta arabilibus, cultis et incultis, agris, pratis, campis, pascuis, fenilibus, silvis, nemoribus, rubetis, montibus, vallibus, vineis, vinearumque promontoriis, aquis, fluviis, aquarumque decursibus, portubus, vadis, seu tributis, piscinis, piscaturis,

lacunis, pisciumve clausuris, molendinis et eorundem locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum et pertinentiarum suarum integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis, ad idem castrum oppidumque Kozthannycza, ac villas, possessiones, portionesque possessionarias superius nominatas, de iure et ab antiquo spectantibus et pertinere debentibus, cum suis veris metis et antiquis limitibus, magnifico domino Ladislao de Egerwara, regnorum Dalmatie, Croatie et Sclavonie bano, ac Stephano, filio eiusdem, pro octo millibus florenorum auri, puri, boni et iusti ponderis ab eisdem Ladislao bano et Stephano, filio eiusdem, uti iidem Johannes Bewenywd, ac Thomas et Nicolaus, fratres eiusdem, nobis retulerunt, iam ad plenum habitis, levatis et perceptis, dedissent, vendidissent, contulissent et asscripsissent, ymmo dederunt, vendiderunt, contulerunt et asscripserunt, coram nobis per eosdem dominum Ladislaum banum ac Stephanum, filium eiusdem, ipsorumque heredes et posteritates universos iure perpetuo et irrevocabiliter tenenda, possidenda, pariter et habenda. Nullum ius, nullamve iuris ac dominii proprietatem prefati Johannis Bewenywd ac Thomas et Nicolaus, fratres patruales eiusdem in predictis castro, oppidoque Kozthannycza, necnon villis, possessionibus, portionibusque et iuribus possessionariis, ac earum pertinentiis antedictis sibi aut suis heredibus reservando. Sed totum ius, omnemque iuris ac dominii proprietatem, quod et quam ipsi in eisdem castro et oppido Kozthannycza, necnon villis, possessionibus, portionibusque et iuribus possessionariis, ac ipsorum pertinentiis antedictis hactenus habuissent, vel se, aut suos heredes in futurum habere sperassent quoquomodo, in et ad memoratos dominum Ladislaum banum ac Stephanum, filium eiusdem, ipsorumque heredes et posteritates universos trasferendo (*igy*) et reflectendo pleno iure. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes litteras nostras pendentes et autentici sigilli nostri munimine roboratas eisdem duximus concedendas. Datum feria quarta, in octava festi assumptionis virginis gloriose, anno domini millesimo quadringentesimo (*a szövegben* : quadringesimo) nonagesimo secundo. ^{1492.} _{aug. 22.}

CLI.

Buda, 1493. febr. 6.

II. Ulászló király Egerváry László, horvát bánnak, rendkívüli szolgálataiért, különösen pedig, mivel a neki 20,000 arany forintért zálogba vetett Bihács és Kruppa várát, továbbá az összes horvát bánsági várakat, fizetése elengedése mellett saját költségén fenntartotta, a fejevármegyei Vitány és Csókakő várát, összes tartozékaival együtt, neki, feleségének Klárának, és utódaiknak haszonélvezetképpen vallja, mindaddig míg a 16,000 arany forintot (4000-et Egerváry elengedett) ő vagy utódjai meg nem kapják.

Eredetije hártván, a király függő titkos pecsétjével; a *M. kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 19957. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Commissio propria domini regis.

Nos Wladislaus dei gratia rex Hungarie et Bohemie etc. memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod quia fidelis noster magnificus Ladislaus de Egerwara, regnorum nostrorum Dalmatie, Croatie et Sclavonie banus, huiusmodi banatum simulcum omnibus castris, munitionibus, atque aliis eiusdem iuribus, et inter alia etiam duo castra nostra Byheg et Krwppa vocata, cum oppidis in dicto regno nostro Croatie habita, que nos alias eidem pro viginti milibus florenorum auri, infra tempus redemptionis eorundem, vigore certarum litterarum nostrarum, tum propter multa et fidelissima servitia sua, que ipse maiestati nostre a principio regiminis nostri, in omni rerum nostrarum conditione et statu, et tunc precipue, tum eidem ad conservationem et tutelam castrorum nostrorum predictorum propter multas hostilitates, quibus post ingressum nostrum ad hoc regnum et felicem nostram coronationem, ex omni parte infestabamur, de suo etiam sallario per integros duos annos satisfacere non potueramus, sed omnia suis viribus, suisque laboribus et expensis sustinuit, nullisque vel promissis vel minis flecti a vere et constantis fidei perpetua perseverantia potuit, quin nobis et sacre corone fidelitatem observaret, tum vero in recompensam et refusionem huiusmodi neglecti sui salarii, inscriptionis titulo dederamus et contuleramus, simul-

cum omnibus suis utilitatibus et pertinentiis, maiestati nostre pro nostra voluntate libere resignavit, et insuper volens in hoc etiam maiorem devotionem suam, quam erga nos a principio habuit atque gessit, manifestius declarare, prescriptam summam viginti milium florenorum auri ad sedecim milia diffalcavit et condescendit, et tum hoc etiam tria milia et septingentos florenos de salario suo, quo eidem ratione banatus sui et conservationis castrorum ipsius banatus nunc obligamur, maiestati nostre simpliciter relaxavit. Ideo nos quoque volentes eidem pro animi nostri gratitudine gratiam et benivolentiam nostram erga ipsum ostendere, castra nostra Wythan et Chokakew vocata in comitatu Albensi habita, simulcum omnibus oppidis, villis, possessionibus, portionibusque et iuribus possessionariis, necnon tributis, ac aliis universis suis utilitatibus et pertinentiis quibuscumque, terris scilicet arabilibus, cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, campis, fenetis, silvis, nemoribus, montibus, vallibus, vineis, vinearumque promontoriis, aquis, fluviis, piscinis, piscaturis, aquarumque decursibus, moleninis et eorundem locis, et generaliter quarumlibet utilitatum et pertinentiarum suarum integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis, sub suis veris metis et antiquis existentibus et ad eadem pertinentibus, memorato Ladislao de Egerwara, suisque heredibus et posteritatibus universis, de consilio et voluntate dominorum prelatorum et baronum huius regni nostri, pro prescriptis sedecim milibus florenorum auri duximus inscribenda, obliganda et impignoranda, talimodo, quod ipse Ladislaus Egerwary, vita sibi comite, libere semper castra huiusmodi, omniaque bona ad eadem spectantia teneat, eisdemque fruatur pacifice. Post eius vero obitum, dum et quando nos et successores nostri, reges Hungarie, castra ipsa ab heredibus suis rehabere voluerimus, aut iidem successores nostri voluerint, extunc non aliter, quam in summa dictorum sedecim milium aureorum, aut pro aliis bonis equivalentibus, in hoc regno Hungarie et circa Budam, in loco propinquiori, quo fieri poterit, existentibus et habitis, redimere valeamus aut valeant, et nec ipsi aliter remittere teneantur. Casu vero quo etiam

heredes sui, priusquam generosa domina Clara eius consors, ex hac vita decederent, extunc castra et bona prescripta eodem iure et titulo pignoris, in eandem dominam Claram devolvantur et devoluta habeantur ipso facto. Hoc etiam adiecto, quod dum et quando nos aut successores nostri, reges Hungarie, ipsa castra ab heredibus eiusdem Ladislai Egerwary modo premissis redimere voluerimus, aut iidem successores nostri voluerint, extunc edificia illa necessaria, que ipse Ladislaus Egerwary, vel filii et heredes sui in eisdem castris fecerint, debeant estimari; et facta estimatione de et super his etiam cum summa capitali satisfactionem impendere teneamur. Hoc tamen declarato, quod non superflua et sumptuosa edificia, sed tantummodo utilia et apprime necessaria faciant. Promittentes nichilominus ipsum Ladislaum de Egerwara, suosque heredes prenotatos in pacifico dominio prescriptorum castrorum, suarumque pertinentiarum infra prescriptum tempus redemptionis eorundem, contra omnes iure eosdem impetere volentes, nomine tutorio conservare. Ad quod et successores nostros reges volumus fore pariter obligatos, immo obligamus, inscribimus et impignoramus, harum nostrarum, quibus secretum sigillum nostrum, quo ut rex Hungarie utimur, est appensum, vigore et testimonio litterarum mediante. Datum Bude, in festo beate Dorothee virginis et martiris, anno domini millesimo quadringentesimo nonagesimo tertio, regnorum nostrorum anno Hungarie etc. tertio, Bohemie vero vigesimo secundo.

¹⁴⁹³
febr. 6.

Az oklevél hátán: Registrata folio xv. 1493.

Más helyt: Impignoratiie super castris Wythan et Chokakew per regiam maiestatem pro domino Egerwary pro xvi mille florenorum facta, ea conditione, ut heredibus ipsius Eggerwary prius quam domina Clara eius consorte forte morituris, inscriptio ipsa et possessio castrorum introscriptorum in ipsam dominam Claram eiusque heredes devolvatur. In anno 1493 facta.

CLII.

Jajcza, 1496. febr. 11.

Kanizsay László és Bebek János jajczai bánok Batthyány Boldizsár volt bánt, az orbásvármegyei Levácza vára átadása tárgyában nyugtatják.

Eredetije papíron, alján két pecséttel; a *hg. Batthyány család* körmendi levéltárában, „Reject. Németujv. Alm. 2. Lad. 41., fasc. 206.” jelzet alatt.

Nos Ladislaus Kanyisa et Johannes Bebek de Pelsewcz, regni Bozne bani etc. memorie commendamus, quod egregius Balthasar de Bathyan civitatem Lewach unacum castello in eodem existente et erecto, quam hactenus idem Balthasar de Bathyan tenuit, nobis ad manus dedit et assignavit, quare ipsum superinde quitum et expeditum reddimus testimonio presentium mediante. Datum in Jaycza, feria quinta proxima ante festum beati Valentini martyris, anno domini etc. LXXXX^{mo} sexto. 14. 6.
febr. 11.

CLIII.

Buda, 1496. júl. 27.

II. Ulászló király néhai Bacsini Miklós fiait: Jánost, Istvánt és Györgyöt, a dubiczai kerületben bírt birtokaiban megerősíti.

Eredetije hártován, a király titkos pecsétjének töredékeivel. A *M. Kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 34083. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Wladislaus dei gratia rex Hungarie et Bohemie etc. memorie (*így*) commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis. Cum nos tum ad nonnullorum fidelium nostrorum. humillime supplicationis instantiam maiestati nostre propterea porrecte, tum vero attentis et consideratis fidelitate et servitiis fidelium nostrorum nobilium Johannis et Stephani de Bacchyn et Georgii filii condam Nicolai de eadem per eos, uti didicimus, sacre imprimus huius regni nostri Hungarie corone, deinde etiam maiestati nostre cum omni fidelitatis constantia pro locorum et tem-

porum diversitate exhibita et impensis (*így*) possessiones sive villas ipsorum Izakothok, Podworczy, Thernowacz, Lypowacz et Thozthwzy, nec non Zelcz, Mrazowcz, Zenthkerezth, Lezkowacz et Zthelchawcz vocatas, in districtu Dubiczensi existentes habitas, in quarum pacifico dominio iidem Johannes, Stephanus et Georgius de Bacchyn, (ac) progenitores ipsorum ex donatione condam divorum regum Hungarie, predecessorum scilicet nostrorum ab antiquo perstitisse, seque persistere asserunt etiam de presenti, item totum et omne ius nostrum regium, si quod in prescriptis villis sive possessionibus qualitercunque haberemus aut nostram ex quibuscunque causis, viis, modis et rationibus concernerent maiestatem, simulcum cunctis ipsarum utilitatibus et pertinentiis quibუსlibet, terris scilicet arabilibus cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, campis, fenetis, silvis, nemoribus, montibus, vallibus, vineis, vinearumque promontoriis, aquis, fluviis, piscinis, piscaturis, aquarumque decursibus, molendinis et molendinorum locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum et pertinentiarum suarum integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis, sub ipsarum veris metis et antiquis, premissis, sic ut prefertur, stantibus et se habentibus, memoratis Johanni, Stephano et Georgio de Bacchyn, ipsorumque heredibus et posteritatibus universis, nove donationis nostre titulo dedimus, donavimus et contulimus, immo damus, donamus et conferimus iure perpetuo et irrevocabiliter tenenda, possidenda, pariter et habenda, salvo iure alieno, harum nostrarum vigore et testimonio literarum mediante, quas in formam nostri privilegii redigi faciemus, dum nobis in specie fuerint reportate. Datum Bude, feria quarta proxima post festum beate Anne matris Marie, anno domini millesimo quadringentesimo nonagesimo sexto, regnorum nostrorum Hungarie etc. anno septimo, Bohemie vero vigesimo sexto.

^{1496.}
júli. 27.

Ad relationem venerabilis Georgii prepositi sancti Nicolai de Alba etc. secretarii regie maiestatis.

Hátlapján egykorú írással: Registrata: Folio ccciiii. Anno 1496.

CLIV.

1498. jan. 13.

A pozsegai káptalan előtt Cserneki Lőkös Miklós fia János Jalsowczi, alsóberstyantáczi, tarnóczai, prewchyczai, sumecsiczai, lipinyei és Jaksinczi, pozsega-, és gocsalóczyi, vidkóczyi és lezkóczyi, orbászvármegyei birtokrészeit Cserneki Dessewffy István fiának Ferencznek, életfogytiglani haszonélvezetre engedi át azért, mivel ez utóbbi a Cserneki Csontos István halálával Jánosra szállott, de 300 arany forintért Cserneki Desew fiának Miklósnak zálogba vetett birtokrészeit kiváltotta és azok nagy részét neki rendelkezésére bocsátotta.

Eredetije papíron, hátlapján a káptalan pecsétjének nyomával. Megvan teljesen egykorú, a nevek írásában némileg eltérő fogalmazása is. *Gróf Dessewffy Aurél* birtokában. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos capitulum ecclesie beati Petri de Posega memorie commendamus per presentes, quod egregius Franciscus, filius condam Stephani Desewfy¹ de Czernek ab una, necnon Johannes, filius condam Nicolai Lewkws de eadem, ab altera partibus, coram nobis personaliter constituti, sponte sunt confessi in hunc modum: Quod quia prefatus Johannes, filius Nicolai, nimia paupertate proventus tantis rebus et pecuniis careret, quibus mediantibus portiones possessionarias condam Stephani Chontos, filii olim Dominici de dicta Czernek, post mortem eiusdem in ipsum devolvi et condescendi debentes, in possessionibus Czernek predicta, Jalsowcz, Tharnowcza, Felsew Borosthyancz, Prewchycza, Swmechyac, Lyphynye et Jaxincz, in de Posega, item Gochalowcz, Wydkowcz et Lezkowcz vocatis, in de Orbaz comitatibus existentibus habitas, alias per eundem Stephanum Chontos olim Nicolao, filio Desew de pretacta Czernek, aliis litteris nostris mediantibus superinde confectis, pro trecentis florenis auri impignoratas, nuncque apud manus nobilium dominarum Martha et Anna vocatarum, filiarum prefati Nicolai, filii Desew premissis pignoris titulo habitas, pro se reddimere (*így*) valeret, sed easdem prelibatus Franciscus, filius Stephani Desewfy ab eisdem dominabus Martha et Anna, propriis suis pecuniis mediantibus reddemisset (*így*),

¹ Ezen szó kétszer írva.

ex quibusquidem portionibus possessionariis idem Franciscus curiam nobilitarem prefati olim Stephani Chonthos in pretacta Czernek habitam, cum terris arabilibus in eadem Czernek dumtaxat adiacentibus, ad ipsamque curiam pertinentibus, necnon particulam eiusdem curie nobilitaris, quam quidam Lapnoga, iobagio ipsius Francisci tenuisset, et vineam in promonthorio Hrankowcz, quam alias quidam Chernocha iobagio possedisset, cum portionibus possessionariis in Kakkwelgh et Felsew Berschyanythacz habitis, demptis videlicet quibusdam vineis, quas pro nunc Janko et Georgius, prediales prefati Francisci Desewfy tenerent, quas idem Franciscus pro se et dictis predialibus suis reservasset, eidem Johanni, filio Nicolai Lewkws, absque omni pecuniarum depositione remisisset, restituisset et resignasset. Obhoc idem Johannes, filius Nicolai Lewkws, ob respectum et in recompensam premissorum, prescriptas residuas portiones possessionarias prelibati olim Stephani Chontos, in pretactis possessionibus Jalsowcz, Also Bersthyanythacz, Tharnowcza, Prewchycza, Swmechycza, Lyphynye et Jaxincz, necnon Gochalowcz, Wydkowcz et Lezkowcz vocatis, in pretactis comitatibus existentes habitas, memorato Francisco, filio Stephani Desewfy, pro pretactis trecentis florenis auri, usque vite eiusdem exterminium, tali sub conditione tenere et conservare, fructusque et utilitates earundem percipere dedisset, annuisset et consensisset, ut post mortem et decessum eiusdem Francisci, premissae portiones possessionarie absque omni solutione prescriptorum trecentorum florenorum auri, in ipsum Johannem et eius heredes devolvi et condescendi valerent atque possint; ymmo prefatus Franciscus, filius Stephani Desewfy, remisit, restituit et resignavit, dictus vero Johannes dedit, annuit et consensit coram nobis. Assummendo nihilominus idem Johannes annotatum Franciscum in dominyo prescriptarum portionum possessionariarum usque vite eiusdem exterminium, contra quoslibet ordine iudiciario impetitores tenere (*igy*), expedire et deffendere (*igy*), propriis suis laboribus et expensis. Qui si expedire et deffendere (*igy*) nollet, non posset, aut quomodo recusaret, extunc idem Franciscus solum vigore

presentium et auctoritate sua propria, alias et similes portiones possessionarias memorati Johannis, filii Nicolai Lewkws occupare, occupatasque modo premissis usque vite sue exterminium tenere et conservare, ac fructus et utilitates earundem percipere libere valeret atque posset. Ubi vero easdem portiones possessionarias occupare non permetteret, sed eidem contradictionis velamine obviaret, extunc idem Johannes, contra ipsum Franciscum, filium Stephani Desewfy, in primo litis ingressu et coram primo iudice in succubitu duelli facti potentialis convinceretur et convinci deberet eo facto. Et quod idem Johannes in domynum predictarum portionum possessionariarum manus alienas et extraneas nullo unquam tempore contra voluntatem dicti Francisci, filii Stephani Desewfy intromittere valeat. Datum octavo die festi epiphaniarum domini, anno ^{1498.} _{jan. 18.} eiusdem millesimo quadringentesimo nonagesimo octavo.

CLV.

Buda, 1501. ápr. 4. előtt.

Vingárti Geréb Péter nádor levele ismeretlenhez, melyben értesíti őt a törököknek Boszniában, különösen pedig Jajcza és Livácza vára körül elkövetett garázdálkodásaikról, Livácza vára és városa elfoglalásáról és Orbász vármegyének feldúlásáról. Ezért az illetőt és hadseregét ez évi ápr. 4-ére Pécsre rendeli, hogy a végveszély előtt álló Jajczát megmentsék.

A M. Nemz. Múzeum kéziratárának „*Fol. Lat. 1930.*“ jelzetű, „*Stylionarium Expeditionum forensium seculo XV. in Hungaria usitatarum*“ cz. kézirat 165b és 166a lapjairól közli: *Horváth Sándor.*

Hogy csakugyan az 1501. évben kelt ezen levél, erre nézve v. ö. *Schönherr Gy.*, Hunyadi Corvin János cz. Budapest, 1894. megjelent művének 276. és 277. oldalait; továbbá *Marino Sanuto*, I diarii, III. köt. 1597., 1608. és köv. II. olvasható követi jelentéseket Budáról; *Kukuljević* Jura Regnorum. I. köt. 248. l.

Intimatio male novitatis dominis¹ baronibus etc.

Petrus Gereb de Wyngarth, regni Hungarie palatinus. Magnifice domine, amice nocis honorande! Credimus vos

¹ Ezen szó után: prelati et: törölve.

non latere, qualiter novissimis hiis diebus Thurci, Christiani nominis hostes atrocissimi, grandi exercitu conflato, partes inferiores huius regni prope castrum Jaycza nobis penitus ignorantibus subintrando, oppidum Lewach vocatum, quod eidem castro porta quedam et antemurale censebatur, undequae victualia necessitatis tempore ad ipsum castrum alia quoque castella illo circumiacentia ministrabantur, simulcum castello et claustro in eodem habitis, igne succendendo in cinerem redegerunt, universosque eiusdem inhabitatores captando et vinciendo in predam dederunt, stragem deinde et cedem maximam in comitatu de Orbaz faciendo eundem ferme comitatum ferro et igne devastaverunt, plura et magna eidem regno dampna periculaque dietim inferre moliantur. Idem namque Thurcorum exercitus, qui premissa patravit, nondum est segregatus et a se divisus, sed in Warbazna maiori in dies copia atque apparatu sese bello parat et coaptat, in fluminisque Zawy rippa (*igy*), prout veridicorum exploratorum relatione didicimus, castella et fortalitia, ut facilius regnum hoc invadere possint, construere, indeque varios insultus in regnum facere quottidie machinantur. Quorum rabiem, ut dei imprimis, vestro deinde et ceterorum dominorum et regnicolarum frequenti scilicet nostrorum auxilio reprimere, insultibusque et conatibus eorum nos, qui in absentia regie maiestatis, tranquillo statui regni huius providere, invigilareque debemus, occurrere valeamus, ne potissimum castrum illud Jaycha et civitates ultime in faucibus Thurcorum site, quod in presentiarum omni fere auxilio, preter deum, pretactorum oppidi et castellorum direptionem orbatum destitutumque est, pereat, et in manus inimicorum ex inprovisione et negligentia deveniat, decrevimus, ut ad diem dominicum Ramispalmarum proxime venturum, universe gentes tam regie maiestatis, quam dominorum prelatorum et baronum ceterorumque regnicolarum, in civitatem Quinqueecclesiensem, ubi et nos, deo favente, eotunc personaliter constituemur, mittantur atque confluant. Quocirca vos presentibus requirimus diligenter, et nichilominus auctoritate regia, qua impresentiarum (*igy*) fungimur, vobis firmissime committimus et mandamus, quatenus acceptis presentibus,

considerato tanto regni periculo, gentes vestras, quas pro defensione huius regni, iuxta contenta decreti tenere conservareque debetis, statim paratas habere et ad prescriptum diem dominicum Ramispalmarum in pretactam civitatem Quinqueecclesiensem, ubi, ut premisimus, et nos personaliter constituemur, et gentes regie maiestatis universarumque dominorum prelatorum et baronum, ac ceterorum regnicolarum, ad quos super inde modo simili scripsimus, aggregabuntur, meliori quo fieri poterit apparatu, mittere debeatis et teneamini. Ubi et prenotatum castrum Jaycza ab imminente, ut prefertur, periculo eliberare et insultus ac sitientem Thurcorum rabiem comprimere, deoque auxiliante confundere valeamus. Secus iterum comittimus, ut sub pena scilicet in decreto exinde specificata, facere nullatenus presumatis. Nam alioquin, si quid periculi, quod deus avertat, huic regno de cetero accederet, non nobis, sed negligentie vestre imputabitur et ascribetur. Datum Bude, etc.

CLVI.

Buda, 1501. máj. 16.

II. Ulászló király parancsa Bertalan, vránai perjelhez és Woykffy mester, Szlavónia protonáriusához, a melyben meghagyja nekik, miszerint a Török András és János, továbbá Cserneki Desewffy Ferencz és Chegey György panaszát a zraklini Petrovics Mihály által előbbieknél orbászvármegyei Podluzsia birtokán és Gocsolócz vára tartozékain elkövetett hatalmaskodása tárgyában és viszont Petrovics Mihály panasza tárgyában tartsanak vizsgálatot, hozzanak ítéletet és tegyenek jelentést.

Eredetije papíron; a szöveg alatt a király bírói pecsétjének töredékeivel. *Gróf Dessenwffy Aurél* birtokában. Közli: *Horváth Sándor*.

Wladislaus dei gratia rex Hungarie, Bohemie etc. fidelibus nostris venerabili et magnifico Bartholomeo, priori Aurane, ac egregio magistro Nicolao Woykfy, prothonotario regni nostri Sclavonie, salutem et gratiam Graviter questi sunt nobis fideles nostri nobiles Andreas ac Johannes Therek, Franciscus Desewfy de Czernek et Georgius de Chege, qualiter fidelis noster egregius Michael Petrowyth

de Zraklyn, quasdam terras ipsorum exponentium in territorio possessionis eorundem Podlwsya vocate, et in pertinentiis castelli eorum Gocholowcz vocati, in comitatu de Orbaz existentis adiacentes, pro se minusiuste et indebite occupare non cessaret, et quendam Stephanum Pyplyth dictum, familiarem dictorum exponentium captivari fecisset, captumque modoquoque in vinculis faceret conservari, pluribus etiam aliis iniuriis et dampnis eosdem afficeret. E contrario autem idem Michael [per] prefatos exponentes plurimas sibi iniurias et dampna illatas fuisse et irrogata coram maiestate nostra causatur. Unde nos volentes huiusmodi differentias et contentiones inter ipsas partes vicissim ortas brevi et summario iudicio facere revideri et adiudicari, commisimus eisdem partibus personaliter coram maiestate nostra existentibus, ut iudicio vestro stare, et ea, que vos iudicialiter decreveritis, partes eedem debeant firmiter et inviolabiter observare. Propterea mandamus fidelitati vestre ^{1501.}serie presentium firmiter, quatenus ad diem dominicum post _{jūn. 27.} festum beati Johannis Baptiste immediate sequentem ad facies prescriptarum terrarum occupatarum personaliter accedatis, ibique vocatis partibus atque etiam vicinorum et commetaneorum prescripte possessionis Podlwsya legitimis convocationibus factis, auditis partium propositis et responsis, omnes differentias sive controversias partes inter [prescriptas] super quibuscunque actibus potentiariis hactenus vicissim et alternatim exortas videatis, cognoscatis et examinetis, at[que int]er easdem iuxta allegata et probata partium, iustum et rectum iudicium faciatis. Si vero aliqua partium pro habendo in premissis iudicio vestri in presentiam venire vel per vos adiudicata observare recusaverit, extunc parti vestri in presentiam venienti et adiudicata vestra observanti, litteras opportunas et necessarias contra partem non comparentem dare et emanari facere, ac maiestatem nostram super his per easdem litteras vestras certiore reddere debeatis, [ut ex] his verius rectiusque informati sciamus tandem facere, quod factu opus fuerit, auctoritate nostra presentibus vobis in hac parte attributa et iustitia mediante. Secus non facturi, presentibus perlectis exhibenti restitutis.

Datum Bude, die dominico proximo ante festum ascen-^{1501.}
sionis domini, anno eiusdem millesimo quingentesimo
primo. máj. 16.

Relatio reverendi domini Sigismundi Thurzo
electi Sirmiensis, secretarii regie maiestatis.

CLVII.

Buda, 1502. febr. 28.

Vingárti Geréb Péter nádor meghagyja Batthyány Boldizsár, jajczai bán-
nak, hogy az orbásvármegyei Leváczt várát és városát javíttassa ki és
erősíttesse meg.

Eredetije papíron, zárlatán a nádor pecsétjének töredékével. A hg.
Batthyány család körmendi levéltárában, „Alm. 31. Memorabilia“ jelzet alatt.
V. ö. Starine, V. 139. l.

Egregie frater et amice nobis honorande. Qualem
ordinationem dominatio vestra cum regia maiestate habet,
eandem non latet. Misimus igitur pro conservatione castr
Jaycza pedites et victualia, scripsimus etiam illustri domino
Corvino, duci et bano, ac aliis dominis illo circumexisten-
tibus, ut pro impositione victualium et peditum cum omni-
bus ipsorum gentibus adesse debeant, atque cum ipsis
castellum et oppidum Lewach de novo reedificare et
erigere faciant. Hortamur igitur dominationem vestram
et nichilominus etiam auctoritate regia committimus, qua-
tenus habitis presentibus prout dominatio vestra cum
regia maiestate ordinationem habet, ad castrum ipsum
Jaycza intrare et illud occupare atque ipsos pedites et
victualia imponifacere, prefatum etiam oppidum et castellum
reedificari et prepararifacere velit et debeat, nec secus, in
quantum periculum huius regni evitare dominatio vestra
optat, facere presumat. Ex Buda, feria secunda proxima
post dominicam Oculi, anno etc. quingentesimo secundo.^{1502.}
febr. 28.

Petrus Gereb de Wyngarth
regni Hungarie palatinus etc.

Kivül: Egregio Balthasari de Bathyan, bano de Jaycza,
fratri et amico nobis honorando.

CLVIII.

Prága, 1502. márcz. 17.

II. Ulászló király felszólítja Batthyány Boldizsár jayczai bánt, hogy báni hivatalát mennél előbb foglalja el, mert a késlekedés miatt a törökök, különösen Orbász kerületében, már eddig is nagy károkat okoztak.

Eredetije papíron, zárlatán a király nagy titkos pecsétjével. A *hg. Batthyány család* körmendi levéltárában, „Memorab. 31. sz.“ jelzet alatt.

Commissio propria domini regis.

Wladislaus dei gratia
rex Hungarie et Bohemie etc.

Egregie fidelis nobis dilecte. Accepimus nondum te banatum illud de Jaycza occupasse, neque castrum Jaycza adhuc intrasse, quod certe molestissime audivimus, nec cur tantum tardas et moraris, intelligere possumus. Certi enim sumus, quod prout tecum contentionem habemus, thesaurarius noster tibi ad plenum satisfecit. Non fugit autem te, quanta dampna et quantam depopulationem Thurci his diebus in districtu Orbaz, ac aliorum nonnullorum vicinorum fortalitorum impune et nemine prorsus obstante commiserunt, quod ita et sub tanta ignorantia et silentio facere non potuissent, si ex castro Jaycza, prout semper esse debet, explorationes fuissent; sed ille banus, dum te iam ad occupandum banatum expectat, eiusmodi exploratores tenere non curat. Tu vero intrare non curas et sic castrum illud ac universe ille partes propter vos in extremum posite sunt periculum. Fidelitati igitur tue firmissime et sub gravissime indignationis nostre pena mandamus, quatinus, si nondum Jayczam intrasti, statim visis presentibus intrare et ipsum banatum occupare, talesque exploratores habere et taliter illud atque partes ipsas custodire debeas, ne illud vel ille aliquod detrimentum seu dampnum patiantur. Quod si quid ulterius tibi opus erit, modo nobis significes, bene tibi postea, quantum possibile erit, providebimus, modo quamprimum intrare cures. Nam alias certus esto, quod te propterea requiremus et in te graviter etiam animadvertere

volumus. Aliud igitur nulla ratione facere presumas. Datum
Prage, feria quinta proxima ante palmarum, anno domini ^{1502.}
etc. quingentesimo secundo. _{márcz. 17.}

Kívül: Egregio domino Balthasari de Batthyany, bano
castri nostri Jaycza, fideli nobis dilecto.

CLIX.

Zágráb, 1504. febr. 27.

A zágrábi káptalan előtt Corvin János herczeg Graborjai Beriszló Ferencz-
nek javára vallja Fejérkő várát és birtokot összes dubiczamegyei tarto-
zékaival együtt.

Eredetije hártján, a káptalan törött függő pecsétjével. *A M. kir.*
Orsz. Levéltárban, DL. 34319. sz. alatt. V. ö. a DL. 34317. és 34320.
számokkal. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos capitulum ecclesie Zagrabiensis memorie com-
mendamus tenore presentium significantes, quibus expedit
universis, quod illustris et magnificus dominus Johannes
Corvinus, Lyphthovie dux ac regnorum Dalmatie, Croatie
et Sclavonie banus, coram nobis personaliter constitutus
sponte est confessus in hunc modum, qualiter ipse attentis
et consideratis fidelitate, fideliumque servitiorum obsequiis
egregii Francisci Beryzlo de Graborya sibi per eundem pro
locorum et temporum qualitate summa cum fidelitatis con-
stantia gestanter exhibitis, in futurum quoque indefesse
exhibendis, condignum denique ad futura eiusdem Francisci
Beryzlo servitia respectum habens, intuitu quorum totum
et omne ius ac dominii proprietatem, quod et quam in castro
Feyerkeew ac villis, necnon possessionibus et pertinentiis
eisdem utputa oppido similiter Feyerkeew et villis videlicet
Belanowcz, Robowyna, Pozwethachye, Czyrquennycza,
Dworysthya, Oresya, Klokochewcz, Zenthkatherina, Tho-
polya, Kasthelysthye, Polesnychye, Prykraye et Pryzawya
ac vadum Bwczyn et aliud vadum Imenzky Brod vocatis,
item possessionibus Thothwsewyna appellatis suisque per-
tinentiis, scilicet castello Razohathecz ac oppido ibidem

habito et villis Pryloy, Chernacz, Felsew Bwdosewo et Also Bwdosewo, necnon Gwschya, Prywlaka, Wzthylonya, Schwchye, Bwkowzko, Blyna, Iwsyncz, castello Wywar ac villis Oresya, Zelcze, Chetherthak, Sernow, et Brebrownycza nuncupatis et similiter castello Komogoyna vocato oppidoque eiusdem et pertinentiis universis, item modo simili castello Gradyza dicto ac oppido et pertinentiis suis universis, aliisque cunctis eorundem castri, castellorum, oppidorumque ac villarum et possessionum suarumque pertinentiis, utilitatibus et pertinentiis universis, tam in Zagrabiensi, quam Crisiensi comitatibus et alias ubivis existentibus et habitis, idem dominus Johannes Corvinus dux per generosam dominam Barbaram alias relictam condam Wok dezpothy Rascie, nunc vero consortem eiusdem Francisci Beryzlo haberet, eidem Francisco Beryzlo et Johanni filio eiusdem, ipsorumque heredibus universis simulcum cunctis eorundem et earundem utilitatibus, fructuositatibus et pertinentiis quibuslibet, terris utputa arabilibus cultis et incultis, agris, pratis, campis, pascuis, fenilibus, silvis, nemoribus, montibus, vallibus, vineis, vinearumque promonthoriis, aquis, fluviis, aquarumque decursibus, piscinis, piscaturis, pisciumve clausuris, molen-
dinis et eorundem locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum et pertinentiarum suarum integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis ad idem castrum, castellaque ac villas et possessiones, necnon oppida, suasque pertinentias universas de iure et ab antiquo spectantes et pertinere debentes dedisset, donasset, contulissetque et inscripsisset, immo dedit, donavit, contulit et inscripsit coram nobis per eundem Franciscum Beryzlo ac Johannem filium eiusdem, ipsorumque heredes et posteritates universas iure perpetuo et irrevocabiliter tenenda, possidenda pariter et habenda, decimis tamen nostris et dicte ecclesie nostre exinde provenienti-
bus salvis remanentibus, harum nostrarum vigore et testimonio
^{1504.}
literarum mediante. Datum feria tertia proxima post festum
^{febr. 27.} beati Mathie apostoli, anno domini millesimo quingentesimo quarto.

CLX.

Buda, 1505. máj. 2.

II. Ulászló király parancsa a pozsegai káptalonhoz, melyben meghagyja neki, miszerint cserneki Dessewffy Ferenczet Török Jánosnak pozsega- és orbászvármegyei birtokaiba és azok tartozékaiba — az általuk kötött szerződés értelmében — iktassa és vezesse be.

A pozsegai káptalannak 1505. jún. 5-én kelt jelentéséből, ld. CLXII. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Wladislaus dei gratia rex Hungarie et Bohemie etc. fidelibus nostris capitulo ecclesie beati Petri de Posega, salutem et gratiam. Cum nos illi fassioni, contractuique et confederationi, quas fideles nostri egregius Johannes Therek, filius condam Johannis Borchygh de Czernek, de et super universis bonis et iuribus suis possessionariis, in comitatu de Posega habitis, videlicet curia sua nobilitari in portione sua possessionaria Felsewbersthyancz vocata sita, similiter cum portione sua possessionaria in possessione Alsobersthyancz nuncupata, item etiam curia nobilitari similiter in portione sua possessionaria Felsewczernek habita, simulcum totalibus portionibus suis possessionariis in possessionibus Alsoczernek, Felsewperwchycza, Alsolywppynye et Zelna-thacz vocatis, in de Posega, ac Ezeek in de Orbaz comitatibus existentibus et adiacentibus, mediantibus litteris vestris fassionalibus superinde confectis, modo et ordine in eisdem specificato et contento, cum fidei nostro egregio Francisco Desewffy, filio olim Stephani similiter Desewffy de Czernek, perpetuo et irrevocabili iure, heredumque per heredes fecisse dinoscebatur, vigore aliarum litterarum nostrarum donationarium et confirmatoriarum exinde emanatarum, nostrum regium consensum prebuerimus benivolum pariter et assensum, et nihilominus consideratis fidelitate et fidelibus servitiis prefati Francisci Desewffy de Czernek, totum et omne ius nostrum regium, si quod in eisdem curiis nobilitaribus, portionibusque ac universis iuribus possessionariis prescriptis qualitercunque haberemus, aut eedem et eadem nostram ex quibuscunque causis, viis, modis et rationibus concer-

nerent maiestatem, simulcum cunctis earundem et eorundem utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, memorato Francisco Desewffy de Czernek, suisque heredibus universis, in casu quo prefatum Johannem Therek de dicta Czernek absque heredibus masculini sexus ab hac luce decedere contigerit, dedimus in perpetuum et contulimus; velimusque eundem in dominium earundem et eorundem per nostrum et vestrum homines legitime facere introduci. Super quo fidelitati vestre harum serie firmiter mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem, pro testimonio fidedignum, quo presente Nicolaus de Zelnathacz, an Andreas de Pawlowecz, seu Emericus Wook de Czernek, new Nicolaus Lywbynac de Zapolya, aliis absentibus homo noster regius, de curia nostra ad id specialiter transmissus, ad facies predictarum curiarum nobilitarium, aliarumque universarum portionum et iurium possessionariorum prescriptorum, ad easdem et eadem spectantium et pertinentium quorumlibet, vicinis et cometaneis (*így*) earundem et eorundem universis, inibi legitime convocatis et presentibus accedendo, introducat prelibatum Franciscum Desewffy in dominium sepedictarum curiarum nobilitarium, aliarumque universarum portionum et iurium possessionariorum annotati Johannis Therek de Czernek supradictorum, ac prescripti iuris nostri regii in eisdem habiti, statuaturque easdem et eadem eidem, simulcum cunctis earundem et eorundem utilitatibus (*így*) et pertinentiis quibuslibet, pretitulato Francisco Desewffy, suisque heredibus universis, iure premissis ipsis incumbente perpetuo possidenda, si non fuerit contradictum. Contradictores vero si qui fuerint, evocet eosdem contra annotatum Franciscum Desewffy de Czernek, ad terminum competentem, nostram personalem in presentiam, rationem contradictionis eorum reddituros. Et posthec huiusmodi introductionis et statutionis seriem cum contradictorum et evocatorum, si qui fuerint, vicinorumque et commetaneorum, qui premissis statutioni intererunt, nominibus, terminoque assignato, ut fuerit expediens, eidem nostre personali presentie fideliter rescribatis. Datum Bude, feria

1505.
máj. 2. simo quingentesimo quinto.

CLXI.

Buda, 1505. máj. 2.

II. Ulászló király átírja és megerősíti Cserneki Török Jánosnak és Cserneki Dessewffy Ferencznek a pozsegai káptalan előtt 1505. febr. 10-én kötött kölcsönös szerződését, mely szerint Cserneki Török János magvaszakadása esetén Felsőberstyáncz, Alsóberstyáncz, Felsőcsernek, Alsócsernek, Felsőperucsicza, Alsólípinye és Zelnacsász, pozsega-, továbbá Eszék, orbányszármegyei birtokai összes tartozékaikkal együtt, Cserneki Dessewffy Ferenczre és viszont, Cserneki Dessewffy Ferencz magvaszakadása esetén, ennek Dolyany, Izdolje, Werhowachye, Orehóc, Bánóc és Bisztra, pozsegamegyei birtokai, összes tartozékaival együtt, nevezett Cserneki Török Jánosra szálljanak.

Eredetije hártján, a szöveg alján a király függő, titkos pecsétjével. A káptalan 1505. febr. 10-iki oklevele eredetiben is megvan, papíron, hátlapján a káptalan pecsétjének töredékével. *Gróf Dessewffy Aurél* birtokában. Közli: *Horváth Sándor*.

Commissio propria domini regis.

Nos Wladislaus dei gratia rex Hungarie et Bohemie etc. memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod pro parte et in personis fidelium nostrorum egregii Johannis Thewrek, filii olim Johannis Borchygh de Czernek, ac egregii Francisci, filii condam Stephani Desewffy de eadem Czernek, exhibite sunt coram nobis et producte quedam littere capituli ecclesie beati Petri de Posega fassionales, in papiro patenter confecte, sigilloque suo a tergo impressive consignate, quibus mediantibus annotatus Johannes Thewrek de Czernek ab una, ac dictus Franciscus Desewffy de eadem Czernek ab alia partibus, de et super universis bonis et iuribus ipsorum possessionariis infra nominandis, certam fassionem sew contractum in alterutrum ac vicissim sibi ipsis et eorum heredibus universis in eo casu, ut quamcunque partem partium earundem ab hac luce fortuna sevientem absque heredum solatio decedere contigerit, universa bona et quelibet iura possessionaria talis partis in partem alteram et eiusdem heredes derivari et condescendi modo et ordine litteris in eisdem contento et specificato deberent atque possent, fecisse dinoscuntur, tenore subsequenti. Supplica-

tum itaque extitit maiestati nostre in personis prelibatorum Johannis Thewrek et Francisci Desewffy de dicta Czernek humiliter, ut nos prescriptas litteras ratas, gratas et acceptas habentes, presentibusque litteris nostris privilegialibus de verbo ad verbum inseri et inscribi facientes, huiusmodi fassioni et contractui, aliisque omnibus et singulis, inferius in tenore earundem litterarum clarius contentis, nostrum regium et gratiosum prebere dignaremur consensum benivolum pariter et assensum. Quarum quidem litterarum tenor is est:

Nos capitulum ecclesie beati Petri de Posega memorie commendamus per presentes, quod egregius Johannes Thewrek, filius condam Johannis Borchygh de Czernek ab una, ac egregius Franciscus, filius olim Stephani Desewffy de eadem Czernek, partibus ab altera, coram nobis personaliter constituti, sponte et libere sunt confessi, retuleruntque oraculo vive vocis ipsorum in hunc modum: Quomodo ipsi tum divina, que etiam discordantes vera facit uniri concordia, accedente voluntate, tum vero certis bonis respectibus, rationabilibusque ex causis animum ipsorum ad id moventibus et inducentibus, permoti, in bonis et iuribus ipsorum possessionariis infrascriptis, talem inter se fecissent contractum, compositionemque et confederationem perpetuo duraturam, quod si divina volente clementia, cuius nutu et benignitate cuncta reguntur, prefatum Johannem Thewrek ab hac vita absque heredum solatio masculini sexus decedere contigerit, extunc universa bona et quelibet iura sua possessionaria in comitatu de Posega existentia et habita, videlicet curia sua nobilitaris in portione sua possessionaria Felsewbersthyancz vocata sita, similiter cum portione sua possessionaria in possessione Alsobersthyancz nuncupata, item etiam curia nobilitaris similiter in portione sua possessionaria in possessione Felsewczernek habita, simulcum totalibus portionibus suis possessionariis in possessionibus Alsoczernek, Felsewperwchycza, Alsolywppynye et Zelnathacz vocatis in de Posega, ac Ezeek in de Orbaz comitatibus existentibus habitis, pariter cum earundem et eorundem cunctis utilitatibus et pertinentiis, ad easdem et eadem de iure et ab antiquo spectantibus et

pertinere debentibus quibuslibet, quovis nominis vocabulo vocitatis, sub suis veris metis et antiquis limitibus, in prelibatum Franciscum Desewffy de Czernek, suosque heredes universos pure et simpliciter derivari et condescendi deberent eo facto. E converso autem, si annotatum Franciscum Desewffy de Czernek e vivis absque heredibus decedere contigerit, extunc modo simili universa bona et quelibet iura sua possessionaria, scilicet curia sua nobilitaria in portione sua possessionaria Dolyany, necnon portiones possessionarie in possessionibus Yzdolye, Werhowachye, Orchowcz, Banowcz et Byzthra nuncupatis, simulcum totalibus possessionibus portionibusque et iuribus possessionariis ad eandem et eadem ac easdem spectantibus et pertinere debentibus quibuslibet, in eodem comitatu de Posega existentibus et adiacentibus, quovismodo nuncupatis, in prenominationum Johannem Thewrek de dicta Czernek, suosque heredes, ut pretactum est, masculinos universos, derivarentur et condescenderent in utramque partem partium earundem, cum omni eo iure, iurisque proprietate, quibus quelibet partium prescripta iura sua possessionaria teneret et possideret. Hoc non pretermisso, sed per expressum declarato, et per utrumque eorum videlicet Johannem Thewrek de sepe dicta Czernek et Franciscum Desewffy de eadem Czernek coram nobis sponte assumpto, quod amodo posterum nullus ipsorum aliquem contractum seu fassionem perennalem vel impignoratitiam super predictis bonis in toto vel in aliqua eorum parte cuiquam facere vel fateri, vel eandem quovis sub colore ascribere debeat, possitque et valeat. Ubi vero aliqua partium id faceret, extunc talis pars contra partem alteram in perennali estimatione prescriptorum universorum iurium suorum possessionariorum convicta maneret, huiusmodique contractus seu fassio, ac universe litere superinde conficiende penitus invigore sint et remaneant, harum nostrarum vigore et testimonio litterarum mediante, que dum nobis in specie fuerint reportate, in formam nostri privilegii redigi faciemus. Datum feria secunda post dominicam Invocavit proxima, anno domini millesimo quingentesimo quinto.

1505.
febr. 10.

Nos itaque huiusmodi supplicationibus pro parte dictorum Johannis Thewrek et Francisci Desewffy de sepedicta Czernek, maiestati nostre modo quo supra porrectis, regia benignitate exauditis, clementerque admissis, prescriptas litteras sepedicti capituli ecclesie beati Petri de Posega non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte suspectas, sed omni prorsus vitio et suspitione carentes, presentibus litteris nostris privilegialibus de verbo ad verbum sine diminutione et augmento aliquali insertas, quoad omnes earum continentias, clausulas et articulos eatenus, quatenus eedem rite et legitime existunt emanate, viribusque earum veritas sufragatur (*igy*), ratas, gratas et acceptas habentes, premissis fassioni contractuique et confederationi, ac aliis omnibus et singulis superius in tenore earundem litterarum contentis, nostrum regium consensum prebuimus, prebemusque benivolum pariter et assensum. Et nichilominus consideratis fidelitate et fidelibus servitiis prefatorum Johannis Thewrek et Francisci Desewffy de iamdicta Czernek, per eos primum sacre huius regni nostri Hungarie corone et deinde maiestati nostre, pro locorum et temporum varietate, cum summa fidelitatis constantia exhibitis et impensis, totum et omne ius nostrum regium, si quod in eisdem curiis nobilitaribus, aliisque totalibus portionibus, ac universis iuribus possessionariis prescriptis qualitercunque haberemus, aut eedem et eadem nostram ex quibuscunque causis, viis, modis et rationibus concernerent maiestatem, simulcum cunctis earundem et eorundem utilitatibus et pertinentiis quibilibet, terris scilicet arabilibus, cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, campis, fenetis, silvis, nemoribus, montibus, vallibus, vineis, vinearumque promontoriis, akonibus, aquis, fluviis, piscinis, piscaturis, aquarumque decursibus, molen-
dinis et eorundem locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum et pertinentiarum suarum integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis, sub suis veris metis et antiquis limitibus existentibus, memorato Johanni Thewrek, ac Francisco Desewffy de Czernek, ipsorumque heredibus universis, casu in premissis, in memoratis alterutrius ipsorum bonis et iuribus possessionariis prescriptis, vicissim

dedimus, donavimus et contulimus, immo damus, donamus et conferimus, iure perpetuo et irrevocabiliter tenenda, possidenda, pariter et habenda, salvo iure alieno, harum nostrarum, quibus secretum sigillum nostrum, quo ut rex Hungarie utimur, est appensum, vigore et testimonio litterarum mediante. Datum Bude, feria sexta intra octavas ascensionis domini, anno domini millesimo quingentesimo quinto, regnorum nostrorum Hungarie etc. anno decimo ^{1505.} máj. 2. quinto, Bohemie vero tricesimo quarto.

CLXII.

1505. jún. 5.

A pozsegai káptalan jelentése II. Ulászló királyhoz, melyben jelenti, miszerint a királynak Budán, 1505. máj. 2-án kelt parancsára — a melyet át is ír — cserneki Dessewffy Ferenczet Török Jánosnak pozsega- és orbászvármegyei birtokaiba és azok tartozékaiba, ezen évi máj. 19-én törvényesen beiktatta.

Teljesen ép, délvidéki hártýára írt eredetije, melynek függő pecsétje hiányzik, *Gróf Dessewffy Aurél* birtokában. Közli: *Horváth Sándor*.

Serenissimo principi domino domino Wladislao, dei gratia Hungarie et Bohemie etc. regi, domino ipsorum naturali gratiosissimo, capitulum ecclesie beati Petri de Posega orationes in domino debitas et devotas. Vestra noverit serenitas nos litteras eiusdem vestre serenitatis introductorias et statutorias, nobis preceptorie loquentes et directas honore, quo decuit, recepisse in hec verba: (*Ld. Ulászló királynak Budán, 1505. máj. 2-án kelt oklevelét CLX. sz. alatt*).

Nos itaque predictis mandatis ipsius vestre serenitatis obtemperantes, ut tenemur, secundum earundem litterarum vestrarum continentiam unacum prefato Nicolao de Zelna-thacz, homine vestro regio de curia eiusdem ad id specialiter transmissio, unum ex nobis videlicet honorabilem magistrum Marcum lectorem, sociumque et concanonicum nostrum, ad exequenda premissa pro testimonio transmisimus fide-dignum, qui tandem exinde ad nos reversi, nobis concorditer

máj. 19. retulerunt eomodo, quod ipsi feria secunda proxima post dominicam Domine in tua misericordia et aliis duobus (diebus) in mediate (*így*) sequentibus, ad facies predictarum curiarum nobilitarium annotati Johannis Therek de Czernek, necnon portionum possessionariarum Alsobersthyancz et Alsoczernek, Felsewperwchycza, Alsolywppyny et Zelna-thacz vocatarum, in de Posega, ac Ezeek in de Orbaz comitatibus existentium et adiacentium, aliarumque universarum portionum et iurium possessionariarum ad easdem et eadem spectantium et pertinentium quorumlibet, vicinis et commetaneis earundem et eorundem universis, et signanter Ladislao de Myhalyowcz, Nicolao de Zakorenya, Ladislao Feyer et Emerico Wook de Czernek, Johanne de Thernawycza, Michaelé Ispanffy et Martino Dezyzlaw de Czernek, Paulo de Kowachowcz, Ladislao de Ressetharowcz, Andrea de Pawlowcz, aliisque quampluribus inibi legitime convocatis et presentibus accedendo introduxisset prefatum Franciscum Desewffy de Czernek in dominium earundem et eorundem, ac dicti iuris vestri regii in eisdem habiti, statuissetque easdem et eadem eidem, simulcum cunctis suis utillitatibus (*így*) et pertinentiis quibuslibet, sepedicto Francisco Desewffy, suisque heredibus universis iure premissis ipsis incumbenti perpetuo possidenda, nullo penitus ipsius vestre serenitatis et nostro hominibus in faciebus earundem et eorundem, tribus diebus continuis legitime permanentibus contradictore apparente. In cuius rei memoriam, firmitatemque perpetuam presentes litteras nostras privilegiales ob maiorem durabilitatem earundem pendentis et autentici sigilli nostri munimine roboratas, annotato Francisco Desewffy de Czernek, suisque heredibus universis, iuris ipsorum ad cautelam duximus concedendas, communi iustitia suadente. Datum sexto decimo die diei introductionis et statutionis predictarum, anno domini millesimo quinquagesimo quinto supradicto.

1506.
jún. 5.

CLXIII.

Pekrecz, 1506. máj. 3.

Grabarjai Bertalan, vránai perjel, Dubicza megye örökös főispánja, Vagatovics Miklós, András és János kérésére átírja és megerősíti Bandonus Cornutinak Garán, 1353. máj. 6-án kelt adománylevelét.

Eredetije hártján, ép függő pecséttel. A *gr. Erdődyek levéltárában*, Galgócson, Lad. 28. fasc. 7. No 1. jelzet alatt.

Nos Bartholomeus de Grabarya, prior Aurane, comesque perpetuus Dubicensis, memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod venientes nostri in presentiam nobiles Nicolaus, Andreas et Johannes Wagathovich dicti de Zenthmichal, fideles nostri et dilecti, exhibuerunt nobis quoddam privilegium religiosi viri fratris Bandonis Cornuti, prioris Aurane, super iura et libertates eorum in pargameno confectum, sigilloque ipsius impendenti consignatum, supplicantes nobis iidem humili precum cum instantia, ut idem¹ super huiusmodi libertates eisdem datas et concessas, ratas, gratas et acceptas haberemus, litterisque nostris privilegialibus verbotenus inseri et inscribi faceremus, ipsasque innovando perpetue valituras duraturasque confirmare dignaremur. Cuius quidem privilegii tenor sequitur in hec verba: (*Következik Bandonus Cornutinak 1353. máj. 6-iki oklevele. Ld. XXXIV. sz. alatt.*)

Nos igitur humilimis et devotis suplicationibus prefatorum Nicolai, Andree et Johannis, predialium nostrorum, in dicta possessione Zenthmihal commorantium, nobis in eo porrectis et benigne exauditis ac clementer admissis, predictum privilegium dicti domini Bandonis invenimus non abrasum, non cancellatum, nec in aliqua sui parte suspectum, sed porsus absque omni vitio et suspitione carens,² sine diminutione et augmento aliquali, de verbo ad verbum presentibus litteris nostris privilegialibus inseri et inscribi faciendo, quoad eius omnes continentias, clausulas et arti-

¹ Az eredetiben hibásan: *eundem*.

² Az eredetiben hibásan: *carentem*.

culos acceptamus, approbamus et ratificamus, ac idem¹ meri et legitimi prioratus nostri auctoritate eatenus, quatenus ydem rite et legitime est emanatum, viribusque veritas suffragatur, prefatis Nicolao, Andree ac Johanni, predialibus nostris, ipsorumque heredibus et posteritatibus universis in prefata possessione commorantibus, innovantes, perpetuo valituras approbamus, ratificamus et confirmamus, presentis scripti nostri patrocinio mediante. Quod quidem privilegium prefatis nostris predialibus, in prenarrata possessione commorantibus, per nos eisdem modo quo supra datum, concessum et emanari factum pendentis sigilli nostri munimine duximus roborandum. Datum in Pekerez, in festo inventionis sancte crucis, anno domini millesimo quingentesimo sexto.

1506.
máj. 3.

CLXIV.

1514. jún. 25.

A fejevári keresztesek konventje előtt Cserneki Was, másképp Wes Miklós a saját, valamint Hedvig, Anna, Zsófia és Magdolna nevű testvérei és egyéb rokonai nevében is, Felső- és Alsó-Csernek, Sumeticze, Prewchycza, Péterhegye, Podgragya, Ternavicza, Kakukvölgye, Felső- és Alsó-Bers-tánytác, Dolác, Felső- és Alsó-Lipinye, Okics, Jaksincz, Galgócz és Lazkócz, pozsegamegyei, továbbá Gocsalócz, Lezkócz, Milkócz, Witkócz, Felső- és Alsó-Bebrina, Cserztencz, Zurakócz, Podlusia és Eszék, orbász-vármegyei birtokrészeiket 800 magyar arany forintért, Cserneki Dessewffy Ferencznek és fiainak: János, István, György, Ferencz, Miklós és Lászlónak örök áron eladja.

II. Lajos királynak Budán, 1525. ápr. 17-én kelt megerősítő oklevelében átírva. Ld. CLXXI. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos conventus Cruciferorum domus hospitalis ecclesie beati regis Stephani de Alba, memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod nobilis Nicolaus Was, alio nomine Wes dictus de Czernek, filius utpote condam Georgii, filii olim Ladislai litterati de eadem Czernek, omnia onera et quelibet gravamina nobilium dominarum Hedwygis, Anne, Sophie et Magdalene,

¹ Az eredetiben hibásan: *eundem*.

filiarum dicti condam Georgii, filii prefati olim Ladislai litterati de Czernek, sororum videlicet suarum uterinarum, ac etiam proximorum et consanguineorum suorum Pauli, filii dicte domine Magdalene, necnon Emerici Feyr alias Wok nominati, ac Francisci et Michaelis et Anne, ac Katherine, filiorum et filiarum annotati Emerici Feyr, item Ladyslai Feyr, ac Johannis, Nicolai, Stephanni (*iggy*), Georgii, Francisci, filiorum prefati Ladyslai Feyr dicti de Czernek, item Michaelis Ispanffy, ac Johannis, Katherine, Anne et Magdalene, filiorum et filiarum ipsius Michaelis Ispanffy, item Michaelis Gyurghyewyth, filiorumque eiusdem Johannis et Stephani, item etiam Johannis Therek, ac Marthe, filie eiusdem de sepefata Czernek, aliorumque quorumlibet heredum, fratrum, proximorum et consanguineorum suorum, in subscriptis super se assumendo, proposuit sponte ac libere confessus est in hunc modum: Quomodo ipse bona ac matura in se deliberatione prehabita, totales portiones suas possessionarias et dictarum dominarum sororum suarum in possessionibus Felsew et Alsoczernek, Swmethycze, Prewchycza, Petherhegye, Podgragya, Thernawycza, Kakukwelgye, Felsew et Also-Bersthyanytacz, Dolacz, Felsew et Alsolywppynye, Okych, Jaksyncz, Galowcz et Lazkowcz in de Posega, item Gochalowcz, Lezkowcz, Mylkowcz, Wythkowcz, Felsew et Alsobebryna, Cherzthencz et Zurakowcz, Podlusa ac Ezeek' in de Orbaz comitatibus existentibus habitas, alia etiam omnia et quolibet iura ipsorum possessionaria, comitatibus in eisdem et alias ubivis adiacentia, pertinentiasque earundem et eorundem universa ad easdem et eadem de iure et ab antiquo spectantia et pertinere debentia, quocumque nomine censeantur, simulcum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, terris scilicet arabilibus, cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, campis, fenetis, silvis, nemoribus, alpibus, montibus, vallibus, vineis, rubetis, virgultis, vinearumque promontoriis, akonibus, aquis, fluviis, vadis, piscinis, stagnis, aquarumque decursibus, paludibus, molendinis, et eorundem locis, generaliter vero cunctis aliis ipsarum ac eorum integritatibus, integritatumque utilitatibus, proventibus et pertinentiis quibuslibet et

quovis nominis vocabulo vocitatis sew appellatis, ad easdem de iure et ab antiquo spectantibus et pertinere debentibus, egregio Francisco Desewffy de Czernek ac Johanni et Stephano, Georgio, Francisco, Nicolao et Ladislao, filiis suis, ipsorumque heredibus et posteritatibus universis, pro octingentis florenis auri puri Hungaricalibus, veri et iusti ponderis, plene ab eodem levatis et receptis, dedisset, vendidisset et inscripsisset coram nobis, iure perpetuo et irrevocabiliter tenendas, possidendas pariter et habenda. Nullum ius nullamve iuris et dominii proprietatem, quod videlicet et quam idem Nicolaus Was de Czernek hactenus in eisdem possessionibus suis et dictarum dominarum sororum suarum habuisset, ac in futurum quoquomodo habere sperasset, sibi ipsi, aut aliis quibusvis per amplius reservando, sed quamlibet iurisdictionem, iurisque et dominii proprietatem earundem in prefatum Franciscum Desewffy de Czernek ac filios eiusdem, ipsorumque heredes et posteritates universas transferendo pleno iure. Assumendo nichilominus annotatus Nicolaus Was oneribus modo premissis in se assumptis, memoratum Franciscum et alios prescriptos, ipsorumque heredes et posteritates universos perpetuis semper futuris temporibus in pacifico dominio dictarum portionum possessionariarum contra quoslibet causidicos, impetitores et actores tueri, protegere et conservare, propriis suis laboribus et expensis. Sin autem prefatus Nicolaus Was dictum Franciscum Desewffy, filiosque et heredes ac posteritates eorundem in dominio pretectarum portionum possessionariarum protegere nollet, vel non posset, aut quovismodo non curaret, extunc eo facto idem Nicolaus Was contra eundem Franciscum, ipsiusque heredes et posteritates universas, in succubitu duelli facti potentialis mox convincatur, ac convictus habeatur. In cuius rei memoriam, firmitatemque perpetuam presentes litteras nostras patentes, sigillo nostro consignatas, ad fassionem dicti Nicolai Was duximus concedendas. Datum die dominico proximo post octavas sacratissimi corporis Cristi, anno domini millesimo

1514.
jūn. 25. quingentesimo decimo quarto.

CLXV.

Buda, 1514. okt. 29.

II. Ulászló király átírja és megerősíti Héderváry Ferencznek és cserneki Dessewffy Ferencznek a pozsegi káptalan előtt 1514. jún. 16-án kötött kölcsönös szerződését, mely szerint Héderváry Ferencz magvaszakadása esetén Pozsegavár vára és városa, továbbá Hemowcz, Lippy, Lippáncz, Zelcze, Werhócz birtokai, nemkülönbén Felső- és Alsópribinye, Derskócz és Sztrumenyik birtokokban bírt részei, a Rudinán bírt kegyuraságok, Podwersa vára és Pridvorje, Podwersa, Hergowdol, Czrimothistia, Zagrebacz, Ratiborják, Podgradje stb. nevű tartozékaival együtt Cserneki Dessewffy Ferenczre és viszont ez utóbbinak magvaszakadása esetén ennek Drinócz kastély és Felső-, Alsócsernek, Sumethicza, Perusicza, Podgradje, Péterhegye, stb. nevű pozsegamegyei tartozékai, továbbá az orbászvármegyei Eszék és Mrachay nevű kastélyok összes tartozékaival egyetemben nevezett Héderváry Ferenczre szálljanak.

Eredetije hártján, a szöveg alatt a király függő, titkos pecsétjével. A káptalan 1514. jún. 16-án kelt oklevele eredetiben is megvan, hártján, pecsételetlen pátens alakban. A királynak fenti oklevelét az átírt káptalanival együtt II. Lajos király Budán, 1516. máj. 8-án kelt oklevelében átírja és megerősíti. *Gróf Dessenffy Aurél* birtokában. Közli: *Horváth Sándor*.

V. ö. Br. Radvánszky B. és Závodszy Levente: A Héderváry család Okl. I. kötet 546. l., hol az Orsz. Levéltárnak DL. 38701. sz. oklevele alapján közöltetik.

Commissio propria domini regis.

Nos Wladislaus dei gratia rex Hungarie et Bohemie etc. memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod pro parte et in personis fidelium nostrorum magnifici Francisci, filii olim Nicolai de Hederwara, ac egregii similiter Francisci Desewffy de Czernek, filii quondam Stephani modosimili Desewffy de eadem Czernek, exhibite sunt coram nobis et producte quedam littere capituli ecclesie beati Petri de Posega fassionales in pergameno patenter confecte, sigilloque suo a tergo impressive consignate, quibus mediantibus annotatus Franciscus de Hederwara ab una, ac dictus alter Franciscus Desewffy de Czernek ab alia partibus de et super universis bonis et iuribus ipsorum possessionariis infranominandis, certam fassionem sew contractum in alterutrum ac vicissim

sibi ipsis et eorum heredibus universis in eo casu, ut quamcunque partem partium earundem ab hac luce fortuna seviente absque heredum solatio decedere contigerit, universa bona et quelibet iura possessionaria talis partis in partem alteram et eiusdem heredes derivari et condescendi modo et ordine litteris in eisdem contento et specificato deberent atque possent, fecisse dinoscuntur, tenore subsequenti. Supplicatum itaque extitit maiestati nostre in personis prelibatorum utriusque Francisci humiliter, ut nos prescriptas litteras ratas, gratas et acceptas habentes, presentibusque litteris nostris privilegialibus de verbo ad verbum inseri et inscribi facientes, huiusmodi fassioni et contractui, aliisque omnibus et singulis inferius in tenore earundem litterarum clarius contentis, nostrum regium prebere dignemur consensum benivolum pariter et assensum. Quarumquidem litterarum tenor talis est:

Nos capitulum ecclesie beati Petri de Posega memorie commendamus per presentes, quod magnificus Franciscus, filius condam Nicolai de Hederwara ab una, ac egregius Franciscus, filius olim Stephani Desewffy de Czernek, partibus ab altera, coram nobis personaliter constituti, sponte et libere sunt confessi, retuleruntque (*így*) oraculo vive vocis ipsorum in hunc modum: Quomodo ipsi tum divina, que etiam discordantes vera facit uniri concordia, ac accedente voluntate, tum vero certis bonis respectibus, rationabilibusque ex causis animum ipsorum ad id moventibus et inducentibus permoti, in bonis et iuribus ipsorum possessionariis infrascriptis, talem inter se fecissent contractum compositionemque et confederationem perpetuo duraturam, quod si divina volente clementia, cuius nutu et benignitate cuncta reguntur, prefatum Franciscum de Hederwara ab hac vita absque heredum solatio masculini sexus decedere contigerit, extunc universa bona et quelibet iura sua possessionaria in comitatu de Posega existentia et habita, videlicet castrum Posegawar vocatum, simulcum civitate similiter, Posegawar nuncupata, prope et subtus idem castrum fundata, necnon totales possessiones ad idem et eandem spectantes et pertinentes, ut puta Hemowecz, Lyppye,

Lyppancz, Zelcze, Werhowcz, ac portiones possessionarie in possessionibus Felsew et Also Prybynye, Derskowcz et Ztrwmennyk vocatis, unacum iure patronatus monasterii et abbacie ecclesie beati Michaelis archangeli Rwdyna appellati, ordinis sancti Benedicti in possessione similiter Rwdyna vocata fundati et constructi, ac universarum pertinentiarum eiusdem monasterii et abbacie, item castrum Podwersa nuncupatum, cum totalibus possessionibus, portionibusque possessionariis Prydworye, Podwersa, Hergowdol, Czrymthysthya, Zagrebacz, Rathyboryak, Podgragye, Werbye, Kwpanczy, Oryawa, Koprywna, Zenthysthwan, Oryawycza, Bathrowyghwerh, Lywpynya, Gregathowcz, Desewalcz et Kowachowcz appellatis, omnino in eodem comitatu de Posega existentibus habitis, pariter cum eorundem et earundem cunctis utilitatibus et pertinentiis ad eadem et easdem de iure et ab antiquo spectantibus et pertinere debentibus quibuslibet, quovis nominis vocabulo vocitatis, sub suis veris metis et antiquis limitibus, in prelibatum Franciscum Desewffy de Czernek, suosque heredes universos pure et simpliciter derivari et condescendi deberent eo facto. E converso autem si annotatum Franciscum Desewffy de Czernek e vivis absque heredibus decedere contigerit, extunc modo simili universa bona et quelibet iura sua possessionaria scilicet castellum Drynowcz nuncupatum, simulcum totalibus possessionibus, portionibusque et iuribus possessionariis ad idem pertinentibus, puta Felsew et Also Czernek, Swmethyce, Perwchycza, Podgragye, Petherhegye, Chernawycza, Kakkwewelgye, Drwganowacz, Felsew et Also Bersthyanythacz, Weperyak, Werbsthyagh, Jelsewacz, Dolacz, Felsew et Also Lywpynye, Resetharowcz, Okych, Jaxincz, Gallowcz, Lazkowcz, Wyseche et Ferenchewcz, in eodem de Posega, item castella Ezeek et Mrachay, simulcum totalibus possessionibus, portionibusque, puta Gochalowcz, Lezkowcz, Wythkowcz, Mylkowcz, Felsew et Also Bebrynya, Therzthencz, Zwrakowcz et Podlwsya, aliisque iuribus possessionariis, in de Orbaz comitatibus existentibus et adiacentibus, eodemmodo omnibus eorundem et earundem utilitatibus, proventibus et pertinentiis, ad eadem et

easdem spectantibus et pertinere debentibus quibilibet, quovismodo nuncupatis, in prenominatum Franciscum de Hederwara, suosque heredes universos derivarentur et condescenderent in utramque partem partium earundem, cum omni ac pleno eo iure, iurisque proprietate, quibus quelibet partium prescripta iura sua possessionaria teneret et possideret. Hoc non pretermisso, sed per expressum declarato et per utrumque, Franciscum videlicet de Hederwara et Desewffy coram nobis sponte assumpto, quod a modo in posterum nullus ipsorum aliquem contractum sew fassionem perennem, vel impignoratitiam super predictis bonis in toto vel in aliqua eorum parte cuipiam facere vel fateri, vel eandem quovis sub colore ascribere debeat, possitque et valeat. Ubi vero aliqua partium id faceret, extunc talis pars contra partem alteram in perennali estimatione prescriptorum universorum iurium suorum possessionariorum convicta maneret, huiusmodique contractus sew fassio, ac universe littere superinde conficiende penitus invigore sint et remaneant, harum nostrarum vigore et testimonio litterarum mediante. Que dum nobis in specie fuerint reportate, in formam nostri privilegii redigi faciemus. Datum feria sexta proxima post festum beatorum Viti et Modesti martirum, anno domini millesimo quingentesimo decimo quarto.

1514.
jū n. 16.

Nos itaque huiusmodi supplicationibus pro parte dictorum Francisci de Hederwara et alterius Francisci Desewffy de Czernek maiestati nostre modo quo supra porrectis, regia benignitate exauditis, clementerque admissis, prescriptas litteras sepefati capituli ecclesie beati Petri de Posega non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte suspectas, sed omni prorsus vitio et suspitione carentes, presentibusque litteris nostris privilegialibus de verbo ad verbum sine diminutione et augmento aliquali insertas, quoad omnes earum continentias, clausulas et articulos eatenus, quatenus (*így*) eedem rite et legitime existunt emanate, viribusque earum veritas suffragatur, ratas, gratas et acceptas habentes, premissis fassioni, contractuique et confederationi, ac aliis omnibus et singulis superius in tenore earundem litterarum contentis, nostrum regium consensum prebuimus,

prebemusque, benivolum pariter et assensum, et nichilominus consideratis fidelitate et fidelibus servitiis prefatorum utriusque Francisci videlicet de Hederwara et Desewffy, per eos primum sacre huius regni nostri Hungarie corone et deinde maiestati nostre pro locorum et temporum varietate cum summa fidelitatis constantia exhibitis et impensis, totum et omne ius nostrum regium, si quod in eisdem castris Posegawar et Podwersa, castellisque Drynowcz, Mrachay et Ezeek, ac iure patronatus monasterii et abbacie de Rwdyna, necnon civitate similiter Posegawar vocatis, aliisque totalibus possessionibus, portionibusque ac universis iuribus possessionariis prescriptis, qualitercumque haberemus aut eadem et eodem nostram ex quibuscumque causis, viis, modis et rationibus concernerent maiestatem, simulcum cunctis eorundem et earundem utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, terris scilicet arabilibus, cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, campis, fenetis, silvis, nemoribus, montibus, vallibus, vineis, vinearumque promontoriis, akonibus, aquis, fluviis, tributis sew theloneis, piscinis, piscaturis, aquarumque decursibus, molendinis et eorundem locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum et pertinentiarum suarum integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis, sub suis veris metis et antiquis limitibus existentibus, memorato Francisco de Hederwara et altera Francisco Desewffy de Czernek, ipsorumque heredibus universis, casu in premissis, in memoratis alterutrius ipsorum bonis et iuribus possessionariis vicissim dedimus, donavimus et contulimus, imo damus, donamus et conferimus iure perpetuo et irrevocabiliter tenendum, possidendum, pariter et habendum, salvo iure alieno, harum nostrarum, quibus secretum sigillum nostrum, quo ut rex Hungarie utimur, est appensum, vigore et testimonio litterarum mediante. Datum Bude, die dominico proximo post festum beatorum Simonis et Jude apostolorum, anno domini millesimo quingentesimo decimo quarto, regnorum nostrorum Hungarie anno vigesimo quinto, Bohemie vero quadragesimo quarto.

1514.
okt. 29.

CLXVI.

Buda, 1517. máj. 28.

II. Lajos király Bihács városa polgárai kérelmére II. Ulászlónak a város részére adományozott, 1492. márcz. 16-án kelt kiváltságlevelét átírja és megerősíti.

Másolata a bécsi cs. és kir. házi, udvari és állami levéltárban. *Hung.*

Lodovicus dei gratia Hungarie rex etc. omnibus Christi fidelibus, presentibus scilicet et futuris, presentium notitiam habituris, salutem in salutis largitore. Ad universorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod fideles nostri circumspecti Georgius Czwythkowith, iudex et alter Georgius aurifaber, civis civitatis Bihagh, in suis ac universorum civium et incolarum eiusdem civitatis nostre Byhagh personis, maiestatis nostre venientes in presentiam exhibuerunt coram nobis et presentaverunt quasdam literas serenissimi principis quondam domini Ladislai regis, domini et genitoris charissimi felicitis memorie, confirmationales in pergameno, sub sigillo suo secreto privilegialiter confectas, habentes in se confirmative tenores quarundam literarum serenissimorum principum quondam dominorum Mathie, Sigismundi, Lodovici, Caroli et Ladislai regum Hungarie etc. de et super certis libertatibus dicte civitatis Byhagh, sed et donationem cuiusdam terre Welhowa vocate eidem civitati suisque incolis modo et ordine inferius in tenoribus earundem literarum contentis emanatarum, tenorum infrascriptorum, supplicantes maiestati nostre iidem Georgius Czwythkowith, alter Georgius aurifaber, in suis ac dictorum universorum populorum et incolarum dicte civitatis nostre Byhagh nominibus et personis humiliter, ut easdem literas ac omnia et singula in eis contenta ratas, gratas et accepta habentes, literisque nostris similiter privilegialibus verbotenus inseri et inscribi facientes pro eisdem civibus, populis et incolis ac tota communitate dicte civitatis nostre Byhagh innovantes perpetuo valituras confirmare dignemur. Quarum quidem literarum tenor talis est: (*Következik II. Ulászló királynak Budán, 1492. márcz. 16-án kelt oklevele. Ld. CXLVI. sz. alatt*).

Nos igitur premissa supplicatione prefatorum Georgii Czwythkowyth et alterius Georgii aurifabri, in suis ac universorum civium et hospitum ac totius communitalis prefate civitalis nostre Byhagh nominibus et in personis nostre modo quo supra porrecta maiestati, regia benignitate exaudita et clementer admissa, prescriptas literas annotati quondam domini Wladislai regis, predecessoris ac genitoris nostri charissimi non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte suspectas, sed omni prorsus vitio et suspitione carentes, presentibusque literis nostris privilegialibus de verbo ad verbum sine diminutione et augmento aliquali insertas, quoad omnes earum continentias, clausulas et articulos eatenus, quatenus eodem rite et legitime existunt emanate, viribusque earum veritas suffragatur, acceptamus, approbamus et ratificamus ac pro eisdem civibus, populis et tota communitate dicte civitalis nostre Byhagh, eorumque superstitibus universis innovantes, perpetuo valituras confirmamus, salvis iuribus alienis. In cuius rei memoriam, firmitatemque perpetuam presentes literas nostras pendentis secreti sigilli nostri, quo ut rex Hungarie utimur, munimine roboratas eisdem duximus concedendas. Datum Bude, feria quinta proxima ante festum penthecostes, anno domini millesimo quingentesimo decimo septimo, regnorum nostrorum ^{1517.} _{máj. 28.} Hungarie et Bohemie anno secundo.

CLXVII.

Buda, 1519. márcz. 28.

II. Lajos király Szelim szultánnal 1519. ápr. 1-től számitandó *három évi* kölcsönös békét köt; ezen békekötésben, melyet magyar részről Bélay Barnabás, szörényi bán, török részről pedig Kamal követ közvetített, a szultán az összes elősorolt *magyar birtokok* (melyek közt Orbászvára is szerepel), viszont a magyar király az elősorolt *török birtokok* sértetlenségét ígéri és megfogadja.

Egykorú másolata a *M. kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 24393. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Az oklevél hátán olvasható feljegyzésből is következtethető, hogy a békékötési okmány török nyelven is kiállítatott.

V. ö. *Verancsics*, Mem. rerum ad 1518. Munkái II. 14—15. 1.

Nos Ludovicus dei gratia rex Hungarie et Bohemie, Dalmatie, Croatie et Sclavonie etc., necnon marchio Moravie et Lusatie, dux Slesie etc., et multarum aliarum terrarum dominus, notum facimus tenore presentium significantes, quibus expedit universis presentes visuris et auditoris, quod cum intelligamus quod fidelibus consiliariis nostris serenissimum principem condam dominum Wladislaum, Hungarie et Bohemie regem, genitorem nostrum charissimum, felicis ac dive memorie, cum serenissimo condam et excellentissimo principe et domino Bayazythan Zwlthan, magno imperatore Turcorum, ac aliarum multarum terrarum domino, patre serenissimi et excellentissimi principis domini magni Amizolthani Zelymham, moderni Cesaris Turcorum omnium, terrarum maritimarum, Natholie, Romanie, Persie, Cayri, ac omnis Arabie, et multarum aliarum terrarum domini, fratris, amici ac vicini nostri charissimi, per multos annos bonam pacem et mutuam amicitiam atque concordiam inter se et regna ac dominia sua et suditos (*igy*) tenuisse et conservasse. Iccirco (*igy*) nos quoque vestigiis eiusdem paterne maiestatis inherendo, pacem sive treugas per tres annos cum prefata moderna Cesarea (*igy*) maiestate per oratorem nostrum honoratum ac strennum Barnabam Belay, banum nostrum Zewreniensem, apud suam Cesaream maiestatem existentem, et per honoratum similiter ac strennum Vitum Kamal, oratorem sue Cesaree maiestatis ad nos propterea missum, conclusimus, ita videlicet: Quod inter nos et ipsam Cesaream maiestatem, ac regna et dominia nostra sint treuge sive pax ad tres annos ^{1519.} _{apr. 1.} integros, incipiendo a prima die mensis Aprilis proxime futuri, in anno presenti nativitatis Christi, salvatoris nostri, videlicet millesimo quingentesimo decimo nono, et nos ipsam pacem sive treugas conclusimus istomodo, quod in ista pace cum nostra regia maiestate et consiliariis, dominys atque regnis, civitatibus, oppidis, villis, castris, castellis, districtibus ac pertinentiis et quibuscunque terris, subditisque nostris sint. Imprimis regna Hungarie et Bohemie, marchionatus Moravie, ducatus utriusque Slesie et ducatus utriusque Lusatie atque sex civitates cum universis nostris subditis et terris.

Item : Dalmatia, Croatia et Sclavonia ; ac terra Transsilvana ; et terra Bozne cum universis suis castris, castellis, civitatibus, oppidis et villis, pertinentiis, terris, districtibusque in medio et extra medium. Item cum castro Jaycza, Banyalwka, Zwechay, Orbazwara, et ex opposito Zenderew penes terras nostras, cum castro nostro Zabacz, Barych, Barka et Arky. Item cum castro nostro Nandoralba, Zemlyn, Zalonkemen et Tytil, et cum Zewrin, Orsowa, Myhald et Peeth. Item cum castro nostro Themeswar, et cum omnibus pertinentiis omnium predictorum castrorum, civitatum ac terrarum nostrarum et item cum universis aliis quoque dominiis, castris, castellis, civitatibus, oppidis, villis et quibusvis terris, tam nostris, quam subditorum nostrorum ubicunque existentium et quocunque nomine vocatis, modo premissis, infra tres annos integros in finem pacis et amicitie in ista pace penes nos regem Hungarie, in simul ut sint, et omnia in simul in prefata pace contineantur. Et quod istis omnibus locis castris, castellis, civitatibus, dominiis, oppidis et villis et terris et omnibus districtibus et pertinentiis et subditis nostris, a prefata Cesarea maiestate Zelymham et a Cesaree sue maiestatis dominys, bassis, waywodis, zanseek, et aliis quibusvis officialibus et subditis sue Cesaree maiestatis ex parte omnium nullum detur dannum, impedimentum et nocumentum, neque transitus cum mala voluntate, sed libere et in pace intelligantur. Similiter etiam ex parte ipsius Cesaree maiestatis sua Cesarea maiestas unacum consiliariis, dominys, necnon regnis, castris, castellis, civitatibus, oppidis, villis, districtibus et superiore terra ducis, in primis : Prolasacz, Imoczka, Reg, Nadgorcza et Chachwyna, Lywthyak, Lwbeska, Mozthar, Poczythel, Blagay, Nowy, Ryzna, Klywch, Zambor, Molo-sewa, cum civitatibus et universis suis districtibus. In simul preterea : terra Bozne simulcum suis pertinentiis et in prefate Bozne confinibus cum castris Kamenegrad, alio Klwch, Zokol, Cyn, Thessne, Werhryka, Bochach, Kothor, Heewan, Beograd, Wenchacz, Komothyn, Thrawnŷk, Prepolŷcza, Wrandok, Dobni, Maglay, alter Belygrad, Zwzed, Thoryczna, Fenerlŷk, Prozor, Bobowacz, Dobrownyk, cum civitatibus et terris,

simul item cum castro Zwornyk, Zokol, Zrebernyk, cum suis oppidis et villis, una item penes Danubium cum terra Rascie, cum castro Zenderew et cum suis pertinentiis, et in finibus de Zenderew cum castro Hawala et Koylych, Haram, Golwbacz, cum ipsorum oppidis. Item cum terra Branychew, cum universo districtu et confinibus atque terris in simul et insuper cum castro Folordyn et castro Bodon, cum castris et cum omnibus terris, districtuque et pertinentiis, in simul et cum tota terra Bodoniensi, etiam cum terra Cesaris Sysman et in confinibus Sysmani, cum castro Orahowo, Nykopolye, Holomnyk, Jvrgewo, Rwz, cum oppidis et cum ipsorum tota terra Bolgarie, cum districtibus et terris; in simul et adhuc in inferiori parte cum castro Dirzthor, Hyrhowa, Kelya, etiam cum castro Turcali lingua Akgermen, Hungara autem lingua Neztherfeyerwar, cum suis pertinentiis et vadis ipsorum. Et insuper toti terre et confinibus a mare usque ad aliud mare ad ipsas pertinentibus, spectantibus, omnino in simul in ista prefata pace, que contineantur, prefatis locis et castris, civitatibus et terris, cum omnibus districtibus et terris ipsorum. A maiestate nostra regia et a nostris dominys, banis et subditis nostris, ex parte omnium, ut premissum est, quod non sit damnum, impedimentum et nocumentum, neque transitus cum mala voluntate, sed libere in pace intelligantur. Post hec tandem infrascripti principes Christiani, cum eorum regnis et dominiis in hac pace intelligantur. Imprimis Romanus pontifex, cum subditis et universo statu, ac congregatione totius Romane ecclesie et pertinentiis eiusdem. Item rex Polonie, patruus noster, et Carolus, rex Hispaniarum et Ferdinandus, frater eiusdem, dux Burgundie, affines et consanguinei nostri charissimi, cum tota Italia, cum regno Neapolitano. Item cum insula Sicilia, et cum aliis omnibus regnis, dominiis, subditis et terris omnibus prefatorum principum Christianorum. Et pro istis prefatis principibus Christianis istomodo verbum conclusimus, et taliter fecimus conditionem: Quod ex prefatis principibus Christianis Romanus Papa supra maiestatem nostram in ista parte, ut stet, excepto ipso Papa Romane ecclesie, alii predicti Christiani principes cuicunque placebit,

infra unum annum cum oratore sigillatas litteras mittat, quod sit in parte in simul. Sed quicumque prefatorum Christianorum principum infra annum cum oratoribus sigillatas litteras non miserit, extra istas treugas et dispositionem nominetur, et in pace non habeatur. Item istorum prefatorum Christianorum principum quicumque pacem bene non servaret, et sive occulte, sive manifeste, per mare vel per terram ad terras Cesaree maiestatis propter rapinas et direptiones, si cum exercitu venerit et intraret, tali tempore penes maiestatem nostram talis princeps in pacem inclusus non intelligatur, contra quem, si a Cesarea maiestate patebit hostilitatem facere, solum privatim cum tali malefactore vindicetur. Sed quicumque malum non fecerit et pacem firmiter servaverit, cum tali pax non violetur, et infra prefatum terminum servetur. Et item in istis litteris illis principibus Christianis, qui infra annum vel oratores non mitterent, vel pacem non servarent, nihilominus tamen inter nostram maiestatem et Cesaream maiestatem, et inter illos, qui oratores miserint, et cum quibus essemus in pace et amicitia, iuxta prescriptam compositionem pax firmiter et inviolabiliter servetur. Tandem Karabogdan, alio nomine Stephanus, waywoda Moldavie, cum fratribus et successoribus suis, ac cum tota terra Moldavie et similiter waywoda Transalpinus, Bazaraba waywoda, cum filiis et successoribus, ac cum tota terra Transalpina, in ista pace penes nostram maiestatem regiam in simul ut sint. Tributum autem et donum et servitia quomodo hactenus solverunt et servierunt Cesaree maiestati, ita et inantea serviant et solvant. Et ultra nihil ab eis exigatur, neque aliquid innovetur quod prius non fuit. Ita similiter castrum et civitas Ragusii cum civitatibus et omni dominio in ista pace penes maiestatem nostram regiam in simul existentibus hactenus, quid solverunt, tributum et servitia Cesaree maiestati dehinc in antea etiam dent et serviant. Ultra ab eis nihil queratur, neque aliquid innovetur. Sed et maiestati nostre, quam consuetudinem hactenus dederunt, dehinc etiam dent, et ultra ab eis nihil queratur, neque aliquid innovetur. Item durante ista pace ex ambabus partibus

denovo arces non edificentur, neque erigantur, et Cesaree maiestatis confinia tenentibus, similiter et maiestatis nostre confinia tenentibus, et Christiani principes, qui essent in ista pace, ipsorumque confiniatores et capitanei per terram et per mare ad quemcunque locum miserit unus ad alium homines, honorifice, pacificeque ac sane mittantur. Item inter nos qui mittentur nuntii et wlakones, eis obsides non querantur, sine litteris et sigillo sineque aliquo pignore et absque formidine pacifice et libere veniant et recedant; nullus eos impediat et ante cuiuscunque nostrum faciem a nobis inter nos oratores mitterentur, et wlakones alique quicunque missi fuerint, nihil retineantur, sed confestim tandem eos dimittant et a nobis omnium nostrum mercatores per terram et per mare inter nostras terras in pace et custodia stantes et ambulantes, ut negotientur, et ut sit eis libertas negotiandi et mercandi, consuetudine illius provincie et illius terre, ad quam venerint, solutis de iure solvendis. Item, quod ipsi mercatores omnes ubicunque ambulaverint, vel pausaverint, nec in personis, nec in rebus suis impediantur, neque damnificentur, neque aliqua rapina, vel aliud malum ipsis inferatur, et ubicunque pausare voluerint, quantum eis placebit pausare, et tandem dum abire voluerint, libere sine retentione et impedimento abeant. Item, quod quacunque parte aliququaliter inconsiderate et casu mercatoribus aliquod malum committeretur, hoc valde aspere, iure revideatur et iudicetur et inquiratur, et tali malefactori finis imponatur, et de tali malefactore leso vel damnificato satisfiat. Et a quocunque nostrum terras infra tempus treugarum aliquis alium depredatus fuerit, aut contra pacem excesserit, aut aliquod malum quis patnaverit, in quocunque loco talia mala et damna facta et commissa fuerint (quod non putamus), tunc pro revisione ex ambabus partibus precipui iudices mittantur et secundum iustitiam et iudicium requirendo et revidendo rectificent et componant. Et ille, quis in hoc reus inventus fuerit, lege digna castigatione, ut castigetur. Sed pro tanta re pacis violatio non sit, neque ista pax frangatur, sed firmiter et inviolabiliter maneat; et confinatoribus inhibeat firmiter aridum et per mare, quod inter

nos ad terras unius et alterius et dominia occulte aut aperte, exercitus aut haramlwk, sive cheta non pertranseat, et marthoczii, aliique subditi nostri vel alteri, aliquod damnum sive malum, non committant. A quacunque parte contra pacem aliquod malum fieret, non solum illi malefactori finis videatur, immo si talis res cum scitu illius domini confinia tenentis patrata fuerit, in hoc casu et tali confiniatori dominio finis videatur. Et quod omnibus dominis, et banis et capitaneis firmiter committatur, quod sive in terra, sive in aqua, iuxta prefatam compositionem infra finem pacis istam amicitiam et istam pacem, sine omni occasione et dolo firmiter et pacifice custodiant. Tandem ex parte Christianorum principum et potentatuum iuxta compositionem, qui penes nos cum Cesarea maiestate in pace esset, eorumque aliquis cum maiestate sua, si inimicus factus fuerit, et si regnum autem talis principis penes regnum maiestatis nostre regie esset, et si vellet Cesarea maiestas, ad regnum illius principis¹ ire, sique esset iter per terram maiestatis nostre regie hoc tempore sine scitu maiestatis nostre regie, per terras maiestatis nostre non possit nec per se transire, nec per waywodas vel consiliarios, vel confiniatores et subditos exercitum mittere per bassas, zansakos mittere occulte vel aperte, et maiestas nostra similiter faciat. Et tandem postea istam prefatam pacem et treugas, amicitiamque propter firmam observationem et non violationem, maiestas nostra regia conscribi faciendo iuramentales litteras, felici nostra regia manu prefato maiestatis Cesaree oratori Kamal assignavit, et prefato oratori dedit transitum et tandem sic fecimus mandatum, quod inter nostram regiam maiestatem et Cesaream maiestatem aliosque prefatos Christianos principes inter nos, que extitit pax et trewga iuxta inscriptionem et conclusionem verbi et conditionum, in istis iuramentalibus litteris infra finem prefate pacis et compositionis omnia ista adimpleantur et inviolabiliter serventur. Preterea maiestas nostra in ista compositione subditos maiestatis nostre, dominisque et

¹ E szó után kevés üres hely van hagyva.

confiniatoribus ad maiestatem nostram accepimus, quod inter nostram et Cesaream maiestatem in litteris quicquid conclusum est et scriptum, et in quibus conditionibus pax facta est, quod firmiter servetur et fideliter custodiatur. Quare nunc propter observationem et non violationem istius pacis et compositionis maiestas nostra regia iurat ad Deum omnipotentem, creatorem celi et terre, ac intemeratam Dei genitricem virginem Mariam et omnes sanctos et sanctas Dei, ac fidem nostram Christianam iurando iuramus, quod in istis scriptis et litteris premissis quicquid scriptum est et ordinando conclusum, maiestas nostra regia omnia hec observabit, sine omni dolo et fraude, interim donec ex parte Cesaree maiestatis nostris terris, civitatibus ac castris et subditis nostris regiis contra istam pacem aliquod malum non committetur, et sic etiam ex parte maiestatis nostre contra pacem aliquod negotium non patrabitur. Item prout prefertur, si ab aliquibus Christianis principibus contra pacem aliquid inconveniens fieret, propter eum cum aliis dominis, qui debemus esse in ista pace, aliquod malum non fiat, et quod pax non frangatur, sed in suo robore maneat. Et tandem, quod sit iste paci initium Aprilis mensis die prima, in anno nativitatis Christi millesimo quingentesimo decimo nono. Datum Bude. die xxviii. mensis Martii, anno predicto.

1519.
márcz. 28

Az oklevél hátán: „Exemplum litterarum iuramentaliū regie maiestatis in Latino“.

CLXVIII.

1520 körül.

A Chukár Benedek által Bihács várában talált hadi felszerelésről készített jegyzék töredéke.

Eredetije egykorú félvívrét papíron, a *M. kir. Orsz. Levéltárban*. DL. 37356. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Registrum rerum, quas reperi ego Benedictus Chukar in castro Bihegiensi.

Primo zakalos	XXXVIII.
Item tharazk	II.
Item Ztrubnicza	II.
Item unum barile pulverum	I.
Item sagittas balistarum	I. ^m
Item sulfuris in uno wlgo Kuzol .	
Item sagittas wlgo twzes	XXXX.
Item lapta wlgo tiwzes	XII.

CLXIX.

Német-Bród, 1522. márcz. 24.

II. Lajos király levele Báthory István nádorhoz, melyben köszönetet mond neki az általa küldött hírekért, továbbá a végváarak körül tett intézkedéseiért; sajnálkozva fogadja Orsova vára ostromának hírért; utasításokat ad neki Jajcza, Banjaluka, Orbászvára és egyéb végbeli ügyekben.

Eredetije papíron, zárlatán a király titkos pecsétjének nyomaival.
A *M. kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 23621. sz. alatt.

Commissio propria domini regis

Ludovicus dei gratia rex Hungarie et Bohemie etc.
Spectabilis et magnifice fidelis nobis sincere dilecte! Accipimus litteras vestras, quibus nos de variis rebus certioris reddidistis et in primis, qualiter officiales castrorum finitimorum maiori parte cum thesaurario et aliis consiliariis nostris iam expeditivissetis. De quibus vobis gratias agimus et rogamus, ut etiam de illis, qui expediti nondum sunt eandem curam geratis. Quod dominus vayvoda ad partes inferiores profectus est, multum nobis placet et multo fuisset melius, si dudum antea hoc fecisset, credimus eum non neglecturum, quicquid pro defensione regni facere poterit. Id autem vehementer dolemus, quod Turci castrum Orsowa expugnauerunt et Peeth obsederunt. Gratum vero illud, quod Johannem Kallay remoto Gerlesthey in banum ad Zeurmium prefecistis et cum peditibus dimisistis. Ut enim est dignus et strenuus, ita poterit et nobis et isti regno servire. Libenter etiam audivimus, quod ad Titulium pedites

ducentos miseritis, nam aliter locus ille conservari non posset. Probamus et illud, quod Nicolaum Macedonyay ad Temesvar dimiseritis. Quod ad Jayczam pertinet, miserant ad nos nuper Keglewiyth et Gelethfy, et ea omnia, que vos nobis scripsistis, literis suis significaverunt, unde non fuit nobis visum, ut Jayczam sine bano relinqueremus, desperarent enim omnes, si hoc fieret. Propterea scripsimus ipsi Gelethfy, ut intret tanquam banus, Keglewiyth resignet castra ad manus illius. Committatis itaque eidem Gelethfy, ut reddat literas expeditorias prefato Keglewiyth tempore resignationis castrorum, quia nullo pacto vult manere in officio; et quia unus banus non sufficit ad tenenda castra illa, rogamus, queratis et ordinetis ipsi Gelethfy collegam, nam si etiam plures essent hoc tempore custodes, esset valde necessarium. Scribatis prefato Gelethfy, ut tanquam banus habeat curam etiam ad castrorum Banyaluka et Orbazvara conservationem, quod si non faceret, curetis, ut intra reditum nostrum aliquibus aliis illa committantur. Ideo autem fecimus ipsum Gelethfy banum, quia alium habere non potuimus, nam cum adhuc Bude essemus, ut recordari potestis, ad hanc finem vocari ad nos ipsum Gelethfy feceramus, ut in banum preficeretur. De his omnibus nuper vobis pluribus scripsimus, per familiarem Keglewiyth, et etiam per Anthonium Korlaczky nuntiavimus. Ceterum rogamus vos accuratissime, curetis, ut etiam capitaneus Segniensis expediatur; concordetis quomodocunque fieri poterit cum eo. Idem faciatis, rogamus etiam de banis Croatie et de his, qui castra Croatica tenent, nam, ut scitis, absentes his rebus intendere non possumus. Ubi autem deo dante redibimus, nos ipsi una vobiscum diligentissime omnia curabimus. Si nondum venit ad vos Sigismundus Banfy, efficiatis, ut veniat citissime et concordetis cum eo, et etiam cum Carlowith, uterque poterit habere solutionem suam in Sclavonia, ut nos speramus, et si aliter fieri non posset, etiam castra ipsa faciatis dari ad manus eorundem. Nam si illi, qui nunc tenent, ulterius tenere noluerint et alios non invenietis, necesse est, ut bani teneant; credimus eos tam fideles, ut tute eis illa

committi possint. Quod autem conventiculam (*így*) illam dissolvendam curaveritis cum domino vayvoda, grato animo a vobis accipimus. Nam certe huiusmodi conventicule nonnunquam aliquod bonum attulerunt. Illud autem plurimum nobis molestum est, quod subsidium tarde exigitur, nam ex ea tarditate periculum, ut vos quoque scribitis, illi regno nostro poterit evenire. Quam ob rem fidelitatem vestram diligentissime rogamus, velit quantam maximam poterit dare operam et studiosissime curare, ut illud celerius exigatur. Quod ad hec auxilia nostra, quorum gratia huc venimus attinet, nihil aliud magis curamus, quemadmodum rogastis, quam ut illa tempestive expediantur et una pars premittatur antequam maior numerus expediri poterit. In Moravia nunc dieta celebratur pro huiusmodi auxiliis ordinandis, in qua reliquimus prepositum Albensem et Franciscum Balassa, qui res nostras illic sollicitent, nam sine conventu generali tractari hec negotia non potuerunt; ea autem commissione eos illic reliquimus, ut aliquam partem gentium, quas Moravi daturi sunt, quam citissime versus Hungariam mittendam curent. In Moravia iuramentum prestitimus, maioremque partem discordiarum, que fuerunt inter status, composuimus. Restat una solummodo difficultas, de electione maiorum officialium; illam quoque in reditu nostro complanabimus. A Bohemis in metis Bohemie honorifice sumus suscepti, volebantque, ut ibidem iurarem, quod non fecimus, cum non debuerimus, nam reges hereditarii, ut nos sumus, non tenentur nisi Prage iurare. Iidem domini Bohemi ubi audiverunt rationes nostras non gravatim ad nostram voluntatem accesserunt, et hoc pacto prospere nobis omnia ubique evenerunt, et non dubitamus, quin deus etiam imposterum res nostras prosperiores faciat. Pervenerimus ad Brodam Almanicalem, hoc ante triduo Prage erimus, et omnibus aliis negotiis nostris postpositis ad ordinanda auxilia omne studium nostrum, omneque curam convertemus, et pro auxilio vestro id, quod etiam nobis in animo fuit, quanto fieri poterit, citius partem aliquam ad Hungariam mittendam curabimus. Rogamus itaque fidelitatem vestram, ut interim curam gerat de istius regni nostri Hungarie defensione, quam fidei et vestre dili-

1522.
márcz. 24.

gentie commendavimus. Datum in Broda Almanicali, feria secunda post dominicam Oculi, anno domini millesimo quingentesimo vigesimo secundo.

Kivül: Spectabili et magnifico Stephano de Bathor, regni nostri Hungarie palatino et locumtenenti nostro etc. fideli nobis syncere dilecto.

CLXX.

Buda, 1525. ápr. 1.

II. Lajos király néhai cserneki Dessewffy Ferencz fiainak, János, István, György, Ferencz, Miklos és Lászlónak, pozsega-, orbász-, Valkó-, sopron- és vasvármegyei birtokait, a melyeket jelenleg is békében bírnak, új adományképen adja.

Ép eredetije hártyán, melynek szövege alatt a király papírral fedett kis titkos pecsétjének töredékei láthatók. *Gróf Dessewffy Aurél* birtokában. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Ludovicus dei gratia rex Hungarie et Bohemie etc., memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod nos attentis et consideratis fidelitate et servitiis fidelibus fidelium nostrorum egregiorum Johannis, Stephani, Georgii, Francisci, Nicolai et Ladislai Desewffy, fratrum uterinorum, filiorum egregii condam Francisci Desewffy de Czernek, que ipsi instar predecessorum suorum, sacre imprimis huius regni nostri Hungarie corone, deindeque maiestati nostre pro locorum et temporum varietate cum omni fidelitatis constantia exhibuerunt et impenderunt, castrum novum Lehowacz alio nomine Waskapw nuncupatum, in districtu Czernek predicta et et (*igy*) pertinentias eiusdem castri, puta totales portiones possessionarias in possessionibus Felsew et Alsoczernek, Lehowycze, Swmeghycze, Podgragya, Perwchycza, Petrowyghwerh, Thernawycza, Kwkawychdol, Felsew et Alsobersthyanythacz, Werbsthyak, Weperyak, Jelsewacz, Dolacz, Felsew et Alsolwppynye, Resetharowcz, Jaksyncz, Galowcz, Lazkowcz, Swberkowcz et Belgrad, Mezewlak alio nomine Wyseche, Okych, necnon totales possessiones (*igy*) possessionarias Drwghanowcz et Ferenchewcz

alio nomine Podbwchye, in de Posega, item portiones possessionarias in possessionibus Gochalowcz, Lazkowcz, Wythkowcz, Mylkowcz, Felsew et Alsobebryna, Therzthēncz, Zwrachkowcz, Podlwsya, Rachycze, Kamenyalaz, Oklywycz, Azzonfalwa, Bakyth, Czernye ac Ezeek in de Orbaz, item¹ totales portiones possessionarias in possessionibus Jaromna, Fwngyancz, Boryncz, Zwynarfalwa, Gaath, Thernowcz,² Glogowcz³ cum pertinentiis, in de Walko, item castrum Brewsthowcz alio nomine Elewskew vocatum et pertinentias pariter eiusdem totales, scilicet portiones possessionarias in possessionibus Zlobothczyna, Bresthowacz, Bresthowchacz, Ozzech, Thergowysthye alio nomine Zenthmarthon,⁴ Pethrowche, Kanyncz alio nomine Pawkocz, Dolacz, Poghaycz,⁵ Cherkwenyk,⁶ Orehowcz, Izdolye, Dolany, Werchowachye, Banowcz et Byzthra similiter⁷ in de Posega, item etiam portiones possessionarias in possessionibus Sarkan, Nemethy, Farrad, Chorna,⁸ Belleed,⁹ Zeplak, Sarro, in Soproniensi, necnon Azzonfalwa, Semmyen, Myndzenth, Chehy in Castriferrei comitatibus existentes, adiacentes habitas, in quarum pacifico et quieto dominio iidem predecessores et progenitores ipsorum ab antiquo perstitisse, seque ipsos persistere asserunt etiam impresentiarum (*igy*), simulcum omni iure regio nostro, si quod in eisdem castris et portionibus possessionibusque ac iuribus possessionariis prescriptis qualitercunque haberemus, aut eedem nostram ex quibuscunque causis, viis, modis et rationibus concernerent maiestatem, ac pariter cum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibusbilibet, terris scilicet arabilibus, cultis et incultis, agris, tributis, eorundemque exactionibus, pratis, pascuis, campis, fenetis, rubetis, alpibus, silvis, nemoribus, montibus, vallibus, vineis, vinearumque promontoriis, akonibus, prediis, aquis, fluviiis, vadis, piscinis, piscaturis, aquarumque decursibus, molendinis et eorundem locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum et pertinentiarum suarum integritatibus, quovis nominis vocabulo voci-

¹ Necnon törölve és föléje kanczelláriai kézzel item írva.

² ³ ⁴ Kanczelláriai betoldás.

⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ Törölve.

tatis, sub suis veris metis et antiquis existentibus, premissis, sic ut prefertur, stantibus et se habentibus, memoratis Johanni, Stephano, Georgio, Francisco, Nicolao et Ladislao Desewffy de Czernek, ipsorumque heredibus et posteritibus universis, nove nostre donationis titulo dedimus, donavimus et contulimus, immo damus, donamus et conferimus, iure perpetuo et irrevocabiliter tenendas, possidendas, pariter et habendas, salvo iure alieno, harum nostrarum vigore et testimonio litterarum mediante. Quas in formam nostri privilegii redigi faciemus, dum nobis in specie fuerint reportate. Datum Bude, sabatho proximo ante dominicam Judica, anno ^{1525.} domini millesimo quingentesimo vigesimo quinto, regnorum ^{ápr. 1.} nostrorum Hungarie et Bohemie etc., predictorum anno nono.

Ludovicus rex,
manu propria.

CLXXI.

Buda, 1525. ápr. 17.

II. Lajos király átírja és megerősíti cserneki Was, másképp Wes Miklós-nak a saját, valamint rokonai nevében, pozsega- és orbászvármegyei részbirtokait illetőleg, a fejevári keresztesek konventje előtt 1514. jún. 25-én cserneki Dessewffy Ferencz és fiai részére 800 magyar arany forint fejében eszközölt örökvallását.

Teljesen ép eredetije, melyen a királynak ép titkos pecsétje függ, Gróf Dessewffy Aurél birtokában. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Ludovicus dei gratia rex Hungarie et Bohemie etc., memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod pro parte et in personis fidelium nostrorum egregiorum Johannis, Stephanni (*így*), Georgii, Francisci, Nicolai et Ladislai Desewffy, fratrum uterinorum, filiorum egregii condam Francisci Desewffy de Czernek, exhibite sunt et producte coram nobis quedam littere fassionales honorabilis conventus Cruciferorum domus hospitalis ecclesie beati regis Stephani de Alba, in papiro patenter confecte, sigillo eiusdem a tergo impressive consignate, quibus mediantibus fidelis noster nobilis Nicolaus Was alio nomine Wes dictus de Czernek, filius condam Georgii de eadem Czernek, universas portiones totales et

quolibet iura sua possessionaria in possessionibus in eisdem litteris fassionalibus specificatis existentia habitas, simulcum cunctis ipsarum utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, annotato condam Francisco Desewffy, suisque heredibus et posteritatibus universis, modo et ordine inferius, in tenore earundem litterarum clarius specificato dedisse, vendidisse et imperpetuum (*így*) ascripsisse dinoscitur. Supplicatum itaque extitit maiestati nostre pro parte eorundem Johannis, Stephani, Georgii, Francisci, Nicolai et Ladislai Desewffy, ut prescriptas litteras dicti conventus Cruciferorum de Alba, ac omnia et singula in eisdem contenta, ratas, gratas et accepta habentes, litterisque nostris privilegialibus verbotenus inseri et inscribi facientes, premissis dationi, venditioni et perpetuali ascriptioni, aliisque omnibus et singulis in tenore earundem litterarum contentis, nostrum regium et gratiosum consensum prebere dignaremur benivolum, pariter et assensum. Quarum quidem litterarum tenor talis est: (*Ld. a fejevári keresztesek konventjének 1514. jún. 25-én kelt oklevelét CLXIV. sz. alatt.*)

Nos igitur huiusmodi supplicatione pro parte eorundem Johannis, Stephani, Georgii, Francisci, Nicolai et Ladislai Desewffy, maiestati nostre modo quo supra porrecta, regia benignitate exaudita, clementer et admissa, prescriptas litteras dicti conventus Cruciferorum de Alba fassionales non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte suspectas, sed omni prorsus vitio et suspitione carentes, presentibusque litteris nostris privilegialibus verbotenus sine diminutione et augmento aliquali insertas, quoad omnes earundem continentias, clausulas et articulos eatenus, quatenus eodem rite et legitime existunt emanate, viribusque earum veritas suffragatur, ratas, gratas et accepta habentes, premissis dationi, venditioni et perpetuali ascriptioni, aliisque omnibus et singulis superius in tenore earundem litterarum clarius contentis, nostrum regium et gratiosum consensum prebuimus, immo prebemus benivolum pariter et assensum. Et nichilominus totum et omne ius nostrum regium, si quod in eisdem totalibus portionibus possessionariis, in prescriptis possessionibus in eisdem litteris fassionalibus conventus

Cruciferorum de Alba nominatis existentibus, qualitercunque haberemus, aut eedem nostram ex quibuscunque causis, viis, modis et rationibus concernerent maiestatem, simulcum cunctis earundem utilitatibus et pertinentiis quibusbilibet, terris scilicet arabilibus cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, campis, fenetis, silvis, nemoribus, alpibus, montibus, vallibus, vineis, vinearumque promontoriis, rubetis, virgultis, akonibus, aquis, fluviis, vadis, piscinis, piscaturis, aquarumque decursibus, molendinis et eorundem locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum et et (*így*) pertinentiarum suarum integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis, sub suis veris metis et antiquis existentibus, premissis, sic ut prefertur, stantibus et se habentibus, memoratis Johanni, Stephano, Georgio, Francisco, Nicolao et Ladislao Desewffy, suisque heredibus et posteritatibus universis dedimus, donavimus et contulimus, immo damus, donamus et conferimus, iure perpetuo et irrevocabiliter tenendum, possidendum pariter et habendum, salvo iure alieno, harum nostrarum, quibus sigillum nostrum secretum, quo ut rex Hungarie utimur, est appensum, vigore et testimonio litterarum mediante. Datum ^{1525.} _{ápr. 17.} Bude, feria secunda proxima post festum Pasce, anno domini millesimo quingentesimo vigesimo quinto, regnorum nostrorum Hungarie et Bohemie etc. predictorum anno nono.

Ludovicus rex
manu propria.

CLXXII.

Buda, 1525. aug. 2.

II. Lajos király előtt cserneki Borkaffy János a saját, valamint gyermekei nevében is, a pozsegamegyei Sumecsicze, más néven Kamenaluka nevű részbirtokán lévő nemesi curiáját, továbbá alsólipinyei jobbágytelkét, nemkülönben az orbászvármegyei Eszék, Podlusia, Mrachay, Gocsalócz, Witkócz, Tersztenik, Milkócz és Liszkócz birtokokban bírt részeit összes tartozékaival egyetemben 200 magyar arany forintért, néhai cserneki Dessewffy Ferencz fiainak: János, István, György, Ferencz, Miklós és Lászlónak eladja.

Eredetije hártyán, a szöveg alján a királynak papírral fedett kis titkos pecsétjével. *Gróf Dessewffy Aurél* birtokában. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos Ludovicus dei gratia rex Hungarie et Bohemie etc. memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod egregius Johannes, filius condam Andree Borkaffy de Czernek, alio nomine de Zapolya, onera et quelibet gravamina nobilis domine puelle Katherine, filie sue, ac Nicolai et Andree Lypynyey, filiorum condam Johannis modo consimili Borkaffy de eadem Czernek, fratrum scilicet fratrueium et aliorum quorumlibet heredum, fratrum, proximorum et consanguineorum suorum, quos infrascriptum tangeret vel quovismodo tangere posset negotium, per omnia super se et cunctas suas hereditates et bona assumendo et levando, per ipsum sponte et libere confessum extitit, pariter et relatum in hunc modum: Quod ipse matura in se deliberatione prehabita, tum vero certis rationibus et ex causis, animum ipsius ad id moventibus et inducentibus, talem fecisset fassionem perpetuo duraturam, immo fecit nostro in conspectu, quod videlicet annotatus Johannes Borkaffy, quandam curiam suam nobilitarem in portione sua possessionaria in possessione Swmethycze alio nomine Kamennalwka vocata, in qua Clemens, Johannes, Nicolaus et Stephanus Vokomylygh dicti, item etiam quandam sessionem iobagionalem in Alsolywpynyey, portione similiter sua possessionaria, in qua Stephanus Wythrowygh ad presens habitarent et residerent, in de Posega, necnon universas portiones suas ac quelibet iura possessionaria, in possessionibus Ezyk, Podlwysa, Mrachay, Gochalowcz, Wythkowcz, Therzthenyk, Mylkowcz et Lyzkowcz vocatis, in de Orbaz comitatibus existentibus adiacentes habita, ad eandem de iure et ab antiquo spectantes et pertinere debentes, quocunque nomine censeantur, simulcum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, terris scilicet arabilibus, cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, campis, fenetis, silvis, nemoribus, alpis, montibus, vallibus, vineis, rubetis, virgultis, vinearumque promontoriis, akonibus, aquis, fluviis, vadis, piscinis, piscaturis, stagnis, aquarumque decursibus, palludibus (*igy*), molendinis et eorundem locis, generaliter cunctis aliis suis integritatibus, integritatumque utilitatibus proventibus et pertinentiis quibus-

libet quovis nominis vocabulo vocitatis, sew appellatis, ad eandem de iure et ab antiquo spectantibus et pertinere debentibus, egregiis Johanni, Stephano, Georgio, Francisco, Nicolao et Ladislao, filiis egregii condam Francisci Desewffy de Czernek, ipsorumque prolibus et heredibus universis, pro ducentis florenis auri puri Hungaricalibus, veri et iusti ponderis plene ab eisdem levatis et receptis dedisset, vendidisset et inscripsisset, nostro in conspectu, iure perpetuo et irrevocabiliter, in filios filiorum, ac heredum per heredes, tenendas, possidendas pariter et habendas, nil iuris nilve proprietatis et dominii prefatus Johannes in pretactis curia nobilitari, et portionibus possessionariis, sibi ipsi, flieque sue, fratribusque prenarratis, heredibusque et posteritatibus ipsorum reservando, sed totum et omne ius, omnemque iuris et dominii proprietatem, quod et quam idem in eadem et eisdem hucusque habuisset, aut in futurum quoquomodo habere sperasset; assumens nichilominus annotatus Johannes oneribus modo quo supra in se assumptis, memoratos Johannem, Stephanum, Georgium, Franciscum, Nicolaum et Ladislaum Desewffy, ipsorumque proles et heredes universos, perpetuis semper futuris temporibus, in pacifico dominyo dicte curie nobilitaris, portionumque possessionariarum predictarum, contra quoslibet illegitimos impetitores, causidicosque et actores tueri, protegere et conservare, propriis suis laboribus et expensis. Casu vero si prenotatus Johannes Borkaffy dictos Desewffy, prolesque et heredes eorum universos tueri, protegere ac defendere nollet, non posset, vel quovismodo non curaret, extunc eo facto idem Johannes Borkaffy contra eosdem Desewffy, ipsorumque proles et heredes universos, in succubitu duelli facti potentialis mox vincatur, ac convictus habeatur, et ex parte partis succumbentis iudex per partem triumphantem electus et exinde requisitus, extra omnes terminos octavales et brevium iudiciorum, resecatis cunctis iuridicis processibus, rectum iudicium et iustitiam facere, ac sententiam diffinitivam in eum (*igy*) ferre, ac illam quoque debite et finali executioni, contradictione inhibitioneque et repulsione partis succumbentis, ac heredum et posteritatum eorum univer-

sorum non obstante, obviareque non valente, demandare possit et valeat, harum nostrarum vigore et testimonio litterarum mediante. Datum Bude, feria quarta post festum ad vincula sancti Petri apostoli, anno domini millesimo quingentesimo vigesimo quinto. ^{1525.}
aug. 2.

Lecta.

CLXXIII.

1527. máj. 31. előtt.

Dessewffy János kérelme I. Ferdinánd királyhoz pozsega-, orbászmegyei és egyéb birtokai, valamint a pozsegai főispánság tárgyában.

Egykorú másolata Bécsben, a cs. és kir. házi, udvari és állami levéltárban.

Serenissime ac excellentissime princeps et domine, domine naturalis, semper gratiosissime. Quemadmodum etenim his diebus proximis me et fratres meos uterinos simulcum tota mea genealogia, ad servitia fidelia eidem vestre maiestati excellentissime in perpetuum exhibenda commendaveram, etiam ex nunc simili modo commendo, veluti domino ac regi meo naturali gratiosissimo.

Item dum ego, excellentissime princeps ac domine gratiosissime, in festo purificationis virginis gloriose proxime ^{febr. 2.} elapso, medio hominis mei serenissime domine Marie regine, fratrisse maiestatis vestre excellentissime maiestati Posonii fidem prestiteram inter alia super eo, quod scilicet ego cum fratribus meis uterinis et aliis ad me pertinentibus in regno Hungarie neminem volo alium pro rege Hungarie recognoscere et domino ac regi meo naturali tenere, nisi vestram maiestatem excellentissimam. Tunc domine gratiosissime, sua reginalis maiestas benigno favore suo reginali me et fratres meos pro sequens omnino sub suis alis et eiusdem vestre maiestatis protectionem specialem receperat, prout recipit, assecurando me in sua ac eiusdem vestre maiestatis persona, ut nullum ex fratribus meis uterinis alicui commendarem, sed deberem deinceps nomen titulumque maiestatis vestre excellentissime gerere, ac sub

alis et tutela eiusdem perseverare. Ex quo velit maiestas vestra omni sua gratia et beneficentia sua regia proseguire etc.

Hinc est excellentissime princeps, quod ego cum ipsis fratribus meis ab illo tempore semper titulum, nomen, decusque et laudes vestre maiestatis gero et quasi ubique praedico, cum neminem alium pro rege regni Hungariae recognosco, quemadmodum fidem prestiti, nisi vestram maiestatem excellentissimam, in qua omnem spem, fiduciam et confidentiam posui, tanquam in protectorem meum et refugium speciale.

Hac itaque spe et fiducia ductus, supplico vestre maiestati excellentissime, tanquam domino meo naturali gratiosissimo, dignetur me et fratres meos uterinos beneficentia sua regia amplecti, servitiaque nostra fidelia benigne acceptare ac sub amplissimis suis alis et tutela singulari favorabiliter assummere, et cum hoc germanum meum uterinum, Stephanum Desewffy, alias aulicum serenissimi principis quondam domini Ludovici regis, fratris eiusdem vestre maiestatis pie recordationis, centum equis ad sua servitia recipere et inscribi facere, ac cum eodem ordinem facere. Quibus quidem equitibus iam idem germanus meus, videbit maiestas vestra, ut se bono modo et ordine apparavit, prout honor eiusdem vestre maiestatis exposcit. Ego vero ex alio latere hic in comitatu de Posega, ex debito officio meo honoris comitatus, inter suos subditos nobiles in exequendis mandatis vestre maiestatis, tanquam fidelem decet servitorem, semper solers diligensque et pervigil esse nitar.

Item supplico maiestati vestre excellentissime tanquam domino gratiosissimo, quatinus eadem habita ratione eiusdemmodi servitiorum mei, fratrumque meorum uterinorum, eidem imperpetuum exhibendorum, illi fassioni et perpetuali contractioni annis superioribus inter magnificum Franciscum de Hederwara, tunc banum Nandor Albensem ab una, partibus vero ab alia egregium quondam similiter Franciscum Desewffy de Czernek, tunc in humanis agentem, genitorem videlicet meum, pretextu castri Podwersa vocati, in comitatu de Posega existentis imperpetuum facte, cui

quidem contractui dictus quondam dominus Ludovicus rex, et deinde etiam reginalis maiestas, pro fidelibus serviitiis meis et meorum fratrum consenserunt. Dignetur etiam maiestas vestra excellentissima ex sua regia plenitudine ac intuitu libertatis dicti regni sui Hungarie, eidem contractui consensum suum regium prebere, totumque ius suum regium in eodem castro, et pertinentiis eiusdem habitum, mihi et dictis fratribus meis donare gratiose, de quo quidem castro efficacissimas habeo literas et literalia instrumenta, quas, ut primum maiestas vestra deo duce in regnum suum Hungarie descenderit, eas in conspectum maiestatis vestre producam pro iurium meorum uberiori cautela etc.

Interim tamen dignetur maiestas vestra michi unas literas suas preceptorias, subscriptione manus sue regie consignatas, ac nobilibus dicti comitatus de Posega, despotoque regni Rascie sonantes dare, vigore quarum valeam castrum prefatum Podwersa maiestati vestre occupare eisdemque nobilibus et domino despoto in ipsis firmiter mandare, ut teneantur mihi in occupatione illius castri penes me auxilio adesse et asistere, occupatumque tandem maiestas vestra, si tempore sui descensus ad Hungariam ex premissis literis meis producendis agnoverit, me iure concernere, conferat eadem mihi, aut maiestas vestra retineat pro se, vel autem donet illi, quem magis concernere intellexerit.

Deinde supplico maiestati vestre in eo humillime, ut, quoad maiores prefati Johannis de Zapolya ad castrum ipsorum Wgod vocatum, preter omnem iustitiam occupaverunt certas portiones possessionarias progenitorum meorum in Sarkan, Nemthy, Faraad, Sarod, Zeplak in Soproniensi, necnon Semyen, Azzonfalwa, Myndzenth et Chehy vocatas in Castriferrei comitatibus existentes habitas, dignetur itaque maiestas vestra ex sua regia liberalitate, dictum castrum Wgod, simulcum prescriptis portionibus possessionariis, cunctis etiam aliis possessionibus, villis, prediisque et quibusvis iuribus possessionariis, ad idem castrum pertinentibus, item totum et omne ius suum regium, si quod maiestas vestra in eodem castro, ac dictis eiusdem pertinentiis qua-

litercunque haberet, mihi supplicanti et per me Stephano, Georgio, Francisco, Nicolao et Ladislao, fratribus meis uterinis, heredibusque et posteritatibus nostris universis, perpetuo conferre gratiose.

Preterea hiis diebus, dum egregius Franciscus de Rewa, ex commissione et voluntate reginalis maiestatis et domini palatini, ad partes inferiores venerat, nuntiaverat mihi nomine ipsius domini palatini, ut ex quo penes Zawm habeo copiam lignorum, in quibus videlicet nazadii fieri possunt, et etiam quia haberem plures homines, qui huiusmodi naves optime facere sciunt, ob hoc deberem aliquot nazados facere preparari. Serenissime princeps! Dies et noctes curabo, ut pro fidelitate mea, quam maiestati vestre debeo, quo plures fieri possunt, solerti cura preparentur. Tamen suplico eidem obnixissime, dignetur gratiose significare, ad quem diem fiant preparate.

Postremo supplico maiestati vestre humillime, dignetur gratiose confirmare literas serenissimi quondam domini Lodovici regis etc., pie memorie, super perpetua donatione honoris comitatus de Posega mihi et dictis fratribus meis concessas.

Kivül: Petita Johannis Desewffy, comitis de Posega.

CLXXIV.

Bécs, 1527. máj. 31.

I. Ferdinánd király válasza Desewffy Jánosnak hozzá intézett kérelmei tárgyában.

Fogalmazványa Bécsben. a cs. és kir. házi, udvari és állami levéltárban.

Responsum ad petita Johannis Desewffy, comitis de Posega.

Ad primum. Maiestas regia respondet, quod iam antea informata est a consiliariis suis in Posonio existentibus, quod a tempore electionis maiestatis sue semper se

bene et fideliter erga maiestatem suam gesserit, quod eadem maiestas sua ab eo gratiose suscipit animo et confidit, quod sicut cepit esse fidelis et obediens maiestati sue, ita deinceps quoque in officio fidelitatis sit perseveraturus, omniaque faciet, que fidelitati sue convenient, quod maiestas sua erga ipsum gratiose recognoscet. Debet igitur ad eandem maiestatem suam habere refugium, tamquam ad dominum suum supremum, verum et naturalem, qui eum sic in instituto suo perseverantem ab omni adversariorum molestia et violentia defendet, ac nullo pacto derelinquet.

Ad 2um. Respondet maiestas regia, quod ipsa commisit, ut tres mille equitum conducantur ad stipendia ipsius, quorum numerum adhuc ignorat esse completum. Scribet autem commissariis suis in Posonio praefatis, ut maiestatem informet, si compleverint numerum illum, vel ne. Quod si nondum compleverint, maiestas regia committet eis, ut eundem Johannem, comitem de Posega in certo equorum numero inter equites 3000 predictos connumerari et conduci faciant.

Super tertio. Maiestas regia dedit eidem literas consensuales, sicut ex eis intelliget, quas ad manus nuntii sui consignavit.

Ad quartum etiam respondet, quod maiestas sua, sicut antedictum est, conduci facit 4000 (*igy*) equites, et est omnino eius intentionis, quod personaliter veniet ad procurandas res Hungaricales, unde ipse et alii quoque nihil timere debebunt, quia equi predicti tam in suam, quam in aliorum defensionem colligentur et intertenebuntur.

Ad quintum. Responsio est maiestatis sue, quod nonnullis in Hungaria dedit aliqua bona, quorum nomina ignorat. Cum autem maiestas sua ad regnum Hungarie venerit, eamque comes prefatus pro illis bonis, que nunc petiit, requisiverit, tunc se maiestas erga ipsum comitem, ut convenit, geret.

Ad sextum maiestas sua respondet, quod gratiose animo suscipit animi sui promptitudinem circa preparationem

nazadorum, ac placet maiestati sue, ut nazados illos preparari faciat, quam celerrime fieri possit.

Ad ultimum, maiestatis sue responsum est, quod eadem maiestas sua nullas adhuc literas vel Ludovici, vel predecessorum suorum regum Hungarie confirmavit, ideo nunc quoque has literas confirmare nequit, sed quando maiestas sua ad prefatum regnum Hungarie venerit, ipseque supplicans eam pro confirmatione earum denuo requisierit, maiestas sua regia se in hoc clementem et gratiosam vult exhibere.

Hátán XIX. sz. kézzel: 31. Maii 1527.

CLXXV.

1530. szept. 30.

A pozsegai káptalan levele, mely szerint néhai cserneki Dessewffy Ferencz fia Ferencz, a saját, nemkülönben édes testvérei: János, György, Miklós és László nevében is, cserneki Was Miklós, továbbá nőtestvéreinek, Hedwig, Anna és Zsófiának, valamint Tahy János és felesége Magdolna asszonynak, az ő pozsega-, eszék- és orbászvármegyei birtokaik jogtalan elfoglalása, zálogolása tekintetében ellentmond és őket ettől eltiltja.

Eredetije papíron, hátlapján a káptalan pecsétjének maradványaival.
Gróf Dessewffy Aurél birtokában. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos capitulum ecclesie beati Petri de Posega memorie commendamus per presentes, quod egregius Franciscus, filius egregii olim Francisci Desewffy de Czernek, ad nostram personaliter veniendo presentiam, in sua ac egregiorum Joannis, Georgii, Nicolai et Ladislai, filiorum eiusdem olim Francisci Desewffy, fratrum scilicet suorum carnalium personis, per modum protestationis et inhibitionis nobis significare curavit in hunc modum: Quod prout idem Franciscus protestans et dicti fratres sui re vera percepissent, nobilis Nicolaus, filius condam Georgii Was aliter Wes dicti, de dicta Czernek, excogitata quadam sua dolositatis austutia (*így*), illas portiones possessionarias in Czernek predicta, Swmeghycze, Perwchycza, Petherhegye, Podgradya, Thernawycza, Kakwkwelgh, Felsew et Alsobersthyanythacz,

Dolacz, Felsew et Also Lypppyne, Okyth, Jaxyncz, Galowcz et Lazkowcz, possessionibus vocatis, in de Posega, Ezyk et Orbaz comitatibus existentibus habitas, quas idem Nicolaus Was unacum dominabus Adwiga, Anna et Sophia, sororibus suis uterinis prelibato olim Francisco Desewffy, suisque heredibus universis, pro certa sumpma pecuniaria, vigore certarum litterarum superinde, ut prefatus protestans dixit, emanatarum, dudum ac diu dedissent, vendidissent et ascripsissent, perpetuo iure tenendas, possidendas, pariter et habendas. Quarum quidem portionum possessionariarum annotatus olim Franciscus, dum adhuc viveret, per multa retroacta tempora et exposit prenominati Franciscus protestans, necnon Joannes, Georgius, Nicolaus et Ladislaus, filii ipsius olim Francisci Desewffy, in pacifico dominio exitisissent, universosque fructus ac quaslibet utilitates earundem percepissent, essentque et perciperent etiam de presenti; illa autem bona et iura possessionaria, quibus memorati Nicolaus Was et domine Adwiga, Anna et Sophia vocate, sorores sue, ad presens uterentur, sepefatus olim Franciscus, genitor prelibatorum Francisci protestantis, necnon Joannis, Georgii, Nicolai et Ladislai Desewffy, de manibus suis et dictorum filiorum suorum tanquam ius eorum proprium emptitium, durante dumtaxat suo ac eorundem filiorum suorum beneplacito, eisdem Nicolao Was et dominabus Adwige, Anne et Sophie, sororibus suis ad utendum exclusive dedisset, magnifico domino Joanni de Thah, gubernatori prioratus Auranee et domine Magdalene, consorti sue, ipsorumque heredibus, seu aliis quibuscumque perpetuo iure vendere, aut pro tempore impignorare nitteretur (*igy*) et vellet, vel iam fortasse de facto vendidisset, sew impignorasset; unde facta huiusmodi protestatione, regiam maiestatem, dominum nostrum naturalem gratiosissimum, a donatione, collatione, consensus et assensus sui prebitione, prescriptarum portionum possessionariarum et earundem pertinentiarum, prefatos vero Nicolaum Was et dominas Adwiga, Anna et Sophia vocatas sorores suas, a venditione, impignoratione et alia quavis alienatione, memoratos autem dominum Joannem de dicta Thah, et dominam Magdale-

nam, consortem suam, ipsorumque heredes universos, et alios omnes ac generaliter quoslibet et singulos, ab impetratione, obtentione, emptione, occupatione, usurpatione, sibipsis (*így*) appropriatione, statutione vel statuifactione, ac quovis quesito sub colore sese in dominium earundem portionum possessionariarum, in toto vel in parte, intromissione, detentione, conservatione, usuum, fructuum, ac quarumlibet utilitatum earundem perceptione sew percipifactione, capitula vero ac conventualia et alia quelibet loca credibilia sigilla autentica habentia, a litterarum qualiumcunque superinde emanatione et extradatione, qualitercunque iam factis, vel fiendis, annotatus Franciscus in sua, ac quorum supra personis prohibuit contradicendo et contradixit inhihendo, publice et manifeste, coram nobis, testimonio presentium mediante. Datum feria sexta proxima post festum sancti Michaelis archangeli, anno domini millesimo quingentesimo tricesimo.

1560.
szept.30

CLXXVI.

Bécs, 1560. febr. 7.

I. Ferdinánd király új adománylevele Paksy János komáromi főispán és várkapitány, továbbá Paksy Lajos és Jób részére, melyben Gradacz, Sagovina, (régebben orbásmegyei) Orja és Csukancz pozsegamegyei és egyéb fehér-, arad-, tolna-, solt- és szabolcsmegyei birtokokat nekik újból adományozza.

A leleszi konvent 1689. és 1700. évi s a Daróczy család paksi levéltárában őrzött átírataiból. Eredetije a br. Rudnyánszky család levéltárában, Zombán.

V. ö. leleszi konvent Prot. 86. fol. 70. Közli: *Daróczy Zoltán*.

Nos Ferdinandus divina favente clementia electus Romanorum imperator semper augustus ac Germaniae, Hungariae et Bohemiae etc. rex etc., infans Hispaniae, archidux Austriae, dux Burgundiae etc. Memoriae commendamus tenore praesentium significantes quibus expedit universis, quod nos attentis et consideratis fidelitate, fideliumque servitiorum meritis, fidelium nostrorum egregiorum

Joannis Paxy, comitis comitatus ac capitanei arcis nostrae Comaromiensis, Ludovici et Job similiter Paxy, quae ipsi sacrae imprimis regni nostri Hungariae coronae ac deinde maiestati nostrae pro locorum et temporum varietate semper constanter ac fideliter exhibuerunt et impenderunt, pro uti exhibent ac impendunt etiam modo, et in posterum quoque exhibere parati sunt, totalia castra Gradacz et Sagowina vocata item aequales dimidietates castris Oria et castelli Chukancz omnino in regno nostro Sclavoniae et in comitatu de Posega, nec non totale castellum Grencher, praeterea totales possessiones Almás, Penthele, Apostak, Hart, Zent-Iwan, Zedrek, Erd, Teten, Berky et Harasty in Albensi, nec non Zenth-Andras, Chabachchid, Komlos, Eütvenablak et Zenthetornya in Orodiansi, item Pakos, Gyapa, Beölchke, Varréve, Magacha, Kormo, Hada, Zeuleus, Beér, Pály, Magyari, Champa, Zenthmiklos, Akalas, Bygath, Bygach, Cheryth et Uzd in Tolnensi, praeterea Patay, Soth, Zador, Geder, Apastak, Egihazy, Vete, Zelyd, Zenthimreh in Soth una cum dimidia possessione Halaz vocata in Zabolch comitatibus existentibus habitas, qui quorum omnium quieto et pacifico dominio Joannes, Ludovicus et Job Paxy maiores et progenitores suos ab antiquo ac Franciscum quoque Paxy quondam fratrem ipsorum perstitisse, seque ipsos in aliqua parte persistere asserunt etiam de praesenti, partem autem aliquam per Turcas hostes totius Christianitatis occupatam possideri, literasque et literalia instrumenta superinde sufficientia se habuisse, sed iniuria temporum illa a se deperdita et alienata esse asserunt, totum item et omne ius nostrum regium, si quod in praedictis bonis signanter autem egregii quondam Francisci Paxy, fratris ipsorum, castris videlicet et castello, necnon dimidietatibus praefatorum castris et castelli item possessionibus tam in de Posega, quam Albensi, Orodiansi, Tolnensi et Soth comitatibus habitis praeterea in praenarrata dimidia possessione Halasz vocata in comitatu de Zabolch, et aliis etiam universis bonis et iuribus ipsorum possessionariis in quibuscunque comitatibus intra ambitum regnorum nostrorum Hungariae et Sclavoniae existentibus habitis, qualitercunque haberemus

aut eadem nostram ex quibuscunque causis, viis, modis et rationibus concernerent maiestatem, simulcum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, terris scilicet arabilibus cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, campis, faenetis, sylvis, nemoribus, montibus, vallibus, vineis, vinearumque, promontoriis, aquis, fluviis, piscinis, piscaturis, aquarumque decursibus, molendinis et eorundem locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum et pertinentiarum suarum integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis sub suis veris metis et antiquis limitibus existentibus, ad eadem praefata castra et dimidietates dictorum castri et castelli, possessiones nec non portiones possessionarias de iure et ab antiquo spectantibus et pertinere debentibus, praemissis sicut praefertur stantibus, et se habentibus, memoratis Joanni, Ludovico et Job Paxy, ac haeredibus et posteritatibus eorum universis novae donationis nostrae titulo dedimus, donavimus et contulimus. Imo damus donamus et conferimus iure perpetuo et irrevocabiliter tenenda, possidenda, pariter et habendas, salvo iure alieno, harum nostrarum vigore et testimonio literarum mediante. Quas secreto sigillo nostro, quo ut rex Hungariae utimur, communiri fecimus, quasve dum nobis in specie reportatae fuerint in formam privilegii redigi ^{1560.} _{febr. 7.} faciemus. Datum in civitate nostra Vienna, septimo die mensis Februarii, anno domini millesimo quingentesimo sexagesimo. Ferdinandus. Nicolaus Olahus, Strigoniensis episcopus, Franciscus Forgacs, electus Varadiensis.

CLXXVII.

Évnelküli, a XVII. század végéről. Daróczy István jegyzéke Szlavóniában és Boszniában fekvő birtokairól.

A jegyzék kétségenkívül régebbi eredetiről van másolva; a *Daróczy család* paksi levéltárából. Közli: *Daróczy Zoltán*.

Toth országhan és Rác országhban lévő Faluimnak számok, kit az én Eleimtől per successionem, úgy mint a Paxi ágrul, én reám szállottak jure successorio.

Posega Vármegyében
Gradács Várához tartozó
Faluk.

Oriavicza Falu
Szent-Miklós . . . Város
Potzeda Falu
Malom hégy . . . Falu
Ablak völgye . . . Falu
Apprissa völgye . . Falu
Nagy Putna . . . Falu
Jezinicz Falu

Csukancs Castellyához tar-
tozó Faluk, melyek a Körös
Udvar Vármegyében vadnak.

Itt a Papyrosnak el-szaka-
dása miatt nem lehetett ol-
vasni egy lineat.

Varmicza Falu
Surika Falu
Vanocholvif . . . Falu
Peli volaes . . . Falu
Susi voles Falu
Zahulancs Falu

Demecher Vára Száván túl min-
den Tartományával egyetem-
ben Orbágyi Vármegyében.

Tergovicha .
Skovonics
Pristrancs
Valnik vagy Valnics
Patzetthia
Akusalvez
Haraszt
Doltya Vágh
Doluch
Külchusnyak
Purgány

Temes Vármegyében Cserit-
hez való Faluk.

Tepolcz
Pistác
Geovgyáros
Chorim
Duboszt
Egerszegh
Csarnáth
Ikld
Zilagy
Dubos egyház.

Kívil: Specificatio bonorum in Sclavonia existentium
simulque familiam Paxianam concernentium.

CLXXVIII.

Bécs, 1703. jan. 23.

A királyi kamara szerződése, melynek értelmében a Paksy család leány-
ági leszármazóinak Tolna, Fehér, Komárom, fehérmegyei Soltiszék, Pilis,
Csongrád, Szabolcs, Bihar, Békés, Posega, Körös és Orbász vármegyék-
ben fekvő Paksy birtokokat 32,000 forint ellenében átengedi.

Eredetije a *Daróczy család* levéltárában Pakson.

V. ö. leleszi konvent lt. Act. 1. Prot. f. 2. *M. kir. Orsz. Levéltár*,
N. R. A. f. 266. No 59. Közli: *Daróczy Zoltán*.

Sacratissimae Caesareae regiaeque maiestatis inlytae
regiae cancellariae Hungarico-Aulicae hisce officiose inti-
mandum.

Praelibatam suam maiestatem sacratissimam ad humil-
limam familiae Paksy de Pakos, sexus foeminei, hominum
instantiam, superindeque factam camerae huiusce aulicae
demississimam relationem, mentionatam familiam Paksianam
ad successionem universorum bonorum Paksianorum, ubi-
cunque sub corona regni Hungariae existentium et haud
ita pridem pro fiscalibus denuntiatorum, ac propterea per
inclytam regiam cameram in sequestrum sumptorum, sequen-
tibus per expressum sub conditionibus et clausulis clemen-
tissime admisisse 1mo: ut praetensiones fisci regii, contra et
adversus antelatos successores familiae Paksianae de Pakos,
sexus videlicet foeminei homines, sive ex fundamento
defectus sexus masculini, familiae Paksianae de Pakos seu
ex aliis quibuscunque praetextibus et rationibus, et quidem
sive respectu bonorum Paksianorum vel personarum eorun-
dem, aut ex fundamento productorum litteralium instrumen-
torum, seu aliorum quorumcunque motivorum sub praetextu,
hucusque habitae et motae, vel etiam in futurum quocunque
sub praetextu et colore movendae ac suscitandae, de sim-
plici et plano cassentur, annihilentur et mortificentur. 2do:
Universa bona Paksiana nominanter autem oppidum Pakos
seu Paks, possessiones Bölcske, Madocsa, Gergyen, Gyana,
Kormo, Hada, Szőlös seu Gyűrűs, Beer, Paly, Magyar, i,
Vár-Reve, Magocsa, Csampa Szent Miklos, Akalos, Bigad,
seu Bikad, Bigacs, Cserid, Uzd, Boriat, Hodos, Vette,
Körtuel, Zeuleus, Szent-Andreas, Berek in Tolnensi, item
Pentele, Kis-Apostagh, alias Baracs, Pazman penes Baracs,
Szigetfü, Erd, Almas, Szasz Halom, Lovasbereny, Teten,
Berky, Haraszty, Kucs, Szentivany penes idem Kucs, Zed-
reggh, Szent Miklos penes fluvium Sárville, Zil, Zanacs,
Zemes, Hard, Szentivany penes idem Hard, Gerencser,
Vama, Dobos, Arky, Bessenyő, Pusztavama, Patay, Nagy-
Apostagh cum telonio et vado, Szent-Kirally, Egyhazy,

Szelid, Inam, Szent-Imre, Soldt, Zador, Veite seu Vitel, Geder, in Albensi, Dad in Commoromiensi seu praetacto Albensi, vel sedis Soldt, necnon curia nobilitaris in Domos, item possessiones Kismarot, Kis-Szanto, Oromb, Doromb, Pomaz, Szencze, in Pilisiensi, oppidum Halas in Csongradiensi, cum telonio sicco Nagyhalasz in Szabolcsensi, Samson Thamassy in Bihariensi, Komlos, Szentetornya, Ötvenablak, Szent-Andras, in Bekessiensi, castrum Gradacs, Oria Vicsa, Szent-Miklos cum appertinentiis universis in Posegensi, castellum Csukanacs, Szent-Laszló, Surika cum aliis appertinentiis in Crisiensi, castellum Sagovina cum universis appertinentiis, tandem Demecher-Vara, Tergovicza, Pristancs cum appertinentiis in Orbagiensi, seu Orbacsiensi comitatibus existentia et habitas, sed et alia ubicunque sub corona regni Hungariae reperibilia, per praedecessores modernorum contractantium Paksianorum sub quibuscunque titulis possessa, et ad eosdem legitime pertinentia, praefatis sexus foeminei Paksiani hominibus, ex integro reddantur, restituantur, et ab omni prorsus fiscalitate, quae hactenus praetendebatur, aut ex post contra eosdem sexus foeminei Paksiani homines, sub quibuscunque tandem coloribus praetendi posset, in perpetuum exonerentur. 3º: Jus quoque armorum sive neo-acquisticum tam in praetactis specificis appositis bonis, eorundemque appertinentiis universis, quam aliis mentionatae familiae Paksianae iuribus, tum per ipsam familiam, tum per alios possessis, praetensum, aut praetendi possibile, eisdem praerepetitae familiae Paksianae sexus foeminei hominibus, ipsorumque haeredibus, successoribus et posteritatibus utriusque sexus universis, in perpetuum cedatur, cum actuali in simile ius armorum, in bonis Paksianis per quoscunque possessis habitum, iuris vel processus revisione aut decessione absque ulla fienda, familiae istius Paksianae, nomine fisci regi, inductione, realique assignatione et resignatione, nullum ius, nullamve iuris aut dominii proprietatem, sive respectu praementionati iuris armorum, seu respectu aliarum praetensionum memorati fisci regii hucusque motarum, et ex post sub quibus vis praetensibus moveri possibile, iurisque regii reservando. 4º: Ut praefatis succes-

1702.
okt. 6.

soribus Paksianis sexus foeminei hominibus bona praescripta, et alia ubicunque reperibilia iura Paksiana, tam vero penes transactionem per cameram hancce aulicam, cum antelata familia Paksiana initam, et per summedictam suam maiestatem die 6ta 8^{bris} anni 1702^{di} recenter transacti, benignissime confirmatam, quam alia eorundem documenta, possidendi, acquirendi, et in iis de lege regni disponendi, imo superinde regium quoque consensum impetrandi, iusque hocce, alias etiam solidum stabiliendi, et sese in iidem noviter statuendi, facultas attribuat. 5to: Ex quo totum et omne ius regium, in bonis praedecaratis praerepetitae familiae Paksianae sexus foeminei hominibus, uti praemissum est, cessum esset, sic etiamsi adversus litteralia instrumenta, factum attactorum bonorum Paksianorum tangentia, aliquid obiici, vel eadem illegalia esse praetendi posset, nunquam ex parte fisci regii, contra eadem litteralia instrumenta amplius quaestio moveatur, aut qualicunque sub colore, cassatio et invalidatio eorundem praetendatur, idque virtute praecitatae transactionis, circa praemissa per cameram hancce aulicam, cum memoratae familiae Paksianae sexus foeminei hominibusque initae, et per altefatam suam maiestatem sacratissimam benignissime ratificatae. 6to: Universa itaque bona Paksiana prae manibus fisci regii existentia cum saepefata familia Paksiana conventa et stipulata pro praetensionibus fisci regii triginta duo millia florenorum Rhenensium, actu et effective, ad Caesareum officium solutarium aulicum deposuerit, illico eidem familiae Paksianae remittantur, quoad recuperanda reliqua autem in quibuscunque regni Hungariae et Sclavoniae ditionibus prae manibus privatorum existentia salva, saepefatae familiae Paksianae iuris via permanente evictioneque usque ad praetactam triginta duorum millium florenorum summam, contra quosvis legitimos impetitores praestanda in fiscum regium assumpta.

Et siquidem memorata familia Paksiana sexus foeminei, super singulis praemissis, consensum regium cum iure regio sibi impertiendum et elargiendum efflagitaret, ideo memorata incluta ista cancellaria Hungarico-aulica hisce officiose requiritur, quatenus toties dictae fami-

liae Paksianae dum et quando eatenus semet apud eandem inclytam cancellariam insinuaverit, de et super praerecensita transactione litteras consensuales regias et statutorias cum iure regio expediendas et extradandas haud gravate velint ordinare. In reliquo, inclytae cancellariae Hungarico-aulicae camera haecce aulica, ad quaevis humanitatis officia semper prompta et addicta permanet.

Ex Consilio Camerae Aulicae, Viennae, die 23ta Ja^{1703.}
nuarii, 1703. Georgius Antonius Ferschner m. p. _{jan. 23.}

Kivül: Sacratissimae Caesareae Regiaeque maiestatis Inclytae Cancellariae Hungaricae Aulicae officiose assignandum.

CLXXIX.

Bécs, 1703. márcz. 21.

Az udvari kamara rendelete a budai kamarai hivatalhoz az iránt, hogy a Paksy családot — mivel régi, a többi között orbászvármegyei birtokait a kincstártól 32,000 forintért visszavásárolta — a dunai halászatban ne akadályozza.

Eredeti fogalmazványa a közös pénzügymín. levéltárában. Hung.
V. ö. a CLXXVIII. sz. oklevelet.

Wohlgebohrner.

Welchergestaltten die Familia Paksiana sich beschwehret, dass Sye Ofnerische Cameral Administration, Ihro Paksischen Familiae vnangesehen der destwegen an Sye Cameral Administration begangenen allergnedigsten Kayserlichen befelchs die a tempore factae restitutiones bonorum suorum empfangene Proventus nicht erfolgen lassen anbeÿ die fischereÿ auf der donaw verwehren, vnd nicht gestatten wolle, dass ist ob dem hiebeÿ khombendten anbringen mit mehrern zuvernehmen.

Nun seÿnd ermellder Familiae Paksianae Ihre güetter nicht gratis, sondern gegen pahr abgeführte 32 mille f. Rheinisch cum omni eo, wie sothane güetter von denen Paksischen vor alters besessen, vnd genossen, remittieret und a tempore der Ihnen beschehenen restitution, pro Fisco khain genuss vorbehalten worden, so seÿndt auch die fischereÿen

in denen alten Donationalibus Regys welche aniezo de novo confirmieret worden, per expressum begriffen, das wür also nicht findten, wie erwehnter Familiae Paksianae sowohl eines, als das andere, citra laesionem des mit besagten Paksischen aufgericht, und von Ihro Mayestät allergnedigist ratificierten contracts könne verweigert werden. Es wäre dann Sach, das Sýe Cameral Administration absonderlich erhebliche Vrsachen hätte.

Solchemnach dan der Kayserlichen Hofcamer Verordnung, an Sýe ofnerische Cameral Administration hiemit ergethet, obbesagten Paksischen, sowohl die aus Ihren güettern a tempore eo, da Ihnen diesse güetter restituieret worden, empfangene Proventus zuruckh zugeben, also auch an der fischerey auf der donaw nicht hinderlich zu seyn, Weýlen es eine Sache, so Ihm, umb die pahre bezahlung vberlassen worden, Wann Sýe Cameral Administration aber was erhebliches darwider zu wenden hätte, solches vns der kays. Hoffcamer allsogleich zuberichten. Daran beschicht.

^{1708.}
^{márc. 21.} Wienn den 21ten Martý 1703.

Kírvil: An die ofnerische Cameral Administration.

CLXXX.

Bécs, 1703. aug. 3.

Esterházy Pál kanczellár levele az udvari kamarához, melyben azt felszólítja, hogy a Paksy-féle királyi javadalmak feljelentőit: Gallya András és Jambrikovics Mátyást jutalmazza meg.

Eredetije a közös pénzügymin. levéltárában. Hung.

V. ö. a CLXXVIII, CLXXIX. sz. oklevelet.

Excelsa Camera Aulica, Domini Domini Colendissime
Observandissimi.

Qualemnam humillimam apud suam maiestatem sacratissimam et consequenter praetitulatam excelsam cameram aulicam promovendam instantiam habeant, egregý Andreas Gallya et Matthias Jambrikovics Paxianae fiscalitatis denunciatore, ex hisce annexis eadem excelsa camera uberius

intellectura est; ut itaque iidem pro tantis suis pro parte
fisci regii usque ad foelicem causae exitum constanter
simul ac fideliter exantlatis sumptuosis fatigiis consolationem
et condignam eatenus remunerationem adipisci possint,
unde alii quoque fideles altefetae suae maiestatis sacratis-
simae subditi exemplificati existentes, ad huiusmodi, imo
maiora sequendae fidelitatis specimina accendantur, eapropter
excelsam cameram aulicam hisce officiosissime requirendam
esse duxi, quatenus praefatorum denunciatorum modo
praevio praestita servitia in condignum debitae remunera-
tionis summendo respectum, eosdem inconsolatos haud
permittere velit. Caeterum maneo

Eiusdem Excelsae Camerae Aulicae Viennae, die
3 Augusti 1703, servus paratissimus Paulus Eszterhasy m. p. ^{1703.}_{aug. 3.}

Kivül: Excelsae Camerae Aulicae, Dominis Dominis
colendissime observandissimis officiose assignandum.

CLXXXI.

1706.

Jambrikovics Mátyás és Gallya András folyamodványa a királyhoz, hogy
őket a Paksy-féle királyi javadalmak ügyében tett feljelentésükért kellőleg
megjutalmazza.

Eredetije a közös pénzügymin. levéltárában. Hung.

V. ö. a CLXXVIII—CLXXX. sz. oklevelet.

Sacratissime Caesarea Regiaque Majestas, Domine Domine
naturaliter Clementissime.

Perbenigne eadem maiestas vestra sacratissima memi-
nisse dignabitur, qualesnam jam iteratis vicibus super fis-
calitate Paxiana per nos fideliter denunciata et propriis
sumptibus nostris ac ferme a triennio sollicite impensis
fatigiis legaliter comprobata majestati vestrae sacratissimae
humillimas porrexerimus instantias cum itaque praemissa
denunciatio ob arduitem causae non pro simplici reputari
posset, sed et occasione eiusdem fiscalitatis 32 millia flore-
norum in rationem fisci regii deposita ac numerata habe-

antur per modernos bonorum Paxianorum possessores, omnis vero fidelis operarius dignus mercede sua, tam iure divino, quam humano esse censeatur. Ob hoc ad augustissimum maiestatis vestrae sacratissimae solium de humili genu provoluti, supplicissimi instamus, quatenus praemissa fidelia servitia nostra, cordi sibi paterno summendo, quoad tertialitatem iuxta benignum similibus in denunciationibus erga fideles subditos suos ante praesentem casum publicatum edictum, eatenusque subsecutam benignam resolutionem suam, nobis condignam et aequipollentem satisfactionem uno vel alio modo clementer cum consolatione impertiri dignaretur, ut hocce exemplo aliorum quoque fidelium maiestatis vestrae sacratissimae subditorum ad huiusmodi, imo ampliora exercendae fidelitatis specimina corda et animi accendantur.

Quam maiestatis vestrae sacratissimae gratiam et clementiam humillimis iisque perpetuis fidelibus servitiis nostris, supplicibusque ad Deum votis remereri studebimus. Benignissimam praestolaturi resolutionem, permanemus eisdem maiestatis vestrae sacratissimae humillimi perpetuoque fideles subditi Matthias Jambrekovics et Andreas [Gallya].

CLXXXII.

Bécs, 1710. jan. 3.

III. Károly király meghagyja a pozsegai kerület parancsnokának, hogy a Paksy leányági örökösöknek Posega, Körös és Orbász vármegyében fekvő javait adja át.

Az udvari kamara 1713. febr. 18-iki kiadványából. A *Daróczy család levéltárában*, Pakson. Közli: *Daróczy Zoltán*.

V. ö. a CLXXVIII—CLXXXI. sz. okleveleket.

Carolus sextus, divina favente clementia electus Romanorum imperator semper augustus, Germaniae, Hispaniarum, Hungariae, et Bohemiae rex :

Egregii, fideles nobis dilecti: Vivente augustissimo olim Romanorum imperatore domino Leopoldo primo, charissimo genitore nostro, quales de nonnullis assignandis

bonis familiae Paxianae sexus foeminei hominibus, inter cameram nostram Caesareo-aulicam, et eiusdem Paxianae familiae sexus foeminei homines initus, et ab eodem charissimo genitore nostro ratificatus intercesserit contractus, ex inclusis eiusdem contractus continentiis vobis constabit. Huius consideratione certa bona sua vestra inspectione constituta, et hactenus necdum assignata, ille idem Paxianae familiae sexus foemineus, apud maiestatem nostram supplex implorabat assignanda. Intuitu cuius demissi praevisi postulati sui, clementer resolvimus, quod vos bona illa, quae sub inspectione vestra reperientur, et in hac inclusio contractu specificè continerentur, resolutaque invenientur, in praesentiarum autem eidem sexui familiae Paxianae in quantum assignata non fuissent, haec eidem sexui foemineo familiae Paxianae assignare debeatis.

Ea propter vobis hisce clementer praecipientes committimus et mandamus, quatenus acceptis praesentibus, et intellecta praemissa benigna voluntate nostra vos eidem accomodare, et de peractis peragendis camerae nostrae Caesareo-aulicae relationem scripto dare debeatis ac teneamini. In reliquo gratia nostra Caesareo-Regia vobis benigne ^{1710.}pro-
pensi manemus. Dabantur in civitate nostra Viennae, die ^{jan 3.}tertia Januarii, anno millesimo septingentesimo decimo, regnorum nostrorum Romani secundo, Hispaniarum decimo, Bohemiae et Hungariae etiam secundo. Carolus m. p. G. Th. Comes a Starhenberg. Ad mandatum sacrae Caesareae et Catholicae ac Hungariae maiestatis proprium, Ferd. Ernestus Comes a Mollarth. Jacobus Mesko.

Kivül: Egrediis Alexandro Joanni de Ralaneék, sacrae Caesareae in Deo piissime defunctae majestatis Josephi primi relicto consiliario, iudici Rascianorum, praefecto in Possega, et eiusdem Districtus, et Francisco Rebentisch, inspectionis contrascribae.

PÓTLÉK.

1408. szept. 4.

A zágrábi káptalan átírja Zsigmond királynak Garán, 1408. aug. 22-én kelt, és Tumpa fia Tamás, valamint ennek testvérei Péter, Rach és Gergely részére a Dresnek melletti mindkét Sichan birtok tárgyában kiadott adománylevelét.

Az oklevél eredetije a *zágrábi délszláv Akadémia kézirtattárában*, néhai *Lopašić Radoszláv* gyűjteményében.

(N)os capitulum ecclesie Zagrabiensis memorie commendantes tenore presentium significamus, quibus expedit universis, quod Thomas, filius Tumpa, nobilis de Kutnan, in nostram personaliter veniens presentiam, exhibuit nobis quasdam literas serenissimi principis, domini Sigismundi, dei gratia regis Hungarie, Dalmatie, Croatie etc., domini nostri gratiosi, patentes, serenitatis sue moderno novo secreto sigillo consignatas, tenoris infrascripti, petens nos, ut tenorem earundem de verbo ad verbum in transscripto literarum nostrarum sub nostri sigilli appensione eidem dare dignareretur. Quarum tenor talis est:

Sigismundus dei gratia rex Hungarie, Dalmatie, Croatie etc. marchioque Brandenburgensis etc., sacri Romani imperii vicarius generalis et regni Bohemie gubernator, significamus tenore presentium, quibus expedit universis, quod nos consideratis et circumspectis multimodis servitiis Thome, filii Tumpa, nobilis de Kutnan, aule nostre iuvenis familiaris, et fratrum suorum Petri, Rach et Gregorii, dicti Tumpe filiorum, servitiorumque ipsorum qualitatibus et quantitativibus, que a primevo ipsorum flore iuventutis nobis et regno

nostro impenderunt indefesse, potissime nostra cum serenitate continue exercituando contra emulos regni nostri ac nostros, bonis ipsorum nec personis parcendo, fidelem famulatum in Servia sub Niacopolim, in Bohemia, in Bosnia ac pluribus aliis locis nostre maiestati opportunis, et ultimatin de castris nostris Ripach et Sokol, contra Bosnenses ac nefandissimos Turcos viriliter pugnando demonstrarunt ac impenderunt et adhuc impendere non desistunt, quibus laudabili testimonio apud nos et primates regni merito commendantur. Igitur volentes eidem regio occurrere favore, de pari consensu ac matura deliberatione prelatorum regni et baronum, quandam possessionem nostram uterque Sichan vocatam, in Zagvozda penes Dresnicum existentem, que ad castrum nostrum Pech usque ad desolationem ipsius, nunc autem ad castrum nostrum Sokol hactenus de iure pertinere dignoscebatur, nunc vero a modo et deinceps a dictis castris nostris Pech et Sokol omnino et per omnia seggre-gantes (*igy*) seu alienantes, de numero ac de iure possessionum predictorum castrorum excipientes, cum omnibus suis utilitatibus ac iuribus, silvis, pratis, nemoribus, fenetis, arboribus, piscinis, campis, montibus, terris arabilibus cultis et incultis, sub eisdem metis et terminis, quibus hactenus extitit et fuit possessa, eisdem fratribus Tome, Petro, Rach, Gregorio, (filiis) condam Tumpa et eorum heredibus, heredumque suorum successoribus, iure perpetuo et irrevocabiliter duximus conferendam et pacifice possidendam; ipsosque nobiles condam Tumpa supradictos [simu]l cum possessione eis per nos donata, iudicis ac sedi nostre Zagrabiensi, ceterisque liberis nobilibus regni nostri Sclavonie numero ac libertati aggregando applicamus et asociamus (*igy*), ipsisque regio nostro favore promittimus, quandocunque presentibus ad nos pervenirent, hanc presentem donationem nostram sub nostro pendenti ac duplici sigillo, privilegio nostro confirmare. Datum in Gara, feria quarta proxima ante festum beati Bartholomei apostoli, anno domini millesimo cccc^{mo} octavo.

1408.
aug. 22.

Nos itaque iustis petitionibus dicti Tome inclinati, prescriptas literas domini nostri regis de verbo ad verbum

presentibus nostris literis inseri facientes, eidem sub apensione nostri sigilli autentici duximus concedendas. Datum ^{1408.}
feria tertia proxima ante festum beate Marie virginis, anno ^{szept. 4.}
domini supradicto.

II.

1411. jan. 4.

A zágrábi káptalan Zsigmond királynak parancsára Csupor Pál zágráb- és körösmegyei főispánt és testvérét Istvánt, a nekik a király által 6000 arany forintért zálogba vetett Szokol vára, Bihács város és Ripács kastély és tartozékainak birtokába beiktatja.

Eredetije hártván, a káptalan függő pecsétjével. A *gróf Erdődyek galgóczi levéltárában*. Lad. 63. No. 17. jelzet alatt.

Nos capitulum ecclesie Zagradiensis memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod cum nos receptis litteris serenissimi principis domini Sigismundi, dei gratia regis Hungarie, Dalmatie, Croatie etc., domini nostri naturalis, suo secreto sigillo consignatis, introductoriiis videlicet et statutoriis pro magistris Paulo Chupor, Zagradiensis et Crisiensis comituum comite, et Stephano, fratre eiusdem emanatis, nobisque loquentibus et directis, iuxta continentiam earundem unacum Andrea, filio Strezywoy, homine regio, in eisdem literis sue maiestatis inter alios nominatim conscripto, nostrum hominem videlicet honorabilem virum dominum Stephanum Farcasii, socium et concanonicum nostrum ad infrascriptas introductiones et statutiones faciendas pro testimonio transmississemus fidedignum. Tunc ipsi tandem ad nos reversi et per nos diligenter requisiti nobis concorditer retulerunt, quod ipsi die dominico, videlicet in festo sancti Thome ^{1410.}
apostoli et aliis diebus ad id aptis et sufficientibus ad facies ^{decz. 21.}
castris regii Zokol vocati ac oppidi Byhyg, necnon castelli Rypach appellatorum, aliarumque villarum, possessionum et utilitatum eorundem, vicinis et commetaneis ipsorum inibi legitime convocatis et presentibus pariter accessissent, ibique prefatus homo regius presente dicto nostro testimonio

introduxisset prefatos magistrum Paulum Chupor et Stephanum fratrem eiusdem in dominium eorundem castri, oppidi, castelli, villarum, possessionum et utilitatum quarumlibet, statuissetque eadem ipsis magistris Paulo et Stephano, iure impignorationis facte per dictum dominum nostrum regem pro sex milibus florenorum, novorum denariorum, usque tempus redemptionis de ipsis per maiestatem ipsius domini nostri regis fiende, ipsis incumbenti possidenda, nullo protunc ibi contradictore apparente, predictis regio et nostro hominibus legitimis diebus ibidem moram facientibus. In cuius rei memoriam presentes nostras privilegiales litteras concessimus nostri sigilli autentici appensione munitas.

^{1411.}
^{jan. 4.} Datum quintodecimo die introductionis et statutionis predictarum, anno domini millesimo cccc^{mo} decimo.¹

III.

Knin, 1420. okt. 28.

Suke Márton és Albafalvay János, dalmát- és horvátországi helyettes bánok, kolonicsi Mislen fiai Dénes, Kupanics és Bylsich kérelmére meg hagyják a tinnini káptalannak, miszerint nevezettek Ocsigova birtokuknak némely kolonicsiek által történt háborgatása tárgyában tartson vizsgálatot.

A tinnini káptalannak 1420. nov. 5-én kelt átiratából, ld. IV. sz. alatt.

Amicis eorum honorandis, capitulo ecclesie Tininiensis, Martinus Suke et Johannes de Albafalva, regnorum Dalmatie et Croatie vicebani, amicitiam paratam cum honore. Dicit nobis Dyonisius, filius Misleni de Kolunich in sua, ac fratrum suorum Kupanichi et Bylsichi personis, qualiter aliqui de dicta Kolunich, occasione cuiusdam possessionis Ochigovo nuncupate, ipsi Dyonisio et dictis fratribus suis, ut aserit (*így*), pertinentis et in cuius dominio a progenitoribus eorum semper fuissent et nunc essent, idem (*idem*

¹ Minthogy az iktatás Tamás apostol napján, *vasárnapon*, történt (1410-ben tényleg vasárnapra esett), ennél fogva az oklevél 1411-ben kelhetett csak.

helyett) de Kolunich ipsos impedirent. Quapropter vestram amicitiam presentibus petimus diligenter, quatenus mittatis unum ex vobis pro testimonio fidedignum quo presente

- Thomas Bublonich de Zakalan, aut Jurko Strunchich de eadem, vel Wlathko de Udrinich, aliis absentibus homo noster illuc accedendo, ab omnibus a quibus incumbit, scilicet a vicinis et commetaneis, a nobilibus de Pzeth et aliis, sciat et inquirat de premissis meram veritatem. Et tandem, prout de premissis vobis veritas constiterit, nobis amicabiliter rescribatis. Datum Tininii, in festo beatorum Simonis et Jude apostolorum, anno domini millesimo quadringentesimo vigesimo. 1420.
okt. 28.

IV.

Knin, 1420. nov. 5.

A tinnini káptalan Suke Márton és Albafalvay János, dalmát- és horvátországi helyettes bánoknak, 1420. okt. 28-án kelt meghagyására jelenti, hogy Koluncsi Mislen fiainak Ocsigova nevű birtokuk háborítása ügyében vizsgálatot tartva megállapította, miszerint nevezett birtok emberemlékezet óta Budiszláv fia Mislené és utódaié volt, és jelenleg is az.

Eredetije hártján, elég ép állapotban, a káptalan függő pecsétje elveszett. A *m. kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 38511. sz. alatt. A káptalan ezen oklevelét ugyanazon káptalan 1465. márcz. 13-án kelt oklevelében átírja. U. ott, DL. 38512. sz. alatt. Ld. XI. sz. alatt.

Nobilibus viris Martino Suke et Johanni de Albafalva, regnorum Dalmatie et Croatie, vicebanis, amicis eorum honorandis, capitulum ecclesie Tininiensis, amicitiam paratam debito cum honore. Litteras vestras nobis directas noveritis nos recepisse in hec verba: *(Következik a tinnini káptalannak 1420. okt. 28-án kelt oklevele, ld. III. sz. alatt.)* Nos igitur petitionibus vestris annuentes unacum dicto Jurkone Strunchich, homine vestro discretum virum dominum presbyterum Petrum, socium et concanonicum nostrum ad inquirenda premissa pro testimonio transmissimus *(így)* fidedignum, qui demum exinde ad nos reversi et per nos requisiti, nobis concorditer retulissent eomodo, qualiter ipsi

^{1420.}
okt. 31. in dicta Pzeth, feria quinta proxima nunc ellapsa (*így*), videlicet ad ecclesiam sancti Georgii in villa Bylich habitam accesissent (*így*), ubi iudices et supanos, ac alios nobiles ipsius sedis de Pzeth, necnon nobiles de Unacz, de Cwethnich, de Zerb, de Humlyan et de Lapacz, vicinis et comitaneis eiusdem possessionis Ochygowo congregatos reperissent, quos de premissis interrogatos habuissent, qui eorum iuramento prestito super sacris reliquiis, tacto signo crucis dominice, ad fidem eorum deo debitam, fidelitatemque sacre corone regni Hungarie observandam dixissent atque attestassent, quod a temporibus, a quo ipsi possent recordari, nunquam in dicta villa Ochigovo nullus de octo Goricze fuisset possessor dictorum de Colunich, sed in dicta villa Ochygovo semper vidissent possessores Mislenum, filium Budislavi, et post ipsum suos filios ac Kupanichye et Bylsiche, et dampnati essent. Datum Tininii, in dicta ecclesia nostra chathedrali (*így*), feria tertia proxima ante festum ^{1420.}
nov. 5. beati Martini episcopi et confesoris (*így*), anno domini supradicto.

V.

Knin, 1420. decz. 13.

A tinnini káptalan előtt a pezetmegyei kolunicsi nemesek a hosszú pör tárgyát képező Ocsigovo falut kolunicsi Mislen fiainak bizonyos kikötések mellett átadják.

Eredetije hártján, elég ép állapotban; a káptalan függő pecsétje elveszett. A *M. Kir. Országos Levéltárban*, DL. 38513. sz. a. A káptalan ezen oklevelét ugyanazon káptalan 1465. márcz. 13-án kelt oklevelében, a nevekben apróbb eltérésekkel, átírja. U. o. DL. 38512. sz. alatt. Ld. XI. sz. alatt.

Nos capitulum ecclesie Tininiensis memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod nobilis ex una Thomas Milethich, Wikasyn Hryhorovich, Jacobus Schenirich, Wlk Remethych, Novak Kozlych, Budislaws Sobynovich, Sthoyko Sthansych, Stoyslaus Kopichich et Stephanus Rogal de Colunich, comi-

tatus de Pzeth, suis, ceterorum fratrum carnalium et con-
divisionalium suorum de octo Goricze, de dicta Colunich,
personis, quorum onus et gravamen in se assumpmendo,
si in infrascriptis non persisterent, parte vero ex altera
Stephanus et Dyonisius, filii Mislen, de dicta Colunich,
similiter suis, ceterorumque fratrum suorum de duabus
Goricze modo simili ipsorum onus et gravamen in se
assumpmendo, si in infrascriptis non persisterent, tandem
ipsi utrumque (*igy*) partes non vi, metu, dolo, fraude, aut
aliquo alio errore coacti, sed propria et spontanea eorum
voluntate confessi sunt coram nobis, quod quamvis inter
ipsas partes lis et questionis materia fuit ventilata et diutis-
sime exorta in facto cuiusdam possessionis Ochygowo
vocate, sed tamen ipsi divina clementia auxiliante, secundum
dispositionem et ordinationem nonnullorum proborum et
nobilium virorum ad concordiam et pacis unionem deve-
nissent, ymmo nostro devenerunt in conspectu talimodo,
videlicet prefati Thomas, Wlkasyn, Jacobus, Wlk, Nowak,
Budislaws, Sthoyko, Sthoyslaws et Stephanus, nominibus
et personis, quibus supra, per se ipsos eorumque heredes
et successores predictam possessionem Ochygowo vocatam,
cum universis eiusdem iuribus, utilitatibus et pertinentiis
quibusvis et quovis nominis vocabulo vocitatis, ad eandem
de iure et consuetudine spectantibus et pertinentibus, pre-
fatis Stephano et Dyonisio, cum eorum fratribus Krupanichi
et Byosich vocatis, de duabus Goricze, eorumque heredibus
et successoribus, libere dimisissent et relaxassent, relaxa-
veruntque et dimiserunt coram nobis habendi, tenendi,
gaudendi, possidendi, usufructuandi, et in filios filiorum ac
heredum et successorum suorum relinquendi, tanquam rem
ipsorum propriam. Prefati autem Stephanus et Dyonisius,
nominibus et personis suis ac fratrum suorum predictorum
Kupanich et Byosich vocatorum, universorum de duabus
Goricze, ipsis prescriptis de octo Goricza, universas et
singulas protestationes et expensas, facto in eodem litis et
questionis materie pretextu possessionis Ochygowo predictae
factis, deposuissent et anihilassent. Insuper prefate ambe
partes promiserunt et se obligaverunt predictam concordiam

ac pacis unionem, ut prefertur, inter ipsos factas, ratas, gratas et acceptas firmiter habere, tenere, observare et nunquam contrafacere per se, nec per aliquem alium sub pena et obligamine quingentarum marcarum, domino pro tempore constituto et totidem parti adverse premissa acceptanti et toleranti persolvi eo facto. Que pena soluta vel non, premissa semper permaneant in suo vigore. In cuius rei evidentia perpetuaque firmitate (*így*) presentes cum appensione sigilli nostri duximus concedendas. Datum ^{1420.} Tininii, in ecclesia nostra chathedrali (*így*), in festo beate _{decz. 13.} Lucie virginis et martyris, anno domini millesimo quadringentesimo vigesimo.

VI.

1448. okt. 19.

A tinnini káptalan előtt udrinicsi Kudelics Gergely fia Franko, alsó-udrinicsi és kalopecsi részbirtokát 60 arany forintért kolunicsi Mislenovics István fiainak: Miketának, Andrásnak, Balázsnak és Tamásnak zálogba adja.

Eredetije hártján, elég ép állapotban; a káptalan függő pecsétje elveszett. A *M. Kir. Orsz. Levéltárban*, DL., 38528. sz. alatt. A káptalan ezen oklevelét ugyanazon káptalan 1465. márcz. 13-án kelt oklevelében, a nevekben s egybeült apróbb eltérésekkel, átírja. U. ott, DL. 38512. sz. alatt. Ld. XI. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos capitulum ecclesie Tininiensis memorie commendamus per presentes, quibus expedit universis, quod nostri veniendo in presentiam nobilis Franko, filius Gregorii Kudelich dicti de Udrinich, sua-propria in persona, non vi, metu, dolo, fraude, aut aliquo errore ductus, sed propria et spontanea voluntate onus et gravamen proprium in se assumendo, confessus est oraculo vive vocis in hunc modum: Quomodo ipse pro quibusdam necessitatibus ipsum ad presens urgentibus evitandis, totalem et integram portionem suam videlicet sedecimam partem possessionariam in inferiori Udrinich, scilicet incipiendo ab ecclesia Bela Nedelja dicta usque metas Colunichy ac Lubyeh et Smolan ac Unacz et usque foveam in wlgó Ugrinyalokwa vocatam,

ipsum Frankonem iuridice concernentem, item ibidem in Udrinich Zthaniewshyna, que ipsi Frankoni pro sex marcis solidorum inignorata existit, similiter in Chalopechye sedecimam partem possessionariam, que eidem hereditarie ac pignori obligationis pro viginti ducatis existit in pignore, habitas et existentes, simulcum utilitatibus et pertinentiis earundem portionum possessionariarum universis, nobilibus Miketha, Andree, Blasio et Thome, filiis Stephani dicti Misljenovich de Kolunich, pro sexaginta florenis auri boni et iusti ponderis, per ipsum Frankonem ab eisdem prefatis manualiter receptis impignorasset, ymo coram nobis prefatus Franko per se suosque heredes et successores predictas portiones possessionarias in prefatis villis habitas et existentes, cum universis et singulis earundem utilitatibus et emolumentis, quovis nominis vocabulo vocitatis, videlicet terris arabilibus cultis et incultis, pratis, pascuis, silvis, nemoribus, aquis, aquarumque decursibus, molendinis, ac locis molendinorum, montibus, collibus, vallibus, agris, lapidibus, gliriumque venationibus, in wlgō pwsine vocatis, prefatis Miketha, Andree, Blasio et Thome, eorumque heredibus universis, pro predictis sexaginta florenis auri impignoravit et assignavit tenendas, gaudendas, possidendas et usufruendas, talimodo, quod prefatus Franko ac heredes ac proximi eiusdem easdem per spatium triginta annorum proxime sese sequentium redimere et remutare non valerent. Elapsis vero predictis triginta annis idem Franko, aut sui heredes, semper liberam haberent facultatem redimendi, salvis tamen fructibus illius anni et sparsionibus fimi per terras arabiles. De quibus vero sexaginta auri florenis post spatium triginta annorum, vel ultra, usque redemptionem earundem diminui et defacari (*igy*) decem florenos auri prefato Frankoni, vel suis successoribus per prefatos Miketha, Andream, Blasium et Thomam, vel ipsorum successores habeant et debeant ac teneantur. Ceterum prefatus Franko dixit, quod ipse in sede iudiciaria Udrinich aliciasset (*igy*) universos consangwineos suos, ex parte prefatarum portionum suarum possessionariarum, si easdem aliquis eorum pro pignore habere vellet, et quod nullus

eorum habere voluisset. Insuper sepredictus Franko per se asumsit (*így*) et se obligavit, occasione prescriptarum portionum possessionariorum inpignoratarum prefatos Andream, Miketham, Blasium et Thomam, ac eorum successores et heredes universos ab omnibus impetitoribus, seu impedire volentibus tueri, protegere, defendereque et excalumpniare in lite et extra, suis propriis laboribus et expensis usque redemptionem earundem, sub pena et obligamine similiter sexaginta florenorum auri, mediam partem domino pro tempore constituto et aliam mediam partem premissa observanti. Que pena soluta vel non, premissa impignoratio semper maneat in suo vigore. Datum secundo die festi beati Luce ewangeliste, anno domini mº quadringentesimo quadragésimo octavo.

1448.
okt. 19.

VII.

Buda, 1449. ápr. 20.

Hunyady János, Magyarország kormányzójának parancsa a tinnini káptalanhoz, melyben meghagyja, hogy Kolunicsi István fiait: Miketát, Andrást, Balázst és Tamást, a nekik adományozott Pezet kerületbeli Ocsigova birtokba iktassa be.

A tinnini káptalannak 1449. jún. 9-én kelt átiratából. Ld. VIII. sz. alatt.

Johannes de Hunyad, regni Hungarie gubernator, honorabili capitulo ecclesie Thininiensis, salutem et honorem. Cum nos pro fidelitatibus ac fidelium servitiorum laudabilibus meritis, sinceris complacentiis et virtuosis gestis Miketha, Andree, Blasii et Thome, filiorum Ztepan de Kolunych, per ipsos sacre regni Hungarie corone et tandem nobis, sub locorum et temporum diversitate, pro ipsorum posse exhibitis et impensis, possessionem Ochigowa vocatam, in districtu de Pzeeth, in regno Croatie et banatu eiusdem habitam et existentem, in cuius domynio ipsi se ad presens existere asserunt, quibuscunque ex causis, viis

modis et rationibus sacram regni Hungarie coronam concernere et nostre collationi pertinere dinosceretur, simulcum cunctis sessionibus populosis videlicet et desertis, necnon terris arabilibus cultis et incultis, pratis, silvis, nemoribus, aliisque cunctis eiusdem utilitatibus et pertinentiis quiblibet, vigore aliarum litterarumstrarum donationalium exinde confectarum imperpetuum eisdem contulerimus, velimusque eosdem in dominium eiusdem possessionis Ochigowa per nostrum et vestrum homines legitime facere introduci. Igitur honorabilitatem vestram presentibus requirimus, nichilominusque committimus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fide dignum, quo presente Gregorius Jesevich de Cwethnych, vel Ladislaus, filius eiusdem, aut Georgius Klinchich de Bobowcz, seu Besan de Busaan, seu Petrus Zepych, seu Vuseec et Wlathko Orsyh de Udrinich, aliis absentibus, homo noster ad faciem predictae possessionis Ochigowa vocata vicinis et commetaneis eiusdem inibi legitime convocatis et presentibus accedendo, introducat memoratos Miketha, Andream, Blasium et Thomam, filios Ztepan, in dominium eiusdem, statuaturque eandem eisdem, premissa donationis nostre titulo ipsis incumbenti, perpetuo possidendam, si non fuerit contradictum. Contradictores vero, si qui fuerint, evocet eosdem contra annotatos Miketha, Andream, Blasium et Thomam, in presentiam bani regni Croatiae in sedem Pzeeth, ad terminum competentem, rationem contradictionis eorum reddituros. Et post hec huiusmodi introductionis et statutionis seriem, cum contradictorum et evocatorum, si qui fuerint, vicinorumque et commetaneorum, qui premissae statuti intererunt, nominibus ac termino assignato, eidem bano regni Croatiae more solito rescribatis. Datum Bude, in do-^{1449.}_{apr. 20.}minica Quasimodo, anno domini millesimo quadringentesimo quadragésimo nono.

VIII.

1449. jún. 9.

A tinnini káptalan jelentése Thallóczi Péter, Czetina és Clissa grófjához, dalmát- és horvátországi bánhoz, arról, hogy Hunyady János, Magyarország kormányzójának Budán, 1449. ápr. 20-án kelt parancsára Kolunicsi István fiait a Pezet kerületbeli Ocsigova birtokba beiktatta.

Eredetije hártján, elég ép állapotban; a káptalan függő pecsétje elveszett. A *M. Kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 38530. sz. alatt.

Spectabili et magnifico domino Petro de Tallowcz, Czethine, Clissieque comiti, ac regnorum Dalmatie et Croatie bano, amico ipsorum honorando, capitulum ecclesie Tinniensis, debitam reverentiam et honorem. Vestra noverit eadem magnificentia, nos litteras illustris principis domini Johannis de Hunyad, regni Hungariae gubernatoris, pro parte nobilium Miketha, Andree, Blasii et Thome, filiorum Ztepaan de Kolunych, emanatas, nobis loquentes, sumpmo cum honore recepissee in hec verba: (*Következik Hunyadi Jánosnak Budán, 1449. ápr. 20-án kelt oklevele. Ld. VII. sz. a.*) Nos itaque mandatis ipsius domini Johannis gubernatoris obedire cupientes, ut tenemur, unacum praefato nobile Besan de Bwsaan, homine dicti domini gubernatoris inter alios nominatim conscripto, nostrum hominem, videlicet honorabilem virum dominum Georgium cantorem, socium et concanonicum nostrum, ad premissam statutionem faciendam nostro pro testimonio transmiseramus fidedignum, qui exinde ad nos reversi nobis uniformiter retulerunt máj. 26. eomodo, quod cum ipsi secunda die festi beati Urbani pape proxime preteriti, ad facies dicte possessionis Ochigowa vocata pariter accessissent, vicinis et commetaneis videlicet Mathya Dminethich, Twerthkone, Mladusich, [And]ricza, Grubsich de Cvethnych, Ivano Jelinkovich de Humljan, Stephano de Unacz, Ivano Kegelievich de Bylich et Georgio Klinchich de Pzeeth, aliisque pluribus nobilibus et ignobilibus inibi legitime convocatis et presentibus accedendo, idem homo domini gubernatoris presente dicto nostro testimonio

introducisset memoratos Miketham, Andream, Blasium et Thomam in dominium et possessionem omnium et universorum iurium et proventuum regaliū ipsius possessionis Ochigowa vocate, statuerantque eadem iura et proventus regales dicte possessionis eisdem perpetue (*így*) possidendum, legitimis diebus ipsis dicti domini gubernatoris et nostro hominibus in facie dicte possessionis residentibus nullo contradictore apparente. Datum quintodecimo die diei stationis et introductionis prenotatarum, anno domini millesimo quadringentesimo quadragésimo nono supradicto. 1449.
jún. 9.

IX.

Szinj, 1452. okt. 31.

Thallóczi Péter, czetinai gróf, dalmát- és horvátországi bán, kolonicsi Mislenovics István fia Mikotának és testvéreinek — hűséges szolgálatai jutalmazásaképen — a Czetina megyében fekvő Pécs és Kis-Podstinye nevű birtokokat adományozza.

Eredetije hártján, elég ép állapotban; a káptalan függő pecsétje elveszett. A *M. Kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 38533. sz. alatt.

Nos Petrus de Thallowcz, comes Cetine, regnorumque Dalmatie et Croatie banus, memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod nos attentis et consideratis multimodis fidelitatibus et fidelium servitiorum gratuitis meritis et sinceris complacentiis nobilis viri Micothe, filii Stephani Mislenovich de Colunich, per ipsum nobis locis debitis et temporibus oportunis, non parcendo rebus et persone suis, sed easdem diversis fortune casibus submittendo cum sanguinis sue (*így*) effusione, maxima fidelitatis instantia laudabiliter et benigne exhibitis et impensis, pro quibus maioris (*így*) donis mereretur premiandus, sed in aliqualem tamen recompensam fidelium ipsius servitiorum eidem occurrere volentes, quasdam possessiones nostras Peech et minori Podstinye vocatas, in comitatu Cetine predicto habitas et existentes, cum univer-

sis earundem possessionum iuribus, utilitatibus et pertinentiis, terris videlicet cultis et incultis, silvis, nemoribus, pratis, pascuis, fenetis, campis, montibus, collibus, vallibus, vineis, vinearumque promontoriis, arboribus fructiferis et silvestribus, aquis, aquarumque decursibus et generaliter quarumlibet utilitatum integritatibus, ad easdem de iure et consuetudine spectantibus (et) pertinentibus, prefato Micothe, filio Stephani et per eum Andree, Blasyo et Thome, fratribus eiusdem carnalibus, eorumque heredibus et successoribus ac posteritatibus universis, dedimus, donavimus et contulimus, imo damus, donamus et conferimus perpetuo et irrevocabiliter habendas, tenendas, possidendas pariter et usufruendas ad libitum eorum voluntatis, tanquam rem ipsorum propriam, ac vendere, alienare, obligare, pro anima et corpore disponere. Insuper promittimus et policemur (*így*) ac se obligamur heredesque et successores nostros, prefatos Micotham, Andream, Blasium et Thomam, eorumque heredes et successores in predictis possessionibus Peech et minoris Podstynie vocatis conservare et ab omnibus impetitoribus tueri, protegere defendere et exculpniare nostris propriis laboribus et expensis, in lite et extra litem. Harum nostrarum, quibus appensum est nostrum sigillum, vigore et testimonio litterarum mediante. Datum in Wssyn, in vigilia festi omnium sanctorum, anno domini millesimo quadringentesimo quinquagesimo secundo.

1452.
okt. 31.

X.

Szeged, 1459. jan. 3.

I. Mátyás király Kolonicsi István fia Andrásnak és testvéreinek — hűséges szolgálatai jutalmaképen — az atyja által Albert király adományából bírt pezetmegyei Ocsigó birtokot és a kolonicsi és hranolupi birtokokban lévő birtokrészeket újból adományozza.

Eredetije hártján, a szöveg alatt a király papírral fedett titkos pecsétjének töredékeivel. A *M. Kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 38536. sz. alatt.

Commissio propria domini regis,
Paulo Spiranchith referente.

Nos Mathias dei gratia rex Hungarie, Dalmatie, Croatie etc. memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod nos tum ad nonnullorum fidelium nostrorum humilime supplicationis instantiam per eos pro parte fidelis nostri Andree, filii Sthepani (*igy*) de Kolunich, nostre propterea porrecte maiestati, tum etiam pro fidelibus servitiis eiusdem Andree, per eum, uti didicimus, prefato regno nostro Hungarie, sacreque eius corone et etiam nobis sub locorum et temporum varietate iuxta sue possibilitatis exigentiam, cum omni fidelitatis constantia exhibitis et impensis, possessionem Ochygo vocatam ac portiones possessionarias in possessionibus Kolonych predicta ac Hranolupi nuncupatis, omnino in regno nostro Croatie et comitatu de Pezed existentem habitas, in quarum scilicet possessionis ac portionum possessionariarum, sed et cunctarum utilitatum et pertinentiarum earundem, et presertim decimarum, tam bladorum, quam vinorum, agnorum, porcorum et apium alias de eisdem fisco regio provenientium, pacifico dominio idem Andreas se ac predictum Sthepan (*igy*) patrem, necnon fratres suos infrascriptos ex collatione condam serenissimi principis domini Alberti, predictorum regnorum nostrorum regis, felicitis reminiscentie, a multis annis perstitisse et persistere asserit etiam de presenti, simulcum cunctis ipsarum utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, terris scilicet arabilibus cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, fenetis, silvis, rubetis, montibus, vallibus, vineis, vinearumque promontoriis, aquis, fluviis, piscinis, piscaturis, aquarumque decursibus, molendinis, molendinorumque locis, predictis quoque decimis ac generaliter quarumlibet utilitatum et pertinentiarum ipsarum integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis, sub suis veris metis et antiquis limitibus, premissis, sic ut prefertur, stantibus et se habentibus, prefato Andree, filio Sthepan (*igy*), et per eum Nicote (*igy*), Blasio et Thome, fratribus suis carnalibus, ipsorumque heredibus et posteritatibus universis, nove nostre donationis titulo dedimus, donavimus et contulimus,

immo damus, donamus et conferimus iure perpetuo et irrevocabiliter tenendam, possidendas pariter et habendas, salvo iure alieno, harum nostrarum vigore et testimonio litterarum mediante. Quas in formam nostri privilegii redigi faciemus, dum nobis in specie fuerint reportate. Datum ^{1459.}_{jan. 3.} Zegedini, feria quarta proxima post festum circumcisionis domini, anno eiusdem millesimo quadringentesimo quinquagesimo nono.

Az oklevél hátán: Registrata: M. Ph.

XI.

Knin, 1465. márcz. 13.

A tinnini káptalan koluncsi Mislenovics András kérelmére átírja az általa felmutatott három, és pedig: ugyanazon káptalannak 1420. decz. 13-án, 1420. nov. 5-én és 1448. okt. 19-én kelt, oklevelét.

Eredetije hártján, ép állapotban; a káptalan függő pecsétje elveszett. A *M. Kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 38512. sz. alatt.

Nos capitulum ecclesię Tyniniensis memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod nostri personaliter veniens in presentiam nobilis Andreas Myslenovich de Colunich, exhibuit et presentavit nobis quasdam tres litteras, sub sigillo nostro capitulari in pendentem emanatos et confectas, petens nos debita cum instantia, ut easdem de verbo ad verbum transsumi et transscribi eodem sub sigillo nostro iuris sui ad cautelam dignaremur. Quarum videlicet litterarum tenor de verbo ad verbum sequitur et est talis. Et prime littere: (*Következik a tinini káptalannak 1420. decz. 13-án kelt oklevele, ld. V. sz. alatt.*) Secunde littere tenor: (*Következik u. a. káptalannak 1420. nov. 5-én kelt oklevele, ld. IV. sz. alatt.*) Terte littere tenor: (*Következik u. a. káptalannak 1448. okt. 19-én kelt oklevele, ld. VI. sz. alatt.*) Nos itaque iustis et legitimis petitionibus prefati nobilis Andree Mislenovich de Colunich annuere volentes, prescriptas litteras non abrasas, non cancellatas, nec vitiatas, sed prorsus omni vitio et suspitione carentes de verbo ad verbum, nil penitus addendo, nec minuendo, transsumi et transscribi, nostrisque

litteris inseri faciendo sub sigilli nostri appensione communitas eidem nobili Andree duximus concedendas, iuris sui ob cautalem uberiozem. Datum Tyninii, secunda die festi ^{1465.} _{márcz. 13.} sancti Gregorii, anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo quinto.

XII.

Száva réve, 1465. nov. 2.

I Mátyás király parancsa a hlewna (livno)-megyei nemesekhez, melyben meghagyja nekik, hogy Rozgonyi János tárnokmester és János, zagorjei főispán, Szlavónia és Horvátország főkapitányjának fölszólítására, gyalog és lóháton keljenek hadra.

Eredetije papíron, a szöveg alatt a király papírral fedett pecsétjének töredékeivel. A *M. Kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 16275. sz. alatt. Közli: *Áldásy Antal*.

Commissio propria domini regis.

Mathias dei gratia rex Hungarie, Dalmatie, Croatie etc. fidelibus nostris universis et singulis nobilibus et alterius cuiusvis status possessionatis hominibus comitatus de Hlewna salutem et gratiam. Pro defensione et utilitate illarum partium deputavimus illuc cum gentibus nostris magnificos Johannem de Rozgon, magistrum thawarnicorum nostrorum et alterum Johannem, comitem Zagorie, ac regnorum Sclavonie et Croatie predicti (*igy*) capitaneum generalem. Mandamus ergo vobis et cuilibet vestrum firmiter, quatenus statim dum per prefatos Johannem de Rozgon et alterum Johannem, comitem Zagorie, cum presentibus requisiti fueritis, simulcum equitibus et peditibus vestris more exercituantium per singula capita insurgere et illuc, quo iidem nomine nostro iusserint proficisci, atque ea omnia facere debeatis, que vobis facienda dixerint. Alioquin eisdem Johanni de Rozgon et alteri Johanni comiti, necnon spectabili et magnifico Stephano de Frangapanibus, Segne, Wegle et Modrusse comiti, et bano regnorum Dalmatie et Croatie predictorum, commisimus, et eis plenam facultatem dedimus, ut vos et quemlibet vestrum ad id per omnia gravamina vestra et remedia opportuna compellant et astringant. Secus ergo facere non ausuri. Presentibus perlectis

^{1465.}
nov. 2.

exhibenti restitutis. Datum in descensu nostro exercituali, in vado Zawi, sabbato proximo post festum omnium sanctorum, anno domini millesimo quadringentesimo sexagesimo quinto, regni nostri anno octavo, coronationis vero secundo.

Az oklevél hátán egykorú kézirással: Comitatus Hlewna.

XIII.

1467. aug. 20.

A zágrábi káptalan előtt Kladusai Simon fia János, a saját, fiai: Gergely és Márton, továbbá édes testvére István nevében, a zágrábmegyei Gay kerületben fekvő Buskócz birtoknak őket megillető felerészét — összes tartozékaival együtt — Japrai Mihálynak és testvérének András papnak 300 arany forintért eladják.

Eredetije hártján, nagy vízfolttal és egérrágta lyukkal; a káptalan függő pecsétje elveszett. A *M. Kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 38540. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Nos capitulum ecclesie Zagrabiensis notum facimus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod Johannes, filius Symonis de Kladwsa, oneribus et gravaminibus Gregorii ac Martini, filiorum suorum, necnon Stephani fratris eiusdem carnalis ad infrascripta firmiter observanda in se ipsum assumptis et receptis, nostram personaliter veniendo in presentiam, ministerio vive vocis sue sponte et libere dixit et confessus est eomodo: Quomodo ipse totalem directam et equalem medietatem possessionis sue Bwzkwocz vocate, in districtu Gay et in comitatu Zagrabi[ensi existentem] habitam, ipsum Johannem, filium Symonis de Kladusa iusto iure, hereditarie, tangentem sew concernentem, [cum universis suis utilitatibus], usibus, fructuositatibus et pertinentiis quibuslibet, terris utputa arabilibus cultis et incultis, agris, p[ra]tis, silvis, nemoribus,] fenetis, pascuis, aquis, fluviiis, aquarumque decursibus, molendinis et molendinorum locis, necnon montibus, vi[neis, collibus, vallibus], vinearum promontoriis, et earundem proventibus solitis, ac foveis et latibulis glirium vlgo pwsyna vocatis, [sessionibus] iobagionalibus, populosis et desertis, generaliterque quarumlibet utilitatum integrita-

tibus, quovis nominis vocabulo [vocitatis, ad] prescriptam totalem medietatem antenominate possessionis Bwskowcz de iure spectantibus et pertinere debentibus, Michaeli Japr[ensi dicti] suisque heredibus et posteritatibus universis, ac discreto viro domino Andree, presbitero, fratri ipsius Michaelis carnal[is et uterini, pro] tricentis florenis auri puri dedisset, tradidisset, vendidisset, contulisset et appropriasset, ymmo dedit, tradidit, vendidit, contulit [et appropriavit] coram nobis iure perpetuo et irrevocabiliter tenendam, possidendam pariter et habendam, nil iuris, nilve proprietatis [aut dominii prescripte tot]alis medietatis prefate possessionis Bwskowcz usuarum, pertinentiarum, pro se ipso, aut filiis et fratribus s[uis et eorum heredibus reservando, sed] omne ius ac dominii proprietatem eiusdem et suarum pertinentiarum quarumlibet in ipsum Michaellem de Japra, suosque heredes [et posteritates, ac] heredum successores eiusdem, ac prefatum dominum Andream, presbyterum, penitus et omnino transferendo, eo etiam specialiter interiecto, [quod populi] et iobagiones prefati Michaelis de dicta Bwskowcz, lignis ipsis necessariis, de silvis ipsius Johannis, filii Symonis de [Kladusa], ubivis intra metis (*a szövegben intr mitis*) suis habitis libere et pacifice uti et frui valeant atque possint. In cuius rei memoriam firmitatemque p[erpetuam] presentibus sigillum nostrum duximus appendendum. Datum ^{1467.} _{aug. 20.} in festo beati Stephani regis, anno domini millesimo quadringentesimo sexa[gesimo sept]imo.

XIV.

Bihács, 1488. szept. 2.

Balázs, homonnai főesperes, bihácsi p'ebános, Radosevics Benedek, zág-rábmegyei esküdt, bihácsi bíró és a város több tisztviselője és polgára, Tárnok Péter, zenggi kapitány obrováczí várnagyjának, Kernchich Pálnak kérésére bizonyítják, hogy ő a Kernchich Ivánnal folytatott perének tárgyalására a törököknek támadása következtében nem jelenhetett meg.

Eredetije papíron, a szöveg alatt öt papírral fedett gyűrűpecséttel. Az első pecsét kerekaljú pajzsban stilizált liliumot mutat; a pajzs felett

B(lasius) A(rchidiaconus). A második és negyedik pecsét kivehetetlen; az ötödik teljesen letöredezett. A harmadik kerekaljú, pajzsfőpólyával ellátott pajzsban három jobbharánt pólyát tüntet fel; körirata nem olvasható. A *zenggi káptalan levéltárában*. Közli: *Horváth Sándor*.

V. ö. *Lopašič R.* közlését, Bihać i bihačka Krajina cz., Zágráb, 1890. megjelent műve 299—300. l.

Nos Blasius, archidiaconus Homonnensis et plebanus Bihachiensis, Mathko Kobazich, Anthonius et Marcus Stefkowich, Jacobus Martinusewich, Benedictus Radosewich, iuratus comitatus Zagradiensis et iudex civitatis Bihachiensis, Petrus Forchich, Martinus Budisich, Bernardus Radosevich, Jurko vicecastellanus in Bihach predicta, Georgius similiter Kobazich, Simon presbyter de Turia, Paulus Chusich de Lapacz, Mihalicza de Nebluh, Wk Bezowinich de Kozowo, Iwan Wladilowich de Werhrika, Thomas Kosawich alias iudex, Juricza Kwthlich nunc viceiudex, Paulus Diachich et Benedictus, iurati, Thomas Wladich, Petrus Pichich, Johannes Kalametich, Anthonius Miczich et Simón Bathalich, cives dicte civitatis Bihachiensis, notum facimus universis, quibus expedit, presentium per tenorem, quod nobilis Paulus Kernchich in nostram personaliter accedendo presentiam, nobis curavit significare talimodo, quod ipse cuidam revisioni seu discussioni cuiusdam cause inter ipsum ab una, et Iwan similiter Kernchich, partibus ab altera, ratione qualicunque mote, secundo aut tertio die post festum ^{1488.} ^{aug. 25.} ^{v. 26.} sancti Bartholomei proximi (*így*) preteriti interesse habuisset, qui exigente impetuoso insultu Turcorum in provincias seu tenutas castelli Obrowacz, quod castellum idem Paulus a Petro Tarnok, capitaneo Segniensi, domino videlicet suo, tanquam castellanus in eodem castello constitutus tenet, factas (*így*), ibidem advenire nequivisset et interesse. Unde prefatus Paulus Kernchich nos habuit requisitos, ut in quantum talis Turcorum insultus seu impetus in provincias seu tenutas prenomيناتas factus nobis constaret, median-tibus litteris nostris cunctis easdem intuentibus significare dignaremur. Unde nos testando fatemur universis presentes litteras nostras visuris expresse et realiter notificantes, quod feria sexta proxima ante festum sancti ^{1488.} ^{aug. 22.} Bartholomei prenotati preterita, dicti Turci in illas provin-

cias et precipue tenutas et pertinentias castelli Obrowacz antedicti irruerunt, easdem crudeliter devastando in eisdemque per quinque fere aut ultra dies residentes, moramque protrahentes; in quos dictus Paulus Kernchich diligentius et virtuosius, ut potuisset, cum aliis suis complicitibus dimicasset et conflictum habuisset; in quo conflictu quosdam ex predictis suis coadiutoribus per prefatos Turcos casualiter interemptos amisisset. Quibus exigentibus dictus Paulus Kernchich compositioni seu cause predictae terminationi seu executioni, termino in predicto comparere seu interesse non potuit. Et hoc, mediantibus presentibus litteris nostris prefato Paulo Kernchich in testimonium premisorum concessis, manifeste testando fatemur. Quas sigillis Blasii archidiaconi, Mathkonis Kobazich, Benedicti Radosewich, Jacobi Martinusewich et Martini Budisich predictorum, de communi omnium nostrorum voluntate et consensu fecimus consignare, in fidem et testimonium omnium premissorum. Datum in Bihach predicta, feria tertia proxima post festum decolationis (*így*) beati Johannis baptiste, anno ^{1488.}_{szept. 2.} domini millesimo quadringentesimo octuagesimo octavo.

Et ego Benedictus Farcasii
notarius in premissis.

XV.

1489. jún. 5.

A tinnini káptalan I. Mátyás királynak Bécsben, 1489. febr. 7-én kelt parancsára — melyet át is ír — Horváth-Vytanovich Simont és testvérét Videt a humlyánmegyei Felsőfalu, Csokalat és Sztrippa birtokokba beiktatja és bevezeti.

Eredetije hártján, a káptalan függő pecsétje elveszett. A *M. Tud. Akadémia levéltárában*. Közli: *Áldássy Antal*.

Nos capitulum ecclesie Tyniniensis omnibus Christi fidelibus, presentibus et futuris, presentium notitiam habituris, salutem in salutis largitore. Quoniam unicum est oblivionis remedium, scilicet scriptura, que calumpniis infert silentium et modum explicat contentionis, sua serie loquitur presentibus et posteris veritatem, proinde ad universo-

rum, tam presentium, quam futurorum notitiam harum serie volumus pervenire, quod nos literas serenissimi ac invictissimi principis et domini nostri domini Mathie, dei gratia regis Hungarie, Bohemie etc. Austrieque ducis, domini nostri gratiosissimi introductorias et statutorias, pro parte nobilium Simonis Horwath Wytanowich et Viti, fratris eiusdem, emanatas, nobisque sonantes et directas summpmo (*igy*) cum honore recepimus in hec verba:

Mathias dei gratia Hungarie, Bohemieque rex, necnon Austrie dux etc., fidelibus nostris capitulo ecclesie Tyniniensis salutem et gratiam. Cum nos tum ad nonnullorum fidelium nostrorum humillime supplicationis instantiam maiestati nostre propterea porrecte, tum vero pro fidelitate et fidelibus servitiis fidelium nostrorum Simonis Horwath Wytanowich et Viti, fratris eiusdem, per eosdem, uti didicimus, maiestati nostre iuxta ipsorum possibilitatis exigentiam exhibitis et impensis, portiones possessionarias in possessionibus Felsewfalw, Chokalath et Ztrypar vocatis, in regno nostro Croatie et in comitatu de Hwmlyan existentibus habitas, in quarum pacifico dominio iidem Simon et Vitus, progenitores suos a quadringentis annis perstitisse, seque persistere asserunt etiam de presenti, item totum et omne ius nostrum regium, si quod in eisdem portionibus possessionariis qualitercumque haberemus, aut eedem nostram ex quibuscunque causis, viis, modis et rationibus concernerent maiestatem, simulcum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibუსlibet, premissis, sic ut prefertur, stantibus et se habentibus, et dummodo portiones prescripte ad aliquod castrorum nostrorum non pertineant, memoratis Simoni et Vito Wytanowich, ipsorumque heredibus et posteritatibus universis, nove nostre donationis titulo, vigore aliarum litterarum nostrarum exinde confectarum, inperpetuum contulerimus; velimusque eosdem in dominium earundem portionum possessionariarum et dicti iuris nostri regii, in eisdem habiti, per nostrum et vestrum homines legitime facere introduci. Super quo fidelitati vestre firmiter precipiendo mandamus, quatenus vestrum mittatis hominem pro testimonio fidedignum, quo presente unus ex iuratis nobilibus iuxta vim et formam generalis

decreti nostri in illo comitatu electis, tamquam homo noster regius ad facies prescriptarum portionum possessionariarum, in dictis possessionibus habitarum, vicinis et commetaneis earundem universis inibi legitime convocatis et presentibus accedendo, introducat prefatos Simonem et Vitum in dominium earundem, consequenterque iuris nostri regii in eisdem habiti, statuaturque easdem et idem eisdem, simulcum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibuscumlibet, premisso titulo ipsis incumbenti, perpetuo possidenda, si non fuerit contradictum. Contradictores vero si qui fuerint, evocet eosdem contra annotatos Simonem et Vitum, ad terminum competentem, nostram personalem in presentiam, rationem contradictionis eorundem reddituros. Et post hec huiusmodi introductionis et statutionis seriem cum contradictorum et evocatorum, si qui fuerint, vicinorumque et commetaneorum, qui premissis statutioni intererunt, nominibus, terminoque assignato, ut fuerit expediens, dicte nostre personali presentie fideliter rescribatis. Datum Wyenne, civitate, nostra Australi (*igy*), sabbato proximo post festum beate Dorothee virginis et martyris, anno domini millesimo quadringentesime octuagesimo nono, regnorum nostrorum Hungarie etc. anno tricesimo primo, Bohemie vero vigesimo.

1489.
febr. 7.

Nos itaque mandatis ipsius regie maiestatis semper obedire cupientes, ut tenemur, una cum nobili Mathia Orlowchich de Hwmlyan, electo iurato eiusdem comitatus pro homine regio assumpto, nostrum hominem videlicet venerabilem magistrum Johannem archidiaconum, Werhrecensem presbyterum, socium et concanonicum nostrum ad premissa fideliter peragenda nostro pro testimonio transmissimus fidedignum. Qui tandem exinde ad nos reversi uniformiter nobis retulerunt eo modo, quod ipse supradictus electus iuratus prefato testimonio nostro presenti, feria quinta proxima ante festum beati Urbani pape proxime preteritum, ad facies prescriptarum possessionum et portionum possessionariarum, videlicet Felsewfalw, Chokalath, et Ztrippar, wlgari Croatico Zlobychi superior, media et inferior vocatarum, ac iuris regii in eisdem habiti, vicinis et commetaneis earundem et eiusdem inibi legitime con-

1489.
máj. 21.

vocatis, quibusdam vero ex ipsis videlicet Paulo Lowrenchich de Chyztha, castellano in Rypach, Petro et Georgio Orlowchich, Johanne et Jacobo Gerdosych, Valentino Drasetych, Bartholomeo Mladynchich, Mauro Czwythchich et Mathia Munych de Hwmlyan, Thoma Sarchich, altero Thoma Kopitewich et Paulo Chusych de Lappacz presentibus accedentes, introduxissent memoratos Simonem et Vitum in dominium earundem et eiusdem, ipsarumque pertinentiis, statuissentque easdem et idem eisdem eorundem heredibus et posteritatibus universis, simulcum cunctis earundem et eiusdem iuribus, utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, premisso iure eis incumbentibus, perpetuo possidendas et habenda, ipsis itaque electo iurato et nostro hominibus in facie earundem possessionum et portionum possessionariarum, dictique iuris regii iuxta regni consuetudinem legitimis diebus residentes et moram facientes, nullo penitus contradictore inibi apparente. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes cum appensione sigilli nostri duximus concedendas. Datum sedecimo die diei statutionis prenotate, anno domini millesimo quadringentesimo octuagesimo nono supradicto.

¹⁴⁸⁹
jún. 5.

XVI.

1492. máj. 10.

Török hadifoglyok váltságjegyzéke.

Eredetije félív alakban, hosszában összehajtott papíron, a *M. kir. Orsz. Levéltárban*. Közli: *Horváth Sándor*.

Registrum Turcorum, qui se redimerunt, ac pecuniarum et rerum, quas pro ipsis accepi, feria quinta proxima máj. 10. post festum apparitionis beati Michaelis archangeli.

Primo Enebegh dedit in prompto flor. . . . I^o
Iste fuit hic Bihigii.

Item duo Turci videlicet Erdomys et Arayhan, qui fuerunt Petri Antholowich hic Bihigii, dederunt in prompto flor. II° LXXXX, et tres petias de purpure deaurato pro flor. LXXXX.

Item dedit Muzrath, qui iverat ad Turciam, pro aliis Turcis, qui fuerunt Petri Antholowich, tres petias de purpure deaurato pro flor. LXXXX.

Item isti idem suppleverunt tres suprascripti in una alia petia de purpure deaurato flor. XXX.

Item dedit Hassya, qui disponebat chizmas, qui fuit hic Bihigii, in prompto flor. LXXX.

Item dedit Manyr, qui fuit in Bihegh, in prompto LXXXXIII, et unum zak rapach, et unum cingulum wulgo zkender de serico pro flor. VII et chyzmas unas.

Qui fuerunt in Ryppach.

Primo Alya de Zarygewlly dedit in prompto flor. XLIII, et unam petiam de purpure deaurato pro flor. L, et pro hazaka, quam promiserat, dedit unam petiam de purpure rubeo.

Item Jwzuff de Zarygewlly dedit in prompto flor. LXVIII, et unam petiam de purpure deaurato pro flor. XXX, et unum thapete pro flor. II.

Item Mirza de Zarygewlly dedit in prompto flor. LXX, et unam petiam de purpure deaurato pro flor. XXX.

Item alter Alya de Zarygewlly dedit in prompto flor. LXXXXVIII, et unam petiam de kamoka raciana pro flor. VI.

Item Dwrguth de Zarygewlly dedit in prompto flor. LXXX et unam hazakam de purpure rubeo pro flor. XV, et duo thapeta pro flor. V.

Item Hadar de Zarygewlly dedit in prompto flor. LXXVII, et unam hazakam cum floribus rubeis in campo nigro pro flor. XX, et unum thapete pro flor. II.

Item Dawdh senior, qui intrat ad Turciam, pro ipsis Turcis, qui fuerunt in Rypach, dedit in prompto flor. XXXIII, et unam petiam de purpure deaurato pro flor. LX, et thapita tria pro flor. VII.

Qui fuerunt in Zokol.

Primo Elez de Janyssar dedit in prompto flor. LXXXVII, et unam petiam de kamuka deaurata pro flor. XIII, et thapete unum. Item Mehmeth de Wardar dedit in prompto flor. I°.

Item Zwlyemen de Wardar dedit in prompto flor. I°.

Item Alya de Wardar dedit in prompto flor. XXXI, et unam petiam de purpure deaurato pro flor. L, et unum zkender pro flor. IIII, et in una petia, quam dederunt Turci Petri Antholowith, qui superflue erant, flor. XV.

Item Ozman de Janyssar dedit in prompto flor. LXXXVI, et unam petiam de purpure rubeo pro flor. XIII.

Item Delimwza de Janyssar dedit in prompto flor. L, et duas petias de purpure, unam cum floribus albis et alia in campo rubeo cum floribus nigris pro flor. XL, et unum zkender pro flor. VI, et duo thapeta pro flor. III.

Item Mwrath de Wardar, qui iverat ad Turciam, pro istis aliis Turcis, qui fuerunt in Zokol, dedit in prompto flor. LX, et unam petiam de purpure deaurato pro flor. XXX, et unum zkender pro flor. X.

Item Aramadan de Karafferya, qui fuit Petri Antholowich hic Bihigii, dedit in prompto flor. LXXXIII, et unam petiam de purpure deaurato pro flor. XXVI.

Summa pecuniarum flor. M.VI°. LXX.

Summa rerum flor. VI°. LXII.

XVII.

Krapina vára, 1504. jún. 29.

Korvin János herczeg ripácsi Gerdosics Péternek és utódainak szolgálatai és ezer forint fejében a Zárándmegyében fekvő Gyula várához tartozó Medgyes birtokot adományozza.

Eredetije hártján, ép állapotban; a herczeg függő gyűrűpecsétjé vel. A *M. Kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 37762. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

II. Ulászló királynak Budán, 1506. márcz. 6-án kelt oklevelében is átirva. Ld. e pótlék XIX. sz. oklevelét.

Nos Johannes Corvinus Lyphthovie dux ac regnorum Dalmatie, Croatie et Sclavonie banus etc. memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod nos attentis et consideratis fidelibus servitiis et servitiorum meritis egregii Petri litterati Gerdosych dicti de Ryppach, per ipsum nobis signanter in conservatione eiusdem oppidi Ryppach, in confinibus regni Croatie

habiti, de quo dudum incole et inhabitatores eiusdem pre Thurcorum nimia rabie et continua devastatione dispersi fuissent, nisi fideli industria et diligenti provisione eiusdem Petri iuvarentur et conservarentur, exhibitis et impensis et quia etiam idem Petrus nobis mille florenis (*így*) auri ad peragenda certa et ardua negotia nostra de suis propriis pecuniis dedit et assignavit; ideo nos assumentes super se onera et quelibet gravamina illustris domine Beatricis consortis ac Cristofori filii et Elizabet filie nostrorum, aliorumque quorumlibet, quos presens negotium tangere dinosceretur, possessionem nostram Megyes vocatam, in pertinentiis castri nostri Gywla et in comitatu de Zarand existentem habitam, simulcum cunctis eiusdem utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, terris videlicet arabilibus, cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, silvis, nemoribus, fenilibus, montibus, vineis, vinearumque promontoriis, aquis, fluviis, piscinis, piscaturis, aquarumque decursibus, molendinis et eorundem locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum et pertinentiarum suarum integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis ad eandem spectantibus et pertinentibus, sub suis veris metis et antiquis limitibus, memorato Petro litterato ac nobili domine Apolonie consorti ac Thome et Petro, fratribus eiusdem carnalibus, ipsorumque heredibus et posteritatibus universis et per eos nobilibus dominabus Anne, Katherine, Ursule, Clare et Elene, sororibus ipsius Petri similiter carnalibus, ipsarumque heredibus universis, tum pro predictis fidelibus servitiis, tum etiam pro dictis mille florenis auri per nos modo praemisso levatis et receptis dedimus, donavimus, contulimus et inscripsimus ac a dicto castro nostro Gywla omnino sequestravimus, imo damus, donamus, conferimus et inscribimus ac sequestramus iure perpetuo et irrevocabiliter tenendam, possidendam pariter et habendam, nil iuris nilve proprietatis sew dominii nobis et nostris heredibus in predicta possessione [reservando], sed totum ius nostrum et omnem iuris sew dominii proprietatem in ipsum Petrum et alios prescriptos ac eorum heredes transferentes harum nostrarum cirographo manus nostre proprie subscriptarum, quibus sigillum nostrum est appen-

sum, vigore et testimonio litterarum mediante. Datum in
^{1504.}
jún. 29. castro nostro Crapina, in festo beatorum Petri et Pauli
apostolorum, anno domini millesimo quingentesimo quarto.

Az oklevél hátán: Megyes donatio.

XVIII.

1505. júl. 2.

A zágrábi káptalan előtt krescsicsi Herczegovics Gergely Vranográcz
várának eladományozása ellen tiltakozik.

Eredetije papiron, a káptalannak az oklevél hátára nyomott pecsét-
jével. A *gróf Erdődyek galgóczi levéltárában*, Lad. 98. fasc. 5. jelzet alatt.

Nos capitulum ecclesie Zagrabiensis memorie commen-
damus per presentes, quod nobilis Gregorius Herczegowych
de Kreschych in sua, aliorumque universorum fratrum
suorum eiusdem generationis Kreschych personis, nostram
personaliter veniendo in presentiam, serenissimum principem
et dominum dominum Wladislaum, dei gratia regem Hun-
garie et Bohemie etc., dominum nostrum gratiosissimum, a
donatione collationeque et consensu, item nobilem Petrum
Kozol a venditione, impignoratione et quavis alienatione,
egregium vero Balthasarem de Alap, regni Sclavonie vice-
banum, aliosque universos et quoslibet cuiusvis status et
conditionis homines ab impetratione, necnon emptione, pro
pignore aut quovismodo ad se receptione, occupatione,
usurpatione, detentioneque et conservatione castri Wrano-
grach vocati, in comitatu Zagrabiensi existentis habiti, per-
tinentiarumque suarum universarum iuri dictorum nobilium
de prefata Kreschych, prout dicitur, spectare debentium,
seque ipsos quovis quesito colore in dominium eiusdem et
earundem intromissione et sibipsis (*így*) appropriatione ac
statui factione, usuumque fructuum et quarumlibet utilitatum
eiusdem et earundem perceptione seu percipifactione, quo-
quomodo factis vel fiendis, prohibuit contradicendo et
contradixit inhibendo publice et manifeste, coram nobis testi-
^{1505.}
júl. 2. monio presentium mediante. Datum in festo visitationis beate
Marie virginis, anno domini millesimo quingentesimo quinto.

XIX.

Buda, 1506. márcz. 6.

II. Ulászló király megerősíti és átírja Korvin János herczegnek ripácsi Gerdosics Péter és utódai részére a Zaránd megyében fekvő Gyula várához tartozó Medgyes birtok adományáról szóló oklevelét.

Eredetije hártván, a király törött, függő titkos pecsétjével. A *M. Kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 37763. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Commissio propria domini regis.

Nos Wladislaus dei gratia rex Hungarie et Bohemie etc. memorie commendamus tenore presentium significantes, quibus expedit universis, quod pro parte et in persona fidelis nostri egregii Petri literati Gerdosych dicti de Ryp-pach, exhibite sunt nobis et presentate quedam littere illustris condam Johannis Corvini ducis, alias regnorum nostrorum Dalmatie, Croatie et Sclavonie bani, in pargameno patenter sigilloque eiusdem inpendenti communitate, quibus median-tibus idem condam Johannes Corvinus dux considerata fideli industria diligentique provisione eiusdem Petri litterati, quam in conservatione dicti oppidi Ryppach appellati in confinibus regni Croatie habiti eidem condam duci exhibuit, tum vero pro mille florenis auri, quos idem Petrus litteratus ad certa et ardua negotia ipsius condam Johannis Corvini ducis dedit et assignavit, possessionem suam Megyes voca-tam in pertinentiis castri sui Gywla appellati, in comitatu de Zarand existentis habitam, ab eodem castro Gywla sepe-randam (*igy*), simulcum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibuslibet memorato Petro litterato ac nobili dominae Apo-lonie consorti, Thomae et Petro fratribus eiusdem carnali-bus ipsorumque heredibus et posteritatibus universis et per eos nobilibus dominabus Anne, Katherine, Ursule, Clare et Elene, sororibus ipsius Petri similiter carnalibus, ipsa-rumque heredibus universis dedisse donasse et in perpetuum inscripsisse dinoscitur, tenoris infrascripti; supplicatum itaque nobis est in persona eiusdem Petri litterati, ut easdem lit-teras ratas, gratas et acceptas habere, litterisque nostris inseri et inscribi facere praemissisque dationi, venditioni et

inscriptioni, aliisque omnibus et singulis in tenore earundem litterarum contentis, nostrum regium et gratiosum consensum prebere dignaremur pariter et assensum, quarumquidem litterarum tenor talis est: (*Következik Corvin János 1504. jún. 29-én kelt levele, ld. XVII. sz. a.*) Nos igitur habentes considerationem fidelitatis et fidelium servitiorum prefati Petri literati, per eum, uti didicimus, sacre imprimis huius regni nostri Hungarie corone ac deinde maiestati nostre pro locorum et temporum varietate cum omni fidelitatis constantia exhibite et impensorum, huiusmodi supplicatione pro parte eiusdem Petri maiestati nostre, modo quo supra, porrecta regia benignitate exaudita et clementer admissa, prescriptas litteras annotati condam Johannis Corvini ducis fassionales, non abrasas, non cancellatas, nec in aliqua sui parte suspectas presentibusque litteris nostris privilegialibus de verbo ad verbum sine diminutione et augmento aliquali insertas eatenus, quatenus eodem rite et legitime existunt emanate, viribusque earum veritas suffragatur, ratas, gratas et acceptas habentes premissis dationi, venditioni et inscriptioni aliisque omnibus et singulis, in tenore earundem litterarum contentis nostrum regium consensum prebuimus, immo prebemus benivolum pariter et assensum; et nichilominus totum et omne ius nostrum regium, si quod in eadem possessione Megyes qualitercumque haberemus aut nostram ex quibuscumque causis, viis, modis et rationibus concerneret maiestatem, simulcum cunctis suis utilitatibus et pertinentiis quibuslibet, terris utputa arabilibus cultis et incultis, agris, pratis, pascuis, campis, fenetis, silvis, nemoribus, montibus, vallibus, vineis, vinearumque promontoriis, aquis, fluviis, piscinis, piscaturis, aquarumque decursibus, moleninis et eorundem locis, generaliter vero quarumlibet utilitatum et pertinentiarum suarum integritatibus, quovis nominis vocabulo vocitatis, sub suis veris metis et antiquis existentibus, memoratis Petro litterato ac domine Apolonie consorti, necnon Thome et Petro, fratribus suis carnalibus ac per eos aliis predictis ipsorumque heredibus et posteritatibus universis, dedimus, donavimus et contulimus, imo damus, donamus et conferimus, iure perpetuo et irrevocabiliter

tenendum, possidendum pariter et habendum, salvo iure alieno, harumstrarum, quibus secretum sigillum nostrum, quo ut rex Hungarie utimur, est appensum, vigore et testimonio litterarum mediante. Datum Bude, feria sexta proxima ante dominicam Reminiscere, anno domini millesimo quingentesimo sexto, regnorum nostrorum Hungarie etc. anno decimo sexto, Bohemie vero tricesimo sexto. 1506.
márcz. 6.

Az oklevél hátán : Registrata : Anno 1506. folio CLXVIII.

Máshelyt : Megyes consensus.

XX.

Siklós vára, 1512. jan. 5.

Perényi Imre nádor és bán parancsa Batthyány Boldizsár és Kasztellánffy György, szlavóniai adószedőkhöz, melyben meghagyja nekik, hogy a ripacsi várnagyok karácsony napján esedékes 133 forintnyi járulékát fizessék ki.

Eredetije papíron, zárlatán gyűrűpecséttel. A *hg. Batthyányak körmendi levéltárában*, Memor. 51. jelzet alatt.

Emericus de Peren comes
et palatinus ac banus etc.

Egregii nobis dilecti! Volumus et vobis committimus, quatinus acceptis presentibus egregiis Stephano Orlochyth et Dwymo, castellanis castri Repach, aut eorum homini, presentium ostentori, in sortem sallarii ipsorum, pro festo nativitatis domini proxime preterito debendi, florenos centum et triginta tres dare et solvere debeatis, aliud non facturi. Presentes superinde poteritis pro vestra reservare expeditione. Datum in castro nostro Soklyos, in profesto epiphaniarum domini, anno eiusdem millesimo quingentesimo duodecimo. 1511.
decz. 25.

Kivül : Egregiis Balthasar de Bathyan (vice) bano et Georgio Castellanffy, dicatoribus regni Sclavonie, nobis dilectis.

XXI.

Siklós vára, 1513. jan. 6.

Perényi Imre nádor parancsa Batthyány Boldizsár és Kasztellánffy Györgyhöz, melyben meghagyja nekik, hogy a bihácsi Szt. Ferencz-rendieknek kolostoruk építésére 100 forintot adjanak

Eredetije papíron, zárlatán gyűrűpecséttel. A *hg. Batthyányak körmendi levéltárában*, Acta memor. No. 51. jelzet alatt.

Emericus de Peren comes
ac palatinus et banus etc.

Egregii nobis dilecti! Volumus et vobis harum serie committimus, quatenus acceptis presentibus, fratribus ordinis sancti Francisci, in claustro beate Marie virginis in Byhygio fundato degentibus, ad edificationem eiusdem claustri centum florenos dare debeatis. Secus nulla ratione faciatis. Presentes autem pro vestra reservetis expeditione. Datum ^{1513.} in castro nostro Soklyos, in festo epiphaniarum domini, _{jan. 6.} anno eiusdem millesimo quingentesimo tredecimo.

Kívül: Egregiis Balthasar de Bathyan, vicebano nostro regni Slavonie et Georgio Castellanfy, nobis dilectis.

XXII.

Buda, 1513. jan. 29.

Perényi Imre nádor és szlavón bán parancsa Batthyány Boldizsár helyettes bánhoz, melyben utasítja, hogy a Bihácsban és Kninben szolgálatot teljesítő 172 gyalogos katonának másfél havi zsoldjaképen 516 forintot fizessen, továbbá, hogy az adóösszeírási jegyzéket haladéktalanul terjeszse fel s az adót pontosan szedesse be.

Eredetije papíron, zárlatán gyűrűpecséttel. A *hg. Batthyányak körmendi levéltárában*, Memor. 51. jelzet alatt.

Emericus de Peren, comes,
ac palatinus et banus etc.

Egregie nobis dilecte! Volumus et vobis harum serie committimus, quatenus acceptis presentibus, illis peditibus

centum et septuaginta duobus, in Byhygio et Thilinio servientibus, de pecuniis taxe, absque mora et omni occasione, pro uno mense et medio, florenos quingentos et sedecim, ad singulam videlicet personam per florenos tres computando, dare et solvere debeatis, et in hoc, pro Deo, aliud ne faciatis. Sed utcunque poteritis, eam summam statim disponatis, ne ipsi pedites cogantur exire. Presentes superinde poteritis pro vestra reservare expeditione. Preterea illud registrum super connumeratione taxe dies noctes ad nos mittere velitis, scitis enim iam quotiens vobis scripsimus, ut nobis mitteretis. Intelligere non possumus, quid cause sit, cur mittere tantopere recusaveritis. Postremo sitis diligentissimi in exactione taxe, compellatis unumquemque ad solutionem, ita quod administrent sine defectu, ne videamini vos istic frustra sedisse; studio et opera in hoc sitis, aliud nullomodo sitis facturi. Datum Bude, sabatho proximo post^{1513.}_{jan. 29.} festum conversionis beati Pauli apostoli, anno domini millesimo quingentesimo tredecimo.

Idem Emericus comes et palatinus etc., qui supra, manu propria.

Kivül: Egregio Balthasar de Bathyan, vicebano nostro regni Slavonie, nobis grate dilecto.

XXIII.

Buda, 1513. jan. 30.

Deésházy Antal, nádori titkár, levele Batthyány Boldizsár helyettes bánhoz, melyben megkéri, hogy a bihácsi gyalogvitézeknek fizetendő 516 forintból neki járó 5 forinton vétessen az ő részére Zenggben vagy másutt egy vég jó csemelet posztót.

Eredetije papíron, zárlatán gyűrűpecsét nyomaival. A *hg. Batthyányak körmendi levéltárában*, Acta memorab. No. 51. jelzet alatt.

Charissime noster domine! Daturus est dominatio vestra peditibus, in Bihigio nunc servientibus, ad litteras domini nostri gratiosissimi, florenos quingentos et sedecim, ex quibus pro pecuniis numeralibus debentur mihi floreni quinque. Rogo dominationem vestram causa meorum ser-

vitiorum, velit eiusmodi quinque florenos excipere et faciat emere Segnie aut alias, ubi commode poterit, unam petiam de chemeleth bono, sive brunatici sive viridi coloris sit, saltem sit de bono. Si quid contigerit dominationem vestram addere ad illos quinque florenos, promitto dominationi vestre usque ad obulum satisfacere. Si faciet dominatio ^{1513.} _{jan. 30.} vestra, potero illi reservire et reserviam. Ex Buda, die dominico post (festum) conversionis beati Pauli apostoli, anno domini millesimo quingentesimo tredecimo.

Anthonius Deeshazy,
secretarius palatinalis etc.

Kívül: Egregio domino Balthasar de Bathyan, vicebano regni Slavonie, domino meo honorandissimo.

XXIV.

Buda, 1513. febr. 21.

Perényi Imre nádor és szlavón bán parancsa Batthyány Boldizsár helyettes bánhoz, melyben utasítja őt, hogy Orlovesics Duim és István, ripacsi várnagyoknak, fizetésük fejében 100 forintot fizessen ki.

Eredetije papiron, zárlatán gyűrűpecséttel. A *hg. Batthyányiak körmendi levéltárában*, Acta memor. No. 51. jelzet alatt. Közli: *Áldásy Antal*.

Emericus de Peren comes,
ac palatinus et banus etc.

Egregie nobis dilecte! Volumus et vobis harum serie committimus, ut egregiis Dwymo Orlochyth et Stephano similiter Orlochyth, castellanis nostris de Repach, in sortem sui sallarii deputati erga illius regni, ambobus centum florenos dare et solvere debeatis. Aliud nullomodo faciatis. ^{1513.} _{febr. 21.} Presentes superinde pro vestra reservetis expeditione. Datum Bude, feria secunda proxima post dominicam Reminiscere, anno domini millesimo quingentesimo tredecimo.

Emericus palatinus
manu propria.

Kívül: Egregio Balthasar de Bathyan, nostro vicebano regni Slavonie, nobis dilecto.

XXV.

Buda, 1513. febr. 22.

Perényi Imre nádor és szlavón bán parancsa Batthyány Boldizsár helyettes bánhoz, melyben utasítja, hogy Bihács város bírája kezéhez a város segélyezésére 100 forint helyett egyelőre 33 forintot fizessen ki.

Eredetije papíron, zárlatán gyűrűpecséttel. A *hg. Batthyányak körmendi levéltárában*, Memorab. No. 51. jelzet alatt.

Emericus de Peren comes,
ac palatinus et banus etc.

Egregie nobis dilecte! Volumus et vobis harum serie committimus, ut huic iudici Byhygiensi, pro subsidio civitatis triginta tres florenos dare et solvere debeatis. Respondeatis quoque ipsi iudici, quod licet vobis ita commiserimus, ut centum florenos daretis, sed propter defectum pecuniarum dare tantum non potestis primo. Committatis, quod ad festum pasce mittant ad vos, et residuam partem quoque ^{Apr. 11.} ipsi persolvētis. Interim vero informabimus vos, unde residuam partem solvere possitis. Aliud non facturūs. Presentes superinde pro vestra reservetis expeditione. Datum Bude, ^{1513.} ^{febr. 22.} in festo kathedre beati Petri apostoli, anno domini millesimo quingentesimo tredecimo.

Emericus palatinus
manu propria.

Kívül: Egregio Balthasar de Batthyan, vicebano nostro regni Sclavonie, nobis dilecto.

XXVI.

Buda, 1516. szept. 9.

II. Lajos király előtt ripacsi, másként szokoli Orlovchyth Gergely és Kétheli Bernát és Mátyás nemzetségestől — kölcsönös sérelmeik feledésével — egymással békességre lépnek.

Eredetije papíron, a szöveg alatt a király pecsétjének nyomával. A *M. kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 22813. sz. alatt.

Nos Ludovicus dei gratia rex Hungarie et Bohemie etc. memorie commendamus per presentes, quod egregius

Gregorius Orlowchyth de Repach aliter de Zokol ab una, necnon nobiles Bernaldus et Mathias de Kethhel partibus ab alia, eedem ambe partes onera et quelibet gravamina filiorum filiarumque, cunctorum etiam fratrum, proximorum et consanguineorum ipsorum, in subscriptis super se levantes et recipientes, coram nostra personali presentia personaliter constituti, sponte et libere confessi sunt pariterque retulerunt in hunc modum: Quomodo ipsi se se mutuo et alternatim super universis causis, dampnis, iniuriis, nocumentis, actibus potentiariis, generaliter vero quorumlibet malorum actuum generibus, hucusque inter ipsas partes qualitercunque motis, patris, suscitatis et subortis, quitos reddidissent et expeditos, modisque omnibus absolutos commisissent, imo reddiderunt coram dicta nostra personali presentia vigore ^{1516.}et testimonio presentium mediante. Datum Bude, feria tertia _{szept. 9.} proxima post festum nativitatis beatissime Marie virginis, anno domini millesimo quingentesimo decimo sexto.

XXVII.

1520 körül.

Horvátországi tizedjegyzék töredéke.

Eredetije papíron, tört félív alakban. A *M. kir. Orsz. Levéltárban*, DL. 38644. sz. alatt. Közli: *Horváth Sándor*.

Sumpma decimarum in Mwthnycza pertinentiisque eiusdem. Primo de tritico centum et quinquaginta quarte, de avena XI quarte, de milio vero quadringente et octuaginta quarte, apes sex, de vino vero cubulos quadraginta sex.

Sumpma pertinentiarum Bihach. Primo de tritico septingente et sexaginta quarte, de milio mille et quatuordecim quarte, de avena trecentas quartas, apes viginti, de vino vero ducentos et sexaginta duos cubulos.

Sumpma provincie Homlan, ex ista parte montis. Primo de tritico centum nonaginta et quinque quarte, de avena

quadraginta quarte, de milio vero ducente et triginta una quarte, de vino autem centum viginti septem cubulos et apes duas.

Sumpma dicte provincie Homlan, videlicet ex illa parte montis. Primo de tritico ducente et sedecim quarte, de avena triginta sex quarte, de milio ducente et quinquaginta quarte, de vino vero octuaginta cubuli.

Sumpma pertinentiarum Zokol. Primo de tritico octuaginta quarte, de avena septem quartas, apes tres, de milio nonaginta sex quarte, de vino octuaginta septem cubulos.

Sumpma totius provincie Lapacz. De tritico ducenta et sexaginta ztaria, de avena quinquaginta duo ztaria, de milio quadringenta et quindecim ztaria, de vino vero triginta tres cubulos.

Sumpma ville Georgii Mikulýchých Doberchevých vocate. Primo de tritico viginti octo ztaria, de avena octo et medium ztaria, de milio viginti octo ztaria, de vino decem et septem cubulos.

Sumpma in Neblwh. Primo in tritico XXXXV ztaria, de milio XXXXVI ztaria, de avena XXXXVII ztaria, quam avenam dedi ad Ripach, de vino octo et medium cubulos.

Et ista sumpma suprascripta existit in dicis; et insuper emi de croco sex libriczas, pro quo solvi in frugibus quindecim aut citra florenos. Adhuc exegi duodecim florenos in prompto, quos vestre magnificentie consigno.

Item dispensatores vestre magnificentie a me receperunt de tritico pro duobus florenis, pro quo recepi mihi de decimis Zokol solutionem pro ipsis duobus florenis, si vestra magnificentia consentit et non contradicit.

Kívül, más, de egykorú kézzel:

Et Cruppa floreni L.

Muthnicza X.

Bihagh, Zokol, Stheskouith LX.

Ripacz floreni XXX.

Lapacz floreni XXXX.

Episcopo de vino provenerunt cubuli vini III.^c

XXVIII.

Esztergom vára, 1522. szept. 13.

Szathmáry György, esztergomi érsek levele Báthory István nádorhoz, melyben kéri, hogy intézkedjék, hogy Orlocsics Gergely, zenggi várnagy járandóságát megkapja; azonkívül lőszerek és egyéb szükségletekről való gondoskodását kéri.

Eredetije papíron, zárlatán az érsek gyűrűpecsétjének nyomával.
A M. Kir. Orsz. Levéltárban, DL. 25666. sz. alatt.

Post servitorum meorum commendationem. Spectabilis et magnifice domine michi honorandissime! Deputationes ille, que fuerant egregio Gregorio Orlochyth, capitaneo Segniensi facte, ut ex litteris eiusdem intelligo, nondum sunt ei restitute. Rogo dominationem vestram magnificam, dignetur committere vicethezaurario, ut deputationes istas eidem capitaneo Segniensi restitui faciat. Dignetur etiam dominatio vestra magnifica de pulveribus et aliis necessariis rebus eidem castro et civitati Segniensi providere, ne defectu harum rerum aliquid istic periculi contingat. Eandem bene et feliciter valere cupio, cui me iterum commendo. Ex arce mea Strigoniensi, sabbato proximo post festum nativitatis beatissime Marie virginis, anno 1522.

1522.
szept.13.

Georgius archiepiscopus Strigoniensis,
primas Hungarie, legatus natus etc

Kivül: Spectabili et magnifico domino Stephano de Bathor, regni huius palatino, comiti Themesiensi, locumtenenti regio etc., domino mihi honorandissimo.

JAVÍTANDÓK.

8. l. 3. sor : „Eredeti fogalmazvány“ h. „Későbbkori egyszerű másolat“
teendő.
9. l. 10. sor : nos h. nobis olvasandó.
61. l. 26. sor : cumbussissent h. combussissent.
75. l. 16. sor : prentati h. prenotati.
114. l. 13. sor : Wr István h. Wr István felesége.
216. l. 19. sor : Guchahócz h. Guchalócz.
228. l. 3. sor : „ennek néhai öcscsét Miklóst“ törlendő.
-

NÉV- ÉS TÁRGYMUTATÓ.

Rövidítések : b. = birtok ; cs. = család ; f. = falu ; fő. = folyó ;
főis. = főispán ; hg. = herczeg ; kg. = község ; m. = megye ; n. =
nem, nemzetség ; p. = puszta ; pk. = püspök ; szn. = személynév ;
vr. = vár ; vrs. = város.

(Az évszámok az oklevelek keltét, a többi szám a kötet lapszámát adja.)

ABBAS DE KEDHEL, 1263. 11.	ALAPY Boldizsár, szlavón hely.
ABLAKVÖLGYE f., XVII. sz., 307.	bán, 1505. 346.
ADÓFIZETÉS, a bihácsi polgárok	ALBAFALVAY János, dalmát-hor-
részéről, 1262. 9., 1279. 20.	vát hely. bán, 1420. 322. 323.
ADÓÖSSZEÍRÁSI JEGYZÉK (<i>con-</i>	ALBÁNOK (nép), tengerpartiak,
<i>numeratio taxe</i>) 1513. 351.	<i>Bevezetés</i> , VII.
ADÓSZEDŐK (<i>Collectores ponde-</i>	ALBERT, csanádi pk., 1464. 195.
<i>rum</i>), 1255. 2.	ALBERT, főlovászmester, szebeni
AJTÓNÁLLÓMESTEREK :	kir. ispán, 1272. 17.
Bodó Gáspár kir.-női, tolnai	ALBERT, veszprémi pk., 1464.
főispán, 1486. 223.	195. 1471. 204.
János, 1363. 78. 81.	ALBERTIN, moscseniczai várnagy,
Parlaghy György, 1471. 205. .	a szt. János-rend dubiczai,
1481. 222.	soproni és garai házainak pre-
Tamás (Péter fia), 1358. 57.	ceptor, 1361. 66.
Thuróczy Benedek, 1464. 195.	ALBERTINUS, dubiczai és garai
AKALACS (<i>Akalas</i>) b. (Tolna m.)	preceptor, 1486. 224.
1560. 305. 1703. 308.	ALK szn. ld. Radovánczy a.
AKGERMEN (<i>Nextherfejevár</i>),	ALKANCELLÁROK :
1519. 282. .	András, székesfejevári pr-
AKLYCH ld. Oklity.	post, 1326. 31.

- Benedek, aradi prépost, 1270.
14. 16. 1272. 17.
Demeter, fejevári prépost,
1269. 13.
László, fejevári pk. 1279. 21.
László, titeli prépost, székes-
fejevári püspök, 1322. 29.
Smaragd mester, 1255. 3.,
székesfejevári pk., 1256. 4.
Tivadar, győri pk., 1297. 27.
ALMÁS b. (Fejér m.) 1560.
305. 1703. 308.
ALMYCHAI Hector, 1412. 147.
— fia : Miklós, 1412. 147.
Ennek fia : László, 1412.
147.
ALSÓBEBRINA (*Alsóbebryna*) b.
(Orbász m.) 1514. 271. 275.
1525. 291.
ALSÓBERSTÁNCZ (*Alsóbersthyancz*)
pozsegam. b., 1505. 261.
264. 268.
ALSÓBERSTYÁNTÁCZ (*Also Ber-*
sthyanythacz) pozsegam. b.,
1486. 228. 1498. 252.
1514. 271. 275. 1525. 290.
1530. 302.
ALSÓBUDOSEVO (*Also Bwdosewo*)
b., 1504. 260.
ALSÓCSERNEK (*Alsoczernek*) po-
zsegam. b., 1466. 196. 1468.
201. 1505. 261. 264. 268.
1514. 271. 275. 1525. 290.
ALSÓDUBICZA (*Alsóndubicha*)
vrs., 1384. 101.
ALSÓGRADISKA, 1295. 26. 27.
—i rév vámjának felerészét
Thomasina, Szlavónia hgnője
Orbászi Grubuch flainak : Tur-
dizlaus és Balázsnak adja 1295.
25. 26. III. Endre kir. ezen
adományt 1297-ben megerő-
síti, 1297. 26. 27.
ALSÓLINDVAY Miklós, pincze-
mester, 1464. 195. Pozsonyi
főisp. 1471. 205.
ALSÓLIPINYE (*Alsólypnye, Alson-*
lyppynye, Also-Lyppynnye),
pozsegam. b., 1466. 196.
1468. 201. 1486. 228.
1505. 261. 264. 268. 1514.
271. 275. 1525. 290. 295.
1530. 303.
ALSÓPRIBINYE (*Also Prybynye*)
b. (Pozsega m.), 1514. 275.
ALSÓSUMEGYICZA (*Also Some-*
gyicza), pozsegam. b., 1466.
196. 1468. 201.
ALSÓSZENTBENEDEK (*Alsoszent-*
benedek), pozsegam. b., 1473.
205 — 207. 1476. 211. 212.
214. 215.
ALSÓ-SZLAVÓN VÁRMEGYÉK:
Dubicza, Orbász és Szana,
Bevezetés, VII.
ALSÓBERSTHYANTHACZ ld. Al-
sóberstyántác. z.
ALSÓLWPPYNYE ld. Alsóli-
pinye.
ALTANYZ GUILLERMUS, bélai vár-
nagy, a szt. János vitézek
glogoniczai és szentmártoni
rendházának preceptora, 1361.
66.
AMADÉ, győri püspök, 1263.
12.

- AMBROSEWYTH Miklós, 1486. 226. 227.
- ANATOLIA (*Natholia*) 1519. 280.
- ANDRÁS, a felsődubiczai pálosok perjele, 1461. 189. 191.
- ANDRÁS, a pozsegai káptalan karkáplánja, 1466. 198.
- ANDRÁS, erdélyi püspök, 1326. 32.
- ANDRÁS, erd. vajda, 1358. 57.
- ANDRÁS és Beke mester, Tamás fia, 1326. 30.
- ANDRÁS ispán, 1328. 32. — fia: Tamás, szanai kir. ispán, 1328. 32.
- ANDRÁS, kamarjai főesperes, zágrábi kanonok, a zágrábi püspök vicarius, 1384. 106.
- ANDRÁS, kir. ispán, 1328. 32. — fia Tamás, szanai kir. ispán, 1328. 32.
- ANDRÁS, Morthonosfia, 1347. 35.
- ANDRÁS, raguzai érsek, 1405. 130.
- ANDRÁS, spalatói érsek, 1405. 130.
- ANDRÁS, székesfejérvári prépost, alkanczellár, 1326. 31.
- ANTAL, kosztajniczai plebános, 1384. 106.
- ANTHLOWICH Péter, bihácsi vitéz, 1492. 342—344. — török foglyai, 1492. 342. 343.
- APASTAG ld. Apostag.
- APAY szn. ld. Szerdahelyi a.
- APÁT (*abbas*): kéthelyi, 1263. 11. topliczai, 1262. 9.
- APOSTAG (*Apostak*) b. (Fejér m.) 1560. 305.
- APOSTAG (*Apastak*) b. (Solt m.) 1560. 305.
- APPRISSAVÖLGYE f., XVII. sz., 307.
- ARÁBIA, 1519. 280.
- ARAD VM., 1560. 305. — i birtokok 1560. 305.
- ARADI PRÉPOSTOK: Benedek, alkanczellár, 1270. 14. 16. 1272. 17.
- ARADY Péter mester, pozsegai olvasókanonok, 1352. 41.
- ARANY BULLA, 1263. 11.
- ARMA (*fegyver*), 1360. 61.
- ARAYHAN (*török fogoly*), 1492. 342.
- ARCHIDIACONUS de Zana Urbaz et Dobicha: Guerold, zágrábi kanonok, 1293. 25.
- ASSZONYFALVA (*Azzonfalwa*) b. (Orbász m.), 1525. 291.
- ASSZONYFALVA b. (Vas m.); 1525. 291. 1527. 299.
- ASZUPUKUR (*Azynpoker*) 1429. 167.
- AULE IUVENIS: Tamás, gerzenczei ispán, 1353. 50. László fia: Tamás, 1353. 47.
- AULE IUVENIS FAMILIARIS, 1408. 319.
- AURANA ld. Vrána.
- AURANEA prioratus ld. Vránai perjelség.
- AZZONFALWA ld. Asszonyfalva.

ÁBRAHÁM, morocsai (de *Mo-roucha*) ispán, 1262. 9.

ÁDÁM, György fia, 1403. 126.

ÁDÁM ISPÁN FIA: Lőrincz, zalai kir. ispán, kir. udvarkapitány (iudex aule regie), 1263. 12.

ÁGOSTON, győri pk., 1464. 195.

ÁLDÁSY Antal, *Bevezetés*, IX. — oklevélközlései e kötetben: 1464. 193. *Pótlék*. 1465. 335. 1489. 339.

ÁRKI (*Arky*) b. (Fejér m.) 1703. 308.

ÁRKY VÁRA, 1519. 281.

ÁRPÁDOK ALKOTÓ EREJE, *Bevezetés*, V.

BACHIENSIS COMES ld. bácsi kir. ispán.

BACSIN (*Bachyn*, *Baćin*) vrs., 1461. 189.

BACSINI (*Bacsinay*, de *Bachyn*) cs. — András (Endre) 1410. 133. 1412. 147. 1413. 152. 1417. 162. Fiai: Fülöp 1410. 133. Endre 1413. 152. Jakab (Jákó), a dubiczam. nemesek vál. bírāja, 1412. 147. 1413. 158. 160. 1417. 162. — Miklós, 1496. 249. Fiai: János, István és György, 1496. 249. 250.

BAJAZID (*Bayazythan*) szultán, 1519. 280.

BAKICS (*Bakyth*) b. (Orbász m.), 1525. 291.

BAKÓCZ (*Bokouch*) mester, szanai főispán, Kozara és Greben várak várnagya, 1365. 83.

BAKONOKY (de *Bakolnok*) János, 1358. 187.

BAKYNAMLAKA VIZE, 1353. 50. BAKYTH, ld. Bakics.

BALASSA Ferencz, 1522. 289.

BALÁZS, dubiczai pálos barát, 1384. 101. 102.

BALÁZS és TURDIZLAUS, Orbászi Grubuch fiai, 1295. 25. 26. 27. — Thomasina, Szlavónia hgnőjétől a Száván létező alsógradiskai rév vámjának felerészét kapják, 1295. 25., III. Endre király ezen adományt megerősíti, 1297. 26. 27.

BALÁZS fia Balázs, orbászvármegyei nemes, 1352. 40. — az orbászmegyei Pryzawyban bírt birtokrészét 70 márkáért Tarkói Rykolf fia Miklós mesternek zálogba veti, 1352. 40. 41.

BALÁZS, homonnai esperes, bihácsi plébános, 1488. 338. 339.

BALÁZS, kamarcsai főesperes, 1384. 107.

BALÁZS, Mihály fia, 1384. 103. 104.

BALÁZS, Radozlaus fia, 1384. 103. 104.

BALKÁN-FÉLSZIGET, *Bevezetés*, V., VI.

BALTEUS (*vállkendő*), 1360. 61.

- BAMBUSIUM (*ujjas mellény*), 1360. 61.
- BANATHAWAL, másképp Banyavác b., 1273. [1361.] 70.
- BANDONUS Cornuti, a jeruzsálemi szt. János vitézek magyar- és szlavónországos perjele, Dubicza m. főispánja, 1353. 45. 1359. 59. 1360. 62. 1361. 66. 1365. 82. Vránai perjel, 1461. 192. 1506. 269. — Wagath Balásznak a Kulpa melletti Szt. Mihály birtokot adományozza, 1353. 45. 47.
- BANJALUKA (*Banyahuka*) v. 1519. 281. 1522. 288.
- BANOCICS (*Banochith*) Iván, bihácsi esküdt, 1492. 235. 236.
- BANYAVÁCZ másképp Banathawal b., 1273. [1361.] 69. 70. 71. 74.
- BANYAVÁCZI Vladika, Vladissa fia, 1361. 69—75., testvérei: 1361. 69—71. Barcha, Dmynek, Bogdán 72—75.
- BARABÁS Sámuel, *Bevezetés*, VI. — társaságában Thallóczy által szerkesztett Blagay-Oklevéltár, *Bevezetés*, VI.
- BARACS b. (Fejér m.), 1703. 308.
- BARACS alias Kisapostagh b. (Fejér m.) 1703. 308.
- BARCHA szn., 1361. 72—75.
- BARKA VÁRA, 1519. 281.
- BAROCH fia Miklós, 1263. 11.
- BARYCH VÁRA, 1519. 281.
- BASÓ mester, kőrösi főispán, 1384. 103. — pecsétjével pecsételnek Lindvay István és János, szlavón bánok, 1384. 103.
- BASTHYNI Gergely, 1473. 208.
- BASZARÁB, (*Bazaraba*), havasalföldi vajda, 1519. 283.
- BATHALICH Simon, bihácsi polgár, 1488. 338.
- BATHKAY László, 1458. 188. — fia: Miklós, 1458. 188. — özvegye, 1458. 188.
- BATHROWYGHWERH b. (Pozsega m.) 1514. 275.
- BATTHYÁNY Boldizsár, 1496. 249. — voltbosnyában, 1496. 249. — jajczai b., 1502. 257. 259. — szlavón hely. bán és adószedő, 1512. 349. 1530. 350. 352. 353.
- BÁCSI és kalocsai érsekek: István, kanczellár, 1464. 195.
- BÁCSI kir. ispán: Pál, bán, 1272. 17. Demeter tárnokmester, trencséni kir. ispán, 1326. 32.
- BÁLINT, a felső-dubiczai pálosok perjele, 1384. 106. 107. 108. 1385. 110.
- BÁLINT érsek, a pécsi egyház kormányzója, 1405. 130.
- BÁLINT, garityi vicarius, 1461. 191.
- BÁLINT, jaxagóczai plebános, 1384. 102.
- BÁLINT, makáriai püspök, 1358. 57. 1363. 77. 80.

BÁLINT, pozsegai kanonok, 1384.
100.

BÁN ÍTÉLKEZÉSE ALÓL A BIHÁ-
CSIAK MENTESEK, 1262. 9.
1279. 21. —nak Bihácsban
szállásjoga nincsen, 1262. 9.

BÁN SZÁLLÁSA, ZSOLOZSMÁJA,
1429. 167.

BÁNFFY Zsigmond, 1522. 288.

BÁNOK:

Albafalvay János, dalmát hely.
bán, 1420. 322. 323.

Batthyány Boldizsár, szlavón
hely. bán, 1502. 257. 259.

Bebek Imre, szlavón bán,
1402. 122.

Bebek János, bosnya bán,
1496. 249.

Bessenyei Pál, dalmát-horvát-
szlavón bán, 1405. 130.

Bélay Barnabás, szörényi bán,
1519. 280.

Corvin János, lipitói hg.,
dalmát-szlavón-horvát bán,
1504. 259. 344. 1506. 347.
348.

Cserneki Benedek, 1468. 201.
202.

Csupor Pál, szlavón bán,
1400. 120. 1411. 321. 322.
1412. 137. 138. 141. 147.
148. 1413. 157. 158. 161.
1486. 224. 225.

Csúsz János (Ludbregi), dal-
mát és horvát bán, 1358. 57.
Eberhard, zágrábi pk., dalmát-
horvát-szlavón bán, 1402.
122.

Egerváry László, dalmát bán,
1481. 222. 1492. 241. 245.
1493. 246.

Fábián, hely. bán, 1262. 9.

Gelethfy, bán, 1522. 288.

Gerlethey, szörényi bán, 1522.
287.

Héderváry Ferencz, nádor-
fejérvári bán, 1527. 298.

Horváth Demjén, bosnya, dal-
mát-horvát és szlavón bán,
1471. 204. 1481. 219.

István, bán, 1255. 2. 1265. 5.

István, zágrábi püspök, 1358.
57. 1360. 64. 65. 1363.
77. 80.

Joachim, szlavón bán, 1272.
17.

Kanizsay László, bosnya bán,
1496. 249.

Kállay János, szörényi bán,
1522. 287.

Konya bán, 1405. 130.

Leusták, szlavón bán, 1358.
57. 1361. 67.

Lindvay István, szlavón bán,
1382. 96. 1383. 97. 1384.
103. 104.

Lindvay János, 1382. 96.
1383. 97. 1384. 103. 104.

Loránd bán, 1272. 14—16.

Lőrincz, szörényi bán, 1272. 17.

Magyar Balázs, bosnya, dal-
mát-horvát-szlavón bán, 1471.
204.

Maróthy János, macsói bán,
1405. 130. 1429. 163—166.
171.

- Maróthy Mátyás, macsói bán, 1471. 204.
- Mikech bán, 1328. 32.
- Miklós, macsói bán, 1358. 57. 1363. 78. 81.
- Mychk, szlavón bán, 1326. 32.
- Pál, bácsi kir. ispán, 1272. 17. 18.
- Pál, macsói bán, szerémi, valkói és bodrogi kir. ispán, 1326. 32.
- Perényi Imre, nádor, szlavón bán, 1512. 349. 1513. 351—353. Levelei Batthyány Boldizsár, szlavón hely. bánhoz 1512. 349. 1513. 350. 352. 353.
- Ponich, zalai kir. ispán, 1272. 18.
- Radoszláv (Radizlaus), szlavón bán, 1293. 24. 25. 1295. 26.
- Rohffy (Roffy) László, decsei, dalmár-horvát-szlavón hely. bán, 1481. 219—222.
- Steyewochpukury Péter, hely. bán, 1402. 123.
- Suke Márton, dalmát hely. bán, 1420. 322. 323.
- Szapolyai Imre, Bosznia kormányzója, dalmát-horvát-szlavón bán, 1464. 195.
- Széchy Miklós, országbíró, dalmát-horvát bán, 1358. 57. 1361. 69. 1363. 78. 81.
- Tamás bán, 1256. 3. Fiai: Gergely és Tamás, 1256. 3. Ennek fiai: Tamás és István, 1256. 3. 4.
- Ujlaki Miklós, macsói bán, erd. vajda, 1464. 195. 1471. 204.
- BÁNÓCZ (*Banowcz*) pozsegam. b., 1505. 265. 1525. 291.
- BÁRÓKNAK Thymotheus, zágrábi püspök orbásmegyei népeinél és jobbágynál való erőszakos megszállása (*descensus violentus*) megtiltatik, 1269. 13.
- BÁTHORY István, nádor, 1522. 290. — és temesi főispán, 1522. 356. — hoz II. Lajos kir. levele, 1522. 287—290.
- BÁTHORY István, országbíró, 1481. 218.
- BÁTHORY László, étekfogómeister, 1464. 195.
- BÁTHORY Miklós, szerémi püsp., 1471. 204.
- BEATRIX, Korvin János felesége, 1504. 345. — fia Kristóf, 1504. 345. — leánya Erzsébet, 1504. 345.
- BEBEK Imre, vránai perjel, dubiczamegyei főispán, 1398. 117. 118. — szlavón bán, 1402. 122.
- BEBEK István, országbíró, 1363. 77. 81.
- BEBEK János, pelsőczyi, bosnya bán, 1496. 249.
- BEBRINA, orbásm. b., 1443. 173.
- BEBROVA PATAK, 1361. 68.
- BEBROWNYCZA b. 1504. 260.
- BEKE és András mester, Tamás fiai, 1326. 30.

- BELANOVÁČZ (*Belanowcz*) b., 1504. 259.
- BELED (*Belleed*) b. (Sopron m.), 1525. 291.
- BELGRÁD (*Belgrad*) b. (Pozsega m.) 1525. 290.
- BELYGRAD (*Belgrád*) VÁRA, 1519. 281.
- BENÁK, Tiborcz, voiszakai nemes fia, 1349. 36. 37. — Prizawya nevű orbászm. birtokát 50 márkáért Rikolf orbászm. ispán fia Miklósnak zálogba veti, 1349. 36—37.
- BENCZÉS APÁTSÁG RUDINÁN, 1514. 275.
- BENCZYGH György, czerkveniki, pozsegam. szolgabíró, 1492. 241.
- BENEDEK, a kir.-né udvarmestere, 1263. 12.
- BENEDEK, aradi prépost, alkancczellár, 1270. 14. 16. 17.
- BENEDEK bán, Cserneki, 1468. 201. 202. — fia: Józsa, 1468. 201. 202. Ennek leánya: Ilona, 1468. 201. 202. — másik fia: Jakab, 1468. 201. Ennek fia: György, 1468. 201.
- BENEDEK, bosnya püspök, 1471. 204. 1481. 222.
- BENEDEK, csanádi pk., 1326. 31.
- BENEDEK, dubiczai főesperes, zágrábi kanonok, 1384. 107.
- BENEDEK, eszt. érsek, 1256. 15.
- BENEDEK, Farkas fia, közjegyző, 1488. 339.
- BENEDEK fia: György, zágrábi clericus és közjegyző, 1384. 109.
- BENEDEK mester, pozsonyi főispán, 1363. 78. 81.
- BENEDEK, zágrábi kanonok, gericsai esperes, 1256. 5.
- BEOGRAD (*Belgrád*) vára, 1519. 281.
- BERCH, 1281. 22.
- BERDECH, 1328. 33.
- BERECZKHEGYE (*Bereczkhege*) b., 1473. 205—207. 1476. 211. 212. 214. 215.
- BEREK b. (Tolna m.), 1703. 308.
- BERISZLÓ Ferencz, graborjai, 1504. 259. — felesége: Borbála, Wok, rácz despota özvegye, 1504. 260. — fia: János, 1504. 260.
- BERKI' (*Berky*) b. (Fejér m.), 1560. 305. 1703. 308.
- BERNARDIN, a szt. János vitézek nasiczai rendházának preceptora, 1361. 66.
- BERTALAN, dubiczai bíró, 1377. 91.
- BERTALAN, választott bíró (*comes terrestris*), 1273. 18.
- BERTALAN, vránai perjel, 1501. 255.
- BERTALAN, Wlk fia, felsődubiczai polgár, 1384. 106—108. — felsődubiczai előljáró, 1388. 114.
- BERZTANÓCZY (de *Berzthanouch*) cs., 1372. 85. — Márton,

1372. 85. Fia: Bertalan,
1372. 85. — Pető fia: Ta-
más, 1372. 85.
- BESSENYEY (*Bissenus*) Imre,
dubiczam. alispán, 1417. 162.
- BESSENYEY Pál, dalmát-horvát-
szlavón bán, 1405. 130.
- BESSENYŐ b. (Fejér m.), 1703.
308.
- BEVEZETÉS, e kötethez Thallóczy
Lajos által írt, V—IX.
- BEWENYWDY János, zkradi 1491.
230. 231. 1492. 244. 245.
Apai unokatestvérei: Tamás
és Miklós, 1491. 230. 231.
1492. 244. 245.
- BEZDYE, Zágráb m. b., 1492.
244.
- BEZE szn., fia István, 1263.
11. — öröklött birtoka Lánd-
zsér vára tartozékaiban, 1263.
11.
- BEZOWINICH Wk, kozowoi, bi-
hácsi polgár, 1488. 338.
- BEZYCH Pál, 1442. 172. —
fia: Tamás, 1442. 172.
- BÉCS (*Wyenna, Vienna*), 1489.
341. 1560. 306. 1703.
311—313. 1710. 315.
- BÉKÉS m., 1703. 309.
- BÉLA kir., iv., 1255. 2. 1256.
4. 1258. 5. 7. 1263. 9.
1269. 12. 1272. 15. 17.
1279. 21. 1429. 167.
— 1256. decz. 16-i okle-
vele, 1272. 15. — 1258.
júl. 4-i oklevele Kosztaj-
nicza b. than, 1272. 17.
- BÉLA VÁRA, 1361. 66. — vár-
nagya: Altanyz Guillermus,
a szt. János vitézek glogo-
niczai és szentmártóni rend-
házának preceptora, 1361.
66.
- BÉLAY Barnabás, szőrényi bán,
1519. 280.
- BÉLAVÁRY cs. 1413. 152. —
Ladomér fia: László, 1413.
152.
- BÉLTEKY Bertalan, pinczester,
1471. 205.
- BÉR (*Beér*) b. (Tolna m.), 1560.
305. 1703. 308.
- BIHÁCS vr. (*Byhagh, Bihig*),
1262. 8. 1273. 20. 21.
1492. 342. 1493. 246.
1513. 351. 1520. k. 286.
—ában magyargyalogkatonák,
1513. 351. Fizetésük 1513.
351. —ában török foglyok,
1492. 342. 343. —ából
távozás joga, 1262. 8.
- BIHÁCS (*Byheg, Byhagh, Byhig,*
Byhich, Byhyg, Bihach, Bi-
chagh) vrs., 1262. 8. 1279.
19. 20. 1322. 29. 1326.
31. 1345. 33. 1358. 56.
1370. 58. 1387. 112. 1405.
128—130. 1411. 321. 1442.
172. 1471. 203. 204. 1488.
338. 339. 1492. 236. 1513.
353. 1517. 278. 279. 1520. k.
354. 355. — kiváltságai,
1279. 19. 20. — segélye-
zése, 1513. 353. — tizedei,
1520. k. 354. 355. —i

- birák: 1279. 20. Rathkó, 1442. 172. Czwythkowitz György, 1517. 278. 279. —i előjárók (*villicus*): 1279. 20. Katis, 1345. 33. 34. Duem (*Dwem*) 1405. 128. 129. Ezek választása, 1262. 8. 1279. 20. Ezek ítélkezési joga, 1262. 8. 1279. 20. —i plebánosok: Balázs, homonnai főesperes, 1488. 338. 339. Pál, udv. káplán, 1322. 29. 1345. 33. 34. Kérésére R. Károly kir. átírja és megerősíti IV. László királynak 1279-ben a város részére adott kiváltságlevelet, 1322. 29. —i vendégnépek (*hospites*) 1262. 8. 1322. 29. 1326. 31. Részükre R. Károly átírja és megerősíti az 1322. nov. 23-án adott kiváltságlevelet, 1326. 30—32.
- BIHÁCSI gyalogos vitézek, 1513. 351. Fizetésük, 1513. 351.
- BIHÁCSI helyettes várnagy: Jurko, 1488. 338.
- BIHÁCSI polgárok, 1488. 338.
- BIHÁCSI szt. Ferenczrendiek klostora, 1513. 350. — építésére Perényi J. nádor 100 frtot rendel, 1513. 350.
- BILICZKI, szanam. kastély, 1473. 209. 210.
- BIKÁD (*Bygath, Bygach, Bigad*) két külön b. (Tolna m.), 1560. 305. 1703. 308.
- BIKFA (*bykfa*), 1429. 169.
- BIRSAGIALIS PECUNIA (*bírság-pénz*), 1492. 241.
- BISSENUM ld. Bessenyei.
- BISTRA vize, 1353. 50.
- BLAGAY-CSALÁD OKLEVÉLTÁRA, *Bevezetés*, VI.
- BLAGAY VÁRA, 1519. 281.
- BLAGOYA szn., Voyk fia, 1273. 18. — testvérei: Horovatin és Péter, 1273. 18., orbázm. Lipje (Lipye) nevű birtokukat Chelk fia Györgynek eladják, 1273. 18.
- BLINA (*Blyna*) h., 1504. 260.
- BOBOVÁ CZ (*Bobowacz*) VÁRA, 1519. 281.
- BOBOVÁ CZ (*Bobowacz*), zágrábm. b., 1492. 244.
- BOCHACH VÁRA, 1519. 281.
- BOHCORYAN (*Bohcoryan*) Pál, dubiczam. főispán, 1410. 132. 133. 1412. 135. 136. 147.
- BODMÉRY Mihály, 1480. 218.
- BODÓ Gáspár, györgyi, kir.-női főajtónállómester, tolnai főispán, 1486. 223.
- BODON VÁRA, 1519. 282.
- BODROGI KIR. ISPÁN: Pál, macsói bán, szerémi és valkói kir. ispán, 1326. 32.
- BOGDÁN szn., 1361. 72—75.
- BOGDÁN, dubiczai várjobbágy, 1258. 6.
- BOHEMIA ld. Csehország.
- BOLCHYN fő., 1353. 44.
- BOLESZLÓ, csetergomi érsek, örökös főispán, 1326. 31.

- BORBÁLA kir.-né, 1410. 134. 1412. 146. 1429. 165.
- BORCHYGH János, cserneki, 1505. 261. 263—266. — fia: Török (*Therek, Thenrek*) János, 1505. 261. 263—266. 268.
- BORCSINSÁKY (de *Borchynschak*) János, 1473. 208.
- BORICS, a Borics nbeli Péter fia, 1306. 28.
- BORICS n., 1281. 22. 1306. 28. —beli Ocolyn fia Péter, Roland bán fiai: Ratold mester és Mátyástól Gramachnik nevű birtokát 32 márkáért megveszi, 1281. 22. —beli Ocolyn fia Péter ispán, 1306. 28.
- BORINCZ (*Boryncz*) b. (Valkó m.), 1525. 291.
- BORJÁD (*Boriat*) b. (Tolna m.), 1703. 308.
- BORKAFFY, másképp Szapolyai cs., cserneki, 1525. 295. — András, 1525. 295. Fia: János, 1525. 295. 296. Leánya: Katalin, 1525. 295. Néhaj János fiai: Lypynyei Miklós és András, 1525. 295.
- BORONNYA (*Boronnia*), kir. ispán, kiküldött bíró (*index deputatus*), 1328. 32.
- BOROSTYÁNCZY Péter, 1473. 207. 208. — Antal, 1473. 208.
- BORNAVOZI nemesek, 1360. 60. 64. 65.
- BORUCH, dubiczam. b., 1417. 162.
- BOSNYA BÁNOK:
Bebek János, pelsőczy, 1496. 249.
Kanizsay László, 1496. 249.
- BOSNYÁK terület, a mai, *Bevezetés*, VIII.
- BOSNYÁKOK, *Bevezetés*, V., VII.
- BOSZNIA, a régi, *Bevezetés*, VIII.
— 1364. 78. 81. 1370. 57. 1408. 320. 1519. 281.
- BOSZNIA KORMÁNYZÓJA:
Szapolyai Imre, dalmát-horvát-szlavón bán, 1464. 195.
- BOSZNIAIAK, 1402. 123. 1412. 150. — egyesülése a törökökkel, 1412. 150.
- BOSZNIAI KÁPTALAN, 1429. 163.
- BOSZNIAI PÜSPÖKÖK:
Benedek, 1471. 204. 1481. 222.
János, 1405. 130.
Péter, 1326. 31. 1358. 57. 1363. 77. 80.
- BÖLCSKE (*Beolchke*) b. (Tolna m.) 1560. 305. 1703. 308.
- BŐ nbeli Péter, erdélyi püspök, 1272. 17.
- BRANYCHEW földe, 1519. 282.
- BRATHOE szolga, Mortunus veje, 1256. 4.
- BREBROKOVASELO (*Brebrokowazela*), zágrábm. b., 1492. 244.
- BREBRONARUDA, 1361. 68.
- BREGOCSEWCZY Márk és Tamás, 1473. 208.

- BREKOVICZA (*Brakowycha*) f., 1387. 112. 113.
- BRESTYAY Pál, 1381. 93. 94.
— fia: Miksa (*Mixsa*), 1381. 93. 94.
- BRESZTOVACZ (*Bresthowacz*) b. (Pozsega m.) 1525. 291.
- BRESZTÓCZ (*Brewsthowcz*), más-kép Éleskő vára (Pozsega m.), 1525. 291.
- BRESZTOVCSÁCZ (*Bresthowchacz*) b. (Pozsega m.), 1525. 291.
- BREZOVICZAY (de *Brezouicha*) cs., 1413. 152. — Iván fiai: Iván és Miklós, 1413. 152.
- BREZYÉ, zágrábm. b., 1492. 244.
- BRUCTION, csanádi püspök, 1272. 17.
- BRITVIČIĆ (*Brythwzych*) Bertalan, eszéki várnagy, 1492. 241.
- BRIZCH, 1429. 169.
- BROCSINA (*Bruchyna, Wruchina*) b., 1400. 120. 1413. 153. 1486. 224. —i nemesek, 1359. 59. 1360. 63.
- BRODA ALMANICALIS ld. Német-brod.
- BROKUN ispán, 1353. 43—45.
— a felsősztajnicza nemzet-ségbeliek Sztajnicza nevű du-biczamegyei birtokát 40 már-káértmegveszi, 1353. 43—45.
— Garai Sándor fia, 1361. 66. 67.
- BUBLONICH Tamás (*Zakalani*), 1420. 323.
- BUCHA (*Bwcha*) Miklós, zágrábi kanonok, 1491. 230.
- BUCZIN (*Bwczyn*) gázló, 1504. 259.
- BUDA, vrs., 1412. 143. 146. 149. 1429. 171. 1458. 186. 188. 1466. 198. 1468. 200. 202. 1476. 213. 215. 1480. 218. 1491. 232. 233. 235. 237. 1493. 247. 248. 1496. 250. 1501. 255. 1502. 257. 1505. 262. 267. 1506. 349. 1513. 351—353. 1514. 277. 1516. 354. 1517. 279. 1519. 286. 1525. 292. 294. 296. —n Hervoya, spalatói hg., 1412. 149. —i kamara, 1703. 312. —i káptalan, 1384. 105. 1394. 115.
- BUDAI KANONOK: László, szalán-keméni plebános, 1360. 62. 64.
- BUDISICH Márton, bihácsi pol-gár, 1488. 338. 339.
- BUDISZLÁV szn., 1420. 324.
— fia: Koluncsi Mislen, 1420. 322. 324.
- BUJÁKY (de *Bwyak*) cs., 1429. 165. — János, 1429. 165.
Fia: László, 1429. 165.
Ennek fiai: Miklós, Frank és Zsigmond, a Maróthyak osztályos atyafiai, 1429. 165.
- BUKEN (*Bekény*), 1466. 197.
— fia: Cserneki Mihály deák, 1466. 197. 198. Leánya Ilona, 1466. 197. 198.
- BUKOVJE (*Bwkwje*), zágráb m. b., 1492. 244.

- BUKOVSKO (*Bukowzko*) zágráb-
 m. b., 1504. 260.
 BUKVÖLGYI (de *Bukvelgh*) Ba-
 lázs, pozsegai kanonok, 1473.
 207. István, 1476. 214.
 BULGÁRIA, 1519. 282.
 BULLA AUREA ld. arany bulla.
 BUSKÓCZ (*Bwzkwocz*) b., 1467.
 336. 337.
 BWKOWZKO ld. Bukovsko.
 BWKWA (*bükkfa*), 1353. 46.
 BWZKOWCZ ld. Buskócz.
 BYCHCHA, hid, 1244. 1. 2.
 1402. 124.
 BYGACH ld. Bikád.
 BYGATH ld. Bikád.
 BYHAGH ld. Bikács.
 BYLICH f., 1420. 324. —ban Szt.
 György egyháza, 1420. 324.
 BYLSICH szn., 1420. 322. 324.
 BYZTHRA, pozsegam. b., 1505.
 265. 1525. 291.
 CAIRO, 1519. 280.
 CAPUCIUM (*csuklya*), 1360. 61.
 CARLOWITH N., 1522. 288.
 CASTELLANFFY ld. Kasztellánffy.
 CASTRI ferrei comes ld. vas-
 megyei kir. ispán.
 CATIS (*Katis*), bihácsi polgár,
 1358. 56.
 CER, fa, 1353. 46.
 CERCYKA, fó., 1258. 7.
 CERNCHAZELA, zágrábm. b., 1492.
 244.
 CEVETOS, Ztausa fia, 1384. 103.
 104.
 CHABACHCHID ld. Csabacsüd.
 CHACHWYNA, 1519. 281.
 CHAMPA ld. Csámpa.
 CHEHTHO Márton, Orbászvári,
 1388. 114.
 CHELK szn., 1273. 18. — fia:
 György, 1273. 18. Orbászm.
 Lipje (Lipye) nevű birtoka,
 1273. 18.
 CHERECH berek, 1402. 124.
 CHERETH erdő, 1244. 2.
 CHERKWENYK ld. Czirkvenik.
 CHERNOCHA jobbágy, 1498.
 252.
 CHERNYK ld. Csernek.
 CHETHERTHAK I. Csütörtök.
 CHETA (*haramlvk*), 1519. 285.
 CHIZMA (*chyzma*), 1492, 343.
 CHOKOLATH kg. (Humlyán m.),
 1489. 340. 341.
 CHORIM f., XVII. sz., 307.
 CHREMOSNICZA, dubiczam. b.,
 1412. 146.
 CHREMOSNYA vize, 1353. 46.
 CHUGYN szn., 1384. 103.
 — fia: János, 1384. 103.
 104.
 CHUSICH (*Chusych*) Pál, lapácsi,
 bihácsi polgár, 1488. 338.
 1489. 342.
 CHWYESYGH István, cserneki
 jobbágy, 1492. 243.
 CHYMEZK, bihácsi előljáró, 1358.
 56.
 CHYZMA ld. Chizma (csizma).
 CHYZTHA kg., 1489. 342. —i
 Lowrenchich Pál, ripacsi vár-
 nagy, 1489. 342.

- CILLEY Hermann, cillei és zagó-
riai comes, szlavón bán, 1429.
163. 164.
- CODEx DIPLOMATICUS, a hor-
vátoké, *Bevezetés*, VII.
- COKORIAVI THUL-FA, 1273. 19.
- COLLECTORES MARTURINARUM ET
PONDERUM, 1255. 2.
- COLLECTA (*kir. adó*) SEPTEM DE-
NARIORUM, 1272. 15. — utáni
tized, 1272. 15.
- COMBUSTIO (*megégetés*) 1255. 3.
- COMES CURIALIS ld. Udvarbíró.
- COMES PARROCHIALIS ld. Fő-
ispán.
- COMES DOBICENSIS, 1255. 3.
Descensus solus comitis Do-
bicensis, 1255. 3.
- COMES SUPRUNIENSIS ld. Soproni
kir. ispán.
- COMES TERRESTRIS (nemzetségek,
nemsek választott bírāja),
1385. 110. 1403. 125. 126.
1412. 147.
- COMPUTUS (*Compotus*) (számi-
tás, pénzürtékekre nézve),
1351. 38. — pozsegai, 1351.
38. 1352. 40.
- CONNUMERATIO TAXE ld. Adó-
összeírási jegyzék.
- CORARDUS ld. Konrád.
- CORVIN János, lipói hg., dalmát-
szlavón-horvát bán, 1502.
257. 1504. 259. 260.
- COZMAS ld. Kozma.
- COZTONICHA ld. Kosztajnicza.
- CRAVARNA b., 1449. 175—178.
- CRETH (*cseret* ?), 1290. 23.
- CRISPUS (*Fodor*) János, kemleki
főesperes, zágrábi kanonok,
1384. 107.
- CRUPPA (*Kruppa*), 1520. k. 355.
— tizede, 1520. k. 355.
- CSABACSÜD (*Chabachchid*) b.
(Arad m.), 1560. 305.
- CSANÁD, egri püspök, 1326. 32.
- CSANÁDI PKÖK :
Albert, 1464. 195.
Benedek, 1326. 31.
Briectius, 1272. 17.
Domonkos, 1363. 77. 80.
Dósa, 1405. 130.
János, 1471. 204.
Tamás, 1358. 57.
- CSAPYGH András, megyericsei,
1480. 217.
- CSARNÁTH f., XVII. sz., 307.
- CSÁMPA (*Champa*) b. (Tolna m.),
1560., 305. 1703. 308.
- CSÁNKI Dezső, *Bevezetés*, VI., IX.
— munkája: Magyarország
tört. földrajza a Hunyadiak
korában (I—III. köt.). *Bevezetés*,
VI. — munkájának V. kötete a
mai Horvátországot fogja tar-
talmazni, *Bevezetés*, VII.
- CSÁZMAI FŐESPERES: Gergely,
zágrábi kanonok, 1384. 107.
- CSÁZMAI KANONOKOK :
János, Miklós fia, 1413. 156.
Mihály, 1376. 87.
- CSÁZMAI KÁPTALAN, 1376. 86.
1399. 119. 1401. 121. 1412.
138—140. 144. 145. 1413.
154. 1443. 173. 1473. 208.
1481. 219—221.

- CSÁZMAY János, 1384. 109. —
fia : Balázs, a zágrábi egyház
prebendáriusa, 1384. 109.
- CSEGEY (*Csekey*) György, 1491.
232—234. 1492. 240—242.
1501. 255. — Miklós diák,
György atyja, 1491. 232—
234.
- CSEHEK, 1273. [1361.] 70.
1522. 289. — Győr várát
elfoglalják, ostromoltatásuk,
1273. [1361.] 70. — segít-
sége Mg részére, 1522. 289.
- CSEHI (*Chehy*) b. (Vas m.) 1525.
291. 1527. 299.
- CSEH KIRÁLY, 1263. 10. —
adományát kéri a hűtlen
Konrád az ő birtokaira, 1263.
10.
- CSEHORSZÁG, 1408. 320. 1519.
280. 1522. 289.
- CSEH Péter főlovászmester, 1405.
130.
- CSERESZNÓ (*Cheresnow*) b., 1400.
120. 1486. 224.
- CSERI (*Cserit*) vára (Temes m.),
XVII. sz., 307. —hoz tartozó
falvak, XVII. sz., 307.
- CSERNÁ CZ (*Chernác*) f., 1504.
260.
- CSERNAVICZA (*Chernawycza*) b.
(Pozsega m.), 1514. 275.
- CSERNEK (*Czernek*, *Chernyk*),
pozsegam. b., 1443. 173.
1466. 198. 1486. 228.
1491. 233. 1492. 238. 240.
243. 1498. 251. 252. 1530.
302. —i nemesek, 1491 233.
- CSERNEK kerület, 1525. 290.
- CSERNEKI Bakó (*Bokou*), 1372.
84. 85. — fia : Pál, 1372.
84. 85. Ld. Dessewffy a. is.
- CSERNEKI Benedek, bán, 1466.
196. 1468. 199. 201. 202.
— fiai : 1. József (*Józsa*),
1466. 196. 1468. 199. 201.
202. Ennek leánya : Ilona,
1466. 196. 1468. 199. 201.
202. 2. Jakab, 1466. 196.
197. 1468. 199. 201. En-
nek fia : György, 1466. 196.
197. 1468. 201. Jakab
leánya : Borbála, 1468. 199.
1496. 196. 198. Ld. Des-
sewffy a. is.
- CSERNEKI Borchygh János, 1505.
261. 263—266. — fia :
Török (*Therek*, *Theurek*) Já-
nos, 1505. 261. 263—266.
268. Ld. Dessewffy a. is.
- CSERNEKI Csontos (*Chonthos*)
István, 1466. 197. 198.
1498. 251. 252. — atyja :
Domonkos, 1498. 251. Ld.
Dessewffy a. is.
- CSERNEKI 1. Dezső (*Desew*),
1372. 84. Fiai : Domonkos és
István, 1372. 84. 2. Dezső,
1443. 173. 1468. 199. 200.
202. 1473. 205—208. 1476.
211—216. 1480. 217. 218.
1491. 231. 232. 234. 1492.
238. 240. — fiai : 1. Ist-
ván, 1443. 173. 1468.
199—202. 1473. 205—208.
1476. 211—216. 1480.

217. 218. 1491. 231. 232. 234. 1492. 238. 240. 2. Miklós, 1443. 173. 1468. 199—202. Ld. Dessewffy a. is.
- C SERNEKI Dezizlo (*Dezyzlo*), 1466. 197. 1491. 233. — fiai: 1. András, 1466. 197. 198. 1491. 233. Fia: Gergely, 1466. 197. 198. 2. Miklós, 1466. 197. 198. 1491. 233. Fiai: János és Pál, 1466. 197. 198. 1491. 233. János fia: János, 1491. 233. 3. György, 1466. 197. 198. 1491. 233. Fia: János, 1466. 197. 198. Ld. Dessewffy a. is.
- C SERNEKI Egyed, 1372. 84. 85. — fiai: Kormos, Tamás, Gergely, Lőkös, Demeter és Benedek, 1372. 84. 85. Ld. Dessewffy a. is.
- C SERNEKI 1. János, 1372. 84. — fiai: György, 1372. 84. Mihály, 1372. 84. 2. János, 1466. 197. 1491. 234. — fiai: 1. András, 1476. 214. 1480. 217. 218. 2. Dezső (*Desen*) 1466. 197. Ennek fiai: István és Miklós 1466. 197. 198. 3. János (*Török, Therek*), 1476. 214. 1491. 234. 1492. 238. Ld. Dessewffy a. is.
- C SERNEKI Miklós, 1372. 85. — fiai: Tamás, 1372. 85. Dezislaus, 1372. 85. Miklós, 1372. 85.
- C SERSZTENCZ (*Cherzthencz*) orbásm. b., 1514. 271.
- C SEZMICZEY Pál, kir. ember, 1429. 164.
- C SÉRI (*Cheryth, Cserid*) b. (Tolna m.), 1560. 305. 1703. 308.
- C SICS (*Chych*) István, temerniczei, 1413. 155.
- C SÓKAKÓ (*Chokaken*) vára, 1493. 247. 248.
- C SONGRÁD m., 1703. 309.
- C SONTOS (*Chonthos*) István, cserneki, 1466. 197. 198. 1498. 251. 252. — atyja: Domonkos, 1498. 251. Ld. Cserneki és Dessewffy a. is.
- C SORNA (*Chorna*) b. (Sopron m.), 1525. 291.
- C SORNOVAY (de *Chornoua*) Miklós, 1429. 164. — fia: György, 1429. 164.
- C SOVČÍČ (*Chowchych*) György és Máté cserneki jobbágyok, 1492. 243.
- C SUKÁNCZ (*Chukancz*) erősség, 1560, 305. 307. —hez tartozó körözmegyei falvak, XVII. sz., 307.
- C SUKÁNCZ vára (Körözs m.), 1703. 309.
- C SUKÁR Benedek, 1520. k. 286. — által Bihács várában talált hadi felszerelésről készített jegyzék töredéke, 1520. k. 286—287.
- C SUPOR Miklós, monoslói, erd. vajda, 1471. 204.

- CSUPOR Pál, monoszloi, szlavón bán, zágráb- és körözm. főispán, 1400. 120. 1411. 321. 322. 1412. 137. 138. 141. 147. 148. 1413. 157. 158. 161. 1486. 224. 225. Testvére: István, 1411. 321. 322. — ellen Hervoya, spalatói hg. panasza, 1412. 147—150. — a vránai perjesség uradalmainak kormányzója, 1413. 158.
- CSUTAK János, breznicei, 1466. 197. 198.
- CSÚZ János (*Ludbrégi*), dalmát és horvát bán, 1358. 57.
- CSÜTÖRTÖK (*Chetherthak*) f., 1504. 260.
- CUBULUS (*köböl*), 1520. k. 355.
- CUPPA ld. Kulpa.
- CURIALIS COMES (*comitis Dobicensis*), 1255. 3. Duo Descensus curialis comitis, 1255. 3.
- CWETHNICH, 1420. 324. —i nemesek, 1420. 324.
- CYN vára, 1519. 281.
- CYRILL írás, 1281. 22.
- CZERNYE b. (Orbász m.), 1525. 291.
- CZIKÓ (*Chyko*) tárnokmester, 1358. 57.
- CZIRKVENICZA (*Czyrquennycza*) b., 1504. 259.
- CZIRKVENIK (*Cherkwenyk*) b. (Pozsega m.), 1525. 291.
- CZISZTERCZITÁK, a Landstrass mellett marienbrunniak, 1258. 7.
- CZIRMOTISTIA (*Czrymothysthya*) b. (Pozsega m.), 1514. 275.
- CZUDAR Péter, főpinczester, 1363. 78. 81.
- CZWYTHCHICH Mór, 1489. 342.
- CZWYTHKOWYTH György, bihácsi bíró, 1517. 278. 279.
- CZYRQUENNYCZA ld. Czirkvenicza.
- DAACH Pál, orbácsi nemes, 1348. 36. — fia: Jakab, 1348. 36.
- DABAKA (*comes de* —) ld. Dobokai kir. ispán.
- DACZIAY Miklós, daczianóczi, 1466. 197.
- DACZ Mihály, jablanczai. orbásczm. szolgabíró, 1491. 234.
- DALEC FÖLDE (határ), 1290. 23. — Mlad fia Tádée, 1290. 23.
- DALMÁCZA, 1361. 76. 1420. 322. 323. 1519. 281. — hely. bánjai: Suke Márton és Albafalvay János, 1420. 322. 323.
- DALMÁT BÁNOK: Egerváry László, 1492. 241. 245. — fia: István, 1492. 245.
- DALMÁT-HORVÁT BÁNOK: Albafalvay János, hely. bán, 1420. 322. 323.
- DALMÁT-HORVÁT HELY. BÁNOK: Suke Márton és Albafalvay János, 1420. 322. 323.
- DALMÁT JOGSZOKÁS, 1361. 72.
- DALUSEWYTH Dénes, grojniczai, orbásczm. alispán, 1491. 234.

- DAMJÁN, 1384. 106. — fia :
 Wr István, felsődubiczai pol-
 gár, 1384. 106. 107. 108.
 DAMJÁN, szn., Iure fia, a Gla-
 mechan nemzetségből, 1273.
 [1361.] 70.
 DANUBIUS (*Duna*) fő., 1519.
 282.
 DAPIFERORUM MAGISTER ld. Étek-
 fogómester.
 DARABOS László, Nádasdi, 1458.
 188.
 DARNÓCZ (*Drynócz*) erősség,
 (Pozsega m.), 1514. 275.
 277.
 DARÓCZY István, XVII. sz., 306.
 — jegyzéke a Szlavóniában
 és Boszniában fekvő birtokai-
 ról, XVII. sz. vége, 306—307.
 DARÓCZY Zoltán oklevélközlései
 e kötetben : 1560. 304.
 XVII. sz., 306. 1703. 307.
 1710. 314.
 DAWDH, idősb (török fogoly),
 1492. 343.
 DÁD b. (Fejér, solti szék, Komá-
 rom m.), 1703. 309.
 DE CESANIS Jakab, Jadrai, kir.
 vitéz (*miles regius*), 1361.
 69—73.
 DECSE (*Decche*) b., 1412. 146.
 1413. 153. 154. 156.
 DECSEY Roh, 1412. 143—145.
 1413. 153. 154. 1417. 162.
 — Fiai : 1. János, 1412. 143.
 144. 2. István, 1412. 143.
 144. 1413. 153. 154. 1417.
 162. Ennek fiai : László, 1412.
 143—146. 1413. 153—156.
 1417. 162. 163. János, 1412.
 143—146. 1413. 153—156.
 1417. 162. 163. László fiai :
 1. Herczegh István, 1417.
 162. 2. András, 1417. 162.
 3. Roh, 1417. 162. ld. Her-
 czegh és Rohffy (Roffy)
 a. is.
 DEMECSEY VÁRA XVII. sz., 307.
 1703. 309. —hoz tartozó
 orbász-(orbágy)megyei falvak,
 XVII. sz., 307.
 DEMEN b., 1486. 224.
 DEMETER, fejevári prépost, al-
 kanczellár, 1269. 13.
 DEMETER, győri püspök, 1471.
 204.
 DEMETER, Lőrincz fia, 1351. 37.
 DEMETER mester, pozsegai kápta-
 lani olvasó kanonok, 1306. 28.
 DEMETER, nónai pk., 1363. 77.
 80.
 DEMETER, Radozlaus fia, szanam.
 szolgabíró, 1360. 63.
 DEMETER szn., 1351. 39. 1353.
 41. 42. — fia : Miklós, 1351.
 39. 1353. 41. 42. Magva-
 szakadása következtében Ist-
 ván szlavón hg. Rastigh, Ezeek,
 Kopel, Laaz, Polyna, Thar-
 nowcz és Kuchyan orbász-
 vármegyei birtokokat Szent-
 jakabi Tamásnak és atyai
 nagybátyjának : László fia
 Jánosnak adja, 1351. 39. 40.
 DEMETER, tárnokmester, bácsi és
 trencsényi kir. ispán, 1326. 32.

DEMETER, váradi püspök, 1358.
57. 1363. 77. 80.

DEMETER VÉRTANU, 1306. 28.
— pozsegavári egyházának
tűz általi pusztulása, 1306.
28.

DENARIJ SARACENORUM, 1486.
226.

DENK szn. ld. Radovány a.

DESCENSUS ld. Szállásjog.

DESCENSUS CONTINUUS BARONUM
ET PER COMITEM DE URBAZ,
AC PER CURIALES COMITES
EIUSDEM (*ad populos ven.
patris Thymotei eppi Zagra-
biensis, in cottu de Urbaz
existentes*) 1269. 12.

DESCENSUS VIOLENTUS (*erőszakos
megszállás*), 1269. 13. — a
az ország báróinak, az orbász-
megyei kir. ispánnak, ez
utóbbi udvarbiráinak Tymo-
theus, zágrábi püspök orbász-
megyei népeinél és jobbágyai-
nál, megtiltatik, 1269. 13.

DESEVCZI (*Desevalcz*) b. (Po-
zsega m.), 1514. 275.

DESEWALCZ ld. Desevczi.

DESSEWFFY (*Desewfy, Deswfy*)
(cserneki és tarkeői)cs. — Aurél
gróf Ő Exciája, *Bevezetés*, IX.
Megengedi a levéltár anya-
gának felhasználását, *Beveze-
tés*, IX. — Ferencz, 1501. 255.
1505. 261—266. 1514.
272—277. 1525. 290. 292.
296. 1530. 302. 303. Atyja:
István, 1505. 261. 263—266.

1514. 273. Fiai: János, Ist-
ván, György, Ferencz, Miklós
és László, 1514. 272. 1525.
290. 292—294. 296. 1530.
302—304. Szerződése Héder-
váry Ferenczczel, 1514. 273—
277. — István, 1486. 229.
1492. 238. 240. 241. 1498.
251—253. Felesége: Ágnes,
1486. 229. Fia: Ferencz,
1486. 229. 1492. 241. 1498.
251—253. — János, 1527.
297. 300. 301. Kérelme
I. Ferdinánd királyhoz, po-
zsega-, orbázmegyei és egyéb
birtokai, valamint a pozsegam.
főispánságban, 1527. 297—
300. Atyja: néhai Ferencz,
1527. 298. Testvérei: István,
György, Ferencz, Miklós és
László, 1527. 298. 300.
— Miklós, 1486. 228. Leá-
nyai: Anna és Ilona, 1486.
228. Testvére: István és ennek
fia Ferencz, 1486. 228. 229.
ld. Borcsygh, Cserneki, Cson-
tos és Török a. is.

DESSEWFFY-LEVÉLTÁR ANYAGA,
Bevezetés, IX.

DERSKOWCZ ld. Drskovczi.

DERS Márton, főetekfogómeister,
1405. 130.

DEZISLAUS szn., 1295. 26. — fia
Miklós, 1295. 26. Schlplatu
földre felerésznének birtokosa,
1295. 26.

DEZSŐ, cserneki, 1498. 251.
Fia: Miklós, 1498. 251. En-

- nek leányai: Mártha és Anna, 1498. 251. Ld. Cserneki a. is.
- DEZSŐ, kir.-női udvarkapitány, 1326. 32.
- DEZYSLAW Márton, cserneki, 1505. 268.
- DEÉSHÁZY Antal, nádori titkár, 1513. 352.
- DÉNÁR, veronai, 1349. 37. 1351. 38.
- DÉNES, a pozsegi kápt. kano-
nokja, 1376. 86.
- DÉNES, erd. vajda, 1363. 77. 81.
- DÉNES, étekgódmester, 1326. 32.
- DÉNES, főlovázmester, 1358. 57.
- DÉNES, győri püspök, 1272. 17.
- DÉNES, zágr. kanonok, 1359. 59.
- DIACHICH Pál és Benedek, bihácsi
polgárok és esküdtek, 1488.
338.
- DICA (Horvátországban), 1520. k.
355.
- DIOMFELDE (*Dyanfelde*) b., 1412.
146. 1413. 153. 154. 156.
- DIRZTHOR VÁRA, 1519. 282.
- DISPENSATORES, 1520. k. 355.
- DISZNÓK UTÁN FIZETETT VÁM,
100—200-tól egy, 1255. 3.
- DMYNEK, szn., 1361. 72—75.
- DOBERCHEVYCH f., 1520. k. 355.
— tizedei, 1520. k. 355.
- DOBNI VÁRA, 1519. 281.
- DOBÓCZY (de *Dobowch*) cs.,
1403. 125. — Tamás, 1403.
125. Fia: Domonkos, dubi-
czai alispán, 1403. 125.
- DOBOKA (*Dobaka*) b., 1412.
146. 1413. 153. 154. 156.
- DOBOKAI KIR. ISPÁN: Lőrincz,
szörényi bán, 1272. 17.
- DOBOS b. (Fejér m.) 1703. 308.
- DOBOWEZY János fia: János,
1353. 47. 48.
- DOBRAKUCSA (*Dobrakuchya, Dob-
rakughia*) b., 1376. 86.
1382. 95., 1449. 174.
- DOBRAKUCSAY (de *Dobrakughia,
Dobrakughya*) Pál, 1376. 86.
1382. 95. 96. — Fiai:
1. Gojszláv (Groyzlow) 1376.
86. 1382. 95. 96. Felesége:
Gyula, 1376. 86. Fiaik:
László és Gergely, 1376. 86.
1382. 95. 2. Miklós, 1382.
95. 96. 3. Nelepecz, 1382.
95. 96.
- DOBROWNYK VÁRA, 1519. 281.
- DOBRYNO, zágrábm. b., 1492. 244.
- DOBYCHA I. Dubicza.
- DOLÁ CZ, zágrábm. b., 1492. 244.
- DOLÁ CZ (*Dolacz*) b. (Pozsega m.),
1514. 271. 275. 1525. 290.
291. 1530. 303.
- DOLANY (*Dolyanj*) b. (Pozsega
m.), 1505. 265. 1525. 291.
- DOLECZ (*Dolech*), dubiczam. b.,
1417. 162.
- DOLGI PATAK, 1328. 33.
- DOLKOKY PATAK, 1281. 22.
- DOMBAY Miklós, 1458. 188.
- DOMONKOS, csanádi pk., 1363.
77. 80.
- DOMONKOS, erdélyi pk., 1358.
57. 1363. 77. 80.
- DOMONKOS fia: János, a Wayk
nemzetségből, 1376. 87.

- DOMONKOS (szt.) egyháza, 1244. 1.
DOMONYAY László, 1458. 187.
DOMOS ld. Dömös.
DOMUS MILITIE TEMPLI (*templomosok*), 1272. 17. — magister per Ungariam et Sclavoniam: Georgius frater, 1272. 17.
DONÁT, a Sz. János vitézek alperjele és a fejérvári, krassói és gyáncsi házak preceptora, 1361. 66.
DOROMB b. (Pilis m.), 1703. 309.
DÓSA, csanádi pk., 1405. 130.
DÖMÖS (*Domos*) b. (Pilis m.), 1703. 309.
DRACONUM SOCIETAS (*sárkányrend*) 1412. 148. 149.
DRAGAMIR fia Marcin, kereskedő, 1396. 116.
DRAGEAS, felsődubiczai bíró, 1384. 107.
DRAGIG, orbászi és dubiczai várnagy, 1404. 126. 127.
DRAGOS, szn., Oresiay Lukács fia, 1365. 83. 84.
DRASETYCH Bálint, 1489. 342.
DRÁVA (*Drawa*) fő., 1256. 5. 1353. 50. 1458. 185. 186. 188.
DRÁVÁNTÚLI KAMARA, 1256. 5.
DRÁVÁNTÚLI KAMARAI HASZON, 1272. 14. 15. 16.
DRÁVÁNTÚLI MEGYÉK, *Bevezetés*, VII.
DRÁVÁNTÚLI VENDÉGNÉPEK, 1262. 9. — tanuküldési joga, 1262. 9. 1279. 20.
DRESNEK b., 1408. 320.
DRESNEKY János és Miklós, 1491. 232. 233.
DRSKOVCI (*Derskowcz*) b. (Pozsega m.), 1514. 275.
DRUGANCH, szn., 1328. 32. — fia: Márk, 1328. 32. Ennek fia: György, 1328. 32. Pobresyay Imrének Pobresya nevű birtokát elfoglalja. 1328. 32.
DRUGÁNHEGYE, pozsegam. b., 1486. 228.
DRUGANÓCZ (*Drughanowcz*) b. (Pozsega m.), 1525. 290.
DRUGANOVÁCZ (*Drughanowacz*) b. (Pozsega m.), 1514. 275.
DRWGHANOWCZ ld. Druganócz.
DRYNOWCZ ld. Darnócz.
DUBICHA ld. Dubicza.
DUBICZA FÖLDE (*terra Dobicensis*), 1244. 1.
DUBICZAI espereskerület, 1384. 106.
DUBICZAI KERÜLET, 1347. 35. 1496. 250. — beli Gredai Pozobech fia: Kozma, 1347. 35. Leánya: Chala, 1347. 35.
DUBICZA m., *Bevezetés*, VII. — (*comitatus Dobicensis*) 1255. 2. 1353. 43. 1359. 59. 1360. 60. 63. 1361. 66. 1365. 83. 1400. 120. 1402. 123. 1403. 125. 1404. 127. 1412. 142. 146. 1413. 153. 155. 156. 159. 1417. 162. 166. 167. 169. 1461. 191. 192. 1506. 269. — i birtokok, 1412. 146. 1413.

153. 155. 156. 1417. 162.
—i főispánok : Bandonus Cornuti, a szt. János vitézek perjele, 1353. 45. Grabarjai Bertalan, vránai perjel, 1506. 269. —i kir. ispán (*comes*), 1255. 3. Egyszeri szállása (*descensus*), 1255. 3. Udvarbírájának (*curialis comes*) kétszeri szállása, 1255. 3. A jobbágyság által elkövetettgyujtogatás, lopás, ölés ügyében ítélezik, 1255. 3. —i várjobbágyság : György Maladyn fia, Bogdán, Pozobuch, Farkas, Wlkyna, György Zesztup fia, 1258. 6. —t Hervoya vajda elfoglalja, 1402. 123. Bebek Imre és Eberhard, zágrábi pk. visszafoglalja, 1402. 123.
- DUBICZA (*Dubicha*) vr., 1258. 6. 1404. 126.
- DUBICZA (*Dobycha, Dobyca, Dubicha, Dobiza, Dubycha*) szabad kg., később vrs., 1241. 1. 1270. 14. 1290. 23. 24. 1353. 45. 1354. 52. 53. 55. 1361. 66. 1363. 76. 79. 1377. 89. 90. 1379. 93. 1384. 102. 108. 111. 112. 1385. 111. 1388. 114. 115. 1398. 117—119. 1402. 122. 1403. 125. 1404. 126—128. 1409. 131. 132. 1410. 133. 134. 1412. 136. 137. 140—143. 147. 1413. 158. 160. 161. 1417. 163. 1461. 190. 192. 1486. 224. — körül szerzetesek, 1270. 14. Földrésze : 1270. 14. —i előljáró (*villicus*) Erney, 1244. 1. Wlk fia : Bertalan, 1388. 114. — melletti szt. Mária egyház, 1461. 190. 191. —n a szt. János vitézek rendháza, 1361. 66. 67. Pálosok, 1363. 76. 77. 79. 1384. 102. 106. 1385. 111. 112. 1398. 117. 118. 1402. 122. 1403. 125. 1404. 126—128. — polgárai : Erney, előljáró (*villicus*), Frigyes, Marczell, Laztisa, 1244. 1. 1409. 131. 1410. 133. 135. 1412. 137. 140—143. —ba Kosztajniczáról vezető út, 1290. 23. —i vendégnépek, 1354. 53. —ban vásár, 1255. 3. Ezen a Tolzconth nembeli Vogrysa és nemzetsége vámmentes, 1255. 3. Jobbágyság nem vámmentesek, 1255. 3.
- DUBICZAI PRECEPTOR : Eliás (Illés) barát, 1353. 43. 1354. 53. 1358. 55. 1363. 80.
- DUBICZAM. FŐISPÁNOK : Bebek Imre, 1398. 117. 118. Tamás, vránai perjel, 1461. 190.
- DUBOSEGYHÁZ f. XVII. sz., 307.
- DUBOSZT f., XVII. sz., 307.
- DUEM (*Dwem, Duim*), bihácsi előljáró, 1405. 128. 129.
- DUIMO (*Doymo*), bihácsi plebános, 1442. 172.

- DUKAHARASZTJA orbázm. b.,
1383. 98. 99. 1384. 100. 101.
- DUKAHARASZTJAY GERÁRD, 1383.
98. 1384. 100 — fia Mihály,
1383. 98. 1384. 100.
- DUNA (*Danubius*) fő., *Bevezetés*,
V. — középső folyamvidéke,
Bevezetés, V., 1519. 282.
- DWEM ld. Duem (Duim).
- DWORYSTHYA b., 1504. 259.
- DYANFELDE (*Diomfelde*) b., 1412.
146.
- DYNAN szn., 1384. 103. — fia:
Milgozt (*Mylogozt*), 1384.
103. 104.
- EBERHARD, zágrábi püspök, dal-
mát-horvát-szlavón bán, 1402.
122. — Bebek Imrével vissza-
foglalja Dubicza megyét Her-
voyától, 1402. 123.
- EGERSZEGH f., XVII. sz., 307.
- EGERVÁRY László, dalmát-horvát-
szlavón bán, 1481. 222. És
pozsegam. főispán, 1492. 241.
245. 1493. 246. Felesége:
Klára, 1493. 247. Fia: Ist-
ván, 1492. 245.
- EGRI PÜSPÖKÖK:
Csanád, 1326. 32.
János, 1471. 204.
Lampért, Kiscsalomjai v. Kó-
vári a Hont-Pázmán n.-ből,
1263. 12. 1272. 17.
László, 1465. 195.
Mihály, 1363. 77. 80.
Miklós, 1358. 57.
- EGYED, a Tolstouh (*Tolzconth*)
nből, 1290. 23.
- EGYED, tárnokmester, pozsonyi
kir. ispán, 1272. 17.
- EGYHÁZI b. (Solt m.), 1560.
305. (Fejér m.), 1703. 308.
- EGYHÁZI SZEMÉLYEK (*clerici*)
vagy papok örökhagyási joga
Bihács várában, 1262. 8.
1279. 20. Fölöttük világi
ügyekben, birtokaik tban a
kgyi előljáró ítélkezik, 1262.
8. 1279. 20.
- ELDERBACH Berthold, monyoró-
kerek, lovászmester, 1464.
195.
- ÉLESKŐ, másképp Brewsthowcz
vára (Pozsega m.), 1525. 291.
- ÉLIÁS (*Illés*) dubiczai preceptor,
1353. 43. 1354. 53. 1358.
55. 1363. 80.
- ÉLIÁS szn., 1351. 39. 1353.
42. 47. — fia: László,
1351. 39. 1353. 42. Fia:
Thar János, 1351. 39. 1353.
42. 43. 47. 48.
- ÉLIÁS, raguzai érsek, 1358. 57.
1363. 77. 80.
- EMBERÖLÉS (*homicidium*), 1262.
8. 1279. 20. — tban a bi-
hácsi előljáró ítélkezik, 1262.
8. 1279. 20.
- EMOVCZI (*Hajmócz, Hemowcz*)
b. (Pozsega m.), 1514.
274.
- ENDRE fia: Demeter, 1376. 86.
Endre testvére Vcalen, ököl-
bajnok (*pugil*), 1376. 86.

- ENDRE kir. (III.), 1293. 24.
1297. 26. — familiarisa
(*specialis et familiaris iuvenis*): Gergely, 1293. 25. —
megerősíti édesanyjának, Thomasinának Orbászi Grubuch
fiai: Turdizlaus és Balázs
részére 1295-ben tett adományát, 1297. 26—27.
- ENEBEGH (*török fogoly*), 1492.
342.
- ERDÉLY (*terra Transsilvana*),
1429. 165. 1519. 281.
- ERDÉLYI PÜSPÖKÖK:
András, 1326. 32.
Domonkos, 1358. 57. 1363.
77. 80.
Gál, 1263. 12.
István, 1405. 130.
Miklós, 1464. 195.
Péter, a Bő n.-ből, 1272. 17.
- ERDÉLYI VAJDÁK:
Csupor Miklós, 1471. 204.
Dénes, 1363. 77. 81.
János (Henrik fia), 1405. 130.
Laczk Jakab, 1405. 130.
Máté, szolnoki kir. ispán,
1272. 17.
Pongrácz János, dengelegi,
1464. 195. 1471. 204.
Tamás, szolnoki kir. ispán,
1326. 32.
Ujlaky Miklós, macsói bán,
1464. 195. 1471. 204.
- ERDOMYS (*török fogoly*), 1492.
342.
- ÉRD b. (Fejér m.), 1560. 305.
1703. 308.
- ERNEY, dubiczai előljáró, 1244. 1.
- ERŐSZAKOS megszállás (*descensus violentus*) az ország bároinak Tymotheus, zágrábi püspök orbázmegyei népeinél és jobbágyainál megtiltatik, 1269. 13.
- ERTH, zágrábm. b., 1492. 244.
- ERVENICZEY (de *Erueniche*)
László, 1413. 158. 160. —
fia: Miklós, dubiczam. alispán, 1413. 158. 160.
- ERSÉZBET kné, N. Lajos király és István hg. anyja, 1351.
39. 1379. 92. 1385. 109.
111. 1412. 144.
- EUTVENABLAk Id. Ötvenablak.
- ESZÉK (*Ezek, Ezeek, Ezyk*), orbázm. b., 1458. 183. 1473.
205—207. 1476. 211. 212.
214. 216. 1480. 217. 1486.
228. 1492. 241. 242. 1505.
261. 264. 268. 1514. 271.
1525. 291. 295. 1530. 303.
— kg. 1351. 39. 1353. 42.
Itt szt. György tiszteletére épült fakápolna, 1351. 39.
- ESZÉK (*Ezek*), orbázm. kastély,
1491. 231. 234. 235.
- ESZÉK (*Ezeek*) váracs (Orbász m.), 1514. 275. 277.
- ESZÉK (*Ezeek*) vr., 1492. 242.
- ESZÉKI (orbázm.) VÁRNAGYOK:
Homonnay János, 1480. 217.
Oznethakeowc Pál, 1480. 217.
Proxigh, 1480. 217.
- ESZTERGOM, 1522. 356. — vr.
1522. 356.

- ESZTERGOMI EGYHÁZ, 1256. 5.
- ESZTERGOMI ÉRSEKEK:
- Benedek, 1256. 5.
- Boleszló, 1326. 31.
- Fülöp, kancellár, 1263. 11.
12. 1272. 14—17.
- János, 1405. 130.
- János, kancellár, 1471. 204.
- Miklós, kancellár, 1363.
- 77—80. 82.
- Oláh Miklós, 1560. 306.
- Szathmáry György, 1522.
356. Levele Báthory István nádorhoz, 1522. 356.
- Széchy Dénes, 1464. 195.
- ESZTERGOMI ÉRSEKSÉG, 1272.
15. 16.
- ESZTERHÁZY Pál, m. udv. kancellár, 1703. 313.
- ÉTEKFOGÓMESTEREK (*Dapiferorum magister*):
- Báthory László, 1464. 195.
- Ders Márton, 1405. 130.
- Dénes, 1326. 32.
- Héderváry Miklós, 1471. 205.
- Lőkös, pinczemester, 1263.
- 10—12.
- Lőkös, 1358. 57.
- Lőrincz, soproni kir. ispán, 1263. 10—12.
- Moys, orbászi kir. ispán, 1256. 3. 4.
- Pál, 1363. 78—81.
- Perényi István, 1464. 195.
- Péter, gecskai (de *Guechke*) kir. ispán, 1272. 17.
- EXCOMMUNICATIO, 1384. 108.
- EZEK ld. Eszék.
- FAMILIARIS, ET SPECIALIS IUVENIS, 1293. 25. — Gregorius, 1293. 25.
- FANYURA szn. ld. Szentmártoni a.
- FARÁD (*Farrad*) b. (Sopron m.), 1525. 291. 1527. 299.
- FARKAS, dubiczai várjobbágy, 1258. 6.
- FARKAS fia: Benedek, közjegyző, 1488. 339.
- FARKAS, Oresiai Lukács fia, 1365. 83. 84.
- FARKAS mester, királyi jegyző, 1262. 9.
- FARKASHEGYI Ivánka, 1372. 85.
- fia: János, 1372. 85.
- FARKASHEGYI Kazk, 1468. 202.
- fiai: István és Márk, 1468. 202.
- FÁBIÁN, alsódubiczai alesperes, 1384. 101. 106. 107.
- FÁBIÁN, helyettes bán, 1262. 9.
- FÁK:
- Glog, 1273. 19.
- Thul cokoriavi, 1273. 19.
- FEJÉR (*Feyer, Feyr*) alias Wok Imre, 1514. 271. — gyermekei: Ferencz, Mihály, Anna és Katalin, 1514. 271.
- FEJÉR (*Feyer, Feyr*) László, cserneki, 1514. 271. 1505. 268.
- gyermekei: János, Miklós, István, György és Ferencz, 1514. 271.
- FEJÉR, Cod. Dipl., 15.
- FEJÉRKÓ (*Feyerkeu*) vára és város (Körözs m.), 1504. 259.

- FEJÉR M., 1493. 247. 1560. 1498. 252. 1514. 271. 275.
305. —i birtokok, 1560. 305. 1525. 290. 1530. 302.
—i Vitány és Csókakő vára, FELSŐBOROSTYÁNCZ (*Felsew-Borosthyancz* b., 1498. 251.
1493. 247. 248.
- FEJÉRVÁRI (*székes*-) KANONOKOK: FELSŐBUDOSEVO (*Felsew Bwdosewo*) b., 1504. 260.
Jakab, éneklők., 1254. 4. FELSŐCZERNEK (*Felsew Czernek*)
Mátyás, őrkanonok, 1256. 4. pozsegam. b., 1466. 196.
Mátyás, 1458. 188. 1468. 201. 1505. 261. 264.
FEJÉRVÁRI KERESZTESEK KON- 1514. 271. 275. 1525. 290.
VENTJE, 1514. 270. 1525. FELSŐDUBICZA (*superius Du-*
292—294. bycha) kg. 1384. 106. 1385.
FEJÉRVÁRI (*székes*-) PRÉPOST: 110. 1409. 131. 1410. 133.
Demeter, alkanczellár, 1269. 134. 1412. 136—139. 147.
13. 1413. 150. 157. 161. 162.
FEJÉRVÁRI(*székesfehérvári*)PKÖK: 1461. 189. —i pálosok,
László, alkanczellár, 1279. 21. 1409. 131. 1410. 133. 134.
László, titeli prépost, alkan- 1412. 136—142. 147. 1413.
cellár, 1322. 29. 150. 157. 161. 162. 1461.
FELSEWBEBRYNA ld. Felsőbe- 189. 192. Kiváltságai: 1461.
brina. 191—192. —i polgárok,
FELSEWBERSTHYANTHACZ ld. Fel- 1385. 110.
sőberstyántác. FELSŐFALU (*Felsewfalu*), hum-
FELSEWFALW (*Felsőfalu*), Hum- lyánm. b., 1489. 340. 341.
lyán m., 1489. 340. 341. FELSŐLIPINYE (*Felsew Lyppynye*,
FELSEWLWPPYNYE ld. Felső- *Felsőlyupina*), pozsegam. b.,
lipinye. 1486. 228. 1525. 290.
FELSEW-PRYBYNYE ld. Felsőpri- 1530. 290.
binye. FELSŐLUPINYE (*Felsőlyupina*) b.,
FELSŐBEBRINA (*Felsewbebrina*), 1514. 271.
orbázm. b., 1514. 271. 275.
1525. 291. FELSŐLYUPINA (*Felsew Lynppynye*)
FELSŐBERSTÁNCZ (*Felsewbersthy-* b. (Pozsega m.), 1514. 275.
ancz), pozsegam. b., 1505. FELSŐPERUCSICZA (*Felsewperw-*
261. 264. chycza) b., 1505. 261. 264.
FELSŐBERSTÁNYTÁCZ(*Felsew Ber-* 268.
sihanytacz, *Felsew Berschy-*
anythacz), pozsegam. b., 1466. FELSŐPRIBINYE (*Felsew-Pry-*
196. 1468. 201. 1486. 228. bynye) b. (Pozsega m.), 1514.
275.

- FELSŐSZENTBENEDEK (*Felsew-Zenthbenedek*) pozsegam. b., 1473. 205—207. 1476. 211. 212. 214. 215.
- FELSŐSZTAJNICZA b., 1353. 43. 44. —i nemzetségbeliek: Mylhan fia: Pál, János fia: Mikech, Izsák fiai: Ztanizlaus és Bálint, Tamás fia: Iwech, Péter fia: Radozlaus, Ochkovich fia: Martinech, 1353. 43. Sztajnicza nevű dubiczamegyei birtokukat Brokun ispánnak 40 márkáért eladják 1353. 43—45.
- FELSŐTARNÓCZA (*Felsewtharnowcza*) pozsegam. b., 1466. 196. 1468. 201.
- FENERLYK VÁRA, 1519. 281.
- FERDINÁND kir., I., 1527. 297. 300. 1560. 304. 306. —hoz Dessewffy János kérelme, 1527. 297—300. — válasza, 1527. 300—302.
- FERDINÁND, burgundi hg., 1519. 282.
- FERENCHEWCZ ld. Ferencsöcz.
- FERENCSÖCZ (*Ferenchewcz alio nomine Podbnwchye*) b. (Pozsega m.), 1514. 275. 1525. 290. 291.
- FERKLYEWCZI István, 1466. 197. — fia: Miklós, 1466. 197.
- FERSCHNER Antal, udv. kamarai alkalmazott, 1703. 311.
- FERTÁLY Antal, Lipinyei, 1468. 202.
- FEYERKEW ld. Fejérkö.
- FEYÉR (*Feyr*) László ld. Fejér a.
- FODOR (*Crispus*) János, kemleki főesperes, zágrábi kánok, 1384. 107.
- FOLORDYN VÁRA, 1519. 282.
- FONS SANCTE MARIE (*Marienbrunn*), 1258. 7.
- FORCHICH Péter, bihácsi polgár, 1488. 338.
- FORGÁCH Ferencz, váradi püspök, 1560. 306.
- FORSTER Gyula báró, *Bevezetés*, IX. — kieszközte a gr. Dessewffy Aurél Ő Excellentiájánál őrzött levéltári anyag használatát, *Bevezetés*, IX.
- FŐISPÁN (*comes parrochialis*), 1269. 13. — ítékezése alól Tymotheus, zágrábi püspök népei és jobbágysai kivételnek, 1269. 13.
- FÖLDBÉR (*úradó*) ld. Terragium.
- FRANK, Konya bán fia, országbíró, 1405. 130.
- FRANKÓ bán, 1449. 177. — özvegye, 1449. 177.
- FRIGYES, dubiczai polgár, 1244. 1.
- FUNGYÁNCZ (*Fwngyancz*) b. (Valkó m.), 1525. 291.
- FURTUM, 1255. 3. 1279. 20.
- FÜLÖP deák, 1429. 163.
- FÜLÖP, esztergomi érsek, kancellár, 1263. 11. 12. 1272. 14—17.
- FÜLÖP, Márk fia, dubiczai választott bíró (*comes terrestris*), 1354. 53. 1358. 55.

- FÜLÖP nádor, a kunok birája, szepesi és ujvári kir. ispán, 1326. 32.
- FÜLÖP, pinczester, 1263. 12. 1272. 17.
- FÜLÖP, váci püspök, a kir.-né kancellárja, 1263. 12. 1272. 17.
- GACCSALMEZŐ (*Gachalmezow*) birtokrész, 1381. 93.
- GACCSALMEZEY László, 1381. 93.
— fiai: György és István, 1381. 93.
- GALAMBÓCZ (*Golwbacz*) VÁRA, 1519. 282.
- GALAS vr., 1293. 24. — birtok, 1293. 24.
- GALESA szn., 1365. 83. — fia: János, szanam. szolgabíró, 1365. 83.
- GALICHINA Pavicza, 1442. 172.
— fia: Pál, 1442. 172.
- GALLYA András, 1703. 312. 314.
— feljelentése a Paksyak ellen, 1703. 312—313. — jutalma, 1703. 312—313. — folya-
modványa, 1706. 313—314.
- GARA (*Gora*) f., 1353. 45. 47. 1361. 66. 1408. 320. 1412. 144. 1453. 180. —i szt. János-rendbeli preceptor egy-
szeri szállásjoga, 1353. 46.
—n a szt. János vitézek rend-
háza, 1361. 66.
- GARAI CS., 1361. 66. 1405. 130. 1412. 147. 148. 1429. 163.
— János, 1412. 147. 148. Ellen Hervoya, spalatói hg. panasza, 1412. 147—150.
— Miklós nádor, 1405. 130. A kunok birája, 1429. 163.
— Sándor, 1361. 66. Fia: Brokun ispán, 1361. 66. 67.
- GARITY (*Garegh, Garygh, Garig, Garity*), 1399. 119. 120. 1461. 191. —on pálosok, 1399. 119. 120.
- GATALOVÁ CZ, orbázm. b. 1468. 201.
- GAY KERÜLET (Zágráb m.), 1467. 336.
- GAY Lőrincz, 1486. 228. 1491. 232. 233. — felesége: Anna, néh. Dessewffy Miklós leánya, 1486. 228.
- GÁL, erdélyi püspök, 1263. 12.
- GÁLÓ CZ (*Galowcz, Gallowcz*) pozsegam. b., 1466. 196. 1468. 201. 1514. 271. 275. 1525. 290. 1530. 303.
- GÁSPÁR, a szt. Miklósról cz. kolostor perjele, 1384. 106.
- GÁT (*Gaath*) b. (Valkó m.), 1525. 291.
- GECSKEI (de *Guechke*) kir. ispán: Péter, étekfogómaster, 1272. 17.
- GEDER b. (Solt m.), 1560. 305. (Fejér m.), 1703. 309.
- GELETHFY N., bán, 1522. 288.
- GEOVGYÁROS f., XVII. sz., 307.
- GERCSAI esperes: Benedek, zágrábi kanonok, 1256. 5.

- GERDONICH, szn., 1365. 84.
— fia: Mylogozth, 1365. 84.
- GERDOSICS (*Gerdosych*) cs. 1489.
342. 1504. 344. 345. 1506.
347. 348. — Jakab, 1489.
342. — János, 1489. 342.
— Péter diák, ripacsi, 1504.
344. 345. 1506. 347. 348.
Felesége: Apollónia, 1504.
345. 1506. 347. 348. Test-
vérei: Tamás, Péter, Anna,
Katalin, Orsolya, Klára és
Ilona, 1504. 345. 1506.
347. 348.
- GERÉB Péter, vingárti, nádor,
1501. 253. 1502. 257. —
levele ismeretlenhez, 1501.
253—255.
- GERENCSÉR VÁRA (Fejér m.),
1560. 305. 1703. 308.
- GERGELY, a felsődubiczai pálosok
perjele, 1412. 136. 137. 139.
140. 141. 142. 1413. 158.
- GERGELY, császárfőesperes, zág-
rábi kanonok, 1384. 107.
- GERGELY, III. Endre király fami-
liárisa, 1293. 25.
- GERGELY, kir.-női tárnokmester,
vasmegyei kir. ispán, 1272.
18.
- GERGELY, Tumpa fia, 1408.
319. 320.
- GERGELY, zágrábi őrkanonok,
1429. 164.
- GERGIN, két zágrábm. b., 1492.
244.
- GERJÉN (*Gergyen*) b. (Tolna m.),
1703. 308.
- GERLESTHEY, szőrényi bán, 1522.
287.
- GERZENCZE (*Gresencze*) ker.,
1353. 51. 1413. 156.
- GERZENCZEI ISPÁN:
Tamás, medvedi várnagy,
1353. 47. 48. 50. 51.
- GIURGIEWO (*Jurgewo*) vára,
1519. 282.
- GLAMECHAN nemzetsége, 1273.
[1361.] 70.
- GLOG, fa, 1273. 19.
- GLOGÓCZ (*Glogowcz, Glogowcz*)
valkóm. b., 1412. 143.
1525. 291.
- GLOGÓCZY (de *Glogowcz*) Jakech,
1412. 143. — fia: Bálint,
1412. 143.
- GLOGONICZA (*Glogonycha*) f.,
1361. 66. —n a szt. János
vitézek rendháza, 1361. 66.
- GNILICZA (*Gnylycha, Gnylichza*)
dubiczam. b., 1412. 146.
1413. 153. 155. 156. 1417.
162.
- GOCHALOWCZ ld. Gocsalócz.
- GOCSALÓCZ (*Gvchelcowcz, Go-
thelowcz, Gochalowcz*) or-
bászm. b., 1480. 217. 218.
1486. 228. 1492. 242.
1498. 251. 252. 1514.
271. 275. 1525. 291. 295.
- GOCSALÓCZ (*Gochelowcz, Go-
cholowcz, Gvchalocz*) orbászm.
kastély, másképp Ozechk, 1480.
217. 1491. 233. 1501. 256.
240.

- GOJSLÁV ld. Dobrakucsay a.
 GOLUB, szn., Oresiai, 1365. 83.
 — fia: Hranizlaus, Scanech és Márton, 1365. 83. 84.
 GOLUBACZ ld. Galambócz.
 GONISA b., 1413. 158. 160.
 GORICZA (*Goricha*, *Gorycza*, *octo*-) zágrábm. b., 1328. 33. 1420. 324. 1492. 244.
 GORICZAY (de *Gorycha*) cs., 1412. 135. 136. 1413. 152.
 — Iván fia: Gergely, a dubiczam. nemesek vál. bírája, 1412. 135. 136. Péter és Lukács, 1413. 152.
 GORINYA f., 1442. 172.
 GOSD f., 1429. 169.
 GOTELOVÁČZ (*Gothelowacz*) orbásm. b., 1466. 196.
 GOTHÁRD (*Eberhard*), zágrábi pk., kanczellár, 1405. 130.
 GOWYNACH hegy, Vrána mellett, 1361. 71.
 GOZLOWOKNEYA, berek, 1353. 50.
 GOZPOCHINIUM IOBAGIONUM, 1449. 175.
 GRABARJAI Bertalan, vránai perjel, dubiczai főispán, 1506. 269.
 GRABOR, fa, 1290. 23. 24.
 GRABROVCSICS (*Grabrovchichi*) Milos, 1442. 172. Máté, 1442. 172.
 GRABROVNIKY (de *Grabronik*) cs., 1409. 131. 1412. 142. 1413. 152. — Pető fia: Dénes, 1409. 131. 1412. 142. 1413. 152.
 GRADÁCZI Jakab, 1466. 197.
 — fia: Mihály, 1466. 197.
 GRADACZ VÁRA (Pozsega m.), 1560. 305. XVII. sz. 307. 1703. 309. —hoz tartozó falvak, XVII. sz. 307.
 GRADINOVECH (*föld*), 1290. 24.
 GRADNA b., 1328. 33. —i Radizlaus pristaldus, 1328. 33.
 GRADPATAKAY István, 1466. 197.
 GRADUDI Mátyás, 1384. 103.
 — fia: Tamás, 1384. 103. Mirkó, Éliás fia, 1384. 103. 104.
 GRADYZA f., 1504. 260.
 GRAMACHNIK (*Gramathnik*) b., 1281. 22. 1306. 28. 1326. 30. —ot Roland bán fia: Ratold mester és Mátyás, 32 márkáért a Borics nbeli Ocolyn fia Péter ispánnak eladják, 1281. 22. 1306. 28.
 GRAMATHNIKFEW forrás, 1281. 22.
 GRANICZ (*Granich*) fő., 1429. 168.
 GREBEN VÁRA, 1365. 83. — várnagya: Bakócz, szanam. főispán, 1365. 83.
 GRÉCZ HEGYE, Zágráb mellett, 1279. 19. —beli polgárok, 1279. 20.
 GREGATHOWCZ b. (Pozsega m.), 1514. 275.
 GREDA b., 1398. 119. 1400. 120. 1402. 122 — 124. 1413. 159. 1486. 224. —i

- nemesek, 1359. 59. 1360. 63.
- GREDAY cs. — Ambrus, 1486. 244. Fia: János, 1486. 223. Ennek felesége: Gredai Dragay Osánna, 1486. 224. Ezek fia: Miklós, 1486. 223—265. — Dragay, 1413. 159. 1486. 224. 226. 227. Fia: János, 1413. 159. 1486. 224. 226. Ennek leánya: Zsuzsánna (Osánna), Gredai János felesége, 1413. 159. 160. 1486. 224. Zsuzsánna testvére: Mihály, 1413. 159. 160. — Iván, 1486. 224. Fiai: János és Iván, 1486. 224. 226. — Pozobech, 1347. 35. 1486. 225. 227. Fia: Kozma (*Cozmas*) 1347. 35. 1486. 225. Leánya: Chala, 1347. 35. 1486. 225. 226. Kozma rokonai: Iván, András és Pál, Morthonos fiai, 1347. 35. Pozobech másik fia: Iván, 1486. 225. Ennek fia: Jakab, 1486. 225. — Pzotich, 1413. 152. Fia: Mihály, 1413. 152.
- GRENCHER ld. Gerencsér.
- GRESENCZE ld. Gerzencze.
- GROYZLOW szn. ld. Dobrakucsay.
- GRUBAN, Pribizlaus fia, 1384. 103. 104.
- GRUBECH, orbázm. várjobbágy, 1273. 18.
- GRUBSA, Oresiay Mihály fia, 1384. 103. 104.
- GRUBUCH szn., Orbászi, 1295. 25. — fiai: Turdizlaus és Balázs. Thomasina, Szlavonia hgnőjétől a Száván létező alsógradiskai rév vámjának felerészét kapják, 1295. 25.
- III. Endre kir. ezen adományt megerősíti, 1297. 26. 27.
- GUECHKE ld. Gecske.
- GUERECH kg., 1262. 8. —beli polgárok tanuküldési joga, 1262. 9.
- GUEROLD, szanai, orbászi és dubiczai főesperes, zágrábi kanonok, 1293. 25.
- GUNA szn., a Tolstouh nból, 1290. 23.
- GUNDAK szn., 1290. 23. — fia: Sándor, Mlad fiának: Tádénak egy birtokát 6 márkáért megveszi, 1290. 23.
- GURG szn., 1273. [1361.] 70. — fia: Jurys, 1273. [1361.] 70.
- GVECSKE (de *Gwchke*) m., 1429. 167.
- GVERSENICZA (*Gwersenicha*) 1429. 167.
- GWSCHYA f. 1504. 260.
- GYANA b. (Tolna m.) 1703. 308.
- GYAPA b. (Tolna m.), 1560. 305.
- GYÁNCS (*Gyanch*), 1361. 66. —on a szt. János vitézek rendháza, 1361. 66.

- GYÖRGY, a garighi (*garityi*) pálosok perjele, 1399. 119. 120.
- GYÖRGY, a pozsegai szt. Lászlóról cz. kápolna rectora, 1492. 237. 238.
- GYÖRGY, aranyműves, bihácsi polgár, 1517. 278. 279.
- GYÖRGY, a székesfejérvári szt. Miklósról cz. egyház prépostja, 1496. 250.
- GYÖRGY barát, a templomosok magyar és szlavón mestere, 1272. 17.
- GYÖRGY, Benedek fia, zágrábi clericus és közjegyző, 1384. 109.
- GYÖRGY, Chelk fia, 1273. 18.
— orbázm. Lipje (*Lypje*) nevű birtoka, 1273. 18.
- GYÖRGY, de Sancto Ireneo, 1326. 31.
- GYÖRGY, Maladyn fia, dubiczai várjobbágy, 1258. 6.
- GYÖRGY, Márk fia (ez *Druganché*), 1328. 32. — Pobresyai Imre Pobresya nevű birtokát elfoglalja, 1328. 32.
- GYÖRGY mester, István szlavón hg. protonotariusus, orbázm. főispán, 1353. 43. 51. 1354. 53.
- GYÖRGY mester, 1385. 112.
- GYÖRGY, praedialista, 1498. 252.
- GYÖRGY, rácز despota, 1491. 230.
- GYÖRGY, Radeyk fia, orbázm. várjobbágy, 1273. 18.
- GYÖRGY, váradi prépost, 1481. 222.
- GYÖRGY, Zeztup fia, dubiczai várjobbágy, 1258. 6.
- GYŐR VÁRA, 1273. [1361.] 70.
— a csehek kezében, ostroma, 1273. [1361.] 70.
- GYŐRI PKÖK:
Amadé (Omodeus), 1263. 12.
Demeter, 1471. 204.
Dénes, 1272. 17.
János, 1405. 130.
Kálmán, 1358. 57. 1363. 77. 80.
Miklós, 1326. 31.
Tamás, kancellár, 1492. 237.
Tivadar, királyi alkancellár, 1297. 27.
- GYULA VÁRA (Zaránd m.), 1504. 345. 1506. 347.
- GYURA szn., 1361. 68. — fia: Loránd, 1361. 68. Birtoka: Trubár, 1361. 68.
- GYURIKOVITS GYÖRGY, *Bevezetés*, VIII.
- GYURGYENICZ (*Gyurgenich*) b., 1400. 120. 1486. 224. 226.
- GYURGYENICZI Mortonos, 1486. 225. 226. — fia: Péter, 1486. 225. 226.
- GYURGYEVICS (*Gyurghyenyth*) Mihály, 1514. 271. — fiai: János és István, 1514. 271.
- GYŰRŰS (*Zeuleus, Szőlős*) b. Tolna m.) 1703. 308.

- HADA b. (Tolna m.), 1560. 305. 1703. 308.
- HAGKAS PATAK, 1353. 49.
- HALAS VÁROS (Csongrád m.), 1703. 309.
- HALÁSZ b. (Szabolcs m.), 1560. 305.
- HALÁSZAT, dunai, 1703. 311.
- HAMIS PÉNZ VERÉSE, 1263. 10.
- HARAJÓCZ (*Haraionch*, *Harayouch*) orbázm. b., 1376. 86. 87. 1381. 93.
- HARAJÓCZY (de *Haraionch*) Hucholen, 1381. 93. 94. — fia: Sywk, 1381. 93. 94.
- HARAMLWK (*cheta*), 1519. 285.
- HARAM VÁRA, 1519. 282.
- HARASZT (*Harasth*) b., 1486. 224.
- HARASZTI (*Harasty*) b. (Fejér m.), 1560. 305. 1703. 308.
- HARAZTH, fa, 1281. 22. 1354. 54.
- HARD (*Hart*) b. (Fejér m.), 1560. 305. 1703. 308.
- HAREJÓCZ ld. Harajócz a.
- HARMINCZAD, 1262. 9. 1279. 20. —ot, 5 márkát vagy annál kevesebbet érő árútól a bihácsi polgárok nem fizetnek, 1262. 9. 1279. 20.
- HARMINCZADOSOK (*tricesimatores*), 1481. 220.
- HASSIA (török fogoly), 1492. 343.
- HAWALA VÁRA, 1519. 282.
- HAZAKA, 1492. 343.
- HECTOR szn., 1385. 110. — fia: Miklós, a dubiczai nemesek választott bírāja, 1385. 110.
- HEEWAN VÁRA, 1519. 281.
- HELECH szn. l. Zrednay a.
- HELYETTES BÁN: Fábián, 1262. 9.
- HEMOWCZ ld. Emovczy (Hajmócz).
- HEMYCH György, 1412. 135.
- HENRIK nádor és pozsonyi gróf, 1263. 12.
- HENRIK, veszprémi püspök, a kir.-né kancellárja, 1326. 32.
- HERBORD comes Osl fia, 1263. 11.
- HERCZEGH István, Decsey László fia, 1417. 162. 163.
- HERCZEGOWYCH Gergely, krescsicsi, 1505. 346.
- HERETIKUSOK, 1364. 78. 81. 1370. 57.
- HERGOWDOL b. (Pozsega m.), 1514. 275.
- HERRAND, kir. lovászmester, trencséni kir. ispán, 1263. 12.
- HERVOYA hg., vajda, 1396. 116. 1402. 122. — spalatói hg., 1412. 147. panasza Garai János és Monoszlói Csupor Pál bán ellen, 1412. 147 — 150. Áttér a katolikus hitre, 1412. 149. Budán, 1412. 149.
- HETYNK (*Hytynk*, *Hytlink*, *Hytinco*) szn. 1258. 6. 1272. 17. — Fiai: Matyn, Péter és János, 1272. 17.
- HÉDERVÁRY cs., 1385. 111. 1471. 205. 1514. 273. 274. 276. 277. 1527. 298. — Ferencz, 1514. 273. 274. 276. 277. Nándorfejevári bán, 1527. 298. Atyja: Miklós, 1514. 273. 274. 276. 277.

- Szerződése Dessewffy Ferenczel, 1514. 273—277. — János, vránai perjel, 1385. 111. — Miklós, étekgógmester, 1471. 205.
- HLOPECH, Damján fia, 1384. 103. 104.
- HLENCZENICZAY (de *Henchenycha*) cs., 1412. 147. — Balázs, 1412. 147. Fiai: Miklós és Péter, 1412. 147.
- HOCHNA VIZE, 1353. 46.
- HODINKA Antal, *Bevezetés*, VI., IX. — társaságában Thallóczy által szerkesztett oklevéltár, *Bevezetés*, VI.
- HODOS b. (Tolna m.), 1703. 308.
- HODUS, orbázm. várjobbágy, 1273. 18.
- HOLOMNYK VÁRA, 1519. 282.
- HOMICIDIUM, 1255. 3. 1279. 20.
- HOMONNAI ESPERES: Balázs, biháci plebános, 1488. 338. 339.
- HOMONNAY (*Hymunay*) János, orbázm. Eszék várbeli várnagy, 1480. 217.
- HOMLAN, terület, 1520. k. 354. 355. — tizedei, 1520. k. 354. 355.
- HONT-PÁZNÁNBeli kiscsalomjai v. kóvári Lampert, egri püspök, 1272. 17.
- HORESYE, zágrábm. b., 1492. 244.
- HORVÁT BÁNOK, 1522. 288.
- HORVÁT ÉS SZLAVÓN NÉP, *Bevezetés*, VII.
- HORVÁTH Demjén, bosnya, dalmát-horvát és szlavón bán, 1471. 204. 1481. 219.
- HORVÁTH Sándor, *Bevezetés*, IX. — másolta a gróf Dessewffy levéltár anyagát, *Bevezetés*, IX. — szerkesztőtárs, *Bevezetés*, IX. — nak e kötetben adott oklevélközlései: 1244. 1. 1256. 4. 1258. 5. 1270. 13. 1272. 14. 16. 1273. 18. 1290. 23. 1348. 35. 1354. 52. 53. 1358. 55. 1361. 69. 1363. 76. 79. 1365. 82. 1372. 84. 1377. 88. 90. 1379. 92. 1381. 93. 1384. 101. 105. 106. 1385. 109. 110. 111. 1387. 112. 1388. 114. 1394. 115. 1398. 116. 117. 1399. 119. 1401. 121. 1402. 122. 1403. 125. 1404. 126. 127. 1409. 131. 1410. 132. 133. 134. 1412. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 146. 1413. 150. 151. 157. 158. 160. 161. 1429. 163. 1442. 172. 1443. 173. 1453. 180. 1456. 181. 1461. 189. 190. 1466. 196. 1468. 199. 200. 1473. 205. 206. 208. 1476. 211. 213. 1480. 216. 1481. 218. 1486. 223. 228. 229. 1491. 230. 231. 232. 234. 1492. 237. 239. 240. 244. 1493. 246. 1496. 249. 1498. 251. 1501. 253. 255. 1504. 259. 1505. 261. 263. 267.

1514. 270. 273. 1519. 279. HRAZTHOVICZA kg., 1353. 46.
 1520. k. 286. 1522. 287. HRASZTOVICZA VÁRA, 1360. 60.
 1525. 290. 292. 294. 1530. 64.—várnagyai, 1360. 60. 64.
 302. Pótlék. 1420. 323. 324. HRAZTOVECH BEREK, 1273. 19.
 1448. 326. 1449. 330. 1452. HROVATIN szn., Voyk fia, 1273.
 331. 1459. 332. 1465. 334. 18. — testvérei: Péter és
 1467. 336. 1488. 337. 1492. Blagoya, 1273. 18. orbázm.
 342. 1504. 344. 1506. 347. Lipje (Lipye) nevű birtoku-
 1516. 353. 1520. k. 354. kat Chelk fia Györgynek elad-
 1522. 356. ják, 1273. 18.
- HORVÁTHY János, vránai perjel, HRUSÓCZ (*Hrusewcz, Hrwsonwcz*),
 1412. 144. pozsegam. b., 1353. 46.
 HORVÁT JOGSZOKÁS, 1361. 72. 1466. 196. 1468. 201.
- HORVÁT NEMESÉK, 1273. [1361.] HUCHOLEN szn. ld. Harajóczy.
 70. HUMLYAN (*Humlyan*) m., 1420.
 HORVÁTOK, *Bevezetés*, V. 324. 1489. 340. —i neme-
 sek, 1420. 324.
- HORVÁTORSZÁG, a mai, *Beveze- HUNYADY János, Mg. kormány-
 tés*, VII. 1273. [1361.] 70. zója, beszterczei gróf, 1458.
 1361. 72. 73. 75. 1420. 185. 186. — fia: László,
 322. 323. 1504. 344. 1519. 1458. 185. 186.
 281. Helyettes bánjai: Suke HURBUCHAN b., 1263. 10. 11.
 Márton és Albafalvay János
 1420. 322. 323. —i tized- HUTINA (*Hwthyna*) p., 1453.
 jegyzék, 1520. k. 354—355. 180.
- HORVÁT SZAKTÁRSAINK, *Beveze- HUZOVLIĆ (*Hwzowlych*) György és
 tés*, VII. Mátyás, cserneki jobbágys,
 1492. 243.
- HORVÁT-SZLAVÓN LEVÉLTÁRAK, HYNKO, nyitrai pk., 1405. 130.
Bevezetés, VII. HYRHOWA VÁRA, 1519. 282.
- HORWÁTH-VYTANOVICH Simon, HYZDARICHA b., 1480. 217.
 1489. 340—342. — test-
 vére Vid, 1489. 340—342. HYZDARYCZAI Stepan (*István*) és
 Iván, 1480. 217.
- HRANIZLAUS, Orésiai Golub fia, 1365. 83. 84.
- HRANKCZ (*Hrankowcz*) hegy- IDEGENEK PÖRÖSKÖDÉSE BIHÁ-
 fok, 1498. 252. CSIÁKKAL, 1262. 8. 1279. 20.
- HRAZTH, fa, 1353. 44. IKLADY János deák, ügyvéd,
 HRASZTÓCZA (*Hrazthoucha*) f., 1468. 201.
 1453. 180.

- IKLOD f., XVII. sz. 307.
- ILINAY (de *Ilyna*) cs., 1413.
152. — János fia: László,
1413. 152.
- ILLÉS barát, dubiczai preceptor,
1353. 43.
- ILOVAY János, a dubiczai ne-
mesek vál. birája, 1404. 126.
127.
- ILYEFÖLDE másképp Labotincz b.,
1412. 146. 1413. 153. 154.
156.
- IMENZKY BROD, gázló, 1504. 259.
- IMOCZKA, (*Imoschi*) város, 1519.
281.
- IMRE, főlovászmester, 1363. 78.
81.
- IMRE (*Emiricus*), pálos barát,
1363. 76 77. 79. 80.
- INDICTIO (*quintadecima*), 1272.
17.
- INÁM (*Inam*) b. (Fejér m.), 1703.
309.
- INOTHA szn., 1306. 28. — fia:
Miklós, 1306. 28. Megveszi
Gramachnik földét. 1306. 28.
- IRIZLAUS szn., 1273. [1361.]
70. — fia: Obrach, 1273.
[1361.] 70.
- ISPÁN (*comes*), 1262. 9. Mo-
rocsai (de *Moroucha*) —,
1262. 9.
- ISPÁNFY cs. — Gergely, 1473.
208. Fia: András, 1473.
208. — Mihály, 1505. 268.
1514. 271. Gyermekai: Já-
nos, Katalin, Anna és Mag-
dolna, 1514. 271.
- ISPYAS fő., 1429. 168.
- ISTROBYCHA kg., 1429. 169.
- ISTVÁN BÁN, 1256. 5.
- ISTVÁN barát, a pálosrend per-
jele, 1354. 52.
- ISTVÁN, Becke fia, verőczei (de
Werencze) ispán, 1353. 47.
- ISTVÁN comes, Kosuchai Odo-
lenus fia, 1354. 53. 54.
- ISTVÁN, dubiczai nemzetségi vá-
lasztott bíró, 1486. 224.
- ISTVÁN, erdélyi püspök, 1405.
130.
- ISTVÁN, Farkas fia, zágrábi ka-
nonok, 1411. 321.
- ISTVÁN, felsődubiczai bíró, 1384.
107.
- ISTVÁN fia: Konrád, pinczemes-
ter, 1263. 10. — hűtlensége,
1263. 10. — a cseh király
adományát kéri az ő birto-
kaira, 1263. 10. — hamis
pénzt veret, 1263. 10. —
Óvár stb. birtokától meg-
fosztatik, 1263. 10., vissza-
kapja, 1263. 11.
- ISTVÁN, főlovászmester, 1326.
32.
- ISTVÁN hg., iv. Béla kir. fia,
1263. 11.
- ISTVÁN hg., szlavón-dalmát-hor-
vát, 1464. 193.
- ISTVÁN, kalocsai érsek, kanczel-
lár, 1272. 17.
- ISTVÁN, kalocsai és bácsi érsek,
kanczellár, 1464. 195.
- ISTVÁN, (*Karabogdán*) moldvai
vajda, 1519. 283.

- ISTVÁN kir. (v.) 1270. 14. 1272. 15. 1272. 16. 1354. 52. 1363. 76. 77. 1402. 124. 1429. 167. — Topliczán ítélszéket tart, 1272. 16.
- ISTVÁN, nyitrai püspök, 1358. 57. 1363. 77. 80.
- ISTVÁN, Oresiai Lukács fia, 1365. 83. 84.
- ISTVÁN, pharusi pk., 1358. 57. 1363. 77. 80. 81.
- ISTVÁN, szlavón bán, 1255. 2.
- ISTVÁN, szlavón-horvát-dalmát hg., 1351. 38. 1353. 41. 47. 48. 50. 1354. 52. — Első jegyzője: György mester, orbázm. főispán, 1353. 51. 1354. 53.
- ISTVÁN, szlavón-horvát-dalmát hg., 1458. 183. 184.
- ISTVÁN, zágrábi püspök, szlavón bán, 1358. 57. 1360. 64. 65. 1363. 77. 80.
- ITÉLKEZÉSI JOG FENNTARTÁSA, 1353. 46.
- IVÁN, Morthonos fia, 1347. 35.
- IVÁN, orbászi és dubiczai várnagy, 1404. 126. 127.
- IVÁN, zágrábi püspöki jobbágy, 1360. 60.
- IVÁN (*Jovan*), rácز despota, 1491. 230.
- IVÁNKA, váradi püspök, 1326. 32.
- IWECH, Tamás fia, 1353. 43.
- IWK, Ozlada fia, 1372. 85.
- IWSYNCZ f., 1504. 260.
- IZAKOTHOK, dubiczakerületi b., 1496. 250.
- IZDOLJE (*Izdolye*) pozsegam. b., 1505. 265. 1525. 291.
- IZSÁK szn., 1353. 43. — fiai: Ztanizlaus és Bálint, 1353. 43.
- JADRA (*Zára*), 1361. 71. —ban N. Lajos kir., 1361. november 1., 71.
- JAJCZA (*Jajcza*) VÁRA, 1501. 254. 255. 1502. 257. 258. 1519. 281. 1522. 287. — körül a törökök garázdálkodása, 1501. 254.
- JAJCZA (*Jajcza*) vrs., 1491. 234. 1480. 217. 220. 1496. 249.
- JAJCZAI BÁN: Batthyány Boldizsár, 1502. 257. 259.
- JAJCZAI BÁNSÁG, 1502. 258.
- JAJCZAI PROVISOR: Pesthy István deák, 1480. 217. 1491. 234.
- JAKAB, a templomosok rendjének mestere, 1290. 23.
- JAKAB, Daach Pál, orbászi nemes fia, 1348. 36.
- JAKAB mester, zágrábi kanonok 1328. 33.
- JAKAB, szfejérvári éneklő kanonok, 1256. 4.
- JAKSINCZ (*Jaksyncz, Jaxincz*), pozsegam. b. 1466. 196. 1468. 201. 1498. 251. 252. 1514. 271. 275. 1525. 290. 1530. 303.

- JAKUS (*Jacus*), orbásm. szolga-
bíró, 1273. 18.
- JALSAVICZA (*Jalsaycha*) fő., 1429,
170.
- JALSENAI Lukács, 1412. 135.
- JALSÓCZ (*Jalsowcz*) b., 1498.
251. 252.
- JALSOVÁCZ (*Jelsewacz*) b., (Po-
zsega m.), 1486. 228. 1514.
275.
- JALSOVICZA (*Jelsevác*) b., (Po-
zsega m.), 1525. 290.
- JAMBRIKOVICS Mátyás, 1703.
312—314. — feljelentése a
Paksyak ellen, 1703. 312—
313. — jutalma, 1703. 312—
313. — folyamodványa, 1706.
313—314.
- JAMNYICH ÁROK, 1429. 170.
- JANKO, praedialista, 1498. 252.
- JANYSSARI Delimwza (török fo-
goly), 1492. 344.
- JANYSSARI Elez (török fogoly),
1492. 343.
- JANYSSARI Ozman (török fogoly),
1492. 344.
- JAROMNA b. (Valkó m.), 1525.
291.
- JAVOROCH fő., 1353. 44.
- JAXA szn., 1353. 44. — fia-
nak földé, 1353. 44.
- JAXA szn. ld. Ztary Jaxa.
- JAXAGÓCZA (*Jaxagoucha*) f., 1384.
102. — plebánosa Bálint,
1384. 102.
- JAZENOUGH, erdő, 1353. 49.
- JÁNOS, a Borics nbeli Péter fia
(Borics testvére), 1306. 28.
- JÁNOS a pálosok dubiczai rend-
házának perjele, 1377. 88—
91.
- JÁNOS, bosnya pk., 1405. 130.
- JÁNOS, Chugyn fia, 1384. 103.
104.
- JÁNOS, csanádi püspök, 1471.
204.
- JÁNOS, dubiczai főesperes, zág-
rábi kanonok, 1377. 88.
89. 90.
- JÁNOS, egri püspök, 1471. 204.
- JÁNOS, esztergomi érsek, 1405.
130.
- JÁNOS, esztergomi érsek, kan-
cellár, 1471. 204.
- JÁNOS, főajtónállómester, 1363.
78. 81.
- JÁNOS FŐESPERES, werhrikai ple-
bános, 1489. 341.
- JÁNOS, Galesa fia, szanam. szol-
gabíró, 1365. 83.
- JÁNOS, győri pk., 1405. 130.
- JÁNOS (*Henrik fia*), erd. vajda,
1405. 130.
- JÁNOS, Hetynk (*Hytinco*) fia,
1272. 17.
- JÁNOS, ifj., a pozsegai kápt.
kanonokja, 1376. 86.
- JÁNOS, kir.-női tárnokmester,
1326. 32.
- JÁNOS, László fia, orbásm. fő-
ispán és várnagy, 1383. 97.
- JÁNOS, Miklós fia, császári ka-
nonok, 1413. 156.
- JÁNOS, nyitrai püspök, 1326. 31.
- JÁNOS, pécsi pk., 1464. 195.
1471. 204.

- JÁNOS, spalatói érsek, 1272. 17.
 JÁNOS, tárnokmester, 1363. 78.
 81.
 JÁNOS, tinnini püspök, 1358.
 57.-1363. 77. 80.
 JÁNOS, váradi pk., 1464. 195.
 JÁNOS, zágrábi örkanonok, 1353.
 48.
 JÁPRAI Mihály, 1467. 337.— test-
 vére András pap, 1467. 337.
 JELAVECZPATAK (*Jelavechpathak*),
 1429. 169.
 JELSEWACZ ld. Jalsovicza.
 JEMEN b., 1400. 120.
 JERUZSALEMI (*templomos*) vité-
 zek, 1429. 167.
 JEZINICZ f., XVII. sz., 307.
 JEZTREBNICHICHA, fő., 1258. 6.
 JOACHIM, szlavón bán, 1272. 17.
 JOBAGIONES CASTRI: Vogrysa,
 cum tota generatione sua de
 Tolzcouth, in comitatu Do-
 bicensi, 1255. 2.
 JOBAGIONES NOBILES, 1263. 11.
 JOBBÁGYOK (*iobagiones Dobi-
 censes*), 1255. 2. 3. — a
 nyestadó fejében 10 dénárt
 fizetnek, 1255. 2. — adó
 fejében 6 dénárt fizetnek,
 1255. 3. — a dubiczai
 vásáron nem vámmentesek,
 1255. 3. — gyujtogatása,
 lopása és ölése tban a du-
 biczai kir. ispán ítélkezik,
 1255. 3.
 JOBBÁGYOK ROBOTJA (*gozpochi-
 nium jobagionum*) Horvát-
 országban, 1449. 175.
 JOGÜGYI IGAZGATÓ, kir.: Pozse-
 gay János, I. Mátyás kir.
 —ja, 1481. 219. 221.
 JÓB, a Zách nből, pécsi püs-
 pök, 1272. 17.
 JUDEX CUMANORUM ld. Kúnok
 bírása a.
 JUDEX CURIE ld. Országbíró a.
 JUDEX DEPUTATUS (*kiküldött
 bíró*): Boronnia és Péter ispán,
 1328. 32.
 JUDEX NOBILIUM ld. Szolgabíró.
 JURE, a Glamechan nemzetség-
 ből, 1273. [1361.] 70. —
 fia: Damján, 1273. [1361.]
 70.
 JURIZLAUS szn., Zlavanya fia,
 1273. [1361.] 70.
 JURKO, bihácsi helyettes vár-
 nagy, 1488. 338.
 JURYS szn., Gurg fia, 1273.
 [1361.] 70.
 JUS ARMORUM (*neo-acquisticum*),
 1703. 309.
 KACZOR, laki, cs., 1458. 182—
 186. 187. 188. 189. 1464.
 193. 194. — Tamás, 1458.
 182—187. 188. 189. Fia:
 Miklós, 1458. 182—187.
 189. Ennek fia: János, 1458.
 182—189. 1464. 193. 194.
 Fiai: István, György, Bene-
 dek és Péter, 1458. 182—
 187. 188. 189. 1464. 193.
 194. Péter fia: András, 1464.
 193. 194.

- KAJOR (*Kaayor*) Tamás, István-földi, 1458. 187.
- KAJVANICZA (*Kayuanycha*) patlak, 1429. 169.
- KAKUKVÖLGY (*Kakukwelgh*). pozsegam. b., 1486. 228. 1498. 252. 1514. 271. 275. 1530. 302.
- KAKWKWELGH ld. Kakukvölgy.
- KALAMETICH János, bihácsi polgár, 1488. 338.
- KALISTA (határjel), 1281. 22.
- KALOCSAI ERSEKEK :
István, kancellár, 1272. 17.
László, kancellár, 1326. 31.
Miklós, kanczel., 1358. 57. 58.
Smaragd, 1263. 12.
Tamás, 1363. 77. 80.
- KALOCSAI ÉS BÁCSI ERSEKEK :
István, kancellár, 1464. 195.
- KALOCSAI KÁPT., 1360. 64.
- KALYSTA, 1429. 168.
- KAMAL Vitus, török kövct, 1519. 280. 285.
- KAMARA, bécsi udv., 1710. 315.
- KAMARJA b., 1384. 106. 1412. 146. 1413. 153. 154. 156.
—i főesperes : András, zágrábi kanonok, a zágrábi püspök vicarius, 1384. 106.
- KAMENEGRAD VÁRA, 1519. 281.
- KAMENNALUKA, másképp Sumeticze b., (Pozsega m.), 1525. 295.
- KAMENYALAZ b., (Orbász m.), 1525. 291.
- KAMOKA RACIANA (*rácz kamuka*), 1492. 343.
- KANCZELLÁRIA, magyar udv., 1703. 308. 310. 311.
- KANCZELLÁROK, kir., kir.-női és magyar udv. :
Eberhard (Gothard), zágrábi pk., 1405. 130.
Eszterházy Pál, 1703. 313.
Fülöp, eszterg. érsek, 1263. 11. 12. 1272. 14—17.
Fülöp, váczai, a kir.-néé, 1263. 12. 1272. 17.
Gothárd (Eberhard), zágrábi pk., 1405. 130.
Henrik, a kir.-néé, veszprémi pk., 1326. 32.
István, kalocsai érsek, 1272. 17.
István, kalocsai és bácsi érsek, 1464. 195.
László, kalocsai érsek, 1326. 31.
Miklós, eszterg. érsek, 1358. 57. 58. 1363. 77—80. 82.
Smaragd, kalocsai érsek, 1263. 12.
Pál, pécsi pk., Thomasináé, a király anyjáié, 1295. 26.
Tamás, győri pk., 1482. 237.
- KANINCZ (*Kanyncz, alio nomine Pawkocz*) b. (Pozsega m.), 1525. 291.
- KANIZSAY László, lovászmester, bosnya bán, 1464. 195. 1496. 249.
- KAPRONCZA, pozsegam. b., 1466. 196. 1468. 201.
- KAPRONCZA. pozsegam. kg., 1353. 49.—ivendégnépek 1353. 49.

- KARABOGDÁN (*Istrán*) moldvai vajda, 1519. 283.
- KARAFFERYAI Aramadan (*török fogoly*), 1492. 344.
- KARASTH b., 1400. 120.
- KASICS (*Cassych*) b., 1361. 69. 71. 74.
- KASTHELYSTHYE h., 1504. 259.
- KASZTELLÁNFFY György, szlavóniai adószedő, 1512. 349. 1513. 350.
- KATHOLIKUS HIT, 1412. 149. —re tér Hervoya, spalatói hg., 1412. 149.
- KATIS (*Catis*), bihácsi polgárnagy (villicus), 1345. 33. 34.
- KAZK István, farkashegyi, pozsegam. szolgabíró, 1492. 241.
- KAZK Márk, farkashegyi 1473. 206. — fia: István, 1473. 206.
- KAZTANICHA ld. Kosztajnicza.
- KÁLLAY János, szőrényi bán, 1522. 287.
- KÁLMÁN, győri püspök, 1358. 57. 1363. 77. 80.
- KÁLMÁN kir., szlavón-horvát-dalmát hg., 1244. 1. 1258. 6. 7. 1354. 53.
- KÁROLY, durazzói és szlavón hg., 1372. 84.
- KÁROLY kir., I, 1322. 29. 1326. 30. 1345. 33. 1364. 81. 1370. 58. 1405. 129. 1429. 166. 1492. 236. 1517. 278. — megerősíti IV. László királynak 1279-ben Bihács (Byhagh) város részére adott kiváltságlevelét. 1322. 29. 1345. 33. 34. — megerősíti és átírja Bihács (Byhagh) város részére 1322. nov. 23-án kiállított kiváltságlevelét 1326. 30—32.
- KÁROLY kir., III., 1710. 314. 315.
- KÁROLY, spanyol király, 1519. 282.
- KÁRPÁTOK HEGYLÁNCZOLATA, *Bevezetés*, V.
- KEDHEL ld. Kéthely.
- KEGLEVICS (*Keglevyih*) N., 1522. 288.
- KELYA VÁRA, 1519. 282.
- KEMLEK (*Kemluk*), 1384. 107. — i főesperes: Fodor (*Crispus*) János, 1384. 107.
- KEMYN (*Kemény*) szn., 1351. 37. — fia: Kozma, voiszкаи nemes, az orbászm. Pryzawyában bírt birtokrészét 50 márkáért Rikolf fia Miklósnak zálogba veti, 1351. 37. 38.
- KERESKEDELMI ÁRÚ, 1262. 9. 1279. 20. — után, ha 5 márkát, vagy kevesebbet ér, a bihácsi polgárok harminczadot nem fizetnek, 1262. 9. 1279. 20.
- KERNCHICH Iván, 1488. 338. Pál, obrováczai várnagy, 1488. 338. 339.
- KESZY György, ügyvéd, 1468. 199. 200. 1468. 201.
- KEWRUSFA (*Kőrísfá*), 1290. 23.
- KÉTHELY b., 1353. 49.

- KÉTHELYI APÁT, 1263. 11.
 KÉTHHELYI Bernát és Mátyás,
 1516. 354. — ripacsi, más-
 ként szokoli Orlowchyth Ger-
 gelylyel békességre lépnek,
 1516. 353—354.
- KIÁTKOZÁS, 1384. 108.
- KIR. ADÓ (*collecta septem de-
 nariorum*), 1272. 15. —
 utáni tized, 1272. 15.
- KIR. ISPÁNOK, orbáshalmegyeiek,
 1269. 12. 13. — és azok
 udvarbíráinak Tymotheus, zá-
 rábi püspök orbáshalmegyei
 népeinél való túlságos sok
 megszállása (*descensus*) miatt
 ezek panasza, 1269. 12.
- KIRÁLY JEGYZŐJE: Farkas mes-
 ter, 1262. 9.
- KIRÁLYNÉ minden Szt. Márton
 napján (*nov. 11.*) 15 márkát
 kap a bihácsiaktól, 1262. 9.
- KIRÁLYNÉNAK SZÁLLÁSJOGA Bi-
 hácsban nincsen 1262. 9.
 A király gondoskodik róla,
 1262. 9.
- KISAPOSTAGH alias Baracs b.,
 (Fejér m.), 1703. 308.
- KISCSALOMJAI v. Kóvári Lam-
 pert, a Hont-Páznán nből,
 egri püspök, 1263. 12. 1272.
 17.
- KISMARÓT b., (Pilis m.), 1703.
 309.
- KISSZÁNTÓ b., (Pilis m.), 1703.
 309.
- KLADUSA kg., 1467. 336. 337.
 —i Simon, 1467. 336. 337.
- Fia: János, 1467. 336. 337.
 Fiai: Gergely és Márton,
 1467. 336. Testvére: István,
 1467. 336.
- KLJUCS (*Ključ, Klywch*) vára,
 (kettő), 1519. 281.
- KLOKOCSEVCZ (*Klokochevycz*) b.,
 1504. 259.
- KLOKONECZ (*Klokonech*) fő,
 1429. 168.
- KNAUZ. Monum. Strigoniensis
 eccl., 14. 15.
- KNINI (*tinnini*) GYALOGOS VITÉ-
 ZEK, 1513. 351. — Fize-
 tése, 1531. 351.
- KOBAZICH György, bihácsi pol-
 gár, 1488. 338.
- KOBAZICH Matkó, bihácsi pol-
 gár, 1488. 338. 339.
- KOHMAFŐ (*Kohmafew*) hegy,
 1429. 168.
- KOKONICZFŐ (*Kokonychfew*),
 1429. 169.
- KOLCZAY Márton, 1458. 187.
 188.
- KOLFA, 1429. 170.
- KOLKACHFEU hn., Bihács mel-
 lett, 1345. 34.
- KOLUNICS (*Kolunich*) b., 1420.
 322. 324. —i Mislen (*Bu-
 diszláv fia*) 1420. 322. 324.
 Fia: Dénes 1420. 322.
 Mislen testvérei: Kupanich
 és Bylsich, 1420. 322.
 324.
- KOMÁROM VÁRA, 1560., 305.
 — várkapitánya: Paksy Já-
 nos, 1560. 305.

- KOMÁROM vm., 1560. 305. —i főispán: Paksy János, 1560. 305.
- KOMLÓS b., (Arad m.), 1560. 305. (Békés m.), 1703. 309.
- KOMOGOYNAKASTÉLY, 1504. 260.
- KOMOTHYN VÁRA, 1519. 281.
- KONRÁD, István fia, pinczemes-ter, 1263. 10. — hűtlensége, 1263. 10. — a cseh király adományát kéri az ő birtokaira, 1263. 10. — hamis pénzt veret, 1263. 10. — Óvár stb. birtokától megfosztatik, 1263. 10. — vissza-
kapja, 1263. 11.
- KONTH Miklós nádor, 1361. 73—75. 1363. 77. 78. 81.
- KONYA BÁN, 1405. 130. — fia: Frank, országbíró, 1405. 130.
- KOPANCS (*Kupanczy*) b. (Pozsega m.) 1514. 275.
- KOPEEL (*Kopul*), orbászvárme-
gyei b., 1351. 39. 1353. 42. 1458. 183.
- KOPIL (*Copil*) fő., 1381. 93.
- KOPILI Radnel, 1382. 96. —
fia: Obrad, 1382. 96.
- KOPITEWICH Tamás, 1489. 342.
- KOPRIVNO (*Koprywno*) pozsegam.
b., 1473. 206. 207. 1476. 212. 214. 215. 1514. 275.
- KORLACZKY Antai, 1522. 288.
- KORMÓ (*Kormo*) b. (Tolna m.),
1560. 305. 1703. 308.
- KOROTHNAY János, somogyi fő-
ispán, nádori ítélmester, 1486. 223.
- KORVIN János, lipői hg., dal-
mát-horvát-szlavón bán, 1504. 344. 1506. 347. 348. —
felesége Beatrix, 1504. 345.
— gyermekei: Kristóf és
Erzsébet, 1504. 345.
- KOSAWICH Tamás, bihácsi volt
bíró, 1488. 338.
- KOSSACHYNA fő., 1429. 168.
- KOSUCZA (*Kosucha*) fő., 1354. 54. 1413. 160. 1413. 162.
- KOSUCZA (*Kosucha*) kg., 1354. 53. —i Odolenus ispán, 1354. 53. Fiai: Miklós és István
comesek, Otok birtokukon
egy területet a pálosrend sz.
Máriáról cz. dubiczai kolos-
torának adományoznak, 1354. 53—55. —i nemesek, 1359. 59. 1360. 63.
- KOSUCZAY (de *Kosucha*) István,
a dubiczai nemesek választott
bírája, 1403. 125. 126.
- KOSZTAJNICZA (*Kosztanicha*) b.,
1290. 23. —ról Dubiczába
vezető út, 1290. 23.
- KOSZTAJNICZA (*Chazthanycha*) fő.,
1429. 171.
- KOSZTAJNICZA (*Coztanicha*, *Koz-
tanicha*) földje, 1258. 6. 1272. 17. — tban IV. Béla király 1258. júl. 4-i oklevele, 1272. 17.
- KOSZTAJNICZA (*Kosztannycza*)
VÁRA, 1491. 230. 231. 1492. 244. 245. — vrs. 1492. 244. 245.
- KOSZTAJNICZAY (de *Kosztanicha*,
Kasztanycza) Miklós, János fia,

- a kir.-né udvari vitéze (aule iuvenis), 1383. 98. 1384. 100. 101. 1412. 144. 145.
- KOTHOR VÁRA, 1519. 281.
- KOTONNA (*Kothonna*, *Kutonna*) b., 1412. 146. 1413. 153. 154. 156.
- KOVACSÓCZ (*Kowachowcz*) b. (Pozsega m.), 1514. 275.
- KOVACSÓCZY (de *Kowachowcz*) Pál, 1505. 268.
- KOWACHOWCZ ld. Kovacsócz.
- KOYLYCH VÁRA, 1519. 282.
- KOZARA (*Kozera*) b., 1360. 64. 65. 1396. 116.
- KOZARA VÁRA (Szana m.), 1365. 83. 84. 1412. 148. 1473. 209. 210. —t Hervoya átadja amagyar királynak, 1412. 148. — várnagya: Bakócz, szanam. főispán, 1365. 83.
- KOZLOWAKNEVA, berek, 1353. 49.
- KOZMA (*Cozmas*), Gredai Pozobech fia, 1347. 34. 35. Leánya: Chala, 1347. 35.
- KOZMA, Kemény (*Kemyn*) fia, 1351. 37. — az orbáshm. Prizawyában bírt birtokrészét 50 márkáért Rikolf fia Miklósnak zálogba veti, 1351. 37. 38.
- KOZOL Péter, 1505. 346.
- KOZONÓCZY (de *Kozonoch*) cs., 1413. 152. — Brictius, 1413. 152.
- KOZORA, szanam. kir. vár, 1481. 219—223.
- KOZOWO kg., 1488. 338. —i Bezowinich Wk, bihácsi polgár, 1488. 338.
- KOZTANICHA ld. Kosztajnicza.
- KOZYRYEWACH b., 1480. 217.
- KOZYRYOWÁCZI Lőrincz, 1480. 217.
- KÓVÁRI v. Kiscsalomjai Lampert, a Hont-Páznán nből, egri püspök, 1263. 12. 1272. 17.
- KÖBÖL (*cubulus*), 1520. k. 355.
- KÖLKEDY (de *Kelked*) Máté, zágrábi kanonok, 1453. 180. 181. — testvére: István, 1453. 180.
- KÓRISFA ld. Kewrusfa.
- KÖRÖZS m. 1353. 47. 51. 1360. 60. 1402. 123. 1411. 321. 1412. 146. 1413. 153. 155. 156. 159. 1429. 164. 1458. 183—186. 188. 1481. 219. 1504. 260. XVII. sz. 307. 1703. 309. —ben fekvő Csukáncz erősséghez tartozó falvak, XVII. sz. 307. —i birtokok, 1413. 153—156. —i főispán: Stheyewochpukury Péter deák, 1402. 123.
- KÖRÖZS vrs., 1382. 96. 1383. 99. 1429. 164.
- KÖRTVÉLY (*Körtuel*) b., (Tolna m.), 1703. 308.
- KÖZÉPSZTAJNICZA (*Kuzepztajnycha*) dubiczam. b., 1353. 44. 1361. 66.
- KÖZJEGYZŐK: Benedek, Farkasfia, 1488. 339.

- György, Benedek fia, zágrábi klerikus, 1384. 109.
- KRAMARJONCZ b., 1486. 224.
- KRAMARJÓCZ (*Kramaryoucz*) b., 1400. 120.
- KRAPINA VÁRA, 1504. 346.
- KRAPJA (*Krapya*) b., 1400. 120. 1486. 224.
- KRASSÓ, 1361 66. — naszt. János vitézek rendháza, 1361. 66.
- KRAWARZKA kg., 1353. 46.
- KREMOSNICZA (*Cremosnicha, Cre-mosnyczca*) dubiczam. b., 1413. 153. 155. 156. 1417. 162.
- KREMOSNICZAY (de *Cremosnicha*) János, 1417. 162. — fia: Ádám, 1417. 162. 163.
- KRESCHYCH NEMZETSÉG, 1505. 346.
- KRESCSICS (*Creschich*) Farkas, 1413. 157. — fia: Tamás, 1413. 157.
- KRISANICS (*Krysanych*) Miklós, bihácsi polgár, 1471. 203. 204.
- KRISTÓF mester, orbászi kir. ispán, 1273. 18.
- KRUPPA (*Chrupa, Kruppa*) VÁRA, 1413. 157. 1493. 246. — várnagyjai, 1413. 157.
- KUCHYAN (*Kwchyan*), orbászvármegyei kg., 1351. 39. 1353. 42.
- KUCIN, a Tolstouh nből, 1290. 23. — fia: Petko, 1290. 23.
- KUCS ld. Kulcs.
- KUCSÁN (*Kuchyan*), orbászm. b., 1458. 183.
- KUKAVICZDOL (*Kwkawychdol*) b. (Pozsega m.), 1525. 290.
- KUKULJEVIĆ, 253. — műve: Iura Regnorum stb., 253.
- KULCS (*Kucs*) b. (Fejér m.), 1703. 308.
- KULPA fő., 1353. 45. 46. 47.
- KÚNOK BIRÁJA (*iudex Cumanorum*): Fülöp nádor, szepesi és újvári kir. ispán, 1326. 32. Garai Miklós, nádor, 1429. 163. Moys nádor, soproni kir. ispán, 1272. 17.
- KUPANICH szn., 1420. 322. 324.
- KUTNAN b., 1408. 319.
- KUZOL (edény), 1520 k. 287.
- KÜLDÖTT BIRÓ: Péter és Boronnya ispán, 1328. 32.
- KWKAWYCHDOL ld. Kukaviczdol.
- KWPANCZY ld. Kopancs.
- KWTHLICH Juricza, bihácsi albiró, 1488. 338.
- LAÁZ, orbászvármegyei b., 1351. 39. 1353. 42. 1458. 183.
- LABOTINCZ, másképp Ilyefölde b., 1412. 146. 1413. 153. 154. 156.
- LACZK Jakab, erd. vajda, 1405. 130.
- LAKÓCZ (*Lakoucz*) b., 1413. 153. 154. 156.
- LAJOS KIR., I., 1345. 33. 1351. 39. 1358. 56. 57. 1359. 59. 1360. 60. 62. 63. 1361.

71. 1363. 76. 78. 79. 1364. 81. 1376. 86. 1385. 105. 1394. 115. 1402. 124. 1405. 129. 1429. 166. 1492. 236. 1517. 278. — anyja Erzsébet kir.-né, 1351. 39. — megerősíti R. Károly 1326. okt. 25-i kiv. levelét Bihács város részére, 1345. 33—34. — Zárában (*Jadra*), 1361. nov. 1. 71.
- LAJOS KIR., II., 1516. 353. 1517. 278. 1522. 287. 1525. 290. 292. 295. 1527. 298—301. — békét köt a törökökkel, 1519. 279—286. — fogadtatása a csehek által, 1522. 289. — levele Báthory István nádorhoz, 1522. 287—290. — Prágában, 1522. 289.
- LAMPERT, kiscsalomjai v. Kővári, a Hont-Páznán nból, egri püspök, 1263. 12. 1272. 17.
- LANDSTRASS (*Landestroß*) melletti marienbrunni cziszterciták, 1258. 7.
- LANSER ld. Lándzsér.
- LAPACZ (*Lappacz*) b. 1420. 324. 1489. 342. —i nemesek, 1420. 324.
- LAPACZ területe, 1520. k. 355. — tizedei, 1520. k. 355.
- LAPHYNA Bálint, bihácsi esküdt, 1492. 236.
- LAPNOGA, cserneki jobbágys, 1498. 252.
- LAPTA wlgo tiwzes, 1520. k. 287.
- LATHKÓ, szanam. alispán és hely. várnagy, 1360. 63.
- LATIBULUM GLIRIUM (*a pelék rejtekhelye*), 1467. 336.
- LATROCINIUM, 1279. 20.
- LAZI (*Lazy*) két zágrábm. b., 1492. 244.
- LAZKÓCZ (*Lazkowcz*) b. (Pozsega m.), 1514. 275. 1525. 290. 1530. 303. (Orbász m.), 1525. 291.
- LAZTISA, dubiczai polgár, 1244. 1.
- LÁNDZSÉR (*Lanser*) vr., 1263. 11. — Baroch fia: Miklósé, 1263. 11.
- LÁSZLÓ, egri püspök, 1464. 195.
- LÁSZLÓ, fejevári püspök, alkanczellár, 1279. 21.
- LÁSZLÓ, ispán, 1281. 22. — földe, 1281. 22.
- LÁSZLÓ, kalocsai érsek, kanczellár, 1326. 31.
- LÁSZLÓ I., szt., kir., 1492. 237. 238. —ról cz. kápolna, a pozsegai egyházban, 1492. 237. 238.
- LÁSZLÓ KIR., IV., 1279. 19. 1345. 34. 1358. 56. 1361. 70. 1405. 129. 1429. 167. 1471. 203. 1492. 236. 1517. 278. — Bihács városának kiváltságokat ad, 1279. 19. — kiv. levele Bihács részére, 1345. 34.
- LÁSZLÓ KIR., V., 1456. 181. 1481. 221.

LÁSZLÓ, szalánkeméni plebános,
budai kanonok, 1360. 62. 64.

LÁSZLÓ, titeli prépost, vál. szfe-
jérvári püspök, alkanczellár,
1322. 29.

LÁSZLÓ, veszprémi püspök, 1358.
57. 1363. 77. 80. 1370. 58.

LEHOVÁ CZ ALIO NOMINE WAS-
KAPU VÁRA, 1525. 290.

LEHOWYCZE b. (Pozsega m.),
1525. 290.

LELKÉSZNEK fizetendő tized Bihács
várában, 1262. 8. 1279. 20.

LELKÉSZVÁLASZTÁS Bihács vá-
rában, 1262. 8. 1279. 20.
A választott lelkész a püs-
pöknek bemutatandó, 1262.
8. 1279. 20. Választását a
király v. a kir.-né erősíti meg,
1262. 8. 1279. 20.

LENGYEL Lőrincz (*L. Polonus*),
pozsegai kanonok, 1360. 63.

LENGYELORSZÁG, 1519. 282.

LESZKOVÁ CZ (*Lezkowacz*), or-
bázm. b., 1466. 196. 1468.
201.

LETHOWANICH kg., 1353. 46.

LEUSTÁK, szlavón bán, 1358.
57. 1361. 67.

LEVÁ CZ (*Livácz, Levach*), or-
bázm. b. és vr., 1449.
175—178. 179. 1480. 217.
1496. 249. 1501. 254.
1502. 257. — átadása Bat-
thyány Boldizsár volt bán
által, 1496. 249. — körül
a törökök garázdálkodása,
1501. 254.

LEVÉLTÁRAK, a melyek anyagá-
ból e kötetben oklevélközlések
foglaltatnak:

hg. Batthyány lt., Körmend,
1353. 43. 1361. 66. 1376.
86. 87. 1383. 97. 1449.
179. 1496. 249. 1502. 257.
258. 1512. 349. 1513. 350.
351. 352. 353.

Daróczy lt., Paks, XVII. sz.
306. 1703. 307. 1710. 314.
grf. Dessewffy lt., Büdszent-
mihály, 1443. 173. 1468.
199. 200. 1473. 206. 1476.
211. 213. 1480. 216. 1486.
228. 229. 1491. 234. 1492.
237. 239. 240. 1498. 251.
1501. 255. 1505. 263. 267.
1514. 273. 1525. 290. 292.
294. 1530. 302.

grf. Erdődy lt., Galgóc, 1255.
2. 1256. 3. 1293. 24. 1412.
143. 1413. 152. 154. 1417.
162. 1506. 269. 1411. 321.
1505. 346.

hg. Eszterházy lt., Kismarton,
1263. 9. 1281. 21. 1306.
27. 1326. 30. 1361. 69.
1384. 99. 1449. 174.

Házi, udv. és állami lt., cs.
és kir., Bécs, 1262. 8. 1517.
278. 1527. 297. 300.

Laibachi tart. lt., 1258. 7.
M. Tud. Akad. lt., 1489. 339.
Múzeumi lt., M. Nemz., 1290.
23. 1382. 95. 1464. 193. Ber-
zeviczy lt., 1351. 37. 1352. 40.
Kézirattára, 1501. 253.

- Orsz. Levéltár, m. kir., 1270.
 13. 1272. 14. 16. 1348.
 35. 1354. 52. 1358. 55.
 1363. 76. 79. 1365. 82.
 1372. 84. 1377. 88. 90.
 1379. 92. 1381. 93. 1384.
 101. 105. 106. 1385. 109.
 110. 111. 1387. 112. 1388.
 114. 1394. 115. 1398. 117.
 1399. 119. 1401. 121. 1402.
 122. 1403. 125. 1404. 126.
 127. 1409. 131. 1410. 132.
 133. 134. 1412. 135. 136.
 137. 138. 139. 140. 141.
 142. 146. 1413. 150. 151.
 157. 158. 160. 161. 1429.
 163. 1442. 172. 1453. 180.
 1461. 189. 190. 1481. 218.
 1486. 223. 1491. 230.
 1492. 244. 1493. 246. 1496.
 249. 1504. 259. 1519. 279.
 1520 k. 286. 1522. 287.
 1420. 323. 324. 1448. 326.
 1449. 330. 1452. 331. 1459.
 332. 1465. 334. 335. 1467.
 336. 1492. 342. 1504. 344.
 1506. 347. 1516. 353.
 1520 k. 354. 1522. 356.
 Pénzügymin., cs. és kir. kö-
 zös, Bécs, 1703. 311. 312.
 1706. 313.
 Pozsony sz. kir. város lt.,
 1456. 181.
 Primásilt., Esztergom, 1256. 4.
 br. Rudnyánszky lt., Zomba,
 1560. 304.
 Serajevói orsz. múz. lt., 1297.
 26. 1365. 83. 1384. 104.
 Zágrábi akadémiai lt., 1408.
 319.
 Zágrábi kápt. lt., 1328. 32.
 1354. 53. 1361. 67.
 Zenggi kápt. lt. 1488. 337.
 gr. Zichy cs. lt., 1360. 63.
 LEWACH ld. Levác.
 LEZKÓCZ (*Lezkouch, Lezkowcz*),
 dubiczam. b., 1417. 162.
 LEZKÓCZ (*Lezkowcz*), orbászm.
 b., 1486. 228. 1492. 242.
 1498. 251. 252. 1514. 271.
 275.
 LEZKOVÁ CZ, (*Lezkowacz*), du-
 biczakerületi b., 1496. 250.
 LÉBÉNY (*Lybyn*) monasterium,
 1263. 10. — kegyurasága,
 1263. 10.
 LIBRICZA (*mérték*), 1520. k. 355.
 LIGATURA VIGINTI ET QUATUOR
 ULNARUM, 1244. 1.
 LIKONCZ (*Lykonch*) fő., 1429.
 168.
 LINDVAY István, szlavón bán,
 1382. 96. 1383. 97. 1384.
 103. 104. — János, szlavón
 bán, 1382. 96. 1383. 97.
 1384. 103. 104.
 LIPA (*Lyppe, Lipje*) b. (Po-
 zsega m.), 1514. 274.
 LIPANCZ (*Lyppancz, Lipovcz*)
 b. (Pozsega m.), 1514. 275.
 LIPINYE (*Lyphynye, Lywpynya*)
 pozsegam. b., 1498. 251.
 252. 1514. 275.
 LIPINYEY (de *Lyphyna*) cs., 1372.
 85. 1525. 295. — Iván,
 1372. 85. Fia: Farkas, 1372.

85. — Miklós és András (néhai Cserneki Borkaffy János fiai), 1525. 295.
- LIPJE (*Lipye*) orbázm. b., 1273.
18. — tulajdonosai: Voyk fiai: Hrovatin, Péter és Blagoya, 1273. 18. A birtokot Chelk fia Györgynek eladják, 1273. 18.
- LIPJE (*Lypye*), zágrábm. b., 1348. 36. 1492. 244.
- LIPJEY (de *Lypye*) Brictius és Péter, 1491. 232. 233. 235.
- LIPÓT kir., i., 1710. 314.
- LISZKÓCZ (*Lyzkowcz*) b. (Orbász m.), 1525. 295.
- LISZKOVECZ (*Lyzkowecz*) zágrábm. b., 1492. 244.
- LOCSMÁND (*Luchman*) m., 1263.
11. — ot Lőrincz kir. étekfogómaster kapja, 1263. 11.
- LODOMÉR, váradi püspök, 1272. 17.
- LOKAVECZ (*Lokavech*) dubiczam. b., 1417. 162.
- LOKÓCZ (*Lokowcz*) b., 1412. 146.
- LONFÓ (*Lonffev*) f., 1429. 170.
- LOPÁS, 1262. 8. 1279. 20.
- tban a bihácsi előljáró ítélezik, 1262. 8. 1279. 20.
- LOSONCZY László, 1481. 222.
- LOVASBERÉNY b. (Fejér m.), 1703. 308.
- LOVAS, 3000, összegyűjtendő i. Ferdinánd kir. költségére, 1527. 301.
- LOVÁSZMESTEREK (*magister agazonum*):
- Albert, szebeni kir. ispán, 1272. 17.
- Dénes, 1358. 57.
- Elderbach Berthold, monyorókereki, 1464. 195.
- Herrand, trencséni kir. ispán, 1263. 12.
- Imre, 1363. 78. 81.
- István, 1326. 32.
- Kanizsay László, 1464. 195.
- Széchy Miklós, 1471. 205. 1481. 222.
- LOWRENCICH Pál, chyzthai, ripacsi várnagy, 1489. 342.
- LÓRÁND bán, 1272. 14—16.
- LÓRINCZ, étekfogómaster, soproni kir. ispán, 1263. 10.
11. 12. — a hűtlen Konrád összes birtokait kapja, 1263. 10.
- LÓKÖS, étekfogómaster és pinczester, 1358. 57.
- LÓKÖS (*Lenkws*) Miklós, cserneki, 1498. 251. 252. 253.
- Fia: János, 1498. 251. 252. 253. Ld. Dessewffy a. is.
- LŐKÖSEWIGH (*Lenkusewygh*) Miklós, cserneki, 1473. 208.
- LÓRINCZ fia: Demeter, 1351. 37.
- LÓRINCZ, szörényi bán, dobokai kir. ispán, 1272. 17.
- LÓRINCZ, váci püspök, 1326. 32.
- LÓRINCZ, zalai ispán, Ádám ispán fia, udvarkapitány, 1263. 12.
- LUBENA patak, 1328. 33.

- LUBNA, fő. 1273. 18.
 LUBNAY Orbán, 1382. 95. 1383.
 97. — fiai: Péter, Jakab
 Orbász és János, 1382. 96.
 Mihály, 1382. 96. 1383.
 97. — fiai: János és Pál,
 1382. 96. 1383. 97.
 LUCHMAN ld. Locsmánd.
 LUCRUM CAMERE ULTRA DRAWAM,
 1272. 14—16.
 LUKÁCS, dubiczai preceptor,
 1385. 109. 110. 111.
 LUKÁCS, váradi pk., 1405. 130.
 LUZÁCZIA, 1519. 280.
 LWBESKA, 1519. 281.
 LYBIN (*Lébény*) monasterium,
 1263. 10.
 LYPOWACZ, dubiczakerületi b.,
 1496. 250.
 LYPPANCZ ld. Lipancz (*Lipovcz*).
 LYPPYE ld. Lipa (*Lipja*),
 LYUBINÁCZI Miklós, szapolyai,
 1505. 262.
 LYWPYNYA ld. Lipinye.
 LYWTHYAK, 1519. 281.
 MACEDONIAI Miklós, 1522. 288.
 — Temesvárra küldetik, 1522.
 288.
 MACHYZ, Pál fia, orbászm. szol-
 gabíró, 1383. 97.
 MACSÓI (de *Machow*) BÁN: Pál,
 szerémi, valkói és bodrogi
 kir. ispán, 1326. 32.
 MADOCSA b. (Tolna m.), 1703.
 308.
 MAGACHA ld. Mágocs.
 MAGLAY VÁRA, 1519. 281.
 MAGNUS ld. Nagy a.
 MAGYAR ÁLLAMTERÜLET TÖRTÉ-
 NETI VÁLTOZÁSAI, *Bevezetés*,
 VIII.
 MAGYAR Balázs, bosnya, dalmát-
 horvát és szlavón bán, 1471.
 204.
 MAGYAR GYALOGOS VITÉZEK BI-
 HÁCS VÁRÁBAN, 1513. 351.
 Fizetésük, 1513. 351.
 MAGYARI b. (Tolna m.), 1560.
 305. 1703. 308.
 MAGYAR ORSZÁGOS SZERVEZET,
 a régi, *Bevezetés*, VIII.
 MAGYAR TÖRVÉNY ÉS SZOKÁS
 szerint hozott ítélet horvát és
 dalmát ügyben, 1361. 72.
 MAGYAROK, 1412. 150. — ellen
 készülődik és egyesül a bosz-
 niaiakkal a török, 1412.
 150.
 MAGYARORSZÁG, *Bevezetés*, V.,
 1272. 17. 1519. 280. 281.
 1522. 289. 1527. 297. 301.
 — történeti topographiája,
 Bevezetés, VI. Ezt Csánki Dezső
 alkotta meg emberfözlötti szor-
 galommal, *Bevezetés*, VI. —i
 és szlavón templomosok mes-
 tere: György barát, 1272. 17.
 — részére a csehek és morvák
 segítsége, 1522. 289.
 MAKÁRIAI PÜSPÖK: Bálint, 1358.
 57. 1363. 77. 80.
 MAKÁRIÁS, szn., 1256. 3. — leá-
 nya: Venys, 1256. 3. Ennek
 leánynegyede, 1256. 3. 4.

- MALADYN fia : György, dubiczai várjobbágy, 1258. 6.
- MALAHOCMEZA VIZE, 1353. 46.
- MALAMLAKA, 1353. 50.
- MALOMHEGY f., XVII. sz., 307.
- MANYR (török fogoly), 1492. 343.
- MARCIN, Dragamir fia, kereskedő, 1396. 116.
- MARCZALY László, 1481. 222.
- MARCZELL, dubiczai polgár, 1244. 1.
- MARIENBRUNNI (*fons sancte Marie*) CZISZTERCZITÁK, 1258. 7.
- MARINO Sanuto, I diarii cz. műve, 253.
- MARÓTHY János, macsói bán, 1405. 130. 1429. 163—166. 171. — fia : László, 1429. 163. 164. 165. 166. 171. István, 1429. 165. Fiai : János és Miklós, 1429. 165. Mátyás, macsói bán, 1471. 204. Ld. a rokon Bujákyakat is.
- MARTHOCZII (martalóczok), 1519. 285.
- MARTINECH, Felsősztajniczai Ochovich fia, 1353. 43.
- MARTINUS ld. Mortunus.
- MARTINUSEWICH Jakab, bihácsi polgár, 1488. 338. 339.
- MARTONOS, a Pozobchyth nból, 1486. 224. 227. — fia : Pál, 1486. 224. 226. 227.
- MARTURINA (*Mardurina*) (nyestadó), 1359. 59. 1492. 242. 243.
- MARTURINARUM ET PONDERUM COLLECTORES, 1255. 2.
- MATYN, Hetynk (Hyntinco) fia, 1272. 17.
- MAGOC (Magacha) b. (Tolna m.), 1560. 305. 1703. 308.
- MÁRIA kir.-né, 1262. 8.
- MÁRIA kir.-né, 1383. 98. 1384. 99. 101.
- MÁRIA kir.-né, 1412. 144.
- MÁRIA kir.-né, 1527. 297.
- MÁRK, 1354. 53. 1358. 55. — fia : Fülöp, dubiczai választott bíró (*comes terrestris*), 1354. 53. 1358. 54.
- MÁRK, a pozsegai káptalan lektorja, 1505. 267.
- MÁRK (Druganch fia), fia: György, 1328. 32. — Pobresyai Imre Pobresya nevű birtokát elfoglalja, 1328. 32.
- MÁRK fia Tamás, felsődubiczai polgár, 1384. 107.
- MÁRK (*Marcus*), szabados, 1256. 4.
- MÁRK, szabó, dubiczai polgár, 1377. 91.
- MÁRK, szn., 1365. 84. — fia : Rados, 1365. 84.
- MÁRK, tinnini pk., 1464. 195.
- MÁRTON, a pozsegai kápt. jegyzője, 1372. 85.
- MÁRTON, Oresiai Golub fia, 1365. 83. 84.
- MÁTÉ, dubiczai pálos barát, 1365. 82.
- MÁTÉ, erdélyi v. jda, szolnoki kir. ispán, 1272. 17.

- MÁTÉ, sebenicói püspök, 1358.
57. 1363. 77. 81.
- MÁTYÁS, a zágrábhegyfoki pálosok perjele, 1384. 105.
- MÁTYÁS és Ratold, Roland bán fiai, 1306. 28. — Gramachnik nevű földüket a Borics n.-beli Ocolyn fia Péternek 32 márkáért eladják, 1306. 28.
- MÁTYÁS kir., I., 1458. 182. 186. 1464. 193. 1466. 196. 1468. 199. 200. 1471. 203. 206. 1473. 209. 1476. 211. 213. 214. 1480. 217. 1481. 218. 220. 221. 1489. 340. 1491. 230. 1492. 236. 1517. 278.
- MÁTYÁS, Roland bán fia, Ratold mester testvére, 1281. 22. Gramachnik nevű birtokukat 32 márkáért a Borics nembeli Ocolyn fia Péter ispánnak eladják, 1281. 22.
- MÁTYÁS, székesfejérvári őrkánok, 1256. 4.
- MÁTYÁS, székesfejérvári kánok, 1458. 188.
- MEDWE VÁRA, 1353. 47. 51. — kapitánya: Tamás, gerzenicei ispán, 1353. 47. 48. 51.
- MEGYES, b. (Zaránd m.), 1504. 345. 1506. 347—349.
- MELLES (*Mellies*), szn. ld. Pongracsóczy a.
- MERLEN András, suberkóczy, 1473. 206. 1492. 243.
- MESENICZE f., 1429. 169.
- MESENICZA (*Mesenycha*) fő., 1429. 169.
- MESKÓ Jakab, 1710. 315.
- MEZŐLAK (*Mezewlak, alio nomine Wyseche*) b. (Pozsegam.), 1525. 290.
- MÉSZEGETÉS, 1412. 140.
- MICZICH Antal, bihácsi polgár, 1488. 338.
- MIHÁLCS, kir. ispán, 1328. 32. — fia: Pál mester, 1328. 32.
- MIHÁLD b., 1519. 281.
- MIHÁLÓCZ (*Myhalowcz*, másképp Repna) b., 1412. 146. 1413. 153. 154. 156.
- MIHÁLY, a csázmai kápt. kánokja, 1376. 87.
- MIHÁLY, a dubiczai pálosok perjele, 1394. 115.
- MIHÁLY, a Szt. Margitról címzett oltár rectora, 1361. 67.
- MIHÁLY, egri pk., 1363. 77. 80.
- MIHÁLY, felsődubiczai plebános, 1384. 106.
- MIHÁLY fia: Balázs, 1384. 103. 104.
- MIHÁLY, lezkóczy jobbágy, 1492. 242.
- MIHÁLY, nyitrai kir. ispán, 1272. 18.
- MIHÁLY, scardonai püspök, 1358. 57. 1363. 77. 81.
- MIHÁLY, székesfejérvári dékán, 1256. 4.
- MIHÁLY, váci püspök, 1358. 57.
- MIKECH bán, 1328. 32.
- MIKECH, János fia, 1353. 43. 44.
- MIKLÓS, Baroch fia, 1263. 11. — magvaszakadása, 1263. 11.

- MIKLÓS comes, Kosuchai Odo-
lenus fia, 1354. 53. 54.
- MIKLÓS, Dezislaus fia, 1295. 26.
— Schiplatu földé felerészé-
nek birtokosa, 1295. 26.
Ld. Dessewffy a. is.
- MIKLÓS, egri püspök, 1358. 57.
- MIKLÓS, erdélyi pk., 1464. 195.
- MIKLÓS, eszterg. érsek, kan-
cellár, 1363. 77—79. 80. 82.
- MIKLÓS, győri püspök, 1326. 31.
- MIKLÓS, Hector fia, a dubiczai
nemesek választott birája (*comes
terrestris*), 1385. 110.
- MIKLÓS, Inotha fia, 1306. 28.
— megveszi Gramachnik föl-
dét, 1306. 28.
- MIKLÓS, jádrai (zárai) érsek,
1358. 57.
- MIKLÓS, kalocsai érsek, kan-
cellár, 1358. 57. 58.
- MIKLÓS, macsói bán, 1358. 57.
1363. 78. 81.
- MIKLÓS mester (Pál fia), *aule
reginalis miles*, 1360. 62. 64.
- MIKLÓS mester, Rikolf orbázm.
ispán fia, 1349. 36. 37.
1351. 37. 38. — Benáknak
Prizawya nevű orbázm. bir-
tokát 50 márkáért zálogba
veszi, 1349. 36. 37.
- MIKLÓS, modrusi pk., 1464.
195. 1471. 204.
- MIKLÓS, nádor, 1358. 57. 58.
- MIKLÓS, orbovai plebános, 1429.
164.
- MIKLÓS, országbiró, somogyi kir.
ispán, 1272. 17.
- MIKLÓS, pécsi püspök, 1358. 57.
- MIKLÓS, pozsegi prépost, kir.-
női házi káplán, 1383. 98.
1384. 100. 101.
- MIKLÓS, pozsonyi kir. ispán,
1326. 32.
- MIKLÓS szn., Demeter fia, 1351.
39. 1353. 41. 42. Magva-
szakadása következtében Ist-
ván, szlavón hg. Rastigh, Ezeek,
Kopel, Laaz, Polyna, Thar-
nowcz és Kuchyan, orbász-
vármegyei birtokokat Szent-
jakabi Tamásnak és atyai
nagybátyjának: László fia Já-
nosnak adja, 1351. 39. 40.
- MIKLÓS, tinnini püspök, 1471.
204. 1481. 222.
- MIKLÓS, traguriai pk., 1363.
77. 81.
- MIKLÓS, választott bíró (*comes
terrestris*) 1353. 43.
- MIKLÓS, zágrábi éneklő kano-
nok, 1377. 88. 91. 1384.
107. 109.
- MIKLÓS, zárai (jadrai) érsek,
1363. 77. 80.
- MIKULYCHYCH György, 1520. k.
355. — Doberchevych nevű
faluja, 1520. k. 355. Tizedei
1520. k. 355.
- MILGOZT (*Mylogozt*) szn., Dynan
fia, 1384. 103. 104.
- MILKÓCZ (*Myłkowcz*), orbázm.
b., 1514. 271. 275. 1525.
291. 295.
- MILLIARE THEOTHONICUM, 1361.
71.

- MILOZLAV (*Myslozlau*) Péter fia, 1384. 103. 104.
- MINDSZENT (*Myndzentli*) b. (Vas m.), 1525. 291. 1527. 299.
- MIREN, a Tolstouh nből, 1290. 23. — testvére Stanizlaus, 1290. 23. Ennek unokája: Péter, 1290. 23.
- MIREN ÖSVÉNYE, 1273. 18.
- MISLEN szn. koluncsi, Budiszláv fia, 1420. 322. 324.
- MIXSA ld. Brestyay Miksa a.
- MLACA (tócsa), 1273. 19.
- MLAD szn., 1290. 23. — fia: Tádé, birtokát Gundak fia Sándornak 6 márkáért eladja, 1290. 23.
- MLADYNCHICH Bertalan, 1489. 342.
- MLATERMA, halastó, 1443. 173.
- MOCHYA, patak, 1353. 49.
- MODRUSI PÜSPÖK:
- Miklós, 1464. 195. 1471. 204.
- MOLDVAI VAJDA:
- Karabogdán István, 1519. 283.
- MOLDVAORSZÁG, 1519. 283. — vajdája: Karabogdán (István) 1519. 283.
- MOLLARTH Nándor-Ernő gróf, 1710. 315.
- MOLOSEWA VÁRA, 1519. 281.
- MONOSZLÓ kg., 1412. 142. 1413, 157. 162
- MONOSZLAY András, 1256. 3. — fiai: Kenéz és Miklós, 1256. 3. 4.
- MONOSZLAY Benedek, zágrábi kanonok, 1401. 121.
- MONS GRECENSIS apud Zagrebiam, 1279. 19. 20.
- MONYCHY, zágrábm. b., 1492. 244.
- MORAVIA ld. Morvaország.
- MORÓCSAY (de *Morowcha*) István, dubiczam, alispán, 1403. 125.
- MORÓCHAY (de *Morowcha*) Pál, 1384. 109. — fia: János, zágrábi kanonok, 1384. 109.
- MOROCSAI (de *Moroucha*) ispán: Ábrahám, 1262. 9.
- MOROVIGH NEMZETSEG, 1387. 112.
- MORTHONOS szn., - 1347. 35. — fiai: Gredai Pozobech fia Kozma rokonai: Iván, András és Pál, 1347. 35.
- MORTUNUS, szolga, 1256. 4. — felesége, két fia, két leánya, 1256. 4. — veje: Brathoe, 1256. 4.
- MORVÁK, 1522. 289. — segítése a magyarok részére, 1522. 289.
- MORVAORSZÁG (*Moravia*), 1522. 289. — i országgyűlés, 1522. 289.
- MORVA ÖRGRÓFSÁG, 1519. 280.
- MOSCSENICZA (*Moschenycha*) b., 1361. 66. — n a sz. János vitézek rendháza, 1361. 66.
- MOSONI HATÁR (*confinium Musuniense*), 1263. 10. — ellen a németek támadása, 1263. 10.
- MOSTOCSICS (*Mostochich*) szn., 1442. 172. — fia: Péter, 1442. 172.

- MOSZTÁR (*Mozthar*), 1519. 281.
- MOYS, kir. étekfogómester és orbászi kir. ispán, 1256. 3. 4.
- MOYS nádor, soproni kir. ispán, a kúnok birája, 1272. 17.
- MÓRICZ fia Mylech, 1353. 50. — birtoka, 1353. 50.
- MÓRICZ, tárnokmester, 1263. 12.
- MRACHAY b. (Orbász m.), 1525. 295.
- MRACHAY váracs (Orbász m.), 1514. 275. 277.
- MRAK szn., 1382. 96. — fia: István, 1382. 96.
- MRATHSYN, orbászm. b., 1466. 196. 1468. 201.
- MRAZOWCZ, dubiczakerületi b., 1496. 250.
- MUNYCH Mátyás, humlyáni, 1489. 342.
- MURZUNA (határ), 1281. 22
- MUSUNIENSE CONFINIUM (mosoni határ), 1263. 10. — ellen a németek (Thetunici) támadása, 1263. 10.
- MUTHNICZA kg., 1520. k. 354. 355. — tizede, 1520. k. 354. 355.
- MUTHNOK, orbászm. b., 1443. 173.
- MUZEUM, M. Nemz., 253. — kéz-íráttárában levő: „Stylionarium Expeditionum forensium seculo XV. in Hungaria usitatarum“, 253.
- MUZRATH (török fogoly), 1492. 343.
- MYCHK, szlávón bán, somogyi és sárosi kir. ispán, 132. 632.
- MYCHCHAL sz., 1328. 32. — fia: Pál, 1328. 32.
- MYHALYOWCZI László, 1505. 268.
- MILECH bán, 1353. 50. — fia: István, 1353. 50. Zthrwga nevű birtoka, 1353. 50.
- MYLECH, Móricz fia, 1353. 50. — birtoka, 1353. 50.
- MYLHAN szn., 1353. 43. — fia: Pál, 1353. 43.
- MYLKOWCZ ld. Milkócz.
- MYLOGOZTH, Gerdonich fia, 1365. 84.
- MYSLEN szn. ld. Urbazóczy a.
- NADGORCZA vrs., 1519. 281.
- NÁDORI TITKÁR: Deesházy Antal, 1513. 352. — ítélőmester: Korothenay János, somogyi főispán, 1486. 223.
- NÁDOROK (palatinus): Báthory István, temesi főispán, 1522. 290. 356. Fülöp, a kúnok birája, szepesi és ujbáryi kir. ispán, 1326. 32. Garai Miklós, a kúnok birája, 1405. 130. 1429. 163. Geréb Péter, vingárti, 1501. 253. 1502. 257. Henrik, pozsonyi kir. ispán, 1263. 12. Miklós, 1358. 57. 58. Moys, soproni kir. ispán, a kúnok birája, 1272. 17.

- Ország Mihály, guthi, 1464.
195. 1471. 204. 1481. 218.
Perényi Imre, szlavón bán,
1512. 349. 1513. 351—353.
Levelei Batthyány Boldizsár,
szlavón hely. bánhoz, 1512.
349. 1513. 350—353.
- NAGYAPOSTAGH b. (Fejér m.),
1703. 308.
- NAGYFALU (*Naghfalv*), pozsegam.
b., 1473. 205—207. 1476.
211. 212. 214. 215.
- NAGYHALÁSZ (*Halász*) b. (Sza-
bolcs m.) 1703. 309.
- NAGY (*Magnus*) Antal, dubiczam.
alispán, 1417. 162.
- NAGY Pál, pozsegavári, 1480.
218.
- NAGYPUTNA f., XVII. sz., 307.
- NASICZ (*Nasycha*), 1361. 66.
— on a szt. János vitézek
rendháza, 1361. 66.
- NASZÁD (*Nazad*), 1527. 300.
— ok készítése, 1527. 300.
- NATHOLIA ld. Anatolia.
- NAZAD ld. Naszád.
- NANDORFEHÉRVÁR (*Nandoralba*),
1519. 281. 1527. 298.
- NÁPOLYI KIRÁLYSÁG, 1519.
282.
- NEBLUH (*Nebľuh*) kg., 1520. k.
355. — tizedei, 1520. k.
355.
- NEBLUHI Mihalicza, bihácsi pol-
gár, 1488. 338.
- NELEPECZ Benedek, Dobrakucsai,
1449. 174. 179. 180. —
fiai: Pál és Domonkos, 1449.
174—178. 179. 180. János,
1449. 174—178. 179. 180.
Ennek fia: János, 1449. 174—
180. Pál fiai: László, Dávid
és György, 1449. 174. Leá-
nyai: Anna, Katalin, Zsófia,
1449. 174. János testvére:
Orsolya, 1449. 174.
- NELEPECZ szn. ld. Dobrakucsay
a. is.
- NEMES JOBBÁGYOK, 1263. 11.
- NEMZETSÉGEK:.
- Borics, 1281. 22. 1306. 28.
— nembeli Ocolyn fia Péter
ispán, 1306. 28.
Bő, 1272. 17.
Glamechan, 1273. [1361.] 70.
Hont-Pázmán, 1263. 12. 1272.
17.
Kreschych, 1505. 346.
Morovigh, 1387. 112—114.
Pozobchyth, 1486. 224. 227.
Tolzconth (Tolstouh), 1255.
2. 3. 1290. 23. — nembeli
Stanizlauz, Miren, Péter, Guna,
Petko, Kućin, Zlovina, másik
Péter, Prihodus, Egyed, 1290.
23.
Zách (Záh), 1272. 17. — nem-
beli, Jób, pécsi pk. 1272.
17.
- NEVNA, 1405. 130.
- NEZTHERFEYERVÁR (*Akgermen*),
1519. 282.
- NÉMETBROD (*Broda Almanica-*
lis), 1522. 289. 290.
- NÉMETH István, Orbászszent-
györgyi, 1456. 181. 182.

- NÉMETHI (*Nemthy*) b. (Sopron m.) 1525. 291. 1527. 299.
- NIACOPOLIS ld. Nikápoly.
- NIKÁPOLY (*Niacopolis*, *Nikopolye*), 1408. 320. 1412. 144. 1519. 282. —i ütközet, 1408. 320.
- NINUCSINAY (de *Nynuchyna*) Simon, 1384. 103. — fia: Márton, 1384. 103.
- NOGACHEN fő., 1429. 168.
- NONA, város, 1361. 66. —ban a szt. János vitézek rendháza, 1361. 66.
- NÓNAI KÁPT., 1361. 73.
- NÓNAI PÜSPÖK: Demeter, 1363. 77. 80.
- NOSZTRA kg., 1410. 135.
- NOVÁKI (*Nowaky*), zágrábm. b., 1492. 244.
- NOVI (*Nowy*) VÁRA, 1519. 281.
- NOVISZTRUSICH, szanam. kastély, 1473. 209. 210.
- NYESTADÓ (*marturina*), 1359. 59. 1365. 82. 1429. 167.
- NYESTADÓ ÉS ADÓSZEDŐK (*Col-lectores marturinarum et ponderum*), 1255. 2.
- NYESTALJA (*submarturina*) 1365. 82.
- NYITRAI KIR. ISPÁN: Mihály, 1272. 18.
- NYITRAI PÜSPÖKÖK: Hynko, 1405. 130. István, 1358. 57. 1363. 77. 80. János, 1326. 31.
- OBRACH szn., Irizlaus fia, 1273. [1361.] 70.
- OBRAD, szn. 1412. 135. — fia: Wlk. 1412. 135. Ennek fia: László. 1412. 135.
- OBROU fő., 1273. 19.
- OBROVÁ CZ (*Obrowacz*) erősség (*castellum*), 1488. 338. 339. — ellen a törökök támadása, 1488. 338. 339.
- OCHKOVICH szn., Felsősztajniczai, 1353. 43. — fia: Martinech, 1353. 43.
- OCLICH ld. Oklity.
- OCOLYN, a Borics nból, fia Péter ispán, 1281. 22. 1306. 28. — Ratold mester és Mátyástól, Roland bán faitól, Gramachnik nevű birtokot 32 márkáért megveszi, 1281. 22.
- OCSIGOVA (*Ochigovo*) b., 1420., 322. 324.
- ODOLENUS szn., Kosuczai, 1354. 53. 1365. 83. — fiai: Miklós és István, 1354. 53—55. 1365. 82. 83.
- ODVARNICUS ld. Udvarnok.
- OFFICIALES CASTRORUM FINITIMORUM, 1522. 287.
- OKICS (*Okych*, *Okylh*) pozsegam. b., 1468. 201. 1496. 196. 1514. 271. 275. 1525. 290. 1530. 303.
- OKLEVÉLLÁDÁK a pozsegai káptalanban, 1306. 28.
- OKLITY (*Oclich*) b., 1293. 24.
- OKLITY (*Oclich*) vr., 1293. 24. 1351. 39. —i várnagy:

- Szentjakabi László fia: Tamás, 1351. 39. Demeter fia: Miklós magvaszakadta következtében István, szlavón hgtől László fia Jánossal együtt Rastigh, Ezeek, Kopel, Laaz, Polyna, Tharnowcz és Kuchyan, orbászvámegyei birtokokat kapja, 1351. 39. 40.
- OKLIVICZ (*Oklywycz*) b. (Orbász m.), 1525. 291.
- OKLUKA, orbázm. b., 1443. 173.
- OMBRAD szn., 1382. 96. Ld. Kopili a. is.
- OLÁH Miklós, eszterg. érsek, 1560. 306.
- OLASZ György, tarnóczai, 1466. 197. — fia: János, 1466. 197.
- OLASZORSZÁG, 1519. 282.
- OLMA folyó, 1354. 54.
- OMODEUS ld. Amadé.
- ORAHOWO VÁRA, 1519. 282.
- ORBÁN, a Kosztajnicza melletti sztl. keresztről cz. egyház plebános, 1384. 106.
- ORBÁN, szerémi pk., 1464. 195.
- ORBÁSZ kerülete, 1502. 258. — ben a törökök pusztításai, 1502. 258.
- ORBÁSZ (*Vrbaz*) szn. ld. Lubnay a.
- ORBÁSZI Grubuch szn., 1295. 25. — fiai: Turdizlaus és Balázs, Thomasina, Szlavónia hgnőjétől a Száván létező alsógradiskai rév vámjának felerészét kapják, 1295. 25.
- III. Endre kir. ezen adományt megerősíti, 1297. 26. 27.
- ORBÁSZI (de *Vrbaz*) kir. ispánok, 1295. 26. — Kristóf mester, 1273. 18. — Moys, 1256. 3. 4. — Vid mester, 1273. 18.
- ORBÁSZKÓ VÁRA, 1295. 26. — ostroma, 1295. 26.
- ORBÁSZ (de *Vrbaz*, *Urbaz*, *Orbaz*, *Wrbaz*, *Orbaaz*, *Orbag*, *Orbacs*) m., *Bevezetés*, VII. 1258. 7. 1269. 12. 1273. 18. 1351. 38. 39. 1353. 42. 43. 51. 1354. 53. 1360. 60. 1372. 85. 1376. 86. 87. 1381. 93. 94. 1382. 95. 96. 1383. 97. 1429. 168. 169. 1443. 173. 1458. 183. 1466. 196. 1468. 201. 1476. 211. 212. 214. 216. 1480. 217. 1486. 228. 229. 1491. 231. 234. 1492. 241. 1498. 251. 1501. 254. 256. 1505. 261. 264. 268. 1514. 271. 275. 1525. 291. 295. 1530. 303. 1703. 309. — alispánjai: Bajcsi Jankó, 1491. 234. Grojniczai Dalusewyth Dénes, 1491. 234. — ben 3 ekényi föld, 1258. 7. — feldulatása a törökök által, 1501. 254. — főispánjai: György mester, István, szlavón hg. protonotárius, 1353.

43. 51. 1354. 53. —i bir-
tokok: Rastigh, Ezeek, Ko-
pel, Laaz, Polyna, Tharnowcz,
Kuchyan stb. 1351. 39.
1353. 42. 1458. 183. 1466.
196. 1468. 201. 1476. 214.
216. 1514. 271. 1525. 291.
—i kir. ispánok és azok
udvarbiráinak (comes curia-
lis) Tymotheus, zágrábi pk.
orbázm. népeinél való gya-
kori megszállása (descensus)
miatt ezek panasza, 1269.
12. —i nemesek: Daach Pál,
fia: Jakab, 1348. 36. —i
szolgabírák, 1383. 97. — vár-
jobbágyok: Radihna, Gru-
bech, Hodus Wlcozlaus,
György: Radeyk fia. Zvilanus,
1273. 18.
- ORBÁSZ (*Urbaz*) vr., 1292. 24.
1404. 126. 1412. 148. 1458.
183. — t Herwoya átadja
a magyar királynak, 1412.
148.
- ORBÁSZ-SZENTGYÖRGY b., 1456.
181. 182.
- ORBÁSZVÁRA, 1398. 117. 1402.
122. 1519. 281. 1522. 288.
- ORBÁSZVÁRALJA (*sub castro*
Vrbaz), 1383. 98.
- ORBÁSZVÁR VÁROS, 1491. 235.
- ORBÁSZVÁSÁRHELY, 1383. 98.
99. 1384. 100. 101. —i
polgárok és vendégnépek,
1383. 98. 1384. 100. 101.
- ORBÁSZVÁRY Chehtho Márton,
1388. 114.
- ORBOVA, 1429. 164. —i ple-
bános: Miklós, 1429. 164.
- ORBOVAY Tamás, a pozsegai
kápt. kanonokja, 1476. 215.
- OREHOWCZ ld. Roholcz.
- ORESIA (*Oresya*) b., 1365. 83.
1384. 103. 1504. 259. 260.
- ORÉSIAY (de *Oresya*) cs. — Lu-
kács, 1365. 83. 84. Fiai:
1. Dragos (*Dragoz*), 1365.
83. 84. 1384. 103. Ennek
fia: Pervozlaus, 1384. 103.
104. 2. Wlk cyn, 3. Far-
kas, 4. István, 1385. 83.
84. — Mihály, 1384. 103.
Fia: Grubsa, 1384. 103.
104. — Ysk, 1412. 147.
Fia: Antal, 1412. 147.
- ORJA VÁRA, 1560. 305.
- ORJAVICZA (*Oria Vicsa*) b. (Po-
zsega m.), 1703. 309.
- ORJAVICZA f., XVII. sz., 307.
- ORLOCHYTH Duimo és István,
ripacsi várnagyok, 1353. 352.
1512. 349.
- ORLOCHYTH György, zenggi vár-
nagy, 1522. 356.
- ORLOWCHYCH (*Orlowchyth*) Ger-
gely, ripacsi másként szokoli,
1516. 354. Kétheli Bernáttal
és Mátyással békességet köt,
1516. 353—354.
- ORLOWCHICH Mátyás, humlyáni,
humlyánm. esküdt, 1489. 341.
- ORLOWCHICH Péter és Gergely,
1489. 342.
- ORLYAVA (*Oryana*) b. (Pozsega
m.), 1514. 275.

- ORLYAVICZA (*Oryavicza*) b. (Pozsega m.), 1514. 275.
- OROMB b. (Pilis m.), 1703. 309.
- ORSOVA VÁRA, 1522. 287. —
ostromlása a törökök által,
1522. 287.
- ORSOVA vrs., 1519. 281.
- ORSZÁGBIRÁK (iudex curiae):
Báthory István, 1481. 218.
Bebek István, 1363. 77. 81.
Frank, Konya bán fia, 1405.
130.
Miklós, somogyi kir. ispán,
1272. 17.
Pálóczy László, 1464. 195.
Rozgonyi János, 1471. 204.
Rozgonyi Simon, 1412. 143.
144.
Sándor, 1326. 32.
Széchy Miklós, dalmát-horvát
bán, 1358. 57. 1361. 69.
1363. 78. 81.
- ORSZÁGH Mihály, gúthi, nádor,
1464. 195. 1471. 204. 1481.
218.
- ORSZÁGNAGYOK, 1412. 148. 149.
- ORSZÁGOS LEVÉLTÁR, magy. kir.,
Bevezetés, IX.
- ORTEUS ARGENTEUS (ezüst bögre),
1360. 61.
- ORYAWA ld. Orlyava.
- ORYAWYCZA ld. Orlyavicza.
- OSSANNA = Zsuzsánna.
- OSL fia, Herbord comes, 1263.
11.
- OSVÁLD, zágrábi püspök, 1471.
204.
- OSZTRÁK hg., 1412. 148.
- OSZTRAVICZA VÁRA, 1361. 73.
74. 75.
- OSZTROVICZAY Novák comes, a
Morovich nemzetségből, 1387.
112. 113. 114. — fia: Pé-
ter, 1387. 112—114.
- OTHOK b., 1354. 53. 1363.
80. 1365. 82.
- ÓVÁR (*Owar*) vr., 1263.
10. — birtokától a hűtlen
Konrád megfosztatik, 1263.
10.
- OZCHAYAI RADYCH, 1480. 217.
- OZEECHK, másképen Gocsalócz
(*Gochelowcz*) orbázm. kas-
tély, 1491. 233.
- OZLADA fia: Iwk, 1372. 85.
- OZNETHAKEOWC Pál, orbázm.
Eszék várbeli várnagy, 1480.
217.
- OZORA (*Wzwra*), 1364. 78. 81.
1370. 58. 1405. 129. 1429.
166. —ban N. Lajos kir.
pecsétje elveszett, 1370. 58.
1405. 129. 1429. 166. Új
pecsét vésetése, 1370. 58.
- OZORNICZA (*Ozornicha*) fő., 1273.
18. 19.
- OZORNICZAY (de *Ozornicha*) Mar-
czell, 1382. 95. — Fiai: 1.
Márton, ennek fia: Tuerdes,
1382. 95. 2. Péter, ennek
fia: Pető, 1382. 95.
- OZYWPOKER ld. Aszupukur.
- OZZECH b. (Pozsega m.), 1525.
291.
- ÖKÖLBAJNOK (*pugil*): Vcalen,
1376. 86.

ÖRÖKHAGYÁSI JOG, 1262. 8.
1279. 20.

ÖRÖKHAGYÁSI JOG (Bihácskgyben),
1262. 8. 1279. 20.

ÖTVENABLAK (*Eulvenablak*) * b.
(Arad m.), 1560. 305. (Bé-
kés m.), 1703. 309.

PAKOS ld. Paks.

PAKS (*Pakos*) b. (Tolna m.),
1560. 305.

PAKS (*Pakos*) vrs., 1703. 308.

PAKSY (*Paxy*), cs., pakosi, 1560.
305. 306. 1703. 308. 312.
1710. 315. Szerződése a
kir. kamarával, 1703. 308 —
311. — Ferencz, 1560. 305.
Testvérei : János, Lajos és Jób,
1560. 305. — János, komá-
romm, főispán és várkapitány,
1560. 305. 306. — Jób,
1560. 305. 306. — Lajos,
1560. 305. 306.

PALATINUS ld. Nádor.

PALOSZNICZA (*Palosnycza*) b.,
1412. 146. 1413. 153. 154.
156.

PALOTA (*Palata*), 1387. 112.
113.

PALUGYAY Imre, *Bevezetés*, VIII.

PANCERIUM (pánczél), 1360. 61.

PANKONOMOZTHYSTHE, 1353. 49.

PAPALES LITTERE (pápai oklevél),
1272. 15.

PAPOK VAGY EGYHÁZI SZEMÉLYEK
ÖRÖKHAGYÁSI JOGA BIHÁCS
VÁRÁBAN, 1262. 8. 1279. 20.

Fölöttük világi ügyekben, bir-
tokaik tban a kgi előljáró íté-
lezik, 1262. 8. 1279. 20.

PARLAGHY György, ajtónállómes-
ter, 1471. 205. 1481. 222.

PATAJ b. (Solt m.), 1560. 305.,
(Fejér m.), 1703. 308.

PATAK (*Pothok*) szálló, 1388.
114.

PATARENUSOK, 1364. 78. 81.
1370. 57.

PATHUCH f., 1429. 170.

PAULER Gyula, *Bevezetés*, IX.

PAUMKIRCHER András, pozsonyi
gróf, 1464. 195.

PAWKOCZ, alio nomine Kanyucz
b. (Pozsega m.), 1525. 291.

PAWLOWCZI András, 1505. 262.
268.

PAXY ld. Paksy.

PÁL, a pozsegei kápt. kanonokja,
1376. 86.

PÁL, a zágráb-hegyfoki pálosok
perjele, 1377. 90. 91.

PÁL, bán, bácsi kir. ispán, 1272.
17. 18.

PÁL, bihácsi plebános, udvari
káplán, 1322. 29.

PÁL, bihácsi plebános, 1345.
33. 34.

PÁL (Cserneki Magdolna fia),
1514. 271.

PÁL, főétekfogómester, 1363.
78. 81.

PÁL, macsói bán, szerémi, valkói
és bodrogi kir. ispán, 1326. 32.

PÁL mester Mihálc, kir. ispán
fia, 1328. 32.

- PÁL, Morthonos fia, 1347. 35.
 PÁL, Myhalch fia, 1328. 32.
 PÁL, Mylhan fia, 1353. 43.
 44.
 PÁL, pécsi püspök, kanczellár,
 1295. 26.
 PÁL, szücsmester, felsődubiczai
 polgár, 1385. 110.
 PÁL, veszprémi püspök, 1263.
 12. 1272. 17.
 PÁL, zágrábi kanonok, 1384.
 109.
 PÁL, zágrábi pap, 1384. 104.
 PÁL, zenggi püspök, 1471. 204.
 PÁLI (*Pály*) b. (Tolna m.), 1560.
 305. 1703. 308.
 PÁLÓCZY Imre, pinzemester,
 1464. 195.
 PÁLÓCZY László, országbíró,
 1464. 195.
 PÁLOSOK, 1358. 55. 1363. 76.
 77. 79. 1377. 90. 1379.
 93. 1384. 101. 105. 106.
 1385. 110. 111. 1398. 117.
 1399. 119. 1403. 125. 1404.
 126. 127. 1409. 131. 1410.
 133. 134. 1412. 136—139.
 147. 1413. 150. 151. 157.
 158. 160. 1413. 161. 162.
 — Dubiczán, 1363. 76. 77.
 79. 1377. 90. 1379. 93.
 1384. 101. 102. 106. 1385.
 110. 111. 1398. 117. 1403.
 125. 1404. 126. 127. 1409.
 131. 1410. 133. 134. 1412.
 136—142. — Felsődubiczán,
 1412. 147. 1413. 150. 151.
 157. 158. 160—162. — Ga-
 righon, 1399. 119. — Zágráb-
 hegyfokon, 1384. 105.
 PÁLOSREND, 1354. 52. 54. — nek
 a sz. Máriáról cz. dubiczai
 *kolostora, 1354. 54. — per-
 jele: István barát, 1354. 52.
 PÁPA (*Romanus pontifex*), 1519.
 282.
 PÁPAI OKLEVÉL (*papales littere*),
 1272. 15.
 PÁSZTÓ hontm. b., 1387. 112.
 113.
 PÁZMÁN b. (Baracs mellett) (Fejér
 m.), 1703. 308.
 PECUNIA NUMERALIS, 1513. 351.
 —ból bizonyos rész kijár,
 1513. 351.
 PEETH I. Pécz vára.
 PEKCZE, 1461. 193.
 PEKRECH (*Pekrech, Pekerez*),
 1413. 159. 160. 1506. 270.
 PELEVADÁSZATI JOG (*latibulum*
glirium vulgo pnsyna), 1467.
 336.
 PELI VOLAES f. (Körözs m.),
 XVII. sz., 307.
 PENTELE (*Penthele*) b. (Fejér m.),
 1560. 305. 1703. 308.
 PEREK ÁTVIZSGÁLÁSÁVAL MEG-
 BÍZOTT KIR. KIKÜLDÖTTEK
 Szlavón-Dalmát-Horvátország-
 ban, 1486. 223.
 PERÉNYI Imre, nádor és szlavón
 bán, 1513. 351. 352. 353.
 — levelei Batthyány Boldi-
 zsár, szlavón hely. bánhoz,
 1512. 349. 1513. 350. 352.
 353.

- PERÉNYI István, étekfogómaster, 1464. 195.
- PERKO bán, 1449. 177.
- PERUCSICZA (*Perwchycza*) pozsegam. b., 1466. 196. 1468. 201. 1486. 228. 1514. 275. 1525. 290. 1530. 302.
- PERUSINUS, dubiczai bíró, 1377. 88. 89. 90. 91. 92. — fia: Tamás, 1377. 88. 89. 90. 92. Ennek özvegye: Anna, 1377. 88. 89. 90. 91. Ennek testvérei: Gergely és Tamás, 1377. 88. 91.
- PERVOZLAUS szn. ld. Orésiay a.
- PERWCHYCZA ld. Perucsicza.
- PERZSIA, 1519. 280.
- PEST, a Duna mellett, 1255. 3.
- PESTENICZA (*Pesthyenyicza*) pozsegam. b., 1466. 196. 1468. 201.
- PESTHY (de *Pesta*) István deák, jajczai provisor, 1480. 217. 218. 1491. 231. 234. — György deák, 1480. 217. — János, 1480. 217.
- PESTI Frigyes, *Bevezetés*, VIII. — Eltűnt vármegyék című műve, *Bevezetés*, VIII.
- PETK szn., 1328. 32. — fia: Péter ispán, küldött bíró, 1328. 32.
- PETKO, Kucin fia, a Tolstouh nból, 1290. 23.
- PETRATHA Gergely, dedinarekai, 1468. 199.
- PETRES szn., 1429. 168.
- PETRINA f., 1360. 60. 64. 65.
- PETRINJA (*Petrina*) vr., 1293. 24. — birtok, 1293. 24.
- PETRÓCZ (*Petrouch*) orbázm b., 1382. 95.
- PETROTHAY Gergely, dedinarekai, 1481. 219.
- PETROVCZE (*Pethrowche*) b. (Pozsega m.), 1525. 291.
- PETHROWCHE ld. Petrovcze.
- PETROWYGHWERH b. (Pozsega m.), 1525. 290.
- PETROWYTH Mihály, zraklini, 1501. 255. 256.
- PETRUNICZA (*Petrunica*) dubiczam. b., 1417. 162.
- PEZETH (*Pzeth*) b., 1420. 323. 324.
- PÉCHY Pál, dalmát-horvát-szlavón bán, 1405. 130.
- PÉCS vrs., 1501. 254. 255. — re rendeli Geréb Péter nádor egy barátját és hadseregét, hogy Jajczát a végveszélytől megmentsék, 1501. 254.
- PÉCSI kápt., 1360. 64.
- PÉCSI PÜSPÖKÖK:
János, 1464. 195. 1471. 204.
Jób, a Zách nból, 1272. 17.
László, 1326. 31.
Miklós, 1358. 57.
Pál, kanczellár, 1295. 26.
- PÉCSVÁRADI konvent, 1360. 64.
- PÉCZ (*Pech*, *Peeth*) vára, 1408. 320. 1519. 281. 1522. 287. — elfoglalása a törökök által, 1522. 287.
- PÉRCs (*Peerch*), 1359. 59. 1360. 63. —i nemesek, 1359. 59. 1360. 63.

- PÉTER, a Bő nből, erdélyi püspök, 1272. 17.
- PÉTER, a dubiczai pálosok perjele, 1384. 102. 1385. 55.
- PÉTER, a felsődubiczai pálosok perjele, 1413. 161. 162.
- PÉTER, asztalosmester, bihácsi polgár, 1405. 129.
- PÉTER, a Tolstouh nbeli Prihodus fia, 1290. 23.
- PÉTER, a Tolstouh nbeli Stanizlaus unokája, 1290. 23.
- PÉTER, boszniai püspök, 1326. 31. 1358. 57. 1363. 77. 80.
- PÉTER, dubiczai előljáró, 1384. 102.
- PÉTER, étekgógómester, geckskei (de *Guechke*) kir. ispán, 1272. 17.
- PÉTER, felsődubiczai pálos, 1412. 137—142.
- PÉTER fia: Milozlav (*Mysloz-lau*), 1384. 103. 104.
- PÉTER ispán, Petk fia, 1328. 32.
- PÉTER ispán, a Borics nbeli Ocolyn fia, 1281. 22. 1306. 28. Fiai: Borics és János, 1306. 28. — Roland bán faitól: Ratold mester és Mátyástól, Gramachnik nevű birtokot 32 márkáért megveszi, 1281. 22.
- PÉTER, Hetynk (*Hytinco*) fia, 1272. 17.
- PÉTER, kir. ispán, Petk fia, 1328. 32.
- PÉTER, kosuczai plebános, 1384. 106.
- PÉTER szabados, 1256. 4.
- PÉTER szn., 1256. 3. — fia: Péter, 1256. 3. 4.
- PÉTER, sztr. János vára várnagya és rasosai preceptor, 1361. 66.
- PÉTER, sztrigomyiai pap, 1384. 102.
- PÉTER, Tumpafia, 1408. 319. 320.
- PÉTER, Voyk fia, 1273. 18. — testvérei: Hrovatin és Blagoya, 1273. 18. orbázm. Lipje (Lipye) n. birtokukat Chelk fia Györgynek eladják, 1273. 18.
- PÉTER, zágrábi kanonok, 1420. 323.
- PÉTERHEGYE (*Petherhegye*), pozsegam. b., 1466. 196. 1468. 201. 1486. 228. 1514. 271. 275. 1530. 302.
- PHARUSI PÜSPÖK: István, 1358. 57. 1363. 77. 80. 81.
- PICCARIUM ARGENTEUM (ezüst ivó pohár), 1360. 61.
- PICHICH Péter, bihácsi polgár, 1488. 338.
- PINCERNARUM MAGISTER ld. pinczester.
- PINCZEMESTEREK (*pincernarum magister*):
Bélteky Bertalan, 1471. 205.
Czudar Péter, 1363. 78. 81.
Fülöp, 1263. 12. 1272. 17.
Konrád, István fia, 1263. 10. 11.
Lőkös, 1358. 57.
Pálóczy Imre, 1464. 195.
Thar Lőrincz, 1405. 130.

- PIPLITH (*Pyplyth*) István, 1501. 256.
- PISTÁCZ f., XVII. sz. 307.
- POBRESYA (*Pobresye*), dubiczam. b., 1328. 32. 1413. 153.
- POBRESYAY cs., 1328. 32. —i Imre, 1328. 32. 33.
- POCRISYE, dubiczam. b., 1417. 162.
- POCSITELJ (*Poczythel*) VÁROS, 1519. 281.
- PODBUCSIA (*Podbwchye alio nomine Ferenchewcz*), b. (Pozsegam.), 1525. 290. 291.
- PODCRISYE (*Podocrisye*), dubiczam. b., 1412. 146. 1413. 153. 154. 156.
- PODDABAL, zágrábm. b., 1492. 244.
- PODGAN, orbászm. b., 1486. 228.
- PODGORJA (*Podgoria*) vr., 1293. 24. — birtok, 1293. 24.
- PODGRADJA (*Podgradya, Podgragye*), pozsegam. b., 1486. 228. 1514. 271. 275. 1525. 290. 1530. 302.
- PODLUSIA (*Podlwsya*), orbászm. b., 1501. 256. 1514. 271. 275. 1525. 291. 295.
- PODWERSA b. (Pozsega m.), 1514. 275. — vára (Pozsega m.), 1514. 275. 277.
- PODWERSA VÁRA, (Pozsega m.), 1527. 298.
- PODWERSYE, zágrábm. b., 1492. 244.
- PODVINNYAY Péter, 1476. 214. Máté, 1476. 214.
- PODWERSIAY András, Raden, Tamás, 1468. 202.
- PODVRAÑJE (*Podvranye*), zágrábm. b., 1492. 244.
- PODWORCZY, dubiczakerületi b., 1496. 250.
- POGHAYCZ b. (Pozsega m.), 1525. 291.
- POLANYCZA, zágrábm. b., 1492. 244.
- POLESNYCHYE b., 1504. 259.
- POLICHA, dubiczam. b., 1417. 162.
- POLINA (*Polyna*), orbászm. b., 1351. 39. 1353. 42. 1458. 183.
- POLOZKA fő., 1258. 6.
- POLUCIA (*Poluchia*), orbászm. b., 1382. 96. 1383. 97.
- POMÁZ b. (Pilis m.), 1703. 309.
- PONDERUM ET MARTURINARUM COLLECTORES, 1255. 2.
- PONGRACSÓCZY cs., 1413. 152. — Melles fiai: István és Márton, 1413. 152. — Márton, 1413. 155.
- PONGRÁCZ János, dengelegi, erdélyi vajda, 1464. 195. 1471. 204.
- PONICH BÁN, zalai kir. ispán, 1272. 18.
- PORTIVA, zenggi pk., 1363. 77. 81.
- PORUCSENOVIGH cs., jezdarcizai, 1473. 208. — Iván, 1473. 208. — Tamás, 1473. 208.
- POSIK fia György, felsődubiczai bíró, 1384. 107.

- POTOK, fő., 1273. 18. 238. 240. 1496. 200. 1498.
- POTZEDA, f. XVII. sz., 307. 251. 1505. 261. 263—265.
- POZOBCSICS (*Pozobchyth*) nem- 267. 1514. 273. 274. 276.
zetség, 1486. 227. — nbeli 1530. 302.
- István és Bálint, 1486. 223— POZSEGAÍ PÉNZSZÁMÍTÁS, 1352.
227. 40.
- POZOBECHE György (*Gyvrgych*), POZSEGA m., *Bevezetés*, VII.,
grédai, 1400. 120. — Leá- 1443. 173. 1449. 177. 179.
nya: Ilona, 1400. 120. 1466. 196. 198. 1468. 201.
- POZOBUCH, dubiczai várjobbágy, 1473. 205—207. 1476. 211.
1258. 6. 212. 214. 215. 1480. 217.
- POZSEGA kg., 1383. 98. 1429. 218. 1486. 228. 229. 1492.
168. —i prépost: Miklós, a 241. 1498. 251. 1505. 261.
kir.-né házi káplánja, 1383. 264. 268. 1514. 274. 275.
98. 1384. 100. 101. 1525. 291. 295. 1527. 298—
- POZSEGAÍ KANONOKOK: 300. 1530. 303. 1560. 305.
- Arady Péter, olvasó k., 1352. 307. —i birtokok, 1466. 196.
41. 1468. 201. 1473. 205—
- Bálint, 1384. 100. 207. 1476. 214. 215. 1514.
Bukvölgyi Balázs, 1473. 207. 271.
- Demeter, mester, olvasó k., POZSEGAVÁR, 1306. 28. 1385.
1306. 28. 110. 112. 1412. 148. 149.
- Dénes, 1376. 86. 1514. 274. 277. —i szt.
- János, ifj., 1376. 86. Demeterről cz. egyháznak tűz-
vész általi pusztulása, 1306.
Lengyel Lőrincz, 1360. 63. 28.
- Márk, olvasó k., 1505. 267.
- Orbovay Tamás, 1476. 215. POZSEGAY János, director cau-
Pál, 1376. 86. sarum ser. pr. dni Mathiae,
1481. 219. 221.
- POZSEGAÍ KÁPTALAN, 1281. 21. POZSONY vrs., 1456. 181. 182.
1306. 27. 1326. 30. 1349. 1527. 297. 300. 301.
36. 1351. 37. 1352. 40. POZSONYI GRÓF (*comes Poso-*
1360. 62. 1372. 84. 1376. *niensis*): Henrik nádor, 1263.
86. 1381. 93. 1382. 95. 12.
1383. 98. 99. 1384. 99. POZSONYI KIR ISPÁNOK:
1449. 174. 179. 1466. 196. Egyed, tárnokmester, 1272.
1468. 199. 200. 1473. 205. 17.
206. 1476. 211. 213. 214. Miklós, 1326. 32.
1486. 228. 229. 1492. 237.

- POZVIZDOVIGH BRICIUS, lippii, 1473. 208.
- POZWETHACHYE b., 1504. 259.
- PRÁGA vrs., 1502. 259. 1522. 289.
- PRÁGAIFÖKÖTŐ (*pepla Pragensia*), 1360. 61.
- PREBENDARIUS, a zágrábi egyházé: Csázmay Balázs, 1384. 109.
- PRECOPA VIZE, 1353. 46.
- PREDIMERJÁKY (de *Predimeryac*, *Bredmeryak*) cs., 1403. 126. 1409. 131. 132. 1410. 132. 133. 1412. 142. 1413. 152. — Bertalan, a dubiczam. nemesek vál. bírása, 1409. 131. 132. 1410. 132. 133. 1412. 142. — Péter (Bertalan atyja), 1413. 152. — Queryn, 1403. 126.
- PREDOL f., 1429. 169.
- PREPOLYCZA VÁRA, 1519. 281.
- PREUCSICZA (*Perucsicza*, *Prewchycza*) b., 1498. 251. 252. 1514. 271, Ld. Perucsicza a. is.
- PRIBINYA, 1384. 103. — fia: Radoz, 1384. 103. 104.
- PRIBINYI (de *Pribyn*) Antal deák, 1413. 152. 155.
- PRIBIZLAUS, 1384. 103. — fia: Gruban, 1384. 103. 104.
- PRIDIHNA, orbázm. szolgabíró, 1273. 18.
- PRIDVORJE (*Prydworye*) b. (Pozsega m.), 1514. 275.
- PRIHODUS, a Tolstouh nból, 1290. 23. — fia: Péter, 1290. 23.
- PRILÓJ (*Pryloy*) h., 1504. 260.
- PRISTALDUS, 1328. 33. — Radizlauz de Gradna, 1328. 33.
- PRISTANCS b. (Orbász m.), 1703. 309.
- PRITHIZKA ALATTI VÖLGY, 1353. 46.
- PRIVLAKA (*Prywlaka*) h., 1504. 260.
- PRIZAWYA, orbázm. b., 1349. 36. 37. —ot Tiborcz, voiskai nemes fia: Benák, 50 márkáért Rikolf orbázm. ispán fia Miklósnak zálogbaveti, 1349. 36—37.
- PROLASACZ VÁROS, 1519. 281.
- PROXIGH, orbázm. Eszék várbeli várnagy, 1480. 217.
- PROZOR VÁRA, 1519. 281.
- PRYDWORYE ld. Pridvorje.
- PRYKRAYE h., 1504. 259.
- PRYWLAKA ld. Privlaka.
- PRYZAWYE, orbázm. kg., 1352. 40.
- PRYZAWYA h., 1504. 259.
- PILIS kg., 1379. 93.
- PUGIL ld. Ökölbajnok.
- PUKUR (*Pwkur*) fő., 1429. 165.
- PUKUR VIZE, 1429. 167.
- PUKURY Lőrincz, 1376. 86. — fia: Pál, 1376. 86. 87. Fia: István, 1376. 86. 87.
- PULSKA (*Pulschka*, *Pulchka*) vize, 1429. 171.
- PUSYNA (*latibulum glirium*) = pele-vadászati jog, 1467. 336.

- PUSZKA (*Puzka*) b., 1400. 120. 1486. 224.
- PUSZTAVÁMA, b. (Fejér m.), 1703. 308.
- PÜSPÖKI BORTIZED, 1520. k. 355.
- PZETH (*Pezeth*) b., 1420. 323. 324.
- PZOTICH szn., ld. Gréday cs. a.
- QUARTA (*negyed*), mérték, 1520. k. 354. 355.
- QUERYN szn., ld. Predimerjáky a.
- RABIMNYATH szálló, 1388. 114.
- RABLÁS (*latrocinium*), 1262. 8. — tban a bihácsi előljáró ítélkezik, 1262. 8. 1279. 20.
- RACH szn., Tumpa fia, 1408. 319. 320.
- RACSICZE (*Rachycze*) b. (Orbász m.), 1525. 291.
- RADEE, cserneki jobbágy, 1492. 243.
- RADEN, dubiczai polgár, 1377. 88. 90. 91.
- RADEYK fia: György, orbázm. várjobbágy, 1273. 18.
- RADILMA, orbázm. várjobbágy, 1273. 18.
- RADISA, cserneki jobbágy, 1492. 243.
- RADIVOJ (*Radywoy*) Tamás, bosnya király testvére, 1449. 174—180.
- RADIZLAUS de Gradna, pristaldus, 1328. 33.
- RADIZLAUS 1. Radoszláv a. is. RADOGOZT, Versa fia, 1384. 103. 104.
- RADOMER forrás, 1354. 54.
- RADOS fia: György, 1388. 114.
- RADOS szn., Márk fia, 1365. 84.
- RADOSEWICH Bernát, bihácsi polgár, 1488. 338.
- RADOSEWICH Benedek, zágráb-megyei esküdt, bihácsi bíró, 1488. 338. 339.
- RADOZ, Pribinya fia, 1384. 103. 104.
- RADOSZLÁV (*Radizlaus*), szlavón bán, 1293. 24. 25. 1295. 26. —t III. Endre király parancsára a zágrábi káptalan Orbász (Urbazcu), Galas, Petrinja, Vinodol, Sellén, Oklity, Podgorja és Szamobor várak és tartozékaik birtokába iktatja. 1293. 24. 25. — által Urbazcu (Orbász) várának ostroma, 1295. 26.
- RADOZLAUS, 1384. 103. — fia: Balázs, 1384. 103. 104.
- RADOZLAUS, Péter fia, 1353. 43.
- RADOZLÁV szn., 1365. 84.
- RADOVÁN szn., 1361. 72. — fia: Dmynek, 1361. 72. 73. 74. 75.
- RADOVÁNCZY cs., 1372. 85. — Aladár fia: Alk, 1372. 85. Antal fia: László, 1372. 85. Demeter fia: Denk, 1372. 85. László, kancelláriai jegyző, 1476. 214. 215.

- RADYWAN Lepapel, gochalóczi jobbágy, 1492. 242.
- RAGINTHISC, cserjés, 1353. 49.
- RAGUZA város, 1519. 283.
- RAGUZAI ÉRSEKEK :
András, 1405. 130.
Eliás, 1358. 57. 1363. 77. 80.
- RAGUZAI LEVÉLTÁR, *Bevezetés*, VII.
- RAJMUND, a szt. János vitézek nőnei rendházának preceptora, 1361. 66.
- RAKOVECZ (*Rakovech*) kg., 1429. 169.
- RAKITOVECZ (*Rakitovech*) berke, 1273. 18.
- RAKYTHOWECZ, zágrábm. b., 1492. 244.
- RALANEČK Sándor-János, udv. tanácsos, a ráczok bírása, pozsegi prefectus, 1710. 315.
- RAQUITOVECH ld. Rakitovecz.
- RASCHYNA folyó, 1353. 50.
- RASCIA (*Szerbia*), 1519. 282.
- RASOSA kg., 1361. 66. —n a szt. János vitézek rendháza, 1361. 66.
- RASTIK (*Raschygh, Rasthych*) orbázm. b., 1351. 39. 1353. 42. 1372. 85. 1443. 173. 1458. 183. —ban a bold. sz. Mária tiszteletére épült fakápolna, 1351. 39.
- RATHKO, bihácsi bíró, 1442. 172.
- RATHYBORJAK ld. Ratiborják.
- RATIBORJÁK (*Rathyboryak*) b., (Pozsaga m.), 1466. 196. 1468. 201. 1514. 275.
- RATHKAI NEMESÉK, 1353. 49.
— birtoka : Kedhel (Kéthely), 1353. 49.
- RATOLD és Mátyás, Roland bán fiai, 1306. 28. — Gramachnik nevű földüket a Borics nbeli Ocolyn fia Péternek eladják, 1306. 28.
- RATOLD mester, Roland bán fia, 1281. 22. Testvére Mátyás, 1281. 22. Gramachnik nevű birtokukat 32 márkáért a Borics nbeli Ocolyn fia Péter ispánnak eladják, 1281. 22.
- RAZLAUS szn., 1429. 168.
- RAZOHATHECZ kastély, 1504. 259.
- RAZY hely, 1429. 168.
- RÁCZ Benedek, Farkashegyi, 1473. 206.
- RÁCZ DESPOTÁK :
György, 1491. 230.
Íván (*Jowan*), 1491. 230.
Wok, 1491. 230. 1527. 299.
- RÁCZ kamuka, (*Kamoka raciana*), 1492. 343.
- RÁCZORSZÁG, 1527. 299. XVII. sz., 306. — despotái: György, 1491. 230. Iván (*Jowan*), 1491. 230. Wok, 1491. 230. 1527. 299.
- RÁKFŐ (*Rakfew*) hegy, 1429. 168.
- REBENTISCH Ferencz ellenőr (*contrascriba*), 1710. 315.
- REG vr. vagy vrs., 1519. 281.

- REGISTRATURA JELZÉSEK: 1493.
248. 1496. 250. *Pótlék*,
1459. 334. 1506. 349.
- REGISTRUM TURCORUM, QUI SE
REDIMERUNT, 1492. 342—
344.
- REMETINCZ p. 1461. 189.
- REPESICS (*Repesich*) Péter, 1442.
172. — fia: Vid, 1442. 172.
- REPNA másképp Mihálocz (*My-
halowcz*) b., 1412. 146.
1413. 153. 154. 156.
- RESETÁRÓCZ (*Resetharowcz*) b.
(Pozsega m.), 1514. 275.
1522. 290.
- RESETÁRÓCZY cs. — András deák,
1473. 206. — László, 1505.
268.
- REVENCHE fő., 1429. 168.
- RÉVAY Ferencz, 1527. 300.
— a délvidékre megy, 1527.
300.
- RIPÁCS (*Rypach, Ryppach*) vá-
racska, 1411. 321. — vr.,
1492. 343. 1506. 347.
1520. k. 355. — beli török
foglyok, 1492. 343. — vár-
kapitányai: Chyzthai Low-
renchich Pál, 1489. 342.
Orlochyth Duimo és István,
1512. 349. 1513. 352.
- RIPACS (*Ripach, Ryppach*) város,
1504. 344. 1520. k. 355.
— tizede, 1520. k. 355.
- ROBOT, horvátországi jobbágyoké
(*gozpochinium iobagionum*),
1449. 175.
- ROBOWYNA b., 1504. 259.
- ROFFY (*Roh, Rohffy*) László,
decsei, dalmát-horvát-szlavón
hely. bán, 1481. 219. 222.
Ld. Roh a. is.
- ROH István, decsei, 1473. 210.
211. — fia: László, 1473.
210. 211. L. Roffy, Rohffy
a. is.
- ROH szn. ld. Decsey a.
- ROHOLCZ (*Orehowcz*) b. (Po-
zsega m.) 1505. 265. 1525.
291.
- ROLAND BÁN, 1281. 22. 1306.
28. — fiai: Mátyás és Ra-
told Gramachnik nevű föld-
jüket a Borics nbeli Ocolyn
fia Péternek eladják, 1281.
22. 1306. 28.
- ROMÁNIA, 1519. 280.
- RÓMAI IMPERIUM, *Bevezetés*, V.
- ROZGONYI János, országbíró,
1471. 204.
- ROZGONYI János, tárnokmester,
1464. 195.
- ROZGONYI Rajnold, tárnokmester,
1471. 205.
- ROZGONYI Simon, országbíró,
1412. 143. 144.
- ROZSNYÓ vs., 1429. 165.
- RUDINA (*Rwdyna*) b. (Pozsega m.),
1514. 275. 277. — ban szt.
Mihály tiszteletére épült ben-
czés apátság, 1514. 275.
277. Patronatusjoga, 1514.
275.
- RUZ (*Rwz*) vára, 1519. 282.
- RWDYNA ld. Rudina.

- RYKOLPH fia: Miklós mester, 1351. 37. 38. — Kozma voiszakai nemesnek Pryzawyában bírt birtokrészét 50 márkáért zálogba veszi, 1351. 37. 38.
- RYZNA (*Risano*) vára, 1519. 281.
- SABÁ CZ (*Zabácz*) VÁRA, 1519. 281.
- SAGOVINA (*Sagowyna*), pozsegam. b., 1473. 205—208. 1476. 211. 212. 214. 215. — kastély, 1476. 214. 215. — vr. 1473. 205—208. 1560. 305.
- SAJÓ, fő., 1263. 10.
- SARACZÉN dénár, 1486. 226.
- SARCHICH Tamás, 1489. 342.
- SARRÓD (*Sarro*) b. (Sopron m.), 1525. 291. 1527. 299.
- SÁMSON b. (Bihar m.), 1703. 309.
- SÁNDOR, 1353. 43. — fia: Brokun ispán, 1353. 43.
- SÁNDOR, dubiczai polgár, 1384. 102. 106. — özvegye Katalin, 1384. 102. 106. Temetése, 1384. 102.
- SÁNDOR, Gundak fia, 1290. 23. — Mlad fiának: Tádénak egy birtokát 6 márkáért megveszi, 1290. 23.
- SÁNDOR, országbíró, 1326. 32.
- SÁNDOR, szanai kir. ispán, 1256. 3. 4.
- SÁRKÁNY b. (Sopron m.), 1525. 291. 1527. 299.
- SÁRKÁNYREND, 1412. 148. 149.
- SÁROSI KIR. ISPÁN: Mychk, szlavón bán, sárosi kir. ispán, 1326. 32.
- SÁRVIZE fő., 1703. 308.
- SCANECH szn., Őresiai Golub fia, 1365. 83. 84.
- SCARDONAI PÜSPÖK: Mihály, 1358. 57. 1363. 77. 81.
- SCEPEL, dubiczam. b., 1417. 162.
- SCEPUS ld. Szepesi a.
- SCHENGAR, cserneki jobbágy, 1492. 243.
- SCHÖNHERR Gyula, 253. — műve: Hunyadi Corvin János, 253.
- SCHLPLATU FÖLDE, 1295. 26. — felerésze Dezislaus fia Miklósé, 1295. 26., másik fele Orbászi Grubuch fiaié: Turdizlaus és Balázsé, 1295. 26.
- SCHESTHEWYE, zágrábm. b., 1492. 244.
- SCOTYAK (*Stolyak*) szálló, 1377. 89. 91.
- SCYCHNIKY Máté, 1372. 85. — fiai: Pál és László, 1372. 85.
- SCYTECH ld. Sziszek.
- SEBENICÓI PÜSPÖK: Máté, 1358. 57. 1363. 77. 81.
- SEGNIA ld. Zengg.
- SEGNIIENSIS (*zenggi*) CAPITANEUS, 1522. 288.
- SELCZE (*Zelcze*) h., 1504. 260.
- SELCHEMPOTHAK VIZE, 1353. 46.
- SELEN ld. Sellén.

- SELLÉN (*Selen*) vr., 1293. 24.
 — birtok, 1293. 24.
- SEMJÉN (*Semmyen*) b. (Vas m.),
 1525. 291. 1527. 299.
- SEMKÓ, bihácsi polgár, 1358. 56.
- SEP út, 1290. 23. 24.
- SERNOW h., 1504. 260.
- SICHAN b. (Zagvozdában), 1408.
 320.
- SICILIA, 1519. 282.
- SIKLÓS VÁRA, 1512. 349. 1513.
 350.
- SILSTRANG, pozsonyi főispán,
 1405. 130.
- SIMON, 1353. 51. — fia László,
 1353. 51. Ennek fia : Tamás,
 aule iuvenis, gerzenczei ispán,
 medwedi várnagy, 1353. 50.
 51. Ennek rokona Thar Já-
 nos, 1353. 51.
- SIMON, dubiczai bíró, 1377. 88.
 90. 91. 92.
- SIMON mester, pozsonyi főispán,
 1358. 57.
- SIMON, turjai pap, 1488. 338.
- SIMON, vaskai főesperes, zágrábi
 kanonok, 1384. 107.
- SKULAVECZ Péter, koseczi, ke-
 reskedő, 1396. 116.
- SMARAGD, székesfejérvári pk.,
 alkanczellár, 1255. 3. 1256.
 4. 5. 12. 1258. 6. 7.
- SOKLYÓS ld. Siklós.
- SOLD (*Soldt*) b. (Fejér m.),
 1703. 309.
- SOLTI SZÉK (Fejér m.), 1703.
 309.
- SOLT m., 1560. 305.
- SOMOTICZA (*Swmeghytze*) b.
 (Pozsega m.), 1514. 275.
 1525. 290. 1530. 302.
- SOMOGYI KIR. ISPÁNOK:
 Miklós, országbíró, 1272. 17.
 Mychk, szlavón bán, sárosi
 kir. ispán, 1326. 32.
- SOPRON vrs., 1361. 66. 1525.
 291. 1527. 299. —ban a
 szt. János vitézek rendháza,
 1361. 66.
- SOPRONI KIR. ISPÁNOK:
 Lőrincz, étékfogómeister, 1263.
 10. 11. 12.
 Moys nádor, a kunok birája,
 1272. 17.
- SPALATÓI ÉRSEKEK:
 András, 1405. 130.
 János, 1272. 17.
 Ugolinus, 1358. 57. 1363.
 77. 80.
- STAHRENBURG G. T. gróf, 1710.
 135.
- STANIZLAUS, a Tolstouh nból,
 1290. 23. — testvére: Miren,
 1290. 23. — unokája: Péter,
 1290. 23.
- STAULEN, dubiczai polgár, 1377.
 88. 90. 91.
- STAWLEN fia: György, 1388.
 114.
- STEFKOWICH Antal és Márk,
 bihácsi polgárok, 1488. 338.
- STERSENÓCZY (de *Ztersenowcz*)
 Miklós, 1491. 232. 233.
 1492. 237. 238.
- STHERNYNA, zágrábm. b., 1492.
 244.

- STHESKOVITH b., 1520. k. 355.
— tizede, 1520. k. 355.
- STHEYWOCHPUKURY Péter, deák, helyettes bán, körösm. főispán, 1402. 123.
- STREDNAMELLÉKEY István, 1429. 164. — fia: György, 1429. 164.
- STREZYWOY szn., 1411. 321.
— fia: András, 1411. 321.
- STRUNCHICH Jurko (Zakalani), 1420. 323.
- SUBERKÓCZ (*Swberkowcz*) b. (Pozsega m.), 1525. 290.
- SUBERKÓCZY András, 1491. 232. 233.
- SUBMARTURINA (a nyest alja, silány nyestbőr), 1365. 82.
- SUBYCH (*Subity*) Jakab, vitéz, 1361. 72.
- SUCHYE (*Schwchye*) h., 1504. 260.
- SUFFLAY Milán oklevélközlései e kötetben: 1351. 37. 1352. 40.
- SUKE Márton, dalmát-horvát hely. bán, 1420. 322. 323.
- SUKTHYCH (*Swkthych*) Máté, bihácsi bíró, 1471. 203. 204.
- SUMETHÁCZ (*Swmethyacz*) pozsegam. b., 1473. 206. 207. 1476. 212. 214. 215. 1498. 251. 252.
- SUMETICZE (*Swmethyche*), más-kép Kamennaluka b. (Pozsega m.), 1486. 228. 1514. 271. 1525. 295.
- SURIKA b. (Körözs m.), XVII. sz., 307. 1703. 309.
- SUSI VOLES f. (Körözs m.), XVII. sz., 307.
- SWMEGHYCZE ld. Somoticz a.
- SWPANOWORAKYTIE berek, 1353. 49.
- SYMIGA f., 1429. 169.
- SYROWNYCZA (*porcos — dictos*), 1492. 241.
- SYWK szn. ld. Harajóczy a.
- SZABADOSOK (*libertini*): Marcus, Petrus et Zalas, 1256. 4.
- SZABOLCS m., 1703. 309.
- SZAKOLCZAY (de *Zokolcza*) János, 1381. 93. — fia: László, 1381. 93. 94. Ld. Gacsalmезey a. is.
- SZALÁNKEMÉN f., 1360. 62. 64.
—i plebános: László, budai kanonok, 1360. 62. 64.
- SZALÁNKEMEN (*Zalonkemen*) vára, 1519. 281.
- SZAMOBOR (*Zamobor*) vr., 1293. 24. 1519. 281. — birtok, 1293. 24.
- SZANA (*Zana*) m., *Bevezetés*, VII., 1263. 10. 1328. 32. 1360. 60. 64. 1361. 68. 1396. 116. 1473. 209. 1481. 219. 220. 223. —i nemesek, 1328. 32. 1360. 64. —i főispán, Bakócz mester, 1365. 83. —i kir. ispánok: Sándor, 1255. 3. 4. Tamás, András kir. ispán fia, 1328. 32.
- SZANÁCS (*Zanacs*) b. (Fejér m.), 1703. 308.
- SZANAI, orbászi és dubiczai főesperes (*archidiaconus de Zana*,

- Wrbaz et Dobicha*), Guerold, 1281. 22.
zágrábi kanonok, 1293. 25.
- SZANAY (de *Zana*) cs., 1361. 67.
68. 1412. 144. — András,
1361. 67. 68. Fia: Budk, a
bán megbizottja, 1361. 67.
68. — István, 1412. 144.
- SZANDSÁK (*Zanseck*), 1519. 281.
- SZAPOLYAY, másképp Borkaffy cs.,
cserneki, 1464. 195. 1525.
295. 299. — András, 1525.
295. Fia: János, 1525. 295.
296. 299. E János ősei Ugod
várát jogtalanul elfoglalták,
1527. 299. Leánya: Katalin,
1525. 295. — néhai János
fiai: Lypynyey Miklós és
András, 1525. 295. Imre,
dalmát-horvát-szlavón bán,
Bosznia kormányzója, 1464.
195. Ld. még Borkaffy és
Lipinyei a. is.
- SZATHMÁRY György, esztergomi
érsek, 1522. 356.
- SZÁLAS ld. Zalas.
- SZÁLLÁS (*descensus*), a királyon kí-
vül a bihácsiaknál szállásjoga
senkinek sincsen, 1279. 21.
- SZÁLLÁS (*Descensus* ld. itt is),
a bárók és az orbázmegyei
kir. ispánnak és udvarbirái-
nak Tymotheus, zágrábi pk.
orbázmegyei népeinél való
túlságos — a miatt azok pa-
nasza, 1269. 12.
- SZÁLLÁSJOG (*descensus*), 1262. 9.
— a a bánnak, a királynénak
Bihácsban nincsen, 1262. 9.
- SZÁVA (*Zawa*) fő., 1281. 22.
1328. 33. 1429. 165. 167—
169. 1501. 254. 1527. 300.
— n lévő rév, 1328. 33.
— partján a törökök várakat
építenek, 1501. 254.
- SZÁVA határán innen fekvő te-
rület, *Bevezetés*, VII.
- SZÁVÁN létező alsógradiskai rév,
1295. 26. 27. — vámja,
1295. 26. Felerészét Thoma-
sina, Szlavónia hgnője, Or-
bászi Grubuch fiainak: Tur-
dizlaus és Balázsnak adja,
1295. 25. 26. III. Endre kir.
ezen adományt megerősíti,
1297. 26. 27.
- SZÁVÁN túli területek, *Bevezetés*,
VII.
- SZÁZHALOM b. (Fejér m.), 1703.
308.
- SZEBENI (de *Zibinio*) KIR. ISPÁN: Al-
bert, főlovászmester, 1272. 17.
- SZEDREG (*Zedrek*) b. (Fejér m.),
1560. 305. 1703. 308.
- SZEMES (*Zemes*) b. (Fejér m.),
1703. 308.
- SZELCZE (*Zelcze*) b. (Pozsega m.),
1514. 275.
- SZELID (*Zelyd*) b. (Solt m.),
1560. 305. (Fejér m.), 1703.
309.
- SZELIM (*Amizolthan Zelymham*)
szultán, 1519. 280. 281.
- SZENCHEY György, pozsegam. al-
ispán, 1492. 241.
- SZENDRÓ (*Zenderew*) vára, 1519.
281. 282.

- SZENTANDRÁS (*Zent-Andras*) b. (Arad m.), 1560. 305. (Tolna m.), 1703. 308. (Békés m.), 1703. 309.
- SZENTE (*Szencze*) b. (Pilis m.), 1703. 309.
- SZENTETORNYA (*Zenthetornya*) b. (Arad m.), 1560. 305. (Békés m.), 1703. 309.
- SZT. GYÖRGY egyháza, 1354. 54.
- SZENTGYÖRGYI (de *Zenthgerg*, *Zenthgyurgh*) cs. Mihály, 1473. 208. Fia: Székely Miklós, 1473. 208. Tamás, vránai perjel, dubiczam. főispán, 1461. 190.
- SZENTIMRE b. (Soltz m.), 1560. 305. (Fejér m.), 1703. 309.
- SZENTISTVÁN (*Zenthysthwan*) b. (Pozsega m.), 1514. 275.
- SZENTIVÁN (*Zent-Iwan*) b. (Fejér m.), 1560. 305. 1703. 308.
- SZENTJAKABY cs., 1351. 39. 40. 1353. 42. 1458. 183. — Demeter fia: Miklós magvaszakadta következtében István szlavón hgtól Rastigh, Ezeek, Kopel, Laaz, Polyna, Tharnowcz és Kuchyán orbázmegyei birtokokat kapja atyai nagybátyjával, László fia: Jánossal együtt, 1351. 39. 40. — Éliás, 1458. 183. Fia: László, 1458. 183. Ennek fia: János, 1458. 183. — Simon, 1351. 39. 40. 1353. 42. 1458. 183. Fia: László, 1458. 183. Ennek fia: Tamás, oklityi és medvedi várnagy, 1353. 42. Tőle és Thar Jánostól István hg. az előbbi birtokokat visszaveszi és a körözsm. Szentpétért adja helyette, 1353. 42. 43.
- SZT. JÁNOS LOVAGRENDJE, 1359. 59.
- SZT. JÁNOS VÁRA, 1361. 66.
- SZT. JÁNOS VITÉZEK földje, 1354. 54.
- SZT. JÁNOS VITÉZEK rendje, 1360. 62. 1361. 66. — perjele: Bandonus Cornuti, 1360. 62. 1361. 66.
- SZENTKATALIN (*Zentlkatheryna*) b., 1504. 259.
- SZENTKERESZT (*Zentlkerezth*), dubiczakerületi b., 1496. 250.
- SZENTKIRÁLY b. (Fejér m.), 1703. 308.
- SZENTLÁSZLÓ b. (Körözs m.), 1703. 309.
- SZENTMÁRTON (*Stus Martinus*, *Zenthmarthon*, *alio nomine Thergowysthye*) pozsegam. b., 1361. 66. 1525. 291. — ban a Szt. János vitézek rendháza, 1361. 66.
- SZENTMÁRTONI cs., 1413. 155. — Fanyura Jakab, 1413. 155. Márton, 1413. 155.
- SZENTMIHÁLY b., 1353. 46. 1506. 269.
- SZENTMIKLÓS b. (Fejér m.), 1703. 308.

- SZENTMIKLÓS b. (Pozsega m.), 1703. 309.
- SZENTMIKLÓS (*Zenthmiklos*) b. (Tolna m.) 1560. 305. 1703. 308.
- SZENTMIKLÓS város, XVII. sz., 307.
- SZENTPÉTER (*Zenthpether*) kö-rözm. b., 1353. 42. 43. 47. 50. 51. 1458. 183—188. 1464. 194.
- SZEPESI KIR. ISPÁN:
Fülöp nádor, a kunok birája, ujvári kir. ispán, 1326. 32.
- SZERBEK, *Bevezetés*, V. VII.
- SZERBIA, 1408. 320.
- SZERDAHELYI cs., 1458. 188.
— László, 1458. 188. Fiai:
János és Apay, 1458. 188.
- SZERÉMI KIR. ISPÁN: Pál, macsói bán, valkói és bodrogi kir. ispán, 1326. 32.
- SZERÉM m., *Bevezetés*, VII.
- SZERÉMI PÜSPÖKÖK:
Báthory Miklós, 1471. 204.
Orbán, 1464. 195.
Tamás, 1358. 57. 1363. 77. 80.
Thurzó Zsigmond, 1501. 257.
- SZERZETESÉK (*heremite viri religiosi*) 1244. 1.
- SZÉCHY Dénes, esztergomi érsek, 1464. 195.
- SZÉCHY Miklós, országbíró, dalmát-horvát bán, 1358. 57. 1361. 69. 1363. 78. 81.
- SZÉCHY Miklós, lovászmester, 1471. 205. 1481. 222.
- SZÉKELY János, hidvégi, 1481. 219. 220. — Miklós, szentgyörgyi, 1481. 219. 220.
- SZÉKELYI (de *Zekel*) Woyslo, dubiczam. főispán, 1410. 134.
- SZÉKESFEHÉRVÁR (*Alba*), 1361. 66. 1496. 250. — on a szt. János vitézek rendháza, 1361. 66. — i szt. Miklósról cz. egyház prépostja: György, 1496. 250.
- SZÉKESFEHÉRVÁRI KÁPT., 1256. 3. 1458. 186. 1464. 194.
- SZÉKESFEHÉRVÁRI PRÉPOST:
András, alkanczellár, 1326. 31.
- SZÉPLAK (*Zeplak*) b. (Sopron m.), 1525. 291. 1527. 299.
- SZIGETFŰ b. (Fejér m.), 1703. 308.
- SZIL (*Zil*) b. (Fejér m.), 1703. 308.
- SZILÁGY f., XVII. sz., 307.
- SZILÉZIA, 1519. 280.
- SZILFA, 1429. 170.
- SZISZEK (*Scytech*) vrs., 1360. 60. 64. 65.
- SZISZMÁN (*Sysman*) szultán, 1519. 282.
- SZLAVÓN BÁN, 1413. 151.
- SZLAVÓN BÁNOK:
István, 1255. 2.
István, zágrábi pk., 1363. 77. 80.
Joachim, 1272. 17.
Mychk, somogyi és sárosi kir. ispán, 1326. 32.

- Perényi Imre, nádor, 1512. 349. 1513. 351—353.
- Radoszláv, 1293. 24. 25. III. Endre király parancsára a zágrábi káptalan őt Orbász, Galas, Petrinja, Vinodol, Selnén, Oklity, Podgorja és Szamobor várak és tartozékaik birtokába iktatja, 1293. 24. 25.
- SZLAVÓN HELY. BÁN: Alapy Boldizsár, 1505. 346.
- SZLAVÓN-DALMÁT-HORVÁT PEREK átvizsgálásával megbízott kir. kiküldöttek, 1486. 223.
- SZLAVÓN ÉS HORVÁT NÉP, *Bevezetés*, VII.
- SZLAVÓNIA, a régi, *Bevezetés*, VII. — a mai, *Bevezetés*, VII. 1272. 17. 1351. 39. 1353. 42. 1408. 320. 1429. 164. 1449. 176. 1505. 346. 1522. 288. —i és magyarországi templomosok mestere: György barát, 1272. 17.
- SZOKOL (*Zokol*) vára, 1408. 320. 1411. 321. 1492. 343. 344. 1519. 281. 282. —beli török foglyok, 1492. 343. 344.
- SZOKOL (*Zokol*) vidéke, 1520. k. 355. — tizedei, 1520. k. 355.
- SZOKOLYI Péter, temesi gróf, 1364. 195.
- SZOLGABIRÓ (*iudex nobilium*): Pridihna és Jakus, 1273. 18.
- SZOLNOKI KIR. ISPÁNOK: Máté, erdélyi vajda, 1272. 17.
- Tamás, erdélyi vajda, 1326. 32.
- SZÖLÖS (*Zeuleus, Gyűrűs*) b. (Tolna m.), 1560. 305. 1703. 308.
- SZÖRÉNY (*Zewrin*), 1519. 281.
- SZÖRÉNYI BÁNOK: Bélay Barnabás, 1519. 280. Gerlesthey, 1522. 287. Kállay János, 1522. 287. Lőrincz, dobokai kir. ispán, 1272. 17.
- SZREBERNIK (*Zrebernyk*) vára, 1519. 282.
- SZTAJNICZA (*Ztajnicha*) dubiczam. b., 1353. 44.
- SZTENICSNYÁK (*Zdenechnyk*) b., 1409. 132.
- SZTENICSNYÁKY Gurkó, 1409. 132.
- SZTREMENIK (*Ztrwmennyk*) b. (Pozsega m.), 1514. 275.
- SZTRIGOMLYA (*Zturgomlya, Ztrygonylya*) b., 1384. 102. 1400. 120. 1486. 224.
- SZTRIGOMLYA (*Strigonnya*) fő., 1429. 169. 170. 171.
- SZTRIPPA (*Ztryppar, Ztryppar, vulgari Croatico Zlobychi superior, media et inferior*) kg. (Humlyán m.), 1489. 340. 341.
- SZTRUGCSAVKA (*Struguchawcha*) b. 1387. 112. 113.
- SZUHODOL (*Zohodol*) fő., 1429. 170.
- SZÜCSMESTER (*laniger*): Pál, felsődubiczai polgár, 1385. 110.

- SZVINNICZA (*Zwynnicza*, *Zywnicha*) dubiczam. b., 1347.
35. 1400. 120. 1486.
224—227.
- SZVINNICZAY (de *Zwynnycha*) cs.
1400. 120. — Pál, 1400.
120. Fiai: Balázs, Péter és
János, 1400. 120.
- TAGÁNYI Károly, *Bevezetés*, IX.
- TAHY János, a vránai perjelség
kormányzója, 1530. 303. —
testvére: Magdolna, 1530.
303.
- TAKÓCZY (de *Takouch*) cs., 1413.
152. — Kelemen, 1413. 152.
— Pál, 1413. 152.
- TAMÁS, 1326. 30. — fiai:
Beke és András mester, 1326.
30.
- TAMÁS, a dubiczai pálosok per-
jele, 1402. 123. 1403. 126.
- TAMÁS, András, kir. ispán fia,
szanai kir. ispán, 1328. 32.
- TAMÁS BÁN, 1256. 3. — fiai:
Gergely és Tamás, 1256. 3.
Ezen Tamás fiai: Tamás és
István, 1256. 3. 4.
- TAMÁS, bosnyakirály, 1449. 174.
179. 180. — testvére: Ra-
divoj, 1449. 174—179. 180.
- TAMÁS, csanádi püspök, 1358.
57.
- TAMÁS, erdélyi vajda, szolnoki
kir. ispán, 1326. 32.
- TAMÁS, győri püspök, kanczel-
lár, 1492. 237.
- TAMÁS, kalocsai érsek, 1363.
77. 80.
- TAMÁS, László fia, aule iuvenis,
gersenczei ispán, medvedi
várnagy, 1353. 47. 48.
50. 51.
- TAMÁS, nyitrai pk., 1464. 195.
1471. 204.
- TAMÁS (Péter fia), főajtónálló-
mester, 1358. 57.
- TAMÁS, szeremi püspök, 1358.
57. 1363. 77. 80.
- TAMÁS, Tumpa fia, kutnani ne-
mes, aule iuvenis familiaris,
1408. 319. 320.
- TAMÁS, zenggi pk., 1405. 130.
- TAMÁSI (*Thamassy*) b., (Bihar
m.), 1703. 309.
- TARKÓI Rykolf, 1352. 40. —
fia Miklós, 1352. 40. Balázs
fia Balázs, orbázmegyei ne-
mestől Pryzawyében bírt bir-
tokrészét 70 márkáért zálogba
veszi, 1352. 40. 41.
- TARNÓCZA (*Ternouch*, *Thar-
nowcz*, *Tharnowcza*), pozse-
gam. b., 1413. 152. 1458.
183. 1486. 228. 1498. 251.
252.
- TARNÓCZAY, Tarnóczy (de *Ter-
nouch*, *Tharnocha*) cs., 1413.
152. 1473. 205. 1476. 211.
— Ság, 1473. 205. 1476. 211.
Fia: István, 1473. 205. 1476.
211. Ennek fia: Miklós 1473.
205. 1476. 211.
- TARTALOM, az e kötetben kö-
zölt okleveleké, X—XXXI.

- TARTOMÁNYGYŰLÉS, Körözs, Verőcze és Zágráb megyéké, 1481. 219.
- TATÁROK, 1263. 10.
- TAVARNICORUM MAGISTER ld. tárnokmester.
- TAXA, 1513. 351.
- TADÉ FÖLDE: Dalec, 1290, 23.
- TADÉ, Mlad fia, 1290. 23. 24.
- birtokát Gundak fia Sándornak 6 márkáért eladja, 1290. 23.
- TÁRNOK Péter, zenggi várkapitány, 1488. 338.
- TÁRNOKMESTEREK (*tavernicorum magister*): Czikó (*Chyko*), 1358. 57.
- Demeter, bácsi és trencséni kir. ispán, 1326. 32.
- Egyed, pozsonyi kir. ispán, 1272. 17.
- Gergely, a kir.-néé, vasm. kir. ispán, 1272. 18.
- János, a kir.-néé, 1326. 32.
- János, 1363. 78. 81.
- Móricz, 1263. 12.
- Rozgonyi János, 1464. 195.
- Rozgonyi Rajnald, 1471. 205.
- Treutul Miklós, nevnai, pozsegam. főispán, 1405. 130.
- TÁVOZÁSI JOG, Bihács várából, 1262. 8. 1279. 20.
- TELEKI József gróf, *Bevezetés*, VI. — csonkán maradt nagy műve, *Bevezetés*, VI.
- TELONIUM, 1703. 308.
- TELONIUM SICCUM, 1703. 309.
- TEMERNICZEY CSICS (*Chych*) István, 1413. 155.
- TEMESVÁR VÁRA, 1519. 281. 1522. 288.
- TEPLOMOSOK, 1272. 17. — magyar és szlavón mestere: György barát, 1272. 17.
- TEPLOMOS VITÉZEK, 1359. 59.
- TENGERPARTI ALBÁNOK, *Bevezetés*, VII.
- TEPOLCZ f., XVII., sz. 307.
- TERGOVICZA b. (Orbász m.), 1703. 309.
- TERGOVISTYE (*Thergowysthye alio nomine Zenthmarthon*) b., (Pozsega m.), 1525. 291.
- TERNAVICZA (*Thernawycza*) b. (Pozsega m.), 1514. 271. 1525. 290. 1530. 302.
- TERNÓCZ (*Thernowcz*) b. (Valkó m.), 1525. 291.
- TERRAGIUM (*földbér, úradó*) Bihács vrbán, 1279. 21. — fejében a bihácsiak a királynak szót. Márton napján 15 márkát fizetnek, 1279. 21.
- TERSTENCZ (*Therztencz*), orbázm. b., 1443. 173. 1514. 275. 1525. 291.
- TERSTENICZA (*Theczthenycza*), orbázm. b., 1466. 196. 1468. 201.
- TERSTENIK (*Therzthenyk*) b. (Orbász m.), 1525. 295.
- TÉRKÉP, a műhöz mellékelt, *Bevezetés*, VIII.
- TÉTÉNY (*Teten*) b. (Fejér m.), 1560., 305. 1703. 308.

- THALLÓCZ (*Tallouch, Thallowcz*)
b., 1449. 175—178.
- THALLÓCZY Lajos által e kötet-
hez írt *bevezetés*, V—IX.
- THALLÓCZY Lajos oklevélközlé-
sei e kötetben: 1256. 3.
1258. 7. 1262. 8. 1263.
9. 1269. 12. 1270. 19.
1281. 21. 1293. 24. 1295.
25. 1297. 26. 1306. 27.
1322. 28. 1326. 30. 1328.
32. 1345. 33. 1347. 34.
1351. 38. 1353. 41. 43.
45. 47. 48. 50. 1358. 56.
1359. 59. 1360. 60. 62.
63. 1361. 66. 67. 1365.
83. 1376. 86. 87. 1382.
95. 1383. 97. 1384. 99.
104. 1396. 116. 1412. 143.
147. 1413. 152. 154. 1417.
162. 1449. 174. 179. 1496.
249. 1502. 257. 258. 1506.
269. 1517. 278. 1527. 297.
300. 1703. 311. 312. 313.
Póllék, 1408. 319. 321. 1505.
346. 1512. 349. 1513. 350.
351. 352. 353.
- THAPETE (*szőnyeg*), 1492. 343.
- THARAZK, 1520. k. 287.
- THAR János, Éliás fiának László-
nak a fia, 1353. 42. 43.
47. 48.
- THAR Lőrincz, főpinczester,
1405. 130.
- THARNÓCZAY SAÁG, 1476. 214.
— fia: István, 1476. 214.
Ennek fia: Miklós, 1476.
214.
- THARNOWCZ, orbászvármegyei
kg., 1351. 39. 1353. 42.
- THAWYA, zágrábm. b., 1492.
244.
- THEMPNIFŐ (*Thempnifew*) VIZE,
1429. 169.
- THEOTHONICUM MILLIARE, 1361.
71.
- THETUNICI (*németek*), 1263. 10.
— támadása a mosoni hatá-
ron, 1263. 10.
- THERCHE, zágrábm. b., 1492.
244.
- THIEREK ld. Török.
- THERGOWYSTHYE ld. Tergovistye.
- THERNAWYCZA ld. Ternavicza.
- THERNAWYCZAY János, 1505.
268.
- THERNOWACZ, dubiczakerületi b.,
1496. 250.
- THESAURARIUS, 1522. 287.
- THESSNE VÁRA, 1519. 281.
- THILINIUM ld. Knin (*Tinnin*).
- THOMASINA, Szlavónia hgnője,
1294. 25. — a Száván lé-
tező alsógradiskai rév vám-
jának felerészét Orbázi Gru-
buch fiainak: Turdizlaus és
Balázsnak adja, 1295. 25.
III. Endre kir. ezen adományt
megerősíti, 1297. 26. 27.
- THOPOLYA b., 1504. 259.
- THORYCZNA vára, 1519. 281.
- THOZTHWZY, dubiczakerületi b.,
1496. 250.
- THÖRÖK (*Thewrek*) János, cser-
neki, 1492. 241. 242. 243.
ld. Cserneki Dessewffy a. is.

- THUL COKORIAVI = fa, 1273. 19.
 THUL (*Thwl*) fa, 1429. 169.
 THUOL (*tul-*) fa, 1353. 49.
 THURÓCZY Benedek, ajtónállómes-
 ter, 1464. 195.
 THURZÓ Zsigmond, szerémi pk.,
 kir. titkár, 1501. 257.
 THWL, fa, 1353. 49.
 TIBORCZ fia Kemény (*Kemyn*),
 1351. 37. — fia: Kozma,
 1351. 37. az orbázm. Pry-
 zawyában bírt birtokrészét 50
 márkáért Rikolf fia Miklósnak
 zálogba veti, 1351. 37. 38.
 TIBORCZ, voiskai nemes, 1349.
 36. 37. — fia: Benák, 1349.
 36. 37. Prizawya nevű or-
 bázm. birtokát 50 márkáért
 Rikolf orbázm. ispán fia Mik-
 lósnak zálogba veti, 1349.
 36—37.
 TINNIN (*Knin*), 1361. 76. 1420.
 323. 324. — i káptalan, 1420.
 322. 323. 1489. 339. 340.
 TINNINI PÜSPÖKÖK:
 János, 1358. 57. 1363. 77.
 80.
 Márk, 1464. 195.
 Miklós, 1471. 204. 1481.
 222.
 TITEL (*Tytil*, *Titulium*) vr.,
 1519. 281. 1522. 287. — be
 200 gyalogos küldetik, 1522.
 288.
 TITELI PRÉPOST: László, vál.
 székesfejervári püspök alkan-
 cellár, 1322. 29.
 TITULIUM ld. Titel.
 TIVADAR, győri püspök, kir. al-
 kancellár, 1297. 27.
 TKANICSARICS (*Tkanicharich*)
 Tvertkó, 1442. 172.
 TODINAFŐ (*Thodinafew*) hegy,
 1429. 169.
 TOLNA m., 1560., 305. — i
 birtokok, 1560. 305.
 TOLSZT (*Tolzth*) f., 1387. 112.
 113.
 TOLZCONTH (*Tolstouch*, *Tolstouh*)
 n., 1255. 2. 3. 1290. 23.
 — nembeli Vogrysa, 1255.
 2. — nembeliek jobbágyai-
 nak gyujtogatása, lopása és
 emberölése tban a dubiczai
 kir. ispán ítélkezik, 1255. 3.
 Az ítélet harmada a nemzet-
 ség tagjaié, 1255. 3. —
 nembeli Stanizlaus, Miren, Pé-
 ter, Guna, Petko, Kucin, Zlo-
 vina, másik Péter, Prihodus,
 Egyed, 1290. 23.
 TOPLICA kg., 1272. 16. — n
 v. István király ítélőszéket
 tart, 1272. 16.
 TOPLICZAI APÁT, 1262. 9.
 TÓTORSZÁG, 1519. 281. XVII.
 sz., 306.
 TÓTUSEVINA (*Thothwsewyna*) b.,
 1504. 259.
 TÖRÖK ELEM, Bevezetés, V.
 TÖRÖK HADIFOGLYOK VÁLTSÁG-
 JEGYZÉKE, 1492. 342—344.
 TÖRÖK SZÖNYEG (*thapete*), 1492.
 343.
 TÖRÖK (*Therek*, *Thuruck*, *Thew-
 rek*) cs., cserneki, 1473. 208.

231. 232. 234. 1492. 239. 240. 1501. 255. 1505. 261—266. 268. 1514. 271. — András, 1501. 255. — János, 1491. 231. 232. 234. 1492. 239. 240. 1501. 255. 1505. 261—266. 268. 1514. 271. Atyja: Cserneki Borchygh János, 1491. 231. 234. 1492. 240. 1505. 261. 263—266. Leánya: Márta, 1514. 271. — Mihály, 1473. 208. Ld. még Borchygh, Cserneki és Dessewffy alatt.
- TÖRÖKÖK, 1408. 320. 1412. 148. 150. 1461. 190. 1473. 209. 1488. 338. 339. 1501. 254. 255. 1502. 258. 1504. 345. 1522. 287. 1560. 305. — által elfoglalt arad-, fejtér-, tolna- és soltmegyei birtokok, 1560. 305. — egyesülése a boszniaiakkal, 1412. 150. — garázdálkodása Jajcza és Levácza vára körül, 1501. 254. — háborúra készülnek Magyarország ellen, 1412. 150. — ostromolják Orsova várát, 1522. 287. — pusztításai a horvát végeken, 1504. 345. Orbáskerületében, 1502. 258. — támadása Obrovácza erősség ellen, 1488. 338. 339. A szanam. Kozara vára és tartozékai: Biliczki és Novisztrusich kastélyok ellen, 1473. 209.
- TÓTTÖS (*Thyltheus*, *Tuleus*), mester, 1360. 60. 64. — Fia: László, 1360. 60. 64. 65.
- TRAGURIAI PÖSPÖKÖK: Miklós, 1363. 77. 81. Warch, 1358. 57.
- TRANSALPINA TERRA (*havasalföld*), 1519. 283.
- TRAVNIK (*Thrawnnyk*) VÁRA, 1519. 281.
- TRENCSENI KIR. ISPÁNOK: Demeter, tárnokmester, bácsí kir. ispán, 1326. 32. Herrand, 1263. 12.
- TRETNA, dubiczam. b., 1413. 153.
- TREUTUL Miklós, Nevnai, tárnokmester, pozsegam. főispán, 1405. 130.
- TRIBUTUM PORCORUM, 1255. 3.
- TRIBUTUM FORI DOBICENSIS (*Dubicza*), 1255. 3.
- TRICESIMATORES ld. harmincadosok.
- TRUBÁR, szanam. b., 1361. 68.
- TRUBARICZA (*Trubaricha*) patak, 1361. 68.
- TRUNÓCZY (de *Trunouch*) cs., 1409. 132. — Gergely, Iván fia, 1409. 132. 1410. 133. Lukács, Iván fia, 1410. 133.
- TUERDES szn. ld. Özorniczay a.
- TUMPA szn., 1408. 319. 320. — fiai: Tamás, kutnani nemes, aule iuvenis familiaris, 1408. 319. 320. Péter, Rach, és Gergely, 1408. 319. 320.
- TURDIZLAUS és Balázs, orbászi Grubuch fiai, 1295. 25—27.

- Thomasina, Szlavónia hercegnőjétől a Száván létező alsógradiskai rév vámjának felerészét kapják, 1295. 25.
- III. Endre kir. ezen adományt megerősíti, 1297. 26. 27.
- TURICZA (*Thuycha, Thvycha*) patak, 1429. 171.
- TURJA (*Turya, Thwrya, Turia*) fő., 1258. 6. 7.
- TURJA (*Thurya*) patak, 1429. 171.
- TURJA (*Turia*) b., 1488. 338.
- i pap: Simon, 1488. 338.
- TÜZES (*nyíl neve*), 1520. k. 287.
- TYMOTHEUS, zágrábi püspök, 1269. 12. 13. 1272. 17.
- orbázmegyei népei, 1269. 12. 13. — jobbágyainak kiváltsága, 1269. 13.
- TYTIL ld. Titel.
- UDINE (*Utinum*) vrs., 1413. 154. 155.
- UDRINICHI Wlathko, 1420. 323.
- UDVARBIRÁK (*comites curiales*) orbázmegyeiek, 1269. 12. 13.
- nak Tymotheus, zágrábi püspök orbázmegyei népeinél való útságos sok megszállása miatt ezeknek panasz, 1269. 12.
- UDVARBIRÓ (*curialis comes*), a dubiczai kir. ispán udvarbirája, 1255. 3. —nak kétszeri szállásjoga, 1255. 3.
- UDVARI KAMARA (*Bécs*), 1703. 312. 313.
- UDVARI KÁPLÁN: Pál, bihácsi plebános, 1322. 29.
- UDVARKAPITÁNY (*iudex aule regie*):
- Dezső, a kir.-né, 1326. 32.
- Lőrincz, zalai ispán, Ádám ispán fia, 1263. 12.
- UDVARMESTER, a kir.-néé: Benedek, 1263. 12.
- UDVARNOK (*odvarnicus*), 1361. 73.
- UGOLINUS, spalatói érsek, 1358. 57. 1363. 77. 80.
- UJJAS MELLÉNY (*bambusium*), 1360. 61.
- UJLAKY Miklós, erdélyi vajda, macsói bán, 1464. 195. 1471. 204.
- UJVÁR (*Wywar*), 1326. 32.
- i kir. ispán: Fülöp nádor, a kunok birája, szepesi kir. ispán, 1326. 32.
- UJVÁR (*Wywar*) kastély, 1504. 260.
- ULÁSZLÓ kir. II., 1491. 231. 232. 234. 1492. 235. 237. 239. 241. 1493. 246. 1496. 249. 1501. 255. 1502. 258. 1505. 261. 263. 267. 346. 1506. 347. 1514. 273. 1517. 278—280. — kiváltságlevele Bihács város részére, 1492. 235—237. 278. 279.
- UN (*Vn, Uny, Wm*) fő., 1258. 6. 1290. 23. 1429. 171. 1461. 191. 192. 193.

- UNACZ, 1420. 324. —i nemesek, 1420. 324.
- UNGHY (de *Wngh*) Adalbert, vránai perjel, 1429. 163. 166. 171.
- URADÓ (*földbér*) ld. Terragium.
- URBAZ I. Orbász.
- URBAZCU VÁRA, 1295. 26. — ostroma, 1295. 26.
- URBAZÓCZY (de *Urbazouch*) Myslen, 1384. 103. — fia: Miklós, 1384. 103.
- USZTILÓNYA (*Wzthylonya*) h., 1504. 260.
- UTINUM ld. Udine a.
- UZD b. (Tolna m.), 1560. 305. 1703. 308.
- UZNAS, 1290. 24.
- VADISTA hely (határjel), 1281. 22.
- VADUM, 1703. 308.
- VALKÓI KIR. ISPÁN: Pál, macsói bán, szerémi és bodrogi kir. ispán, 1326. 32.
- VALKÓ m., *Bevezetés*, VII., 1525. 291.
- VANOCHOLVIF f. (Körözs m.), XVII. sz., 307.
- VARANCSICS (*Waranchyth*) Pál, bihácsi esküdt, 1492. 235. 236.
- VARMICZA f. (Körözs m.), XVII. sz., 307.
- VASKAI FŐESPERES: Simon, zágrábi kanonok, 1384. 107.
- VAS m., 1525. 291. 1527. 299.
- VASMEGYEI KIR. ISPÁN (*comes castri ferrei*): Gergely, kir.-női tárnokmester, 1272. 18.
- VAYVODA (*Transsylvanus*), 1522. 287. 289.
- VÁCZI PÜSPÖKÖK:
- Fülöp, a kir.-né kancellárja, 1263. 12. 1272. 17.
- Lőrincz, 1326. 32.
- Mihály, 1358. 57.
- Vincze, 1464. 195. 1471. 204.
- VÁLASZTOTT BIRÓ (*comes terrestris*), Bertalan, 1273. 18.
- VÁLLKENDŐ (*balteus*), 1360. 61.
- VÁMA (*Vama*) b. (Fejér m.), 1703. 308.
- VÁMMENTESÉG a bihácsi vásáron, 1262. 9.
- VÁRADI PRÉPOST: György, 1481. 222.
- VÁRADI PÜSPÖKÖK:
- Demeter, 1358. 57. 1363. 77. 80.
- Lodomér, 1272. 17.
- Forgách Ferencz, 1560. 306.
- Lukács, 1405. 130.
- Ivánka, 1326. 32.
- János, 1464. 195.
- Zosymus (Zusimus), 1263. 12.
- VÁRJOBÁGYOK (*iobagiones castri*), 1255. 2. 3. 1258. 6. 1263. 11. 1273. 18. — a dubiczam. Tolzconth nbeli Vogrysa és társai, 1255. 2. 1258. 6. A dubiczai vásá-

- ron vámmentesek, 1255. 3.
 — orbáshzmegyeiek: Radihna,
 Grubech, Hodus, Wlcozlaus,
 György: Radeyk fia, Zvila-
 nus, 1273. 18.
- VÁRRÉVE b. (Tolna m.), 1560.
 305. 1703. 308.
- VÁSÁRON (*forum*) a bihácsiak
 vámmmentessége, 1279. 21.
- VÁSÁRON vámmmentesség Bihács-
 ban, 1262. 9.
- VCALEN ökölbajnok, 1376. 86.
- VELENCZEIEK, 1412. 148.
- VELIHOVA (*Welihova*) f., 1387.
 112. 113.
- VELIKE fő., 1429. 168.
- VELIKE (*Welyke*) vrs., 1429.
 164. 165. 166.
- VELIKEY László, 1449. 174—
 180. — fia: Miklós, 1449.
 174—180.
- VERANCICS, Mem. Rerum ad
 1518. Munkái II. k. 1519.
 279.
- VERBICZE (*Verbicya*), 1442. 172.
- VERBOVÁ CZ (*Werbowacz*), or-
 báshzm. b., 1466. 196.
- VERESPART (*Werusparth*), po-
 zsegam. b., 1476. 211. 212.
 214. 215.
- VERHÓ CZ (*Verhowch*), orbáshzm.
 b., 1443. 173.
- VERHÓ CZ (*Werhowcz*), pozsegam.
 b., 1473. 205—207. 1476.
 211. 212. 214. 215. 1514.
 275.
- VERONAI DÉNÁ R, 1349. 37.
 1351. 38. 1352. 40.
- VERÓ CZE (*Werewcze*) m., 1353.
 47. 1481. 219. — i ispán:
 Becke fia: István, 1353.
 47.
- VERSA szn., 1384. 103. — fia:
 Radogozt, 1384. 103. 104.
- VESZPRÉ MI PÜSPÖ KÖ K:
 Albert, 1464. 195. 1471. 204.
 Henrik, a kir.-né kanczel-
 lárja, 1326. 32.
 Laszló, 1358. 57. 1363. 70.
 80. 1370. 58.
 Pál, 1263. 12. 1272. 17.
- VETE (*Veite, Vitel*) b. (Solt m.),
 1560. 305. (Fejér m.) 1703.
 309.
- VETLE b. (Tolna m.), 1703.
 308.
- VEZELYE (*Wezelye*) vára, 1412.
 146. 1413. 153. 154. 156.
- VICARIUS, a zágrá bi püspöké,
 András, kamarjai főesperes,
 1384. 106.
- VIDKOVÁ CZ (*Wythkowacz*) or-
 báshzm. b., 1466. 196.
- VID MESTER, orbáshzi kir. ispán,
 1273. 18.
- VILLICUS (*előljáró, polgárnagy*),
 bihácsi: Katis (*Catis*), 1345.
 33. 34.
- VINCZE, váczzi pk., 1464. 195.
 1471. 204.
- VINODOL (*Vynodol*) vr., 1293.
 24. — birtok, 1293. 24.
- VISEGRÁ D, 1360. 62. 1468.
 200.
- VITÁ NY (*Wythan*) vára, 1493.
 247. 248.

- VITÉZ Gergely, bacsini, orbásm. szolgabíró, 1491. 234.
- VITKÓCZ (*Wythkowcz*), orbásm. b., 1486. 228. 1492. 242. 1498. 251. 252. 1514. 271. 275. 1525. 291. 295.
- VLADISSA szn., 1361. 72. — fia: Banyaváczzi Vladika, 1361. 69—73.
- VLKACZ (*Vlkach*), szanai főispán, 1396. 116.
- VLMA DISTRICTUS, 1486. 226.
- VODICSAY (de *Vodycha*) cs., 1347. 35. 1486. 225. 226. — István (Jákó fia), 1347. 35. Felesége: Gredai Pozobech fia: Kozma leánya: Chala, 1347. 35. — Jákó (Jakab), 1486. 225. 226. Fia: István, 1486. 225. 226. Ennek felesége: Chala, 1486. 225. 226. Ezek fiai: János, Miklós, Jákó és Mihály, 1486. 226.
- VOGRYSA szn., 1255. 2.
- VOKOMYLYGH Kelemen, János, Miklós és István jobbágyok, 1521. 295.
- VOYHNA FÜLDE, 1262. 9. — ét Mária kir.-né a bihácsi polgároknak adományozza, 1262. 9.
- VOYK szn., 1273. 18. — fiai: Hrovatin, Péter és Blagoya, 1273. 18. Ezek orbásm. Lipje (*Lipye*) nevű birtokukat. Chelk fia: Györgynek eladják, 1273. 18.
- VOYZKA (*Voiszka*) orbásm. b., 1349. 36. 37. —i nemes, Tiborcz fia: Benák, 1349. 36. 37. Prizawya nevű orbásm. birtokát 50 márkáért Rikolf, orbásm. ispán fia: Miklósnak zálogba veti, 1349. 36. 37.
- VRACZICZE (*Vrachiche*) f., 1429. 168.
- VRÁNA (*Wrana, Aurana*), 1361. 71. 1385. 111. 1398. 117—119. 1412. 144. 1413. 158. 1429. 163. 166. 171. 1461. 190.
- VRÁNAI KONVENT, 1361. 73.
- VRÁNAI (de *Aurana, Vrana, Wrana*) PERJELEK: Bandonus Cornuti, (1358.) 1506. 269. Bebek Imre, 1398. 117—119. Grabarjai Bertalan, 1501. 255. 1506. 269. Héderváry János, 1385. 111. Horváthy János, 1412. 144. Szentgyörgyi Tamás, dubiczam. főispán, 1461. 190. Unghy (*Nagymihályi*) Adalbert, 1429. 163. 166. 171.
- VRÁNAI PERJELSÉG (*Auranea prioratus*), 1413. 158. 1453. 180. 1530. 303. — uradalmának kormányzója: Csopor Pál, szlavón bán, 1413. 158. Tahy János, 1530. 303.
- VRODUCH, dubiczam. b., 1417. 162.
- VYNODOL ld. Vinodol.
- VYSENYCH, 1429. 170.

- WAGATH Balázs, 1353. 45. —
 Bandonus Cornutitól, a szt.
 János vitézek perjelétől a
 Kulpa melletti Szentmihály
 birtokot adományképen kapja,
 1353. 45—47.
- WAGATHOVICH, szentmihályi,
 Miklós, András és János,
 1506. 269. 270.
- WANDYCHA földe, 1429. 170.
- WARCH, traguriai püspök, 1358.
 57.
- WARBAZNA MAIOR, 1501. 254.
- WARDARI ALYA (*török fogoly*)
 1492. 344.
- WARDARI MEHMETH (*török fo-*
goly), 1492. 343.
- WARDARI MURATH (*török fo-*
goly) 1492. 344.
- WARDARI ZWLYEMEN (*török fo-*
goly), 1492. 343.
- WAS (*Wes*) György, cserneki,
 1468. 202. 1514. 270. 271.
 1530. 302. 303. — fia:
 Miklós, 1514. 270. 272.
 1525. 292. 1530. 302. 303.
 Testvérei: Hedwig (*Adwiga*),
 Anna, Zsófia és Magdolna,
 1514. 270. 272. 1530. 303.
 Miklós nagyatya: Cserneki
 László deák, 1514. 270. 271.
 Ld. még Borchygh, Cserneki
 és Dessewffy a. is.
- WASKAPU ALIO NOMINE Leho-
 vác vára, 1525. 290.
- WAYK szn., 1376. 87. — nem-
 zetségéből: Domonkos fia:
 János, 1376. 87.
- WCHOLEN, Lukács fia, szanam.
 szolgabíró, 1365. 83.
- WELHOWA földe, 1279. 21.
 1358. 56. 1405. 129. 1471.
 203. 1492. 236. 1517. 278.
 —t iv. László király a bi-
 hácsiaknak adományozza,
 1279. 21.
- WENCHACZ VÁRA, 1519. 281.
- WEPERJÁK b. (Pozsega m.),
 1514. 275.. 1522. 290.
- WERBOVÁ CZ orbázm. b., 1468.
 201.
- WERBSTHYAGH (*Werbsthyak*) b.
 (Pozsega m.), 1514. 275.
 1525. 290.
- WERBYE b. (Pozsega m.), 1514.
 275.
- WERESPART b., 1473. 205—
 207.
- WERES Péter, gonisai, dubi-
 czam. alispán, 1413. 158.
 160.
- WERHOWACHYE, pozsegam. b.,
 1505. 265. 1525. 291.
- WERHOWCZE, zágrábm. b.,
 1492. 244.
- WERHOWCZ (*Verhovcz*) ld. Ver-
 hóc.
- WERHRECENSIS (*werhrikai*) pres-
 byter: Johannes archidiacono-
 nus, 1489. 341.
- WERHRIKA (*Werhryka*) kg.,
 1488. 338. 1489. 341. —i
 plebános: János főesperes,
 1489. 341. — i Wladilowich
 Iván, bihácsi polgár, 1488.
 338. — vr., 1519. 281.

- WERTACHA (*gödör, árok*), 1354. 54.
- WGRINA szn., 1384. 106.
- WICZCSICS (*Wyczchich*) Benedek, hrasztóczai polgár, 1453. 180. 181.
- WITKOVÁČZ b., 1468. 201.
- WLADICH Tamás, bihácsi polgár, 1488. 338.
- WLADILOWICH Iván, werhrikai, bihácsi polgár, 1488. 338.
- WLAH Pál, gocsalóczi jobbágy, 1492. 241.
- WLAKO (*wlakones*), 1519. 284.
- WLATHKO, udrinichi, 1420. 323.
- WLCHYCH, dubiczam. b., 1413. 153.
- WLCHNIPOTHOK VIZE, 1353. 46.
- WLCHYAK, dubiczai polgár, 1377. 89. 91.
- WLCOZLAUS, orbászm. várjobbágy, 1273. 18.
- WLK fia: Bertalan, felsődubiczai polgár, 1384. 106. 107. 108.
- WLK fia: György, 1388. 114.
- WLK, Obrad fia, 1412. 135. — fia: László, 1412. 135.
- WLK szn., 1388. 114. — fia: Bertalan, dubiczai előljáró, 1388. 114.
- WLKCYN, Oresiaj Lukács fia, 1365. 83. 84.
- WLKXA (*Wlxsa*) szn., 1384. 102. 1385. 110. — fia: Tamás, felsődubiczai polgár, 1384. 102. 1385. 110.
- WLKYNA, dubiczai várjobbágy, 1258. 6.
- WYDKÓCZ (*Wydkowcz*) ld. Vitkócz.
- WOK, rácz despota, 1491. 230. 1504. 260. — özvegye: Borbála, 1504. 260.
- WOOK (*Vak*) Imre, cserneki, 1505. 262. 268.
- WOYKFY Miklós, Tótország protonotáriusa, 1501. 255.
- WOYVODA TRANSILVANUS ld. erdélyi vajda.
- WOYZKA b., 1351. 37. 38. —i nemes, Tiborc fia: Kemény fia: Kozma, 1351. 37.
- WRACHA f., 1429. 169. 171.
- WRACHA út, 1429. 170. 171.
- WRAN, szőlő, 1290. 24.
- WRANDOK VÁRA, 1519. 281.
- WRANOGRACH (*Vranográc*) vára, (Zágráb m.), 1505. 346.
- WRATHNA b., 1353. 49.
- WRATHNA György, 1353. 49. — fiainak a földje, 1353. 49.
- WR Damján, dubiczai polgár, 1388. 114. — fia: Wr István, dubiczai polgár, 1388. 114.
- WR István, Damján fia, felsődubiczai polgár, 1384. 106. 107. 108.
- WRUCHINA ld. Brocsina.
- WYDUMER szolga, 1256. 4.
- WYENNA ld. Bécs.
- WYSECHE (*Wysseche*) alio nomine Mezőlak b. (Pózsega m.), 1514. 275. 1525. 290.
- WYTHKOWCZ ld. Vitkócz.

- WYTANOWICH ld. Horváth-Wy-
tanowich.
- WYTHROWYGH István, jobbágy,
1525. 295.
- WYWAR ld. Ujvár a.
- Wz út, 1429. 171.
- WZDAR Miklós, 1388. 114.
- WZTHYLONIA ld. Usztilónya.
- WZURA ld. Ozora a.
- YARINSZKAI Vid, 1442. 172.
- YHOR fa, 1281. 22.
- YSK ld. Orésiay a.
- ZABLATHYA b., 1486. 224.
- ZABURDYA, dubiczam. b., 1417.
162.
- ZAGREBÁ CZ b. (Pozsega m.),
1514. 275.
- ZAGVOZDA, 1403. 320.
- ZAHULANCS f. (Körözs m.) XVII.
sz., 307.
- ZAKALAN b., 1420. 323. —i
Bublonich Tamás, 1420. 323.
—i Strunchich Jurko, 1420.
323.
- ZAKALOS (ágyú) 1520. k. 287.
- ZAKORENYAI Miklós, 1505. 268.
- ZALADIENSIS COMES ld. zalai
kir. ispán.
- ZALAI KIR. ISPÁNOK:
Lőrincz, udvarkapitány, 1262.
12.
Ponich bán, 1272. 18.
- ZALAS (Szálás) szabados, 1256. 4.
- ZALOZSJE (Zalosye) f., 1387.
112. 113.
- ZAMLACHYE, zágrábm. b., 1492.
244.
- ZAMOBOR ld. Szamobor.
- ZANACS ld. Szanács.
- ZANSEEK (szandzsák), 1519. 281.
- ZARÁND m., 1504. 345. —i
Gyula vára, 1504. 345. —i
Megyes b., 1504. 345.
- ZARYGEWLLY Alya, (török fo-
goly), 1492. 343.
- ZARYGEWLLY Durguth, (török
fogoly), 1492, 343.
- ZARYGEWLLY Hadar, (török fo-
goly), 1492. 343.
- ZARYGEWLLY Juszuf, (török fo-
goly), 1492. 343.
- ZARYGEWLLY Mirza, (török fo-
goly), 1492. 343.
- ZÁBLATJA (Zablatkya) b., 1400.
120.
- ZACH nbeli Jób, pécsi püspök,
1272. 17.
- ZÁDOR b. (Solt m.), 1560. 305.
(Fejér m.), 1703. 309.
- ZÁGRÁBHEGYFOK (*Promontorium
Zagrabyense*), 1384. 105.
—i pálosok, 1384. 105. Per-
jele, Mátyás, 1384. 105.
- ZÁGRÁB m., 1400. 120. 1411.
321. 1413. 150. 157. 1467.
336. 1481. 219. 1488. 338.
1492. 244. 1504. 260. 1505.
346. —i esküd: Radose-
wich Benedek, bihácsi bíró,
1488. 338. 339. —i Gay
kerület, 1467. 336.
- ZÁGRÁB vrs., 1279. 19. 1353.
48. 51. 1354. 53. 1372.

85. 1377. 92. 1384. 103.
109. 114. 1400. 121. 1413.
151. 152. 1481. 219. 1486.
223. 227. — ban székelő s
a szlavón-dalmát-horvát perek
átvizsgálásával megbízott kir.
kiküldöttek, 1486. 223. —
melletti Mons Grecensis, 1279.
19. 20. Itteni polgárok, 1279.
20.
- ZÁGRÁBI HARMINCZADOSOK (*tricesimatores*), 1481. 220.
- ZÁGRÁBI KANONOKOK:
- András, kamarjai főesperes,
1384. 106.
Benedek, dubiczai főesperes,
1384. 107.
Benedek, gercsai esperes,
1256. 5.
Bucha Miklós, 1491. 230.
Dénes, 1359. 59.
Gergely, csázmai főesperes,
1384. 107.
Gergely, őrkanonok, 1429.
164.
Guerold, szanai, orbászi és
dubiczai főesperes, 1293. 25.
István, Farkas fia, 1411. 321.
Jakab mester, 1328. 33.
János, őrkanonok, 1353. 48.
János, dubiczai főesperes,
1377. 88—90.
Kölkedy Máté, 1453. 180.
181.
Miklós, éneklőkanonok, 1377.
88. 91. 1384. 107. 109.
Monoszlay Benedek, 1401.
121.
- Morócsay János, 1384. 109.
Pál, 1384. 109.
Péter, 1420. 323.
Simon, vaskai főesperes, 1384.
107.
- ZÁGRÁBI KÁPTALAN, 1258. 6.
1293. 24. 1347. 34. 1348.
36. 1353. 47. 48. 51. 1358.
55. 1359. 59. 1361. 67.
1363. 79. 1377. 88. 1384.
100. 103. 104. 1401. 121.
1408. 319. 1411. 321. 1429.
163. 164. 1453. 180. 1467.
336. 1486. 225. 1491. 230.
1492. 244. 1504. 259. 1505.
346.
- ZÁGRÁBI PÜSPÖK, 1256. 5. 1360.
60. 64.
- ZÁGRÁBI PÜSPÖKÖK:
- Eberhard (Gothárd), dalmát-
horvát-szavón bán, kanczel-
lár, 1402. 122. 1405. 130.
István, szlavón bán, 1358.
57. 1360. 64. 65. 1363.
77. 80.
Osváld, 1471. 204.
Tymotheus, 1269. 12. 13.
1272. 17. Orbázmegyei né-
pei, 1269. 12. 13. és job-
bágyai kiváltsága, 1269. 13.
- ZÁGRÁBI PÜSPÖKSÉG, üresedés-
ben, 1263. 12.
- ZÁGRÁBI SZÉK, 1408. 320.
- ZÁRA (*Jadra*), 1361. 71. —ban
N. Lajos kir. 1361. nov. 1. 71.
- ZÁRAI (*Jadra*) ÉRSEK: Miklós,
1358. 57. 1363. 77. 80.
- ZDENECHNYK ld. Sztenicsnyák a.

- ZEDREK ld. Szedreg.
- ZELCZ, dubiczakerületi b., 1496.
250.
- ZELCZE ld. Szelcze.
- ZELNATHACZ b. 1505. 261.
264. 268.
- ZELNATÁCZY (de *Zelnathác*z) Ist-
ván, 1473. 206. 207 János,
1473. 206. Miklós, 1505.
262. 267.
- ZELNECZY (de *Zelnech*) cs., 1372.
85. — Balázs fia: János,
1372. 85. — Beke fia: Ta-
más, 1372. 85. — Ivánka
fia: Péter, 1372. 85.
- ZELYD ld. Szelid.
- ZEMES ld. Szemes.
- ZEMLYN ld. Zimony.
- ZENCHE (*Zynche*) b., 1412. 146.
1413. 153. 154. 156.
- ZENCSEY (de *Zenche*) László,
1443. 173. — fiai: Kristóf,
János és László, 1443. 173.
- ZENG (de *Segnia*) vr. és vrs.,
1488. 338. 1513. 352. 1522.
288. 356. —i chemeleth
posztó, 1513. 352. —i ka-
pitány, (capitaneus Segnien-
sis), 1522. 288. —i vár-
nagyok: Orlochyth György,
1522. 356. Tárnok Péter,
1488. 338.
- ZENGGI (*Segnia*) PÜSPÖKÖK:
Pál, 1471. 204.
Portiva, 1363. 77. 81.
Tamás, 1405. 130.
- ZENT-ANDRAS ld. Szentandrás.
- ZENTHETORNYA ld. Szentetornya.
- ZENTHIMREH ld. Szentimre.
- ZENT-IWAN ld. Szentiván.
- ZENTHKATHERINA ld. Szentkatalin.
- ZENTMIKLOS ld. Szentmiklós.
- ZENTHMARTON ld. Szentmárton.
- ZENTHYSTHWAN ld. Szentistván.
- ZEPLAK ld. Széplak.
- ZERB, 1420. 324. —i neme-
sek, 1420. 324.
- ZERNYE vrs., 1429. 167.
- ZEULEUS ld. Szőlős.
- ZEURINO (*bannus de* —), ld. szörényi
bán.
- ZEZTUP fia: György, dubiczai
várjobbágy, 1258. 6.
- ZIBINIO (*comes de* —), ld. szebeni
kir. ispán.
- ZIL ld. Szil.
- ZIMONY (*Zemlyn*) vr., 1519. 281.
- ZKENDER (*cingulus*), 1492. 343.
344.
- ZLAVANYA szn., 1273. [1361.]
70. — fia: Jurizlaus, 1273:
[1361.] 70.
- ZLOBOTHCZYNA b. (Pozsega m.),
1525. 291.
- ZLOBYCHI (*superior, media et
inferior*) ld. Sztrippa.
- ZLOVINA, a Tolstouh nból,
1290. 23.
- ZONUK (*comes de* —) ld. Szolnoki
kir. ispán.
- ZOSYMUS ld. Zusimus.
- ZÓLYOM vrs., 1361. 72. 1429.
164.
- ZREDICZEY (de *Zredyche*) Pál,
1413. 155. — fia: Miklós,
1413. 155.

- ZREDNAY (de Zredna) cs., 1413.
 152. — Helech fiai: Fülöp
 és Dénes, 1413. 152. —
 István fia: György, 1413.
 152.
- ZSIGMOND KIR., 1387. 112.
 1398. 116. 117. 1399. 119.
 1401. 121. 1402. 122. 1405.
 128. 1408. 319. 1411. 321.
 1412. 142. 143. 1413.
 150—152. 154. 1429. 163.
 165. 1471. 203. 204. 1492.
 236. 1517. 278. — Gre-
 dában, 1402. 122. 123.
- ZSUPÁNOK (*supani*), 1420. 324.
- ZTANIZLAUS szn., 1353. 43.
 44. — testvére: Bálint,
 Izsák fiai, 1353. 43.
- ZTARIA, 1520. k. 355.
- ZTARY Jaxa szn., 1384. 196.
- ZTAUSA, 1384. 103. — fia:
 Cevetos, 1384. 103. 104.
- ZTAYNYCHA ld. Sztajnicza.
- ZTHANKOWZDENACH kút, 1353.
 46.
- ZTHAROMESTHISTHE, 1353. 46.
- ZTHELCHAWCZ, dubiczakerületi
 b., 1496. 250.
- ZTHOYN Márk, 1442. 172.
- ZTRUBNICZA, 1520. k. 287.
- ZTHRWGA b., 1353. 50.
- ZTRWMENNYK ld. Sztremenik.
- ZTRYPAR ld. Sztrippa.
- ZTUPNOKY Giléth, 1473. 208.
 — fiai: Tamás, András és
 Miklós, 1473. 208.
- ZTURGOMLYA ld. Sztrigomlya.
- ZULUSMA BANI (a mely kifeje-
 zést *Timon Ákos* munkája
 hibásan Bansul mora-nak írja),
 1429. 167.
- ZURACSKÓCZ (*Zwrachhowcz*) b.
 (Orbász m.), 1525. 291.
- ZURAKÓCZ (*Zwrakowcz*), or-
 bászm b., 1514. 271. 275.
- ZURNA szolgálonő, Mortunus
 testvére, 1256. 4.
- ZUSIMUS, váradi püspök, 1263.
 12.
- ZVILANUS, orbászm. várjobbágy,
 1273. 18.
- ZVORNIK VÁRA, 1519. 282.
- ZWABINA, dubiczam. b., 1413.
 153.
- ZWECHAY v., 1519. 281.
- ZWETECH Pál, felsődubiczai pol-
 gár, 1385. 110.
- ZWNNYCZA (*Zwynnycza*) ld. Szvi-
 nicza.
- ZWRACHKOWCZ ld. Zuracskócz.
- ZWYNARFALVA b., (Valkó m.),
 1525. 291.
- ZWZED VÁRA, 1519. 281.
- ZYTECZ (*Zythech*) b., 1453. 181.